Giới thiệu Võ Hiệp Quật Khởi Convert

Một đám xuyên qua mà đến ngoạn gia, người mang trò chơi hệ thống, đi tới đại võ hiệp thế giới.

Nơi này có quen thuộc giang hồ môn phái: Thiếu Lâm, Võ Đang, Di Hoa Cung, Thần Kiếm sơn trang, Từ Hàng Tĩnh Trai, Đào Hoa Đảo, phái Tiêu Dao, Nhật Nguyệt thần giáo...

Lại có thật nhiều trong truyền thuyết tuyệt thế thần công: Cửu Âm Chân Kinh, Dịch Cân kinh, Lăng Ba Vi Bộ, Độc Cô Cửu Kiếm, Giá Y Thần Công, Trường Sinh Quyết, Chiến Thần Đồ Lục. . .

...

Ở chỗ này bọn họ vừa có thể bạch y trường kiếm, tiên y nộ mã, trường kiếm giang hồ. Cũng có thể luyện tựu thần công, mã đạp thiên hạ, tung hoành vô địch.

Còn có thể cùng Diệp Cô Thành tỷ thí kiếm pháp, cùng Kiều Phong tỷ thí chưởng pháp, cùng Sở Lưu Hương tỷ thí thân pháp, cùng Đông Phương Bất Bại tỷ thí tốc độ, cùng Độc Cô Cầu Bại tranh đoạt đệ nhất thiên hạ.

Giấc mộng võ hiệp, giang hồ đường, hết thảy từ nơi này bắt đầu.

...

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Ngoạn gia phủ xuống

Đây là một mảnh hoang mạc đất, chỉ có thưa thớt mang theo nhàn nhạt lục ý cỏ khô, trừ lần đó ra, chỉ có khắp nơi kim hoàng sắc cát sỏi, nhìn không thấy tới bất kỳ sinh mệnh hoạt động dấu vết. Nắng gắt cao cao treo ở trời cao, tản mát ra sắc bén hào quang, ra sức thiêu đốt đã trở nên khô vàng mặt đất. Bầu trời xanh thẳm, vạn dặm không mây, thần tuấn diều hâu ở bầu trời rộng lớn tận tình bay lượn.

Đây không thể nghi ngờ là một vùng sinh mệnh cấm khu, nhưng ngay khi này thường nhân khó có thể đặt chân hoang mạc đất, trong lúc bất chợt, bầu trời ầm ầm bị phá mở, rầm rầm một tiếng, một đạo tản mát ra rực rỡ hào quang khổng lồ cột sáng từ trên bầu trời thẳng đứng phủ xuống, bao phủ này mảnh mặt đất.

Ước chừng kéo dài một nén hương thời gian lâu, này đạo cột sáng lặng lẽ thu liễm, rồi sau đó hoàn toàn biến mất ở bầu trời cuối, tìm không được bất kỳ nó tồn tại trôi qua dấu vết, một màn này không có bất kỳ người nhìn thấy, thật giống như chẳng bao giờ phát sinh quá bình thường.

...

"Ôi, FML, đây là đang nơi nào?"

"Ni mã, gặp quỷ? Chủ và thợ bất chánh tại trên mạng chơi game sao? Làm sao đột nhiên tới địa phương quỷ quái này?"

"Hố cha a, chúng ta đoàn đang vào phó bản đánh BOSS đâu!"

"Thao hắn đại gia, đây rốt cuộc là thần mã địa phương?"

"..."

Cột sáng phủ xuống đất, nguyên không có một bóng người địa phương, trống rỗng xuất hiện một chút cũng không có sổ thân ảnh, nằm vật xuống ở nóng hổi cát sỏi thượng, mỗi người trang phục lạ thường nhất trí, áo vải thô quần, cùng với non nớt khuôn mặt. Một đám thiếu niên thiếu nữ, giựt mình tỉnh lại, từ trên mặt đất bò dậy, mê mang nhìn về bốn phía, dại ra chỉ chốc lát sau, không khỏi hùng hùng hổ hổ, đại phát nói tục, tỏ vẻ khiếp sợ trong lòng.

Trong khoảng thời gian ngắn, yên tĩnh không tiếng động hoang mạc đất, thật giống như chợ bán thức ăn bình thường, tiếng người ồn ào, ồn ào vô cùng.

Cơ hồ mọi người trong lòng, giờ khắc này ý nghĩ, cũng là bọn hắn ở nơi đâu? !

Tướng này gần trên vạn người ở bên trong, có một thiếu niên cũng không có như những người khác như vậy hùng hùng hổ hổ, chửi ầm lên, tỏ vẻ khiếp sợ trong lòng. Hắn chẳng qua là từ ngồi dậy, mê mang giương mắt nhìn trông, đem bốn người một đám hoang mạc thu vào trong mắt sau, khẽ cau mày, trầm tư mình là ở nơi đâu?

Hắn gọi Tiêu Thần, tiêu, tinh thần thần. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt Địa Cầu, một cái cực độ trầm mê ở võ hiệp thế giới trung nhị thiếu năm.

Tốt nghiệp đại học, hai mươi ra mặt hắn, suy nghĩ không phải cùng thường nhân bình thường, công việc kết hôn sinh con. Mà là cả ngày trầm mê ở các loại tiểu thuyết võ hiệp, đem tất cả nổi danh tiểu thuyết võ hiệp nhìn một cái, cả ngày ảo tưởng chính là, kia ánh sáng tuyệt luân võ hiệp trong thế giới, các loại tuyệt thế thần công. Nếu là hắn, có thể sống ở võ hiệp trong thế giới, thật là như thế nào như thế nào.

Tiểu thuyết lật lạn rồi, hắn cũng chưa đủ để con là ở vào trong ảo tưởng, đi nơi tìm kiếm võ hiệp loại trò chơi chơi. Từ máy rời trò chơi, đến võng du, tờ chơi, tay chơi, chỉ cần là võ hiệp trò chơi, hắn cũng chơi một lần.

Mỗi lần nhìn mình trò chơi nhân vật, từ một yên lặng vô danh tiểu thái điểu, trở thành khiếp sợ thế giới trò chơi đại hiệp, hắn tựu tràn đầy tràn đầy cảm giác thành tựu.

Bất quá trò chơi dù sao cũng là hư ảo, bất kể hắn ở làm sao thích chơi võ hiệp trò chơi, cũng sẽ có chơi chán lúc. Chơi chán trò chơi, hắn bỏ chạy đi trên mạng quan sát các loại giả thuyết võ hiệp trò chơi loại tiểu thuyết.

Chân thật thể nghiệm cảm, thân nếu như cảnh giả thuyết trò chơi, thật sâu hấp dẫn hắn. Cũng làm cho hắn thỉnh thoảng ảo tưởng, nếu như có thể có một khoản trong tiểu thuyết theo lời Game Ảo chơi, kia nên như thế nào tốt? Chẳng qua là đáng tiếc, thế kỷ hai mươi mốt Địa Cầu, kỹ thuật xa xa không nghĩ giống trung phát đạt, hắn này vừa nghĩ pháp, cũng chỉ có thể là ảo tưởng.

Huyễn suy nghĩ nhiều, hắn lại lần nữa trở lại võ hiệp trong trò chơi chém giết, đang ở mới vừa rồi, hắn lại điều khiển trò chơi nhân vật, một người một kiếm, một mình đấu đại BOSS. Nhưng là đột nhiên trước mắt tối sầm, ngất đi xuống, đợi tỉnh lại lúc, lại nằm ở hoang mạc thượng.

Bên cạnh cùng hắn bình thường, tất cả đều là vẻ mặt mê mang thiếu niên thiếu nữ.

Thiếu niên thiếu nữ?

Tiêu Thần đột nhiên thức tỉnh, hắn liên vội cúi đầu xem xét lên hai tay của mình tới , nhẵn nhụi khô gầy, hắn hai mươi ra mặt tay, nào có như vậy non? Sau đó vội vàng sờ sờ mặt của mình, da trơn mềm, tràn đầy co dãn, hơn tràn đầy hoạt bát sinh cơ.

Kiểm tra hoàn tự thân sau, Tiêu Thần trong mắt hiện lên vẻ khó có thể che dấu vẻ khiếp sợ, này là thân thể rõ ràng là mười sáu tuổi thân thể, chẳng lẽ hắn trở lại mười sáu tuổi lúc?

Giương mắt nhìn lên, tất cả đều là mười sáu tuổi khuôn mặt, Tiêu Thần như có điều suy nghĩ gật đầu, trong lòng hiện lên một tia suy đoán.

Đông!

"Chúc mừng ngoạn gia, trò chơi hệ thống đã kích hoạt!"

Đang lúc này, mọi người trong lòng thượng đột nhiên truyền đến một đạo không chứa bất cứ tia cảm tình nào thanh âm lạnh như băng.

Trò chơi hệ thống!

Tất cả mọi người cả người chấn động, vội vàng ánh mắt chung quanh kiểm tra lên tới , ngay cả Tiêu Thần cũng không ngoại lệ, vội vàng tra thoạt nhìn, cuối cùng phát hiện, hắn phạm vi nhìn hữu hạ chỗ rẽ, một cái bánh răng bộ dáng kiếm tiêu ở theo hắn phạm vi nhìn dời đi mà di động.

Bất kể hắn đưa mắt nhìn sang nơi nào, này kiếm tiêu cũng vĩnh viễn ở phạm vi nhìn hữu hạ chỗ rẽ. Nhìn này bánh răng kiếm tiêu, Tiêu Thần nhất thời cười, này kiếm tiêu hắn rất quen thuộc, đây rõ ràng là hệ thống kiếm tiêu a!

Chơi đùa không biết bao nhiêu trò chơi hắn, hết sức rõ ràng, rất nhiều trò chơi công ty, đều muốn hệ thống kiếm tiêu thiết kế thành bánh răng bộ dáng.

Bên tai truyền đến không ít lo lắng nghi ngờ thanh: "Làm sao mở ra hệ thống?"

Tiêu Thần cũng là cười nhạt, khinh xa thục lộ vươn tay điểm vào hệ thống kiếm tiêu thượng, kiếm tiêu nhẹ nhàng phát sáng, nhất thời một cái quen thuộc mặt biên xuất hiện ở trước mắt của hắn.

"Hay là hư nghĩ đầu ảnh?"

Tiêu Thần có chút kinh ngạc từ nói một tiếng, trò chơi này mặt biên hắn rất quen thuộc, phía trên nhất một loạt biểu hiện ra nói chuyện phiếm mặt bản, thuộc tính mặt bản, bản đồ mặt bản.

Không có đi nhìn những khác trước mặt bản, Tiêu Thần thứ nhất mở ra chính là thuộc tính mặt bản.

Thuộc tính mặt bản:

Tên họ: Tiêu Thần (ngoạn gia)

Giới tính: nam

Lực lượng: 1

Tốc độ: 1

Thể chất: 1

Tinh thần: 1

Nội lực: vô

Kiếm pháp: vô

Thân pháp: vô

...

Nhìn thấy các loại trong trò chơi lần nào cũng đúng lực lượng tốc độ thuộc tính, Tiêu Thần mặt không chút thay đổi. Nhưng nhìn thấy phía sau nội lực, kiếm pháp sau, hắn nhất thời động dung. Cho dù phía sau liên tiếp vô tự, nhưng trong lòng hắn vẫn mừng như điên không dứt, trong đầu hiện lên một tia suy đoán, hắn đi tới một cái hắn nằm mộng cũng muốn muốn tới đến thế giới.

Cũng không biết, cái thế giới này là chân thật, hay là trò chơi? Điều này cần tiến thêm một bước hiểu rõ sau, mới có thể làm kết luận.

Đè nén trong lòng muốn hưng phấn rống to kích động, hắn bất động thanh sắc mở ra nói chuyện phiếm mặt bản. Nói chuyện phiếm mặt bản vừa mở ra, nhất thời vô số mãnh liệt tiếng huyên náo thật giống như ngập trời hồng thủy bình thường hướng hắn đánh tới, nhướng mày, liền tranh thủ nói chuyện phiếm mặt bản thiết trí thành văn chữ hiện ra hình thức, đem giọng nói hình thức tắt, lúc này mới thế giới hơi bị thanh tịnh.

Bất quá, mặc dù thiết trí thành văn khuôn chữ kiểu rồi, nói chuyện phiếm mặt trên bảng nhưng cũng là liên tiếp rầm rầm bình, một chớp mắt chính là 99+.

Trừ phi là đem nói chuyện phiếm mặt bản đóng cửa, nếu không Tiêu Thần vậy cầm này không có biện pháp. Chỉ có thể làm như không nhìn thấy, lẳng lặng quan sát lên nói chuyện phiếm mặt bản bố trí.

Nói chuyện phiếm mặt trên bảng, có ba kênh, phân biệt là thế giới, khu, truyền tin. Mới vừa rồi điên cuồng rầm rầm bình chính là thế giới kênh, tất cả đều là ngoạn gia hưng phấn kêu to, kể một ít không có chút nào dinh dưỡng chủ đề. Đại gia tiến vào một cái chỉ có thể là trong ảo tưởng mới có thể tiến nhập võ hiệp trong trò chơi, tự nhiên là hưng phấn không khỏi, Tiêu Thần tỏ vẻ hiểu. Vì vậy cũng không có tham dự trong đó, quát lớn bọn họ rầm rầm bình hành động. Đợi các người chơi cũng tâm tình bình tĩnh trở lại rồi, Tiêu Thần mới có thể đi tới nói chuyện.

Khu kênh liền là một dùng ngoạn gia làm trung tâm, phương viên trăm dặm bên trong ngoạn gia nói chuyện phiếm kênh. Mà tần số truyền tin, chính là ngoạn gia trong lúc lẫn nhau thêm bạn tốt, nói chuyện riêng kênh.

Hiểu rõ hoàn những thứ này, Tiêu Thần thấy thế giới kênh rầm rầm bình không có nhanh như vậy rồi, lúc này mới cắt trở về thế giới kênh, nhất nhất xem xét lên ngoạn gia nói chuyện.

Lâm Lan Đình: chúng ta là ở trong trò chơi sao? Trò chơi này cũng quá chân thật đi! ! !

Hoàng Ý: ha ha, mỹ nữ có phải hay không thật kích động? Chân thật thế giới trò chơi, hơn nữa còn là võ hiệp trò chơi, bất kể ngươi kích động không kích động, bổn suất ca là kích động!

Triệu Vân: mau tránh ra mau tránh ra, để cho bổn suất ca lên tiếng!

Lưu mạnh: đặc biệt sao các ngươi rầm rầm bình vậy quá nhanh đi!

... .

Cũng là một đám ngoạn gia hưng phấn giọng nói, cùng với suy đoán này có phải hay không thế giới trò chơi. Tiêu Thần khẽ gật đầu, này cùng hắn suy đoán không sai biệt lắm. Duy nhất không biết là, đây là thật thế giới, hay là thế giới trò chơi. Tiếp tục lật ra nói chuyện phiếm ghi chép, có một ngoạn gia nói đến chủ đề, làm Tiêu Thần ánh mắt sáng lên.

Hoàng Long: đại gia thuộc tính như thế nào a? Bản thân lực lượng vì 1. 5, những khác cũng là 1.

Lý Phong: lực lượng của ta vì 1. 2, tốc độ vì 1. 5, những khác vì 1.

Cừu Cường: của ta tốc độ vì 1. 8, những khác vì 1.

Lâm Tịch: FML, trên lầu mãnh nhân a, ta tốc độ mới vì 1, cao nhất lực lượng mới vì 1. 2, ngươi tốc độ này thuộc tính quá cường đại, so với ta chạy nhanh gấp hai rồi, chạy cự li dài vận động viên sao?

Cừu Cường: ha ha, không phải là vận động viên, con là từ nhỏ chạy nhanh mà thôi.

Vương Tân: tất cả mọi người là mãnh nhân, bất quá chúng ta cũng trở lại mười sáu tuổi thân thể, có phải hay không đáng giá ăn mừng một chút?

...

Nhìn các người chơi tự bạo thuộc tính, Tiêu Thần nhìn một chút chính mình tất cả đều là vì 1 thuộc tính, không khỏi cười khổ, thật là phế vật thuộc tính a! Sớm biết gặp dùng ngoạn gia thân thể đảm đương làm mới bắt đầu thuộc tính lời mà nói..., hắn nên hảo hảo rèn luyện rồi, không nên ngày ngày chỗ ở ở nhà, thân thể đã thành phế vật.

Bất quá, nói đi thì nói lại, ai có thể biết, hắn gặp không giải thích được xuyên qua đến cái trò chơi này thế giới?

"Hắc, huynh đệ biết một chút, ta gọi lưu dài chói lọi, gọi ta lưu mập mạp là tốt!"

Lúc này, một cái phì phì thân ảnh đi tới, đặt mông ngồi ở Tiêu Thần bên cạnh, từ trước đến nay chín tiếu a a nói.

"Tiêu Thần. " Tiêu Thần nhìn thoáng qua, này lưu mập mạp trên mặt bất an, hiển nhiên là tìm đến người ta nói nói, giải quyết trong lòng nghi ngờ tới.

"Tiêu Thần huynh đệ, tới thêm tốt hữu trước. Không giải thích được đi tới nơi này cái địa phương quỷ quái, quỷ biết có không có gặp nguy hiểm, thêm tốt hữu, sau này phát sinh chuyện gì, có một tốt chiếu ứng. " lưu mập mạp vội vàng nói ra lai lịch.

Thêm tốt hữu, chuyện này Tiêu Thần không có cự tuyệt, không ít người vậy đều ở đây sao làm. Mặc dù là thế giới trò chơi, bất kể có hay không nguy hiểm, nhưng nhiều biết một người bạn, đi tới nơi này địa phương xa lạ, sau này quả thật có tốt chiếu ứng.

Gật đầu đáp ứng, một trận thao tác, cộng thêm bạn tốt sau. Lưu mập mạp lúc này mới tiếp tục nói: "Tiêu Thần huynh đệ thuộc tính như thế nào a? Ta thể chất vì 2, những khác cũng vì 1."

Thể chất mạnh, sinh mệnh lực tựu mạnh, cơ hồ có thể đại biểu lực phòng ngự. Nhìn một chút lưu mập mạp này to con thân thể, Tiêu Thần khẽ gật đầu, mỡ dầy như vậy, phòng ngự nhất định mạnh. Hắn cũng không có để ý nhiều, đem chính mình toàn bộ vì 1 thuộc tính nói ra.

"Tất cả đều vì 1? " lưu mập mạp mở to hai mắt nhìn nhìn Tiêu Thần.

"Chết chỗ ở. . . . " Tiêu Thần mặt không đỏ tim không nhảy nói.

"Thì ra là như vậy. " lưu mập mạp vẻ mặt thì ra là như vậy gật đầu, chết chỗ ở không phải là thân thể phế vật sao?

Bất quá, lưu mập mạp cũng không có bởi vì Tiêu Thần thuộc tính thấp, tựu vì vậy xoay người rời đi. Ngược lại tiếp tục cùng Tiêu Thần vừa nói chuyện, vô nghĩa hồi lâu, lúc này mới chỉ vào mặt tràn đầy tán loạn người ta nói nói: "Tiêu Thần huynh đệ, ngươi nói đây rốt cuộc có bao nhiêu người a? Khắp nơi đều là đầu loạn chuỗi, thấy vậy ta đầu ngất."

"Vừa lúc một vạn người. " Tiêu Thần ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn một cái, rất là xác định nói.

"Như vậy tinh chuẩn? " lưu mập mạp mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn Tiêu Thần, chỉ cảm thấy Tiêu Thần nhãn lực vậy thật lợi hại sao? Nhiều người như vậy cũng có thể chính xác số đi ra ngoài?

"Mở ra thế giới kênh, nhìn phía sau mấy chữ. " Tiêu Thần bị này lưu mập mạp cho ngạc nhiên khiến cho im lặng, vội vàng giải thích.

"Thế giới kênh. " lưu mập mạp nghi ngờ từ nói một tiếng, mở ra hệ thống mặt bản, tìm được thế giới kênh, khung chít chát thượng có một mấy chữ —— online nhân số 10000.

"... " lưu mập mạp nhất thời im lặng, cũng không cảm giác lúng túng, lại giơ lên ngón tay cái khích lệ nói: "Tiêu Thần huynh đệ thật là nhận chân, này cũng có thể phát hiện."

Tiêu Thần đối mặt này da mặt dày lưu mập mạp không phản bác được, lớn như vậy một vài chữ, ánh mắt hắn lại không mù mẫm thấy thế nào không tới?

Kế tiếp, Tiêu Thần trầm mặc ít nói, lười nói chuyện. Lưu mập mạp nói liên miên cằn nhằn nói rất nhiều nói, vừa nói hắn trên địa cầu là để làm chi. Những thứ này, Tiêu Thần không muốn nghe, cũng lười nghe. Duy nhất để cho hắn nhớ kỹ chính là, lưu mập mạp cùng hắn có một điểm giống nhau, vậy thật thích nhìn tiểu thuyết võ hiệp, thích chơi võ hiệp trò chơi.

Ngửng đầu lên nhìn về một đám hưng phấn nghị luận, đầy mặt vẻ chờ mong các người chơi, Tiêu Thần thầm suy nghĩ đến: sợ rằng tới người tới chỗ này, vậy tất cả đều là võ hiệp mê sao!

Cũng không biết là người nào, có lớn như vậy năng lực, đem nhiều người như vậy võ hiệp mê cho tới cái thế giới này.

Còn có, đây rốt cuộc là chân thật thế giới, hay là thế giới trò chơi?

Tiêu Thần lâm vào trầm tư, người nào lấy được, hắn không xác định. Duy nhất có thể xác định chính là, bên cạnh cỏ nhỏ, trong tay hạt cát cũng là chân thật. Không có gì ngoài bọn họ những người này trên người có một trò chơi hệ thống ngoài, hết thảy cũng là chân thật.

Đây ít nhất là một cái chân thật thế giới trò chơi!

Hơn nữa còn là võ hiệp thế giới!

Nghĩ đến thuộc tính mặt trên bảng biểu hiện nội lực, kiếm pháp các loại..., Tiêu Thần rất khẳng định tăng thêm một câu.

"Tiêu Thần huynh đệ, ngươi nói cho cùng phải không thế giới trò chơi đâu? Ở chỗ này, chúng ta an toàn không an toàn? " Tiểu Bàn tử nói rất nhiều, cuối cùng nói ra trong lòng mình lo lắng.

"Thế giới trò chơi là khẳng định, nhưng về phần chúng ta an toàn không an toàn. . . . . " Tiêu Thần buông tay ra, lắc đầu: "Ta cũng không biết."

Cái thế giới này thái chân thực rồi, cho dù người mang trò chơi hệ thống, nhưng ngoạn gia ở chỗ này an toàn không an toàn, có thể hay không chết? Đã chết có thể hay không sống lại, đến nay không có ai có thể đủ khẳng định.

Tiêu Thần trong lòng ngược lại cùng lưu mập mạp giống nhau, trong lúc mơ hồ tràn đầy lo lắng, về phần nguyên nhân chứ sao...

Nơi này hết thảy cũng thái chân thực!

Chân thật khiến người sợ hãi!

...

Thời gian ở ngươi chơi nhóm hưng phấn tiếng nghị luận ở bên trong, trôi qua cực nhanh, hoàng hôn Tây Sơn, màn đêm buông xuống. Các người chơi lúc này mới chợt hiểu tỉnh ngộ lại, không biết bọn họ tối nay ngủ nơi nào?

Còn không đợi đại gia nghĩ ra chủ ý tới , xa xa truyền đến ngao ngao tiếng thét dài, ngay sau đó trứ nơi xa lặng lẽ xuất hiện vô số đạo xanh mượt ánh mắt.

Lang?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tàn khốc thế giới

"Lang! Rất nhiều lang!"

"Cứu mạng a!"

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?"

"..."

Bị vô số xanh mượt ánh mắt hoang lang vây quanh, trong nháy mắt vô số người chơi nữ phát ra chói tai tiếng thét chói tai, thất kinh, náo loạn, một vùng bối rối.

"Vội cái gì sợ? Đây là đang trong trò chơi, vừa lúc giết những thứ này luyện cấp, ha ha!"

Nhất thời có một người đứng dậy, lớn tiếng kêu lên, đề tỉnh mọi người. Tất cả ngoạn gia tất cả đều tỉnh ngộ tới đây, một đám trên mặt vẻ kinh hoảng vô ảnh vô tung biến mất, ngược lại là nhìn vô số hoang lang, một đám lộ ra đầy cười mặt.

"Đúng vậy, FML, chúng ta đây là đang trong trò chơi, sợ cái gì? Chơi game còn sợ chết sao?"

"Ha ha ha, bọn sói này tới vừa lúc, chúng ta cầm nó luyện cấp!"

"Đúng, luyện cấp đi!"

Trong khoảng thời gian ngắn, vô số ngoạn gia rối rít cười lớn lên, một đám triệt lên tay áo, triển khai giá thế, đi theo dẫn đầu tên kia ngoạn gia, trong đám người đi ra, hướng hoang bầy sói đi tới.

Một bên lưu mập mạp nhìn ý động, vội vàng đứng dậy, đang muốn đuổi theo đại đội ngũ, cùng đi luyện cấp. Lại bị Tiêu Thần một phát bắt được tay, để cho lưu mập mạp hơi sửng sờ, cười nói: "Tiêu Thần huynh đệ tại sao? Chúng ta cùng nhau đi theo luyện cấp đi!"

"Luyện cấp. . . . " Tiêu Thần cười lạnh một tiếng, lắc đầu: "Còn là đợi đã xem đi."

Rất nhiều ngoạn gia bị đại hiệp mộng cho hướng váng đầu não, nhưng Tiêu Thần ý chí vẫn vẫn duy trì thanh tĩnh trạng thái, hắn vẫn rất tỉnh táo quan sát thế giới này. Mặc dù quan sát hồi lâu, lại vẫn không có xác định nơi này rốt cuộc là thế giới trò chơi, hay là thật thực thế giới.

Nhìn một đám la hét muốn đi luyện cấp ngoạn gia, Tiêu Thần nhưng trong lòng dâng lên một tia dự cảm xấu. Nếu như đây là thế giới trò chơi, kia tự nhiên không có gì nguy hiểm có thể nói, nhưng nếu là đây là thật thực thế giới đâu?

Một đám tay không tấc sắt người, chạy đi đánh chết hung tàn hoang lang, đây không phải là đi tìm chết sao?

"Còn chờ cái gì a... " lưu mập mạp đỉnh đạc kêu la một tiếng, lại nhìn thấy Tiêu Thần vẻ mặt vẻ trịnh trọng, phía sau muốn nói, nhất thời thu đi xuống. Nhìn đi xa ầm ầm chặn đánh giết hoang lang luyện cấp ngoạn gia, lại nhìn một chút Tiêu Thần một ít phó trịnh trọng chuyện lạ sắc mặt, do dự hồi lâu, cuối cùng chính mình mạng nhỏ trọng yếu ý nghĩ chiếm cứ thượng phong, bỏ qua giấc mộng võ hiệp, buông tay đặt mông ngồi dưới đất, hữu khí vô lực nói: "Được rồi, vậy thì chờ đợi xem đi. . ."

Tiêu Thần khẽ gật đầu, không có lên tiếng nữa khuyên bảo, cùng lưu mập mạp hai người gắt gao nhìn cái kia thứ nhất đứng ra, la hét muốn bắt hoang lang luyện cấp ngoạn gia.

Này ngoạn gia đi tuốt ở đàng trước, bước đi hướng hoang lang, cuối cùng lại càng chạy bộ đi tới, vượt qua phía sau ngoạn gia rất nhiều, đỉnh đạc vọt tới hoang lang trước mặt.

Vô số hoang lang xanh mượt trong con ngươi mang theo một tia nghi ngờ nhìn tên này hướng bọn họ đỉnh đạc đi tới đích nhân loại, tựa hồ ở tò mò, tại sao người này một chút cũng không sợ bọn họ. Bất quá, tò mò về tò mò, động tác lại không do dự chút nào, lúc này có một đầu hoang lang "Ngao " một tiếng, động tác tấn mẫn đánh về phía này tên ngoạn gia.

Tên kia ngoạn gia thật giống như luyện qua một chút né tránh công kích kỹ xảo, lúc này chợt lóe, cánh trốn rớt này đầu hoang lang tấn mẫn bổ nhào về phía trước, đang đắc ý cười to, một quyền đánh tới hướng hoang lang lúc, mạnh mẽ chân trái bị đau, ngẩng đầu nhìn lên, chẳng biết lúc nào, lại có một đầu hoang lang đánh tới, một ngụm cắn lấy hắn chân trái trên bụng.

Kéo xuống một khối lớn huyết nhục, nhất thời chân trái trên bụng một vùng máu chảy đầm đìa, chân trái bị thương, thậm chí đứng yên cũng cực kỳ không yên, mới vừa bị hắn né nhanh qua cái kia đầu hoang lang, lúc này quay đầu bổ nhào về phía trước, Thiết Đầu hung hăng đụng vào bộ ngực hắn thượng, khổng lồ lực đạo đem đụng ngã xuống đất.

Cắn hắn một ngụm cái kia đầu hoang lang, lúc này động tác cực kỳ tấn mẫn nhào tới, mở ra nanh miệng rộng, đánh về phía cổ họng của hắn nơi, một ngụm đem cổ họng cắn đứt, xé rách ra một khối lớn huyết nhục.

"Ô ô. . . . ."

Tên kia ngoạn gia sắc mặt dữ tợn, bị đau vô cùng, hai tay che cổ họng, đầy đất giãy dụa, song cổ họng bị cắn gãy, hô hấp không được, rất nhanh liền đoạn khí, nghiêng đầu, lúc này máu chảy đầm đìa thi thể nằm trên mặt đất.

"Này. . . . ."

Phía sau theo kịp muốn luyện cấp ngoạn gia, nhìn một màn này, lúc này hù đích dừng lại cước bộ. Hai đầu hoang lang phối hợp thật sự quá tốt rồi, từ công kích, đến cắn đứt tên kia ngoạn gia cổ họng, cũng bất quá trong điện quang hỏa thạch phát sinh.

Trận này ngoạn gia cùng hoang lang chiến đấu, kết thúc quá là nhanh!

Nhanh đến để cho mọi người không có kịp phản ứng, tên kia ngoạn gia liền bị cắn đứt cổ họng, mọi người trơ mắt nhìn tên kia ngoạn gia thống khổ vạn phần giãy dụa, song cuối cùng là một cụ máu chảy đầm đìa thi thể nằm đang lúc mọi người trước mắt.

Tất cả mọi người bị kinh sợ đến, kinh hãi kêu lên: "Nảy sinh cái mới không có?"

"Làm sao còn không có nảy sinh cái mới?"

"Hắn đã chết?"

"Hẳn là đã chết sao. . . . . Nhìn chết thống khổ như vậy, này là thật đã chết rồi a. Trò chơi làm sao thống khổ như vậy?"

"..."

Tất cả hoảng sợ nghị luận, nghe một ngoạn gia cẩn thận phân tích sau, lúc này nổ hang ổ, hoảng sợ kêu to, rối rít quay đầu bỏ chạy.

"FML, này đặc biệt sao không phải là trò chơi, đây là thật thế giới!"

"Đã chết, thật đã chết rồi!"

"FML, đùa thật? !"

"Chạy mau a, ni mã nơi này là thật muốn chết người a!"

"..."

Đi trước luyện cấp ngoạn gia, rối rít chạy hội hoảng sợ kêu to, liên khóc mang mắng, điên cuồng quay đầu lại chạy trốn. Thế giới kênh bên trong, lại càng nổ hang ổ, vô số ngoạn gia hoảng sợ khóc nức nở thanh truyền đến, làm phía sau không có đi luyện cấp ngoạn gia một mảnh xôn xao.

Hoang lang nhóm xanh mượt ánh mắt nhìn đám người kia loại, bọn họ thật sự không cách nào hiểu, đám người kia loại làm sao mới vừa rồi còn hùng hổ hướng bọn họ đi tới, bọn họ chỉ bất quá cắn chết một người, tựu tất cả đều kêu cha gọi mẹ chạy trối chết?

Không hiểu về không hiểu, nhìn bọn này chạy trối chết đích nhân loại, hoang lang nhóm cũng biết người nhân loại này cũng dễ khi dễ, tất cả sợ lang "Ngao ngao " thẳng gọi, đuổi theo.

...

"Tại sao có thể như vậy? Nơi này lại gặp người chết? Không phải là trò chơi sao? Làm sao lại không nảy sinh cái mới? " ngốc ở hậu phương lưu mập mạp, nhìn một màn này, nghe thế giới kênh bên trong các người chơi kêu cha gọi mẹ hoảng sợ tiếng kêu rên, tại chỗ đương cơ rồi, làm sao cũng không cách nào hiểu tới đây, làm sao người ta nói chết thì chết?

Ngoạn gia sống lại đâu? Thi thể nảy sinh cái mới đâu?

Không có toàn bộ cũng không có!

Bị hoang lang đuổi theo đi, như ong vỡ tổ cắn xé sau, lưu lại chính là um tùm Bạch Cốt, máu chảy đầm đìa ngoạn gia thi thể!

"Bọn họ thật đã chết rồi sao? " lưu mập mạp lại là không thể nào tin nổi hết thảy trước mắt, lẩm bẩm kêu lên.

"Ngươi xem một chút online nhân số! " Tiêu Thần ở một bên nhắc nhở.

Lưu mập mạp đột nhiên thức tỉnh, vội vàng tra thoạt nhìn, thế giới kênh người phía sau sổ biểu hiện —— online nhân số 9990 người!

Lúc này con ngươi lớn một vòng, hắn rõ ràng nhớ được, lúc trước nhìn mấy chữ là biểu hiện một vạn người!

"Thật. . . . Chết thật? " lưu mập mạp hay là vẻ mặt không thể nào tin nổi nhìn Tiêu Thần, lẩm bẩm kêu lên, sắc mặt trắng bệch vô cùng.

"Lúc trước ta không cách nào tin chắc, hiện tại ta rất tin chắc! " Tiêu Thần chưa trả lời lời của hắn, ngược lại là lầm bầm lầu bầu, giọng nói cực kỳ khẳng định nói: "Đây là một chân thật thế giới!"

"Cái gì chân thật thế giới? " lưu mập mạp lại thì không cách nào hiểu.

Tiêu Thần liếc hắn một cái, vẻ mặt cười lạnh nói: "Ngươi hay là không có kịp phản ứng, chúng ta đã không hề nữa trên địa cầu rồi, mà là xuyên qua, mang theo trò chơi hệ thống xuyên qua đến dị giới!"

"Là dị giới, một cái tàn khốc thế giới, hiểu chưa? "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Muốn trở thành đại hiệp?

"Xuyên việt qua dị giới... " Lưu mập khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch vô cùng, trong mắt tràn đầy hoảng sợ. Xuyên qua cái từ này vừa ra, hắn là hoàn toàn rõ ràng cảnh giới của mình. Tầm mắt nhìn lại, tràn đầy hoảng sợ kêu to, chật vật chạy trốn, lại khó thoát miệng sói các người chơi, phạm vi nhìn bên trong, hết thảy cũng là xa lạ!

Xa lạ người, xa lạ hoang mạc, thế giới xa lạ!

"Vậy chúng ta lại có thể trở về sao? " Lưu mập nhất thời nghĩ tới một cái có thể, vội vàng ra miệng hỏi.

"Không biết! " Tiêu Thần rất quyết đoán lắc đầu, nhưng là cấp ra suy đoán của mình: "Có lẽ bọn họ chết những người đó, đi trở về, vừa có lẽ chúng ta những thứ này ngoạn gia, hoàn thành cái gì thành tựu, đứng ở cái thế giới này cao nhất, mới có thể trở về. . . ."

"Chết. . . . " Lưu mập nhất thời khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, tuyệt vọng nói không ra lời. Vừa nghĩ tới những thứ kia chết ở miệng sói, thống khổ giãy dụa ngoạn gia, liền tràn đầy sợ hãi. Hắn cũng không muốn vì trở về, hay tử vong phương thức này, huống chi đây là Tiêu Thần cực kỳ không xác định suy đoán. Nếu như đã chết vậy không thể quay về, vậy hắn không phải là chết vô ích?

Tiêu Thần liếc mắt một cái sắc mặt trắng bệch Lưu mập một cái, không có để ý. Trên thực tế, cơ hồ tất cả ngoạn gia sắc mặt, không người nào là trắng bệch? Ngay cả chính hắn, trong lòng cũng là căng thẳng .

Nhưng trung nhị thiếu năm cũng có trung nhị thiếu năm chỗ tốt, trong đầu đã sớm ảo tưởng vô số lần, nếu là gặp phải tình huống như thế, nên làm cái gì bây giờ?

Tĩnh táo, bình tĩnh ứng đối, trừ lần đó ra, không còn cách nào!

Đang muốn đứng dậy, động thân ra triệu tập các người chơi tĩnh táo phản kháng lúc, có một ngoạn gia đứng dậy, phất tay triệu tập ngoạn gia, hơn nữa ở thế giới kênh bên trong nói chuyện lớn tiếng.

Đoạn Thiên Vân: tất cả mọi người đừng hoảng hốt, nữ nhân đứng ở phía sau, là nam nhân liền đứng ra. Nếu không muốn chết, liền dũng cảm ứng đối, nếu không người người chạy trốn, quân lính tan rã, tất cả mọi người phải chết!

Rất nhanh liền tổ chức không ít nam ngoạn gia tụ tập ở một khối, tạo thành tượng mô tượng dạng phòng tuyến, đứng ở mọi người trước mặt. Tụ tập nhân số càng ngày càng nhiều, rất nhanh từ mấy người tụ tập đến hơn mười người, cuối cùng lại càng đạt đến số hơn trăm người.

Có nhiều người như vậy đứng dậy, cho mọi người rất lớn cảm giác an toàn, vậy nhất thời để cho đại gia yên tĩnh lại. Mặc dù tuyệt đại đa số trong lòng người lại tràn đầy sợ hãi, nhưng ít ra không có như mới vừa rồi bình thường, không đầu ngốc nghếch rống to kêu to.

Tiêu Thần nhìn thoáng qua, cước bộ chợt một bữa, ngừng lại. Nhìn thật sâu Đoạn Thiên Vân một cái, trong lòng không thừa nhận cũng không được, này Đoạn Thiên Vân tổ chức năng lực rất mạnh.

Quay đầu lại vỗ vỗ Lưu mập bả vai, kêu lên: "Đi thôi!"

"Đi kia? " Lưu mập nghi ngờ nhìn hắn, bất minh sở dĩ.

"Luyện cấp a. . . . ! " Tiêu Thần chỉ chỉ phía trước một đám hoang lang, vẻ mặt thành thật nói.

"Ngươi điên rồi? Đây chính là gặp người chết! " Lưu mập chợt mở to hai mắt nhìn, thật giống như lần đầu tiên biết Tiêu Thần bình thường, không nhịn được kêu lên: "Ngươi không có nói đùa chó!"

"Ngươi cảm thấy ta có tâm tư cho ngươi đùa giỡn hay sao? " Tiêu Thần rất chăm chú nhìn Lưu mập.

"Không có. . . . " Lưu mập rất bất đắc dĩ lắc đầu, đến địa phương quỷ quái này, còn có người nào tâm tư nói giỡn? Nhưng cho dù là như thế, vừa nhìn thấy kia tất cả mở to xanh mượt ánh mắt hoang lang, hắn liền toàn thân phát run, phía sau lưng lạnh cả người, rất là quyết đoán lắc đầu: "Không đi, ta không đi. . . ."

"Thật không đi?"

"Thật không đi!"

"... " nhìn mập mạp chết bầm này đánh chết cũng không đi bộ dạng, Tiêu Thần rất bất đắc dĩ, không nhịn được dần dần dạy bảo nói: "Ngươi bỏ qua ngươi Thành đại hiệp mộng tưởng rồi? Nếu là ngươi liên một đầu nho nhỏ Dã Lang cũng không dám đi chiến đấu, ngươi còn thế nào đi trừng ác dương thiện, làm sao đi cùng người xấu chiến đấu? Liên chiến đấu cũng không dám, ngươi còn thế nào trở thành đại hiệp?"

"Nhưng là chiến đấu muốn chết người!"

"Ngươi muốn trở thành đại hiệp, đầu tiên được tập võ sao? Phải nhớ tập võ, ngươi phải muốn được kinh nghiệm sao? Muốn muốn đạt được kinh nghiệm, ngươi phải muốn luyện cấp sao? Những thứ này Dã Lang chính là từng đống kinh nghiệm, đừng sợ, giết bọn họ, là có thể được kinh nghiệm!"

"Thật gặp người chết!"

"Nếu muốn trở thành đại hiệp, đầu tiên thì phải nếu không sợ chết! Cùng lắm thì vừa chết mà thôi, ngươi sợ cái gì?"

"Muốn chết người!"

"..."

Tiêu Thần im lặng chí cực, đảo cặp mắt trắng dã, chỉ vào phía trước đã thành lập tốt phòng tuyến các người chơi nói: "Tốt lắm, không đùa ngươi, thấy phía trước ngoạn gia có hay không?"

"Nhìn thấy. " Lưu mập gật đầu.

"Lời nói thật nói với ngươi, nói cho ngươi hay, được kêu là Đoạn Thiên Vân người, thủ đoạn có chút lợi hại, nhanh như vậy liền tổ chức chơi thật khá nhà thành lập phòng tuyến rồi, mặc dù không như thế nào, nhưng là đối phó bọn này Dã Lang đã đầy đủ. Có thể thấy được chúng ta bọn này chơi trong nhà, cũng là tàng long ngọa hổ a."

"Kia thì thế nào?"

"Ngu xuẩn, xây dựng tốt phòng tuyến, chúng ta liền không có bất kỳ nguy hiểm tánh mạng. Đi ra phía trước, hướng về phía những thứ kia lang hướng trong chết đánh, là có thể xen lẫn đến kinh nghiệm! " Tiêu Thần rất là tức giận nổi giận mắng.

"Thật? Sẽ không chết? " Lưu mập không nhịn được giương lông mày.

"Chết cái rắm a, chúng ta chính là đi xen lẫn kinh nghiệm, chỉ cần ngươi không ngốc không sót mấy hướng trong bầy sói hướng, làm sao có thể sẽ chết? Huống chi, nếu là có nguy hiểm, chúng ta liền triệt hạ. Đem mắt áp phích để điểm sáng, khác vờ ngớ ngẩn, ta bảo đảm ngươi không có chuyện gì!"

Tiêu Thần lời này vừa ra, nhất thời để cho Lưu mập tâm động, thật tình nhìn phía trước một cái, các người chơi ở Đoạn Thiên Vân tổ chức, thành lập phòng tuyến thật không giống như như vậy một sự việc. Hơn nữa phòng tuyến thượng ngoạn gia tụ tập càng ngày càng nhiều, thoạt nhìn thằng khảo phổ.

"Chúng ta chính là đi tới xen lẫn kinh nghiệm? Không hướng trong bầy sói hướng? " Lưu mập có chút ý động kêu lên.

"Ngươi muốn tìm chết lời mà nói..., liền hướng trong bầy sói hướng, ta cũng chẳng muốn quản ngươi, ta đi xen lẫn kinh nghiệm! " Tiêu Thần tức giận kêu lên, nhấc chân muốn đi người.

"Chờ một chút! " Lưu mập vội vàng gọi lại, cẩn thận suy nghĩ một chút, rồi sau đó mi phi sắc vũ kêu lên: "Ta cẩn thận suy nghĩ một chút, xen lẫn kinh nghiệm, ta thích!"

"Sớm biết ngươi người này như vậy tiện, ta liền không theo ngươi nói nhảm nhiều như vậy! " Tiêu Thần đảo cặp mắt trắng dã, hướng về phía Lưu mập hung hăng dựng lên ngón giữa.

"Giống nhau giống nhau. . . . " Lưu mập vui tươi hớn hở cười nói.

"... " Tiêu Thần lười cùng tiện nhân kia mập nói chuyện, nhấc chân xuyên qua đám người, hướng tạo dựng lên phòng tuyến đi tới, dọc đường nhặt lên một tảng đá, suy nghĩ một chút kia phân lượng, hài lòng gật đầu, phía sau Lưu mập vậy học khuông học chính là hình thức nhặt lên một tảng đá đi theo.

Tiêu Thần nhặt tảng đá cử động, bị bốn phía ngoạn gia nhìn ở trong mắt, tất cả đều ánh mắt sáng lên, rối rít vậy nhặt lên tảng đá.

Cách đó không xa Đoạn Thiên Vân thật sâu nhìn Tiêu Thần một cái, hơn nữa lúc này đem Tiêu Thần cùng Lưu mập hai người kéo vào tổ đội kênh, rồi sau đó đồng thời ở tổ đội kênh cùng thế giới kênh nói chuyện nói: "Mọi người chú ý! Mỗi người nhặt cái tảng đá cho rằng vũ khí, chúng ta cùng Dã Lang chiến đấu, không thể xích thủ không quyền!"

Tiêu Thần bị kéo vào tổ đội kênh vừa nhìn, người tốt, nhân số phá ngàn (ngày). Này Đoạn Thiên Vân quả nhiên là có thủ đoạn, trong khoảng thời gian ngắn, liền kéo như vậy một cái chiến đấu đoàn đi ra ngoài. Hơn nữa càng làm cho Tiêu Thần vài phần kính trọng chính là, Đoạn Thiên Vân người nầy, thế nhưng toàn bộ cấm nói, đại gia không thể nói chuyện, chỉ có thể nghe hắn nói nói.

Lúc này mới bao lâu a, liền dựng đứng nổi lên cá nhân hắn uy vọng!

Quay đầu lại nhìn thật sâu Đoạn Thiên Vân một cái, Tiêu Thần trong lòng thầm suy nghĩ đến, người này quả nhiên là không thể khinh thường.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Giết lang kinh nghiệm

Tiêu Thần cùng Lưu mập hai người đứng ở dài đến một dặm dài hình người phòng tuyến thượng đứng, ở nơi này dài đến một dặm phòng tuyến thượng, tất cả ngoạn gia cũng cầm trong tay tảng đá, tàn bạo nhìn chằm chằm phía trước hoang lang. Mặc dù không ít người trong lòng chột dạ, nhưng là cùng nhiều người như vậy đứng chung một chỗ, vậy phát lên không ít đảm khí. Ít nhất, có có can đảm hoang lang đánh một trận quyết tâm.

Nơi xa, hoang bầy sói nhìn loài người thế nhưng xây dựng lên phòng tuyến, không khỏi dừng bước, cùng các người chơi giằng co.

Lúc trước tiến lên đi la hét trứ muốn luyện cấp các người chơi, vậy một đám chật vật vô cùng chạy trở lại. Hướng thế giới kênh thượng vừa nhìn, nhân số đã tử vong hai mươi.

Trong khoảng thời gian ngắn, các người chơi trong lòng tất cả đều trầm xuống, tất cả đều trầm mặc không nói. Cầm trong tay tảng đá, làm bộ muốn đập bộ dạng, tàn bạo ngó chừng hoang bầy sói.

Trước đó không lâu, đại gia cũng đều cuộc sống hạ cực kỳ hòa bình trong hoàn cảnh, thư thư phục phục xem tiểu thuyết, chơi game. Hiện tại, lại không giải thích được tiến vào cái này hoang mạc ở bên trong, còn không có từ đạt được trò chơi hệ thống vui mừng trung tỉnh lại, liền bị một chậu nước lạnh cho tưới xuống.

Bất kể đạt được trò chơi hệ thống là một việc cỡ nào vui vẻ chuyện tình, song kia hai mươi cụ ngoạn gia thi thể, lại làm cho mọi người trong lòng cũng hơi bị run lên, cũng nữa vui vẻ không đứng lên.

"Tất cả mọi người chú ý, bọn họ muốn tiến công!"

Đang lúc này, mọi người bên tai xuất hiện Đoạn Thiên Vân thanh âm, để cho mọi người cả người chấn động, giương mắt nhìn lên, chỉ thấy hoang bầy sói, cũng chịu không nổi nữa lâu dài giằng co, rốt cục "Ngao ngao " gào to một tiếng, tấn mãnh hướng ngoạn gia phòng tuyến đánh tới.

"Tất cả mọi người đừng hoảng hốt, nhớ kỹ chỗ đứng. Dã lang vừa lên tới , đại gia đá nó cái bụng, cầm tảng đá hướng trong chết đập nó đầu, chú ý phối hợp! " Đoạn Thiên Vân thanh âm tiếp tục từ tổ đội kênh trung truyền đến, để cho đại gia trong lòng buông lỏng.

Ở nơi này khẩn trương thời khắc, Đoạn Thiên Vân chỉ huy thanh âm, để cho các người chơi tìm được rồi người tâm phúc, rối rít thật giống như tìm được rồi tổ chức thành đoàn thể đánh phó bản cảm giác.

Không phải là một cuộc trò chơi sao? Mặc dù là đặc biệt chân thật trò chơi, sợ cái chim này, chết cầu sẽ chết cầu!

Trong khoảng thời gian ngắn, không ít ngoạn gia cũng ở trong lòng tàn bạo kêu lên.

Đẩy vào tuyệt cảnh, vừa tìm được rồi người tâm phúc, các người chơi khí thế rõ ràng bay lên. Tới người tới chỗ này, cũng là một đám võ hiệp mê, tất cả đều là chơi trò chơi - hảo thủ.

Rất nhanh liền tạo thành cực kỳ ăn ý phối hợp.

"Ngao!"

Một đầu hoang lang vọt tới trước nhất đầu, ngao một tiếng đánh tới. Lúc này có một ngoạn gia, một cước đá vào kia trên bụng, đem đá ngã lăn trên mặt đất, bên cạnh lại có mấy tên ngoạn gia xông tới, hướng về phía nằm trên mặt đất hoang lang, cầm lấy tảng đá liền đập phá đi tới.

Thình thịch thình thịch!

Hoang lang cho dù thiết đầu đồng eo, bị mấy tên ngoạn gia dùng tảng đá một đập, lúc này bị nện hôn mê đi xuống, rất nhanh đã bị sống sờ sờ đè chết.

"Đinh!"

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết hoang lang, đạt được 10 điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Chú thích: kinh nghiệm chiến đấu nhưng đả thông kinh mạch thăng cấp nội công, nhưng tăng lên võ học cấp bậc.

Hoang lang bị nện chết một khắc kia, tổ đội kênh bên trong ngoạn gia, bên tai cũng chiếm được hệ thống tiếng nhắc nhở.

Này vừa nhìn, phòng tuyến thượng tất cả tiến vào tổ đội kênh ngoạn gia, tất cả đều tinh thần chấn động, một đám càng thêm ra sức giết lang.

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết hoang lang, đạt được 10 điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang lang, đạt được 10 điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang lang, đạt được 10 điểm kinh nghiệm chiến đấu.

...

Đánh chết hoang lang, đạt được 10 điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Trong khoảng thời gian ngắn, phòng tuyến thượng ngoạn gia ra sức giết lang, vô số đạt được kinh nghiệm chiến đấu tiếng nhắc nhở truyền đến, ngoạn gia tình thế một vùng thật tốt. Bất quá, vậy có không ít người, không cẩn thận bị hoang lang cắn bị thương hoặc là cho cắn chết.

Ước chừng chiến đấu 10 phút đồng hồ, hoang lang nhóm rốt cục ý thức được đám người kia loại không phải là dễ trêu, "Ngao " gào to một tiếng, lúc này bỏ lại hơn một trăm cỗ thi thể, rối rít rút lui.

Bất quá, mặc dù rút lui, nhưng không rời đi, mà là nháy xanh mượt ánh mắt, đứng xa xa nhìn các người chơi, tàn nhẫn máu lạnh lục nhãn, hiển nhiên cũng không cam lòng cứ như vậy rời đi.

Đột nhiên rất nhiều các người chơi cũng không để ý những thứ này, tham dự chiến đấu các người chơi, cơ hồ người người đạt được hơn một ngàn điểm kinh nghiệm EXP, một đám cực kỳ hưng phấn, hăng hái cực cao, nhiệt nghị trứ chiến đấu mới vừa rồi.

Lưu mập trên mặt nhìn thuộc tính mặt trên bảng biểu hiện hơn một ngàn điểm kinh nghiệm chiến đấu, lại càng lộ ra hoa cúc giống nhau rực rỡ nụ cười, quả nhiên nghe Tiêu Thần không sai, lăn lộn một thanh tốt kinh nghiệm.

"Đê điều, khác đắc ý vênh váo, cẩn thận người khác hận thượng ngươi! " Tiêu Thần liếc hắn một cái, nhỏ giọng nói.

Này nhắc tới bày ra, để cho Lưu mập ngừng đầu lên nhìn lại, chỉ thấy không ít người trên mặt tâm tình rất thấp lạc, nắm thật chặc quả đấm, ngơ ngác nhìn bị hoang lang cắn chết ngoạn gia thi thể. Hiển nhiên, bọn họ thân bằng hảo hữu chết ở hoang lang ngoài miệng.

Để cho Lưu mập trong lòng căng thẳng, lúc này thu liễm nụ cười, không dám lớn hơn nữa cười, đắc ý vênh váo.

Đột nhiên không ít đạt được kinh nghiệm chiến đấu ngoạn gia, nhưng không có chú ý những thứ này, thần sắc rất là hưng phấn. Đặc biệt là cảm nhận được mới vừa rồi núp ở phía sau phương không có chiến đấu trôi qua ngoạn gia, quăng tới ánh mắt hâm mộ sau, một đám càng cao hứng.

Không ít người lại càng ở thế giới kênh thượng, vừa nói đạt được kinh nghiệm chiến đấu hưng phấn cảm, bất quá một gã ngoạn gia lời mà nói..., nhất thời để cho mọi người chú ý.

Lý Hưởng: đúng rồi, kinh nghiệm chiến đấu dùng như thế nào a? Làm sao thăng không được cấp?

Vương Phong: thấy kia hệ thống thượng ghi chú rõ không có? Hẳn là cần luyện võ học bí tịch, mới có thể dùng sao.

Lệ phong: đây không phải là nói nhảm sao? Chúng ta tiến vào nhưng là chân thật võ hiệp thế giới, nhưng không có gì cấp bậc có thể nói, chỉ có võ học cấp bậc cùng nội lực thâm hậu chi phân.

...

"Ngày, còn muốn học tập võ công sau, mới có thể dùng a? Thật hố cha! " nghe thấy các người chơi thảo luận, Lưu mập kêu rên một tiếng, rất không thoải mái kêu lên.

"Bình tĩnh! " Tiêu Thần nhìn hắn một cái, thản nhiên nói.

"Kinh nghiệm chiến đấu có, lại không thể dùng, làm sao bình tĩnh được rồi a? ! " Lưu mập tả oán nói.

"Ngươi hay là tối nay giữ được tánh mạng sau, rồi hãy nói võ công chuyện sao! " Tiêu Thần đột nhiên lạnh giọng cười nói.

"Tại sao? " Lưu mập nghe Tiêu Thần giọng điệu này, trong lòng mạnh mẽ căng thẳng , liền vội vàng hỏi.

"Ngươi xem một chút đám kia dã lang. . . . " Tiêu Thần không có giải thích, chỉ vào hoang lang phương hướng.

Lưu mập cẩn thận nhìn thoáng qua cách đó không xa hoang lang, mê mang dụi dụi mắt con ngươi: "Dã lang tại sao?"

Nhìn Lưu mập này một bộ hay là u mê bộ dạng, Tiêu Thần quả thực không lời nào để nói, vỗ vỗ đầu, phải giải thích: "Dã lang nhưng là rất mang thù, bọn họ một mực chúng ta bốn phía du đãng, không có rời đi. Hiển nhiên là ở gọi về càng nhiều là dã lang, hắc hắc, tối nay thượng sợ rằng không yên ổn."

Lưu mập nhất thời bị sợ tỉnh, thật tình nhìn một chút đám kia hoang lang, quả nhiên đang không ngừng ngao ngao huýt sáo , gọi về càng nhiều là đồng bạn. Bối rối không dứt kêu lên: "Vậy làm sao bây giờ?"

Tiêu Thần đang muốn trả lời, bên tai lại truyền tới tổ đội kênh bên trong Đoạn Thiên Vân thanh âm: "Mọi người chú ý, bọn này dã lang vẫn cũng không tản đi, ngược lại không ngừng huýt sáo triệu tập đồng bạn. Chúng ta không thể tiếp tục ngốc tại nguyên chỗ rồi, tất phải đi, nếu không tối nay gặp rất nguy hiểm!"

"Đi? Đi đi đâu?"

Các người chơi nhất thời luống cuống, rối rít bất an hỏi tới.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Suốt đêm chạy trốn, hoang trấn

"Ta xem thế giới bản đồ, chúng ta bị vây cái thế giới này Tây Vực biên thùy khu vực, đi tây khẳng định không được, chỉ có thể lâm vào càng sâu sa mạc khu vực, chúng ta chỉ có thể hướng đông! Như là vận khí tốt, có thể tìm được một người thành thị hoặc là trấn, chúng ta có thể an ổn vượt qua đi. Nếu là vận khí Không ổn, tối nay đại gia nhất định phải muốn dũng cảm chiến đấu! " Đoạn Thiên Vân thanh âm không chậm không chậm truyền đến, nhất thời để cho các người chơi trong lòng căng thẳng.

Tất cả đều ý thức được, bọn họ đánh lui dã lang cũng không có được an toàn, ngược lại là càng nguy hiểm bắt đầu, tối nay nhất định không yên ổn.

Nghe Đoạn Thiên Vân lời mà nói..., Tiêu Thần khẽ nheo lại ánh mắt, tối nay sợ rằng có rất nhiều người muốn Đoạn Thiên Vân pháo hôi, chết tại đây.

Bất quá, hắn cũng không có nói ra đi, bởi vì hắn muốn muốn sống đi ra này mảnh hoang mạc, chân chính kiến thức cái thế giới này, hắn cũng cần một chút ngoạn gia hy sinh.

Mới vừa tiến vào cái thế giới này, hắn liền rất nhanh - ý thức đến cái thế giới này tàn khốc. Vừa tiến đến, liền gặp phải hung mãnh đàn sói hoang công kích, tiếp theo đợi chờ ngoạn gia, lại sẽ là cái gì?

Đây quả thực là một cuộc tiếp theo một cuộc đào thải tàn khốc cuộc thi, đào thải người yếu, lưu lại cường giả.

Khôn sống mống chết!

Thật là một tàn khốc thế giới!

...

"Mập mạp, để cho dòi đi lúc, chú ý một chút, đi theo ta phía sau, đừng để thất lạc! " Tiêu Thần khẽ nheo mắt lại, nhắc nhở Lưu mập đường, lần này hắn cũng không có giải thích. Vật này, có thể hiểu liền hiểu, không thể hiểu coi như xong, hiểu người cũng lòng dạ biết rõ, ngầm hiểu lẫn nhau, không có ai sẽ nói đi ra.

Rất nhanh ở Đoạn Thiên Vân tổ chức, các người chơi tạo thành một cái đội ngũ thật dài, mỗi người trong tay cũng cầm lấy một cái tảng đá, kinh hồn táng đảm đi lên hướng đông đường.

Cho dù người chơi nữ nhóm cũng không ngoại lệ, không quản các nàng như thế nào khóc đùa giỡn, cũng không khỏi không cầm lấy tảng đá, bước lên nầy nguy hiểm đường, không có lựa chọn nào khác.

Đoạn Thiên Vân mang theo tổ chức lúc trước thành lập phòng tuyến ngoạn gia, đi tuốt ở đàng trước mở đường, mọi người thần sắc cũng cực kỳ cảnh giác, liên nói cũng không dám nói, vễnh tai, nghe bốn phía động tĩnh, ở nơi này khá dài mà hắc ám dưới màn đêm, trầm mặc đi lại.

Tiêu Thần mang theo Lưu mập đi theo Đoạn Thiên Vân phía sau cách đó không xa, cầm trong tay tảng đá, rất là tiểu tâm cẩn thận tiêu sái trứ. Mặc dù hắn tự nhận là, đi theo Đoạn Thiên Vân phía sau là hệ số an toàn cao nhất. Nhưng ai biết tấm màn đen dưới, gặp có nguy hiểm gì chờ hắn?

Những thứ không nói những thứ khác, dã lang đánh lén làm sao bây giờ?

Phải cẩn thận ứng đối!

Lưu mập thật chặc tựa vào Tiêu Thần bên cạnh, thần sắc cảnh giác vô cùng, nắm tảng đá, một bộ tùy thời cũng muốn ném ra đi bộ dạng, nghe được bất kỳ động tĩnh cũng sẽ khẩn trương vô cùng, quả thực đến trông gà hoá cuốc trình độ, thấy vậy Tiêu Thần trong lòng cười thầm không dứt.

"A!"

Đột nhiên một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, một đạo hắc ảnh từ ven đường nhảy lên đi ra ngoài, đem một gã ngoạn gia cho bổ nhào ngã xuống đất, hung hăng cắn lên một ngụm.

Là dã lang!

Ngay sau đó, càng nhiều là tiếng kêu thảm thiết truyền đến, cơ hồ là liên miên không dứt, Tiêu Thần mặt liền biến sắc, trong lòng trầm xuống, ánh mắt sở quá, không biết có bao nhiêu dã lang ở đêm tối che chở, len lén phát khởi đánh lén.

"Đại gia đừng hoảng hốt, cầm lấy trong tay tảng đá chiến đấu! Người phía sau, tốc độ đuổi theo!"

Đoạn Thiên Vân thanh âm truyền đến, làm mọi người trong lòng một yên tĩnh, các người chơi rối rít phản kháng, song thương vong không thể tránh khỏi xuất hiện, hơn nữa tình thế dùng càng thêm nghiêm trọng phương hướng phát triển.

Không chỉ có phía sau người chơi nữ nhóm kêu thảm thiết không ngừng, ngay cả lúc trước tham gia chiến đấu ngoạn gia, vậy xuất hiện thương vong. Cuối cùng, ngay cả Đoạn Thiên Vân bốn phía, vậy xuất hiện không ít dã lang đột kích, trong khoảng thời gian ngắn, ngoạn gia đội ngũ, hỗn loạn không chịu nổi.

...

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết hoang lang, phần thưởng 10 điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang lang, phần thưởng 10 điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang lang, phần thưởng 10 điểm kinh nghiệm chiến đấu.

...

Đánh chết hoang lang, phần thưởng 10 điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Tiêu Thần tĩnh táo vô cùng đem một đầu hoang lang cho đè chết trên mặt đất, cùng Lưu mập phối hợp, rốt cục đem bên cạnh hoang lang đánh chết không còn, cho dù hắn hai người phối hợp ở ăn ý, nhưng cũng là người bình thường, trên người cũng là vết thương chồng chất.

"A!"

Đây là, hét thảm một tiếng thanh khoảng cách gần truyền đến, Tiêu Thần giương mắt nhìn lên, chỉ thấy Đoạn Thiên Vân trốn ở một bên, không đến thanh sắc đem bên cạnh một gã ngoạn gia làm pháo hôi, tên kia ngoạn gia liên phản ứng cũng không kịp phản ứng, bị một đầu dã lang cho đánh tới, cắn đứt cổ.

Tận mắt nhìn thấy một màn này, Tiêu Thần trong lòng lạnh lẽo. Mặc dù lúc trước hắn đoán được Đoạn Thiên Vân mượn hơi ngoạn gia, chính là lấy ra làm pháo hôi. Nhưng khi tận mắt nhìn thấy một màn này lúc, trong lòng vẫn có chút không rét mà run.

Bất quá, hắn cũng không phải là cái gì Thánh mẫu, mặc dù rất là không thích Đoạn Thiên Vân cách làm, cũng không có đứng ra đi chỉ vào Đoạn Thiên Vân cái gì.

Nhân tính chỉ là như thế, vô luận người nào, đối mặt nguy hiểm, cũng sẽ lùi bước, gặp không tự chủ đem người kéo tới đệm lưng.

Khác biệt vậy chỉ là một, có ý thức cùng vô ý thức.

Đối với nhân tính phương diện này, trung nhị thiếu năm Tiêu Thần, cũng là có một lần chính mình độc đáo giải thích.

...

Chuyện phát sinh đến không khống chế trình độ, dưới màn đêm dã lang đánh lén, các người chơi cũng không có cái gì tốt đích phương pháp xử lí, chỉ có thể một bên chiến đấu, một bên chật vật chạy trốn.

Không có đuổi theo đội ngũ người, chỉ có thể chết tại đây mảnh hoang mạc đất, trải qua suốt đêm đường chạy chiến đấu, mỗi cái ngoạn gia cũng mỏi mệt không chịu nổi, tinh thần uể oải, ngay cả nói chuyện tinh thần cũng không có. Chỉ có thể chết lặng hướng đông bên lên đường, kiên trì kiên trì nữa kiên trì.

Sắc trời dần dần sáng, dã lang vậy báo đủ rồi thù, có lẽ biết ban ngày bọn họ đối trước mắt đám người kia loại chiếm không được bất kỳ tiện nghi, rốt cục thối lui, cũng làm cho các người chơi trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng là một đêm này đi qua, ngoạn gia số lượng, tùy ban đầu một vạn người, biểu hiện nhân số chỉ có chín nghìn người.

Ước chừng thiếu một ngàn người!

Nhìn thấy mà giật mình mấy chữ!

Nhưng các người chơi một đêm này gặp qua chết đi mất nhiều lắm, không có gì ngoài rất ít người chú ý tới mấy cái chữ này ở ngoài, những người khác đều chết lặng, thần sắc dại ra, thật giống như một cụ hành thi tẩu nhục bình thường, chết lặng lên đường.

Vừa mỏi mệt , vừa đói bụng. . . . .

Rốt cục ở mặt trời lên cao lúc, nơi xa một tòa tường đất xây hoang trấn, xuất hiện ở các người chơi trong mắt, thành trấn bốn phía, lại xuất hiện không ít bóng người.

"Thành trấn! Thành trấn!"

"Chúng ta được cứu trợ!"

"Này kinh khủng hoang mạc hành trình, hoảng sợ suốt đêm, rút cục đã trôi qua!"

"Ta nhất định phải hảo hảo ngủ một giấc, mệt chết ta, chưa từng có như vậy mỏi mệt quá!"

"..."

Các người chơi lúc này mới trên mặt lộ ra hơi thở của người sống, lộ ra tìm được đường sống trong chỗ chết nụ cười, một đám cười lớn, hướng thành trấn chạy như điên.

Đi tới dưới thành, này tường đất lấy thành hoang trấn tên lại vẫn thật gọi hoang trấn!

Song ngoạn gia không có để ý những thứ này, bọn họ mỏi mệt không chịu nổi, chỉ muốn hảo hảo ngủ một giấc. Mà bọn họ tiến vào hoang trấn một khắc kia, hoang trấn trên tất cả mọi người biết rồi, có một bầy gặp phải hoang lang thiếu niên thiếu nữ, chật vật không chịu nổi, đả thương bận rộn thảm trọng trốn ra hoang mạc.

Hoang trấn trên cư dân, cũng làm cho này bầy hài tử đáng thương, tỏ vẻ mặc niệm. Bọn này xui xẻo hài tử, cũng không biết là lá gan quá lớn, hay là ngu xuẩn, không có bất kỳ võ công, cũng dám tay không có đeo găng tay xuyên qua hoang mạc?

Thật là vừa đáng thương lại để cho người dở khóc dở cười.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Thần Châu đại địa

Hoang trấn, học đường, bãi tập bắn tên.

Tiêu Thần tay nắm lấy một thanh cung, đem dây cung kéo lại đầy tháng, khẽ hí mắt, khóe môi nhếch lên nụ cười hưng phấn. Đây là bọn hắn những thứ này ngoạn gia đi tới hoang trấn ba ngày sau đó rồi, nghĩ đến đây ba ngày qua dò thăm ra tin tức, Tiêu Thần kích động không khỏi, làm sao vậy nhịn không được đến từ nội tâm nụ cười.

Bọn họ đi tới cái thế giới này, chân đạp đại địa tên là Thần Châu đại địa. Thần Châu đại địa cái tên này cũng không phải là làm Tiêu Thần kích động nguyên nhân, để cho hắn chân chính kích động chính là, ở nơi này Thần Châu cả vùng đất, có một đám hắn nghe nhiều nên thuộc môn phái —— Thiếu Lâm, Võ Đang, Nga Mi, Di Hoa Cung, Thần Kiếm sơn trang, Từ Hàng Tĩnh Trai, Đào Hoa Đảo, phái Tiêu Dao, Nhật Nguyệt thần giáo...

Còn có làm người ta nghe tên liền nhiệt huyết sôi trào tuyệt thế thần công —— Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công, Dịch Cân kinh, Lăng Ba Vi Bộ, Độc Cô Cửu Kiếm, Giá Y Thần Công, Trường Sinh Quyết, Chiến thần lục...

Càng làm cho người kích động linh hồn cũng muốn run rẩy chính là, những thứ kia truyền kỳ trung chính là nhân vật —— kiếm ma Độc Cô Cầu Bại, thiên ngoại phi tiên Diệp Cô Thành, Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ Đông Phương Bất Bại, Minh giáo giáo chủ Trương Vô Kỵ, Cái Bang Kiều Phong, đẹp như thiên tiên yêu nữ Loan Loan...

Bọn họ cũng không chết đi, giang hồ lại vẫn lưu lại bọn họ truyền thuyết!

Vừa nghĩ tới ở nơi này Thần Châu cả vùng đất, có thể tiên y nộ mã, trường kiếm giang hồ. Có thể luyện liền thần công, tung hoành thiên hạ. Còn có thể cùng trong truyền thuyết nhân vật tuyệt thế Diệp Cô Thành tỷ thí kiếm pháp, cùng Kiều Phong tỷ thí chưởng pháp, cùng Sở Lưu Hương tỷ thí thân pháp, cùng Đông Phương Bất Bại tỷ thí tốc độ, cùng Độc Cô Cầu Bại tranh đoạt đệ nhất thiên hạ...

Tất cả ngoạn gia tất cả đều nhiệt huyết sôi trào, bọn họ quên mất đêm đó thương vong thảm trọng chuyện thực, bộc phát cuồng nhiệt nhất tập võ luyện cấp nhiệt tình!

Phảng phất cõi đời này bất kỳ trắc trở cùng ngăn trở, cũng quấy nhiễu không được các người chơi tập võ nhiệt tình!

Nghĩ tới ngày đó các người chơi nghe đến mấy cái này tin tức sau, kia một đám hai mắt sáng lên, giống như bị tẩy não sau cuồng nhiệt nhất cuồng tín đồ bộ dạng, Tiêu Thần không khỏi lắc đầu, điên rồi, đám người kia cũng điên rồi!

Quả thật điên rồi, vội vã ở hoang trấn học đường nơi, học một chút kiến thức cơ bản pháp sau, chỉ có nghỉ ngơi dưỡng sức ngủ suốt đêm, đám kia ngoạn gia cho giỏi tựa như quên mất kia thê thảm suốt đêm, một đám giống như nổi điên ra khỏi thành xâm nhập hoang mạc tìm kiếm hoang lang luyện cấp.

Nghĩ tới các người chơi kia cuồng nhiệt thần sắc, Tiêu Thần không khỏi da đầu tê dại.

Cùng những thứ kia bị choáng váng đầu óc các người chơi bất đồng, Tiêu Thần mặc dù trong lòng kích động không khỏi, thậm chí thỉnh thoảng nhiệt huyết sôi trào đến linh hồn run rẩy, nhưng hắn vẫn vẫn duy trì tỉnh táo.

Từ trấn trên những thứ kia bình thường dân chúng trong miệng biết được, cái thế giới này, cũng không phải là mặt ngoài thoạt nhìn tốt đẹp như vậy, ngược lại cực kỳ tàn khốc!

Hỗn loạn, chính là đối cái này nhìn như tốt đẹp chính là Thần Châu đại địa tốt nhất khái quát.

Thế lực vô cùng hỗn loạn, không có một người nào, không có một cái nào sự nghiệp thống nhất đất nước một hoàng triều, thế lực hỗn tạp, trật tự hỗn loạn, dùng trấn trên dân chúng lời nói mà nói, nếu không có vương pháp!

Thần Châu đại địa thật lớn, không có gì ngoài chiếm cứ Trung Nguyên Đại Đường đế quốc ở ngoài, những khác đất, tất cả đều là không có trật tự đất. Tùy các môn các phái thế lực khắp nơi, một mình trông coi. Có lẽ cách xa nhau bất quá hơn mười dặm đất, quy củ liền lập tức biến thành bất đồng.

Ở nơi này trên đất, loại hành vi này là phạm pháp hành động, sau đó ở một ... khác, lại trở thành nhận được khích lệ hành động. Trật tự không có thống nhất, hỗn loạn không chịu nổi, chỉ có cường giả mới có thể hoành hành, người yếu hướng không lo tịch.

Về phần bình thường dân chúng, trong cả đời, cũng khó khăn dùng đi ra Bách Lý đất. Không nói đường xá thượng dã thú khắp nơi, còn có nạn trộm cướp như châu chấu bình thường, tung các nơi. Cho dù là trốn ở trong nhà, cũng sẽ có trời giáng tai họa bất ngờ.

Đây là một cỡ nào nguy hiểm thế giới a?

Từ văn minh xã hội mà đến trung nhị thiếu năm Tiêu Thần, cho dù đầy trong đầu một mực ảo tưởng đi tới nơi này loại thế giới, thật là đang đi tới cái thế giới này sau, vẫn không khỏi da đầu tê dại, không rét mà run.

Không có nửa điểm cảm giác an toàn có thể nói!

Hắn duy nhất có thể làm, chính là tập võ, tập võ!

Làm cho mình ở cái thế giới này có tự vệ lực!

Đây cũng là hắn đi tới hoang trấn sau, đối mặt học đường miễn phí có thể học các loại trụ cột kiếm pháp, trụ cột đao pháp vân vân võ học, lại cuối cùng học tiên ít có người đi học tài bắn cung nguyên nhân.

Chẳng lẽ hắn không muốn học kiếm pháp sao? Kiếm pháp chính là trong lòng hắn thích nhất, hắn không có lúc nào là, không nghĩ luyện trứ thượng thừa kiếm pháp, trường kiếm giang hồ.

Có thể không pháp, phải nhớ đem kiếm pháp phát huy ra uy lực, nhất định phải lên giá phí rất lớn tinh lực cùng thời gian. Vậy chỉ có tài bắn cung, loại này công kích từ xa thủ đoạn, có thể lập tức tạo thành lực chiến đấu.

Học tài bắn cung, vô nguyên nhân khác, chính là vì bảo vệ tánh mạng!

Có thể ở cái thế giới này sống sót, chỉ có sống sót, mới có hi vọng có tương lai!

...

"Hắc, còn đang luyện tên a ngươi?"

Bả vai bị một con mập tay cho vỗ vào, Tiêu Thần không cần nghĩ cũng biết, người đến là con tiện nhân kia mập. Tiện nhân mập đêm đó bị sợ không nhẹ, nhát gan vô cùng. Nhưng kể từ khi biết cái thế giới này có vô số tuyệt thế thần công chờ hắn sau, trong lòng võ hiệp tâm lập tức bành trướng, cũng đã trở thành cuồng nhiệt luyện cấp trong đại quân một thành viên.

Thấy Tiêu Thần bất đắc dĩ đem tên để xuống, xoay người tới đây, Lưu mập tiếu a a nói: "Ngươi luyện tên về phần liều mạng như vậy sao? Không thấy được ngươi, ta lập tức liền nghĩ đến ngươi sẽ ở bãi tập bắn tên, đi tới vừa nhìn, quả nhiên ngươi ở nơi này!"

"Chém tài không lầm mài kỹ thuật dùng dao. " Tiêu Thần nhàn nhạt trả lời một tiếng, hai mắt híp lại, thần sắc lạnh nhạt.

"Như ngươi vậy mò mẫm luyện lúc nào mới có thể thăng cấp a? Nào có ta đi ra ngoài đánh lang luyện cấp mau? " Lưu mập thử chi dùng mũi, vẻ mặt huyền diệu nói: "Ta cho ngươi biết, của ta trụ cột đao pháp đã thăng cấp đường hơi có chút thành tựu cảnh!"

Tiêu Thần nghe vậy, cúi đầu, mở ra trò chơi hệ thống, xem xét lên hệ thống mặt bản.

Hệ thống đề kỳ:

Tên họ: Tiêu Thần (ngoạn gia, bất nhập lưu)

Giới tính: nam

Lực lượng: 2 (+1)

Tốc độ: 1

Thể chất: 1

Tinh thần: 1

Nội lực: vô

Tài bắn cung: trụ cột tài bắn cung, mới vào con đường (lực lượng +1), kinh nghiệm 1022 /3000.

...

Cõi đời này võ học, cùng sở hữu năm cảnh, phân biệt là: mới vào con đường, hơi có chút thành tựu, thông hiểu đạo lí, xuất thần nhập hóa, siêu phàm nhập thánh.

Mà mỗi tăng lên tương ứng cảnh giới, sẽ gia tăng tương ứng {điểm thuộc tính}, bất đồng phẩm cấp võ học, gia tăng {điểm thuộc tính} vừa bất đồng.

Võ học vừa phân làm trụ cột võ học, tinh diệu võ học, ưu tú võ học, thượng thừa võ học, tuyệt thế thần công.

Mà Tiêu Thần sở học trụ cột tài bắn cung chính là nhất thô thiển trụ cột võ học, chỉ có một chút thô thiển tài bắn cung, mạnh lớn hơn một chút tài bắn cung chiêu số, một chút cũng không có. Hơn nữa, hắn này mới vào con đường cảnh giới, cũng là hắn tiêu hết đêm hôm đó giết lang có được một ngàn kinh nghiệm chiến đấu thăng cấp đi lên.

"Ngoan, khác làm mò. Theo ta cùng nhau tham gia luyện cấp đại quân, đi luyện cấp sao! " Lưu mập thấy Tiêu Thần cúi đầu đi thăm dò nhìn thuộc tính, lập tức vừa lời khuyên rồi, nhưng nói hồi lâu Tiêu Thần lại là một bộ thờ ơ bộ dạng, không nhịn được kích thích nói: "Ngươi biết ngoại nhân người làm sao nói ngươi sao? Nói ngươi là tiểu quỷ nhát gan, học chính là tài bắn cung, cũng biết xa xa núp ở phía xa len lén bắn tên, còn sợ chết liên luyện cấp cũng không dám đi luyện."

"Ngay cả Đoạn Thiên Vân tên kia, bắt đầu lại mấy lần hướng ta hỏi ngươi tình huống, hiện tại liên ngươi tình huống đều lười phải hỏi rồi, đã sớm đem ngươi trở thành làm không có bất kỳ uy hiếp người!"

"Không đi, người khác thích làm sao nhìn liền thấy thế nào, cùng ta không liên quan! " Tiêu Thần lắc đầu, vẻ mặt không cần nói, thái độ kiên quyết. Tức Lưu mập không phản bác được, bỏ xuống một câu "Ta đi luyện cấp!", khí hô hô rời đi.

Tiêu Thần ánh mắt bình thản nhìn Lưu mập rời đi, thần sắc tĩnh táo vô cùng, vừa tựa hồ nhớ ra cái gì đó, cầm thật chặc tên chuôi, lẩm bẩm một tiếng: "Chẳng qua là đem võ học thăng cấp hữu dụng không?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tự do thao túng hình thức

Không có người trả lời Tiêu Thần lời mà nói..., Tiêu Thần cũng không giận, chẳng qua là mắt vi híp lại, đột nhiên mở ra.

"Mở ra hệ thống khống chế hình thức!"

Trong lòng mặc niệm một tiếng, phạm vi nhìn nhất thời biến đổi, ở đang phía dưới, hai kỹ năng kiếm tiêu bị điểm phát sáng, hai người này kỹ năng, chính là Lâm Dật sở học trụ cột tài bắn cung.

Một cái vì tĩnh trạng thái tác xạ, một người khác vì vận động trạng thái tác xạ.

Tiêu Thần đầu tiên kích hoạt rồi tĩnh trạng thái tác xạ kỹ năng, đem kỹ năng kích hoạt sau, một cổ lực lượng thần bí, khống chế được thân thể của hắn. Chậm rãi rút ra phía sau lưng đeo mũi tên, khoác lên trên cung, kéo ra dây cung, điều chỉnh phương hướng, bắn tên.

Vút!

Mũi tên từ cung trung bắn nhanh ra, đánh trúng ở mục tiêu thượng, trúng mục tiêu hồng tâm.

Tiêu Thần sắc mặt không biến, lai tiếp tục rút ra mũi tên, giương cung bắn tên, liên tiếp bắn ra thập tên, tên tên trúng mục tiêu mục tiêu, song có thể chính xác trúng mục tiêu hồng tâm, thập tên chỉ có năm tên.

Bắn ra thập tên cần thiết thời gian Tiêu Thần tính toán rất rõ ràng, tổng cộng dùng hai phút, chia đều mỗi 12 giây bắn ra một mũi tên.

Làm xong những thứ này sau, Tiêu Thần lại đem mũi tên từ mục tiêu thượng thu hồi, kích hoạt rồi vận động trạng thái tác xạ kỹ năng, kỹ năng kích hoạt, lực lượng thần bí vừa khống chế được Tiêu Thần thân thể, lúc này trái phải trước sau chạy động, làm các loại lẩn tránh tránh né động tác.

Vừa chạy vừa móc ra mũi tên, đáp cung bắn tên.

Đốc đốc đốc!

Liên tiếp bắn ra thập tên, thập tên có thể chính xác trúng mục tiêu hồng tâm, lại chỉ có hai mũi tên. Còn lại mũi tên hoặc là bắn trúng ở mục tiêu biên giới, hoặc là dứt khoát liên mục tiêu cũng không bắn trúng.

Mà liên tiếp tác xạ thập tên động tác, tổng cộng dùng bốn phút, là tĩnh trạng thái ở dưới gấp hai thời gian, chia đều bắn ra một mũi tên cần 24 giây!

Làm xong những thứ này, Tiêu Thần đem tên thu hồi, đứng tại nguyên chỗ bất động, khoảng cách mục tiêu 50m ngoài, nhắm mắt dưỡng thần, nghỉ ngơi chỉ chốc lát sau, ánh mắt chợt mở ra, hai tròng mắt sáng ngời.

"Mở ra tự do thao túng hình thức!"

Trong lòng mặc niệm một tiếng, khôi phục tự thân tự do, có một loại nói không ra lời không câu chấp, lúc này giương cung bắn tên, khẽ hí mắt, nhắm trúng mục tiêu —— bắn tên!

Đốc đốc đốc.

Liên tiếp bắn ra thập tên, có tám tên trúng mục tiêu hồng tâm, tỉ lệ chính xác đạt tới tám phần, so sánh với hệ thống hình thức cao ba thành. Hơn nữa Tiêu Thần này một loạt động tác, rất mạnh, gọn gàng linh hoạt, được như nước chảy. Bắn ra thập tên, vẻn vẹn xài một phút đồng hồ, chia đều mỗi tên sáu giây.

Xạ tốc so sánh với hệ thống hình thức nhanh gấp hai.

Làm xong những thứ này sau, Tiêu Thần có đem tên thu hồi, lúc này chạy động, làm ra cùng lúc trước độc nhất vô nhị tránh né động tác, động tác nhìn như cùng lúc trước không có chút nào khác biệt, nhưng so với lúc trước tiêu chuẩn động tác, nhiều hơn một loại linh động, cùng với lưu loát cảm giác.

Khẽ hí mắt, đáp cung, dây cung đầy tháng, bắn tên.

Đốc đốc đốc!

Thập tên bắn ra, có năm tên trúng mục tiêu hồng tâm, vận động trạng thái hạ kia tỉ lệ chính xác là năm thành, vượt qua hệ thống hình thức ba thành. Hơn nữa bắn ra thập tên thời gian, là hai phút, xạ tốc là hệ thống hình thức ở dưới gấp hai.

Tỉ lệ chính xác đề cao ba thành, xạ tốc đề cao gấp hai!

Đây chính là Tiêu Thần mấy ngày tới , không đi tham gia luyện cấp đại quân, giết lang luyện cấp, mà là cực khổ luyện tên đoạt được!

Mặc dù trụ cột tài bắn cung cảnh giới so sánh với Lưu mập thiếu một cấp, nhưng nếu bàn về thực tế lực chiến đấu. . . .

Tiêu Thần khóe miệng nhếch nhẹ, trong thần sắc tràn đầy tự tin!

Trải qua những ngày qua luyện tên đoạt được, hắn hết sức hiểu được, dựa vào hệ thống hình thức, ở nơi này phương thế giới, bất kể là luyện nơi nào võ học, tất cả đều là tên xoàng xĩnh. Nếu muốn trở thành cao thủ, liền phải dùng đến tự do thao túng hình thức.

Mà tự do thao túng hình thức, võ học cảnh giới tăng lên, cố nhiên có thể tăng lên chiêu thức uy lực. Nhưng như thế nào chính xác vận dụng võ học chiêu thức, mới là trọng yếu nhất.

Chơi đùa không ít trò chơi Tiêu Thần, rất rõ ràng ở ngươi chơi trong, vẫn truyền lưu trứ một câu như vậy nói, không có kém cõi nhất nghề nghiệp, chỉ có kém cõi nhất ngoạn gia.

Có thể thấy được thao túng kỹ thuật trọng yếu!

Giống như trước ở trong trò chơi hắn cũng đã gặp không ít ngoạn gia một thân thần trang, bị kỹ thuật cao thủ tàn bạo đánh tình huống.

Ở trong trò chơi, thao túng kỹ thuật chỉ là như thế trọng yếu, ở nơi này phương thực tế trong thế giới, biết như thế nào vận dụng võ học, có thể nào không trọng yếu?

Chỉ là luyện cấp hữu dụng không?

Lúc trước Tiêu Thần lầm bầm lầu bầu hỏi ra vấn đề, giờ phút này chiếm được tốt nhất trả lời!

Đây cũng là Tiêu Thần nghe thấy Lưu mập nói, rất nhiều ngoạn gia cũng cười nhạo hắn nhát như chuột, rất sợ chết, Đoạn Thiên Vân vậy đưa quên lãng những lời này sau, hắn cũng bất vi sở động nguyên nhân.

Hắn hết sức rõ ràng chính mình đang làm gì đó, rõ ràng hơn đã biết ta cố gắng luyện tên, tiến bộ có bao nhiêu!

Cao thủ chân chánh, cũng sẽ không bởi vì hắn tiếng người bàn về mà dao động lòng tin, ngược lại y theo của mình bản tâm, tiếp tục cố gắng!

Tiêu Thần giờ phút này liền là như thế, hắn cũng không vì người khác làm sao nghị luận hắn mà ở ý, ngược lại luyện tên hơn nỗ lực!

Không ngừng nếm thử các loại bắn tên tư thái, như thế nào mới có thể đề cao tỉ lệ chính xác, đồng thời vừa không ngừng tăng lên võ học kinh nghiệm.

Ở Tiêu Thần chăm chỉ luyện tên, cơ hồ là quên mình trong trạng thái, thời gian trôi qua thật nhanh!

Một ngày vừa một ngày thật nhanh trôi qua, trong nháy mắt thập ngày thời gian đã qua.

Lưu mập cả ngày trà trộn ở Đoạn Thiên Vân tổ chức luyện cấp trong đại quân, cả ngày náo nhiệt vô cùng một đám ngoạn gia, sáng sớm đi ra ngoài, trời tối trở lại, nơi tìm kiếm hoang lang tung tích, đánh chết hoang lang luyện cấp.

Học qua một chút trụ cột võ học sau, đêm đó đối các người chơi sinh ra khổng lồ uy hiếp hoang lang mấy ư đã không có nửa điểm uy hiếp. Chỉ cần không rơi riêng, bị hoang lang vây công, các người chơi đều có thể dễ dàng thắng được, đem hoang lang đánh chết, thu hoạch kinh nghiệm chiến đấu.

Hoang trấn bốn phía hoang lang cơ hồ bị các người chơi tảo thanh không còn, trước kia mỗi đến vào đêm, liền có thể đủ canh giờ nghe thấy đám sói tru lên thanh âm, hôm nay cơ hồ nghe không được nửa điểm. Điều này cũng làm cho hoang trấn dân chúng, một đám trên mặt lộ ra nụ cười.

Xem ra nhận vào bọn này thiếu niên thiếu nữ vào trấn, vẫn còn có chút chỗ tốt. Mặc dù có chút xem không hiểu, tại sao bọn này thiếu nam thiếu nữ như vậy làm ầm ĩ, đối với chiến đấu nhiệt tình vậy vượt quá thường nhân, nhưng có thể đem hoang trấn bốn phía hoang lang tảo thanh không còn cũng là tốt.

Theo trấn bốn phía hoang lang bị tảo thanh không còn, các người chơi muốn luyện cấp, cũng phải xâm nhập hoang mạc đất đi tìm hoang lang. Vì vậy, luyện cấp đại quân thường xuyên vừa ra trấn luyện cấp, liền cần hai ba ngày sau đó, mới sẽ trở về một chuyến.

Mỗi lần trở lại, Lưu mập cũng sẽ đối Tiêu Thần dương dương đắc ý kể một ít hắn đạt được bao nhiêu kinh nghiệm chiến đấu, đưa trụ cột đao pháp luyện đến cái gì cái gì cảnh giới đi. Tiêu Thần chẳng qua là lộ ra rất bình thản nụ cười, nghe Lưu mập dương dương đắc ý huyền diệu, chẳng qua là khi làm nghỉ ngơi.

Cơ hồ sở hữu ngoạn gia cũng tham gia luyện cấp đại quân đi trước luyện cấp, chỉ có Tiêu Thần một mình một người. Ở ngươi chơi trong mắt, Tiêu Thần cơ hồ trở thành một cái quái dị người, có ngoạn gia đối với hắn thật tò mò, cũng có không ít ngoạn gia đối với nó xuy chi dĩ tị.

Bất kể người khác nói như thế nào, Tiêu Thần vẫn làm theo ý mình, cả ngày sống ở bãi tập bắn tên thượng, vất vả cần cù luyện tên.

Lại là năm ngày trôi qua, Lưu mập một thân là máu trở lại, dương dương đắc ý đối Tiêu Thần nói: "Tiêu Thần của ta trụ cột đao pháp đã đến thông hiểu đạo lí cảnh giới, trụ cột thân pháp, vậy đến hơi có chút thành tựu cảnh giới, ha ha ha!"

Nghe Lưu mập dương dương đắc ý nói, Tiêu Thần liếc mắt một cái của mình trụ cột tài bắn cung.

Hệ thống đề kỳ:

Trụ cột tài bắn cung: hơi có chút thành tựu cảnh giới (lực lượng +2), kinh nghiệm: 1314/10000

Hắn cũng không có học cái gì trụ cột thân pháp, chỉ học được trụ cột tài bắn cung, võ học cảnh giới so sánh với Lưu mập thấp, vì vậy tất nhiên cười nhạt, cũng không có nói ra.

Đợi Lưu mập dương dương đắc ý tới , vừa hăng hái rời đi sau, Tiêu Thần lúc này vừa nhấc cung tên, dây cung thành đầy tháng, ánh mắt nhẹ nhàng híp mắt, lại là vừa để xuống.

Đốc đốc đốc!

Một mũi tên tiếp theo một mũi tên, nhanh chóng vô cùng, thập tên như cực nhanh bình thường, tất cả đều đính tại mục tiêu trên, thập con mũi tên nhọn vẽ ra một cái tiêu chuẩn vòng tròn.

Này thập tên bắn ra, được như nước chảy, nhanh chóng vô cùng, gọn gàng linh hoạt, vẻn vẹn dùng không tới năm mươi giây thời gian.

Xạ tốc đạt đến kinh người năm giây một mũi tên.

"Ba ba ba!"

Tiêu Thần đang vi hơi hí mắt ra, trong lòng âm thầm hài lòng cái này nửa tháng tới tiến bộ, đột nhiên bên tai truyền đến một trận tiếng vỗ tay, quay đầu lại vừa nhìn, Tiêu Thần ngạc nhiên phát hiện, vỗ tay người, dĩ nhiên là học đường nơi Trương đại gia.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Giang hồ tân bí, năm đó Hoa Sơn

Trương đại gia là học đường nơi ngây người thật lâu giáo viên, theo trấn người trên nói, Trương đại gia còn trẻ lúc, học đường mới vừa sơ làm, hắn ở học đường thuận lợi kết nghiệp, vừa hết sức thuận lợi sống ở học đường nơi Đang nhâm giáo tập. Này một Đang, chính là bốn mươi năm mươi năm trôi qua.

Năm đó hay là thiếu niên hắn, giờ phút này đã là lời dẫn hồ trắng Trương đại gia rồi, bởi vì lớn tuổi, vì vậy Trương đại gia không hề nữa Đang nhâm giáo tập, nhưng bởi vì là học đường nơi lớn tuổi nhất lão nhân, vậy vẫn ở tại học đường.

Trong ngày thường rất ít cùng người nói chuyện, trời sanh tính cô độc, vì vậy Tiêu Thần vậy chỉ biết là người này, nhưng không cùng hắn trao đổi quá. Có chút ngạc nhiên nhìn trứ vỗ tay Trương đại gia, trong lòng có chút kinh ngạc.

"Ta chú ý ngươi đã có một thời gian ngắn rồi, mới vừa rồi bắn tên Đang thật không sai . " Trương đại gia thả tay xuống, hướng Tiêu Thần đi tới, vừa đi vừa nói chuyện, cuối cùng nhìn về Tiêu Thần trong ánh mắt, cánh toát ra nửa phần tán thưởng nửa phần nhớ lại: "Thật lâu không có nhìn thấy giống như ngươi như vậy tiến bộ nhanh như vậy thiếu niên!"

Tiêu Thần có chút ngoài ý muốn, lại có ta thụ sủng nhược kinh, hắn vậy không nghĩ tới, chính mình một mực bãi tập bắn tên luyện tên, cánh còn có người vẫn đang chú ý mình luyện tên. Nhãn lực lại như thế sắc bén, một câu đường ra mình tiến bộ cực nhanh!

"Nào có nào có, Trương đại gia tán dương rồi, tiểu tử này thô thiển tài bắn cung, có thể nào vào Trương đại gia pháp nhãn? " Tiêu Thần đáp lời.

"Khiêm nhường tiểu tử! " Trương đại gia mắt hổ trợn mắt nhìn Tiêu Thần một cái, cánh tinh khí mười phần, có chút khí thế, để cho Tiêu Thần có chút kinh ngạc, không nghĩ tới này lão mau đi không đặng đường đích Trương đại gia, vừa trừng mắt, lại vẫn có mạnh như thế khí thế.

"Tiểu tử ngươi thật là quá khiêm nhường! Trương lão đầu ta ở học đường ở một bối tử, thấy bao nhiêu tập võ thiếu niên? Sao lại lão nhãn hôn hoa, thấy không rõ ngươi? " Trương đại gia hơi có chút bất mãn trợn mắt nhìn Tiêu Thần một cái, lại nói: "Tiểu tử ngươi mới vừa luyện tên lúc, liên tên cũng cầm không yên, hôm nay đứng ở hơn mười trượng có hơn, tên tên trúng mục tiêu hồng tâm, động tác lưu loát, nước chảy mây trôi. Trương lão đầu ánh mắt mặc dù hoa, đầu nhưng không có hồ đồ, ngươi tiến bộ mau không nhanh, ta sao lại không biết?"

Quá độ khiêm nhường chính là dối trá!

Tiêu Thần bị Trương đại gia vừa nói như thế, thật là có ta không ổn một tia lúng túng cười một tiếng. Trương đại gia là cười chế nhạo nhìn hắn một cái, không để ý đến, tựa hồ hồi lâu không có tìm người nói chuyện, nhìn thoáng qua trong trẻo lạnh lùng bãi tập bắn tên, cùng với không có mấy người ảnh học đường, thở dài một tiếng: "Năm đó học đường người ta tấp nập cở nào náo nhiệt a, tập võ không khí cở nào nồng đậm a, người người hăng hái bừng bừng, kia nghĩ cho tới bây giờ cả học đường lại le que không có mấy, một ngày khó được nhìn thấy mấy người."

"Vốn tưởng rằng tới một nhóm thiếu niên thiếu nữ, học đường có thể đủ trở lại năm đó náo nhiệt rầm rộ, kia nghĩ đến, có thể trầm xuống tâm tới tập võ, cũng chỉ có ngươi một cái. Hoàn hảo ngươi, luyện tên chịu chịu khổ hạ công pháp, đủ chịu khó, tiến bộ vừa nhanh, cuối cùng nhóm người này ở bên

trong, còn có cái có thể thấy qua đi. " vừa nói, Trương đại gia cho Tiêu Thần một cái ánh mắt tán thưởng.

Tiêu Thần có chút lúng túng sờ sờ cái ót, hắn dĩ nhiên biết các người chơi cơ hồ cả ngày ra trấn tìm kiếm hoang lang luyện cấp, cũng chỉ có buổi tối mới sẽ trở về ngủ, tập võ cuồng nhiệt sức mạnh, cũng không so với hắn Tiêu Thần sai. Nhưng lại không tốt cùng Trương đại gia giải thích như thế nào trò chơi hệ thống loại này tồn tại, đang không biết như thế nào cho phải, đột nhiên linh quan chợt lóe, ra miệng hỏi: "Trương đại gia ngươi nói năm đó học đường có rất nhiều người, người ta tấp nập?"

Nói ra lời này, Tiêu Thần trên mặt lộ ra một tia không tin vẻ, hoang trấn trên mới bao nhiêu người a? Thích hợp tập võ thiếu niên thiếu nữ cũng không có mấy người, từ học đường nơi không có gì ngoài ngoạn gia ra, tập võ trấn trên thiếu niên le que không có mấy cũng có thể thấy được.

Người ta tấp nập rầm rộ, làm sao có thể xuất hiện?

Trương đại gia mặc dù lão nhãn hôn hoa, nhưng ánh mắt cũng rất sắc bén, một cái liền bắt đến Tiêu Thần kia hiện lên một tia không tin vẻ, rất là không cao hứng nói: "Năm đó đúng là người ta tấp nập, ta Trương lão đầu như thế nào lừa ngươi?"

Vừa nói, hắn lộ ra vẻ mặt nhớ lại vẻ: "Năm đó học đường sơ khai, trấn người trên, bất kể nam nữ lão ấu, đều tới tập võ, cơ hồ một cái trấn người tràn vào đến học trong nội đường tới , sao sẽ không người ta tấp nập?"

Nói này, hắn nặng nề cảm thán một tiếng: "Nói về chuyện này, ngươi còn phải cảm tạ một chút Hoa Sơn, nếu không phải Hoa Sơn, các ngươi có thể nào đủ ở học đường tập võ?"

Hoa Sơn!

Tiêu Thần bổn không có bao nhiêu tâm tư nghe Trương đại gia nhớ lại đi qua, đột nhiên nghe được Hoa Sơn cái chữ này, cả người bị một cái giật mình cho thức tỉnh. Hoa Sơn đây là địa phương nào, xem qua vô số tiểu thuyết võ hiệp hắn, tự nhiên biết phái Hoa Sơn, Ngũ nhạc kiếm phái tồn tại.

Nhưng là ở nơi này Thần Châu cả vùng đất, có Thiếu Lâm Võ Đang, còn có Nga Mi Thanh Thành, ngày đó hắn lại cứ thiên không có nghe được Hoa Sơn, cùng với Ngũ nhạc kiếm phái những khác bốn phái tồn tại. Thật giống như Hoa Sơn cùng với Ngũ nhạc kiếm phái những khác bốn phái, đều ở Thần Châu cả vùng đất nặng không có quá bình thường.

Ngày đó hắn còn đang tò mò đâu rồi, này Thần Châu đại địa có nhiều như vậy quen thuộc môn phái, người vật quen thuộc , lại cứ trời không có Hoa Sơn. Mặc dù biết, này Thần Châu cả vùng đất môn phái cùng người vật, có thể cùng tiểu thuyết thượng theo lời chuyện xưa có rất lớn bất đồng.

Nhưng hắn vẫn nghi ngờ nặng nề , này Thần Châu đại địa, có Thiếu Lâm Võ Đang như thế nào không có Hoa Sơn đâu? Này thật là không nên a!

Bổn này nghi ngờ theo thời gian trôi qua, gặp dần dần tản đi, nhưng là hôm nay hắn làm mất đi Trương đại gia trong miệng, biết rồi Hoa Sơn cái từ này, có thể nào không động tâm?

Hắn cùng với đông đảo ngoạn gia mới vừa xuyên qua đến Thần Châu cả vùng đất, đối với nơi này hết thảy cũng chưa quen thuộc, khẩn cấp muốn mổ Thần Châu cả vùng đất hết thảy. Hơn muốn biết, một chút Thần Châu cả vùng đất giang hồ tân bí mật đến chuyện, nghe Trương đại gia như vậy nhắc tới , nhất thời tâm hơi động một chút, ra miệng hỏi: "Trương đại gia, ngươi nói này Hoa Sơn, ta tại sao không có nghe nói qua Thần Châu cả vùng đất, còn có phái Hoa Sơn tồn tại a?"

Trương đại gia bĩu môi, vẻ mặt khinh thường nói: "Đây cũng là giang hồ chuyện cũ rồi, hôm nay đi qua cũng hơn ba mươi năm, cõi đời này lại có mấy người nhớ được Hoa Sơn tồn tại?"

Nhớ được!

Nghe thấy cái từ này, Tiêu Thần thần sắc vừa động, lập tức hỏi tới: "Nghe Trương đại gia nói như vậy, Hoa Sơn ba hơn mười năm trước tồn tại quá, bởi vì xảy ra có chút chuyện, sau đó ở Thần Châu cả vùng đất biến mất?"

"Đúng a! " Trương đại gia gật đầu, khẽ than thở, thần sắc có chút ảm nhiên, có chút thở dài nói: "Năm đó huy hoàng Hoa Sơn, uy chấn Thần Châu, rất có đảo qua thiên hạ khí giống! Hoa Sơn ra khỏi một cái Lâm chưởng môn, thiên tài hơn người, một thân thần công, tung hoành Thần Châu, không người nào có thể kẻ địch! Hoa Sơn nhất thống Ngũ nhạc kiếm phái, cuối cùng lại càng nhất thống Kim Môn võ lâm, ngồi lên Kim Môn võ lâm vị trí minh chủ."

"Quảng thi ân huệ, đảo qua giang hồ tập tục xấu, ở Kim Môn võ lâm đất, quảng xây học đường, miễn phí cung cấp các loại trụ cột võ học, cung người bình thường tập luyện. Cũng chính là ở đây, chúng ta hoang trấn học đường mới lập, người người ủng hộ Hoa Sơn, tiến vào học đường tập võ. Năm đó người bình thường phải nhớ tập võ, khó khăn nặng nề , quả thực so với lên trời còn khó hơn. Vô số bình thường xuất thân người, học võ sức mạnh được kêu là một cái điên cuồng a, cả ngày lẫn đêm sống ở học đường nơi tập võ, quên ngủ phế ăn. . . . ."

Tiêu Thần lúc này dừng lại Trương đại gia tiếp tục nhớ lại, hắn muốn nghe chính là Hoa Sơn tin tức, cũng không phải là học đường thường ngày cỡ nào hưng thịnh náo nhiệt, vội vàng hỏi tới: "Nghe ngài vừa nói như thế, năm đó Hoa Sơn lợi hại như thế, Lâm chưởng môn lại càng nhất thống Kim Môn, ngồi lên Kim Môn minh chủ võ lâm vị. Hắn lợi hại như thế, tung hoành vô địch, Hoa Sơn cùng Ngũ nhạc kiếm phái như thế nào hiện tại đại gia nghe cũng chưa từng nghe qua rồi sao?"

"Ai, còn không phải là ba hơn mười năm trước chuyện kia, Lâm minh chủ thần bí mất tích, có người nói hắn đã Phá Toái Hư Không, bay đi Tiên giới rồi, cũng có người nói hắn bị tuyệt thế cao thủ cho sát hại. Tình huống thật trên giang hồ cũng không ai biết, phản chính là bởi vì Lâm minh chủ mất tích, vô số Hoa Sơn, Ngũ nhạc kiếm phái cừu gia tìm tới tận cửa rồi... " Trương đại gia than thở, thần sắc bi phẫn, hiển nhiên đối Hoa Sơn tràn đầy tình cảm

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Dựng đứng mục tiêu, mập mạp giết người

Tiêu Thần thấy vậy không nói gì, không biết như thế nào đi an ủi này Trương đại gia tâm tình, hoàn hảo Trương đại gia tựa như có lẽ đã bi phẫn thói quen, cũng không có để ý. Nhưng cũng bởi vì trong lòng dâng lên nhớ lại cùng sầu não, không còn có cùng Tiêu Thần nói chuyện tâm tư, phất tay nói: "Có tập võ cơ hội, là tốt rồi tốt tập võ sao, cơ hội khó được, phải hiểu được quý trọng cơ hội này..."

Lúc này than thở rời đi, bóng lưng cô độc, xào xạc, là một thần đả thương đã lâu Độc Cô lão người.

Tiêu Thần chẳng qua là ở trong lòng vì Trương đại gia cảm thán một tiếng, đầy trong đầu lập tức bị mới vừa rồi dò thăm ra tới giang hồ tân bí cho chiếm cứ.

Trương đại gia mặc dù rất nhiều lời còn chưa dứt, nói rõ ràng, nhưng là Tiêu Thần cái này trung nhị thiếu năm não bổ năng lực rất mạnh, rất nhanh đã năm đó sở chuyện đã xảy ra cho não bổ một lần.

Lâm chưởng môn!

Tiêu Thần nếu là nhớ không lầm, tiểu thuyết võ hiệp ở bên trong, Hoa Sơn thật giống như không có một người nào, không có một cái nào họ Lâm chưởng môn nhân, hơn không có một người nào, không có một cái nào như thế thiên tư yêu nghiệt, tung hoành vô địch chưởng môn xuất hiện quá. Nhất thống Ngũ nhạc kiếm phái, lực áp Thiếu Lâm Võ Đang, nhất thống Kim Môn võ lâm, ngồi lên minh chủ võ lâm vị.

Những thứ này tráng cử, mặc hắn lật lần tất cả tiểu thuyết võ hiệp, cũng không có xuất hiện quá.

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần trong đầu không khỏi sinh ra một cái liên chính hắn cũng có chút không dám tin suy đoán: "Không thể nào? Này Lâm chưởng môn làm sao có thể bốn năm mươi năm trước sẽ mặc càng tới đây?"

Song, này Lâm chưởng môn là cùng hắn xuyên qua đến Thần Châu đại địa ngoạn gia, mới có thể giải thích rõ, tại sao Hoa Sơn sẽ có như thế một cái thiên tư yêu nghiệt hạng người, cuối cùng lại càng tung hoành giang hồ vô địch người!

Tiêu Thần nhưng là nhớ được rõ ràng, này Thần Châu cả vùng đất, nhưng là có kiếm ma Độc Cô Cầu Bại bực này vô địch thiên hạ tuyệt thế cao thủ tồn tại!

Này Lâm chưởng môn nếu không phải xuyên qua mà đến ngoạn gia thân phận, vừa có thể nào đem kiếm ma Độc Cô Cầu Bại cũng đánh bại đâu? Cuối cùng lại Phá Toái Hư Không!

So sánh với những người khác nói Lâm chưởng môn thần bí mất tích, là bị người giết đi suy đoán, Tiêu Thần càng muốn tin tưởng, Lâm chưởng môn cuối cùng là Phá Toái Hư Không.

"Cũng không biết, hắn Phá Toái Hư Không sau, là đi trở về, hay là đi trong truyền thuyết Tiên giới. . . . . " Tiêu Thần không khỏi cảm thán một tiếng, toàn thân máu lại không khỏi bắt đầu trở nên nhiệt huyết sôi trào lên, thử nghĩ xem Lâm chưởng môn cùng hắn là đồng dạng xuyên việt giả thân phận, thậm chí là không phải là ngoạn gia cũng còn không biết. Lại có thể làm được tung hoành giang hồ, vô địch thiên hạ, nhất thống Kim Môn võ lâm, ngồi lên minh chủ võ lâm vị đi tới.

Hắn Tiêu Thần tại sao phải không thể? !

Thử nghĩ xem, có thể cùng trong truyền thuyết kiếm ma Độc Cô Cầu Bại nhất quyết đệ nhất thiên hạ, cùng Kiều Phong, Diệp Cô Thành, Tây Môn Xuy Tuyết, Đông Phương Bất Bại đám người tỷ thí võ công.

Tràng diện này, chỉ là thử nghĩ xem cũng đủ để làm người ta phát ra từ linh hồn run rẩy!

Về phần Kim Môn võ lâm những thứ này danh từ, Tiêu Thần vậy dò thăm rất rõ ràng, Thần Châu cả vùng đất, các loại võ học truyền thừa đông đảo, nhưng có tam môn truyền thừa xưng bá Thần Châu, này tam môn phân biệt là: Kim Môn, vàng cửa, cổ cửa.

Trong đó, Kim Môn nặng kỹ, thuộc tính thăng bằng, vậy nhất sâu không lường được, dùng kỹ xảo trứ danh, Kim Môn người, nhìn không ra thực lực mạnh yếu, chỉ có thử qua sau mới biết được.

Cổ cửa nặng ý, tinh thần cường đại, chú ý võ đạo chân ý, thường thường đem võ học luyện đến sâu đậm nơi, quỷ thần khó lường, bất khả tư nghị. Cổ cửa người, tinh thần cực kỳ cường đại, có cường giả khí chất.

Vàng cửa trọng lực, lực lượng cường đại, chú ý võ học uy lực, dùng võ học uy lực trứ danh. Vàng cửa người, nội ngoại công pháp cực mạnh, cường giả hơi thở rõ ràng.

Tam môn lẫn nhau tranh phong, xưng bá Thần Châu.

Thần Châu diện tích mênh mông, các môn các phái, chiếm cứ danh sơn Đại Xuyên, mở cửa lập phái, quảng thu môn đồ. Kia triều đình vì Đại Đường, chiếm cứ Trung Nguyên, kia đế vì Nữ Đế võ chiếu, thiết huyết quyết đoán, Nữ Đế giận dữ, máu chảy ngàn dặm.

Thần Châu cả vùng đất hết thảy, đều làm nhân thần hướng, thử nghĩ xem liền làm người nhiệt huyết sôi trào, cảm giác được kia mỗi ngày cũng có vô số ánh sáng lộ ra chuyện xưa trình diễn.

Nhưng Tiêu Thần vậy rất tỉnh táo, Thần Châu cả vùng đất ở ánh sáng, ở làm người ta hướng về, cái thế giới này vậy không thuộc về hắn. Hắn nếu muốn xông vào này Thần Châu đại phấn khích trong thế giới đi, vẫn cần cố gắng tập võ, chăm chỉ cố gắng.

Hôm nay những chuyện này căn bản không phải hắn có thể nghĩ, hắn có thể nghĩ, suy nghĩ trước nên như thế nào sinh tồn được!

Đúng vậy, sinh tồn được!

Dùng hắn tài bắn cung, mặc dù mỗi ngày đang bay nhanh tiến bộ, nhưng ở nơi này Thần Châu cả vùng đất, vẫn là bất nhập lưu. Tùy ý tới một người tam lưu nhân vật, thổ phỉ ác bá, cũng có thể muốn cái mạng nhỏ của hắn.

Nếu là cái thế giới này hòa bình còn dễ nói, nhưng là cái thế giới này, hỗn loạn vô cùng, hắn như thế nào lại có cảm giác an toàn đâu?

Chỉ có không ngừng cố gắng tập võ, tăng cường của mình tự vệ lực.

Bất quá, hỏi thăm được nhiều như vậy giang hồ tân bí, cũng không phải là vô dụng. Ít nhất để cho hắn đem ánh mắt từ tự vệ, chỉ lo thân mình, bỏ vào cả Thần Châu cả vùng đất.

Vị tiền bối kia Lâm chưởng môn, chính là hắn Tiêu Thần mục tiêu, cuối cùng có một ngày, hắn Tiêu Thần cũng có thể quá làm được tung hoành giang hồ, vô địch thiên hạ trình độ!

Thậm chí Phá Toái Hư Không, siêu thoát này thế giới!

Đơn giản mà nói, Tiêu Thần mục tiêu hơn minh xác, tập võ động lực hơn đủ!

...

Cuộc sống sẽ không bởi vì Tiêu Thần hỏi thăm được giang hồ tân bí, biết rất nhiều người không biết chuyện mà thay đổi, cũng sẽ không bởi vì hắn dựng đứng thật xa mục tiêu, đem ánh mắt đặt ở Thần Châu cả vùng đất mà thay đổi.

Thời gian vẫn như nước chảy ở bên trong, ở Tiêu Thần cả ngày luyện tên trung độ đã qua.

Trong nháy mắt, thập ngày liền đã qua.

Một ngày kia, Tiêu Thần trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn, hắn tài bắn cung tiến bộ cực nhanh, đứng yên đứng ở ngoài trăm thước, bất kể là nghỉ chân bắn tên, hay là vận động trung bắn tên, đều có thể bách phát bách trúng, ở người bình thường trong mắt, đã là một vị thần tiễn thủ.

Hơn nữa ở đứng yên bất động dưới tình huống bắn tên, xạ tốc đạt đến bốn giây bên trong, liên tục bắn ra thập tên đã ở bốn mươi giây bên trong. Vận động ở bên trong, xạ tốc đạt đến thập giây bên trong, liên tục bắn thập tên ở nhất phân bốn mươi giây bên trong.

Ánh mắt đã luyện được cực kỳ sắc bén, rất nhanh liền có thể bắt đến vận động trung mục tiêu, phán đoán kia vận động quỹ tích, sau đó đem khóa.

Một khi bị ánh mắt của hắn khóa mục tiêu, cơ hồ tám phần có thể trúng mục tiêu!

Đây mới thực là thực chiến năng lực!

"Tích tích tích!"

Đang lúc này, nói chuyện riêng kênh truyền tin tiếng vang lên, hắn bạn tốt trung cũng chỉ tăng thêm Lưu mập một người, lập tức chuyển được, Lưu mập thân ảnh xuất hiện, hắn một thân là máu, phì phì trên mặt ra máu mấy đạo vết máu, là vết đao!

Tiêu Thần khẽ nhíu mày, tò mò hỏi: "Tiện nhân mập, ngươi không phải đi đánh lang luyện cấp đi sao? Trên mặt tại sao có thể có vết đao?"

"Thao, vừa nhắc tới chuyện này, ta liền muốn mắng người! " Lưu mập tức giận mắng một tiếng, máu ở trên mặt cánh có mấy phần dữ tợn, đột nhiên kêu lên: "Tiêu Thần, ta giết người!"

Giết người cái từ này vừa nói ra khỏi miệng, Lưu mập trên mặt vẻ dữ tợn nhất thời hoàn toàn không có, trở nên bất an cùng chột dạ.

Tiêu Thần thần sắc khẽ biến, giết người cái từ này nếu là ở trước kia, hắn có lẽ lại sẽ được khiếp sợ, nhưng là thân ở Thần Châu đại địa, thấy tận mắt quá vô số ngoạn gia máu chảy đầm đìa thi thể té ở miệng sói dưới sau, máu của hắn đã lạnh, chẳng qua là thần sắc ngưng lại nói: "Nói một chút, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

"Còn không phải là mấy thổ phỉ, con mẹ nó ỷ vào chính mình lớn lên ngũ đại tam thô, luyện một chút võ công, thấy chúng ta dễ khi dễ, đặc biệt sao liền để khi phụ chúng ta, có mấy người người chơi nữ thiếu chút nữa bị bọn họ cho sống sờ sờ lôi đi. " Lưu mập xì một tiếng khinh miệt, đối mấy tên thổ phỉ hành động cực kỳ tức giận: "Ta Lưu mập mặc dù nhát gan, nhưng dầu gì cũng là một gia môn, tại sao có thể thấy vậy đi xuống? Kêu tổ đội các huynh đệ mười mấy người, một người một đao, đưa bọn họ cho loạn đao chém chết!"

Vừa nói, Lưu mập lại có ta chột dạ nói: "Con mẹ nó, khoan hãy nói, này mấy thổ phỉ mặc dù ghê tởm, nhưng đặc biệt sao thân thủ lại thật không sai , chúng ta lấy nhiều khi ít, chủ và thợ trên mặt còn bị hoa một chút."

"Mau trở lại sao, cẩn thận trả thù! " Tiêu Thần mở miệng nói, trong lòng hắn mơ hồ sinh ra một chút bất an, loại này trực giác, ở đây đêm thành công đánh lui hoang bầy sói sau xuất hiện quá.

Bầy thổ phỉ này nếu là không có bối cảnh hoàn hảo, một khi có bối cảnh, phía sau còn có một thổ phỉ hang ổ nói, kia huynh đệ của bọn họ đã chết, bọn họ vậy tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ!

"Ừ, Đoạn Thiên Vân tên kia cũng biết chuyện nghiêm trọng, hắn vậy xuất thủ, đang thương lượng, triệu tập đại gia chuẩn bị trở về trong trấn đâu! " Lưu mập nặng nề gật đầu, bên tai tựa hồ có người đối với hắn nói cái gì, vội vàng lại nói: "Ta đi thương lượng một chút chuyện, chúng ta trở về nói."

Không đợi Tiêu Thần đáp lời, vội vã quải điệu.

Tiêu Thần tay khẽ nắm chặc cung tên, thần sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt híp lại, trầm ngâm chỉ chốc lát sau, lúc này đem tên thu hồi, lúc cách hơn mười hai mươi ngày sau đó, lần đầu đi ra khỏi học đường.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Trước khi chiến đấu chuẩn bị

Tiêu Thần ra khỏi học đường, cước bộ không có ngừng nghỉ nửa bước, mục đích rất rõ ràng, đầu tiên là đi trước tiệm thuốc, mua một chút thuốc chữa thương vật, còn có một chút băng vải. Sở dụng ngân lượng, cũng là từ Lưu mập trong tay mượn tới.

Này hơn hai mươi ngày tới , vừa tiến vào hoang trấn sau, Tiêu Thần cơ hồ tiêu hết sở có thời gian cùng tinh lực, toàn tâm toàn ý luyện tên trong. Tự nhiên không có bất kỳ thu vào có thể nói, ở học đường có thể quản ăn quản ở đã rất tốt, muốn có bổng lộc, đây quả thực nghĩ cũng không muốn nghĩ. Vì vậy, Tiêu Thần chính là một nghèo rớt mồng tơi.

Cũng là Lưu mập tham gia luyện cấp đại quân, cả ngày giết lang luyện cấp, mỗi lần khi trở về, cũng sẽ bối mãn một bó trói hoang da sói, bắt được trấn trên bán, cũng buôn bán lời không ít ngân lượng. Làm bạn tốt, Tiêu Thần tự nhiên muốn đi Lưu mập kia đi hoá duyên.

Trên thực tế, nhiều như vậy chơi trong nhà, Tiêu Thần cũng chỉ có thể hướng Lưu mập mượn ngân lượng, trừ Lưu mập, căn bản tìm không được bất luận kẻ nào. Nhiều như vậy ngoạn gia, hắn chỉ có Lưu mập một người bạn, cũng khó trách ở ngươi chơi nhóm trong mắt, hắn Tiêu Thần chính là một quái nhân.

Cũng chỉ có Lưu mập rất rõ ràng, Tiêu Thần cũng không phải là tính cách quái gở, chẳng qua là chuyên tâm tập võ thôi.

Hắn mặc dù ngoài miệng không có nói ra, nhưng cũng rất ủng hộ Tiêu Thần đi đường này. Tiêu Thần hướng hắn mượn ngân lượng, Lưu mập hai lời chưa nói, liền không hỏi một tiếng Tiêu Thần cầm bạc đi làm gì, trực tiếp đem trên người một nửa bạc giao cho Tiêu Thần.

Bất quá, Lưu mập dù sao cũng chỉ là bất nhập lưu võ giả, hoang da sói có thể trị giá bao nhiêu bạc? Làm hơn hai mươi ngày, hắn toàn bộ thân gia một nửa, cũng bất quá là mười lượng bạc thôi.

Bạc mặc dù không nhiều lắm, nhưng giờ phút này ở Tiêu Thần trong mắt, này mười lượng bạc chính là cứu mạng tiền!

Kể từ khi Lưu mập nói với hắn bị giết người sau, hơn nữa còn là một chút thổ phỉ sau, Tiêu Thần trong lòng bất an cảm liền càng ngày càng đậm hơn rồi, thường xuyên phía sau lưng lạnh cả người, tựa hồ có đại tai nạn muốn phủ xuống bình thường.

Vội vả mua một chút thuốc chữa thương vật sau, lập tức liên tục chiến đấu ở các chiến trường tiệm thợ rèn, trực tiếp mở miệng hướng lão bản hỏi: "Có thể có sắc bén mũi tên? Có thể giết người cái chủng loại kia...!"

Hắn thường ngày luyện tên sở dụng mũi tên, chẳng qua là luyện tên dùng là, nghĩ muốn giết người, lực sát thương có chút chưa đầy, ngay cả đầu mũi tên cũng bất quá là một chút điểm thiết mà thôi, hơn nữa còn là rỉ sắt phát độn, phải nhớ cầm loại này mũi tên giết người, quả thực hay là tại nằm mơ.

Âm trầm cảm nhận được nguy hiểm sau, hắn liền lập tức đặt lễ đính hôn quyết định, muốn chuẩn bị xong đầy đủ có thể giết người mũi tên.

May mắn chính là, hoang trấn là nhích tới gần Tây Vực hoang mạc biên thùy trọng trấn, mặc dù trấn rất nhỏ, nhưng vị trí lại cực kỳ trọng yếu. Nơi này thỉnh thoảng muốn gặp hoang lang tập kích, thậm chí còn có hoang mạc mã phỉ tống tiền.

Trong tiểu trấn tác chiến dùng là chuẩn bị chiến đấu tài nguyên rất là nghe đầy đủ, nhận được tiệm thợ rèn lão bản trả lời có đại lượng mũi tên sau, hơn nữa lên tiếng hỏi giá tiền sau, Tiêu Thần trầm ngâm chốc lát, lúc này nắm tay, lúc này nơi gãy nói: "Cho ta tới một trăm chi!"

"Một trăm chi!"

Tiệm thợ rèn lão bản bổn đối Tiêu Thần cần có thể giết người sắc bén mũi tên cũng không có để ý nhiều, hắn cũng biết bọn này mới vào trấn thiếu niên thiếu nữ đặc biệt thích giết lang, còn tưởng rằng Tiêu Thần mua sắc bén mũi tên, chính là đi trước giết lang.

Nhưng đột nhiên nghe thấy Tiêu Thần phải cần số lượng khổng lồ như thế, nhất thời kinh ngạc không nhịn được mở miệng hỏi: "Ngươi muốn nhiều như vậy mũi tên làm gì?"

Tiêu Thần cũng biết chuyện này khó có thể dấu diếm ở, hơn nữa hắn cũng không muốn dấu diếm, trong trấn dân chúng có thể sớm một chút biết, sớm làm chuẩn bị đối với hắn, đối các người chơi cũng có chỗ tốt. Lúc này nói: "Ta có người bằng hữu đi giết lang lúc, đụng phải mã phỉ, bọn họ cùng mã phỉ xảy ra xung đột, đem mã phỉ giết đi. Ta sợ mã phỉ gặp đến báo thù, vì vậy trước làm ta chuẩn bị."

"Mã phỉ? ! " tiệm thợ rèn lão bản nhất thời thất thanh kêu lên, khiến cho bốn phía người tất cả đều thần sắc chấn động, mặt sắc mặt ngưng trọng, rối rít nhìn về Tiêu Thần.

Bị mọi người vừa nhìn, Tiêu Thần liên vội khoát tay nói: "Ta đây cũng chỉ là sớm làm chuẩn bị mà thôi, cũng không biết mã phỉ sẽ tới hay không."

"Quản hắn khỉ gió sẽ tới hay không? Chúng ta sớm làm chuẩn bị cũng là tốt! " tiệm thợ rèn lão bản lúc này bình tĩnh lại, trầm ngâm nói.

"Đúng vậy, hoang mạc thượng mã phỉ nhưng hung vô cùng, bọn họ trả thù tâm rất mạnh!"

"Xem ra chúng ta cũng muốn làm ta chuẩn bị, hoang mạc thượng mã phỉ nhưng sẽ trực tiếp tới công thành!"

"Kia có muốn hay không nói cho đại gia một tiếng?"

"..."

Người xung quanh ngươi một lời ta một ngụm, một đám thần sắc mặt ngưng trọng, tất cả đều vẫn duy trì cùng Tiêu Thần bình thường cách nhìn, mã phỉ trả thù tâm cực mạnh, vô cùng có khả năng gặp đến báo thù, sớm làm chuẩn bị cho thỏa đáng.

Tiệm thợ rèn lão bản suy nghĩ một chút, lại nói: "Chuyện này, cùng đại gia nói một chút, để cho mọi người chú ý một chút là tốt rồi. Nhưng không thể quá thận trọng, không thể khiến cho bối rối!"

Một bên Tiêu Thần cũng không có xen mồm đi vào, thấy trấn trên dân chúng, cánh ngươi một lời ta một câu, liền lập tức thương lượng ra khỏi một cái chú ý đi ra ngoài, lại suy nghĩ cực kỳ thỏa đáng. Không khỏi làm hắn mở rộng tầm mắt, xem ra hoang trấn dân chúng, không ít bị mã phỉ tập kích quấy rối quá.

Thế cho nên đối phó mã phỉ tập kích quấy rối kinh nghiệm phong phú, cử chỉ thỏa đáng. Nhưng là đang nói rõ, cái thế giới này muốn an an toàn toàn sống sót, có thể thấy được đến cỡ nào khó khăn!

Liền như lần này bình thường, vốn là các người chơi nhắm trúng họa, cùng trấn trên dân chúng không có bất cứ quan hệ nào, nhưng nếu là mã phỉ một khi công thành, trấn trên dân chúng có một coi là một cái, không có chạy, vậy chạy không đi nơi nào, tất cả đều được liên lụy đi vào.

...

Một trăm chi sắt luyện đầu mũi tên chế tạo thành mũi tên nộp ở Tiêu Thần trên tay, xài hết Tiêu Thần trên người sở hữu ngân lượng, lần nữa một nghèo hai trắng. Nhưng Tiêu Thần cầm lấy một mũi tên mũi tên nhìn kỹ một chút sau, cực kỳ hài lòng gật đầu.

Nhóm này mũi tên, từng nhánh vô cùng sắc bén, đặc biệt là sắt luyện chế tạo thành đầu mũi tên, hàn quang thoáng hiện. Không những như thế, lại một đám có móc câu, cùng với rãnh máu. Một khi đem lần này mũi tên chiếu vào người bên trong thân thể, không những có thể mắc kẹt ở bên trong thân thể, khó có thể rút ra. Muốn rút, cần phải cạo ra một thịt heo không thể, còn có thể bởi vì kia đầu mũi tên thượng rãnh máu, để cho trúng tên người xuất

huyết nhiều.

Cùng học đường trong kia ta luyện tên sở dụng mũi tên so sánh với, lực sát thương đâu chỉ tăng lên gấp đôi? Đối Tiêu Thần mà nói, đây quả thực là súng bắn chim đổi lại pháo, trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng cái loại nầy nguy hiểm cảm biến mất hơn phân nửa, đối mã phỉ đột kích, không có còn dư lại bao nhiêu bất an.

Ngược lại trong lòng dâng lên vẻ mong đợi, mong đợi đám kia mã phỉ có thể đến đây công thành báo thù, đến lúc đó hắn liền dùng những thứ này mũi tên, khoảnh khắc ta mã phỉ giết cái tàn nhẫn!

Hơi có một loại mười năm luyện một kiếm, khẩn cấp muốn ra khỏi vỏ cảm giác.

Đem một trăm mủi tên mũi tên toàn bộ nhét vào sau lưng tên trong hộp, vậy may là hắn mấy ngày nay tới không ngừng luyện tên, trụ cột tiễn pháp cảnh giới, vậy đến thông hiểu đạo lí cảnh giới, lực lượng thuộc tính không còn là tội nghiệp 1 rồi, mà là biến thành 4 điểm.

Mới không còn phát sinh, hắn vác không động mũi tên cục diện khó xử.

Đem hết thảy trước khi chiến đấu chuẩn bị vật, mua xong sau, chuẩn bị đầy đủ, Tiêu Thần ngồi trên bên trong gian phòng, nhắm mắt dưỡng thần, lần đầu tiên không có luyện tên.

Vẫn đợi đến mặt trời dần dần xuống núi lúc, hoang trấn cửa thành phía Tây miệng vuông hướng truyền đến một trận cất cánh chó sủa tiếng huyên náo, Tiêu Thần đột nhiên mở hai mắt ra, hắn biết, luyện cấp các người chơi trở lại!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Mã phỉ tới

Rất mở cửa nhanh tiếng vang lên, Lưu mập kia to con thân thể chen vào Tiêu Thần bên trong phòng, một thân là máu, thần sắc mỏi mệt không chịu nổi.

"Tại sao trở về trễ như thế? " Lâm Dật nhìn Lưu mập một cái, khẽ cau mày nói.

"Con mẹ nó, chớ nói, bọn này khốn kiếp luyện cấp cũng luyện điên rồi, cả đám đều không muốn trở lại! Nếu không phải Đoạn Thiên Vân tên kia biết chuyện nghiêm trọng, lại giữ vững lý trí lời mà nói..., khuya hôm nay cũng đừng nghĩ trở lại! " vừa tiến đến, Lưu mập liền nét mặt đầy vẻ giận dữ, hùng hùng hổ hổ kêu, nhưng ngay sau đó lại càng cười lạnh: "Bọn này nhỏ ma-cà-bông, cho là mình luyện điểm võ công, có thể giết được lang rồi, liền cho là mình rất có bản lãnh rồi, lại khinh thường thiên hạ anh hùng, căn bản không đem những thứ kia mã phỉ để vào trong mắt, lại một đám khiếu hiêu trứ, đứng tại nguyên chỗ chờ những thứ kia mã phỉ tìm đến, trực tiếp cùng mã phỉ làm ra đánh một trận!"

"Kháo, bọn này nhỏ ma-cà-bông, thật là không biết trời cao đất rộng! " Lưu mập hung hăng giơ ngón tay giữa lên, tức giận mắng không dứt, có thể thấy được hắn hôm nay là cở nào hỗn hển.

Tiêu Thần vừa nghe, lắc đầu bật cười không dứt. Nghe Lưu mập nói những thứ này câu oán hận, là hắn có thể đủ nghĩ đến, đám kia ngoạn gia luyện cấp luyện điên rồi bộ dạng. Thậm chí rất nhiều ngoạn gia sợ rằng trong lòng lại đối Đoạn Thiên Vân có lời oán thán, cắt đứt bọn họ luyện cấp, cứng rắn kéo của bọn hắn trở lại.

Mặc dù Tiêu Thần vẫn không ưa Đoạn Thiên Vân, nhưng lần này, hắn cũng không khỏi không đứng ở Đoạn Thiên Vân bên này nói một câu, hôm nay còn phải làm phiền Đoạn Thiên Vân, quyết định thật nhanh đem các người chơi cho kéo trở về.

Bằng không, tối nay lại muốn có một nhóm ngoạn gia thương vong thảm trọng!

"Kháo, cũng bị đám kia nhỏ ma-cà-bông cho khí hồ đồ, thiếu chút nữa đã quên rồi đại sự, Tiêu Thần ngươi nói kế tiếp chúng ta làm sao bây giờ? " Lưu mập hùng hùng hổ hổ hồi lâu, đột nhiên kịp phản ứng, vỗ đầu một cái từ mắng một tiếng, rồi sau đó vội vàng hướng Tiêu Thần van xin hỏi.

"Còn có thể làm sao? Cũng là trên một cái thuyền châu chấu, ai cũng trốn tránh không được. Những ngày qua các ngươi liền đừng đi ra luyện cấp đi, sống ở trong trấn. " Tiêu Thần buông tay ra, bất đắc dĩ nói.

"A? " Lưu mập hú lên quái dị, có chút bất mãn nói: "Ta không ra đi luyện cấp ngã không có chuyện gì, vừa lúc nghỉ ngơi một chút. Nhưng những thứ kia nhỏ ma-cà-bông, không cho bọn hắn luyện cấp, ngốc một hai ngày còn dễ nói, quan ở trong thành quan đã lâu, kia con mẹ nó vẫn không thể một đám nổi điên a! Sợ rằng đến lúc đó, Đoạn Thiên Vân vậy ép không được!"

"Muốn chết, tựu ra đi luyện cấp sao! " Tiêu Thần cười lạnh một tiếng.

Làm Lưu mập cực kỳ buồn rầu vỗ vỗ đầu, làm sao ngăn cản ngoạn gia không nên ra trấn luyện cấp, cái vấn đề này tựa hồ để cho hắn cực kỳ buồn rầu, trầm ngâm chốc lát, lại đột nhiên ý thức được Tiêu Thần mới vừa nói, vẫn còn có một sợi không tin nói: "Đám kia thổ phỉ thật gặp đến báo thù a?"

"Nếu là ta bị người giết, mập mạp ngươi sẽ thay ta báo thù sao? " Tiêu Thần không trả lời thẳng, cũng là hỏi ngược lại Lưu mập.

"Coi như là đuổi giết đến chân trời góc biển, cũng phải báo thù cho ngươi a! " Lưu mập không hề nghĩ ngợi, bật thốt lên nói. Lúc này phản ứng tới đây, trừng mắt con ngươi: "Ngươi là nói, đám kia thổ phỉ huynh đệ chết ở chúng ta trên tay, nhất định trở về đến báo thù?"

"Tình nghĩa huynh đệ lại chỉ là một Tiểu Nguyên bởi vì. " Tiêu Thần lắc đầu, trầm ngâm nói: "Là trọng yếu hơn nguyên nhân là, làm thổ phỉ đầu lĩnh, một cái đoàn thể lão Đại. Thủ hạ huynh đệ bị người giết, như là địch nhân thật sự quá cường đại, kia còn dễ nói. Nhưng nếu là giết huynh đệ bọn họ người, so với bọn hắn còn yếu nhỏ, nếu không phải đi báo thù lời mà nói..., đội ngũ này cũng giải tán, thổ phỉ lão Đại cũng căn bản không có lăn lộn . Vì giữ vững hắn địa vị, thổ phỉ lão Đại nhất định sẽ đến báo thù, cầm chúng ta giết gà giật mình con khỉ, dựng đứng uy vọng!"

"Kháo, thì ra là chúng ta kém chính là sai a? ! " Lưu mập nghe được Tiêu Thần phân tích, lúc này chửi ầm lên một tiếng, tâm tình kích động.

"Đừng kích động, đây chính là thực tế. . . . " Tiêu Thần cười khổ một tiếng, cố gắng để cho Lưu mập tỉnh táo lại.

"Thực tế cái rắm, con mẹ nó chơi cái trò chơi, lại như vậy thực tế! " Lưu mập không có nửa điểm tỉnh táo, ngược lại hơn kích động tức giận mắng. Để cho Tiêu Thần ý thức được, muốn cho Lưu mập tỉnh táo lại, cái này căn bản là cái sai lầm.

Đợi Lưu mập phát tiết xong, vội vã cáo từ, muốn đi cùng Đoạn Thiên Vân thương lượng một chút rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ. Tiêu Thần nhắc nhở: "Việc cấp bách, ngươi trước phải hảo hảo chuẩn bị một phen nghênh đón một cuộc ác chiến ác chiến chuẩn bị, đem ngươi kia phá đao cho đổi, đổi lại đem sắc bén đao sao!"

"Kháo, ngươi không nói ta còn thật phản ứng không kịp! " Lưu mập nhìn một chút bên hông mình ngoan trứ đã lổ hổng đại đao, vỗ vỗ đầu, lại là từ mắng một tiếng, đối Tiêu Thần dựng lên ngón tay: "Hay là Tiêu Thần ngươi nghĩ chu đáo, người khác đều nói ngươi nhát như chuột, rất sợ chết. Chỉ có huynh đệ ta biết Tiêu Thần ngươi trầm ổn cẩn thận, chuẩn bị đầy đủ, quả nhiên là một cái lưu lạc giang hồ lão thủ!"

"Cút! " Tiêu Thần cười mắng một tiếng, không nhịn được phất tay nói: "Cút nhanh lên đến Đoạn Thiên Vân bên cạnh đi, cùng Đoạn Thiên Vân hảo hảo thương lượng!"

"Biết rồi! " Lưu mập tiếu a a phất phất tay, cuối cùng lại cười xưng một câu: "Tiêu Thần quân sư!"

Tiếng xé gió đánh tới!

Lưu mập quay đầu nhìn lại, hắn là Tiêu Thần giận tím mặt, nhặt lên giầy hướng hắn đập tới, bị làm cho sợ đến hắn một trận quái khiếu, đem cửa phòng vừa đóng, bỏ trốn mất dạng.

Lưu mập rời đi, bên trong gian phòng này mới khôi phục yên lặng, Tiêu Thần nhìn đập ở trên cửa giầy, khẽ lắc đầu, đem giầy nhặt lên, rồi sau đó khoanh chân ngồi ở trên giường, nhẹ tay khẽ vuốt vuốt cung tên, như vuốt ve mềm mại đích tình nhân bình thường. Hai mắt nhẹ nhàng híp mắt, lộ ra một cái khe hẹp, lẩm bẩm tự nói: "Luyện tên lâu như thế, cũng là lúc để cho mũi tên nhọn ra dây cung rồi, hi vọng đám kia mã phỉ có thể tới , không để cho ta thất vọng. . . . ."

...

Mặt trời từ Đông Phương cao thăng chức lên, ngày thứ hai đúng hạn đã tới.

Lưu mập đi theo Đoạn Thiên Vân một nhóm người, mở sự thật nói để ý, ở thế giới kênh bên trong, trấn an các người chơi suốt đêm, này mới khiến các người chơi rốt cục tin tưởng bọn họ lời mà nói..., thổ phỉ gặp đến báo thù, vậy rốt cục an tĩnh lại, không hề nữa la hét muốn đi ra ngoài luyện cấp.

Đồng thời ngày thứ hai, thậm chí đi ngủ cũng thiếu ngủ, liền cùng hoang trấn dân chúng trao đổi câu thông, vẫn câu thông đến xế chiều mặt trời mau rơi xuống núi, trấn trên dân chúng, lúc này mới đáp ứng bọn họ, để cho bọn họ đem cửa thành quan mấy ngày, để tránh mã phỉ dò thăm ra bọn họ hư thật.

Song, đang khi bọn hắn khẽ nhả ra khí, cho là có tốt giấc ngủ, nhất thời một cái làm người ta kêu rên tin tức, nhất thời ở ngươi chơi nhóm thế giới kênh bên trong, truyền bá ra.

Tin tức kia rất đơn giản, hay là tại các người chơi đem cửa thành quan ở lúc trước, có ngoạn gia ý thức được có mấy người người xa lạ sáng nay vội vã vào thành, sau đó quan thành lúc trước chạy ra trấn.

Hoang trấn rất vắng vẻ, rất ít có thể nhìn thấy ngoại nhân, không là trấn trên cư dân, cũng chỉ có ngoạn gia. Ngoại nhân mười ngày nửa tháng cũng khó khăn nhìn thấy một cái, ở nơi này trấn nhỏ tử ngốc lâu như vậy , ai là ngoạn gia ai là cư dân, các người chơi cũng được chia rõ ràng.

Trải qua cùng trấn trên dân chúng so với, phát hiện trấn trên không có ai biết mấy cái người xa lạ, mà mấy người kia lại càng không là ngoạn gia.

Như vậy chỉ có một đáp án —— mã phỉ trinh sát!

Ở trong trấn ở một thiên, ngoạn gia cùng trong trấn dân chúng hư thật đã sớm dò thăm rõ ràng. Tất cả mọi người ý thức được cái gì, không ít ngoạn gia giờ phút này mới ngột đột nhiên thức tỉnh, mã phỉ tới!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tinh anh đoàn, bị chất vấn

Mã phỉ thật tới!

Rất nhanh màn đêm buông xuống, đứng ở trên tường thành ngoạn gia lúc này ở thế giới kênh bên trong truyền báo tin tức, ở bên ngoài trấn phát hiện tam tam lưỡng lưỡng đánh cây đuốc, cầm lấy lóe ra hàn quang đại đao mã phỉ đội quân tiền tiêu.

Liền đứng ở bên ngoài trấn cách đó không xa, quang minh chánh đại giám thị lấy trong trấn hết thảy, tựa hồ ở phòng bị trong trấn bất luận kẻ nào chạy trốn. Mã phỉ cử động này, rõ ràng là muốn trong trấn tất cả mọi người đuổi tận giết tuyệt!

Làm tất cả ngoạn gia trong lòng nhất thời run lên, rất nhiều người cũng không có hiểu rõ ràng, không phải là giết mấy tên làm ác mã phỉ sao? Làm sao sẽ nhắm trúng nhiều như vậy mã phỉ xuất động, hơn nhắm trúng mã phỉ nhóm cánh hạ như thế ác độc tàn nhẫn tay!

Bất kể có chút ngoạn gia có muốn hay không được thông, thế giới kênh bên trong, lúc này xuất hiện Đoạn Thiên Vân cơ hồ là giống như nổi điên đưa tin thanh.

Đoạn Thiên Vân: mau tới cửa thành phía Tây khẩu, toàn thể tập hợp!

Đoạn Thiên Vân: mau tới cửa thành phía Tây khẩu, toàn thể tập hợp!

Đoạn Thiên Vân: mau tới cửa thành phía Tây khẩu, toàn thể tập hợp!

...

Liên tiếp chà cái mãn bình, tất cả ngoạn gia một mảnh xôn xao, rối rít náo loạn, vội vàng từ ấm áp trong chăn nhảy ra ngoài, mặc quần áo vào, chạy nhanh hướng cửa thành phía Tây khẩu chạy đi.

Coi như là người chơi nữ, giờ này khắc này, cũng không dám có câu oán hận nào. Đã trải qua hoang lang tập kích đêm hôm đó sau, người chơi nữ nhóm cũng biết, ở cái thế giới này, đối với bọn họ mà nói, không có bất kỳ phận chia nam nữ.

Chỉ cần là người, nghĩ phải sống sót, cũng muốn ra một phần lực!

Vậy chỉ có các người chơi đoàn kết lại, mới có thể xông qua cửa ải này!

Tiêu Thần cũng không ngoại lệ, cho dù hắn luôn luôn không thích nhìn thế giới kênh, nhưng giờ khắc này, hắn nói chuyện riêng kênh, bị Lưu mập cho điên cuồng đưa tin thanh âm, tích tích tích bắn cho bạo!

Vừa mở ra, chính là Lưu mập kia lo lắng kêu to thanh âm, oanh bạo màng nhĩ của hắn, cho dù lập tức cho quan ở, bên tai cũng không khỏi một trận ong ong thanh.

Khôi phục chốc lát, Tiêu Thần thế mới biết mã phỉ đội quân tiền tiêu đã đi tới bên ngoài trấn mặt, dùng Lưu mập lời nói mà nói, đó chính là quỷ biết mã phỉ đại bộ đội lúc nào tới vây công. Dùng hoang trấn này tường đất tử đúc thành thành tường, thân pháp hơi tốt một chút người, đều có thể nhảy lên.

Mặc dù có thể ngăn trở mã phỉ cỡi ngựa đánh sâu vào, nhưng nếu cửa thành một khi thất thủ, trong trấn tất cả mọi người sẽ gặp đến tai hoạ ngập đầu.

Bằng vào các người chơi giờ phút này thân pháp, làm sao có thể đủ thoát khỏi mã phỉ bốn điều chân đâu? Không có đường lui, cũng không cách nào chạy, chỉ có chiến!

Tử chiến không nghỉ!

Biết chuyện nghiêm trọng, nhưng đây đều là Tiêu Thần như đã đoán trước chuyện tình, vì vậy vậy không chút hoang mang mặc quần áo tử tế, kiểm tra

tốt cung tên trong tay, đem đã sớm chuẩn bị xong một trăm chi sắt luyện mũi tên nhọn vác tại trên lưng.

Một tay cầm cung, thản nhiên tiêu sái ra học đường, hướng cửa thành phía Tây khẩu đi tới.

Ngoạn gia dù sao cũng là ngoạn gia, truyền tin phương tiện, lại càng thường xuyên giết lang luyện cấp, đợi Tiêu Thần chậm rãi chạy tới, các người chơi cũng đã bị Đoạn Thiên Vân cho phân tốt tổ rồi, riêng của mình tổ tốt đội, tiến vào tổ đội kênh, sắp xếp xong xuôi nhiệm vụ.

Mà trong trấn dân chúng, mặc dù bị báo cho đến, nhưng phản ứng căn bản không thể cùng ngoạn gia so sánh với, tới người chỉ có tam tam lưỡng lưỡng.

Các người chơi sẽ không để ý, trận chiến này chủ lực, nhất định là bọn họ những thứ này ngoạn gia. Mặc dù bị mã phỉ trận thế cho dọa sợ, nhưng mấy ngày nay tới , đại gia điên cuồng luyện cấp, riêng của mình võ học tất cả đều luyện rất khá.

Theo Lưu mập giới thiệu, cơ hồ tất cả ngoạn gia đều có đem một môn trụ cột võ công luyện đến thông hiểu đạo lí cảnh giới. Trong đó lợi hại nhất hay là Đoạn Thiên Vân, trụ cột kiếm pháp đã luyện đến xuất thần nhập hóa cảnh giới, ngay cả trụ cột thân pháp vậy luyện đến thông hiểu đạo lí cảnh giới.

Lưu mập cũng không kém, trụ cột đao pháp cùng trụ cột thân pháp đều đến thông hiểu đạo lí cảnh giới, hắn thậm chí còn học một môn trụ cột ngoại công, luyện đến hơi có chút thành tựu cảnh giới.

Hơn nữa hắn trời sanh thể chất thuộc tính cường đại, một thân lực phòng ngự rất mạnh!

Coi như là bị chặt lên mấy đao, cũng chỉ có thể chém phá da tay của hắn cùng một ta thịt béo, muốn để cho thương thế của hắn đứt gân cốt, khó khăn còn tưởng là thật có hơi lớn.

Vì vậy Lưu mập lại hơi chịu Đoạn Thiên Vân coi trọng, cánh lẫn vào Đoạn Thiên Vân tổ chức tinh anh đoàn.

"Làm sao ngươi hiện tại mới đến? " Lưu mập vừa thấy được Tiêu Thần, đô cho một tiếng, lúc này đem Tiêu Thần kéo vào tổ đội kênh. Hướng này kênh vừa nhìn, Tiêu Thần không cánh trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc , này Lưu mập thế nhưng trực tiếp đưa kéo vào Đoạn Thiên Vân tinh anh đoàn bên trong đi.

Tổng cộng nhân số cộng thêm hắn Tiêu Thần, cũng bất quá vừa lúc đầy năm mươi số lượng.

Tiêu Thần mặc dù đối với Đoạn Thiên Vân giác quan không ổn, nhưng cũng không khỏi không bội phục ánh mắt của hắn. Hắn tỉ mỉ chọn lựa người, nhất định là bọn này chơi trong nhà lợi hại nhất một nhóm người.

Làm Tiêu Thần có chút kinh ngạc chính là, Lưu mập thế nhưng làm trò mọi người trước mặt, đưa lôi đi vào, hiển nhiên Lưu mập có quyền quản lý hạn. Tiêu Thần mặc dù biết Lưu mập nhận lấy Đoạn Thiên Vân coi trọng, lại cũng không biết Lưu mập cánh vẫn có thể chuẩn bị cái nhân viên quản lý thân phận đi ra ngoài.

"Có thể a, cũng xen lẫn đến tinh anh đoàn nhân viên quản lý! " Tiêu Thần không khỏi cười trêu ghẹo Lưu mập nói.

"Đó là! Các anh em ta xen lẫn không kém sao? " Lưu mập dương dương tự đắc.

"Không tệ! Ba ngày không thấy Đang nhìn với cặp mắt khác xưa! " Tiêu Thần giơ ngón tay cái lên, rồi sau đó vừa vì Lưu mập lo lắng nói: "Ngươi đem ta kéo vào tinh anh đoàn tới , không sợ người khác đối với ngươi có ý kiến?"

"Ai dám có ý kiến? ! " Lưu mập mắt hổ đạp một cái, khí thế mười phần.

Đột nhiên hắn nói mới vừa nói xong, bên cạnh đã có người không vui nói chuyện: "Lưu mập, làm sao ngươi đem Tiêu Thần kéo vào tinh anh đoàn?"

Vẽ mặt!

Gọn gàng linh hoạt vẽ mặt!

Lưu mập mới vừa khí thế mười phần nói xong ai dám có ý kiến, đã bị người một cái tát cho đánh tới đây, nhất thời làm hắn cơ hồ giận điên lên, hầm hừ nói: "Tiêu Thần là huynh đệ của ta, mập gia chính là đưa trở vào, ngươi có thể động?"

"Hừ, ngươi là nhân viên quản lý ta không quản được ngươi, nhưng như ngươi vậy làm, tất cả mọi người có ý kiến. Tất cả mọi người biết Tiêu Thần nhưng là luyện cấp cũng không dám đi. . . . . " người nọ âm dương quái khí kêu lên, kia nói ý tứ đơn giản là Tiêu Thần gặp tha bọn họ lui về phía sau.

"Đúng vậy, chúng ta nhưng là tinh anh đoàn, không phải là người nào cũng có thể quá tiến vào. . . . " không ít tinh anh đoàn ngoạn gia đã ở tổ đội kênh bên trong rối rít phụ họa nói.

Lưu mập sắc mặt rát, hai mắt phóng hỏa, quật cường kêu lên: "Tiêu Thần mặc dù không có đi luyện cấp, nhưng một mực luyện tên, tài bắn cung rất tốt! Hừ, các ngươi những thứ này đầu gỗ ngốc tử, cũng biết luyện cấp luyện cấp, chỉ là luyện cấp, không biết dùng, có ích lợi gì a?"

"Hắc, Lưu mập ngươi nói như vậy, đại gia đều không vui, ngươi còn không phải là một mực luyện cấp. . . . " lập tức lại có người phản bác.

Nước miếng tung bay, hỗn loạn không dứt, mã phỉ còn chưa công thành, tinh anh đoàn thiếu chút nữa tùy mắng chiến dẫn thành nội chiến.

"Cũng đừng cãi! " Đoạn Thiên Vân nói chuyện, vừa mở miệng liền để cho mọi người ngưng mắng chiến, hắn đi tới Tiêu Thần trước mặt nói: "Tiêu Thần thực lực của ngươi như thế nào, tất cả mọi người chưa từng thấy qua. Bất quá, nghe Lưu mập nói ngươi một mực luyện tên, ta cảm thấy được thực lực ngươi không nên sai, hi vọng ngươi hảo hảo biểu hiện, chứng minh chính mình, như vậy mới có thể để cho đại gia không lời nào để nói, ta nói có đúng không?"

"Yên tâm, sẽ không tha các ngươi tinh anh đoàn chân sau. . . . " Tiêu Thần ánh mắt hơi hơi híp lại, cười nói.

Hắn trong lời nói có hai ý tứ, một cái sẽ không tha lui về phía sau, một cái chính là dùng các ngươi tinh anh đoàn tương xứng, tiếp xúc hắn Tiêu Thần đánh xong trận chiến này, sẽ gặp thối lui khỏi.

Đoạn Thiên Vân nghe hiểu Tiêu Thần ý tứ , khẽ cười một tiếng, lúc này xoay người, nhìn về ngoài thành, rút kiếm ra khỏi vỏ, lớn tiếng kêu lên: "Toàn bộ đề phòng, chuẩn bị chiến đấu!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Đêm tối bất an

"Bọn khốn kiếp kia lại dám xem thường ngươi, đợi đám mả phỉ giết tới, để bọn họ nhìn thật kỹ, cái gì gọi là cao thủ! " Lưu mập mạp đem Tiêu Thần kéo đến bên cạnh, đối chuyện mới vừa rồi, vẫn còn canh cánh trong lòng.

"Không có chuyện gì. " Tiêu Thần lắc đầu, cười nhạt một tiếng, đối với chuyện lần này cũng không để bụng. Chính mình thân thủ như thế nào, trong lòng hắn rất rõ ràng. Ở cả Thần Châu đại địa mà nói, hiển nhiên chỉ là một tiểu nhân vật bất nhập lưu thôi. Nhưng đối với ngoạn gia mà nói, bọn họ rất nhanh sẽ thấy được sự lợi hại của mình. . . . .

Rất nhanh!

"Đúng rồi, vẫn quên mất hỏi, ngươi trụ cột tiễn pháp đã luyện đến cảnh giới gì? " Thấy Tiêu thần vẻ mặt không thèm để ý, hơn nữa thần sắc tỏa ra tràn đầy tự tin bộ dạng, Lưu mập vỗ đầu một cái, lúc này mới nhớ tới hắn còn không biết Tiêu Thần trụ cột tiễn pháp rốt cuộc luyện đến cảnh giới gì rồi.

Lưu mập vừa hỏi như vậy, Tiêu Thần lập tức mở ra bản thuộc tính nhìn thử, tâm tư của hắn một mực đặt trên luyện tên, quả thật có điểm quên mất tài bắn cung đạt đến cảnh giới gì.

Hệ thống đề kỳ:

Tên họ: Tiêu Thần(ngoạn gia, bất nhập lưu)

Giới tính: nam

Lực lượng: 4 (trụ cột tài bắn cung +3)

Tinh thần: 1

Thể chất: 1

Tốc độ: 1

Nội lực: không

Tài bắn cung: trụ cột tiễn pháp (thông hiểu đạo lí) (lực lượng +3), kinh nghiệm: 2002/30000.

...

"Thông hiểu đạo lí cảnh giới. " Tiêu Thần liếc sơ, lập tức trả lời nói.

"Cái gì? " Lưu mập thất thanh quát lên, vẻ mặt thật không tưởng tượng nổi: "Ngươi nói lại một lần đi? Cảnh giới gì?"

"Thông hiểu đạo lí a! " Tiêu Thần hơi ngạc nhiên khi thấy thần sắc sửng sốt cả mặt của Lưu mập, hiếu kỳ nói: "Có vấn đề gì không?"

"Đợi ta một lát. . . . . " Sau khi nhận được Tiêu Thần xác nhận, xác thực thông hiểu đạo lí cảnh giới, Lưu mập vỗ ngực bộp bộp, hít một hơi thật sâu, rồi mới lộ ra ánh mắt như đang gặp yêu quái, thở dài nói: "Mập gia ta đánh sống đánh chết, mới đưa trụ cột đao pháp thăng cấp đến thông hiểu đạo lí cảnh giới, khoảng cách xuất thần nhập hóa tiếp theo cấp còn cách mấy vạn kinh nghiệm, nhưng ngươi im hơi lặng tiếng một hồi đã đem trụ cột tiễn pháp đuổi kịp ta."

Nói xong, Lưu mập vẻ mặt ai oán nhìn Tiêu Thần: "Vốn định trước mặt ngươi khoác lác một chút, lại không cẩn thận biến thành tên hề."

"Ta chỉ luyện trụ cột tiễn pháp, ngươi còn luyện môn công phu nữa mà! " Thấy Lưu mập bộ dáng rất ư là tổn thương, Tiêu Thần nén cười trong bụng, rất an ủi.

"Đúng vậy a, bây giờ có thể ở trước mặt ngươi đắc ý, cũng chỉ có luyện được mấy môn công phu. " Lưu mập thở dài than thở, dường như nhớ ra cái gì, mặt mày hớn hở nói: "Chẳng lẽ mình luyện võ công, thăng cấp lại mau hơn một chút? Ngươi phải biết rằng, thông hiểu đạo lí cảnh giới rất nhiều luyện cấp cũng không có người đạt tới đâu!"

"Không có sao? " Tiêu Thần trầm ngâm chốc lát, khẽ cau mày lắc đầu, có vẻ nhớ ra cái gì đó, nhỏ giọng nói: "Ta thăng cấp nhanh như vậy, toàn bộ là vì đối với tài bắn cung có chỗ lĩnh ngộ, mỗi lĩnh ngộ đến một tầng, lúc luyện, thêm võ học kinh nghiệm tương đối nhiều. . . ."

"Lĩnh ngộ..."

Lưu mập lại là vẻ mặt rất đáng thương, tay che ngực, im lặng nhìn Tiêu Thần. Nếu hắn nhớ không lầm, hắn thật như chưa từng lĩnh ngộ gì hết, cũng nên biết rằng, dùng tốt kỹ năng chỉ tạo ra hiệu quả cao hơn một chút.

Về phần những thứ đao pháp này, trong đầu hắn mặt căn bản cũng không có ý thức kia! Nhất thời bỏ đi ý niệm trong đầu giống như Tiêu Thần chỉ luyện võ học không luyện cấp .

Cảm thấy cùng Tiêu Thần hàn huyên một chút về vấn đề cảnh giới võ học, rất dễ bị đả kích. Lưu mập cố ý gác đề tài này sang một bên, đổi đề tài khác nói: "Tiêu Thần ta biết ngươi bắn tên khẳng định so sánh với những tên kia chuẩn hơn nhiều, đợi đánh nhau, ngươi cần phải chiếu cố ta một chút a!"

"Không thành vấn đề! " Tiêu Thần nghĩ cũng không có nghĩ, liền gật đầu đáp.

"A... " Tiêu Thần dứt khoát sảng khoái đáp ứng, để cho lưu mập mạp có chút ý không tốt, vội vàng nói: "Ngươi nên núp ở ta phía sau bắn tên, ta da dày thịt béo, nhất định có thể đủ bảo vệ ngươi. Hai huynh đệ ta phối hợp tốt liền không kẻ nào đến gần người hai ta!"

Vừa nói, lưu mập mạp lại dùng sức phách nổi lên bộ ngực của mình, phách bành bạch vang. Thấy vậy tiêu thần âm thầm gật đầu, này lưu mập mạp đúng là tất cả chơi trong nhà, phòng ngự tốt nhất nhục thuẫn. Có hắn ngăn chặn ở trước mặt mình, nhất định có thể an toàn hơn, có thể hơn an tâm bắn kẻ địch.

Hai người đơn giản trao đổi sau, liền chớ có lên tiếng không nói thêm gì nữa, chẳng qua là song song đứng ở trên tường thành, nhìn ngoài thành, kia tam tam lưỡng lưỡng giơ cây đuốc mã phỉ.

Tiêu thần cầm trong tay cung tên, hai mắt như ưng, thần sắc lạnh lùng. Lưu mập mạp người mặc áo giáp, một tay cầm hàn lóng lánh yêu đao, một tay cầm mặt ngoài khảm sắt lá tấm chắn.

Này ba sáo trang bị, đã là lưu mập mạp xài hết toàn bộ để dành mua được rồi, mặc dù ở trên giang hồ mà nói, trang bị cũng không khá lắm, nhưng đối với chiến đấu đối tượng chỉ là mã phỉ mà nói, đã coi là là có thể.

Ít nhất, trong tay của hắn tấm chắn có thể ngăn trở địch nhân cung tên tác xạ, trên người áo giáp cũng có thể phòng ngự một chút tập kích.

Hai người hữu mô hữu dạng đứng ở trên tường thành, hơi có một loại giang hồ thiếu hiệp chi phạm!

...

Mã phỉ muốn xa xa so sánh với các người chơi trong tưởng tượng giảo hoạt nhiều, một mực ngoài thành giám thị, thỉnh thoảng ba năm kỵ nhích tới gần tới đây, hướng về phía trên tường thành ngoạn gia chính là một trận loạn xạ, đợi ngoạn gia phản kích, bọn họ vừa lập tức xa xa rời đi, đem quấy rầy chiến thuật phát huy đến mức tận cùng.

Mặc dù không có đối các người chơi tạo thành cái gì tổn thất, nhưng như vậy vừa thông suốt xuống tới, cơ hồ tất cả ngoạn gia cũng lo lắng đề phòng, tụ tập tinh thần, không có chốc lát nghỉ ngơi.

Kể từ đó, tới tới lui lui hơn mười thứ hai sau, cơ hồ tất cả ngoạn gia cũng không quấy rầy thần sắc có chút mỏi mệt .

Đây cũng là ngoạn gia lần đầu tiên ra chiến trường cùng chân chính người tác chiến, tinh thần phấn khởi, nghĩ nhắm mắt ngủ cũng ngủ không được, tất cả đều mất ngủ.

Đêm khuya phủ xuống, mã phỉ lại vẫn chẳng qua là quấy rầy, cũng không chân chính công thành, ngược lại các người chơi bởi vì sổ canh giờ toàn bộ tinh thần đề phòng, mà khiến cho mỏi mệt không chịu nổi.

Mã phỉ biểu hiện cực kỳ giảo hoạt, khó dây dưa, nhất thời để cho tất cả các người chơi trong lòng giăng đầy mây đen, cảm giác thật là Không ổn.

Này liên chiến cũng còn chưa bắt đầu chiến, chỉ là lần đầu thử dò xét, các người chơi biểu hiện, liền hoàn toàn rơi vào hạ phong.

"Con mẹ nó, bọn này mã phỉ, thật con mẹ nó mỗi một người đều là người tinh, quá giảo hoạt rồi! " lưu mập mạp nguyền rủa thanh mắng, thần sắc có chút bất an.

Tiêu thần đứng ở một bên không nói gì, mã phỉ biểu hiện, để cho hắn cảm giác vậy không tốt lắm, trong lúc mơ hồ có dự cảm, lần này các người chơi gặp nhiều thua thiệt.

Hắn đủ khả năng làm đúng là, làm cho mình tỉnh táo lại, nghỉ ngơi dưỡng sức, đợi chiến đấu lúc, nhiều hơn giết địch!

Về phần chỉ huy chiến đấu, cho dù hắn không thích Đoạn Thiên vân, trong lòng hắn không thừa nhận cũng không được, Đoạn Thiên vân năng lực chỉ huy nếu so với hắn mạnh.

"Đừng xem! " tiêu thần quát lạnh một tiếng, mặt băng bó, mạnh mẽ đem lưu mập mạp từ trên tường thành kéo xuống, đi tới dưới tường thành, bên cạnh ngồi dưới đất, nhắm mắt dưỡng thần.

Đoạn Thiên Vân tổng coi là không hồ đồ, vậy ý thức được như vậy đi xuống, tình thế sẽ đối với ngoạn gia thật không tốt. Lúc này ra lệnh một nhóm ngoạn gia giám thị mã phỉ hành động, người chơi khác toàn bộ hạ thành tường nghỉ ngơi.

Ra lệnh phải không sai, nhưng các người chơi dù sao là lần đầu tiên ra chiến trường, sao có thể ngủ được? Bị mã phỉ quấy rầy một đêm, khi sắc trời dần dần sáng lúc, cơ hồ tất cả ngoạn gia cũng đỏ hồng mắt, thần sắc mỏi mệt tới cực điểm.

Mà lúc này, trên tường thành giám thị mã phỉ các người chơi rối rít truyền ra báo động, mã phỉ đại quân đến!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Mã phỉ sát ý

"Mau dậy đi, mã phỉ đại bộ đội đến, chuẩn bị chiến đấu!"

"Chuẩn bị chiến đấu!"

"Chuẩn bị chiến đấu!"

Tổ đội kênh cùng thế giới kênh đồng thời vang lên Đoạn Thiên Vân lo lắng tiếng thúc giục, tất cả ngoạn gia rối rít thức tỉnh, luống cuống tay chân kiểm tra trên người mình vũ khí trang bị.

Tiêu Thần lặng lẽ mở hai mắt ra, hơi chút kiểm tra một chút trên người mình cung tên cùng mũi tên đều tại, lúc này đứng dậy, theo tinh anh đoàn thành viên hướng thành tường trèo lên đi.

"Chờ ta một chút! " Lưu mập ở phía sau, vội vội vàng vàng đứng dậy, đi theo lên thành tường.

Trên tường thành, tụ tập mấy trăm ngoạn gia, tất cả đều vẻ mặt nghiêm nghị vẻ, không khí ngưng trọng tới cực điểm. Một đám rút ra được lãnh khí, nhìn về phía ngoài thành.

Ngoài thành một mảng lớn mã phỉ, chạy chồm mà đến, túc túc hội tụ năm sáu trăm kỵ. Giục ngựa chạy chồm mà đến, mặt đất chấn rầm rầm vang lên, cuồn cuộn nổi lên bụi mù, che khuất bầu trời, lại có thiên quân vạn mã khí thế.

Cũng khó trách các người chơi nhìn thấy một màn này, người người cũng rút ra được lãnh khí. Bọn họ kia gặp qua như thế trận chiến a? Một đám đem trên tay vũ khí bắt thật chặc, cả người run rẩy, không ít ngoạn gia lại càng chân cũng như nhũn ra.

Đoạn Thiên Vân nhìn thấy một màn này, lúc này mặt liền biến sắc, trở nên cực vi khó coi, lạnh giọng nói: "Nhất định phải đem thành tường trụ vững, tuyệt không có thể thất thủ! Một khi thất thủ, chúng ta đem chết không có chỗ chôn!"

Nói thế, làm bên cạnh rất nhiều ngoạn gia cũng hơi bị gật đầu, rối rít phụ họa.

"Đúng vậy a, một khi thành tường thất thủ, chúng ta không có dựa vào, kia vẫn không thể bị nhiều như vậy kỵ binh, cho tươi sống giết chết a!"

"Trụ vững, nhất định phải trụ vững! Chúng ta có còn hay không luyện thành tuyệt thế võ công, trở thành giang hồ đại hiệp, chứng kiến cái thế giới này phấn khích đâu! Tuyệt đối không thể chết tại đây cái địa phương quỷ quái!"

"Bất kể như thế nào, liều cái mạng già cũng phải trụ vững a!"

"..."

Các người chơi rối rít ở chọc tức, cho dù bị làm cho sợ đến chân mềm, giờ phút này bọn họ cũng không có lựa chọn khác. Duy nhất đáng giá may mắn chính là, đây cũng không phải là mới vừa tới đến cái thế giới này tay không tấc sắt một chiều kia. Bọn hắn bây giờ người người cũng học võ công, trên tay đều có vũ khí trang bị, mặc dù người người học cũng là căn bản võ công, nhân số có chín ngàn ngoạn gia, vẫn có lực đánh một trận!

...

Ở ngươi chơi nhóm rối rít chọc tức, khua lên chiến ý lúc, mã phỉ đại bộ đội ở khoảng cách thành tường một dặm ở ngoài ngừng lại.

Chung quanh giám thị một đêm mã phỉ đội quân tiền tiêu chạy lên phía trước, rối rít hướng người cầm đầu ôm quyền kêu lên: "Đại đương gia!"

Cầm đầu mã phỉ Đại đương gia là là một vị độc nhãn đại hán, lại người mặc nho bào, thắt lưng đeo đại đao, trang phục cực kỳ quái dị, bất luân bất loại. Nhưng đánh đội quân tiền tiêu mã phỉ, nhìn về bọn họ Đại đương gia, không có một người nào, không có một cái nào dám lộ ra ánh mắt quái dị, ngược lại một đám hết sức kính sợ.

"Ừ. " Đại đương gia ừ, gật đầu, lúc này ngẩng đầu hướng hoang trấn nhìn lại, thấy trên tường thành, tất cả đều là thiếu niên khuôn mặt, trong đó không thiếu một chút thiếu nữ, có chút khó tin hỏi: "Chính là chỗ này ta nhãi con, giết chúng ta mấy huynh đệ?"

"Đúng vậy Đại đương gia, giết huynh đệ chúng ta, chính là chỗ này ta nhãi con. " mã phỉ đội quân tiền tiêu vẻ mặt nghiêm nghị gật đầu, rồi sau đó lại nói: "Ta phái mấy huynh đệ vào đi điều tra quá, đừng xem những thứ này nhãi con trẻ tuổi, nhưng là làm việc thật là có ta môn đạo, nếu không phải ra tới kịp thời, phái đi vào mấy huynh đệ đều gãy ở bên trong."

"Hơn nữa, những người này mặc dù trẻ tuổi, nhưng cũng có ta võ công, không thể coi thường!"

Những lời này vừa ra, nhất thời để cho bốn phía mã phỉ ồn ào cười to, một đám lộ ra vẻ nhạo báng: "Mã lão tứ, ngươi đây là đang cho nói đùa nói sao? Một đám nhãi con mà thôi, còn có thể cho ngươi sợ thành như vậy?"

"Mã lão tứ nghiêm trang nói chê cười, thật là chết cười lão tử rồi, ha ha ha!"

"Ngươi được đấy, ngươi Mã lão tứ lại gặp nói chê cười!"

"..."

"Ta nói rất đúng lời nói thật, không có nói chê cười! " Mã lão tứ mặt đen lên, nghiêm túc nói, để cho bốn phía mã phỉ cười đến lại càng khoa trương, một đám cười đến tiền phủ hậu ngưỡng, thiếu chút nữa cười ra lệ.

Dùng sức quơ tay, vỗ Mã lão tứ bả vai cười to: "Ngươi được đấy Mã lão tứ, vốn tưởng rằng ngươi cả ngày mặt đen lên, hồi lâu nghẹn không ra một cái cái rắm tới , không nghĩ tới ngươi lại là một cái hay người!"

"... " Mã lão tứ mặt đen lên, vô lực phản bác.

"Được rồi, cũng đừng cãi! " mã phỉ Đại đương gia vừa mở miệng, nhất thời để cho tất cả mã phỉ chớ có lên tiếng, một đám nhìn chăm chú nhìn hắn. Mã phỉ Đại đương gia lần này lạnh lùng nhìn trên tường thành các người chơi một cái, thần sắc tràn đầy lãnh ý, sát ý bắn ra bốn phía: "Bất kể như thế nào, bọn này nhãi con giết huynh đệ chúng ta, hôm nay tựu muốn diệt bọn hắn! Quy củ cũ, nam giết sạch, nữ đoạt lại đi, để cho trên giang hồ tất cả mọi người biết biết, ta hoang mạc lĩnh huynh đệ, cũng không phải là dễ trêu!"

"Giết sạch! Giết sạch! Giết sạch!"

"Giết sạch! Giết sạch! Giết sạch!"

"Giết sạch! Giết sạch! Giết sạch!"

Tất cả mã phỉ chà chà rút ra dao bầu, giơ ở trên đầu, điên cuồng gào thét kêu lên, trong khoảng thời gian ngắn, sát ý sôi trào!

Mã phỉ Đại đương gia hai tay xuống phía dưới đè ép áp, tất cả mã phỉ chớ có lên tiếng sau, lúc này mới quay đầu nhìn về bên cạnh Tam đương gia nói: "Lão Tam, ngươi mang ta huynh đệ, đi lên thành tường, đem thành cửa mở ra."

"Là, đại ca! " Tam đương gia là một vóc người đại hán khôi ngô, cầm trong tay liên cái đèn lồng lớn nhỏ thiết chùy, hai mắt trừng phải như đèn lung bình

thường, lúc này gật đầu, vẫy tay một cái, trăm tám mươi người xuống ngựa, hùng hổ hướng hoang trấn thành tường đi tới.

...

"Trời ạ, lại là hoang mạc lĩnh mã phỉ, xong, cái này chúng ta tất cả mọi người xong!"

Trên tường thành, trấn trên một cư dân vừa nhìn thấy ngoài thành mã phỉ, lúc này bị làm cho sợ đến mặt không có chút máu, kêu thảm thiết một thân, hai chân mềm nhũn, ngồi dưới đất, kêu rên một tiếng, vẻ mặt tuyệt vọng kêu to lên.

"Vội cái gì sợ? Hoang mạc lĩnh mã phỉ tựu tại sao? Có cái gì đáng sợ? Cái này đem ngươi hù dọa đái? " Đoạn Thiên Vân vừa nhìn, tức giận mắng một tiếng, lúc này bắt được người nọ cổ áo từ mặt đất bắt lại, màu sắc trang nhã nói: "Ngươi cho ta nói rõ ràng, nếu không nhiễu loạn lòng quân, hiện tại đã ngươi cho chém!"

Người nọ bị dọa đến run rẩy, sắc mặt trắng bệch, lắp bắp giải thích: "Hoang mạc lĩnh mã phỉ hung tàn nhất rồi, chính là phương viên mấy trăm dặm đất, hung tàn nhất một chi mã phỉ, người gặp người sợ! Bọn họ Đại đương gia, lại càng ở trong giang hồ cũng hơi có danh tiếng, bị xưng là dao bầu nho sinh. Ý nghĩa tư chính là, một tay cầm dao bầu chém đầu người sọ, một bên trong miệng vừa nói thánh nhân nói như vậy. Nghe nói hắn trước kia là là một gã thư sinh, nhưng là không biết phát sinh chuyện gì sau, liền xông vào hoang mạc gia nhập hoang mạc lĩnh, một thân thực lực kinh người, tin đồn hắn đã luyện được nội công, trở thành trong giang hồ tam lưu cao thủ!"

Tam lưu cao thủ!

Người này nói một đống nói nhảm, nhưng không có kia một câu có thể so ra mà vượt bốn chữ này tới làm người ta rung động! Các người chơi đã không phải là đối này Thần Châu cả vùng đất không biết gì cả rồi, rất rõ ràng tam lưu cao thủ đại biểu cái gì ý nghĩa.

Trên giang hồ vẫn truyền lưu được một câu như vậy nói, không luyện nội công, chung vi bất nhập lưu!

Rõ ràng, tam lưu cao thủ, đã luyện được nội công!

Nội công có đủ loại thần kỳ hiệu quả, nếu như bất nhập lưu võ giả ra chiêu còn có cái gì khoa học nguyên nhân có thể tìm ra lời mà nói..., như vậy luyện được nội công tam lưu cao thủ, không có bất kỳ khoa học nguyên lý có thể nói!

Đại biểu chính là thần kỳ, cường đại!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Mới lộ tài năng

Một câu tam lưu cao thủ lời mà nói..., nhất thời để cho trên tường thành ngoạn gia, rối rít mặt liền biến sắc, cho dù không thích cười nói Tiêu Thần, giờ khắc này con ngươi nhẹ nhàng lui, thần sắc vậy bỗng trở nên ngưng trọng.

"Đệt con mẹ, tam lưu thì tam lưu, chúng ta nhiều người như vậy cùng nhau vây công hắn, hắn vậy chỉ là một bị chúng ta giết chết đại BOSS mà thôi, sợ cái gì? " Đoạn Thiên Vân nghe được trong lòng cũng là cả kinh, nhưng thấy đến bốn phía ngoạn gia sắc mặt sau, kiềm chế ở trong lòng bất an, tức giận mắng một tiếng.

Lúc này hết sức chán ghét nhìn này hoang trấn cư dân một cái, vung tay lên nói: "Đem này kinh sợ hàng lôi đi, thật là mất mặt! Không phải là tam lưu cao thủ sao? Hù dọa thành như vậy, lại đặc biệt sao luyện võ công đâu! Chẳng qua là nhìn thấy cái gì kia dao bầu nho sinh một cái, thì hù dọa đái!"

"Dạ dạ dạ, những cư dân này cũng không đáng tin cậy, phải nhớ thủ thành, còn phải khảo tự chúng ta a! " nhất tinh anh đoàn ngoạn gia liên vội vàng gật đầu phụ họa, lúc này kêu hai người, đem kia cư dân lôi hạ thành đi.

Đoạn Thiên Vân đang muốn nhả ra khí, hòa hoãn hòa hoãn không khí, nghĩ tới làm sao đem ý chí chiến đấu cho kích phát ra tới , lập tức liền có tiếng kêu sợ hãi truyền đến: "Mã phỉ công thành!"

Liên vội ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ngoài thành trăm tám mươi tên mã phỉ xuống ngựa, ở một hai tay cầm trọng chùy đại hán dưới sự hướng dẫn của, hùng hổ sải bước hướng thành tường đi tới. Một ít phó không chút kiêng kỵ bộ dạng, lúc này làm Đoạn Thiên Vân nổi giận, những thứ này mã phỉ liên tấm chắn cũng không mang, rõ ràng chính là coi thường hắn nhóm ngoạn gia.

Vừa giận vừa sợ, sắc mặt rát, lúc này ở tổ đội kênh cùng thế giới kênh rống lớn nói: "Một đội làm tốt chiến đấu chuẩn bị, những khác đội tùy thời chuẩn bị ra sân tiếp nhận! Tinh anh đoàn áp trận, luyện cung tên cung tiến thủ, cũng lên cho ta thành tường, bắn chết bọn họ!"

Vì trận chiến này, Đoạn Thiên Vân đã sớm chuẩn bị kỹ càng, đem ngoạn gia chia làm hai mươi đội cùng một cái tinh anh đoàn, không có gì ngoài tinh anh đoàn ngoài, kia hai mươi đội mỗi đội có bốn năm trăm người.

Trong đó khác ba cửa thành cửa, phái ra mười đội đi thủ. Mà cửa thành phía Tây, có mười đội ở thủ. Ngón này, vốn là phòng bị mã phỉ tập kích một ... khác cửa thành, không có nghĩ tới những thứ này mã phỉ không kiêng nể gì như thế, cánh nghênh ngang bày ra trận thế, nói cho các người chơi, bọn họ chính là muốn từ cửa thành phía Tây đột phá!

Đoạn Thiên Vân sao có thể khách khí, lúc này kêu lên cung tên thượng, hướng những thứ kia mã phỉ vọt tới. Song khi có một tên tinh anh đoàn cung tiến thủ, nhắm trúng hai tay cầm trọng chùy Tam đương gia vọt tới lúc. Tam đương gia phản ứng cũng là kinh người, trọng chùy ở trên tay hắn cánh thật giống như không có bất kỳ sức nặng dường như, tiện tay vỗ, như đập con ruồi bình thường, đem mũi tên cho đánh bay.

Làm xong những thứ này sau, lại dữ tợn miệng đối kia tinh anh đoàn ngoạn gia cười một tiếng, một bộ cực độ khinh bỉ bộ dạng, sải bước về phía trước, không có bất kỳ dừng lại.

"Đclmm! " tên kia tinh anh đoàn ngoạn gia lúc này tuôn ra nói tục, trên mặt rát, một nảy sinh ác độc, liên xạ ra bảy tám tên, lại tên tên thất bại.

Cuối cùng mấy tên lại càng ở Tam đương gia nơi xa rơi xuống, lại bị Tam đương gia hung hăng khinh bỉ nhìn một phen.

"Khác bắn người, người tâm cũng rối loạn! " Đoạn Thiên Vân lúc này gọi dừng tên kia ngoạn gia, nhìn một chút những khác cung tiến thủ biểu hiện, sắc mặt hơn khó coi.

Những khác mười mấy người cung tiến thủ, thưa thớt bắn tên đi ra ngoài, chính xác không kém nói, xạ tốc vừa chậm, uy lực lại càng kém có thể, bị mã phỉ tùy ý cho ngăn trở.

Thấy tình cảnh này, Đoạn Thiên Vân sao có thể không biết, bọn này mã phỉ một đám đối tránh né cung tên kinh nghiệm lão đạo, mà các người chơi tài bắn cung trình độ, cũng không động dạng, không trách được bọn này mã phỉ kiêu ngạo như vậy, dám cái gì cũng không mang, sẽ tới công thành.

Đang muốn mệnh lệnh đi xuống, để cho cung tiến thủ lui về phía sau, đem mã phỉ để đi lên, tới cận chiến lúc. Đoạn Thiên Vân chỉ nghe bốn người một đám tiếng ủng hộ vang lên, tò mò nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa một gã mã phỉ trên đùi trúng một mũi tên, lúc này thống khổ ngồi dưới đất, mà bắn tên người, cũng là Tiêu Thần.

Tiêu Thần ánh mắt híp lại, tựa hồ cái gì cũng không nghe thấy, trong mắt chỉ có hắn cung tên trong tay, còn có đầu tên chỉ hướng mã phỉ.

Đang bọn này mã phỉ đi vào trăm mét khoảng cách sau, hắn lúc này thả ra một mũi tên, bắn trúng ở kia trên đùi, không hổ là sắt luyện chế tạo thành sắc bén đầu tên, một mũi tên liền đem con ngựa kia cướp bắp đùi cho bắn thủng, máu chảy không ngừng, nhổ ra cũng không nhổ ra được, trong nháy mắt đánh mất lực chiến đấu.

Bắn hoàn một mũi tên sau, hắn cũng không có ngừng nghỉ, mã phỉ đã đi tới tốt nhất tác xạ khoảng cách, đâu chịu mềm lòng? Vội vàng chọn tên, nhắm trúng, bắn tên.

Cơ hồ là tốc độ như tia chớp, một mũi tên tiếp theo một mũi tên bị hắn bắn đi ra ngoài, tên tên trúng mục tiêu mục tiêu, liên tiếp bắn ra thập tên!

Mười tên mã phỉ tất cả đều nằm trên mặt đất, còn có hai gã mã phỉ, bị một mũi tên bắn thủng cổ họng, lúc này bị mất mạng!

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đang tinh anh đoàn tất cả ngoạn gia nhận được đạt được kinh nghiệm chiến đấu hệ thống tiếng nhắc nhở sau, người người hít sâu một hơi, vỗ tay trầm trồ khen ngợi!

"Tốt!"

"Làm cho gọn gàng vào!"

"Tiêu Thần còn tốt chứ!"

"Giết chết bọn chúng!"

"..."

Lúc trước tên kia liên xạ sổ tên ngoạn gia, gọi lớn nhất thanh âm, vậy nhất kích động, Tiêu Thần liên tiếp bắn trúng mười tên mã phỉ, lại càng bắn chết hai gã, cho hắn hung hăng ra khỏi một ngụm ác khí.

Lúc này vọt tới Tiêu Thần bên cạnh, giơ ngón tay cái lên lớn tiếng kêu lên: "Tiêu Thần, còn tốt chứ! Bắn chết bọn họ!"

Bị trầm trồ khen ngợi thanh cho thức tỉnh, Tiêu Thần rồi mới từ mới vừa rồi toàn tâm toàn ý bắn tên trong trạng thái lui đi ra ngoài, có chút mê mang nhìn bốn phía ngoạn gia: "Làm gì các ngươi? Làm sao cũng không bắn tên?"

"Bắn không trúng. . . . " tên kia ngoạn gia có chút lúng túng thấp giọng nói, những khác cung tiễn thủ ngoạn gia, vậy đều có chút ý không tốt cúi đầu.

"Như vậy a. . . . " Tiêu Thần trầm ngâm chốc lát, ngửng đầu lên nói: "Các ngươi cũng không muốn bắn kia cầm trọng chùy đại hán, tên kia võ công cao cường. Cũng bắn những thứ kia tiểu lâu la, nghe mệnh lệnh của ta, để gần bắn!"

Tiêu Thần lời này, làm học tài bắn cung các người chơi, rối rít ánh mắt sáng lên, tên kia tinh anh đoàn cung tiễn thủ lại càng cười to nói: "Tiêu Thần nói rất đúng, chúng ta để gần bắn, cũng nghe Tiêu Thần ra lệnh!"

Cung tiễn thủ nhóm cũng rối rít gật đầu, lúc này có người sáng lập một cái tổ đội kênh, đem Tiêu Thần lôi đi vào, bên trong cung tiễn thủ ngoạn gia đều ở. Cơ hồ không có phế nửa điểm khí lực, Tiêu Thần liền nắm trong tay một cái cung tên đoàn.

Mà lúc này, mã phỉ trong mười người tên, hai người lại càng bị mất mạng, làm Tam đương gia giận tím mặt, đại chùy nhất cử kêu lên: "Giết cho ta!"

"Giết!"

Một đám mã phỉ kêu to, bắt đầu chạy như điên, tình hình này, hiển nhiên là muốn chạy trốn lên thành tường.

Tiêu Thần vẻ mặt hờ hững, tĩnh táo vô cùng, cùng với khác thần sắc khẩn trương, vẻ mặt lo lắng ngoạn gia rõ ràng bất đồng. Ánh mắt vi híp lại, đợi mã phỉ nhóm vọt tới khoảng cách thành tường chỉ có 50m khoảng cách, lúc này mới lớn tiếng làm nói: "Bắn tên!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Dũng mãnh Tam đương gia

"Thật can đảm!"

Cầm trọng chùy Tam đương gia, làm sao cũng không nghĩ tới, trên tường thành cung tiễn thủ thật giống như đột nhiên đổi người dường như, trong nháy mắt lực chiến đấu cường đại mấy lần nhiều, phen này mưa tên đột nhiên trong lúc bắn xuống, ngoài dự liệu của hắn, càng làm hắn thấy vậy con mắt thử muốn nứt.

Lại muốn hơn mười hai mươi tên huynh đệ trúng tên, hơn có mấy danh huynh đệ bị mũi tên nhọn bắn trúng yếu hại, bị mất mạng tại chỗ! Mang đến bảy tám mươi tên huynh đệ, giờ phút này cánh chỉ còn lại có bốn mươi năm mươi người. Hắn có thể nào không giận? Trên mặt lại càng rát, chẳng bao giờ nghĩ tới chính mình cánh sẽ ở này Thổ trấn trước mặt thất thủ, nổi giận gầm lên một tiếng, song chùy huy vũ, bang bang mấy tiếng, đem hướng hắn bắn tới mấy chi mũi tên nhọn phách bay ra ngoài.

Sải bước một nhảy qua, khoảng cách mấy chục thước lại bị hắn mấy bước liền bị vượt qua mà qua, đi tới dưới tường thành, hai chân đặng đặng mấy bước, đạp ở trên tường, tung người nhảy, cánh trong nháy mắt, bị hắn nhảy lên thành tường.

"Để mạng lại! " nổi giận gầm lên một tiếng, song chùy huy vũ, như giống như sao băng, sải bước hướng đứng ở trên tường thành cung tiễn thủ các người chơi giết tới.

...

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

...

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Liên tiếp tới năm sáu điều hệ thống tiếng nhắc nhở, điều này đại biểu bắn chết năm sáu tên mã phỉ, cung tên đội các người chơi đang vẻ mặt mừng rỡ, chấn tác tinh thần tiếp tục giương cung bắn tên lúc, chỉ thấy cầm đầu tên kia cầm trọng chùy mã phỉ đại hán, cánh nổi giận gầm lên một tiếng, mấy bước trong lúc vượt qua năm mươi tên khoảng cách, đạp lên thành tường, uy phong lẫm lẫm hướng bọn họ đánh tới.

Chuy chưa tới, kia như đao tử bình thường bén nhọn chuy gió vù vù cạo tới , chà xát được chúng ngoạn gia khuôn mặt làm đau, hơn hù đích không nhẹ. Người người đều lộ ra vẻ khiếp sợ, bị sợ choáng váng, từ không nghĩ tới này cẩn thận chuy đại hán, võ công cánh lợi hại như thế, trong khoảng thời gian ngắn dại ra tại chỗ, cánh đã quên tránh né.

"Cẩn thận!"

Tam đương gia thân thủ phản ứng cũng đem Tiêu Thần sợ đến nhảy dựng lên, quá dũng mãnh! Mặt liền biến sắc, quát to một tiếng, giương cung bắn tên, một mũi tên hướng Tam đương gia vọt tới.

Vút!

Mũi tên nhọn bắn thẳng đến Tam đương gia mặt, bức bách trứ Tam đương gia thu hồi trọng chùy ngăn cản, lúc này người chơi khác cũng rối rít kịp phản ứng, Lưu mập hơn là một cái lắc mình, vọt tới cung tiễn thủ nhóm phía trước tiến hành bảo vệ. Cung tiễn thủ nhóm rồi mới từ Tử Thần thủ hạ bị kéo trở lại, cứu được rồi một mạng, người người sắc mặt trắng bệch, nghĩ đến mới vừa rồi kia mạo hiểm một màn, mặt không có chút máu.

Con thiếu chút nữa, bọn họ đều nếu bị trọng chùy cho đập thành bánh thịt không thể!

"Cung tiễn thủ lui về phía sau, một đội đuổi theo, tinh anh đoàn theo ta lên! " lúc này Đoạn Thiên vân cũng phản ứng tới đây, có chút giật mình cho Tam đương gia dũng mãnh, lập tức đem ra lệnh ban bố đi xuống, để cho một đội bốn năm trăm ngoạn gia lột vây công đi lên thành tường những con ngựa khác cướp, cũng tự mình dẫn theo tinh anh đoàn ngoạn gia hướng mã phỉ Tam đương gia vây công đi.

Tinh anh đoàn bốn mươi năm mươi người đem Tam đương gia cho bao bọc vây quanh, Tam đương gia sắc mặt không biến, không có bất kỳ e ngại vẻ, ngược lại song chùy giơ lên, ngẩng đầu mà đứng, thần sắc dữ tợn quét nhìn tinh anh đoàn các người chơi một cái, dữ tợn cười một tiếng: "Hôm nay các ngươi những thứ này thằng nhóc toàn bộ đều phải chết!"

Chữ chết vừa ra, tung người nhảy, trên cao nhìn xuống, song chùy hung hăng hướng che ở trước mặt hắn Lưu mập ném tới!

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, Lưu mập tại chỗ bị nện bay, hung hăng té ngã trên đất, trên tay tấm chắn, tức thì bị đập chia năm xẻ bảy.

"Lưu mập!"

Tiêu Thần thấy vậy chọt cả kinh, vội vàng nữa bắn một mũi tên, bức bách Tam đương gia cầm chuy phòng thủ, ngăn trở Tam đương gia đối Lưu mập đuổi giết, đem cứu một mạng. Tinh anh đoàn ngoạn gia rối rít ở Đoạn Thiên vân dưới sự hướng dẫn của, vây công Tam đương gia.

Tiêu Thần vội vàng đi tới Lưu mập trước người, đem Lưu mập từ trong đám người lôi phát ra, tạm thời rời đi chiến trong tràng, tiêu vội hỏi: "Thương tổn được đâu? Không có sao chứ?"

"Không có chuyện gì. . . . Khụ khụ!"

Lưu mập khoát khoát tay, nặng nề ho khan một tiếng, hai tay tê dại nhìn một chút bị chấn thành hổ khẩu chảy máu, thậm chí sưng vù hai tay, vẻ mặt sợ sau vẻ, tức giận mắng một tiếng: "Con mẹ nó, này cầm chuy mã phỉ thật lợi hại, chủ và thợ lại một chiêu cũng đón không được, đéo đỡ được!"

Dứt lời, từ trên mặt đất bò dậy, vẻ mặt cảm kích nhìn Tiêu Thần: "Làm phiền huynh đệ ngươi, nếu không phải ngươi đang ở đây, sợ rằng hôm nay ta Lưu mập tựu muốn đem mạng ném ở nơi này!"

"Hai ta lại nói gì khách khí nói! " thấy Lưu mập không có chuyện gì, Tiêu Thần cười cười, ngẩng đầu nhìn về bị tinh anh đoàn ngoạn gia vây công Tam đương gia, thần sắc bỗng trở nên cực kỳ ngưng trọng, thở dài một tiếng: "Ngựa này cướp thật là thật lợi hại, đây vẫn chỉ là một cái đầu con mắt, cũng không phải là mã phỉ thủ lĩnh. Cũng không biết vị kia mã phỉ thủ lĩnh, gọi dao bầu nho sinh tam lưu cao thủ, gặp có bao nhiêu lợi hại?"

"Đúng vậy. . . . . " Lưu mập sâu chấp nhận gật đầu, nhìn về bị tinh anh đoàn bốn mươi năm mươi người vây công mã phỉ Tam đương gia, cánh không rơi vào thế hạ phong, ngược lại song chùy như giống như sao băng bay múa, để cho bốn mươi năm mươi tên ngoạn gia gần không được thân, uy phong lẫm lẫm, dũng mãnh Vô Song bộ dạng. Trong lòng trầm trọng vô cùng, nguyên cho là mình luyện cấp nhiều ngày như vậy, hơn nữa đem một tay đao pháp luyện đến nhanh đến tình trạng xuất thần nhập hóa rồi, làm sao cũng coi như một gã nhỏ cao thủ sao?

Nhưng là ở nơi này Tam đương gia trên tay, không quá một chiêu, nếu không phải Tiêu Thần kịp thời cứu giúp lời mà nói..., sợ rằng giờ phút này đã bị trọng chùy cho sống sờ sờ đè chết rồi, nghĩ đến đây, hắn nhất thời không có nửa điểm muốn nói chuyện tâm tư.

"Ánh mắt để phát sáng, người thông minh cơ linh một chút! " Tiêu Thần vỗ vỗ Lưu mập bả vai, dặn dò một tiếng, rồi sau đó toàn bộ tâm tư đặt ở Tam

đương gia trên người.

Bất kể vị kia tên là dao bầu nho sinh tam lưu cao thủ đến cỡ nào lợi hại, nhưng là giờ phút này, vị này cầm chuy mã phỉ đầu mục, nhất định phải giải quyết xong!

Quyết không thể để cho hắn đào thoát, một khi liên hắn cũng đào thoát, hôm nay các người chơi thật là cũng chưa có ngày thật tốt qua!

Lúc này tìm cái trên tường thành điểm cao, trên cao nhìn xuống, cầm cung tên, sắt luyện chế tạo mũi tên, gắt gao đem Tam đương gia cho khóa, nhưng không bắn tên, hắn đang tìm kiếm có lợi nhất thời cơ, một mũi tên đem này Tam đương gia cho bắn chết!

...

Tam đương gia nhìn như uy phong lẫm lẫm, uy vũ bất phàm, nhưng trong lòng cũng có chút buồn bực, thậm chí là tức giận. Nếu không phải một cái cung tiễn thủ, ba phen mấy bận đưa cho ngăn cản, hắn đã sớm đại khai sát giới. Sao có thể giống như giờ phút này như vậy, bó tay bó chân?

Mỗi lần cũng muốn nâng cao tinh thần cảnh giác vị kia không biết từ nơi nào bắn tới tên bắn lén, thế cho nên hắn phát huy không ra toàn bộ thực lực. Vị kia giấu diếm cung tiễn thủ tài bắn cung quả thật lợi hại, kia mũi tên nhọn cũng làm cho hắn có chút kiêng kỵ. Coi như là hắn, một khi bị một mũi tên bắn trúng, cho dù không chết, cũng sẽ chịu không nhỏ đả thương.

Nếu chỉ có cung tiễn thủ một người, hắn liều mạng bị thương, cũng muốn đem một búa đè chết, nhưng là hôm nay hãm sâu chiến trường, còn bị bốn mươi năm mươi người cho bao bọc vây quanh.

Hắn làm sao cũng có thể đi tìm kia cung tiễn thủ?

Này bốn mươi năm mươi người, mặc dù võ công thô lậu, sử dụng chiêu thức cũng là tử bản vô cùng, mà dù sao nhân thủ một thanh hung khí, hắn cũng cũng không có như Đại đương gia bình thường luyện thành nội công, một cây đao chém vào trên người hắn, hắn cũng sẽ bị thương.

Đủ loại nhân tố dưới, Tam đương gia mặc dù biểu hiện dũng mãnh, uy phong lẫm lẫm, nhưng lại cũng có một loại anh hùng mạt lộ cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đồng tâm hiệp lực chém hãn phỉ

Cảm giác như vậy, Đoạn Thiên Vân cũng cảm nhận được, rõ ràng hơn có thể làm cho vị này cầm chùy mã phỉ đi tới đường cùng, cơ hồ phần lớn là Tiêu Thần công lao. Hết thảy cũng bởi vì Tiêu Thần bắt được thời cơ thật lợi hại, mỗi khi cầm chùy mã phỉ khua lên sức lực muốn đại khai sát giới lúc, Tiêu Thần liền một mũi tên bắn tới, đem sống sờ sờ nghẹn quay trở về phòng ngự.

Một thì thịnh, hai thì suy, ba thì nghỉ. Mấy lần sau, cầm chùy đại hán một ngụm tức giận tiết đi xuống, chỉ cầu vô quá tự vệ, cũng nữa cổ không dậy nổi sức lực nổ lên giết người. Chiến đấu tiết tấu, tự nhiên nắm trong tay ở người chơi nhóm trong tay.

Đoạn Thiên Vân cũng không khỏi hút một hơi lãnh khí, đối Tiêu Thần sinh ra một tia kiêng kỵ, nhiều như vậy chơi trong nhà, cũng chỉ có Tiêu Thần để cho hắn cảm thấy dao động hắn ở người chơi nhóm trong lòng uy vọng. Bất quá, những chuyện này, hắn chỉ có thể tạm thời để xuống, giờ này khắc này, là tụ tập toàn bộ tinh thần, đem ngựa này cướp đầu mục đánh chết lần nữa thời khắc mấu chốt!

"Mọi người chú ý, ngựa này cướp tiểu đầu mục mau không được, đưa cuốn lấy, chú ý không nên liều mạng, còn có phòng bị hắn chạy đi. Cũng xốc lại tinh thần cho ta tới , nhất định phải đem này tiểu đầu mục lưu lại! " Đoạn Thiên Vân ở tinh anh đoàn kênh lên tiếng chỉ huy đường, nhỏ dần , hắn lại thêm vào một câu: "Tất cả mọi người không nên quá khẩn trương, hãy cùng bình thường chơi trò chơi đánh BOSS giống nhau!"

Những lời này, cũng nhất thời để cho tinh anh đoàn các người chơi cười, tinh thần chấn động, rối rít đem mã phỉ Tam đương gia cho triền càng chặc hơn. Hay bởi vì Tiêu Thần ở một bên bắn tên trộm kiềm chế, đem mã phỉ Tam đương gia áp chế được không dám dùng đem hết toàn lực, các người chơi tâm thái hơn dễ dàng.

Như thế vây công hơn mười phút đồng hồ, mã phỉ Tam đương gia quơ song chùy, cũng trở nên cực kỳ trầm trọng, tiêu hao khí lực thật lớn, song chùy cũng đã không thể đủ như bay vũ giống như sao băng. Các người chơi một đám ánh mắt sáng ngời, thấy được đánh chết ngựa này cướp đầu mục hi vọng, hơn dốc sức vây công.

Tam đương gia rõ ràng hơn trạng huống của mình, trong lòng thầm than một tiếng, chính mình lại muốn thua ở một đám thằng nhóc trên tay rồi, trở về cần

phải bị Đại đương gia đợi một đám huynh đệ chết cười lột. Không có cam lòng, rồi lại không cách nào, mang đến huynh đệ, bị một ... khác bầy bốn năm trăm tên thiếu niên cho bao quanh vây công, đã lại có hơn mười hai mươi người nằm té trên mặt đất.

Trên tường thành, có thể đứng, cũng chỉ có ba mươi tên huynh đệ, muốn tiếp tục chiến đi xuống, mang đến một đám huynh đệ cũng sẽ ở, trong lòng nhắc tới hơn thế, đã sinh ra một tia thối ý.

Phấn chấn lên tinh thần, vừa ngăn trở một lớp tinh anh đoàn các người chơi đao kiếm bổ tới công kích sau, vội vàng ngửa đầu gào to một tiếng: "Các huynh đệ gió chặc, xé hô!"

Gọi lên rút lui, trên tường thành đám kia mã phỉ nghe thấy sau, bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, rối rít nhảy xuống thành tường thối lui, thấy đi được không sai biệt lắm sau, Tam đương gia nổi giận gầm lên một tiếng, song chùy vung lên, bức lui quanh người ngoạn gia, tung người nhảy, đã nghĩ hướng thành tường nhảy xuống.

"Ngăn lại hắn!"

Đoạn Thiên Vân thấy vậy trong lòng căng thẳng, vội vàng kêu lên, tự thân cũng dẫn trường kiếm, hướng Tam đương gia phi phác đi, như muốn ngăn lại.

Không cần Đoạn Thiên Vân phân phó, ở thời khắc tranh chặc Tam đương gia Tiêu Thần, thấy kia nhảy lên giữa không trung, ánh mắt sáng ngời, lúc này hai tay như điện, một mũi tên tiếp theo một mũi tên vọt tới, trong chớp mắt, nhanh như tia chớp liên xạ ra ba tên!

Ba tên chỉ hướng Tam đương gia ánh mắt, cổ họng, hạ bộ vọt tới, tên tên tất cả đều là chỗ yếu hại!

Tam đương gia thấy vậy trong lòng cả kinh, phía sau lưng lạnh cả người, vội vàng quơ song chùy ngăn cản, mặc dù nơi giữa không trung, đã sớm mất đi mượn lực nơi, khí lực cả người, thập thành dùng không ra ba thành, lúc trước lại bị tiêu hao khí lực cơ hồ biến mất hầu như không còn, mà mới vừa rồi lại càng miễn cưỡng nói sức lực, dùng đem hết toàn lực đem quanh người ngoạn gia bức cho lui, tung người nhảy lên, đã dùng đi hắn cuối cùng khí lực.

Đâu còn có khí lực cầm trọng chùy lột ngăn cản bắn tới mũi tên nhọn?

Miễn cưỡng ngăn trở bắn về phía ánh mắt hắn cùng với cổ họng hai mũi tên, mủi tên thứ ba ở không cách nào ngăn trở, thân thể chỉ có thể ở giữa không trung một quải, bị một mũi tên bắn trúng trên đùi.

"Hí!"

Mũi tên nhọn bắn trúng bắp đùi, đau đến hắn hút một hơi lãnh khí, rơi trên mặt đất, lại càng đề không nổi khí lực nữa nhảy lên, cước bộ một cái lảo đảo, thiếu chút nữa té ngã trên đất, đem trọng chùy để trên mặt đất để chống đở, đang muốn nghỉ khẩu khí, sau đó đang nhảy hạ thành tường lúc, một đạo kiếm quang từ trước mắt hắn hiện lên.

Không còn kịp nữa ngăn cản, một kiếm này bắt được thời cơ cũng hợi hay, chính là Tam đương gia trúng tên sau, rơi trên mặt đất, lại dùng song chùy chống đở thân thể lúc. Không có bất kỳ vô ích ra tay để ngăn cản, nếu là hắn trạng thái vô cùng tốt lúc, một kiếm này, hắn nhắm mắt cũng có thể đem ngăn trở, thậm chí còn có thể cầm trọng chùy đem cầm kiếm người đánh bay.

Nhưng là giờ phút này, một kiếm này, nhưng lại thành hắn bỏ mạng chi kiếm, chỉ có thể nói một kiếm này bắt được thời cơ thật là khéo!

Trơ mắt nhìn một kiếm này hướng hắn đâm tới, thổi phù một tiếng, đâm trúng cánh tay phải của hắn, cắt ra một đạo thật sâu vết kiếm, máu từ vết thương ra chảy nhỏ giọt chảy ra.

"Hí!"

Lại là đau một ngụm lãnh khí, tay phải trọng thương, hơn đau không có nửa phần khí lực, ngay cả chống đở thân thể cũng khó mà chống đở ở, thân thể vừa là một lảo đảo.

"Giết hắn rồi, hắn không được!"

Tinh anh đoàn tổ đội kênh bên trong, truyền ra Đoạn Thiên đoàn hưng phấn rống to thanh âm, mới vừa rồi một kiếm kia, đúng là hắn sở đâm, một kiếm lập công, làm hắn hưng phấn không khỏi, rồi lại không dám cùng Tam đương gia vô cùng đến gần, vội vàng ra lệnh những người khác đuổi giết đi tới.

Hắn biết rõ quân tử không ngồi đe dọa chi đường, thấy Tam đương gia đã thành ngoan cố chống cự, bại cục đã định, con đâm ra trọng yếu một kiếm sau, bứt ra thối lui, sợ bị Tam đương gia trước khi chết một kích cho thương tổn được, vội vàng gọi về người chơi khác đánh chết Tam đương gia.

Người chơi khác cũng không có nghĩ nhiều như vậy, thấy dũng mãnh Tam đương gia, liên tiếp bị Tiêu Thần một mũi tên bắn trúng, lại bị Đoạn Thiên Vân một kiếm đâm bị thương sau, cũng biết này đầu ác hổ biến thành mèo bệnh, giờ phút này không khi dễ hắn, lúc nào khi dễ?

Người người quơ đao kiếm hướng Tam đương gia bổ tới, đáng thương Tam đương gia lúc trước uy phong lẫm lẫm, dũng mãnh vô cùng, cuối cùng lại bị các người chơi cho loạn đao chém chết, chết biệt khuất vô cùng, lại càng vô cùng thảm thiết!

Trên người bị chen vào vô số thanh đao kiếm, giống như con nhím bình thường.

Tam đương gia chết!

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết hoang mạc lĩnh Tam đương gia, đạt được năm trăm kinh nghiệm chiến đấu.

Hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, đánh chết mã phỉ Tam đương gia, mỗi cái tinh anh đoàn ngoạn gia cũng đạt được năm trăm kinh nghiệm chiến đấu, tất cả tinh anh đoàn ngoạn gia một mảnh sôi trào, người người hưng cao thải liệt, thật giống như lễ mừng năm mới bình thường, quơ đao kiếm ngao ngao thẳng gọi.

Người người vây quanh Đoạn Thiên Vân, hưng phấn vừa nói mới vừa rồi vây công Tam đương gia cảm thụ, không có gì ngoài nói Tam đương gia dũng mãnh vô cùng ở ngoài, lại càng lòng tràn đầy đầy dẫy tràn đầy cảm giác thành tựu. Như thế dũng mãnh, uy phong lẫm lẫm hãn phỉ, còn không phải là bị bọn họ như đánh BOSS bình thường, cho loạn đao chém chết?

Trong khoảng thời gian ngắn, các người chơi ý chí chiến đấu sục sôi, tinh thần dâng cao.

Đột nhiên một bên nhìn trứ một màn này Tiêu Thần, cũng không có bởi vì Tam đương gia bị mất mạng, mà cảm thấy dễ dàng, ngược lại nhìn về ngoài thành im ắng mã phỉ, vẻ mặt hơn ngưng trọng.

Hắn nhưng không có quên, bọn này mã phỉ còn có một tiến vào tam lưu chi cảnh Đại đương gia Mã Đao nho sinh, đánh chết Tam đương gia, hay đi các người chơi sức của chín trâu hai hổ, này Mã Đao nho sinh lại đem sẽ có nhiều khó khăn giết?

Nghĩ tới đây, hắn tâm tư bỗng trở nên trầm trọng, thậm chí là phiền muộn lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Cao thủ và tự do thao túng hình thức

"Tiêu Thần như thế nào? Chúng ta đánh lùi mã phỉ, lại giết mã phỉ Tam đương gia, làm sao ngươi thoạt nhìn thật giống như không thế nào cao hứng a?"

Lúc này, lúc trước đám kia cung tên đoàn các người chơi, một đám tràn đầy cười mặt, hướng Tiêu Thần ủng đám mà đến. Bởi vì Tiêu Thần tài bắn cung biểu hiện vượt xa bọn họ, hay bởi vì ở Tiêu Thần dưới sự chỉ huy, bọn họ mới vừa rồi đưa cho mã phỉ có chút bộ tục lực sát thương, để cho bọn này cung tiễn thủ các người chơi, nhận lấy người chơi khác tán dương.

Một đám thần sắc rất là hưng phấn, cao hứng vô cùng, bọn họ đối Tiêu Thần hơn là bội phục vô cùng. Vây quanh tới đây hướng Tiêu Thần cười nói, nhưng không để cho Tiêu Thần trả lời, vừa vẻ mặt tò mò hỏi: "Tiêu Thần ngươi trụ cột tài bắn cung rốt cuộc là cái gì cảnh giới a?"

"Thông hiểu đạo lí. " Tiêu Thần mỉm cười trả lời, trong lòng mặc dù lo lắng lo lắng, nhưng cũng không muốn biểu hiện ra, ảnh hưởng các người chơi sĩ khí.

"Thông hiểu đạo lí cảnh giới? Cái này không thể nào! " lúc trước tên kia tinh anh đoàn ngoạn gia lúc này hết sức khẳng định lắc đầu, nói tiếp: "Ta chính là thông hiểu đạo lí cảnh giới, nhưng là tất cả mọi người thấy được, Tiêu Thần bắn ra tên nhiều đúng a? Ta còn cố ý quan sát một chút, cơ hồ là bách phát bách trúng, đây rõ ràng là siêu phàm nhập thánh cảnh giới mới có thể đạt tới! Tiêu Thần ngươi không phải là đến siêu phàm nhập thánh cảnh giới, che dấu, không muốn nói sao?"

Này ngoạn gia một phen lấy chính mình nêu ví dụ, lại là suy đoán, cánh để cho rất nhiều ngoạn gia cũng tin, một đám gật đầu nói: "Tiêu Thần ngươi mặc dù đê điều, nhưng cũng không cần như vậy đi? Ngươi nói ngươi trụ cột tài bắn cung đạt tới siêu phàm nhập thánh chi cảnh, chúng ta cũng sẽ tin! Có lẽ lúc trước không ai tin ngươi, nhưng là hiện tại ngươi tài bắn cung vượt qua mọi người, còn ai dám không tin ngươi a?"

Tiêu Thần nghe được hơi cảm giác im lặng, vuốt hai tay: "Ta chính là thông hiểu đạo lí cảnh giới, ngay cả xuất thần nhập hóa cảnh giới cũng còn sai một xấp dầy kinh nghiệm đâu! Các ngươi thích tin hay không, không tin cũng được, ta nói đều là thật nói, có cần thiết lừa các ngươi sao?"

Chúng ngoạn gia hai mặt nhìn nhau, nghe thấy Tiêu Thần cũng nói như vậy, quả thật cũng cảm thấy Tiêu Thần không có lừa gạt bọn họ cần thiết, không khỏi nghi ngờ nói: "Đồng dạng là thông hiểu đạo lí cảnh giới, kia vì sao chúng ta bắn tên chính xác kém như vậy? Ngươi cũng là bách phát bách trúng?"

"Các ngươi biết tự do thao túng hình thức sao? " Tiêu Thần nhưng không có giấu diếm, nói thẳng hỏi ngược lại các người chơi. Hắn vậy quả thật không cần thiết giấu diếm, hắn nếu muốn ở này nguy hiểm trên đời hảo hảo sống sót, cũng cần các người chơi giúp đỡ cho nhau. Bọn này ngoạn gia, chết một người thiếu một cái, mặc dù có cạnh tranh, nhưng nhiều nhất lại ngược lại là giúp đở lẫn nhau.

Đều bởi vì, các ngươi chơi quá ít! Các ngươi chơi thực lực, so với cõi đời này thế lực lớn mà nói, quá kém.

"Tự do thao túng hình thức? " mấy tên ngoạn gia lẩm bẩm một tiếng, có một người suy tư chốc lát nói: "Ta biết tự do thao túng hình thức, nhưng ta lúc trước cũng đi thử qua, dùng tự do thao túng hình thức, hoàn toàn liền là mình lột bắn tên, kia trụ cột tài bắn cung bất kể cảnh giới cao bao nhiêu, thật giống như hoàn toàn là trắng học bình thường. Dùng hệ thống thao túng hình thức lại có mấy thành tỉ lệ chính xác, nhưng là dùng tự do thao túng hình thức sau, liền một thành tỉ lệ chính xác cũng bị mất!"

"Đúng vậy a, ta cũng vậy thử qua. Nhưng là kia tỉ lệ chính xác căn bản không có cách nào nhìn, còn không bằng hệ thống thao túng hình thức đâu!"

"Ừ nột, dùng tự do thao túng hình thức, cảm giác mình học tài bắn cung cũng phế đi!"

"..."

Cung tên đoàn các người chơi rối rít nói, thất chủy bát thiệt, một đám đối với mình tùy thao túng hình thức lắc đầu. Hiển nhiên bọn họ cũng biết tự do thao túng hình thức, nhưng là thử qua sau, tất cả đều đối với mình tùy thao túng hình thức có lời oán thán, bị đả kích không nhẹ, không dám lại đi nếm thử.

Đối với lần này, Tiêu Thần rất bất đắc dĩ, nhưng cũng cho chúng ngoạn gia đề nghị: "Ta còn là hi vọng các ngươi nhiều lột dùng tự do thao túng hình thức, dù sao cái thế giới này là chân thật thế giới, cũng không phải là trò chơi, chúng ta cũng không thể dùng chơi trò chơi thủ đoạn chinh phục cái thế giới này. Ta lời nói thật nói với các ngươi sao, ta vẫn dùng là là tự do thao túng hình thức, trụ cột tài bắn cung lên cấp đến thông hiểu đạo lí cảnh giới, tất cả đều là chính mình một mũi tên một mũi tên luyện đi tới."

"Nếu muốn trở thành cao thủ, nhất định phải dùng tự do thao túng hình thức. Muốn lệ thuộc vào hệ thống hình thức, vĩnh viễn không thành được cao thủ!"

Nói xong những thứ này, Tiêu Thần cũng không quản những thứ này ngoạn gia nghe không có nghe lọt, cầm trong tay cung tên, rời đi.

Nhìn Tiêu Thần bóng lưng rời đi, bên tai loáng thoáng lại lưu lại trứ Tiêu Thần mới vừa nói lời mà nói..., đông đảo ngoạn gia, cũng lộ ra vẻ trầm tư.

"Có lẽ, chúng ta cũng hẳn là suy nghĩ tự do thao túng hình thức! Tiêu Thần nói rất đúng, muốn trở thành cao thủ, chúng ta không thể thái quá mức lệ thuộc vào trò chơi hệ thống! " thuộc về tinh anh đoàn cái kia tên cung tiến thủ ngoạn gia, suy tư một lát sau, thán vừa nói nói.

Làm người chơi khác cũng rối rít gật đầu, bọn họ cảm giác ra sao không muốn trở thành vì cao thủ? Được chứng kiến tên kia mã phỉ Tam đương gia thực lực sau, bọn họ muốn trở thành cao thủ tâm hơn khẩn cấp. Hơn không nên hỏi, còn có Tiêu Thần cái này cùng bọn họ giống nhau ngoạn gia, ở làm đối lập.

Không có đối với so sánh với hoàn hảo, chỉ khi nào có đối lập, bọn họ chợt hiểu ra phát hiện cùng Tiêu Thần so với, bọn họ tài bắn cung tài nghệ, thật sự là quá kém!

...

Tiêu Thần rời đi các người chơi ủng đám sau, nhìn ngoài thành không có bất cứ động tĩnh gì mã phỉ đại bộ đội, trong lòng bất an cảm mạnh hơn, tìm được lưu mập mạp, vội vàng nói: "Để cho ngươi cùng ta tới gần chút nữa, khác thứ nhất xông đi lên rồi, ta cảm giác có cái gì không đúng!"

Lưu mập mạp không nói gì, chẳng qua là gật đầu, hắn vậy cảm thấy có cái gì không đúng. Nhiều như vậy chơi trong nhà, cũng chỉ có hắn tự mình cảm nhận được mới vừa rồi tên kia mã phỉ Tam đương gia lợi hại, đối với vị kia còn chưa xuất thủ mã phỉ Đại đương gia, tên kia để cho trấn trên cư dân nghe mà biến sắc Mã Đao nho sinh, trong lòng kiêng kỵ không dứt.

Mã phỉ Tam đương gia liền lợi hại như thế rồi, vị kia đã trở thành tam lưu cao thủ mã phỉ Đại đương gia, lại sẽ là như thế nào lợi hại?

Tiêu Thần hai người quyết định chủ ý, hành sự tùy theo hoàn cảnh. Mà Đoạn Thiên Vân đợi một đám tinh anh đoàn ngoạn gia, đánh chết Tam đương gia sau, lại cảm thấy mã phỉ không gì hơn cái này, lòng tin mười phần. Đối với vị kia tam lưu cao thủ mã phỉ Đại đương gia Mã Đao nho sinh cũng không có nhiều sợ, ngược lại một đám ý chí chiến đấu sục sôi.

Tam lưu cao thủ thì thế nào?

Vẫn không thể giống như BOSS giống nhau, cho bọn hắn giết chết, sau đó kinh nghiệm làm rơi đồ?

Bất quá, Đoạn Thiên Vân người này mặc dù rất có lòng tin, nhưng cũng có điều chuẩn bị, biết kế tiếp đánh một trận chắc chắn là một cuộc cùng mã phỉ đại quyết chiến, lúc này đem mới vừa rồi tham chiến một đội ngoạn gia điều hạ thành lột, đem nghỉ ngơi dưỡng sức đã lâu nhị đội ngoạn gia cho điều lên trên tường thành, chuẩn bị đầy đủ, lẳng lặng đang đợi mã phỉ tiếp theo đợt công thành.

...

Vậy cũng không có để cho ngoạn gia đợi chờ bao lâu, nhìn tận mắt nhà mình lão Tam huynh đệ, chết ở một đám chưa dứt sữa con thỏ nhỏ chết kia trên tay sau, Mã Đao nho sinh mặc dù cảm thấy bất khả tư nghị, nhưng là trong lòng lại càng tức giận!

Hắn Tam đương gia nhưng là trong tay của hắn một thành viên mãnh tướng a, lại chết ở này một cái nho nhỏ trên trấn, thật sự là để cho hắn tâm thương

yêu không dứt.

Mà những con ngựa khác cướp, đối nhóm người này con thỏ nhỏ chết kia vậy không tiếp tục lòng khinh thường, ngay cả bọn họ Tam đương gia cũng chết ở này nơi, không bao giờ ... nữa cảm thấy lúc trước Mã lão tứ nói là đang nói chê cười. Một đám thần sắc trở nên ngưng trọng, cực kỳ thận trọng đối đãi.

Mã Đao nho sinh đợi đem trốn về đến mười mấy tên huynh đệ thượng hạng thuốc sau, nhắc tới Mã Đao vung lên, ra lệnh Nhị đương gia mang hai trăm tên huynh đệ đợi chờ thời cơ, mà hắn tự mình dẫn đội, mang theo hai trăm tên huynh đệ xuống ngựa, chuẩn bị xong tấm chắn những vật này, Mã Đao vung lên, động tác rất mạnh vô cùng, giống như hoang lang bình thường, hướng thành tường phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Tam lưu oai, thành phá chạy tán loạn

"Mã phỉ công thành rồi, mọi người chú ý! Cung tiễn thủ mau chuẩn bị!"

Mã phỉ vừa động bắn ra, tất cả ngoạn gia bên tai lập tức truyền đến Đoạn Thiên Vân thanh âm, mọi người trong lòng căng thẳng, thần sắc nghiêm nghị, rối rít đứng vững riêng của mình vị trí, chuẩn bị đánh một trận.

"Cung tiễn thủ đi theo ta!"

Tiêu Thần nghe thấy Đoạn Thiên Vân lời mà nói..., vỗ vỗ lưu mập mạp bả vai, cùng lưu mập mạp hai người chạy thẳng tới đầu tường đi, nhìn thoáng qua ngoài thành gần hai trăm mã phỉ, đang một đám cầm trong tay tấm chắn, long hành hổ bộ hướng thành trì đi tới. Vội vàng triệu tập cung tên đoàn ngoạn gia, đứng vững vị trí, cầm trong tay cung tên, nửa ngồi ở trên tường thành, khẽ hí mắt, liếc ngoài thành mã phỉ.

Cung tên đoàn ngoạn gia vậy một đám thần sắc nghiêm nghị, cầm trong tay cung tên, đầu tên xa xa ngắm chuẩn lấy ngoài thành mã phỉ.

"Tất cả mọi người nghe ta ra lệnh! " Tiêu Thần ở cung tên đoàn tổ đội kênh nói một tiếng, nhưng ngay sau đó không nói một phát. Cung tên đoàn các người chơi tất cả đều yên lặng gật đầu, chẳng qua là vễnh tai, nghe theo Tiêu Thần sắp truyền đến tác xạ ra lệnh.

Nhìn tận mắt mã phỉ Đại đương gia, vẻ mặt vẻ dữ tợn, dẫn hai trăm mã phỉ, bước đi. Tiêu Thần vi hơi híp mắt, toàn bộ tâm tư đều đặt ở khóa mục tiêu thượng. Mã phỉ đến gần thành tường trăm mét bên trong, hắn cũng không lên tiếng.

Tám mươi thước, còn chưa lên tiếng, chẳng qua là thật sâu hít vào một hơi.

50m. . . . .

"Bắn tên!"

Tiêu Thần nổi giận gầm lên một tiếng, lúc này bắn tên, cung tên đoàn người chơi khác vậy rối rít bắn ra tên, bốn mươi năm mươi chi mũi tên nhọn đồng loạt như mưa tên bình thường, hướng dưới thành mã phỉ vun vút vọt tới.

Đang ở cung tên đoàn các người chơi, cho là này một vòng cung tên bắn một lượt, có thể cùng lần trước bình thường, đối mã phỉ tạo thành đại quy mô sát thương lúc.

Chỉ thấy mã phỉ Đại đương gia, vị kia hoang trấn cư dân nói vẻ biến thành tam lưu cao thủ Mã Đao Nho Sinh, khóe môi nhếch lên cười lạnh, lúc này từ bên hông rút ra mã tấu, tung người nhảy, bay lên trời. Một thanh mã tấu chà chà bổ không biết bao nhiêu thứ, ở giữa không trung ánh đao thật giống như bạch quang một loại lóng lánh trứ.

Bang bang thanh âm truyền đến, không dứt bên tai.

Sau một khắc, bốn mươi năm mươi chi mũi tên nhọn, tất cả đều bị chém thành hai nửa, cho giữa không trung vô lực rơi xuống.

"Hí!"

Cung tên đoàn tất cả ngoạn gia tất cả đều hút một hơi lãnh khí, một đám thấy vậy trợn mắt hốc mồm, rung động không khỏi. Làm sao vậy không nghĩ tới, cõi đời này lại có thân thủ lợi hại như thế người, trong nháy mắt, chặt đứt mấy chục chi mũi tên nhọn, người này rốt cuộc là cở nào biến thái a?

Không cách nào tưởng tượng!

Tiêu Thần thấy vậy trong lòng căng thẳng, hắn sở lo lắng chuyện tình, rốt cục thì xảy ra, vị này mã phỉ Đại đương gia, cướp hiệu Mã Đao Nho Sinh tam lưu cao thủ, kỳ thực lực quả nhiên là vô cùng cường đại, thậm chí so với hắn trong tưởng tượng còn muốn mạnh hơn.

Cũng không đợi hắn ra lệnh cung tên đoàn người nữa bắn một mũi tên, kia Mã Đao Nho Sinh hạ xuống mặt đất sau, mãnh liệt được đạp một cái, bay lên trời, như một đầu Đại Điểu bình thường, từ 50m ở ngoài trực tiếp nhảy lên thành tường.

Từ chặt đứt tất cả mủi tên nhọn, nữa nhảy lên thành tường, này một loạt động tác động tác mau lẹ, hẳn là trong nháy mắt phát sinh.

Đợi Mã Đao Nho Sinh đứng ở trên tường thành, chúng ngoạn gia còn chưa kịp phản ứng.

"Tinh anh đoàn theo ta lên, vây quanh hắn!"

Đoạn Thiên Vân cũng bị hù đến rồi, vội vàng lớn tiếng rống lên, thanh âm lo lắng vô cùng, dẫn bốn mươi năm mươi tên tinh anh đoàn thành viên, vội vàng hướng Mã Đao Nho Sinh nhào tới.

Mã Đao Nho Sinh khinh miệt nhìn tinh anh đoàn ngoạn gia một cái, ki cười một tiếng: "Một đám thằng nhóc, công phu bất đáo gia, vậy dám cùng ta hoang mạc lĩnh đối nghịch!"

Lúc này chân nhẹ nhàng đạp, chẳng những không có né tránh các người chơi hướng hắn đánh tới công kích, ngược lại thẳng vội vàng xông tới, cùng hướng hắn vọt tới ngoạn gia chạm mặt đánh tới.

Đang!

Trước hết nhích tới gần ngoạn gia xuất ra đao, bổ vào Mã Đao Nho Sinh trên người, lại phát ra Kim kêu chi âm, kia mấy tên ngoạn gia vẻ mặt vẻ khó tin, chỉ thấy Mã Đao Nho Sinh thật giống như đối một người bình thường, toàn thân vỗ tay, da dưới, từng đạo khí như xà bình thường chơi nhảy lên, bơi qua nơi, da thịt bành trướng, gân xanh tuôn ra.

Mà mới vừa rồi bọn họ sở bổ trúng vị trí, chính là đạo kia khí nơi đi qua, đao bổ ở phía trên, chẳng những không có vào bình thường như vậy chém ra một đạo lưỡi đao, máu tươi bão tố bay đích cảnh tượng, ngược lại là con lưu lại một đạo nhàn nhạt màu trắng vết đao, trong nháy mắt ngay cả vết đao cũng bị mất.

"Này. . . . Làm sao có thể?"

Kia mấy tên ngoạn gia cũng mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt vẻ khó tin.

"Cô lậu quả văn!"

Mã Đao Nho Sinh nhẹ liếc về một cái, cười lạnh một tiếng, trên tay mã tấu quay một vòng, lúc này một đạo bạch sắc ánh đao ở mấy tên ngoạn gia giữa cổ họng hiện lên.

Khúc khích xuy!

Sau một khắc, kia mấy tên ngoạn gia tất cả đều đầu người rơi xuống đất, trở thành vô số cỗ không đầu thi thể, máu tươi như suối phun bình thường biểu bay ra ngoài, phun hướng Mã Đao Nho Sinh. Mã Đao Nho Sinh chẳng những không có tránh né những thứ này máu, ngược lại không nhúc nhích đứng tại nguyên chỗ, tùy ý máu tươi phun hắn một cái. Hoàn sau, vươn ra tinh hồng đầu lưỡi, liếm liếm khuôn mặt máu, nhấm nuốt một chút, khẽ hí mắt, lộ ra vẻ mặt vẻ mê say.

Rồi sau đó mở hai mắt ra, ánh mắt nhìn về ngoạn gia, thật giống như nhìn về cái gì tươi mới ngon miệng thức ăn ngon bình thường, há mồm lộ ra hàm răng trắng noãn, lành lạnh cười nói: "Trẻ tuổi máu, quả nhiên ngon..."

"Mẹ kiếp, biến thái, ác ma. . . . ."

Tất cả ngoạn gia nhìn sợ nổi da gà, mắng to một tiếng, đột nhiên Mã Đao Nho Sinh thần sắc không biến, chẳng qua là tay khẽ nắm chặc mã tấu một chút, sau một khắc, xông về tinh anh đoàn chơi trong nhà.

Ánh đao thoáng hiện, nơi đi qua, vô số máu tươi tiêu xạ, thật giống như mặt đất suối phun bình thường, phun đầy đất cũng là.

Không có bất kỳ ngoạn gia là của hắn một đao chi kẻ địch, một dưới đao, ngoạn gia không phải là trọng thương chính là bị đánh bay bị thương nặng. Mà các người chơi bổ về phía công kích của hắn, thật giống như bổ vào tường đồng vách sắt trên, chỉ có thể lưu lại một đạo bạch ấn, ngay cả một tia máu cũng bổ không ra.

Bại hoàn toàn!

"Mập mạp chạy mau!"

Tiêu Thần thấy như vậy một màn, cái gì tâm tư cũng bị mất, tâm như rơi xuống vực sâu, trực tiếp kêu lưu mập mạp một tiếng, hướng dưới thành bỏ chạy.

"Mẹ kiếp!"

Lưu mập mạp thấy vậy trợn mắt hốc mồm, phá mắng một tiếng, thân thể mập mạp hắn cánh động tác nhanh nhẹn, theo thật sát Tiêu Thần phía sau, điên cuồng bỏ chạy.

"Chạy mau a! Người nầy quá biến thái!"

"Kháo, chống cự không nổi!"

"Nếu không muốn chết, chạy mau sao!"

Trên tường thành các người chơi tất cả đều tuyệt vọng, trong chớp mắt, tinh anh đoàn sẽ chết hai ba mươi cái, đả thương bận rộn thảm trọng. Rối rít nhìn sợ nổi da gà, kinh kêu một tiếng, kêu cha gọi mẹ chạy.

Đoạn Thiên Vân lại càng trực tiếp, nhìn thấy tam lưu cao thủ thủ đoạn cùng thực lực, vượt xa tưởng tượng của hắn sau, không nói tiếng nào, quay đầu bỏ chạy.

Lạc ở phía sau, chạy trốn chậm ngoạn gia, ở Mã Đạo Nho Sinh dưới sự hướng dẫn của, hai trăm tên mã phỉ, như Mãnh Hổ xuống núi, nơi đi qua, tất cả đều bị chém té xuống đất. Thuần thục, không có phế bất kỳ khí lực, giết tất cả ngoạn gia tất cả đều hỏng mất!

Một đám kêu cha gọi mẹ hướng trong trấn điên cuồng trốn nhảy lên, quân lính tan rã!

"Răng rắc!"

Cửa thành lặng lẽ mở ra, ngoài thành mã phỉ cỡi ngựa sách rầm rầm vọt vào trong trấn. Mã Đạo Nho Sinh nhảy lên chiến mã, vuốt vuốt bộ ngực, sắc mặt có hơi trắng bệch, tức giận mắng một tiếng: "Bọn này thằng nhóc, lãng phí đại gia nội lực!"

Ở bốn phía mã phỉ kính sợ trong ánh mắt, thản nhiên kêu lên: "Kế tiếp muốn làm gì, không quan tâm ta khai báo sao?"

"Giết sạch, đoạt hết!"

Chúng mã phỉ giơ đao huy vũ, đồng loạt hét lớn, rồi sau đó một đám cỡi chiến mã, rầm rầm xông về trong trấn, chung quanh đuổi giết ngoạn gia!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tuyệt vọng chờ chết

Vun vút!

Tiêu Thần mặt không chút thay đổi đem hướng hắn đuổi giết mà đến ba gã mã phỉ, nhanh như tia chớp liên xạ ba tên, liên tiếp đem ba gã mã phỉ cho đóng đinh ở trên chiến mã.

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được một trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được một trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được một trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Hệ thống tiếng nhắc nhở lạnh như băng truyền đến, này lạnh như băng không mang theo một tia tình cảm thanh âm, giờ phút này nghe vào Tiêu Thần trong tai chỉ cảm thấy là cõi đời này tuyệt vời nhất thanh âm. Xác định ba gã mã phỉ bị hắn bắn chết ở dưới tên, hung hăng thở ra một hơi, toàn thân buông lỏng.

"Cẩn thận!"

Đang lúc này, phía sau truyền đến Lưu mập mạp tiếng kinh hô, Tiêu Thần phản ứng cực nhanh, dẫn cung tên quay đầu nhìn lại, lại thấy một gã mã phỉ chẳng biết lúc nào mò tới phía sau hắn, Lưu mập mạp kinh hô trứ, mập mạp thân thể che ở trước người hắn, dùng thân thể cứng rắn bị đánh mã phỉ một đao.

"Ai u!"

Một đao kia chém vào Lưu mập mạp trên người, áo giáp bị chặt lạn, họa xuất một đao sâu thấy xương lưỡi đao. Tiêu Thần hít sâu một hơi, sắc mặt lạnh lẽo, giương tên chính là một bắn.

Vút!

Mũi tên nhọn trực tiếp khoảng cách gần đem mã phỉ cổ họng xỏ xuyên qua, mạnh mẻ lực đạo, trực tiếp đem mã phỉ cho đóng đinh trên mặt đất.

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được một trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Hệ thống đề kỳ truyền đến, xác nhận mã phỉ bị bắn chết sau, Tiêu Thần căng thẳng trứ mặt lúc này mới lỏng xuống, vẻ mặt khẩn trương đánh về phía Lưu mập mạp, lo lắng ân cần nói: "Mập mạp như thế nào?"

"Không có chuyện gì. . . . Hí!"

Lưu mập mạp lắc đầu mới vừa nói một câu không có chuyện gì, lập tức xé đến vết thương, đau nhe răng nhếch miệng. Tiêu Thần vội vàng từ trong lòng ngực móc ra lúc trước hắn lấy lòng thuốc chữa thương vật, vẩy vào Lưu mập mạp bộ ngực trên vết thương, nhưng ngay sau đó đem băng đem vết thương băng bó kỹ.

Lúc này mới vỗ vỗ Lưu mập mạp bả vai, vẻ mặt cảm kích nói: "Mập mạp, mới vừa rồi đa tạ ngươi. , ngươi đã cứu ta một mạng. . . ."

"Khác cám ơn với không cám ơn rồi, ngươi cứu ta còn thiếu? " Lưu mập mạp không nhịn được khoát tay, đem Tiêu Thần lời nói cắt đứt, vẻ mặt khẩn trương nói: "Trấn khắp nơi đều là mã phỉ đâu rồi, chúng ta nhanh lên tìm một chỗ đi núp!"

Tiêu Thần gật đầu, vội vàng kéo Lưu mập mạp, dắt díu lấy hướng vắng vẻ góc đi tới. Hai người cước bộ tập tễnh, cơ hồ là lẫn nhau đỡ vịn. Kể từ khi cửa thành bị phá mở sau, hai người một đường bôn đào, lại mấy lần gặp mã phỉ, tới ác chiến mấy lần, tất cả đều bị thương không nhẹ.

Đừng xem Lưu mập mạp nhìn như bị chặt trung một đao rất là thê thảm, thật ra thì chất Tiêu Thần cũng không so với hắn tốt bao nhiêu, ngay cả trụ cột thân pháp cũng không luyện qua hắn, nhiều lần vì tránh né mã phỉ công kích, cơ hồ là lăn lộn tránh khỏi, té sưng mặt sưng mũi, trên người cũng bị tìm không ít vết thương, một thân vải thô áo, đã thành rách mướp quần áo dính máu.

Sắc mặt trắng bệch, không có có một tia huyết sắc, từ trong ra ngoài để lộ ra một cổ suy yếu.

...

Hai người hoảng hốt chạy bừa, chuyên đi vắng vẻ đường, nghĩ tìm một chỗ trốn giấu đi, lại trong lúc vô tình đi tới bọn họ lúc trước sở chạy trốn cửa thành phía Tây khẩu.

Một cái nhìn thấy cửa thành nơi, cười ở đứng lập tức, hai tay ôm ngực, vẻ mặt màu sắc trang nhã Mã Đao Nho Sinh. Lưu mập mạp hù đích đặt mông ngồi dưới đất, thấp giọng ác mắng một tiếng: "Con mẹ nó, tại sao lại chạy về cửa thành phía Tây miệng!"

Tiêu Thần thấy vậy cũng bất đắc dĩ thở dài than thở, hoang trấn vốn là không lớn, cơ hồ mỗi con đường cũng bị mã phỉ chiếm cứ, bọn họ một đường tránh né, hoảng hốt chạy bừa, vừa vòng trở lại, đây là cực kỳ bình thường chuyện.

Vậy đặt mông ngồi dưới đất, tựa đầu đè thấp ở dưới tường, vẻ mặt nhận mệnh thở dài: "Trốn không thoát, hoang trấn quá nhỏ, mã phỉ sớm muộn có thể phát hiện chúng ta. Chẳng thà liền trốn ở chỗ này sao, không phải nói chỗ nguy hiểm nhất, chính là chỗ an toàn nhất sao?"

Lưu mập mạp nghẹn trứ cười nhìn hắn: "Là chạy bất động đường sao!"

Bị Lưu mập mạp đoán được, Tiêu Thần mặt không đỏ tim không nhảy, lại nhướng nhướng mày, ác hung hăng trợn mắt nhìn Lưu mập mạp một cái: "Ngươi lại chạy trốn động sao?"

"Chạy cái quỷ, chủ và thợ một thân phiêu, còn bị chém nhiều như vậy đao, có thể đi tới đây đã là cực hạn! Cho dù ngươi đánh chết ta, ta cũng vậy không đứng lên nổi! " Lưu mập mạp thống mạ một tiếng, hung hăng dựng lên ngón giữa, vẻ mặt vẻ tuyệt vọng , thở dài nói: "Chờ chết sao!"

"Chờ chết. . . . ."

Cho dù Tiêu Thần ở tĩnh táo, ở kiên cường, vào thời khắc này lâm vào tuyệt cảnh sau, không thừa nhận cũng không được, giờ này khắc này, hai người bọn họ cũng chỉ có chờ chết.

Không nói kia cường hãn bất khả tư nghị Mã Đạo Nho Sinh, ngay cả những con ngựa khác cướp tiểu lâu la, hắn vậy đề không nổi một tia khí lực, bắn ra một mũi tên. Hắn giờ phút này, trừ mặc cho số phận, lại có thể làm gì? Nghĩ tới đây hắn không khỏi khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

"Tiêu Thần ngươi mau nhìn! " lúc này, Lưu mập mạp kinh hô một tiếng, vỗ vỗ Tiêu Thần bả vai.

"Nhìn cái gì? " Tiêu Thần lầm bầm một tiếng, ngẩng đầu lướt qua thấp bé đầu tường, hướng Lưu mập mạp chỉ phương hướng nhìn lại, này vừa nhìn, hắn con ngươi nhẹ nhàng lui, thần sắc trở nên vô cùng dữ tợn, hai đấm nắm chặc, rồi lại vô lực để xuống.

Hắn đoán nơi, chính là xỏ xuyên qua hoang trấn đồ vật này nọ hai cửa thành đại đạo, này một cái trên đường lớn, xác chết trôi khắp nơi, nằm đầy đất thi thể. Có ngoạn gia, cũng có hoang trấn dân chúng. Tùy tiện quét nhìn một cái, liền có ít nhất ngàn (ngày) cụ nhiều!

Máu cơ hồ đem trọn cái đường phố nhuộm đỏ, cái này căn bản là một cái dùng máu tươi tưới thành máu đường!

Cái này cũng chưa tính, cửa thành nơi, hai đầu gối quỳ xuống đất trứ từng dãy người, có khoảng mấy vạn người nhiều, cơ hồ cả hoang trấn dân chúng cùng ngoạn gia, cũng bị bắt chặt rồi, một đám bị trói chặt tay chân, quỳ rạp xuống đất.

Mà mã phỉ nhóm, đang dẫn từng dãy người, kéo đến phía trước, cầm đại đao, đang nhếch miệng cười. Tuyết trắng đại đao giờ phút này đã hồng biến thành màu đen, phía trên tất cả đều là máu.

Khi hắn dưới chân, vô số cỗ không đầu thi thể chồng chất thành núi, vô số viên đầu người vậy ở một bên chồng chất.

"Súc sinh!"

Tiêu Thần cơ hồ là nghiến răng nghiến lợi tức giận mắng một tiếng, hai mắt đỏ bừng, tay gắt gao nắm, cầm đắc thủ cũng trắng bệch.

Mã phỉ càng như thế tàn nhẫn, không có chút nào nhân tính tiến hành một cuộc đại tru diệt, đây là Tiêu Thần làm sao vậy không nghĩ tới. Mặc dù nghĩ đến quá mã phỉ sẽ rất tàn nhẫn, nhưng trăm triệu không nghĩ tới, mã phỉ tàn nhẫn độ, đã đột phá nhân tính.

Này đã chưa tính là người!

"Đoạn Thiên Vân vậy ở nơi đâu! " Lưu mập mạp thấy vậy vậy con mắt thử muốn nứt, mã phỉ làm ra đại tru diệt một màn, vậy vượt quá tưởng tượng của hắn. Đang muốn tức giận mắng một tiếng, lại nhãn tiêm phát hiện, quỳ rạp xuống hàng trước nhất có một người, mặc dù chật vật không chịu nổi, cả người là máu, lại một cái bị hắn nhận ra rồi, kinh hô một tiếng.

Tiêu Thần theo Lưu mập mạp ánh mắt nhìn lại, kia thần thái chật vật người, chính là Đoạn Thiên Vân, thở dài: "Không nghĩ tới, Đoạn Thiên Vân vậy bị bắt. . . . ."

Mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng Tiêu Thần nhưng trong lòng vậy hiểu, hoang trấn cứ như vậy đại điểm, lại có Mã Đạo Nho Sinh bực này không thể chiến thắng tam lưu cao thủ trấn giữ, bọn họ những người này có thể chạy đi nơi đâu đâu?

Đoạn Thiên Vân tuy là bất phàm, nhưng võ công vậy dù sao vậy như vậy, bị bắt chặt rất bình thường.

Nhưng này đang cũng nói, hai người bọn họ trốn ở chỗ này, cũng bất quá là kéo dài hơi tàn thôi, sớm muộn sẽ bị mã phỉ tìm ra.

Tuyệt cảnh, vô cùng tuyệt vọng tuyệt cảnh!

Tiêu Thần tâm chợt trầm xuống, chìm vào vực sâu, nhìn không thấy tới một tia hi vọng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Võ Đang Bộ Thanh Vân

Ở trong tuyệt vọng chờ chết cảm giác cũng không hơn gì, hai người tất cả đều trầm mặc lại, cảm thụ được thời gian từng giọt từng giọt đích quá khứ.

Tiêu Thần không nói một lời, thần sắc càng ngày càng lạnh mạc, tựa hồ là thói quen loại này bị vây sinh tử biên cảnh tuyến thượng.

Đột nhiên Lưu mập mạp lại cũng chịu không được loại này tuyệt vọng chờ chết không khí rồi, tức giận mắng một tiếng, phá vỡ trầm mặc: "Làm sao sẽ

biến thành như vậy? Mã phỉ mới bốn năm trăm người, chúng ta chỉ là ngoạn gia thì có chín nghìn người, hơn nữa người người cũng tập võ, trận này chiến làm sao lại gặp bại đâu?"

"Kia Mã Đao Nho Sinh tam lưu cao thủ, coi như là càng lợi hại? Một người một đao, vậy tổng có thể chém chết hắn sao? Chẳng lẽ hắn học nội công, nội lực sẽ là vô hạn? Gặp không có tiêu hao?"

Lưu mập mạp tức giận mắng, tràn đầy biệt khuất cảm thụ. Loại này cảm thụ Tiêu Thần cũng có, hắn không nói gì. Chẳng qua là trong lòng than thở, trên lý luận mà nói, bọn họ chín ngàn tập võ ngoạn gia, chỉ cần ra sức chết khiêng, cuối cùng thắng lợi, nhất định là thuộc về ngoạn gia.

Nhưng trên thực tế là, các người chơi dù sao chỉ là một bầy cuộc sống ở an nhàn trong hoàn cảnh bình dân, cho dù tập võ, vậy tổ chức. Nhưng tình huống thật là, các người chơi liên đám ô hợp cũng không bằng. Thấy những đồng bạn một đám bị chặt phá đỉnh đầu, tất cả đều bị hù dọa bể mật, tử vong đối các người chơi mà nói, là rất xa xôi chuyện tình.

Cho dù một chiều kia đã trải qua tử vong, nhưng xa xa còn không có trở thành thói quen!

Rồi hãy nói, các người chơi cũng chỉ là tự phát đoàn kết tổ chức, cũng không tạo thành đẳng cấp sâm nghiêm tổ chức. Đánh thuận gió chiến còn có thể, một khi gặp phải Mã Đao Nho Sinh loại này cường hãn bất khả tư nghị, đao thương không vào nhân vật, tất cả đều hỏng mất!

Trong lòng mỗi người cũng muốn van xin sống, nhưng kết quả cả đám đều sống không nổi!

Này đáp án Tiêu Thần không nói ra tới , Lưu mập mạp nhưng cũng không ngốc tử, cho dù Tiêu Thần không giải thích cho hắn nghe, hắn vậy hiểu được tại sao lại thua như thế hôi đầu hôi kiểm. Không là tất cả ngoạn gia, cũng sẽ như hắn cùng với Tiêu Thần hai người, có thể lột cho lẫn nhau ngăn chặn đao người.

Kia nguyên nhân căn bản, cũng là bởi vì không tín nhiệm, người người đều có riêng của mình tâm tư.

Hắn tức giận mắng đi ra ngoài, cũng bất quá phát tiết ra trong lòng oán khí thôi. Tức giận mắng đi ra ngoài tâm tình đã khá nhiều, nhưng trong lòng hơn tuyệt vọng!

Ngẩng đầu nhìn Tiêu Thần, cười khổ nói: "Còn tưởng rằng đi tới cái thế giới này, chúng ta người mang trò chơi hệ thống có thể chinh phục thế giới, một đám sau này đã thành vì võ công tuyệt đỉnh giang hồ đại hiệp. Ha hả, kết quả là, trăm triệu không nghĩ tới chúng ta đại hiệp còn không có thành, ngược lại bị một chút mã phỉ, cho giết cái mông đi tiểu lưu a!"

"Không cam lòng a, thật sự không cam lòng nột, ta Lưu mập mạp còn không có trở thành đại hiệp đâu!"

"Ta còn không có luyện thành võ công, chứng kiến cái thế giới này phấn khích đâu!"

"Cứ như vậy muốn chết, thật là không cam lòng. . . . ."

"Không cam lòng. . . . ."

Tiêu Thần nhìn thoáng qua ánh mắt tuyệt vọng ảm đạm, hồ ngôn loạn ngữ Lưu mập mạp, trong bụng thầm than một tiếng, nhưng không nói gì. Lưu mập mạp không cam lòng, hắn vừa có thể nào cam tâm?

Nhưng không cam lòng thì thế nào?

Bọn họ đánh không lại bọn này mã phỉ, bất kể như thế nào cũng đánh không lại!

Tam lưu cao thủ, thật là làm người tuyệt vọng tồn tại!

...

Thời gian từng giọt từng giọt đích quá khứ, trò chơi hệ thống thế giới kênh bên trong, các người chơi một mảnh kêu rên, tất cả đều là không cam lòng thống hào âm thanh.

Trấn trên cư dân cũng cùng các người chơi giống nhau, quỳ rạp xuống đất, run rẩy phát run. Đang lúc này, một tóc trắng xoá lão đầu cả người run run, đứng không vững kiên cường đứng lên, một luyện vẻ giận dữ chỉ vào Mã Đao Nho Sinh mắng to: "Các ngươi bọn này mã phỉ, giết lung tung vô tội, cõi đời này còn tới đáy có hay không vương pháp? !"

Người này Tiêu Thần biết, chính là học đường Trương đại gia, chỉ thấy hắn tức cả người run run, hiển nhiên bị mã phỉ chế tạo giết tàn bạo, cho tức không nhẹ.

"Vương pháp? " Mã Đao Nho Sinh bị chửi, chẳng những không có sinh khí, ngược lại trên mặt nở một nụ cười, khinh miệt liếc Trương đại gia một cái, cười lạnh nói: "Ở nơi này hoang mạc biên cảnh, ta hoang mạc lĩnh chính là vương pháp!"

Lời này nói cuồng ngạo vô cùng, nhưng là nói ra một sự thật, ở nơi này nho nhỏ hoang trấn bên trong, hắn Mã Đao Nho Sinh tên này tam lưu cao thủ, muốn làm gì tựu giữ nha, không người nào có thể trị được hắn!

"Ngươi. . . . Ngươi. . . . Ngươi. . . . " Trương đại gia vô lực phản bác, giận đến lão Lệ khàn khàn, vừa nghĩ tới hôm nay thời cuộc, hắn vẻ mặt ảm nhiên, thật giống như già nua mười tuổi, than thở một tiếng, chỉ vào Mã Đao Nho Sinh hồi lâu, tức giận hừ một tiếng: "Này nếu là ở mấy chục năm trước, Hoa Sơn còn đang lúc, há có thể cho phép ngươi nho nhỏ Mã Đao Nho Sinh kiêu ngạo như vậy? !"

Hoa Sơn!

Mã Đao Nho Sinh vừa nghe sắc mặt trầm xuống, này nếu là ở mấy chục năm trước Hoa Sơn còn đang lúc, đừng nói hắn cái này tam lưu cao thủ, ngay cả những thứ kia nhị lưu cao thủ, cao thủ nhất lưu, thậm chí cao thủ đứng đầu đỉnh núi trùm thổ phỉ, cũng không có đất đặt chân!

Năm đó Hoa Sơn chung quanh phóng trừ phiến loạn, cơ hồ đem cảnh nội nạn trộm cướp tiêu diệt không còn, đối với bọn hắn những thứ này mã phỉ núi cướp mà nói, quả thực chính là ngày cuối cùng!

Mặc dù Mã Đao Nho Sinh không có trải qua thời đại kia, nhưng cũng nhìn thấy quá không ít lão tiền bối, vừa nhắc tới Hoa Sơn, kia lạnh run, hoảng sợ thần sắc bất an.

Nghĩ tới đây, Mã Đao Nho Sinh sắc mặt âm trầm như nước, không còn có sắc mặt tốt, mắt lạnh liếc Trương đại gia một cái, cười lạnh một tiếng: "Một mình ngươi cũng biết đây là mấy chục năm trước, hừ trước kia là trước kia, bây giờ là bây giờ, hôm nay Hoa Sơn sớm sẽ không có!"

"Không, Hoa Sơn không có mất, Hoa Sơn cũng sẽ không mất, Hoa Sơn luôn luôn một ngày sẽ trở lại! " Trương đại gia lúc này mặt đỏ tới mang tai thở hổn hển cùng Mã Đao Nho Sinh tranh luận đứng lên, đã xem không ít ngoạn gia im lặng, này đại gia, một câu Hoa Sơn mất rồi, thế nhưng so sánh với mã phỉ muốn giết hắn còn muốn kích động!

"Hừ, ngươi đã nghĩ như vậy đọc Hoa Sơn, mỗ hôm nay sẽ đưa ngươi xuống Địa ngục, đi gặp ngươi kia Hoa Sơn sao! " Mã Đao Nho Sinh lười cùng Trương đại gia như vậy một đầu không tỉnh táo lão đầu nói những thứ này, cười lạnh một tiếng, rút ra dao bầu, đùa bỡn một cái đao hoa, đang muốn tung người nhảy, từ lập tức nhảy lên, một đao đem Trương đại gia đỉnh đầu chém xuống lúc.

"Ban ngày ban mặt, ban ngày ban mặt dưới, lại có nhân tạo này giết tàn bạo chuyện, thật làm như ta chánh đạo không còn, giang hồ đạo nghĩa không hề nữa?"

Một đạo nghĩa chánh ngôn từ, tràn đầy lãnh ý tiếng cười, ở mọi người trên đỉnh đầu vang lên, thanh âm rõ ràng lọt vào tai, cho thấy người nói chuyện cường đại nội công.

"Là ai? Dám nhiều quản ta hoang mạc lĩnh Mã Đao Nho Sinh chuyện? " Mã Đao Nho Sinh sắc mặt chợt nhất nhất túc, tay cầm dao bầu, vẻ mặt cảnh giác thần sắc nhìn về bốn phía!

"Mã Đao Nho Sinh? Đây là cái gì tiểu giác sắc? Chưa từng nghe qua! " thanh âm kia xuy cười một tiếng, mọi người chỉ nghe chà một tiếng, một đường thân ảnh màu trắng lặng lẽ đứng ở trên tường thành, trên cao nhìn xuống, tay cầm trường kiếm, bạch y bồng bềnh, hắng giọng kêu lên: "Mỗ đi không đổi danh, ngồi không đổi họ, Võ Đang Bộ Thanh Vân thị dã!"

Võ Đang Bộ Thanh Vân!

Mã Đao Nho Sinh sắc mặt đột nhiên biến đổi, hút một hơi lãnh khí, không nói hai lời, quay lại đầu ngựa, hô to một tiếng: "Các huynh đệ, chạy mau!"

Mới vừa rồi còn đối mặt hùng hổ, tự xưng chính mình là vua pháp, ở ngươi chơi nhóm trong mắt không thể chiến thắng Mã Đao Nho Sinh, giờ phút này vừa nghe thấy này Võ Đang Bộ Thanh Vân tên, lúc này không nói hai lời lúc này quay đầu bỏ chạy, để cho chúng ngoạn gia quả thực có loại bất khả tư nghị cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Cao thủ chân chánh, quỳ van xin bái sư

"Ác chuyện làm tẫn, còn muốn chạy?"

Đứng ở trên tường thành, bạch y bồng bềnh Bộ Thanh Vân nhìn Mã Đao Nho Sinh mang theo một đám mã phỉ muốn chạy, cười lạnh một tiếng: "Ở bước mỗ dưới kiếm, các ngươi chạy được không?"

Vừa dứt lời, mọi người chỉ thấy kia trên tường thành Võ Đang Bộ Thanh Vân bóng trắng chợt lóe, chà một chút, thấy không rõ bất kỳ thân ảnh, chỉ có

thể nhìn thấy một đạo trong trẻo lạnh lùng kiếm quang từ trên tường thành bắn nhanh xuống.

Khúc khích xuy!

Kiếm quang nơi đi qua, mã phỉ tất cả đều phù phù phù phù như sau bánh chẻo bình thường, từ lập tức ngã rơi xuống, người người cổ họng nơi, cũng tách ra một đạo vòi máu, một kiếm bị mất mạng!

Bốn năm trăm mã phỉ, kêu cha gọi mẹ, liên cửa thành cũng không bước ra lột, tất cả đều bị mất mạng cho dưới kiếm, không một người có thể sống.

Chà!

Chỉ nghe chà một tiếng, một thân bạch y bồng bềnh Bộ Thanh Vân, nặng mới xuất hiện ở trên tường thành, vẫn là bạch y bồng bềnh, không nhiễm một hạt bụi, không có dính vào nửa phần vết máu, hay là như vậy anh tuấn tiêu sái, khí độ phi phàm!

Mà mới vừa rồi ở ngươi chơi nhóm trong mắt không thể chiến thắng Mã Đao Nho Sinh, thần sắc ngây người, khó khăn đi lòng vòng con ngươi, nhìn trên tường thành Bộ Thanh Vân một cái, trên mặt lộ ra một tia tự giễu vẻ: "Không hổ là Võ Đang thập kiếm một trong Bộ Thanh Vân..."

Lời còn chưa dứt, một đạo vòi máu đột nhiên từ hắn trên trán trán phóng, ngay giữa một kiếm, tại chỗ từ lập tức ngã nhào xuống tới, không nhúc nhích, đã bị mất mạng!

Chúng ngoạn gia thấy vậy trợn mắt hốc mồm, rung động không khỏi, thật lâu không nói, làm sao vậy không thể tin được, cái kia làm bọn hắn tuyệt vọng, tựa như ác ma một loại không thể chiến thắng Mã Đao Nho Sinh, dĩ nhiên cũng làm như vậy chết!

Không những Mã Đao Nho Sinh đã chết, ngay cả hắn mang đến bốn năm trăm mã phỉ, tất cả đều ngã trong vũng máu.

Mà người giết người, giờ phút này cũng là bạch y bồng bềnh, không dính một tia máu, thần sắc lạnh nhạt, tựa hồ mới vừa mới ra tay, đối với hắn mà nói, không có nửa điểm nhưng nhớ nơi.

Hắn không có nhớ, nhưng các người chơi tất cả đều ồ lên, một mảnh sôi trào!

"Đã chết? Kia biến thái ác ma đã chết?"

"Cao thủ, cao thủ chân chánh a!"

"Ta dựa vào, đây mới là giang hồ đại hiệp, đây mới là võ công, chúng ta lúc trước học cũng là những thứ gì a?"

"..."

Không chỉ là các người chơi sôi trào, ngay cả trấn trên cư dân vậy tất cả đều sôi trào, một đám dùng sùng bái vô cùng ánh mắt, nhìn Bộ Thanh Vân.

"Dĩ nhiên là hắn, cứu người của chúng ta, hắn là bước thiếu hiệp!"

"Vận khí a, thật là vận khí a!"

". . . . ."

Các người chơi nghe được ly kỳ, không nhịn được mở miệng hướng cư dân hỏi này Võ Đang Bộ Thanh Vân là ai? Các cư dân một đám hít sâu một hơi, vẻ mặt vẻ kính sợ mở miệng hướng các người chơi giải thích: "Còn đây là Võ Đang thứ tam đại đệ tử, người giang hồ xưng Võ Đang thập kiếm một trong bước thiếu hiệp!"

"Bất quá hai mươi chi linh, một thân võ công đã đạt nhị lưu đỉnh chi cảnh, là trong giang hồ lừng lẫy có tên thiên kiêu một trong."

"Võ Đang các ngươi biết không? Là đương kim giang hồ, Kim Môn võ lâm đệ nhất đại phái, kia khai phái tổ sư Trương chân nhân là Thần Châu cả vùng đất cây còn lại quả to tuyệt thế cao thủ một trong! Cửa hạ đệ nhất đại đệ tử Võ Đang sáu hiệp, lại càng người người đều là cao thủ đứng đầu, thực lực mạnh, người trong giang hồ, không khỏi đối Võ Đang kính sợ có giai!"

"Nếu là có thể đủ bái nhập Võ Đang môn hạ..."

Không đợi kia cư dân giải thích xong, tất cả ngoạn gia ánh mắt cũng nhìn về Bộ Thanh Vân, giờ khắc này, tất cả ngoạn gia trong lòng, đều muốn Bộ Thanh Vân coi là mục tiêu.

Làm người phải làm Bộ Thanh Vân người như vậy!

Giờ này khắc này, Tiêu Thần cùng Lưu mập mạp hai người, vậy tất cả đều bị Bộ Thanh Vân một tay kiếm pháp, cho thấy vậy hoa mắt thần mê, thần sắc rung động.

"Kháo, đây mới gọi là cao thủ, đây mới gọi là kiếm pháp, đây mới gọi là giang hồ phong độ đại hiệp! " Lưu mập mạp phục hồi tinh thần lại, thần sắc kích động, vẻ mặt cuồng nhiệt nhìn Bộ Thanh Vân hét lớn.

Tiêu Thần không nói chuyện, chẳng qua là nặng nề gật đầu, hết sức đồng ý Lưu mập mạp lời nói. Còn có loại tìm được đường sống trong chỗ chết mừng rỡ, bổn cho là mình lần này chết chắc, lại không nghĩ rằng, cuối cùng còn sống, hơn tận mắt nhìn thấy cường đại như thế kiếm pháp!

Giờ khắc này, Tiêu Thần âm thầm ở trong lòng quyết định, loại này kiếm pháp, hắn cũng muốn bắt chước!

Không những muốn học, hơn nữa còn muốn luyện được so sánh với này Bộ Thanh Vân tốt hơn!

Mặc dù này ý nghĩ có chút cuồng vọng, động lòng người nếu là không có lý tưởng, lại cùng một cái cá bị dính nước mặn có cái gì khác biệt?

Tiêu Thần không muốn làm điều cá bị dính nước mặn, hắn cũng muốn luyện một tay thượng thừa kiếm pháp, trường kiếm giang hồ, đều trong thiên hạ hết thảy chuyện bất bình!

Không bao giờ ... nữa muốn làm như vậy, bất đắc dĩ tuyệt vọng, chút nào không có lực phản kháng, chỉ có thể đám người cứu mạng cá bị dính nước mặn!

Không bao giờ ... nữa nghĩ!

... .

"Ta dựa vào, là Đoạn Thiên vân! " đang lúc này, Lưu mập mạp bạo một câu nói tục, tức giận mắng một tiếng, đem Tiêu Thần cho giựt mình tỉnh lại. Ngửng đầu lên nhìn lại, chỉ thấy Đoạn Thiên vân một tránh thoát mở trói buộc, cơ hồ là liền lăn một vòng đi tới Bộ Thanh Vân dưới chân.

Lúc này quỳ xuống, một cái ngũ thể đầu địa quỳ lạy: "Đa tạ bước thiếu hiệp ân cứu mạng!"

"Người nầy thật là gặp nắm lấy thời cơ ôm bắp đùi. . . . . " nhìn Đoạn Thiên vân biểu hiện, Lưu mập mạp chua nói. Người chơi khác đều cũng không nghĩ tới, ngược lại Đoạn Thiên vân thứ nhất nghĩ tới, hơn nữa thứ nhất thượng đi làm, làm được so với ai khác đều tốt!

Tiêu Thần nhìn một màn này, im lặng ngoài, nhưng cũng bội phục Đoạn Thiên vân quyết đoán!

Như thế quyết đoán quỳ đi tới, hay là ngũ thể đầu địa quỳ, không có nửa điểm giả dụa, vô cùng tự nhiên. Ở trong tràng ai có thể như vậy quyết đoán? Dù sao hắn Tiêu Thần làm không được.

"Không cần đa lễ, xin đứng lên! Giúp đỡ giang hồ chánh nghĩa, thân là Võ Đang đệ tử, còn đây là việc nhân đức không nhường ai chuyện! " Bộ Thanh Vân nhìn Đoạn Thiên vân một cái, làm ra một cái xin đứng lên xu thế, vẻ mặt phong khinh vân đạm vẻ.

Thấy vậy Đoạn Thiên vân trong lòng trầm xuống, hiển nhiên này Bộ Thanh Vân mặc dù trẻ tuổi, nhưng loại này động một chút là quỳ lạy hắn người thấy nhiều, đánh không nhúc nhích được hắn. Bất quá Đoạn Thiên vân vậy không có bất kỳ buông tha cho, lại nằng nặng dập đầu một cái: "Mời bước thiếu hiệp thu ta làm đồ đệ, thụ ta võ công!"

Không đợi Bộ Thanh Vân trả lời, Đoạn Thiên vân lời này làm tất cả ngoạn gia cũng hai mắt tỏa sáng, bái nhập Võ Đang môn hạ, học tập thượng thừa võ công, bọn họ lại có trò chơi hệ thống bực này như mở treo một một loại lợi khí tồn tại, đây quả thực là một cái con đường thông thiên a!

Không có có cảm giác đến nhận chức gì cảm thấy thẹn, tất cả đều nhất tề hướng Bộ Thanh Vân quỳ xuống, đồng loạt một mảnh dập đầu hô to: "Mời bước thiếu hiệp thu ta làm đồ đệ, thụ ta võ công!"

Một màn này, cho dù Bộ Thanh Vân bực này trong giang hồ lịch lãm không ít thiên kiêu nhân vật, cũng bị hù đến. Mặc dù bình thời hành hiệp trượng nghĩa lúc, không ít người muốn bái ông ta làm thầy, nhưng vậy cũng vẻn vẹn là mấy người mà thôi, nào có hiện tại bảy tám ngàn người đồng loạt quỳ xuống như vậy đồ sộ?

Cái nhìn này nhìn lại, cũng làm cho hắn phát hiện làm hắn chuyện kỳ quái, này quỳ xuống bảy tám ngàn người cánh tất cả đều là một chút mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên thiếu nữ.

Cũng là cái tuổi này!

Trong lòng thầm cảm thấy kỳ quái, lại cũng không có nói ra, con là khẽ cau mày lắc đầu: "Bước mỗ mặc dù thân là Võ Đang thập đại đệ tử một trong, cũng không có tư cách thu đồ đệ. Hơn nữa bọn ngươi tất cả đều đã qua tốt nhất tập võ số tuổi, phải biết rằng tập võ phải nhớ có sở thành tựu, thì phải từ nhỏ bắt đầu..."

Lời này vừa nói ra, nhất thời làm tất cả ngoạn gia trong lòng trầm xuống, không khỏi tất cả đều lộ ra vẻ thất vọng, ngay cả Đoạn Thiên vân vậy giống nhau.

"Bất quá. . . . . " theo Bộ Thanh Vân lời nói xoay chuyển, bất quá hai chữ vừa ra, nhất thời làm tất cả các người chơi ánh mắt sáng lên, trong lòng tất cả đều sinh ra hi vọng, đôi mắt - trông mong nhìn Bộ Thanh Vân.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 23: Cáo biệt, độc thân vào hoang mạc

"Bất quá, các ngươi nếu là nghĩ bái nhập ta Võ Đang môn hạ, cũng không phải là không có cửa đâu. Lần đi hướng đông mấy ngàn dặm xa, chính là ta Võ Đang. Ta Võ Đang hạ viện ba tháng sau, sẽ mở viện, chiêu thu một nhóm hạ viện đệ tử. Bọn ngươi tuổi bàn về tập võ chi linh tuy là lớn, nhưng là phù hợp vào ta Võ Đang hạ viện điều kiện. Nhưng đường xá xa xôi không nói, trên đường nạn trộm cướp tùng sinh, con đường phía trước nhấp nhô, bọn ngươi cần cẩn thận suy nghĩ. . . . . " Bộ Thanh Vân lời nói xoay chuyển, cho các người chơi chỉ ra một con đường sáng.

Nghe được chúng ngoạn gia ánh mắt sáng ngời vô cùng, Đoạn Thiên Vân lại càng nữa lạy một lần, vẻ mặt vẻ kiên nghị, lời thề son sắt nói: "Đa tạ bước thiếu hiệp chỉ đường, cứ việc yên tâm, bất kể con đường phía trước ở nhấp nhô, coi như là núi đao biển lửa, ta Đoạn Thiên Vân nhất định có thể ở tháng ba sau, đã tới dưới chân núi Võ Đang!"

Bộ Thanh Vân nghe chi cười nhạt, bất vi sở động, chẳng qua là nói: "Kia bước mỗ tháng ba sau, ở Võ Đang hạ viện đợi chờ bọn ngươi đến. . . ."

Dứt lời ôm kiếm hướng mọi người cáo từ, thân hình chợt lóe, nhảy xuống ngoài thành, nhẹ lướt đi. Đúng như lúc đến bình thường, lặng yên không một tiếng động tới , vừa lặng yên không một tiếng động rời đi, không mang đi một đám mây màu.

Chúng ngoạn gia ngơ ngác nhìn Bộ Thanh Vân nghỉ chân đất, thật lâu không nói, cuối cùng tựa hồ phản ứng tới đây, người người thần sắc phấn chấn, kích động vạn phần, vẻ mặt cuồng nhiệt sôi trào rống to.

"Đi Võ Đang, nhất định phải đi Võ Đang, học võ lên làm ngồi kiếm pháp, giống như bước thiếu hiệp loại cao thủ này giống nhau!"

"Ta quyết định chủ ý rồi, phải đi Võ Đang bái sư!"

"Kia còn chờ cái gì? Chúng ta nhanh lên làm chuẩn bị, sớm một chút lên đường đi!"

"..."

Một đám ngoạn gia người người thần sắc phấn chấn, cuồng nhiệt vô cùng, hoàn toàn bị Bộ Thanh Vân này đột nhiên xuất hiện Võ Đang thiếu hiệp cho kích thích. Bộ Thanh Vân để cho bọn họ biết cái gì gọi là võ lâm cao thủ, cái gì gọi là giang hồ thiếu hiệp, hoàn toàn khơi dậy các người chơi trong lòng trở thành giang hồ đại hiệp giấc mộng võ hiệp.

Từ thấp thỏm lo âu, tuyệt vọng tình cảnh trung đi ra. Thật giống như đem lúc trước bọn họ quỳ gối mã phỉ dưới đao lạnh run chuyện cho hoàn toàn quên lãng, trong lòng chỉ có Bộ Thanh Vân kia thân thủ phiêu dật, tiêu sái bất phàm thân ảnh.

Bọn họ cũng muốn làm Bộ Thanh Vân loại này tới vô ảnh đi vô tung người, bọn họ vậy muốn trở thành vạn người kính ngưỡng, mọi người cung kính, tự do tự tại, vô câu vô thúc giang hồ thiếu hiệp, võ lâm cao thủ!

Tử vong nguy hiểm đều cũng đở không nổi bọn họ viên này cuồng nhiệt tâm, không người nào khuyên bảo, vậy khuyên không được.

Chẳng qua là hai ba ngày, ở Đoạn Thiên Vân tổ chức, còn dư lại tồn tại không tới tám ngàn người ngoạn gia, thành lập một cái đi trước Võ Đang tập võ đại bộ đội, chuẩn bị đi trước Võ Đang.

...

Lên đường ngày, Lưu mập mạp liên tục hướng Tiêu Thần hỏi: "Ngươi thật không không cùng chúng ta cùng nhau cùng đi Võ Đang?"

"Không đi! " Tiêu Thần không có chút gì do dự, cực kỳ khẳng định lắc đầu. Được chứng kiến Bộ Thanh Vân thân thủ sau, tất cả ngoạn gia cũng điên rồi, quên mất bọn họ ở mã phỉ dưới đao, chết thảm hơn ngàn tên đồng bạn, hơn quên mất mấy ngàn dặm đường xá trong, dấu diếm nguy hiểm, liều mạng, một lòng nghĩ muốn đi trước Võ Đang.

Ngay cả Lưu mập mạp cũng là như thế, gặp qua Bộ Thanh Vân kia thân thủ sau, luôn luôn nhát gan sợ chết hắn, giờ phút này lại tràn đầy không biết sợ tinh thần, thật giống như bất kỳ nguy hiểm nào cũng đở không nổi hắn. Tiêu Thần lời khuyên kia thận trọng suy nghĩ, nói cho hắn đường xá trong đến cỡ nào nguy hiểm, không có bất kỳ tự vệ lực bọn họ, bước lên đi trước Võ Đang con đường này, sẽ là tử vong đường.

Lưu mập mạp ngược lại bất vi sở động, ngã thì ngược lại nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói hắn chính là bởi vì không bao giờ ... nữa nghĩ kinh nghiệm cái loại nầy tuyệt vọng, mặc người chém giết lúc, cho nên mới quyết định đi trước Võ Đang tập võ, cho dù chết trước khi đến Võ Đang trên đường, cũng không nguyện hèn mọn sống.

Nói xong Tiêu Thần không phản bác được, đúng vậy không phản bác được.

Hắn lần nữa nói con đường phía trước nguy hiểm, ngược lại làm cho người cho là hắn nhát gan sợ chết, vì vậy không lại tiếp tục lời khuyên Lưu mập mạp. Ngược lại Lưu mập mạp liên tục tới khuyên nói hắn, cùng hắn cùng tiến lên đường, cùng nhau đi trước Võ Đang.

Tiêu Thần lắc đầu, hắn không phải là không muốn đi Võ Đang, chẳng qua là hắn biết rõ đường này nguy hiểm, muốn đi cũng muốn đợi có tự vệ lực sau lại đi.

"Được rồi, ngươi đã như thế kiên định, ta cũng vậy không khuyên ngươi nữa rồi, hết thảy bảo trọng! " Lưu mập mạp thở dài than thở, tựa hồ cùng vị này sinh tử huynh đệ chia ra, có chút thương cảm, nhưng là bọn hắn hành trình đã bắt đầu, mỗi người cũng muốn bước lên riêng của mình giang hồ đường, theo đuổi chính mình suy nghĩ đồ ngươi muốn.

Nghĩ vẫn sống chung một chỗ, này là không thể nào!

Tiêu Thần cũng rất rõ ràng, khẽ gật đầu, vẫy tay từ biệt. Đang ở Lưu mập mạp xoay người đang muốn rời đi lúc, Tiêu Thần đột nhiên lên tiếng đưa gọi lại: "Chờ một chút!"

"Còn có cái gì muốn giao đãi? " Lưu mập mạp quay đầu lại, cười hỏi.

Tiêu Thần đi tới, đem Lưu mập mạp ôm vai ôm lấy, nữa kia bên tai nhỏ giọng nói: "Trên đường cẩn thận núi cướp ở ngoài, ngươi lại muốn cẩn thận một chút Đoạn Thiên Vân. . . ."

Lưu mập mạp sửng sốt, rồi sau đó cười dùng sức gật đầu, nắm tay thành quyền, ở Tiêu Thần phía sau lưng đâm mấy quyền: "Ta sẽ cẩn thận hắn, Tiêu Thần một mình ngươi ở hoang trấn, vậy hết thảy cẩn thận!"

"Ừ, đi đi! " Tiêu Thần gật đầu, đem buông ra, phất tay nói.

"Giữ liên lạc! " Lưu mập mạp làm ra gọi điện thoại thủ thế, phất phất tay, xoay người rời đi. Đuổi theo ngoạn gia đại bộ đội, đi lên đi trước Võ Đang học ở trường tập võ đường.

Đoạn đường này lại không biết muốn chết bao nhiêu người?

Tiêu Thần lắc đầu thầm than một tiếng, trong lòng cũng chỉ có thể nói một câu bảo trọng ở ngoài, không có bất kỳ biện pháp nào. Chẳng qua là mỗi khi nhìn thấy thế giới kênh thượng kia biểu hiện mấy chữ —— online nhân số 7999.

Lúc này, hắn phía sau lưng không khỏi lạnh cả người, khắp cả người rét lạnh!

Lúc này mới đi qua bao lâu a?

Thời gian một tháng, ban đầu bọn họ một vạn ngoạn gia xuyên qua mà đến, hôm nay lại chỉ còn lại có 7999 người. Hơn nữa này lại chỉ là bắt đầu, tương lai ba tháng sẽ chết càng nhiều là người, cũng không biết đến cuối cùng, bọn họ nhóm này ngoạn gia, lại còn mấy người?

Nghĩ đến đây, hắn liền bội cảm cái thế giới này tàn khốc, cả người tràn đầy không an toàn cảm. Kiên định trong lòng mau sớm tập võ, cầu được một tia tự vệ lực tâm tư.

Đợi ngoạn gia đại bộ đội thân ảnh, biến mất ở trước mắt hắn, bên cạnh trống rỗng chỉ có hắn một gã ngoạn gia lúc. Cảm giác cô độc đánh tới, nhưng càng nhiều hơn là tự do, không có chút nào trói buộc, vô câu vô thúc tự do!

Ở chỗ này, chỉ có hắn một gã ngoạn gia, không có ai biết lai lịch của hắn, càng không có người đi chú ý hắn.

"Có lẽ, sự kiện kia là lúc đi làm. . . ."

Tiêu Thần vi híp lại hai mắt, lẩm bẩm một tiếng. Ngược lại quay đầu bước đi, dốc lòng cầu học đường trụ sở đi tới, cùng học đường Trương đại gia xin nghỉ muốn rời đi hoang trấn sau một khoảng thời gian, lập tức trở lại chính mình trụ sở, đem cung tên mang theo.

Tên bình bên trong, một trăm chi sắt luyện mũi tên nhọn sớm bị hắn thu hồi, đã sớm chuẩn bị kỹ càng. Đem tên bình vác tại trên tên, mang theo một chút lương khô, tay hắn cầm cung tên, không có chút nào do dự rời đi học đường trụ sở, lúc cách một tháng sau, lần đầu tiên bước ra hoang trấn.

Một mình một người, cầm cung tên, hướng hoang mạc chỗ sâu đi tới.

Sở đi phương hướng, đúng là hắn từ hoang trấn cư dân trong miệng hỏi thăm tới đám kia mã phỉ cướp hang ổ —— hoang mạc lĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tiêu Thần mục đích, tên giết mã phỉ

Ngay từ lúc mã phỉ toàn bộ bị Bộ Thanh Vân đánh chết, không người nào chạy ra hoang trấn, ngay cả trùm thổ phỉ Mã Đao Nho Sinh vậy sau khi chết. Tiêu Thần thì có ý nghĩ, đi trước mã phỉ kia cướp hang ổ hoang mạc lĩnh đi một chuyến.

Cái gọi là chính là bọn này mã phỉ nhiều năm để dành xuống tới vàng bạc châu báu, cùng với Mã Đao Nho Sinh trên người sở học võ công của, còn có chính là vì hoang trấn cư dân, nhất lao vĩnh dật, trừ đi hoang mạc lĩnh cái này đại hại!

Là tối trọng yếu, hay là Mã Đao Nho Sinh trên người sở học võ học!

Tiêu Thần chưa cùng trứ ngoạn gia đại bộ đội đi trước Võ Đang bái sư học nghệ, nhưng võ công lại là không thể không học. Nếu là có thể đủ đạt được Mã Đao Nho Sinh trên tay võ học, kia không tồi. Mã Đao Nho Sinh lợi hại hắn là được chứng kiến, mặc dù đang Bộ Thanh Vân trên tay không quá một chiêu, nhưng đó là bởi vì Bộ Thanh Vân là Võ Đang thập kiếm một trong, Võ Đang môn hạ đệ tử ưu tú nhất.

Một thân tu vi đã đạt nhị lưu đỉnh chi cảnh, chỉ có thể nói Bộ Thanh Vân quá lợi hại, không thể nói Mã Đao Nho Sinh không được.

Mã Đao Nho Sinh lúc trước xuất thủ lúc, ở Tiêu Thần trong mắt cho tới tất cả ngoạn gia trong mắt đã trở thành không thể chiến thắng tồn tại!

Dùng một người kẻ địch hơn ngàn ngoạn gia, phần này dũng mãnh, phần này thực lực. Nếu là có thể có được Mã Đao Nho Sinh sở học, Tiêu Thần vậy nhất định có thể có tự vệ lực.

Mặc dù Tiêu Thần rất có dã tâm, nhưng là cũng không phải là thật cao theo đuổi xa người, trước mặt mà hắn cần chính là có tự vệ lực, có thể ở trên thế giới này sống sót. Sống tựu đại biểu hi vọng, chỉ có sống, tương lai hắn, mới có vô hạn có thể!

Huống chi, đi trước mã phỉ cướp hang ổ hoang mạc lĩnh một nhóm , cũng là hắn thâm tư thục lự trôi qua. Mã Đao Nho Sinh đã chém đầu, hơn nữa mang đi ra mã phỉ, tất cả đều là mã phỉ trung tinh anh. Ở lại hang ổ đơn giản là một chút người già yếu.

Huống chi không có một gã mã phỉ chạy trốn trở về, ở lại giữ hang ổ mã phỉ vừa kia có thể biết bọn họ đi ra ngoài đại bộ đội, đã toàn quân tiêu diệt?

Tiêu Thần chuẩn bị đầy đủ, hơn dùng đột nhiên đánh lén thủ đoạn, giết lên đi, phần thắng đã thật lớn!

Phần này nguy hiểm so với tiền lời tới , đã vô cùng đáng giá đi mạo hiểm xông vào một lần mã phỉ cướp hang ổ!

Huống chi, Tiêu Thần mặc dù cẩn thận, nhưng cũng không phải là nhát gan người. Nên xuất thủ lúc tựu ra tay, hắn tuyệt sẽ không nương tay.

Một người một mình xâm nhập hoang mạc, đem nóng hổi sa đá sỏi dẫm ở dưới chân, chạy thẳng tới hoang mạc lĩnh đi.

...

Đi một cái ban ngày cộng thêm một đêm, Tiêu Thần ở ánh bình minh hết sức chạy tới hoang mạc lĩnh, hơi chút nghỉ ngơi chốc lát, đợi thể lực khôi phục đi lên, phấn chấn một chút tinh thần, kéo ra cung tên, liên lụy mũi tên, lặng lẽ hướng hoang mạc lĩnh sờ tới.

Lúc này trời sắc mới vừa sáng choang, chính là người giấc ngủ sâu nhất, cũng là gát đêm người buồn ngủ sâu nhất, nhất mỏi mệt một khắc.

Hoang mạc lĩnh một chút mã phỉ mới vừa thay phiên trạm canh gác tốp, tinh thần uể oải, đánh buồn ngủ. Mà nơi sơn trại xây vậy cực kỳ đơn sơ, ở hoang mạc chỗ sâu, có thể tìm tới một cái hơi có chút cỏ dại bụi cây đỉnh núi cực kỳ không sai. Muốn tạo vô cùng tốt, ít có thể. Hàng rào phía ngoài, cũng chi là một chút Mộc lan can ở thạch nham thượng vây quanh một vòng.

Tiêu Thần lặng yên không một tiếng động nhích tới gần hoang mạc lĩnh đại môn, mắt lạnh liếc về một chút trong trại hai trạm canh gác tốp, cầm tên nhắm trúng, hướng về phía trong đó một gã, chính là một mũi tên vọt tới.

Vút!

Sắt luyện đúc thành mủi tên nhọn, lực sát thương khá lớn, huống chi Tiêu Thần tài bắn cung cũng không tục, phốc thử một tiếng, một mũi tên ngay giữa tên kia mã phỉ trạm canh gác tốp bộ ngực, bắn thủng kỳ tâm bản, đóng đinh ở phía sau Mộc trên tường.

"Người nào?"

Mủi tên nhọn nhập vào cơ thể thanh âm không lớn không nhỏ, nhưng cũng đem một gã khác trạm canh gác tốp thượng mã phỉ cho thức tỉnh, nhìn một chỗ khác trạm canh gác tốp đồng bạn bị bắn chết, cả người một cái giật mình, hoàn toàn giựt mình tỉnh lại, nổi giận gầm lên một tiếng: "Thật can đảm, dám đến ta hoang mạc lĩnh tới giương oai, ngươi đây là tìm. . . . ."

Đốc!

Còn chưa có nói xong, một mũi tên tiêu xạ mà đến, đinh vào hắn giữa yết hầu, bị Tiêu Thần nhanh như tia chớp một mũi tên bắn chết!

Nhưng là bởi vì ... này mã phỉ tiếng rống giận dử, đem trọn cái trong trại mã phỉ cho thức tỉnh, một mảnh tiếng động lớn xôn xao tiếng vang lên, hơn mười tên mã phỉ một tay nhấc trứ đại đao, một tay nắm dây lưng quần, lộn xộn từ các nơi trong phòng đi ra.

Vừa đi vừa tàn bạo rống to: "Là ai? Dám đến ta hoang mạc lĩnh giương oai, muốn tìm cái chết sao?"

Tiêu Thần nhìn cũng là nhếch miệng cười, đi ra mã phỉ tất cả đều là người già yếu hạng người, liên tinh võ tráng hán cũng không có một người nào, không có một cái nào. Lúc này cười lạnh trả lời một tiếng: "Các ngươi Đại đương gia Mã Đao Nho Sinh đều chết hết, ngươi hoang mạc lĩnh hôm nay chính là một người người muốn tới thì tới muốn đi thì đi đất!"

Mã phỉ nhóm giận tím mặt, bị tức được oa oa giơ chân: "Nói hưu nói vượn, chúng ta Đại đương gia chính là phương viên trăm dặm bên trong tam lưu cao thủ, không người nào có thể kẻ địch, người nào có thể giết hắn rồi? Cũng là ngươi cái này thằng nhóc, chưa đủ lông đủ cánh, một người cũng dám tới ta hoang mạc lĩnh giương oai, không cần Đại đương gia, đại gia hôm nay sẽ phải đem ngươi này con thỏ nhỏ chết kia cho sống chà xát!"

Vừa nói, bên oa oa kêu to, vội vả đem trại cửa mở ra.

Thấy vậy, Tiêu Thần không giận bật cười, thần sắc lạnh lùng, cười khẩy nói: "Không cần các ngươi tới, hôm nay các ngươi những thứ này mã phỉ, đều phải chết!"

"Chết " chữ vừa ra khẩu, lúc này vừa nhanh như tia chớp liên xạ ba tên, ba tên thật giống như cực nhanh, đầu mũi tên đụng tới đuôi tên, hướng mã phỉ nhóm phi phác đi.

Phốc phốc phốc!

Ba tên chính xác bắn vào ba gã mã phỉ cổ họng, một mũi tên phong hầu, đem đóng đinh trên mặt đất.

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được hai trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được hai trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được hai trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

"Tích tích " hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, ba gã mã phỉ kinh nghiệm bỏ vào trong túi, Tiêu Thần khẽ cười một tiếng, quay đầu bỏ chạy.

"Con thỏ nhỏ chết kia, giết người đã nghĩ chạy, ta xem ngươi hướng kia chạy!"

"Đuổi theo cho ta, coi như là đuổi kịp chân trời góc biển, cũng muốn đem tiểu tử này cho bắt được!"

"Đại gia nhất định phải đem điều này tiểu vương bát đản da cho sống chà xát!"

"..."

Một đám mã phỉ thấy Tiêu Thần giết người xong bỏ chạy, giận đến oa oa kêu to, một đám rống giận rống bán mạng hướng Tiêu Thần đuổi theo, một ít mặt tàn bạo dữ tợn thần sắc, hiển nhiên là thật không tức giận, nhất định phải đem Tiêu Thần cho sống chà xát.

Vậy mà, mới chạy bất quá mấy bước, Tiêu Thần quay đầu chính là một mũi tên vọt tới. Lại đem một gã mã phỉ cho chạm mặt bắn chết trên mặt đất, thấy vậy Tiêu Thần khinh miệt cười một tiếng, làm ra khiêu khích động tác, rồi sau đó không chút hoang mang vừa xoay người đường chạy.

Bên đường chạy bên động tác vô cùng ổn một lần nữa liên lụy mũi tên, một khi có mã phỉ nhích tới gần, bại lộ thân thể, hắn liền lập tức quay đầu lại chính là một mũi tên.

Thường xuyên qua lại, mã phỉ vừa đã chết vài tên, còn lại mã phỉ cũng bất quá là mười một hai số lượng. Cũng không dám nữa ngang đầu uỡn ngực mãnh truy rồi, chỉ có thể tránh né trứ hướng Tiêu Thần nhích tới gần.

Này ngược lại làm Tiêu Thần hơn khí định thần nhàn kéo ra khoảng cách, quay đầu lại bắn tên phản kích! Một mũi tên một cái, cơ hồ là bách phát bách trúng, hơn mười tên mã phỉ không quá nửa nén hương thời gian, liền thiếu hơn phân nửa người.

Hoàn toàn sợ, đuổi theo vừa đuổi không kịp, bán mạng đuổi theo, ngược lại trực tiếp bị một mũi tên bắn chết. Lúc này quay đầu bỏ chạy, muốn trở về hàng rào. Song bọn họ một khi quay đầu lại chạy, Tiêu Thần vừa thật chặc dán đi lên, triển của bọn hắn.

Cơ hồ đem chiến thuật du kích phát huy đến mức tận cùng, khiến cho mã phỉ nhóm mỏi mệt không chịu nổi, người hơn là một cái biến ít.

Dây dưa có khoảng một canh giờ, lúc này mã phỉ đã chỉ còn lại có năm sáu người, đã là hoảng sợ bất an, sợ hãi đến mức tận cùng, cũng nữa liều mạng, chạy đi bỏ chạy, muốn chạy trở về hàng rào.

Tiêu Thần sao có thể bỏ qua cho bọn họ, câu cá câu lâu như vậy , chính là thu lưới lúc, hừ lạnh một tiếng, lúc này mở ra chân, cuồng đuổi theo đi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Giết cướp tầm bảo, thầm hiện địa lao

"Muốn chạy? Chạy được không các ngươi? !"

Tiêu Thần cười lạnh một tiếng, điên cuồng đuổi theo mấy bước, bên giương cung bắn tên, vun vút Vút liên xạ năm tên, hướng đem phía sau lưng bại lộ ở trước mặt mình năm tên mã phỉ vọt tới.

Phốc phốc phốc!

"A! " mã phỉ nhóm liên tiếp kêu thảm một tiếng, tất cả đều trúng tên, bị đinh chết trên mặt đất.

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được hai trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được hai trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được hai trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

...

Đánh chết hoang mạc lĩnh mã phỉ, đạt được hai trăm điểm kinh nghiệm chiến đấu.

"Tích tích ~ "

Liên tục năm thanh hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, năm tên mã phỉ tất cả đều bị một mũi tên bắn chết, kinh nghiệm chiến đấu bỏ vào trong túi. Tiêu Thần căng thẳng trứ mặt, lúc này mới lỏng xuống tới, đặt mông ngồi dưới đất, từng ngụm từng ngụm hô trứ khí.

Cùng mã phỉ dây dưa một canh giờ lâu, mã phỉ nhóm mệt mỏi không nhẹ, Tiêu Thần lại càng mệt mỏi cơ hồ thoát lực mà chết, may mà chính là hắn đã sớm đem trụ cột tài bắn cung luyện đến thông hiểu đạo lí chi cảnh, lực lượng thuộc tính cũng đạt tới 4 điểm. So sánh với còn chưa luyện tên lúc một chút lực lượng {điểm thuộc tính} , khí lực túc túc tăng thêm gấp ba nhiều.

Nếu không, hắn không biết lúc này lại có thể hay không kéo đến động tên?

Bất quá, rất nhanh Tiêu Thần vừa mặt mày hớn hở đứng lên, đánh chết hơn mười hai mươi tên mã phỉ, để cho hắn thu hoạch đến ba bốn ngàn (ngày) kinh nghiệm chiến đấu, hơn nữa lúc trước hoang trấn bắn chết mã phỉ đạt được kinh nghiệm chiến đấu, để cho hắn hôm nay tích lũy kinh nghiệm chiến đấu đã có sáu ngàn nhiều.

Những thứ này kinh nghiệm chiến đấu mặc dù không thể đưa trụ cột tài bắn cung tăng lên tới xuất thần nhập hóa chi cảnh, nhưng có những thứ này kinh nghiệm chiến đấu, muốn tăng lên tài bắn cung cảnh giới, vậy trở nên dễ dàng rất nhiều.

Chỉ bằng những thứ này kinh nghiệm chiến đấu, mệt mỏi gần chết, kia cũng đáng được!

Huống chi. . . . .

Tiêu Thần đem ánh mắt nhìn về nơi xa hoang mạc lĩnh hàng rào, mắt lộ ra từng đạo vẻ chờ mong. Nơi đó mặt còn có mã phỉ nhóm để dành xuống tới không biết bao nhiêu năm vàng bạc châu báu, còn có Mã Đao Nho Sinh vị này tam lưu cao thủ sở học võ công của đang chờ hắn đâu!

Vừa nghĩ tới võ học bí tịch, Tiêu Thần toàn thân vừa tràn đầy khí lực, toàn thân khinh phiêu phiêu, thật giống như mới vừa rồi mỏi mệt tất cả đều là ảo giác. Vội vàng từ trên mặt đất bò dậy, hướng hàng rào chạy nhanh đi.

...

Vừa xông vào hàng rào, Tiêu Thần quét nhìn một tuần, dò thăm một chút, lập tức đem mục tiêu khóa bên này trang sức thoạt nhìn nhất hào hoa xa xỉ phòng. Nói là hào hoa xa xỉ, cũng bất quá là tương đối hàng rào phòng bọn họkhác tử mà nói. Tất cả đều là cỏ tranh phòng, cũng chỉ có như vậy một tòa đá phiến liên lụy cự mộc xây dựng tốt phòng, hơn nữa còn là cả hoang mạc lĩnh nhất trung tâm kiến trúc.

Đổi lại vị suy tư một chút, Tiêu Thần nếu là Mã Đao Nho Sinh, hoang mạc lĩnh Đại đương gia, hắn muốn chỗ ở, tự nhiên là muốn cả trong sơn trại chỗ tốt nhất.

Hai lời chưa nói, cầm trong tay cung tên, liên lụy dây cung, Tiêu Thần từng bước đạp đi vào. Hàng rào nơi mã phỉ có chết hay không sạch sẽ, hắn cũng không biết, cũng không muốn tân tân khổ khổ đem mã phỉ giết không sai biệt lắm sạch sẻ, lại cống ngầm nơi lật ra giường.

Đi vào nhà tử, thấy bên trong cũng không giấu người sau, nguy hiểm giải trừ, Tiêu Thần vẻ mặt hưng phấn chung quanh lật động. Trên địa cầu, hòa bình niên đại, hắn kia có cơ hội làm chuyện này?

Vì vậy lần đầu tiên làm loại chuyện này, thần sắc hắn cực kỳ kích động, bội cảm mới mẻ kích thích, phiên tương đảo quỹ, cũng không ngại phiền toái, giống như vơ vét của dân sạch trơn bình thường, đem tất cả có thể mở ra đồ, tất cả đều cho lật ra đi ra ngoài.

Về phần đem nơi này cho lật được lộn xộn, hắn cũng không để ý nhiều như vậy, hắn Tiêu Thần vừa không ở nơi này.

...

Bận rộn một trận, vàng bạc châu báu tìm được rồi không ít, tính ra một chút, có khoảng hơn ngàn lượng bạc. Này bạc đủ để cho hắn ăn được uống tốt, mua dược liệu tập võ luyện tên, thậm chí còn có thể mua một cây cung tốt. Nhưng Tiêu Thần trên mặt cũng không có nhiều vui vẻ vẻ, ngược lại nhíu mày, hơi có chút sầu mi khổ kiểm.

Đều bởi vì, hắn rất muốn Mã Đao Nho Sinh trên người sở học võ học bí tịch, không có tìm được!

"Chẳng lẻ, này Mã Đao Nho Sinh sở học võ công cửa, cũng là tùy nhân khẩu truyền miệng thụ? Không có lưu lại bí tịch võ công?"

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần không khỏi âm thầm phát đắng, nếu là thật sự như hắn sở suy đoán cái kia một loại lời mà nói..., lần này hoang mạc lĩnh hành trình, căn bản không có bao nhiêu, mặc dù có bạc có thể cải thiện hắn cuộc sống, để cho hắn trôi qua tốt đứng lên, nhưng vẫn đột nhiên không có bao nhiêu tự vệ lực.

Liên tục kiểm tra ba lần nhiều, cơ hồ đem trọn cái phòng cũng cho lật ngược, hay là không tìm được bất kỳ võ học bí tịch, Tiêu Thần thở dài than thở, nhận mệnh.

Ủ rũ đem vàng bạc châu báu cho đóng gói tốt, vừa lúc rời đi. Chỉ là vừa vừa đi đến cửa khẩu lúc, dưới chân có chút dị vang, để cho hắn khẽ cau mày

"Đông đông đông!"

Dùng sức dậm chân, thùng thùng thanh truyền đến, Tiêu Thần lông mày giương lên, một tia kích động từ trong mắt chợt lóe lên.

Dưới đất là trống không!

"Luôn là nghe nói ám thất tàng bảo, chẳng lẻ Mã Đao Nho Sinh võ học bí tịch tất cả đều đặt ở ám thất thượng? " lẩm bẩm từ nói một tiếng, đem bao quần áo để ở một bên, nằm úp sấp ở trên sàn nhà, khẩu trừ tay dùng sức gõ lên, nhiều lần xác nhận, đất này bản đúng là trống không!

Tiêu Thần không tiếp tục hoài nghi, lúc này chung quanh lục lọi, tìm kiếm mở ra sàn nhà đích phương pháp xử lí. Đang muốn tìm tới mã phỉ trên tay đại đao đem sàn nhà cạy mở lúc, phát hiện sàn nhà một bên, một cái có khoảng một chưởng dầy dấu chân tử.

Lúc trước phiên tương đảo quỹ lúc, Tiêu Thần cũng không phát hiện chân này dấu, lần này thật tình vừa nhìn, lập tức phát hiện chân này dấu có chút quái dị, cánh không có bất kỳ đáy giày hoa văn dấu!

Này hài ấn , dấu giày tử tựu như người trên tay vân tay bình thường, mỗi cái giầy để trần đều có riêng của mình hoa văn. Tiêu Thần cho dù nữa sơ ý khinh thường, cũng biết chuyện này quái dị, huống chi hắn cũng không phải là sơ ý khinh thường người.

Lập tức trong đầu hiện lên một từ, từ nói một tiếng: "Chẳng lẻ đây chính là chốt mở?"

Trong lòng có chút kỳ quái, chốt mở trừ phi là thành lập ám thất sở dụng, này Mã Đao Nho Sinh chính là một mã phỉ, muốn tàng bảo vật, giấu đến dưới sàn nhà là tốt, có cần thiết xây cái ám thất sao? Trong lòng mặc dù kinh dị, nhưng Tiêu Thần động tác không chút nào không chậm, vội vàng từ trên mặt đất bò dậy, trái phải chân tất cả đều giẫm lên đi thử một lần.

Chân phải giẫm lên đi không có bất cứ động tĩnh gì, Đang chân trái giẫm lên đi lúc, chỉ cảm thấy dưới lòng bàn chân buông lỏng, liên tiếp đem kia dấu chân giẫm vào đi chừng một cước sau.

"Răng rắc. . . ."

Tiếng răng rắc vang lên, sàn nhà lặng lẽ trầm xuống mấy tấc, rồi sau đó rút vào một ... khác khối đá phiến dưới, lộ ra một cái đá phiến thang lầu đi ra ngoài.

Thang lầu nối thẳng dưới đất, dưới đất đen sâu kín một mảnh, nhãn lực căn bản thấy không rõ. Tiêu Thần đang kinh dị không chừng, nghĩ tới có muốn hay không tìm cây đuốc đi vào tìm tòi lúc, hạ một đạo ho nhẹ tiếng vang lên.

Dưới đất lại có người!

Tiêu Thần bị sợ nhảy lên, vội vàng kéo cung tên, gắt gao hướng về phía đen sâu kín đồng đạo bên trong. Vù vù gió lạnh từ bên trong gào thét ra, thổi trúng Tiêu Thần thân thể run lên, trong lòng sợ hãi.

"Mã Đao Nho Sinh ngươi sao không dưới tới ?"

Tiêu Thần đứng ở phía trên, lôi kéo cung tên, thật lâu không nhúc nhích, đến ra lệnh mặt người có chút kinh dị, không khỏi lên tiếng hỏi thăm, trong thanh âm mang theo một tia suy yếu.

"Ta không phải là Mã Đao Nho Sinh! " nghe người nọ hỏi thăm, Tiêu Thần lãnh ngữ đáp.

"Dĩ? Ngươi không phải là Mã Đao Nho Sinh, vậy là ngươi người nào? Sao sẽ biết đất này lao chỗ ở? Mã Đao Nho Sinh đâu? " người nọ kinh dị một tiếng, bội cảm hiếu kỳ nói.

"Mã Đao Nho Sinh đã chết! " Tiêu Thần đáp, rồi sau đó vừa nghi ngờ nói: "Ngươi nói này phía dưới là địa lao, chẳng lẽ... "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Hoa Sơn Triệu Phàm

Nghe dưới đất người nọ nói đây là địa lao, Tiêu Thần chợt hiểu ra, nếu là địa lao lời mà nói..., cũng nói xong đi qua vì sao Mã Đao Nho Sinh này một con ngựa cướp muốn xây một cái ám thất.

Dưới đất người nọ lại cũng không trả lời Tiêu Thần lời mà nói..., ngược lại biết được Mã Đao Nho Sinh đã chết, không nhịn được cuồng tiếu: "Chết tốt lắm. . . Khụ khụ. . . . Này cướp tặc đồ chết thật tốt quá, cũng vì thiên hạ thương sinh linh ít đi một gieo họa!"

Tiếng cười lại có chứa kịch liệt tiếng ho khan, hiển nhiên người bị nội thương, hơn nữa đả thương không nhẹ. Cười xong sau, người nọ không nhịn được hỏi: "Kia Mã Đao Nho Sinh là như thế nào chết? Là ngươi giết sao?"

Tiêu Thần cũng không trả lời, ngược lại là vẻ mặt nghiêm nghị, lớn tiếng quát: "Ngươi rốt cuộc là người nào? Tại sao lại bị Mã Đao Nho Sinh nhốt ở chỗ này?"

Thanh âm mang theo đồng âm, đến để cho phía dưới người biết được Tiêu Thần chỉ là một thiếu niên, khẽ cười một tiếng: "Ngươi thiếu niên này, tuổi không lớn lắm, cũng thẳng cẩn thận. Khó trách một thân một mình, cũng dám xông vào cướp hang ổ. . . ."

"Đừng nói nhảm, ngươi rốt cuộc là người nào? " Tiêu Thần không chút lựa chọn cắt đứt người nọ lời mà nói..., lần nữa lớn tiếng chất vấn, cũng uy hiếp nói: "Ngươi nếu không đáp, ta liền lập tức xoay người rời đi, đem cơ quan quan ở, cho ngươi chết đói ở chỗ này! Khác hoài nghi, cả hoang mạc lĩnh mã phỉ, tất cả đều bị ta giết đi, nếu là ta đi, ngươi ở đây địa lao, không người biết được!"

Tiêu Thần phen này hù dọa, ngã đem phía dưới người Hổ sửng sốt sửng sốt, cũng không nữa nói nhảm, ho nhẹ một tiếng, thanh âm mặc dù suy yếu, nhưng cực kỳ sục sôi, phát ra từ nội tâm kiêu ngạo, cho dù Tiêu Thần ở phía trên, cũng có thể nghe ra cái kia từ sâu trong linh hồn kiêu ngạo: "Ngươi mà nghe kỹ, mỗ là Hoa Sơn thượng viện đệ tử Triệu Phàm, khụ khụ. . . . Nói đến Hoa Sơn, ngươi thiếu niên này như thế nào lại biết?"

Tiêu Thần không có ở toan tính hắn câu nói kế tiếp, phản có chút kinh ngạc hỏi: "Ngươi là Hoa Sơn người?"

"Dĩ? " được kêu là Triệu Phàm người, kinh dị một tiếng: "Ngươi biết Hoa Sơn?"

"Sao không biết? Hoang trấn học đường kia Trương đại gia, đem Hoa Sơn cũng khoe đến ngày lên rồi! " Tiêu Thần bất vi sở động, cũng không thèm để ý Triệu Phàm kinh dị.

"Ngươi là hoang trấn người? " Triệu Phàm hơn kinh dị.

"Không phải là! " Tiêu Thần phủ nhận, chợt vừa giải thích: "Ta chỉ là ở hoang trấn học đường tập võ thôi."

Hắn lời này, lại làm cho Triệu Phàm cuồng tiếu không ngừng, một loại phát ra từ nội tâm sướng khoái cười to: "Ta Hoa Sơn dựng lên học đường, cho chúng sanh một cái tập võ cơ hội, quả thật không có làm sai. Ta Hoa Sơn sẽ không chết, truyền thừa sẽ không tuyệt, mặc dù đã diệt môn, nhưng ta Hoa Sơn lại tồn tại dưới trời thương sinh linh trong lòng!"

Lời này, Tiêu Thần nghe được cảm xúc cũng không sâu, thậm chí có ta không hiểu, nhưng cũng làm cho này Triệu Phàm lời này có chút động dung. Tối tăm trong, tựa hồ cảm thấy một cổ thuộc về Hoa Sơn người cái loại nầy chấp nhất, vì thiên hạ thương sinh linh dám vì trước tinh thần.

Nhưng động dung cũng chỉ là như vậy một hồi, rất nhanh Tiêu Thần vừa chất vấn nói: "Ngươi thân là Hoa Sơn thượng viện đệ tử, tu vi nhất định tiến vào tam lưu chi cảnh, luyện được nội công đi? Như thế nào rơi vào Mã Đao Nho Sinh trong tay, còn bị nhốt đến đây?"

Phen này chất vấn, để cho Triệu Phàm hơi khí, cảm thấy Tiêu Thần ở chất vấn Hoa Sơn võ học, tức giận hừ một tiếng: "Hừ, ngươi như thế nào hiểu? Triệu mỗ bất quá là gặp gỡ cường địch, chém giết một cuộc, hao hết khí lực, liều đến nội thương, đem kia cường địch chém giết. Kia Mã Đao Nho Sinh nho nhỏ mã phỉ, chẳng qua là thừa dịp Triệu mỗ đèn cạn dầu lúc, hèn hạ đánh lén, đem Triệu mỗ bắt thôi."

"Nếu là Triệu mỗ cường thịnh lúc, kia Mã Đao Nho Sinh nho nhỏ mã phỉ, một kiếm định có thể đem kia chém giết!"

"Hắc hắc. . . " Tiêu Thần nghe được phơi cười một tiếng, không cùng hắn tranh đoạt, cũng tin lời của hắn. Phải tin tưởng, này Triệu Phàm vẻ này tử kiêu ngạo sức lực, làm sao vậy không che dấu được, Tiêu Thần cho dù ở mặt đất, cũng có thể nghe được đến. Lúc này kêu lên: "Ngươi lên đây đi, mã phỉ đều đều chết hết, ngươi tự do!"

"Ta ra không được. . . . " Triệu Phàm lại thu đi một thân thần khí, úng thanh nói.

"Như thế nào? " Tiêu Thần nghi ngờ.

"Ngươi xuống tới liền biết. . . . " Triệu Phàm có chút hứng thú rã rời, tựa hồ mới vừa nói thần khí, giờ phút này lại cần để cho người

Đi xuống cứu viện, có chút lúng túng.

Tiêu Thần sờ không được đầu óc, cau mày nghĩ tới, này Triệu Phàm hắn là bị đã đóng, lúc này tìm kiếm bốc cháy đem, tìm được hộp quẹt điểm tốt Hỏa, giơ lên cây đuốc theo hẹp hòi thang lầu lối đi, đi xuống.

Trải qua một cái đinh ốc hạ thân thang lầu hiểu rõ, đạt tới thấp xuống ám thất, ánh vào trước mắt chính là một uyển nhược Thập Tự Giá (十) bị trói trói chặc thân ảnh. Giơ cây đuốc nhích tới gần, đưa mắt nhìn vừa nhìn, Tiêu Thần con ngươi co rụt lại, hít một hơi lãnh khí, bị trước mắt một màn cho dọa .

Triệu Phàm bị khóa sắt cho trói lại tứ chi, ngay cả eo ếch cũng bị khóa sắt trói chặc, vết thương trên người đông đảo, thật giống như rết bình thường, bò đầy toàn thân, thấy vậy Tiêu Thần da đầu tê dại, này hắn là bị Mã Đao Nho Sinh dùng cực hình, sao cũng nghĩ không thông sao có thể như vậy, không nhịn được mở miệng hỏi: "Kia Mã Đao Nho Sinh sao sẽ như thế đối với ngươi?"

"Vì sao? " Triệu Phàm xuy cười một tiếng: "Này nho nhỏ mã phỉ, đánh lén ta, đem ta giam lại ở nơi này địa lao bên trong, mọi cách nơi lấy cực hình, gây nên còn không phải là mơ ước ta Hoa Sơn kiếm pháp? Hừ, nho nhỏ mã phỉ cũng dám mơ ước ta Hoa Sơn kiếm pháp, ta Triệu mỗ cho dù chết, cũng sẽ không khiến ta Hoa Sơn kiếm pháp hạ xuống ngựa này cướp tay."

Nói này, Triệu Phàm lại khẽ cười một tiếng, tựa hồ đối với chính mình một thân thương thế không thèm để ý chút nào, buông tay nói: "Cho nên, kế tiếp Triệu mỗ liền như ngươi chứng kiến . . . ."

Nghe thế, Tiêu Thần không khỏi có chút kính nể này Triệu Phàm rồi, có thể nhận cực hình, cũng không khuất không buông tha, là một hán tử! Không nhịn được mở miệng kêu lên: "Triệu đại ca ngươi xin chờ một chút, ta đi tìm cái chìa khóa trả lại ngươi tự do!"

Dứt lời, đem cây đuốc cắm ở trên tường, vội vàng leo ra địa lao, nơi tìm kiếm lên cái chìa khóa đứng lên, đột nhiên tìm hồi lâu, nhưng không phát hiện cái chìa khóa, bất đắc dĩ, chỉ có thể nhặt lên một cây đại đao vội vã chạy về địa lao bên trong, lúng túng nói: "Tìm không được cái chìa khóa. . . . ."

"Không có chuyện gì! " Triệu Phàm lại cũng không thèm để ý, ngược lại vẻ mặt ôn hoà an ủi Tiêu Thần nói: "Tiểu huynh đệ không vội, dù sao ta Triệu mỗ người ở chỗ này dạo chơi một thời gian không ngắn, không vội ở nhất thời."

Tiêu Thần lúng túng cười một tiếng, Triệu Phàm không vội, nhưng hắn ở một bên nhìn Triệu Phàm cả người là vết thương còn bị treo, thấy vậy hắn cũng cấp. Cũng không nói cái gì, tăng nhanh chính mình động tác trong tay, cầm lấy đại đao một lần lại một lần chém vào khóa sắt thượng.

Trong lúc Triệu Phàm thật không một chút không vội, ngược lại vẻ mặt mi phi sắc vũ cùng Tiêu Thần trò chuyện với nhau. Tựa hồ hồi lâu không cùng người nói chuyện, nín hỏng rồi, hỏi ra Tiêu Thần tên sau, mở miệng một tiếng Tiêu Thần huynh đệ kêu, thân thiết không được.

Tiêu Thần cũng biết Triệu Phàm vì sao tại sao đối với mình thân thiết như vậy, không có gì ngoài hắn cứu Triệu Phàm ở ngoài, lớn nhất nguyên nhân sợ rằng hay là đang cho hắn là hoang trấn học đường học đồ. Học đường vốn là ban đầu Hoa Sơn sở kiến, vì chọn lựa Hoa Sơn đệ tử sở dụng.

Từ loại nào góc độ xem ra, học đường học đồ, cùng Hoa Sơn thật đúng là người trong nhà. Này Triệu Phàm liền đem Tiêu Thần cho rằng chính mình Hoa Sơn người, mới sẽ như thế. Nếu không, Tiêu Thần cũng không tin, một cái thiết cốt boong boong hán tử, bị nơi lấy cực hình, vậy không nói một lời, người như vậy gặp dễ dàng như vậy giao thiệp với.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Muốn võ công? Tìm ngươi Triệu đại ca a!

Bận rộn túc túc một canh giờ, vung trứ đao cơ hồ đưa cánh tay cũng chém đã tê rần, Tiêu Thần lúc này mới đem cột vào Triệu Phàm trên người năm điều khóa sắt cho chém đứt. Vậy may là, hôm nay lực lượng của hắn thuộc tính so sánh với xuyên qua mà đến lúc tăng cường gấp ba nhiều, nếu không cầm lấy đao, hắn chặt lên một ngày, vậy chém không đứt này năm điều khóa sắt.

"Ha ha, ta Triệu Phàm tự do! " một khôi phục tự do, Triệu Phàm cười lớn một tiếng, quơ tay, xé đến vết thương, đau hắn nhe răng nhếch miệng. Quay đầu lại, vẻ mặt trịnh trọng hướng Tiêu Thần chắp tay nói tạ ơn: "Đa tạ ngươi Tiêu Thần huynh đệ, ta Triệu Phàm có thể có có ngày lại được thấy ánh sáng mặt trời, tất cả đều là Tiêu Thần huynh đệ ngươi cứu giúp!"

Ở Tiêu Thần giúp hắn chém khóa sắt lúc, hắn cùng với Tiêu Thần nói chuyện với nhau hồi lâu, có lẽ ý thức được Tiêu Thần trong lòng thành thục không hề giống một thiếu niên. Không bao giờ ... nữa dùng tiểu huynh đệ xưng hô, ngược lại là dùng ngang hàng đối đãi.

"Triệu đại ca nơi này không phải là nơi nói chuyện, chúng ta hay là nhanh lên lên đi! " Tiêu Thần khẽ lắc đầu, liền tranh thủ Triệu Phàm đỡ vịn ở trên người, mở miệng nói.

"Cũng là, vậy có làm phiền Tiêu Thần huynh đệ! " Triệu Phàm gật đầu, lần nữa nói cám ơn một tiếng, bị Tiêu Thần dắt dìu lấy, chậm chạp đi ra địa lao.

Một đoạn khó khăn leo, Tiêu Thần cơ hồ dùng hết sức của chín trâu hai hổ, mới đưa Triệu Phàm dắt dìu lấy leo ra này hẹp hòi thang lầu lối đi, lại thấy ánh mặt trời, nhìn bị ánh mặt trời chiếu được sáng trưng phòng, cánh có một loại làm như cách một thế hệ cảm giác.

Ở đây hãm sâu dưới đất địa lao bên trong, không có thiên lý, chẳng qua là ngây ngốc một canh giờ, Tiêu Thần liền có ta chịu không được. Thật sự khó có thể tưởng tượng, Triệu Phàm bị giam áp ở chỗ này, có khoảng số năm, hơn nữa còn thỉnh thoảng chịu Mã Đao Nho Sinh hình phạt, này gian khổ khó qua cuộc sống, rốt cuộc là làm sao tới được.

Triệu Phàm bản thân thật không có Tiêu Thần nhiều như vậy sầu thương cảm, quay về tự do, lại thấy ánh mặt trời, cực kỳ cao hứng. Vi hơi híp mắt, đợi ánh mắt khôi phục ánh sáng sau, cười ha ha một tiếng, đang muốn nói chuyện, lại ngạc nhiên phát hiện cả tòa phòng, bị lật tới lật lui ngổn ngang, thiếu chút nữa liên đất cũng cho lật ngược tới đây, không khỏi ngạc nhiên: "Tiêu Thần huynh đệ ngươi. . ."

Bị Triệu Phàm vẻ mặt cổ quái ý nhìn trứ, Tiêu Thần trên mặt nung đỏ, lúng túng không dứt. Trong lòng lại càng buồn bực, chính mình giết lên cửa, muốn tìm Mã Đao Nho Sinh võ học bí tịch, lật lần cả Mã Đao Nho Sinh phòng, thiếu chút nữa đem phòng ốc cũng cho lật ngược, cũng không tìm ra.

Nguyên tưởng rằng phát hiện cơ quan, bên trong là Mã Đao Nho Sinh tàng bảo đất, lại vậy mà cánh là một địa lao. Tân tân khổ khổ một phen, chỉ lấy đến một chút bạc, mình muốn lấy được chỗ tốt lại không được đến, buồn bực không dứt.

Lúng túng không dứt đáp: "Mã Đao Nho Sinh chết ở hoang trấn sau, vốn định trứ vớt một chút chỗ tốt, cực khổ giết hết tất cả lưu lại mã phỉ, muốn tìm ra Mã Đao Nho Sinh sở học võ công, vậy mà lật lần cả hàng rào, thiếu chút nữa đào ba thước đất rồi, cái gì vậy tìm không được. . . . ."

"Hiểu rõ, hiểu rõ. . . . " Triệu Phàm cười to, giơ ngón tay cái lên nói: "Một thân một mình xông vào cướp hang ổ, trừ tẫn giặc cướp, Tiêu Thần huynh đệ mặc dù còn trẻ, cũng không phạp anh hùng bổn sắc!"

"Triệu đại ca, ngươi nhưng đừng chê cười ta. . . . " Tiêu Thần bị hắn cất nhắc, mặt hơn rát, lúng túng không dứt.

"Không không không, Triệu mỗ có thể không là đang giễu cợt ngươi, mà thật sự bội phục ngươi. Không có học bất kỳ võ công, chỉ bằng một chút thô thiển tài bắn cung, liền dám một thân một mình giết lên cướp hang ổ. Tiêu Thần huynh đệ ngươi này dũng khí cùng can đảm, thiên hạ thiếu niên trong, khó tìm mấy, Triệu mỗ thật là bội phục! " Triệu Phàm nghiêm mặt nói, rồi sau đó không đợi Tiêu Thần nói chuyện, dùng sức vỗ vỗ Tiêu Thần bả vai, cười to nói: "Tiêu Thần huynh đệ ngươi muốn bí tịch võ công, có thể cùng ngươi Triệu đại ca ta nói a! Những thứ không nói những thứ khác, ta Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp, ngươi chi bằng cầm đi tập luyện?"

"Triệu đại ca ngươi chưa nói cười? " Tiêu Thần vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn Triệu Phàm, làm sao cũng không dám tin. Nhưng hắn là rõ ràng nhớ được, hắn vị này Triệu đại ca, coi như là Mã Đao Nho Sinh đưa nhốt địa lao sổ... nhiều năm, nghiêm hình bức cung, cũng không còn để lộ ra nửa điểm Hoa

Sơn kiếm pháp. Sao gặp dễ dàng như thế đem Hoa Sơn kiếm pháp, cho hắn Tiêu Thần đi học?

"Ngươi Triệu đại ca cũng không có nói cười! " Triệu Phàm thu liễm nụ cười, nghiêm mặt nói: "Ngươi là hoang trấn học đường học đồ, ở ta Hoa Sơn không diệt môn lúc trước, bắt đầu từ học đường trung hấp thu đệ tử tiến vào ta Hoa Sơn hạ viện. Như thế trèo nộp đứng lên, Tiêu Thần huynh đệ ngươi coi như là ta Hoa Sơn đệ tử."

"Bất quá. . . . . " Triệu Phàm giọng nói một bữa, vừa có chút bất đắc dĩ nói: "Ta Hoa Sơn tự có môn quy, ngươi Triệu đại ca ngươi chỉ có thể bảo vệ ngươi vào hạ viện, cho nên ngươi chỉ có thể học ta Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp. Nếu muốn học ta Hoa Sơn thượng thừa kiếm pháp, ngươi ít nhất phải có một tên ta Hoa Sơn chân truyền đệ tử hoặc là trưởng lão cho ngươi đứng ra bảo đảm, mới có thể học."

"Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp liền nhập môn kiếm pháp sao. . . . " Tiêu Thần khẽ híp mắt mắt, thần sắc rất là hưng phấn, nếu là hắn không có nhớ lầm, Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp, đó cũng là ưu tú cấp bậc chính là võ học, so sánh với trụ cột võ học cường đại hai cấp, ưu tú trên chính là thượng thừa võ học. Coi như là Mã Đao Nho Sinh sở học võ công, cũng bất quá là tinh diệu cấp, so sánh với Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp lại thấp một cấp.

Đây là cái gì, sáng mắt, mặc dù không có nhận được Mã Đao Nho Sinh võ công của, lại tập được rồi so với tốt hơn Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp.

"Tốt! " Triệu Phàm nặng nề gật đầu, thần sắc có chút nghiêm nghị, thậm chí giọng nói có chút nghiêm nghị nói: "Còn có một chuyện ngươi tất phải rõ ràng, ta Hoa Sơn bởi vì có chút chuyện, gây thù hằn vô số, ngươi nếu là học ta Hoa Sơn kiếm pháp, liền lập tức trở thành ta Hoa Sơn đệ tử. Nếu có cừu địch tìm tới tận cửa rồi, tính mạng ngươi khó bảo toàn, có chút nguy hiểm. Ngươi nghĩ kỹ chưa, xác định muốn học ta Hoa Sơn kiếm pháp sao?"

"Xác định! " Tiêu Thần dùng sức gật đầu, Hoa Sơn diệt môn chuyện cũng đã qua mấy chục năm qua, hắn có cái gì tốt cố kỵ. Rồi hãy nói, ở trên đời này không có thực lực, vốn là hướng không lo tịch, tánh mạng khó bảo toàn. Nếu không phải học Hoa Sơn kiếm pháp, hắn cũng nữa khó tìm bực này có thể học được ưu tú cấp võ học cơ hội, đem ở hoang trong trấn, nửa bước khó đi. Thậm chí không biết lúc nào, lại có mã phỉ tìm tới tận cửa rồi, để cho hắn không có chút nào chống cự lực, nữa chịu kia tuyệt vọng vô lực chi cảnh.

Đúng như Lưu mập mạp đi trước Võ Đang bái sư trước cùng Tiêu Thần cáo biệt lúc theo như lời, nếu là còn muốn cho hắn kinh nghiệm kia tuyệt vọng bất đắc dĩ, như một cái cá bị dính nước mặn một loại bị ý giết cuộc sống, hắn còn không bằng chết trước khi đến Võ Đang bái sư trên đường.

Lưu mập mạp là loại ý nghĩ này, Tiêu Thần cũng thế, hắn thậm chí so sánh với Lưu mập mạp càng không muốn làm tiếp loại này cá bị dính nước mặn!

"Tốt, ý chí kiên định, tín niệm cực mạnh, Tiêu Thần huynh đệ, ta xem trọng ngươi. Mặc dù ngươi tuổi đã qua tốt nhất tập võ chi linh, nhưng Triệu đại ca tin tưởng, ngươi nhất định có thể nên người, tập võ thành công, trong giang hồ có điều làm, xen lẫn ra một phen thanh danh! " Triệu Phàm nặng nề vỗ vỗ Tiêu Thần bả vai, quát to một tiếng tốt, lại càng xuống một phen phán đoán suy luận.

Nghe Triệu Phàm như thế khích lệ chính mình, Tiêu Thần cười nhạt, cũng không đưa cất nhắc chi nói, để ở trong lòng. Thậm chí lời này không phải là cất nhắc, càng giống là khích lệ. Hiển nhiên như người giang hồ sở chung nhận thức bình thường, bỏ lỡ tốt nhất tập võ chi linh, muốn có sở tác vì, đã là rất khó.

Đây là Thần Châu cả vùng đất, các môn các phái, tất cả người tập võ, kinh nghiệm mấy ngàn năm qua chung nhận thức.

Nhưng là. . . . .

Tiêu Thần tin tưởng, tất nhiên sẽ có kỳ tích phát sinh, mà bọn họ nhóm này ngoạn gia, liền là một đám kỳ tích. Luôn luôn một ngày, Thần Châu cả vùng đất tất cả mọi người gặp kinh hô kỳ tích xuất hiện, hơn nữa Tiêu Thần tin tưởng, này kỳ tích phát sinh ngày không xa.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Học Hoa Sơn kiếm pháp, khắc khổ luyện kiếm

Ngày đó Tiêu Thần cùng Triệu Phàm hai người liền ở hoang mạc lĩnh hàng rào ở, tuy là xâm nhập hoang mạc sơn trại, nhưng trong đó thức ăn dược vật cái gì cần có đều có, cuộc sống vật liệu đầy đủ, cũng tiết kiệm Tiêu Thần một phen khí lực, không nên vì tìm thực vật trắng chỉ lãng phí thời gian.

Triệu Phàm liền ở chữa thương ngoài, truyền thụ Tiêu Thần Hoa Sơn kiếm pháp. Truyền thụ lúc, tay hắn chấp trường kiếm, trường kiếm mặc dù là mã phỉ trong tay kém thiết chế thành, nhưng ở Triệu Phàm trên tay, kiếm này hàn lóng lánh, lành lạnh khí đập vào mặt.

Chẳng qua là nhìn lên một cái, liền khiến Tiêu Thần khắp cả người phát rét, mồ hôi lạnh ứa ra. Vậy cho hắn biết, kiếm có được hay không, muốn xem cầm kiếm người.

Tay cầm trường kiếm Triệu Phàm, thật giống như cùng thường ngày đổi người dường như, vẻ mặt nghiêm nghị, tràn đầy lành lạnh sát khí, mở miệng câu nói đầu tiên chính là: "Tiêu Thần ngươi nhớ kỹ, kiếm là sát khí, như thế nào sát khí, chính là sát nhân chi khí. Kiếm chính là lấy ra sát nhân, không phải là lấy ra đùa bỡn. Trong chốn giang hồ kia cái gọi là kiếm là quân tử bội sức, tất cả đều hồ ngôn loạn ngữ!"

"Nếu là kiếm cầm lấy không giết người, kia cầm kiếm có gì dùng? Ta Hoa Sơn kiếm pháp, chính là sát nhân chi kiếm pháp. Kiếm pháp không tại ở đẹp mắt không xinh đẹp, chỉ ở cho sát nhân lưu loát bất lợi tác. Kiếm pháp chi tinh diệu, tất cả cho sát nhân mau không nhanh, tàn nhẫn không tàn nhẫn, có hay không ngoài dự tính của sát nhân!"

"Cái gọi là kiếm chiêu càng phải như vậy, kiếm chiêu chẳng qua là chiêu thức, học chính là kiếm chiêu trong tinh túy, mà không phải tử bản cố chấp đi đến sử dụng kia kiếm chiêu. Nếu là ngươi tử bản đi đến xử dụng kiếm chiêu, coi như là tuyệt thế kiếm pháp, ở trên tay ngươi, vậy lại dùng sơ hở chồng chất, liên người trụ cột kiếm pháp cũng đánh không lại!"

"Kiếm pháp cảnh giới có năm cảnh, vừa là mới vào con đường, lần này cảnh còn lại là quen thuộc kiếm pháp các thức kiếm chiêu, có thể thuần thục dùng đến. Hai vì hơi có chút thành tựu, lần này cảnh là có thể chính mình phối hợp các thức kiếm chiêu, dùng để đối địch, có thể Gặp chiêu triết chiêu. Ba vì thông hiểu đạo lí, lần này cảnh thì các thức kiếm chiêu, có thể tự do thi triển ra, hơn có thể phối hợp những khác kiếm pháp dung hợp cùng nhau đối phó với địch. Bốn vì xuất thần nhập hóa, lần này cảnh thì thôi có thể kết hợp tự thân sở học, dùng được vô cùng người phong cách kiếm thuật, cái gọi là xuất thần nhập hóa, chính là kiếm pháp dùng được, đã khó có thể nhìn ra đường, ngoài dự đoán mọi người. Năm vì siêu phàm nhập thánh, lần này cảnh đã đem một môn kiếm pháp học đến đại thành cảnh giới, kiếm tùy tâm sinh, tùy tâm sở dục, uy lực vô cùng lớn. Thiên tư xuất chúng người, thậm chí có thể xử dụng xuất siêu quá kiếm pháp đẳng cấp, đạt tới thượng thừa kiếm pháp oai một kiếm."

...

"Nói với ngươi luyện kiếm chi nhân trước hết hiểu rõ thường thức, phía dưới liền cho ngươi kiến thức kiến thức ta Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp. Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp, ở trong giang hồ, bị xưng là Hoa Sơn kiếm pháp. Còn đây là ta Hoa Sơn đệ tử dấu hiệu, vậy chứng minh ta Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp lợi hại. Mặc dù là nhập môn kiếm pháp, nhưng bao dung hàng vạn hàng nghìn, là mỗi tên Hoa Sơn đệ tử tất luyện kiếm pháp, Hoa Sơn hết thảy thượng thừa kiếm pháp, tất cả đều siêu thoát hơn thế. Mấy chục năm trước, ta Hoa Sơn kiếm pháp danh chấn Thần Châu, người trong giang hồ thấy ta Hoa Sơn kiếm khách, không khỏi dựng thẳng đột nhiên bắt đầu kính nể, kính sợ có giai!"

"Cho nên, ngươi nếu muốn luyện kiếm thành công, ta Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp, phải đem học xong, hơn nữa còn muốn luyện được vô cùng tốt, cho mình đánh tốt kiên cố kiếm thuật trụ cột. Hoa Sơn kiếm pháp tổng cộng mười một kiểu, mỗi một kiểu tất cả đều các hữu hay có, có thể đánh kẻ địch, có thể ngăn cản, có thể đuổi theo kẻ địch. . . ."

Nói đến đây, Triệu Phàm lúc này triển khai thân thủ, cầm kiếm diễn luyện Hoa Sơn kiếm pháp. Từ Hoa Sơn thức thứ nhất kiếm pháp mây trắng ra tụ mãi cho đến mười một kiểu Kim Ngọc Mãn Đường , tất cả đều vô cùng chậm tốc độ, nhất nhất diễn luyện xong, đem mỗi một kiếm thức địa tinh muốn nơi, tất cả đều giảng giải cho Tiêu Thần nghe, cho đến Tiêu Thần nghe hiểu sau, lúc này mới tiếp tục diễn luyện tiếp theo kiểu.

Tổng cộng mười một kiểu kiếm pháp, nếu là thường ngày thi triển ra, Triệu Phàm chốc lát công phu là có thể dùng xong, nhưng là giờ phút này, lại sinh sôi dùng một khắc đồng hồ thời gian.

Nhưng giờ khắc này chuông thời gian cũng không phải là uổng phí, rất nhanh Tiêu Thần bên tai lập tức truyền đến hệ thống "Tích tích " tiếng nhắc nhở.

Hệ thống đề kỳ:

Chúc mừng ngoạn gia, học xong Hoa Sơn kiếm pháp (ưu tú cấp).

"Tiêu Thần huynh đệ, ngươi nhớ lấy sao? " diễn luyện xong, Triệu Phàm xoa xoa cái trán mồ hôi, người bị thương thế dưới tình huống, truyền thụ Tiêu Thần kiếm pháp, để cho hắn có chút mỏi mệt .

Tiêu Thần cũng không trả lời, chẳng qua là tiến lên mấy bước, cúi người nhặt lên trường kiếm, lúc này chậm rãi diễn luyện Hoa Sơn kiếm pháp. Động tác ngốc, không có chút nào lưu loát cảm có thể nói, thậm chí có thể nói không có bất kỳ mỹ cảm. Nhưng là Triệu Phàm thấy vậy cũng là ánh mắt sáng ngời, bởi vì Tiêu Thần dùng đến Hoa Sơn mười một kiểu kiếm pháp, tất cả đều là đúng rồi!

Không có nửa điểm làm lỗi!

Thấy như vậy một màn, Triệu Phàm không nhịn được sợ hãi than một tiếng, lớn tiếng kêu lên: "Tiêu Thần huynh đệ ngươi thật là một luyện kiếm kỳ tài, lại có đã gặp qua là không quên được khả năng, vẻn vẹn nhìn một lần, ngươi đã ta Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp cho học xong!"

Đúng vậy học xong, nhưng muốn chân chính dùng được Hoa Sơn kiếm pháp, hơn nữa tạo thành lực chiến đấu, có thể lấy ra đối phó với địch, liền cần không ngừng khổ luyện rồi, một lần một lần luyện, luyện được thuần thục vô cùng, cơ hồ tạo thành thân thể bản năng. Gặp gỡ bất luận kẻ nào tập kích, đều có thể trước tiên kịp phản ứng, đánh ra Hoa Sơn kiếm pháp để ngăn cản.

Mặc dù Tiêu Thần lại khoảng cách một bước này có chút xa, nhưng Triệu Phàm cũng là cực kỳ vui vẻ. Tiêu Thần mặc dù không phải của hắn đệ tử, nhưng là làm mang Tiêu Thần tiến vào Hoa Sơn người bảo lãnh, lại càng đích thân truyền thụ Tiêu Thần Hoa Sơn kiếm pháp, đã cùng cùng đệ tử của hắn không khác.

Có cái gì so sánh với nhìn thấy một gã một dạy sẽ đệ tử, tới vui vẻ như vậy?

"Đa tạ Triệu đại ca thụ ta Hoa Sơn kiếm pháp! " diễn luyện xong, Tiêu Thần thu kiếm thả lỏng phía sau, thật sâu bái một cái, tự đáy lòng cảm kích nói.

Nếu không phải Triệu Phàm, hắn như thế nào lại học xong Hoa Sơn kiếm pháp? Vẻn vẹn là đích thân diễn luyện một lần, là hắn biết chính mình nhặt được bảo rồi, Hoa Sơn kiếm pháp chi tinh diệu, uy lực của nó, vượt xa tưởng tượng của hắn. Một khi hắn đem Hoa Sơn kiếm pháp luyện thành, coi như là lần nữa gặp Mã Đạo Nho Sinh cái loại nầy tam lưu cao thủ, hắn chưa chắc không có lực đánh một trận!

Cho dù đánh không lại, hắn cũng không cần tuyệt vọng chờ chết, hắn còn có thể bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, chạy ra thăng thiên. Giờ khắc này, hắn có một loại dự cảm, chỉ cần hắn Hoa Sơn kiếm pháp luyện thành, vận mạng của hắn, sẽ nắm trong tay ở trên tay mình!

"Ha ha, ngươi huynh đệ của ta trong lúc, còn muốn khách khí như thế làm gì? " Triệu Phàm cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ Tiêu Thần bả vai, ngồi qua một bên trên ghế, nhắm mắt vận công chữa thương. Mà Tiêu Thần thì tại khắc khổ luyện kiếm, một khắc canh giờ, cũng không nghĩ bỏ qua cho.

...

Thời gian ở Tiêu Thần chuyên tâm luyện kiếm ở bên trong, trôi qua cực nhanh. Mà Triệu Phàm vẻn vẹn ở trong trại chữa thương ba ngày, bằng tốc độ kinh người, đem thương thế trên người liệu được thất thất bát bát, bởi vì không yên lòng trong lòng chuyện, liền cùng Tiêu Thần vội vã cáo từ.

Cáo biệt lúc, Tiêu Thần có chút khổ sở, cảm nhận được cô độc. Nhưng rất nhanh đem toàn bộ cả người cũng đầu nhập luyện kiếm trong, cảm giác cô độc tạm thời cách ly. Đầu nhập trạng thái sâu, thậm chí để cho hắn quên mất thời gian trôi qua.

Thời gian vội vã chảy tới, mà hắn Hoa Sơn kiếm pháp càng luyện càng quen luyện, cảnh giới càng ngày càng cao.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Ba tháng luyện kiếm, ngoạn gia tình trạng gần đây

"Bạch Vân Xuất Tụ!"

"Bạch Hồng Quán Nhật!"

"Hữu Phượng Lai Nghi!"

Dưới ánh nắng chói chan hoang mạc lĩnh trong trại, một đạo thiếu niên thân ảnh, thân thủ phiêu dật, kiếm quang lóe lên, đang rơi trứ mồ hôi, vất vả cần cù luyện kiếm. Thiếu niên này, chính là Tiêu Thần. Giờ phút này hắn luyện Hoa Sơn kiếm pháp, đã là xưa đâu bằng nay, không những cởi ra ngày đó tối tăm cảm giác, ngược lại đem kiếm pháp luyện được cực kỳ lưu loát, phiêu dật, hơn lại mang theo lành lạnh sát khí.

Diễn luyện kiếm pháp lúc, kiếm pháp dùng được được như nước chảy, thông thuận vô cùng, mang theo từng đạo khác thường mỹ cảm.

Hệ thống đề kỳ:

Ngươi Hoa Sơn kiếm pháp càng phát ra thuần thục, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm EXP.

Ngươi Hoa Sơn kiếm pháp càng phát ra quen thuộc, đạt được sáu mươi điểm kinh nghiệm EXP.

Ngươi Hoa Sơn kiếm pháp càng phát ra quen thuộc, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm EXP.

...

Ngươi Hoa Sơn kiếm pháp càng phát ra quen thuộc, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm EXP.

Dễ nghe hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, không ngừng đạt được võ học kinh nghiệm, nhanh chóng tăng lên Hoa Sơn kiếm pháp cảnh giới, Tiêu Thần luyện kiếm càng phát ra tò mò.

"Tích tích ~ "

Hệ thống đề kỳ:

Chúc mừng ngoạn gia Hoa Sơn kiếm pháp tăng lên tới thông hiểu đạo lí chi cảnh (lực lượng +9, tốc độ +9), trước mặt kinh nghiệm 0 90000.

"Thăng cấp nữa ~ "

Tiêu Thần dừng lại luyện kiếm, một tay cầm kiếm, một tay mở ra thuộc tính mặt bản, nhìn một màn này không nhịn được hưng phấn kêu lên, đầy mặt vẻ mừng rỡ. Lúc này xem xét lên nhân vật thuộc tính tới , càng xem càng mi phi sắc vũ.

Hệ thống tăng lên:

Tên họ: Tiêu Thần (ngoạn gia, Hoa Sơn hạ viện đệ tử)

Giới tính: nam

Lực lượng: 10 (Hoa Sơn kiếm pháp +9)

Tinh thần: 1

Thể chất: 1

Tốc độ: 10 (Hoa Sơn kiếm pháp +9)

Nội công: vô

Võ học: trụ cột tài bắn cung (thông hiểu đạo lí), Hoa Sơn kiếm pháp (thông hiểu đạo lí)

...

Hoa Sơn kiếm pháp luyện đến thông hiểu đạo lí chi cảnh, túc túc dùng Tiêu Thần ba tháng thời gian, này đã là hắn đạt được Hoa Sơn kiếm pháp sau, ba tháng sau. Cơ hồ là mất ăn mất ngủ, đầu nhập toàn bộ cả người tập luyện Hoa Sơn kiếm pháp, Tiêu Thần hiểu được sâu đậm, hơn nữa bản thân lại là luyện kiếm kỳ tài, nhưng là hao tốn hắn như thế nhiều thời giờ.

Cái nhân là, Hoa Sơn kiếm pháp luyện tập tập khó khăn vượt xa trụ cột tài bắn cung, hơn nữa kia từng cái cảnh giới cần thiết kinh nghiệm là trụ cột tài bắn cung gấp ba. Dĩ nhiên, như thế khó luyện, kia chỗ tốt cũng là cực kỳ rõ ràng.

Đồng dạng thông hiểu đạo lí cảnh giới, Hoa Sơn kiếm pháp gia tăng thuộc tính dạ dạ trụ cột tài bắn cung gấp ba. Chớ đừng nói chi là, Hoa Sơn kiếm pháp thân là ưu tú cấp võ học, kèm theo thân pháp, tăng thêm chín giờ lực lượng thuộc tính không nói, lại tăng thêm chín giờ tốc độ thuộc tính.

Có thể nói nói, luyện một môn Hoa Sơn kiếm pháp thu hoạch được hiệu quả cùng luyện một môn công kích võ học cùng một cửa thân pháp võ học là giống nhau. Một môn đỉnh hai môn võ học, Tiêu Thần nghĩ tới đây, đã cảm thấy trong lòng lần mỹ, mình quả thật là kiếm tiền lớn.

Hít sâu một hơi, chính mình thực lực hôm nay cùng ban đầu mới vừa xuyên qua lúc đến, lực lượng cùng tốc độ tất cả đều cường đại gấp mười lần! Này phụ thuộc tính mặt trên bảng cũng có thể thấy được tới , hơn nữa này lại chỉ là thuộc tính tăng lên, hắn lại nắm giữ một môn kiếm pháp, một môn trụ cột tài bắn cung.

Thực lực hôm nay, cũng ủng có một ti tự vệ lực, gặp lại đến mã phỉ chi lưu, cho dù đánh không lại, cũng có thể đường chạy tự vệ.

Tiêu Thần ba tháng này tới như đóng sinh tử quan bình thường, đoạn tuyệt cùng ngoại giới liên lạc, đối ngoại mặt chuyện đã xảy ra lại càng không biết gì cả, đặc biệt là là chuyên tâm tập luyện kiếm pháp, đem thế giới kênh cùng nói chuyện riêng kênh hết thảy đóng cửa, không cùng bất luận kẻ nào liên lạc.

Trong lòng hắn vậy rõ ràng, Hoa Sơn kiếm pháp như muốn tiếp tục lên tới xuất thần nhập hóa chi cảnh, như vậy bế môn tạo xa, vẫn trong đầu buồn bực luyện đi xuống, là tuyệt đối không thể có thể.

Là lúc lúc này rời đi thôi, hành tẩu giang hồ!

Đọc cùng hơn thế, ngửng đầu lên nhìn hàng rào, chỗ ngồi này mã phỉ hàng rào, bởi vì ở chỗ này sinh sống ba tháng lâu, ngã làm hắn bội cảm quen thuộc. Thu thập hành lễ, vậy không có gì hay thu thập, liền một thanh kiếm, cùng với từ hàng rào trong cướp đoạt ra tới hơn ngàn ngân lượng.

Tiêu Thần lúc này mở ra nói chuyện riêng kênh, nhất thời om sòm thanh âm, oa oa mà đến, cơ hồ đưa màng nhĩ cũng cho chấn điếc, Tiêu Thần cau mày túc túc nghe nửa nén hương thời gian, thanh âm này mới hoàn toàn nói xong.

Tất cả đều là Lưu mập mạp nhắn lại, bắt đầu là tra hỏi, sau đó là hỏi tới, cuối cùng tất cả đều là gầm thét tức giận mắng.

Có thể thấy được ba tháng này tới , Lưu mập mạp muốn tìm hắn nói chuyện, nhưng vẫn không tiếp, trong lòng có nhiều căm tức. Nghe xong nhắn lại, Tiêu Thần vội vàng trực tiếp cho quyền Lưu mập mạp, không dám nữa có bất kỳ trì hoãn.

"Đô đô. . . ."

Chẳng qua là vang lên một hai cái, Lưu mập mạp thân ảnh còn chưa hoàn toàn xuất hiện, phô thiên cái địa chất vấn thanh liền gầm thét mà đến: "Tiêu

Thần ngươi đặc biệt sao rốt cục đáp lời rồi, ngươi nữa không đáp lời, ta còn tưởng rằng ngươi chết đâu! !"

"Ý không tốt mập mạp, ta nhưng không phải cố ý không trở về ngươi nói, chẳng qua là ba tháng này tới ta một mực bế quan luyện kiếm, ngăn cách cùng phía ngoài liên lạc. " Tiêu Thần nhìn Lưu mập mạp, vẻ mặt xin lỗi, rồi sau đó vừa nhướng mày hỏi: "Các ngươi thế nào? Đến Võ Đang bái sư không có?"

"Lạy len sợi bái sư! " Lưu mập mạp rất có oán khí.

"Tại sao? " Tiêu Thần không khỏi cau mày, vội vàng hỏi tới.

Lưu mập mạp lúc này lại là buồn bực lại là hoảng sợ nói lên: ngày đó bọn họ ngoạn gia đại bộ đội một đường đi trước núi Võ Đang, mã phỉ mang đến bốn năm trăm con ngựa cho Đoạn Thiên Vân tổ chức ngoạn gia dùng lên, bất quá tuyệt đại đa số cũng dùng ở cùng Đoạn Thiên Vân thân tín thượng.

Dĩ nhiên căn cứ Đoạn Thiên Vân giải thích, đó là xây dựng kỵ binh, dùng để đấu tranh anh dũng. Lúc bắt đầu, quả thật không tệ, một khi có núi cướp cản đường, Đoạn Thiên Vân tổ chức kỵ binh trực tiếp xung phong liều chết đi tới mở đường.

Nhưng là theo càng ngày càng hướng đông mà đi, đường xá thượng tiếp xúc núi cướp thực lực vậy trở nên càng ngày càng mạnh, nhiều lần các người chơi cũng thiếu chút nữa không quá quan. Các người chơi bọn này tất cả đều là thiếu niên thiếu nữ đại bộ đội, cực kỳ dễ thấy, thậm chí có thể nói cực kỳ hấp dẫn chú ý.

Rốt cục có một lần hút đưa tới một đám núi cướp ngăn bọn họ đường, muốn đưa bọn họ cướp đi, Đoạn Thiên Vân tổ chức kỵ binh đi trước xung phong liều chết một trận, rất đáng tiếc, bọn này núi cướp có chuẩn bị mà đến, bên trong còn có vài tên tam lưu cao thủ.

Trận chiến này bại trận, Đoạn Thiên Vân trực tiếp dẫn kia mấy trăm kỵ binh bỏ trốn mất dạng rồi, còn lại ngoạn gia thì chung quanh chạy tứ tán. Lưu mập mạp bởi vì thực lực không tệ, phòng ngự năng lực ở ngươi chơi trong, xưng là đệ nhất. Vì vậy cũng là kỵ binh trung một thành viên, Đoạn Thiên Vân trực tiếp trốn sau khi đi, hắn cũng bị tách ra rồi, chỉ có thể chạy trốn.

Ở một cái trấn nhỏ ở bên trong, lại bị một Đường Môn trưởng lão nhìn trúng, không có đi thành Võ Đang, ngược lại trở thành Đường Môn đệ tử. Cả ngày bị giam ở một cái sân nơi luyện tập bắn ám khí, nhưng để cho Lưu mập mạp buồn bực.

Vốn định tìm Tiêu Thần nói chuyện, Tiêu Thần cũng không ứng với, vì vậy chỉ có thể ở thế giới kênh bên trong, ở không lúc, đi tới cùng các người chơi giật nhẹ đạm.

"Cuối cùng chuyện thế nào? " Tiêu Thần cau mày hỏi.

"Lại có thể làm gì? Đi theo Đoạn Thiên Vân cái kia mấy trăm ngoạn gia, bởi vì cỡi ngựa, vừa thoát khỏi những khác gánh nặng, ngay từ lúc một tháng lúc trước liền đã tới Võ Đang, hôm nay trở thành Võ Đang đệ tử. Mà người chơi khác, trận chiến ấy chết thảm trọng, không có chạy trốn toàn bộ cướp đi, nhưng vận khí cũng không tệ, bởi vì chuyện huyên quá lớn, hấp dẫn không ít người chính đạo đi trước, đưa bọn họ cho giải cứu xuống. Vận khí tốt có thể tiến vào danh môn đại phái, vận khí kém con có thể đi đó ta tiểu môn tiểu phái. . . . . " Lưu mập mạp nhàn nhạt nói, thần sắc có chút lãnh đạm.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30:Mập mạp bái sư Đường Môn, Lâm Dật bước vào giang hồ

Thấy Lưu mập mạp lãnh đạm nói các người chơi thương vong thảm nặng, Tiêu Thần trong lòng căng thẳng, vội vàng thượng thế giới kênh xem xét nhân số —— online nhân số 5556.

Tiêu Thần thấy vậy con ngươi co rụt lại, trong lòng tràn đầy lạnh lẻo, nếu là hắn nhớ không lầm, ba tháng lúc trước online nhân số hay là 7999, ba tháng, ngoạn gia nhân số ít hơn hai ngàn, điều này đại biểu vừa đã chết hơn hai ngàn người!

Điều này cũng làm cho Tiêu Thần có chút hiểu , vì sao Lưu mập mạp thần sắc lãnh đạm như vậy. Hiển nhiên lần nữa gặp gỡ các người chơi đại lượng thương vong, lại bị Đoạn Thiên Vân đem tất cả ngoạn gia làm pháo hôi thay hắn ngăn chặn kẻ địch, trực tiếp dẫn thân tín giả mã chạy trốn, cho hoàn toàn rét lạnh tâm.

Này mới đi đến cái thế giới này không tới bốn tháng thời gian, ngoạn gia cơ hồ đã chết một nửa, liên tục gặp ba lần tổn thương nặng nề mất, hoàn toàn để cho Lưu mập mạp thấy được cái thế giới này tàn khốc, biết giang hồ cũng không phải là trong tưởng tượng tốt đẹp.

Tự nhiên, cũng làm cho Tiêu Thần hiểu , giang hồ con đường này cũng không tốt đi! Tại sao lại có nhân tại giang hồ, thân bất do kỷ những lời này. Hắn không muốn ở chỗ này sao hỗn loạn trong giang hồ, nhưng thân bất do kỷ, phải đắng luyện võ công, chỉ cầu tự vệ.

Đắng luyện võ công trên con đường này, liền đại biểu điều này cần không ngừng giết chóc, hôm nay không phải là ngươi giết người, kia ngày mai liền là người khác giết ngươi!

Người tánh mạng, ở chỗ này lộ ra vẻ cũng không trọng yếu như vậy!

Ở lòng nhiệt tình, máu ở nóng người, giờ phút này cũng sẽ máu lãnh rụng, trái tim băng giá rụng.

"Tiêu Thần còn phải cám ơn ngươi a, nếu không phải ngươi ngày đó nhắc nhở ta cẩn thận Đoạn Thiên Vân, ta cũng không biết đường Đoạn Thiên Vân người này đã vậy còn quá tàn nhẫn, ác độc như vậy! " Lưu mập mạp có chút tức giận nói, nhưng rất nhanh vừa thở dài than thở: "Tính , không đề cập tới người nầy. Người nầy sau này, liền theo chúng ta không phải là người một đường, hừ, không bao giờ ... nữa nói hắn!"

"Võ công của ngươi luyện được như thế nào? " Tiêu Thần sai mở này làm người ta tức giận, trái tim băng giá chủ đề, hướng Lưu mập mạp hỏi võ công.

Này vừa hỏi, ngã làm Lưu mập mạp chảy như điên khổ thủy: "Đặc biệt sao ta không phải sử dụng ám khí lường trước a? Ngươi nhìn ta này vóc người, để cho ta cầm lấy tấm chắn đi thay người ngăn chặn thương có thể tiến hành, đi sử dụng ám khí loại này tinh tế sống, ta quá không thích hợp. Cũng không biết sư phụ ta là không phải là mắt bị mù, thế nhưng coi trọng ta, hiện tại ngày ngày đem ta quan ở trong sân, ép ta luyện ám khí, mạng của ta thật là khổ a. . . ."

"Ngươi đắng cái rắm! " Tiêu Thần cười mắng một tiếng: "Đường Môn nhưng là ám khí đại phái, một tay ám khí tuyệt hoạt độc bộ giang hồ, hừ hừ, ở trong giang hồ, đó cũng là danh môn đại phái hàng ngũ. Ngươi trở thành danh môn đại phái đệ tử, lại mất hứng a?"

"Cái rắm Đường Môn đệ tử, Đường Môn cái dạng gì ta còn không biết đâu! Sư phó của ta lão nhân kia, nói ra làm ít chuyện, này một làm chính là nhiều cái tháng cũng không có xong xuôi, cũng không biết ta lúc nào mới có thể đi Đường Môn nhìn một chút, hưởng thụ một chút Đường Môn đệ tử phúc lợi! " Lưu mập mạp vẫn là ở tố khổ, nhưng là kia trong mắt đắc ý sức lực, Tiêu Thần vừa không thấy như vậy.

Lưu mập mạp sư phó chính là Đường Môn trưởng lão, có thể thấy được này Lưu mập mạp một hồi Đường Môn, đó chính là Đường Môn đệ tử chân truyền, cho dù không phải là chân truyền, ít nhất cũng là tương đương với Võ Đang thượng viện đệ tử. Này khởi điểm, có thể sánh bằng Đoạn Thiên Vân kia Võ Đang hạ viện đệ tử cao nhiều.

Đoạn Thiên Vân tính toán này tính toán kia, mới được là Võ Đang hạ viện đệ tử, nhưng Lưu mập mạp đâu tiếu a a, hi lý hồ đồ liền bái sư ở một cái Đường Môn trưởng lão môn hạ, còn có sư phụ tự mình truyền thụ.

Này vận khí, để cho Tiêu Thần đều có chút hâm mộ, hắn này Hoa Sơn hạ viện đệ tử thân phận, lại càng cầm không ra tay. Vì vậy, Lưu mập mạp không hỏi, hắn căn bản không có nói. Lưu mập mạp còn tưởng rằng hắn Tiêu Thần ở hoang trong trấn luyện tên đâu!

Kiếm cùng tên hai chữ này, lẫn nhau trò chuyện ở bên trong, làm sao có thể đủ phân biệt ra được đâu?

Hai người vô nghĩa một hồi, Lưu mập mạp kinh hô một tiếng: "Sư phụ ta lão nhân kia tử vừa đang bảo ta rồi, ta trước xuống, có rãnh rỗi liên lạc!"

Vừa dứt lời, Lưu mập mạp lập tức cắt đứt trò chuyện, hình ảnh vậy biến mất không thấy gì nữa. Tiêu Thần lắc đầu, nhìn về trong trại bốn phía, nhìn về chung quanh một mảnh hoang mạc, có chút mê mang. Duy nhất thật là tốt hữu Lưu mập mạp cũng gấp vội vàng cho chuyện của mình đi, mà dẫn hắn dẫn vào Hoa Sơn Triệu đại ca lại càng vô ảnh vô tung biến mất, gãy đi liên lạc.

Hắn một thân một mình, vừa nên đi đâu đây?

Nghĩ nửa ngày cũng không biết trước đi nơi nào, cuối cùng Tiêu Thần lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa rồi, đi tới kia bỏ chạy đi đâu sao.

Dĩ nhiên lộ tuyến là kế hoạch tốt lắm, vẫn hướng đông, ai bảo Thần Châu cả vùng đất Đông Phương danh môn đại phái nhiều, cao thủ nhiều, hơn còn có một Đại Đường đế quốc đâu?

Cơ hồ cả Thần Châu cả vùng đất phồn hoa đất, tất cả đều tụ tập ở Đông Phương, không đi Đông Phương chẳng lẽ tiến vào này chim không ỉa phân hoang mạc?

Liên một bóng người cũng không thấy được, vẫn thế nào đi tôi luyện kiếm pháp của hắn?

Lúc này cũng không có suy nghĩ nhiều, mang theo hành lễ, đi ra khỏi hoang mạc lĩnh ở dài đến ba tháng hàng rào, hướng hoang trấn đi tới.

Ba tháng biến hóa rất lớn, Tiêu Thần lại càng xưa đâu bằng nay. Ngày đó cần đi lên một ngày một đêm lộ trình, hắn hôm nay con đi nửa ban ngày, ở thái dương hạ sơn lúc trước liền đã tới hoang trấn. Luyện thân pháp, tốc độ thuộc tính gia tăng chỗ tốt cái này thể hiện đi ra ngoài, ít nhất bước đi so sánh với trước kia mau hơn, hơn nữa còn không có như vậy lao lực.

Đứng ở hoang trấn dưới thành, nhìn trên tường thành kia đã biến thành màu đen vết máu, Tiêu Thần cảm khái vạn phần, ba tháng trước trận chiến ấy, vẫn lưu lại trứ dấu vết.

Song khi sơ ở chỗ này người, lại các chia đồ vật, tung Thần Châu các nơi. Mở ra khu kênh, phương viên trăm dặm bên trong, không có một người nào, không có một cái nào ngoạn gia thân ảnh.

Lắc đầu thở dài một tiếng, đi vào hoang trấn. Hoang trấn trên cư dân, ngã là không có bất kỳ thay đổi, ngược lại khôi phục được rất nhanh, đã khi bọn hắn trên mặt tìm không được ba tháng trước trận đại chiến kia bất cứ dấu vết gì. Nên cười liền cười, nên khóc sẽ khóc, thấy vậy Tiêu Thần thở dài một tiếng, con cảm giác mình cùng người nơi này, bỗng gian trở nên không hợp nhau.

Cũng không có đi trước học đường quấy rầy đang nhớ lại Hoa Sơn Trương đại gia, mà là trực tiếp tìm một cái khách sạn ở. Ra khỏi khách sạn mua một chút quần áo rực rỡ hắn lên sau, vừa trực tiếp đi trước tiệm thợ rèn đổi một thanh hảo kiếm.

Kiếm thật cũng không thật tốt, chẳng qua là sắt luyện đúc thành, sắc bén cùng tính dai ngã là vượt xa từ mã phỉ trong tay đoạt tới kém thiết chế thành kiếm.

Phen này tiêu hao, vậy đi tìm Tiêu Thần trong ngực trên trăm lượng bạc, thực cũng đã Tiêu Thần ý thức được, hơn ngàn lượng bạc đối với người bình thường mà nói nhìn như rất nhiều, nhưng là đối với hắn loại này người tập võ mà nói, cũng là rất ít, hơn nữa còn là ít đến thương cảm.

Hắn còn chưa đi mua một chút tập võ sở dụng dược liệu đâu rồi, trong tay ngân lượng liền tản đi một phần mười.

Dĩ nhiên tản đi ngân lượng chỗ tốt giờ phút này nhưng cũng thể hiện đi ra ngoài, Tiêu Thần không bao giờ ... nữa là vải thô thô áo trang phục rồi, mà đổi một thân bạch y sức lực dùng, trên tay lợi kiếm vậy dùng tới da trâu cách làm vỏ kiếm. Cầm ở trên tay, rất có giang hồ thiếu hiệp phong phạm.

Trải qua một phen trang phục, ở cộng thêm Tiêu Thần tướng mạo vốn là không kém, vì vậy thoạt nhìn, rất có anh tuấn tiêu sái ý.

Chẳng qua là ở hoang trong trấn ở một đêm, Tiêu Thần phát hiện này hoang trấn cũng không thích hợp chính mình, ngày thứ hai mặt trời mới vừa mới mọc lên lúc, hắn liền bước ra hoang trấn, đón nắng gắt, một đường hướng đông, đi lên hắn giang hồ đường.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 31: Giang hồ đường khó đi, lần đầu tiên bị đuổi giết

Giang hồ đường, đường khó đi.

Tiêu Thần này mới chánh thức hiểu đến những lời này hàm nghĩa, một đường đi về phía đông, hắn cũng thể nghiệm được ban đầu các người chơi đi đường này lúc khó xử. Quả nhiên là nạn trộm cướp bụi rậm bụi rậm, nhiều vô số kể, lại càng làm hắn trái tim băng giá vô cùng.

Trước một cái lại mới vừa nhìn thật giống như thật thà trung niên làm ruộng hán tử, mang trên mặt cộc lốc nụ cười. Sau một khắc, chính là mặt lộ hung quang, đầy mặt vẻ dữ tợn, rút đao ra, muốn đoạt hắn một thân gia tài, thậm chí liên hắn người này cũng muốn cướp đoạt rụng.

Nghĩ đến đây, Tiêu Thần cảm giác được không rét mà run, hơn cảm giác mình lúc trước có dự kiến trước, không có tự vệ lực, tuyệt không ra hành tẩu giang hồ. Ai có thể nghĩ đến, không có chút nào ích lợi tranh giành phần đích người, vậy chút nào không cái gì mâu thuẫn, hoàn toàn chính là lẫn nhau không quen biết người. Sau một khắc sẽ phải rút đao đánh tới?

Nếu không phải hắn học một tay Hoa Sơn kiếm pháp, kiếm thuật còn được đích nói, sợ rằng một khắc kia sẽ gặp bị kia nhìn như thật thà núi cướp cho một đao đánh chết rồi, trên người toàn bộ gia tài, toàn bộ lạc vào tay hắn.

Vội vã đem kia núi cướp cho đánh bại, một kiếm cho ném bay trên mặt đất, ở Tiêu Thần đang do dự nếu không muốn hạ sát thủ lúc, kia núi cướp cánh như thỏ bình thường, nhảy người lên, chạy đi bỏ chạy, trong chớp mắt công phu, liền bỏ trốn mất dạng.

Liên rơi xuống trên mặt đất đại đao cũng không cần, này vừa thấy không ổn, chạy đi bỏ chạy chín luyện công phu, ngã đem Tiêu Thần thấy vậy sửng sốt sững sờ. Hắn thật sự là nghĩ không ra, này nghiệp vụ tài nghệ, rốt cuộc đến cỡ nào thuần thục, mới có thể luyện được quen như vậy đường vô cùng đường chạy công phu đi ra ngoài?

Vậy không trách được, núi này cướp to gan lớn mật, vừa nhìn hắn giang hồ thiếu hiệp trang phục, cũng dám tiến lên đây rút đao, cản đường cướp bóc.

Hướng chỗ càng sâu thử nghĩ xem, Tiêu Thần lại càng cả người đánh rùng mình một cái, liên người tập võ cũng dám đoạt, bọn này núi cướp còn có cái gì không dám đoạt?

Con mắt vô vương pháp, không chút kiêng kỵ, đây chính là tốt nhất hình dung bọn này núi cướp. Càng làm cho Tiêu Thần cảm thấy, sống ở này Thần Châu cả vùng đất, thân là người bình thường, căn bản là thân ở tại Địa ngục bình thường cảm thụ.

Hướng không lo tịch, tánh mạng khó bảo toàn, khổ sở một ngày bình an tâm ổn cuộc sống, này người bình thường rốt cuộc là sống thế nào đi xuống?

Bất quá, Tiêu Thần cũng chỉ là tùy ý suy nghĩ một chút, cái thế giới này người bình thường, ngã so với hắn hơn thích ứng cái thế giới này.

Ít nhất người khác đem núi cướp đuổi chạy sau, sẽ bỏ trốn mất dạng, không dám có bất kỳ dừng lại. Tiêu Thần cũng chưa có cái ý nghĩ này, cho là đem núi cướp đuổi chạy sau, chuyện này thì xong rồi. Nhưng hắn vạn lần không ngờ, hắn chẳng qua là chậm rãi bước hướng đông trên đường lớn, đi bất quá nửa canh giờ.

Phía sau liền rầm rầm truyền đến đất rung núi chuyển tiếng vó ngựa, một đám mã phỉ quơ đao, gầm thét quái khiếu trứ, đi tới hắn trước người, đưa đoàn đoàn bao vây ở.

Một con chỗ ngồi mã phỉ, hấp dẫn Tiêu Thần chú ý, hắn nhất thời nhận ra, tên này mã phỉ, chính là bị hắn mới vừa đuổi chạy cái kia danh sơn cướp.

Để cho hắn không nhịn được kinh ngạc há miệng, có chút khó tin. Núi này cướp mới chạy bao lâu, cái này dẫn một đám mã phỉ đồng bạn, đến đây đuổi giết hắn.

"Chính là chỗ này tiểu tử, ta xem trên người hắn phình, định người mang không ít ngân lượng, lên cho ta, chiếm hắn ngân lượng. Về phần thi thể, kéo ra ngoài uy lang tốt lắm! " kia bị hắn đuổi chạy mã phỉ, thần khí mười phần vung tay lên, chỉ vào Tiêu Thần phát hiệu ra lệnh.

Một đám mã phỉ hú lên quái dị, một đám cỡi ngựa liền lao đến. Tiêu Thần mặc dù kinh nghiệm giang hồ chưa đầy, nhưng người không ngu ngốc, vì vậy không chút suy nghĩ, liên tục né tránh, một đầu đâm vào ven đường trong bụi cỏ, chạy đi bỏ chạy.

Tựu thật giống bị hắn đuổi chạy cái kia tên mã phỉ bình thường, Tiêu Thần đường chạy động tác cũng là thông thuận vô cùng, thật giống như con lươn bình thường, chui ra lập tức cướp nhóm vòng vây, bỏ trốn mất dạng.

Ngã làm kia bị lúc trước hắn đuổi chạy mã phỉ thấy vậy cũng là sửng sờ, vậy không nghĩ tới, Tiêu Thần này nhìn như giang hồ thiếu hiệp, danh môn đại phái đệ tử thiếu niên, đường chạy công phu loại này kỹ thuật sống cũng làm như thế thuần thục.

Khi hắn trong ấn tượng, những thứ kia giang hồ thiếu hiệp không cũng là tinh thần trọng nghĩa phát rạp, tử chiến không lùi hóa sắc sao? Ngã không nghĩ tới, ở chỗ này nhìn thấy một cái cơ trí tiểu quỷ!

"Xuống ngựa đuổi theo, chớ bị hắn trốn thoát! " cứ như vậy ngây người một lúc công phu, Tiêu Thần đã chạy rất xa, mã phỉ hỗn hển lớn tiếng kêu lên, rối rít xuống ngựa, vọt vào trong bụi cỏ, điên cuồng đuổi theo đi, thật chặc cắn lấy Tiêu Thần phía sau.

Tiêu Thần một đường chạy như điên, vậy may là hắn tốc độ thuộc tính đạt đến 10 điểm, hơn nữa thân là Hoa Sơn kiếm pháp thân pháp, càng nhiều hơn là phối hợp kiếm thuật, tiến hành đột kích động tác. Những thứ này đột kích địch nhân động tác, giờ phút này lại bị hắn lấy ra đường chạy.

Mỗi khi mã phỉ đuổi theo, muốn đụng ngã hắn, hắn liền đột kích một chút, trong nháy mắt kéo ra hơn mười bước nhiều, cũng làm mã phỉ nhóm đuổi không kịp.

Mà Tiêu Thần cũng là đặc biệt hướng trong rừng rậm ghim, nơi nào đường khó đi, nơi nào cây cối hơn rậm rạp, hắn liền chạy đi đâu, đi chính hắn cũng váng đầu.

Bị đuổi kịp trên đường, cũng có lúc bị ngăn cản, phải rút kiếm sát nhân, giết mấy mã phỉ.

Chạy một cái ban ngày, Đang đêm tối phủ xuống lúc, không biết chạy bao nhiêu dặm đường, mã phỉ nhóm thấy sắc trời đen lại, biết khó có thể đang đuổi giết rồi, liền rối rít tức giận mắng một tiếng, thối lui ra khỏi trong núi.

Tiêu Thần lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, căng thẳng thần kinh lỏng xuống, đặt mông ngồi ở trên tảng đá lớn, từng ngụm từng ngụm hô trứ khí.

Lần này bị đuổi giết, cũng làm cho hắn cũng biết giang hồ hiểm ác, mặc dù lần này rất hiểm, cũng làm hắn giết mấy tên núi cướp, chiếm được một chút kinh nghiệm chiến đấu.

Tích lũy xuống tới kinh nghiệm chiến đấu, đã đạt đến tám ngàn nhiều. Nhưng là Tiêu Thần cũng không có đem đi tìm, những thứ này kinh nghiệm chiến đấu, hắn quyết định chủ ý, được lấy ra cho rằng cứu mạng chi dùng là.

Không tới thời khắc sinh tử, tuyệt không sử dụng kinh nghiệm chiến đấu, trong ngày thường muốn thăng cấp võ học, toàn bộ dựa vào chính mình luyện.

Vậy khoan hãy nói, lần này bị mã phỉ đuổi giết, ngã làm hắn đối Hoa Sơn kiếm pháp còn có ta hiểu được, rất nhiều chiêu thức cách dùng, tất cả đều là ở sống chết trước mắt trống rỗng nghĩ ra được, lại rất hữu hiệu quả. Càng làm hắn hơi cảm giác mới mẻ kích thích, hắn ngược lại thích loại này, vào sanh ra tử, toàn bộ bằng đao kiếm nói chuyện giang hồ cuộc sống. Cuộc sống như thế, hắn trước kia vậy ảo tưởng quá rất nhiều lần, hôm nay thể nghiệm một lần, thật làm cho hắn cảm giác không tệ.

Nhìn đen sâu kín bốn phía, gió núi gầm thét, Tiêu Thần ăn ta lương khô, rút kiếm ra khỏi vỏ, tay nắm lấy kiếm, cảnh giác nhắm mắt ngủ.

Ngày thứ hai, sắc trời mới vừa lật lên ngân bạch sắc, Tiêu Thần liền xuống núi, ở trong núi hắn căn bản không dám ngủ chìm xuống, ai biết trong núi có cái gì mãnh thú?

Đêm qua ngủ được rất là không thơm, không muốn tối nay lại ở trong núi vượt qua, điều tra thế giới bản đồ, tìm được đông phương phương hướng, cũng không thẳng mình người ở chỗ nào, chính là vẫn hướng đông phương chạy nhanh đi.

Chỗ này núi rừng cũng khá lớn, túc túc chạy nhanh hắn trên trăm nơi, mặt trời mau xuống núi lúc trước, mới đi ra. Đang suy nghĩ tìm một tòa trấn, hảo hảo ngủ thượng một giấc, nơi xa đột nhiên truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Tiêu Thần khẽ cau mày, trầm ngâm chốc lát, lúc này hướng thanh âm kia truyền đến nơi chạy nhanh đi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Gặp chuyện bất bình, rút kiếm tương trợ

Nghe hỏi chạy tới, ánh vào Tiêu Thần mi mắt là một vị người mặc cẩm bào trung niên nhân, mang theo hai gã áo đen sức lực dùng đại hán, đối diện một đôi vợ chồng thi bạo.

Hai gã áo đen sức lực dùng đại hán, đem trượng phu kéo đến một bên, quyền đấm cước đá, đánh cho kia bể đầu chảy máu. Động thủ chi tàn nhẫn, làm cho người ta thấy vậy lòng căm phẫn điền nhận. Mà kia cẩm bào trung niên nam tử thì kéo ra trứ kia thê tử, đem bổ nhào ngã xuống đất, xé rách kia y phục.

Trong miệng còn không ngừng cười dâm đảng: "Tiểu nương tử, biết điều một chút phục tòng bổn đại gia, đem bổn đại gia hầu hạ tốt lắm, không thể thiếu ngươi mạnh khỏe nơi!"

"Không nên, không nên. . . . " kia thê tử dùng sức giãy dụa, nhưng vừa không phải kia cẩm bào trung niên nam tử đối thủ? Hai tay bị trói buộc, kiếm không thoát được.

Rầm một tiếng, áo ngoài bị cẩm bào trung niên nam tử cho xé rách xuống tới, lộ ra một mảng lớn da thịt tuyết trắng. Kia cẩm bào trung niên nam tử thấy vậy dục hỏa thiêu đốt, hai mắt đỏ bừng, trong miệng tiếng cười dâm đảng càng lớn.

Bên kia, đây đối với vợ chồng trượng phu, bị hai gã áo đen sức lực dùng đại hán, đánh kêu thảm thiết liên tục , dần dần, liên tiếng kêu thảm thiết cũng bị mất, hữu khí vô lực hừ hừ đau ngâm trứ.

Nhìn một màn này, Tiêu Thần trợn mắt hốc mồm ngoài, càng cảm thấy tức giận. Dưới ban ngày ban mặt, này cẩm bào trung niên nam tử cánh không kiêng nể gì như thế, bày lần này bạo hành, thật sự để cho hắn khó có thể tiếp nhận.

Lúc này đến gần đi trước, hét lớn một tiếng: "Dừng tay!"

Thanh âm thật lớn, đem trung niên nam tử hăng hái như một chậu nước lạnh một loại cho tưới cái sạch sẽ, trong mắt không còn là dục hỏa, mà là lửa giận. Đầy mặt sắc mặt giận dữ, xoay đầu lại, lạnh như băng âm u quét Tiêu Thần một cái, tức giận nói: "Con thỏ nhỏ chết kia, ngươi mới bao nhiêu, nãi cũng không gãy, sẽ tới dám quản đại gia hảo sự?"

"Chuyện tốt? " Tiêu Thần sắc mặt lạnh lẻo, tức giận mắng: "Dưới ban ngày ban mặt, bọn ngươi được này chuyện cầm thú, cùng cầm thú có cái gì khác biệt?"

"Cầm thú? " cẩm bào trung niên nam tử giận điên lên, không biết từ nơi nào chạy tới con thỏ nhỏ chết kia, làm giang hồ thiếu hiệp trang phục, sẽ tới dám ngăn cản chuyện tốt của hắn. Xen vào việc của người khác không nói, lại còn dám mắng hắn là cầm thú.

Ở nơi này phương địa giới, ai dám như vậy mắng hắn? Đương gia hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, ra lệnh kia hai gã áo đen sức lực phu đại hán nói: "Đem tiểu tử này cho làm thịt, ném vào trong núi uy lang, để cho hắn xen vào việc của người khác!"

"Là! " hai gã đại hán áo đen đáp một tiếng, lúc này buông ra vậy đối với vợ chồng trượng phu, chà chà rút ra đại đao, hừ lạnh một tiếng, hai người đều hướng Tiêu Thần bổ tới.

Thấy hai gã đại hán áo đen rút đao hướng chính mình bổ tới, Tiêu Thần chẳng những không có sợ, trong mắt lại hiện lên một tia dược dược dục thí vẻ. Hắn đi ra ngoài hành tẩu giang hồ, sở làm như vậy là vì cái gì? Lại không phải là muốn ở trong giang hồ, tìm một chút đối thủ, tới ma luyện kiếm pháp của

mình?

Ở hoang mạc lĩnh bế quan ba tháng, để cho trong lòng hắn rất rõ ràng, bế môn tạo xa, kiếm pháp chỉ biết càng ngày càng khó luyện, thậm chí luyện thượng một ngày không có bất kỳ tiến bộ. Ngược lại cùng người chiến đấu không ngừng, đối với kiếm pháp lĩnh ngộ càng ngày càng nhiều, kiếm pháp tiến bộ cơ hồ có thể nói dùng đột nhiên tăng mạnh để hình dung.

Hôm qua chẳng qua là cùng mã phỉ nhóm nho nhỏ giao thủ một cuộc, bị đuổi giết một lần, ngược lại làm hắn kiếm pháp tiến bộ không ít, thậm chí gia tăng võ học kinh nghiệm, vậy so với mình luyện kiếm lúc nhiều.

Lúc này rút kiếm ra khỏi vỏ, vẻ mặt hưng phấn hướng hai gã áo đen sức lực dùng đại hán giết đem đi qua, chẳng những không có tránh né hai người vây công, ngược lại không lùi mà tiến tới. Đem trường kiếm trong tay huy vũ giọt nước không lọt, ngăn trở hai gã đại hán áo đen đại đao.

Thậm chí thỉnh thoảng phản kích một chút, triển đấu bất quá một chiếc trà thời gian, Tiêu Thần một tay kiếm pháp, đã dùng được như giống như cuồng phong bạo vũ, điên cuồng phóng, đem hai gã đại hán áo đen ngược lại đè trứ đánh nhau.

Cẩm bào trung niên đại hán thấy hai thủ hạ ngược lại rơi xuống hạ phong, dự cảm không ổn, lúc này vậy rút ra bên hông trường kiếm, đã gia nhập chiến trường.

Ba người vây công, Tiêu Thần không những không giận, ngược lại càng phát ra mừng rỡ, kiếm pháp dùng được vậy càng phát ra lưu loát, lực sát thương tăng nhiều.

Bị ba người vây công, mặc dù áp lực thật lớn, nhưng ở nơi này áp lực thực lớn, Tiêu Thần kiếm pháp tiến bộ cực nhanh, rất nhiều tại chính mình đóng cửa luyện kiếm lúc, nghĩ không ra quan khiếu, cùng với Hoa Sơn kiếm pháp đủ loại tinh diệu, trong một lớn dưới áp lực, rối rít nghĩ thông suốt, kiếm pháp vậy tùy theo biến đổi, không những xuất kiếm như cuồng phong bạo vũ, một lớp tiếp theo một lớp, làm cho địch nhân đáp ứng không xuể, có loại cảm giác hít thở không thông. Hơn nữa hắn Hoa Sơn kiếm pháp đích xác võ học kinh nghiệm, lại càng nhanh chóng tăng lên.

Hệ thống tăng lên:

Ngươi đối Hoa Sơn kiếm pháp có điều lĩnh ngộ, đạt được một trăm điểm võ học kinh nghiệm.

Ngươi đối Hoa Sơn kiếm pháp có điều lĩnh ngộ, đạt được ba trăm điểm võ học kinh nghiệm.

Ngươi đối Hoa Sơn kiếm pháp có điều lĩnh ngộ, đạt được năm trăm điểm võ học kinh nghiệm.

...

Ngươi đối Hoa Sơn kiếm pháp có điều lĩnh ngộ, đạt được tám trăm điểm võ học kinh nghiệm.

Chiến đấu, theo đối Hoa Sơn kiếm pháp tinh diệu nơi, rối rít có điều lĩnh ngộ, gia tăng võ học kinh nghiệm vượt xa bình thời diễn luyện.

Theo đối Hoa Sơn kiếm pháp càng ngày càng thuần thục luyện, hơn theo dễ nghe hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, Tiêu Thần trong lòng là vui vẻ không thôi, càng đánh càng hưng phấn, xuất kiếm tốc độ càng lúc càng nhanh, xuất kiếm góc độ, vậy càng phát ra tàn nhẫn.

Càng đánh càng mạnh!

Đây chính là trung niên cẩm bào nam tử trong lòng ba người cảm thụ, bọn họ chưa từng thấy qua như thế quái vật, thế nhưng ở trong chiến đấu vẫn có thể không ngừng để cho kiếm pháp tiến bộ, mặc dù loại này tiến bộ cũng không nhiều, trên thân kiếm lực đạo cũng không có thay đổi.

Nhưng là càng đánh, bọn họ lại càng phát cảm giác được khó chịu, càng phát ra cảm thấy trước mắt thiếu niên này biến thành lợi hại rồi, hơn nữa loại này lợi hại, cơ hồ là bọn họ dùng mắt thường có thể thấy được.

Trung niên cẩm bào nam tử nghĩ tới đây, trong bụng không khỏi buồn bực vô cùng, đang làm chuyện tốt bị cắt đứt không nói, còn không biết từ từ đâu chạy tới tiểu quái vật, hôm nay thật là ra cửa không có nhìn Hoàng Lịch, mọi chuyện không thuận!

Địch nhân vừa bắt đầu liền rất cường đại cũng không đáng sợ, càng đánh càng mạnh địch nhân mới đáng sợ. Tự mình cảm giác được địch nhân không ngừng ở tiến bộ trở nên mạnh mẻ, chính mình ứng phó càng ngày càng khó, cảm giác như vậy khó chịu muốn chết, thật giống như chính là mình bò lên bờ cá, theo thời gian trôi qua, dần dần hít thở không thông, cảm giác được tử vong phủ xuống.

...

Nửa nén hương thời gian nháy mắt đi qua, cảm giác được ba gã địch nhân xuất thủ càng phát ra chậm chạp, năng lực phản ứng biến thấp, ra chiêu trong lúc lộ ra sơ hở càng ngày càng nhiều.

"Uống! " Tiêu Thần mạnh mẽ hét lớn một tiếng, một kiếm quét tới, dùng được chính là Hoa Sơn kiếm pháp thức thứ nhất Bạch Vân Xuất Tụ , một thức này lúc này bị Tiêu Thần dùng đến, tinh diệu vô cùng, thời cơ lại càng bắt được đặc biệt tốt, chính là ba gã địch nhân lực cũ diệt hết, lực mới không sinh lúc.

Một kiếm quét ngang đi, đem ba người cho một kiếm quét lạc trên mặt đất, cười lớn một tiếng, Tiêu Thần đuổi theo trung niên kia cẩm bào nam tử, đã

nghĩ một kiếm đâm tới.

"Chậm đã! " trung niên cẩm bào nam tử vừa sợ vừa giận, lớn tiếng quát mắng: "Ngươi biết ta là ai không? Ngươi dám giết ta? Ngươi giết ta, ngươi cũng sống. . . ."

"Quan tâm ngươi là ai, Tiêu mỗ đây là đang thay trời hành đạo, như thế cầm thú người, cũng không cần phải sống sót! " Tiêu Thần không chút lựa chọn cắt đứt trung niên cẩm bào nam tử lời mà nói..., quyết đoán xuất thủ, một kiếm đem cẩm bào nam tử trái tim cho đâm thủng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Kiếm chém ba người, ấm áp một nhà

"A! " trung niên cẩm bào nam tử kêu thảm thiết, cả người run lên, hai mắt nhìn chằm chằm cá chết trắng, hai chân đạp một cái, lúc này bị mất mạng.

Tiêu Thần đem kiếm từ kỳ tâm bản trung rút ra, không chút do dự, sải bước một mại, đuổi theo kia hai gã đại hán áo đen nơi, cười lạnh một tiếng: "Vẽ đường cho hươu chạy, chết không có gì đáng tiếc!"

Lại là hai kiếm đâm đi, đem hai người trái tim đâm thủng, lúc này bị mất mạng.

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết bất nhập lưu cao thủ một gã, đạt được năm trăm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết bất nhập lưu cao thủ một gã, đạt được năm trăm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết bất nhập lưu cao thủ một gã, đạt được năm trăm kinh nghiệm chiến đấu.

Liên giết ba người, Tiêu Thần kia hưng phấn chiến ý biến mất đi, liền bội cảm đến mỏi mệt . Cơ hồ chiến nửa nén hương thời gian, vẫn tinh thần phấn khởi, lúc chiến đấu lại không có cảm giác gì, hôm nay chiến đấu xong, mới cảm giác được mới vừa rồi tiêu hao tinh lực thật lớn.

Nhưng mỏi mệt vẫn hòa tan không được Tiêu Thần trong lòng hưng phấn, giết ba người đạt được kinh nghiệm chiến đấu cũng không nhiều, nhưng cùng ba người so chiêu, lĩnh ngộ rất nhiều, Hoa Sơn kiếm pháp lại càng dùng tốc độ cực nhanh ở tiến bộ, gia tăng võ học kinh nghiệm, để cho hắn cũng nhịn không được hơi bị chắc lưỡi hít hà.

Vội vàng mở ra thuộc tính mặt bản, tra thoạt nhìn.

Hệ thống đề kỳ:

Hoa Sơn kiếm pháp (ưu tú cấp): thông hiểu đạo lí chi cảnh, trước mặt kinh nghiệm 20000 90000

Nếu là Tiêu Thần nhớ không lầm, này chỉ là ở mã phỉ trong tay chạy ra thăng thiên, lại cùng cẩm bào trung niên nam tử ba người giao thủ nửa nén hương thời gian, thu hoạch được võ học kinh nghiệm, cánh tương đương với hắn một mình một người luyện kiếm một tháng đoạt được!

"Quả nhiên hay là cùng người chiến đấu, kiếm pháp mới có thể tiến bộ nhanh hơn!"

Trong lòng cảm thán một tiếng, Tiêu Thần vừa nhìn thoáng qua trung niên cẩm bào nam tử thi thể, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh. Hấp thụ bị mã phỉ đuổi giết dạy dỗ sau, vậy cho hắn biết, hoặc là liền không động thủ, một khi động thủ thì phải hạ tử thủ!

Hắn cũng không muốn ở hi lý hồ đồ bị cho truy sát!

"Đa tạ thiếu hiệp cứu giúp!"

Lúc này, vậy đối với phu thê thê tử sắp bị kéo ra mở đích y phục mặc mang tốt, ô được nghiêm nghiêm thực thực, liền lăn một vòng đem chồng của nàng cho dìu dắt đứng lên, đi tới Tiêu Thần trước người, lúc này hai đầu gối quỳ xuống đất, đầy mặt cảm kích nói cám ơn.

"Đứng lên đi! " Tiêu Thần nhìn kia thê tử một cái, tướng mạo tuấn tú, da thịt tuyết trắng, là một xinh đẹp thiếu phụ, cũng khó trách trung niên kia cẩm bào nam tử sẽ như thế cấp sắc, dưới ban ngày ban mặt, liền làm kia chuyện cầm thú.

. . . . .

Trải qua một phen nói chuyện với nhau, Tiêu Thần cũng biết đây đối với phu thê tên, trượng phu gọi Vương Tường, về phần thê tử nha, thì dùng Vương thị tương xứng.

Vương Tường phu thê sẽ ngụ ở cách đó không xa một tòa tên là Lạc Nhạn trấn thành trấn thượng, hôm nay ra khỏi thành, là đi trước ở nông thôn thăm người thân. Kia nghĩ đến, trên nửa đường liền bị trung niên cẩm bào nam tử coi trọng Vương thị vẻ thùy mị, kế tiếp tựa như Tiêu Thần chứng kiến .

Vương Tường phu thê cũng là cực kỳ háo khách người, biết được Tiêu Thần cũng không chỗ đi sau, liền cùng mời Tiêu Thần đi trước trong nhà ngồi xuống. Tiêu Thần trầm ngâm chốc lát, nghĩ đến mình quả thật không có gì chỗ đi, mà hắn hôm nay lại càng cả người mỏi mệt , muốn tìm trấn nghỉ ngơi một đêm, lúc này gật đầu, hớn hở đi trước.

Ở thái dương hạ sơn lúc trước, ba người chạy tới Lạc Nhạn trấn, ở cửa thành nơi vừa nhìn, Tiêu Thần âm thầm có chút kinh ngạc. Hắn vốn tưởng rằng này Lạc Nhạn trấn cùng hoang trấn bình thường, là một cái thôn trấn, cũng không có bao nhiêu người. Nào biết, một cái nhìn lại, cho dù là sắc trời đã tối, vậy có thật nhiều người đi đường ở trên đường lắc lư, nhưng càng nhiều hơn là cầm đao kiếm giang hồ nhân sĩ.

Hơn nữa này trấn có thể sánh bằng hoang trấn phần lớn, nói là trấn nhưng là cùng thành nhỏ không sai biệt lắm.

"Ân công có hay không kỳ quái nơi này vì sao có như thế nhiều người giang hồ? " tựa hồ nhìn thấu Tiêu Thần trong mắt kinh ngạc, một bên Vương Tường nhẹ giọng hỏi.

Vương Tường phu thê vẫn kiên trì dùng ân công tương xứng Tiêu Thần, hắn cũng bất đắc dĩ mấy lần nghĩ để cho bọn họ sửa đổi tên, tất cả đều thất bại sau, Tiêu Thần liền không khuyên nữa nói, tùy ý đây đối với vợ chồng xưng chính mình là ân công.

Đang âm thầm kinh ngạc ngoài, Vương Tường nói ra trong lòng mình kinh ngạc, Tiêu Thần khẽ gật đầu: "Là có chút kỳ quái, này Lạc Nhạn trấn tại sao lại hấp dẫn như thế nhiều người giang hồ? Hơn nữa những người này, thoạt nhìn cũng không giống như là người địa phương."

"Ân công nói không sai, những thứ này người giang hồ mười có chín không phải là người địa phương! " Vương Tường gật đầu, vừa giải thích: "Đó là bởi vì biên thành thành chủ ở ta Lạc Nhạn trấn thiết xuống lôi đài, ai có thể đủ liên tục bảo vệ cho lôi đài thời gian một tháng, liền có thể đủ đảm nhiệm ta Lạc Nhạn trấn thành chủ. Vì vậy hấp dẫn vô số người giang hồ tiền lai, thử thời vận."

"Thành chủ cũng có thể dùng võ đài phương pháp xử lí chọn lựa tới ? " Tiêu Thần nghe được bội cảm mới mẻ, hắn nghe nói qua tỷ võ chọn rể, tỷ võ tranh đoạt đệ nhất thiên hạ, nhưng là không còn có nghe nói qua còn có thể dùng tỷ võ phương thức tới chọn ra khỏi thành chủ.

Khi hắn trong ấn tượng, thành chủ không cũng là người khác ra lệnh đấy sao?

Vương Tường lại không có nửa điểm cảm thấy mới mẻ, ngược lại thấy nhưng không thể trách nói: "Này có cái gì kỳ quái, coi như là biên thành thành chủ, đó cũng là thông qua lôi đài chọn đi tới. Nghe nói chúng ta này phương viên mấy ngàn dặm đất, phần lớn thành chủ, tất cả đều là khảo tỷ võ quyết định."

Nói này, Vương Tường ngừng lại một chút, tiếp theo giải thích: "Nghe người ta nói, này trước kia cũng không phải như vậy. Nhưng mấy chục năm tiền căn là Hoa Sơn, nhất thống Kim Môn võ lâm, ở Kim Môn võ lâm phổ biến này tỷ võ quyết định chức thành chủ quy củ. Mặc dù hôm nay Hoa Sơn đã bị diệt môn mấy chục năm rồi, nhưng này quy củ lại kéo dài xuống tới, tất cả mọi người cảm thấy này quy củ rất tốt rất công bình. Trên giang hồ, bổn chính là cường giả vi tôn nha, vì vậy cũng không có phế bỏ."

Hắn lời này chính mình cũng không có cảm thấy cái gì, cũng là một bên khác Tiêu Thần trong lòng vừa động, trong lòng lẩm bẩm một tiếng: "Lại là Hoa Sơn sao?"

Hắn xuyên qua tới nay, nghe được nhiều nhất đúng là Hoa Sơn rồi, thậm chí còn học Hoa Sơn nhập môn kiếm pháp. Mặc dù cơ hồ nghe mỗi người đều nói, Hoa Sơn diệt môn. Nhưng là Tiêu Thần những này qua tới , sở nghe được, chỗ đã thấy, khắp nơi đều có Hoa Sơn dấu vết.

Có thể thấy được Hoa Sơn đối cả giang hồ ảnh hưởng có bao nhiêu, hắn thậm chí có ta không tin, Hoa Sơn gặp thật diệt môn.

Như thế tạo thành giang hồ lực ảnh hưởng cực lớn đại phái, làm sao có thể nói diệt môn liền diệt môn đâu?

Ba người theo xâm nhập Lạc Nhạn trấn, đi tới trong trấn, nhìn thấy bị vô số cây đuốc chiếu lên sáng trưng lôi đài, chu vi đầy giang hồ nhân sĩ, người người vẻ mặt hưng phấn rống to, chỉ nghe kia chiến đấu tiếng hô, đã nghe được Tiêu Thần nhiệt huyết sôi trào.

Kiềm chế ở trong lòng muốn đi vừa nhìn vọng động, hắn đi theo Vương Tường vợ chồng đi tới bọn họ bị vây Lạc Nhạn trấn một cái vắng vẻ góc nhà. Một cái cửa nhỏ tiểu viện, mặc dù khó coi, nhưng bố trí cực kỳ ấm áp.

Vừa mở cửa ra, liền có một lóe ra mắt to tiểu tử nhào tới Vương Tường trên người, hô to gọi nhỏ hô to trứ: "Phụ thân ôm. . . ."

"Được rồi, của ta tiểu tử! " Vương Tường trên mặt lộ ra nụ cười, cười ha ha trứ đem tiểu tử cho ôm lấy, tựa hồ ôm con mình, lúc trước gặp lăng nhục tất cả đều quên đi, chỉ cảm thấy vui vẻ, hạnh phúc.

"Mẹ vậy ôm một cái! " tiểu tử vừa bò đến Vương thị trên người, hô to gọi nhỏ nói chuyện lên.

Nhìn một nhà ba người, vui vẻ hòa thuận bộ dạng, Lâm Dật khóe miệng nhẹ nhàng kiều, phát ra từ nội tâm nụ cười. Hắn hôm nay đã làm chuyện, không có sai!

Nếu là lại bị hắn nhìn thấy người như vậy, hắn vẫn còn có thể rút kiếm tương trợ , bất kể người nọ là ai, coi như là vì vậy mà bỏ mạng, hắn cũng cảm thấy trị giá!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Lôi đài quan chiến

"Đây là ân công, nếu không phải ân công hôm nay xuất thủ cứu giúp, cha mẹ hôm nay có thể bị không về được, tới mau gọi ân công! " Vương Tường hai phu thê đột nhiên ý thức được Tiêu Thần còn đang, vội vàng chỉ vào Tiêu Thần hướng tiểu tử giải thích.

Tiểu tử mặc dù không hiểu cái gì cha hắn mẹ không về được ý tứ , nhưng là cực kỳ hiểu chuyện, hô to gọi nhỏ hướng Tiêu Thần gọi một tiếng: "Ân công ~ "

Tiêu Thần vội vàng để cho tiểu tử đổi lời nói: "Đừng gọi ta ân công, gọi ta Tiêu Thần ca ca."

"Tiêu Thần ca ca! " tựa hồ ca ca hai chữ so sánh với ân công hai chữ càng làm tiểu tử cao hứng, tiểu tử rất nhanh đổi lời nói, hô to gọi nhỏ vươn béo mập tay nhỏ bé kêu lên: "Tiêu Thần ca ca ôm. . . ."

Thấy vậy Tiêu Thần khẽ mỉm cười, liền tranh thủ tiểu tử cho ôm vào trong ngực, đùa với tiểu tử chơi đùa. Giờ khắc này, hắn tựa hồ quên mất hết thảy sinh tử, quên mất hết thảy phiền não, đột nhiên có loại có thể cảm nhận được Vương Tường phu thê cảm thụ.

Ở Vương Tường nhà uống trà ăn cơm, nói chuyện với nhau đã đến đêm khuya, Tiêu Thần không đành lòng phá hư này vui vẻ hòa thuận ấm áp một nhà, nói lên cáo từ.

Vương Tường vợ chồng mọi cách khuyên lưu, Tiêu Thần lại đã quyết định đi, Vương Tường phu thê bất đắc dĩ, chỉ có thể nói nói: "Ân công phải nhớ được thường để xem một chút, tiểu tử cũng là thật thích ngươi."

"Tiêu Thần ca ca phải nhớ được đến ta nha! " tiểu tử ở một bên vậy hô to gọi nhỏ đường, một đôi như nước trong veo mắt to, đôi mắt - trông mong nhìn Tiêu Thần.

"Tốt, Tiêu Thần ca ca có rãnh rỗi liền tới thăm ngươi! " ngắt tiểu tử mập đô đô mặt, Tiêu Thần cười gật đầu, rồi sau đó chắp tay cáo từ, rời đi Vương Tường vợ chồng nhà.

Mặc dù Tiêu Thần cũng rất muốn để lại, Vương Tường vợ chồng nhiệt tình, còn có một khả ái tiểu tử, để cho Tiêu Thần bội cảm ấm áp, đi tới cái thế giới này sau, lần đầu tiên cảm thấy nhà cảm giác. Nhưng hắn hay là không đành lòng quấy rầy này một nhà ba người, phá hư bọn họ cuộc sống yên tĩnh.

...

Ra khỏi Vương Tường vợ chồng nhà sau, Tiêu Thần tìm một cái khách sạn ở. Ở công việc gian phòng lúc, chỉ nghe đông đảo giang hồ nhân sĩ uống rượu ăn cơm lúc, nhiệt nghị trứ về lôi đài chuyện. Vừa nói trên lôi đài có vị kia vị cao thủ kia, đã bảo vệ cho bao nhiêu ngày, đánh bại bao nhiêu người.

Nghe được Tiêu Thần không khỏi nhiệt huyết sôi trào, tâm hướng tới chi. So với bình thản cuộc sống, Tiêu Thần thích hợp hơn loại kích thích này, nhiệt huyết sôi trào giang hồ cuộc sống.

Cùng cao thủ tỷ thí, cùng các loại người giang hồ chiến đấu, ma luyện kiếm pháp, tăng thực lực lên, loại này mạo hiểm kích thich cuộc sống, hắn mới thích nhất.

Kiềm chế ở trong lòng khẩn cấp, trở về phòng nghỉ ngơi một đêm, nghỉ ngơi dưỡng sức, ở mặt trời lên cao lúc, tất cả mỏi mệt hễ quét là sạch, Tinh thần dịch dịch, hai mắt sinh quang.

Trạng thái thật tốt!

Tiêu Thần lúc này mới cười nhạt, cầm trong tay trường kiếm, đi ra khỏi khách sạn, hướng lôi đài đi tới. Còn chưa tới lôi đài lúc, liền nghe được bên tai vô

số kích động thanh âm truyền đến.

"Nghe nói Kim Đao Lưu chuẩn bị ra sân, đem bảo vệ cho lôi đài mười bảy ngày trong rừng hổ cho đuổi xuống đài."

"Kim Đao Lưu? Ta nghe nói qua hắn a! Một thanh Kim Đao đùa bỡn uy lực cực lớn, xuất đạo tới nay, bại kẻ địch vô số, thậm chí tương truyền hắn còn đang tam lưu cao thủ trên tay, thong dong trốn lui quá, thực lực cường hãn a!"

"Nhưng trong rừng hổ không tồi, một đôi hổ quyền dùng được quả nhiên là hổ hổ sanh uy, liên chiến mười bảy ngày, chiến bại địch thủ cơ hồ phá trăm, không một bại tích, có thể thấy được này trong rừng hổ thực lực cường hãn. Lần này Kim Đao Lưu ra sân, hắn là một cuộc Long Hổ đánh nhau, xem chút mười phần a!"

"Kia còn chờ cái gì? Chạy nhanh lên một chút, lập tức mở màn!"

Bên cạnh người giang hồ vẻ mặt hưng phấn nhiệt nghị trứ, một đám mở ra cước bộ, rối rít chạy hướng lôi đài. Nghe được Tiêu Thần trong lòng cũng khẽ động, đúng như kia người khác theo như lời, này hẳn là một cuộc Long Hổ tranh nhau kịch chiến.

Cũng nữa kềm nén không được nhiệt huyết sôi trào tâm, vậy bước nhanh hơn hướng lôi đài chạy đi.

Vừa đuổi tới ngoài lôi đài vây, chính là người ta tấp nập người giang hồ, đem trọn cái lôi đài cũng cho vây nước chảy không lọt, căn bản kháo không vào đi.

Tiêu Thần không cách nào, nhìn bốn phía, nhất thời hai mắt tỏa sáng. Không ít người giang hồ tất cả đều đứng ở trên nóc nhà, nữa cũng không nghĩ nhiều, cước bộ đạp một cái, bay lên không nhảy, nhảy lên thành tường. Học bốn phía người giang hồ, vậy ngồi ở trên mái hiên nhìn lại.

Cũng là hắn này nhảy lên mái hiên thân pháp, có chút nhẹ nhàng, hơn có một loại cường đại tính công kích. Để cho bốn phía người giang hồ, rối rít nhìn chăm chú cho hắn, tất cả đều lộ ra vẻ kinh dị.

Nhưng cũng không có kinh dị bao lâu, ánh mắt của bọn họ rất nhanh bị lôi đài cho hấp dẫn ở. Bởi vì trên lôi đài, đã có hai người ra sân.

Một vị tay cầm Kim Đao, Kim lóng lánh, vẻ mặt xốc vác vẻ, đây chính là thanh danh không nhỏ Kim Đao Lưu. Mà tên còn lại, thì tay mang sắt luyện quyền sáo, vóc người to con, hai mắt híp lại, hổ mắt trợn to thật lớn, chỉ làm cho người nhìn lên một cái, liền bội cảm kinh hãi, người này chính là liên thủ lôi đài mười bảy ngày lâu trong rừng hổ.

Hai người chắp tay, hỗ đạo một tiếng: "Mời " chữ. Kim Đao Lưu lúc này giương đao, hóa thành một đoàn kim quang, hướng trong rừng hổ trùm tới. Mà trong rừng hổ hét lớn một tiếng, như Mãnh Hổ xuống núi, giơ lên hổ quyền, dũng mãnh nhào tới.

Hai người ra chiêu, một cái đao thế kinh người, một cái quyền thế kinh người, đánh không phân cao thấp, lại càng kịch liệt vô cùng.

Cơ hồ mỗi một chiêu, cũng có thể để cho quan chiến người giang hồ, nheo mắt, âm thầm kinh hãi. Này hoàn toàn là liều mạng chiêu thức, cơ hồ cũng không có nương tay, toàn lực đánh một trận.

Chỉ cần hơi chút vô ý, sẽ gặp bị một đao hoặc là một quyền đánh chết, thấy vậy mọi người sợ hết hồn hết vía, nhát gan người, đừng nói thượng lôi đài rồi, ngay cả cũng không dám nhìn.

Tiêu Thần lại vẻ mặt vẻ hưng phấn, nhìn hai người kia nhiệt liệt chiến đấu, trong ánh mắt lóe ra dược dược dục thí vẻ, cả người nhiệt huyết sôi trào, hận không được vậy tham dự vào loại này chiến đấu đi lên.

Thấy vậy hắn quanh người mấy tên người giang hồ, một đám rời đi hắn rất xa, thầm lui mấy bước, không dám nhích tới gần. Vừa nhìn Tiêu Thần này thần sắc, cũng biết thiếu niên này là một cái chiến đấu cuồng.

Đối với cái này loại thích chiến đấu kẻ điên, hay là cách khá xa một chút, tương đối an toàn.

Tiêu Thần cũng không để ý, chẳng qua là hai mắt híp lại, nhìn về lôi đài kịch chiến hai người, đột nhiên mở miệng: "Tốt lắm, thắng bại đã phân, Kim Đao Lưu thua!"

Quanh người kín người mặt không tin, trên lôi đài chiến đấu hai người còn đang khí thế ngất trời chiến đấu, không chia trên dưới, kia phân ra thắng bại?

Đang muốn mở miệng phản bác, lại thấy trên lôi đài kịch chiến hai người tình thế nhất thời biến đổi, Kim Đao Lưu trong tay Kim Đao tốc độ đột nhiên vừa chậm, lộ ra sơ hở. Bị trong rừng hổ bắt được này vừa vỡ nứt hở, một cái hổ quyền ném tới, đem Kim Đao cho đập phi một bên, không môn mở rộng ra, một ít nhớ hổ quyền như vào chỗ không người, một quyền đập trúng Kim Đao Lưu bộ ngực.

Đem một quyền đập bay, rơi xuống lôi đài, đẫm máu không ngừng, sắc mặt trắng bệch, mặt như giấy trắng, Kim Đao Lưu bại!

Thấy vậy quanh người người rối rít kinh ngạc vô cùng, một đám tò mò hướng Tiêu Thần hỏi: "Ngươi sao nói trước nhìn ra Kim Đao Lưu muốn bại?"

"Kim Đao Lưu một thanh Kim Đao khiến cho Kim lóng lánh, tốc độ cực nhanh, nhìn như uy lực cực lớn, nhưng đối với kia tiêu hao vậy thật lớn. Xem xét lại trong rừng hổ đến đi đi, chính là một cái hổ quyền, tiêu hao quá nhỏ. Một lúc sau, Kim Đao Lưu tự nhiên sẽ càng ngày càng yếu, sơ hở vậy sẽ xuất hiện càng ngày càng nhiều, vừa bắt đầu liền bại cục đã định. Muốn thi triển khoái đao, trừ phi vừa bắt đầu liền chiếm cứ thượng phong, đem đối thủ

nhanh chóng đánh bại, nếu không vẫn tiêu dông dài, nhất định. " Tiêu Thần nhàn nhạt giải thích một tiếng.

Nghe được quanh người người thầm thầm bội phục, một đám giơ ngón tay cái lên: "Huynh đài hảo nhãn lực! "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Lên đài khiêu chiến, thắng hạ đệ nhất tràng

Bốn phía người tán dương cũng không để cho Tiêu Thần để ý, chẳng qua là nhìn khí thế ngất trời lôi đài, cũng nữa kềm nén không được nhiệt huyết sôi trào cảm xúc, lúc này đứng dậy, tung người nhảy, từ dưới mái hiên nhảy xuống, trên đường cũng không chạm đất, mà là đem chi chít đầu người, cho rằng điểm mượn lực, giẫm phải một đám đầu người nhảy lên lôi đài.

Quét nhìn mọi người một cái, hai tay củng kiếm, cất giọng kêu lên: "Hôm nay Tiêu mỗ muốn nghĩ bảo vệ cho lôi đài, tranh đoạt kia chức thành chủ. Xin hỏi ở trong tràng, nhiều như vậy anh hùng hào kiệt, có thể có dám cùng ta đánh một trận người?"

Như thế lớn lối lên đài phương thức, như thế lớn lối lời mà nói..., lập tức đưa tới mọi người bất mãn, lúc này thì có một người nhảy ra ngoài, chỉ vào Tiêu Thần lỗ mũi mắng: "Tiểu tử dứt sữa có hay không? Liên nãi cũng không gãy, liền dám như thế lớn lối, tuyên bố khiêu chiến tại chỗ tất cả anh hùng? Hôm nay ta Hứa mỗ người, sẽ phải hảo hảo cho ngươi một quả dạy dỗ, để cho ngươi biết, làm người khác quá kiêu ngạo!"

"Ha ha ha, lão Hứa mau lên, hảo hảo dạy tiểu tử này làm người, tuổi không lớn lắm, khẩu khí ngã rất lớn a!"

"Lão Hứa đừng nói nhảm rồi, mau lên, đem tiểu tử kia cho đá ra lôi đài!"

"Đừng chậm trễ thời gian, chúng ta nhìn là cường giả tỷ thí, không phải là tiểu hài tử xấu xa tranh đấu!"

"..."

Một đống người giang hồ ồn ào, dư luận cơ hồ là nghiêng về một phía, tất cả đều là lên án công khai Tiêu Thần âm thanh. Tiêu Thần nghe, không những không giận, ngược lại cười. Hắn sở dĩ làm như thế lớn lối, vừa ra tràng liền mở ra cái bản đồ pháo, gây nên liền để cho càng nhiều là tới cùng hắn chiến đấu.

Lôi đài chiến hắn vậy nhìn hiểu , giống như trong rừng hổ loại này liên chiến thắng liên tiếp không dưới trăm tràng, vững vàng bảo vệ cho lôi đài dài đến mười bảy ngày lâu cường giả, thậm ít có người đi trước khiêu chiến hắn.

Thì ngược lại không có bất kỳ danh khí người, người khiêu chiến như nước thủy triều. Tiêu Thần mục đích tự nhiên không phải là là ở cái gì kia chức thành chủ, hắn chính là vì cùng càng nhiều là người chiến đấu, ma luyện chính mình kiếm pháp mà đến.

Gặp phải đối thủ, tự nhiên là hi vọng càng nhiều càng tốt.

Đang suy tư, vị kia họ Hứa hán tử cầm một thanh kiếm, đang lúc mọi người ồn ào trứ, nhảy lên lôi đài, sắc mặt có chút nung đỏ, hiển nhiên là cảm giác mình một thanh tuổi, khi dễ Tiêu Thần như vậy một thiếu niên, ở trước mắt bao người, hơi cảm thấy ý không tốt.

Thấy Tiêu Thần cầm trong tay một thanh, họ Hứa hán tử lấy lại bình tĩnh, này mới mở miệng nói: "Thấy ngươi cũng là luyện kiếm, mà ta cũng vậy luyện kiếm. Như thế vừa lúc, ta và ngươi tỷ thí một phen kiếm pháp, cho ngươi kiến thức biết một chút về, cái gì mới thật sự là kiếm pháp!"

"Mời! " Tiêu Thần ngâm ngâm cười nói, làm ra một cái mời thế, cũng không có bởi vì họ Hứa hán tử nói muốn dạy hắn cái gì gọi là chân chính kiếm pháp lời nói mà đưa khí.

"Mời! " Tiêu Thần bộ dạng này lạnh nhạt mỉm cười, không thể sinh khí bộ dáng, ngược lại làm kia họ Hứa hán tử cảm giác mình nói chuyện càn rở rồi, lúc này úng thanh gật đầu, ôm trường kiếm, chắp tay làm ra một cái mời thế.

"Cẩn thận rồi!"

Họ Hứa hán tử hảo tâm nhắc nhở một tiếng, cầm trong tay trường kiếm, liền hướng Tiêu Thần giết đem tới đây. Trường kiếm ở trên tay hắn, thật giống như sống lại bình thường, linh xảo vô cùng, có thể làm ra các loại bất khả tư nghị linh xảo động tác. Để cho Tiêu Thần nhìn, cũng không khỏi ánh mắt sáng lên.

Hắn nhưng chưa từng thấy qua có thể đem trường kiếm dùng được như thế linh xảo người, lúc này vậy trấn định ngưng thần, thần sắc nghiêm nghị, ngưng trọng đối đãi. Dĩ nhiên, hai tròng mắt gian tự nhiên không thể thiếu kia dược dược dục thí vẻ hưng phấn, cầm trong tay kiếm, cũng giết đem đi qua.

Đang đang đang!

Song kiếm đụng nhau, lóe ra từng đạo ánh lửa.

Họ Hứa hán tử sắc mặt khẽ biến thành hơi chìm, từ đối diện kiếm ở bên trong, hắn rõ ràng cảm nhận được một cổ khổng lồ lực đạo theo hắn trường kiếm truyền tới.

Mỗi lần trường kiếm tiếp xúc, hắn hổ khẩu đều sẽ vì một trong chấn, thậm chí muốn dùng rất lớn khí lực, đi triệt tiêu rụng kia đánh tới lực đạo.

Hắn sao vừa không biết, tên này họ Tiêu thiếu niên, kia kiếm pháp tinh diệu không tinh hay khác nói, nhưng là kia lực lượng cũng là nếu so với hắn lớn.

Nghĩ tới đây, họ Hứa hán tử không dám sẽ cùng Tiêu Thần cứng đối cứng rồi, ngược lại đem xảo kình dùng đến cực hạn, muốn dùng đúng dịp đánh bại Tiêu Thần.

Họ Hứa hán tử biến đổi chiêu, Tiêu Thần vậy tùy theo biến chiêu. Hắn vốn là ma luyện kiếm pháp mà đến, cũng không phải là vì đánh bại người. Vì vậy, cũng không có ỷ vào dùng lực áp người, ngược lại vậy vận dụng kiếm pháp chi xảo diệu vận dụng, dùng đúng dịp đối đúng dịp.

Theo hai người kích đấu thắng chiêu số càng ngày càng nhiều, Tiêu Thần thu hoạch hết sức rõ ràng. Không những thu hoạch một nhóm lớn võ học kinh nghiệm, đem Hoa Sơn kiếm pháp khoảng cách tăng lên tới xuất thần nhập hóa chi cảnh càng tiến một bước không nói, lại để cho hắn học xong rất nhiều kiếm pháp đúng dịp kỹ diệu dụng, nếu không phải họ Hứa hán tử ở trước mặt hắn làm làm mẫu, Tiêu Thần làm sao có thể đủ biết kiếm pháp còn có nhiều như vậy cách dùng?

Đột nhiên, hắn bên này cao hứng, bên kia họ Hứa hán tử trong lòng thì buồn bực muốn chết. Nghĩ tới mới vừa rồi chính mình theo như lời muốn giáo nhân gia một lần nữa làm người, biết cái gì gọi là chân chính kiếm pháp mạnh miệng, mặt của hắn liền rát.

Thật sâu nhìn Tiêu Thần một cái, trong lòng thầm giật mình, cũng không biết từ từ đâu chạy tới thiếu niên, lĩnh ngộ thật sự quá mạnh mẽ. Hắn mới vừa vặn dùng đến đối phó thiếu niên chiêu thức, sau một khắc thiếu niên liền hữu mô hữu dạng cầm lấy chiêu thức của hắn để đối phó hắn.

Này lại không nói, thiếu niên này còn có thể suy một ra ba, trong nháy mắt, lấy ra lợi hại hơn, tinh ranh hơn hay chiêu thức đi ra ngoài.

Nếu là có như vậy một gã như thế thiên tư tung hoành đệ tử, họ Hứa hán tử thật không gặp cao hứng muốn chết. Nhưng là, người này như là đối thủ của mình lời mà nói..., như vậy chính là cực kì khủng bố chuyện. Trơ mắt nhìn đối thủ đem chiêu thức của mình học xong, lại suy một ra ba, dùng đến uy lực lớn hơn nữa, tinh ranh hơn hay, cảm giác như vậy, quả thực so sánh với người ở trên người mình cắt lấy một miếng thịt còn muốn khó chịu.

Vẫn giao đấu hơn trăm chiêu, họ Hứa hán tử con cảm giác mình đem một thân sở học đều nhanh lấy hết rồi, căn bản không nhìn thấy bất kỳ đánh hy vọng thắng lợi, vội vàng nhảy ra một bên, chắp tay nhận thua nói: "Đừng đánh, đừng đánh, thu hồi ta mới vừa nói lời mà nói..., ta Hứa mỗ người nhận thua!"

"Đa tạ! " Tiêu Thần trong lòng cảm thấy đáng tiếc, hắn cảm thấy họ Hứa hán tử trên người tất nhiên lại cất giấu không có xuất thủ quá tinh diệu chiêu thức, dùng không được bao lâu, là hắn có thể bức bách kia dùng đến, sau đó đem học trộm đến. Nhưng họ Hứa hán tử trực tiếp nhận thua, không cùng hắn đánh, cũng chỉ có thể chắp tay kêu một tiếng đa tạ.

Hệ thống đề kỳ:

Đánh bại bất nhập lưu đỉnh cao thủ, đạt được một ngàn kinh nghiệm chiến đấu.

Mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng chỉ là đánh một trận, thu hoạch không ít võ học kinh nghiệm, còn có kinh nghiệm chiến đấu không nói, hơn học được không ít nặng nề tinh diệu kiếm thuật. Để cho Tiêu Thần nhất thời cảm thấy, đến đây lôi đài khiêu chiến trong chốn giang hồ các lộ cao thủ, đúng là một cái ý kiến hay.

Cũng không dùng giao ra tánh mạng thật nhiều, vậy không cần nơi tìm người, chỉ cần đứng ở trên lôi đài, là có thể cùng đến từ trong chốn giang hồ các nơi cao thủ giao thủ, kiến thức đủ loại kiểu dáng, xốc xết võ học.

Lại có chỗ nào, so sánh với đứng ở trên lôi đài càng tốt sao?

Trong khoảng thời gian ngắn, Tiêu Thần cánh không nỡ xuống đài, càng không có đi nghỉ ngơi, đánh bại họ Hứa hán tử sau, lần nữa nói thẳng khiêu chiến: "Còn có ai, dám cùng Tiêu mỗ đánh một trận? "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Thắng liên tiếp thập tràng, còn có ai?

Tiêu Thần thắng trận tiếp theo, dưới lôi đài phương người, đều cũng không dám khinh thường hắn, ồn ào thanh vậy nhỏ đi xuống. Nhưng theo Tiêu Thần vừa một câu có chút lớn lối khiêu chiến, nhất thời dẫn bạo liễu dưới trận tất cả người giang hồ cảm xúc.

"Tiểu tử này quá kiêu ngạo rồi, người nào đi tới, dạy hắn hảo hảo làm người!"

"Lớn lối về lớn lối, nhưng này họ Tiêu tiểu tử kiếm pháp quả thật không tệ, liên lão Hứa cũng không phải là đối thủ của hắn!"

"Bất kể nhiều như vậy, ta Tưởng người khác chính là không ưa hắn còn nhỏ tuổi, ỷ vào một hai tay tinh diệu kiếm pháp, liền dám nói ầu nói tả, lớn lối quá ...!"

"Tốt, ta Cừu mỗ người vậy không ưa, lão Tưởng ngươi trước đi tới, ta Cừu mỗ người sau đó sẽ tới!"

"Phi phi, lão Cừu ngươi có ý gì? Còn không có ra sân đâu rồi, liền rủa ta Tưởng người khác muốn thua?"

". . . . ."

Dưới lôi đài phương, người giang hồ tâm tình bất mãn một trận nhiệt nghị tiếng vang lên, rất nhanh thì có một người nhảy lên lôi đài, cầm trong tay đại đao, chắp tay kêu lên: "Sẽ làm cho ta Tưởng người khác gặp gặp ngươi, dẫn dạy kiếm pháp của ngươi cao chiêu!"

Tiêu Thần ngâm ngâm mà cười, làm đủ khinh miệt tư thái, một ít phó lòng tin mười phần bộ dạng, tựa hồ căn bản là không cảm giác mình gặp bại, thản nhiên chắp tay làm ra một cái mời thế: "Mời!"

"Mời!"

Tiêu Thần bộ dạng này lòng tin tràn đầy, cuồng vọng lớn lối tư thái, mặc người nhìn thấy cũng muốn tiến lên đi, hướng trên mặt hắn đánh thượng một quyền. Tưởng họ hán tử hít sâu một hơi, cố gắng đè nén trong lòng muốn xông đi lên đánh thượng một quyền vọng động, lúc này rút đao, hét lớn một tiếng mời chữ.

Sau đó cầm đại đao, như một trận cuồng phong, hướng Tiêu Thần xung phong liều chết đi. Đao chưa đến, lạnh lùng như đao tử bình thường bén nhọn đao phong, ào ào mà đến.

Thấy vậy Tiêu Thần hai mắt tỏa sáng, này Tưởng họ hán tử một tay đao pháp, rất có cuồng phong bạo vũ cảm giác. Xuất đao tốc độ rất nhanh, kích khởi cuồng phong, hơn trói buộc địch nhân động tác.

Hơi trầm ngâm chốc lát, Tiêu Thần lúc này rút kiếm, dùng chậm đối mau. Tùy ý kia Tưởng họ nam tử đem một cây đại đao huy vũ hơn mau, lạnh lùng gào thét mà đến cuồng phong, có nhiều đâm mặt. Tiêu Thần vững vàng bảo vệ cho bất động, một thanh trường kiếm bảo vệ cho tự thân một tấc vuông đất, không lùi phần sau bước.

Điên cuồng tấn công mấy lần, tất cả đều phá không ra Tiêu Thần trường kiếm phòng thủ, Tưởng họ hán tử trên mặt hiện lên một chút hoảng hốt vẻ, trong khoảng thời gian ngắn, cũng không biết như thế nào cho phải. Cứ như vậy một khắc thần sắc hoảng hốt, Tiêu Thần vừa vặn bắt được, mới vừa lại chậm rãi phòng thủ trường kiếm, đột nhiên như tia chớp bình thường đâm ra, như linh xà vừa hôn.

Ngay giữa hôn Tưởng họ hán tử trên thân đao, đột nhiên mà cường đại lực đạo, để cho kia đứng không vững, đánh lùi lại mấy bước xa.

Không đợi Tưởng họ thăng bằng hạ bàn, Tiêu Thần trường kiếm giương lên, thay đổi kiếm pháp. Rất mạnh vô cùng điên cuồng đuổi theo đi, trường kiếm chà chà chà đâm ra, bức bách Tưởng họ hán tử phải luống cuống tay chân phòng thủ.

Này một trận thật giống như cuồng phong bạo vũ một loại công kích, Tưởng họ hán tử lâu thủ dưới, phản ứng càng phát ra chần chờ, đang một thanh âm vang lên lên, trên tay đại đao bị Tiêu Thần một kiếm đánh mở một bên, không môn mở rộng ra. Sau một khắc trường kiếm như vào chỗ không người, một kiếm khoác lên Tưởng họ hán tử trên cổ.

Từ Tiêu Thần bắt được Tưởng họ hán tử sơ hở, nhanh như tia chớp phát động công kích, sau đó ở một trận cuồng phong bạo vũ một loại điên cuồng tấn công, đánh bại Tưởng họ hán tử, bất quá là một chớp mắt thời gian phát sinh. Tiêu Thần này một loạt phản kích động tác, có thể dùng động như thỏ khôn để hình dung, quá là nhanh!

Dưới đài rất nhiều người tất cả đều không có kịp phản ứng, Tưởng họ hán tử liền bị Tiêu Thần phản kích đến bại!

"Hí!"

Dưới đài không ngừng truyền đến rút ra lãnh khí thanh âm, rất nhiều người tất cả đều vẻ mặt sợ hãi than nhìn Tiêu Thần, rối rít thở dài nói.

"Không thể không nói, này họ Tiêu tiểu tử mặc dù lớn lối, nhưng thực lực này Đang thật không sai , chẳng lẻ thật là có đánh sâu vào chức thành chủ năng lực?"

"Chức thành chủ? Liền hắn? Chớ trêu! Này họ Tiêu tiểu tử thực lực mặc dù không tệ, nhưng so với trong rừng hổ đám người tới , còn kém quá nhiều. Có năng lực đánh sâu vào chức thành chủ, là trong rừng hổ!"

"Nếu hắn không phải là trong rừng hổ đối thủ, kia còn chờ cái gì? Đem tiểu tử này bắn cho xuống tới lôi đài, tránh cho hắn ở chỗ này khẩu xuất cuồng ngôn!"

"..."

...

Bốn phía nhiệt nghị thanh truyền lọt vào trong tai, Tiêu Thần cười nhạt, thu kiếm trở vào bao, chắp tay hướng Tưởng họ hán tử nói một tiếng: "Đa tạ!"

Tưởng họ chắp tay, nói liên tục nói tâm tư cũng không, xám xịt nhảy xuống lôi đài, biến mất đang lúc mọi người phạm vi nhìn bên trong. Tiêu Thần cũng không thèm để ý, tay cầm chuôi kiếm, quét nhìn mọi người một cái, cất giọng kêu lên: "Còn có ai? Dám cùng Tiêu mỗ đánh một trận? !"

Mọi người đã lười lại đi mắng Tiêu Thần khoa trương, mà là trực tiếp nhảy lên lôi đài, thẳng gọi ứng chiến: "Để cho mỗ gặp gặp ngươi!"

Người thứ ba lên đài.

"Mời! " Tiêu Thần ngâm ngâm cười một tiếng, hai người lẫn nhau chắp tay, đường một tiếng mời chữ. Lúc này vừa chiến lên, không quá nửa nén hương thời gian, người thứ ba bị Tiêu Thần oanh hạ lôi đài, bắt lại trận thứ ba thắng lợi.

Một tên tiếp theo một tên đối thủ, như cưỡi ngựa quang hoa bình thường, liên tiếp lên đài, vừa liên tiếp ở Tiêu Thần dưới kiếm, không quá nửa nén hương thời gian, đã bị oanh xuống đài.

Thắng loại kém bốn tràng.

Thứ năm tràng.

Thứ sáu tràng.

...

Thứ chín tràng.

Đang thắng loại kém thập tràng lúc, Tiêu Thần ánh mắt sáng quắc, Tinh thần dịch dịch, mặt mày hớn hở, chiến ý dâng trào quét nhìn mọi người một vòng, cất giọng rống to: "Còn có ai? !"

Mọi người nhìn trên lôi đài, kia hăng hái thân ảnh, không khỏi rối rít biến sắc, một đám đều cũng không dám nhìn thẳng Tiêu Thần ánh mắt.

Bất kể Tiêu Thần lúc trước cỡ nào lớn lối, cỡ nào cuồng vọng, nhưng ở Tiêu Thần liên chiến thập tràng tất cả đều thắng sau, không còn có người cảm thấy hắn là cuồng vọng.

Đây là tự tin, đây là lo lắng, này là cường giả phong phạm!

Chỉ có cường giả, mới có kia vô cùng dâng trào lòng tin, coi rẻ hết thảy địch nhân!

"Còn có ai? !"

"Còn có ai? !"

"Còn có ai? !"

Tiêu Thần liên rống ba tiếng, nhưng lại không có người trả lời, càng không có thượng lôi đài ứng chiến người, không khỏi có chút thất vọng. Đang lúc này, bên tai truyền đến một giọng nói, hướng hắn giải thích: "Lôi đài quy củ, một ngày chỉ có thể chiến thập tràng, thắng liên tiếp thập tràng sau, ngày thứ hai mới có thể hướng ngươi khiêu chiến. Cho nên không ai ra sân khiêu chiến ngươi, bởi vì ra sân đem ngươi đánh bại, cũng không coi là thắng. . . ."

Tiêu Thần tìm theo tiếng nhìn lại, lại thấy người nói chuyện, chính là kia thắng liên tiếp mười bảy ngày, trăm trận trăm thắng trong rừng hổ. Chỉ thấy hắn hổ mắt híp lại, tựa hồ nhìn thấy cái gì làm hắn cảm thấy hứng thú đối thủ, hướng Tiêu Thần giải thích.

Tiêu Thần chợt hiểu ra, thì ra là như vậy, không trách được không người nào ở ứng chiến, chắp tay hướng trong rừng hổ nói cám ơn nói: "Đa tạ giải thích!"

"Không cần đa tạ! " trong rừng hổ khoát tay áo, thần sắc lạnh nhạt, nhẹ liếc Tiêu Thần một cái, tiếp tục nói: "Ngươi nếu thật muốn cảm kích ta, vậy ngươi

liền mau sớm đạt tới thắng liên tiếp mười lăm ngày thành tựu đi, đến lúc đó, ta mong đợi cùng đánh một trận!"

"Thắng liên tiếp mười lăm ngày sao? " Tiêu Thần lẩm bẩm một tiếng, hai tay nắm chặc, đỉnh đầu hả ra một phát, lòng tin mười phần nói: "Ta nhất định sẽ đạt tới!"

"Cố gắng lên. . . . . " trong rừng hổ bất trí khả phủ gật đầu, lúc này vừa vi híp lại hai mắt, nhắm mắt dưỡng thần.

Tiêu Thần lúc này thối lui khỏi lôi đài, nhưng cũng không rời đi, mà là tiếp tục tìm mái hiên ngồi xuống, tiếp tục quan chiến.

Bất kể là cùng người đối chiến, hay là xem người chiến đấu, cũng làm cho Tiêu Thần đối Hoa Sơn kiếm pháp lĩnh ngộ tăng nhiều, càng gia tăng hắn rất nhiều võ học kinh nghiệm.

Lôi đài là của hắn bảo địa, hắn cánh vẫn không đành lòng rời đi, cho đến sắc trời toàn số tối xuống, lúc này mới lưu luyến không rời rời đi, trở về khách sạn nghỉ ngơi. Ngày thứ hai, sắc trời mới vừa sáng choang, hắn liền chạy thẳng tới lôi đài mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Lại thắng thập tràng, hắc y bang truy hung

"Họ Tiêu tiểu tử lại tới nữa , đại gia mau đưa dao găm đánh bóng nữa à, để cho nhất định phải đem tiểu tử này cho đánh rớt xuống lôi đài!"

"Đúng đúng đúng, này cổ lớn lối khí diễm phải cho đánh đè xuống, không thể để cho hắn cho là ta giang hồ không người nào!"

"Tất cả mọi người chuẩn bị xong, hắn vừa lên lôi đài, liền đi khiêu chiến!"

"..."

Tiêu Thần sáng sớm đã tìm đến lôi đài, liền có vô số người hướng hắn mài quyền bôi chưởng, cấp cho hắn một bài học. Lần này, hắn vừa lên lôi đài, tuyên bố khiêu chiến mọi người lời mà nói..., còn chưa nói xong, liền có một người nhảy lên lôi đài, chỉ vào hắn hét lớn: "Họ Tiêu, khác khẩu xuất cuồng ngôn rồi, ngươi lời kia tất cả mọi người chán nghe rồi, mau chiến đi!"

"Chán nghe rồi? " Tiêu Thần ngạc nhiên, sờ sờ cái ót, có chút kinh ngạc hôm nay những người này đã vậy còn quá tích cực. Nhưng những người này tích cực khiêu chiến chính mình, đây là chuyện tốt, trong lòng hắn mừng thầm, vậy không thèm để ý người khác có hay không nghe nị cái kia lớn lối lời mà nói..., lúc này rút kiếm ra khỏi vỏ, kiếm chỉ người kia nói: "Chiến đi!"

"Mời! " người nọ cũng là trọng trọng gật đầu, làm ra một thủ thế, cầm kiếm liền hướng Tiêu Thần đánh tới.

Trải qua đêm qua thập chiến thập thắng, vừa quan chiến một ngày, Tiêu Thần kiến thức các loại xốc xếch chiêu thức, cũng đúng hút lấy người khác kiếm pháp tinh hoa không coi trọng như vậy. Bởi vì hắn phát hiện, theo chiến đấu mấy lần càng nhiều, quan chiến buổi diễn vậy càng nhiều, rất nhiều người giang hồ, đến đi đi chính là mấy võ công bộ sách võ thuật.

Muốn để cho hắn hai mắt tỏa sáng chiêu thức, đã là rất ít thấy!

Hắn vậy hiểu được, điều này đại biểu mắt của hắn giới rộng rãi không ít, võ học kinh nghiệm vậy càng ngày càng khó đạt được. Trừ phi gặp phải cao thủ, tới đánh một trận, nếu không muốn nữa như mấy lần trước như vậy, Hoa Sơn kiếm pháp võ học kinh nghiệm nhanh chóng tăng lên, cơ hồ là không thể nào!

Vì vậy, Tiêu Thần đem ánh mắt đặt ở hơn đối thủ cường đại —— Lâm Trung Hổ trên người.

Kia đối thủ của hắn, cũng không có cái gì tâm tư đi cẩn thận nghiên cứu kia kiếm pháp, hạ thủ cho nên trở nên không khách khí. Xuất kiếm lúc, kiếm pháp càng phát ra bén nhọn, rất mạnh, khó có thể ngăn cản.

Này không, lúc này mới giao thủ bất quá hơn mười chiêu, Tiêu Thần liền đem đối thủ bắn cho xuống lôi đài, bắt lại trận đầu thắng lợi!

"Ta cũng không tin, hắn gặp lợi hại như thế, cánh không có đem hắn đánh rớt xuống lôi đài!"

Tiêu Thần biểu hiện càng phát ra lợi hại, dưới đài người lại càng không tin tà, người trong giang hồ, tất cả đều là người tập võ, không tự mình giao thủ so

so chiêu, căn bản là sẽ không dùng người.

Lúc này có người thứ hai nhảy lên lôi đài, khiêu chiến Tiêu Thần.

Lần này mười chiêu bên trong, Tiêu Thần liền đem kia oanh hạ lôi đài, bắt lại trận thứ hai thắng lợi. Dưới đài một mảnh xôn xao, rối rít giật mình không dứt, chỉ cảm thấy Tiêu Thần kiếm pháp, thật giống như trở nên lợi hại hơn. Nhưng Tiêu Thần càng đổi thành lợi hại, dưới đài người giang hồ lại càng đối với hắn dám hứng thú, rối rít ra sân lãnh giáo kiếm pháp của hắn.

Trận thứ ba.

Thứ tư tràng.

Thứ năm tràng.

...

Thứ chín tràng.

Thứ mười tràng.

Lại là thập tràng thập thắng, Tiêu Thần thu kiếm trở vào bao, ánh mắt quét nhìn dưới đài mọi người, kia tràn đầy uy thế ánh mắt, ánh mắt sở quá, dưới đài người đều thấp cúi thấp đầu, không dám nhìn thẳng.

Lần này, Tiêu Thần cũng không hô lên: "Còn có ai?"

Nhưng hiệu quả, so với hô lên câu này, hơn có khí thế!

...

Đang ở Tiêu Thần cả ngày trà trộn cho lôi đài, đăm chiêu suy nghĩ tất cả đều là võ công kiếm pháp lúc. Lạc Nhạn bên ngoài trấn, ngày đó Tiêu Thần đánh chết bày tàn bạo Vương Tường vợ chồng cẩm bào trung niên nhân nơi, ba thất hồng tông đại mã dừng lại tại nguyên chỗ.

Đại lập tức một áo đen sức lực dùng tinh tráng hán tử nhảy rơi xuống, hướng mặt đất ba bộ thi thể thật tình vừa nhìn, nhất thời sắc mặt đại biến, thất thanh kêu lên: "Là Nhị gia! Nhị gia bị người giết hại!"

Hồng tông đại lập tức, khác hai gã tinh tráng đại hán sắc mặt vậy rối rít phải biến đổi, cảnh giác xem xét bốn phía, rồi sau đó tất cả đều nhảy xuống mã, ba bước năm bước liền vượt qua đến thi thể bên cạnh, xem xét thi thể vết thương trên người một cái, lạnh lùng nói: "Là bị cao thủ sử dụng kiếm giết chết! Về phần có hay không tiến vào tam lưu chi cảnh, lại cần muốn cầm trở về, mời đại gia phân biệt một hai."

"Còn chờ cái gì? Mau đem thi thể kéo về đi! " một gã khác tráng hán thúc giục một tiếng, lúc này một người ôm một cụ thi thể, nằm ở trên lưng ngựa, tất cả đều nhảy lên đại mã, quát to một tiếng: "Giá!"

Ba thất hồng tông đại mã đạp đạp đạp giương trứ gót sắt, hướng đông bên đại đạo chạy như điên. Ba thất hồng tông đại mã trên con đường lớn bôn ba chừng nửa canh giờ, đi tới ngoài trăm dặm một tòa thành trì.

Trên tường thành viết rồng bay phượng múa hai cái chữ to: biên thành.

Ba thất hồng tông đại mã không làm bất kỳ dừng lại, trực tiếp xông vào bên trong thành, ở phố xá sầm uất trên đường cái một đường chạy như điên, nhắm trúng người đi đường sợ hãi kêu liên tục , nhưng quay đầu nhìn lại ba người tất cả đều là áo đen sức lực dùng, tất cả đều chớ có lên tiếng, giận mà không dám nói gì.

Ba người này chính là biên thành bang phái lớn nhất áo đen giúp người, kia bang chủ áo đen tay máu, chính là phương viên trăm dặm bên trong, tiếng tăm lừng lẫy tam lưu cao thủ.

Coi như là biên thành thành chủ, đối với hắn cũng lễ nhượng ba phần, không dám nhiều quản hắn khí gió chuyện. Nghe nói năm đó, áo đen tay máu cùng biên thành thành chủ hai người tranh đoạt chức thành chủ, áo đen tay máu chỉ kém nửa chiêu.

Như là sinh tử đánh nhau lời mà nói..., như vậy này nửa chiêu chỉ sai, có thể không đáng kể. Đây cũng là áo đen tay máu sáng chế áo đen giúp, dám ở biên thành làm việc lớn lối, không chút kiêng kỵ nguyên nhân.

Rồi hãy nói bên nào, ba thất hồng tông đại Mã Lạp trứ cẩm bào nam tử ba người thi thể, chạy thẳng tới trong thành một tòa đại viện đi.

Chỗ ngồi này đại viện, vẻn vẹn cùng phủ thành chủ chỉ có một tường chi cách, phủ đệ trên tấm bảng, viết áo đen giúp ba chữ to.

Ba thất hồng tông đại mã, vọt vào bên trong phủ, lập tức ba gã đại hán rống lớn nói: "Mau mau báo cho đại gia, Nhị gia bị người giết hại! Thi thể đã tìm về!"

Lần này thanh truyền khắp cả đại viện, cả áo đen giúp người tất cả đều bị kinh động, vô số người nhảy lên mái hiên, chạy thẳng tới phòng nghị sự đi.

Ở ba thất hồng tông đại mã chạy tới phòng nghị sự lúc, trong phòng nghị sự, đã sớm tụ tập tràn đầy người. Ba gã đại hán nhảy xuống ngựa, riêng của mình ôm thi thể bước vào phòng nghị sự, đem ba bộ thi thể một triển khai.

Lúc này mới ba người chắp tay hướng ngồi trên thủ tọa áo đen giúp một chút chủ áo đen tay máu nói: "Đại gia, thuộc hạ ba người nhận được ngài tìm kiếm Nhị gia ra lệnh sau, liền chung quanh xem xét, ở Lạc Nhạn trấn ngoài thành hướng tây hơn mười dặm ở ngoài, phát hiện Nhị gia bọn họ thi thể."

Bọn họ miệng nói đại gia, chính là áo đen tay máu, về phần áo đen tay máu tại sao không thích làm cho người ta gọi hắn bang chủ, ngược lại thích làm cho người ta gọi hắn đại gia, cái này không biết được.

Nghe xong ba gã đại hán lời nói sau, hắn sắc mặt âm lãnh, chậm rãi đi xuống, ánh mắt quét mắt cẩm bào nam tử thi thể một cái, nắm thật chặc quyền, tay phải thậm chí dần hiện ra một đạo huyết sắc. Tỏ vẻ nội tâm của hắn chi tức giận, thiếu chút nữa không chế không được nội lực của mình.

Cố gắng làm cho mình tỉnh táo lại, hắn đôn thân hướng ba người vết thương nhìn lại, lạnh lùng nói: "Vết thương bén nhọn, là kiếm thương. Nhưng người giết người cũng không phải là tam lưu chi cảnh, trên vết thương cũng không có lưu lại bất kỳ nội lực hơi thở. Bọn họ triển đấu quá nửa nén hương thời gian trở lên, cuối cùng bị người giết người một cái quét ngang đánh bại, rơi xuống trên mặt đất. Cuối cùng bị, một kiếm đâm xuyên tâm tạng mà chết!"

Nói này, áo đen tay máu trong mắt hiện lên một tia lành lạnh sát cơ, rống lớn nói: "Cho ta đi thăm dò, tra được hung thủ, mỗ tất để cho hắn bầm thây vạn đoạn!"

"Là! " bốn phía áo đen giúp một chút chúng, tất cả đều ôm quyền đồng ý một tiếng, rối rít nối đuôi nhau ra.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chiến Kim Đao Lưu, xuất thần nhập hóa

Đắc tội biên thành bang phái lớn nhất, Tiêu Thần không biết gì cả, hắn lại cả ngày trà trộn cho lôi đài trong, mỗi ngày tranh tài thập tràng, còn lại thời gian ngoài thì tại dưới đài quan chiến, như hải miên bình thường, điên cuồng hấp thu các loại võ học kinh nghiệm.

Liên tiếp thắng cửu thiên, cửu thiên bên trong, không có gì ngoài đầu một ngày võ học kinh nghiệm trên phạm vi lớn tăng lên ở ngoài, phía sau tám ngày võ học kinh nghiệm tăng trưởng cực kỳ chậm chạp, thậm chí có lúc liên chiến thập tràng, cũng không còn thấy võ học kinh nghiệm nhiều gia tăng một chút.

Hoa Sơn kiếm pháp võ học kinh nghiệm không có gia tăng, cũng là kinh nghiệm chiến đấu vẫn vẫn duy trì đánh bại một địch nhân, đạt được một ngàn kinh nghiệm chiến đấu tốc độ, một mực tích lũy trứ. Thắng liên tiếp cửu thiên, chiến đấu buổi diễn đạt hơn chín mươi tràng, đến để cho hắn tích lũy chín vạn kinh nghiệm chiến đấu, cộng thêm lúc trước tích lũy kinh nghiệm chiến đấu, trên người hắn kinh nghiệm chiến đấu cơ hồ gần có mười vạn nhiều.

Nhưng Tiêu Thần cũng không có đem tướng này gần mười vạn kinh nghiệm chiến đấu đi tăng lên hắn Hoa Sơn kiếm pháp, hắn cảm giác còn tịnh không đến lúc đó, theo Hoa Sơn kiếm pháp phía sau cảnh giới, chỉ dựa vào chính mình đi luyện, đi lĩnh ngộ càng ngày càng khó tăng lên sau, hắn liền ý thức được, hắn dù sao cũng là ngoạn gia, dù sao người mang trò chơi hệ thống.

Có đôi khi phải đi dùng kinh nghiệm chiến đấu, đi tăng lên võ học của mình cảnh giới. Chỉ bất quá lúc nào dùng cũng rất mấu chốt, kinh nghiệm chiến đấu rất khó được đến, tuyệt không có thể trắng chỉ lãng phí.

Chỉ dựa vào chính mình đi luyện, hắn đã cảm giác được, rất nhanh là có thể đem Hoa Sơn kiếm pháp luyện đến xuất thần nhập hóa chi cảnh. Hắn cần tích lũy đầy đủ kinh nghiệm chiến đấu, trực tiếp đem Hoa Sơn kiếm pháp đẩy ngã siêu phàm nhập thánh chi cảnh.

Mà hết thảy này đều nhanh rồi, hắn có nào đó dự cảm, chỉ cần cùng kia Lâm Trung Hổ đánh một trận, cái kia thật lâu không động đậy Hoa Sơn kiếm pháp, tất có thể đột phá đến xuất thần nhập hóa chi cảnh.

Đột nhiên, kế hoạch vĩnh viễn so ra kém biến hóa.

Đang ở hắn đi trước Vương Tường vợ chồng, trêu chọc hoàn tiểu tử ngày thứ hai, cũng chính là bảo vệ cho lôi đài ngày thứ mười lúc, hắn mới mới vừa đánh xong chín người khiêu chiến, đang muốn giải quyết cuối cùng một cái, tiếp tục cố gắng hướng hắn bảo vệ cho mười lăm ngày lôi đài mục tiêu tiến phát lúc.

Ngày thứ nhất nhìn thấy cái vị kia cùng Lâm Trung Hổ tỷ thí Kim Đao Lưu đứng dậy, nhảy lên lôi đài, chắp tay hướng Tiêu Thần nói: "Lưu mỗ vậy quan

chiến ngươi có mười ngày lâu rồi, ngươi kiếm pháp cường hãn, Lưu mỗ cũng có sở hiểu rõ. Hôm nay thật sự nhịn không được, nguyện cùng đánh một trận, hi vọng Tiêu huynh chớ trách Lưu mỗ tự chủ trương."

Trách?

Dĩ nhiên sẽ không trách!

Kim Đao Lưu thực lực, Tiêu Thần nhưng là quá rõ ràng, mặc dù ngày đó bại vào Lâm Trung Hổ quyền, nhưng khi lúc hắn vậy thấy rất rõ ràng, Kim Đao Lưu đó là đối chiến sách lược thất bại, cũng không có nghĩa là Kim Đao Lưu thực lực không mạnh.

Bình tĩnh mà xem xét, Tiêu Thần cho là Kim Đao Lưu thực lực cũng không so sánh với Lâm Trung Hổ sai! Hắn liên chiến nhiều ngày như vậy, sở làm như vậy là vì cái gì? Không phải là vì có một cùng Lâm Trung Hổ chiến đấu tư cách sao?

Hôm nay tới một cái cùng Lâm Trung Hổ không sai biệt lắm cao thủ trên tràng, Tiêu Thần như thế nào trách cứ? Ngược lại trong lòng âm thầm mừng rỡ. Rốt cuộc đã tới một người cao thủ rồi, có lẽ cùng Kim Đao Lưu tranh tài một cuộc, hắn sẽ gặp đột phá bình cảnh, đem Hoa Sơn kiếm pháp tăng lên tới xuất thần nhập hóa chi cảnh!

Tiêu Thần trong lòng rất vui vẻ, dưới đài quan chiến người, thì càng vui vẻ hơn. Nhìn Tiêu Thần nhiều như vậy ngày chiến đấu, thấy không có một người có thể cùng Tiêu Thần đánh thế lực ngang nhau, bọn họ đã sớm thấy vậy nị sai lệch.

Hôm nay nhìn thấy Kim Đao Lưu như vậy một cái cấp quan trọng đối thủ ra sân, có thể nào để cho bọn họ không thịnh hành phấn? Trong khoảng thời gian ngắn, người người phấn chấn tinh thần, một mảnh sôi trào lên.

"Thật tốt quá, Kim Đao Lưu vậy nhìn không được này họ Tiêu tiểu tử kiêu ngạo như vậy đi xuống, quyết định tự mình xuất thủ, đem tiểu tử này cho đuổi hạ lôi đài!"

"Đúng vậy a, một ngày như thế chờ cơ nào không dễ dàng a, những ngày qua cũng bị họ Tiêu tiểu tử này lớn lối khí diễm cho tức ăn không ngon rồi, quên mất cũng trải qua bao lâu a!"

"Ngày thứ mười, đây là ngày thứ mười, họ Tiêu đã đứng vững lôi đài, mười ngày!"

"Hí! Này họ Tiêu quả nhiên lớn lối cuồng vọng, bất quá cái này tốt lắm, Kim Đao Lưu vừa lên tràng, nhất định có thể để cho hắn đẹp mắt!"

"..."

Dưới đài người nghị luận, ba phần thật bảy phần giả, thật thật giả giả khó có thể phân biệt, Kim Đao Lưu cùng Tiêu Thần hai người dừng chi tất cả đều nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không để ở trong lòng. Mà là toàn bộ tinh thần tất cả đều để ở trên người đối thủ, thần sắc tất cả đều ngưng trọng.

"Mời! " Tiêu Thần đột nhiên hét lớn một tiếng, chắp tay làm ra một cái mời thế.

"Mời! " Kim Đao Lưu trả thi lễ, lúc này Kim Đao ngăn, nhắc nhở: "Cẩn thận rồi! " lúc này một thanh Kim Đao vũ điệu, ánh vàng. Lôi đài ở ngoài người, thật giống như nhìn thấy Kim Đao loạn vũ bình thường. Nhưng là đứng ở trên lôi đài Tiêu Thần, lại cũng không cho là như vậy.

Bởi vì hắn phát hiện, Kim Đao Lưu này Kim Đao huy vũ rất có quy luật, mau mà không loạn , tiến thêm một bước thậm chí có thể nói, hắn này một thanh Kim Đao còn có thể chậm lại, tốc độ tự nhiên!

Hí!

Hít một hơi lãnh khí, Tiêu Thần biết, so với mười ngày trước nhìn thấy Kim Đao Lưu cùng Lâm Trung Hổ đối chiến hôm đó, Kim Đao Lưu đao pháp vừa hơn vào một bước.

Kia chiến đấu biểu hiện chính là, đối mặt này ánh vàng, huy vũ như gió Kim Đao, Tiêu Thần đắc dụng chín phần tinh lực đi đón đỡ, chỉ có nhất phân tinh lực xuất kiếm phản kích.

Một khai chiến Tiêu Thần liền roi vào hạ phong, lập tức khiến cho dưới đài mọi người, hô vang thanh.

"Tốt, thật tốt quá, Kim Đao Lưu ở tăng thêm sức, đánh bại cái này lớn lối thần!"

"Đừng cho hắn nghỉ khẩu khí thời gian, một hơi đem hắn đuổi xuống đài!"

"Ở tàn nhẫn một chút!"

". . . . ."

Dưới đài dư luận cơ hồ là nghiêng về một phía, muốn đem chính mình đuổi xuống đài, Tiêu Thần cũng là cười nhạt, chẳng thèm ngó tới. Kim Đao Lưu cho áp lực của hắn càng lớn, thần sắc hắn ngược lại càng phát ra ngưng trọng, tâm tư vậy càng phát ra tập trung lại, đầu óc chuyển động càng phát ra nhanh chóng.

Ở nơi này áp lực cường đại, điên cuồng ngăn chặn Kim Đao Lưu công kích, ngã làm hắn đối Hoa Sơn kiếm pháp ngăn chặn kiếm thuật, có đủ loại lĩnh ngộ cùng nhận thức. Thật lâu không động Hoa Sơn kiếm pháp võ học kinh nghiệm, giờ khắc này, lại bắt đầu nhanh chóng tăng lên.

Hệ thống tăng lên:

Ngài đối Hoa Sơn kiếm pháp có điều lĩnh ngộ, gia tăng năm trăm điểm võ học kinh nghiệm.

Ngài đối Hoa Sơn kiếm pháp có điều lĩnh ngộ, gia tăng sáu trăm điểm võ học kinh nghiệm.

Ngài đối Hoa Sơn kiếm pháp có điều lĩnh ngộ, gia tăng bảy trăm điểm võ học kinh nghiệm.

...

Ngài đối Hoa Sơn kiếm pháp có điều lĩnh ngộ, gia tăng hai nghìn điểm võ học kinh nghiệm.

"Tích tích!"

Đang lúc này, kia thăng cấp sau dễ nghe hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, làm Tiêu Thần trong lòng một trận kích động.

Hệ thống đề kỳ:

Chúc mừng ngoạn gia, ngài Hoa Sơn kiếm pháp tiến vào xuất thần nhập hóa chi cảnh.

Một thân sở học, thông hiểu đạo lí, kết làm một thể, đủ loại chiêu thức dùng dùng đến, như thiên mã hành không, bất không được bất cứ dấu vết gì, có thể công có thể thủ nhưng đuổi theo kẻ địch, là xuất thần nhập hóa.

Bước vào này một cảnh giới, Tiêu Thần này mười ngày nay, lĩnh ngộ đến, trộm học được đủ loại chiêu thức, đủ loại kiếm thuật tinh diệu, tất cả đều dung nhập vào kiếm của hắn thuật trong.

Cả người đột nhiên chấn động, khẽ nhắm mắt, lại một lần nữa mở mắt, Kim Đao Lưu nhất thời có loại hoảng sợ phát hiện, trước mắt Tiêu Thần tựa hồ đổi một người dường như. Nếu như nói lúc trước Tiêu Thần chỉ là một đầu nhỏ hổ con lời mà nói..., như vậy giờ phút này Tiêu Thần chính là một đầu lộ ra nanh, Hổ Khiếu núi rừng Mãnh Hổ!

Giờ khắc này Tiêu Thần, so sánh với Lâm Trung Hổ đáng sợ hơn!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Kiếm thuật tiến nhanh, lực bại Kim Đao Lưu

Hoa Sơn kiếm pháp đột phá đến xuất thần nhập hóa chi cảnh, lại một lần nữa xuất kiếm, Tiêu Thần kiếm thuật đã cùng lúc trước hồn nhiên bất đồng, nếu như nói lúc trước hắn xuất kiếm lại rõ ràng có chứa kiếm pháp bộ sách võ thuật dấu vết lời mà nói..., như vậy giờ phút này hắn xuất kiếm trong lúc, cơ hồ kiếm kiếm thật giống như diệu thủ thình thoảng có được, đều là thiên mã hành không, hoàn toàn không có bất kỳ bộ sách võ thuật dấu vết.

Nhưng này thật giống như các loại kỳ tư diệu tưởng phối hợp lên chiêu thức, giờ phút này ở trên tay hắn, vận dụng cũng là lưu loát vô cùng, hồn nhiên thiên thành, cực kỳ hoàn mỹ, căn bản tìm không được bất kỳ sơ hở.

Kim Đao Lưu hít sâu một hơi, hắn tự nhiên biết Tiêu Thần cũng không phải là không có kiếm pháp bộ sách võ thuật, mà là kiếm pháp tinh tiến được cao hơn một tầng, đem bộ sách võ thuật ẩn tàng xuống tới. Không tới cùng một tầng người, căn bản là thấy không rõ Tiêu Thần kiếm pháp trong bộ sách võ thuật, hơn nhận thức không ra Tiêu Thần kiếm pháp lai lịch.

Nếu như Kim Đao Lưu có thể nhìn thấy mình thuộc tính lời mà nói..., hắn liền sẽ phát hiện, sở học của hắn Kim Đao là tinh diệu đao pháp, đã là siêu phàm nhập thánh chi cảnh, cũng chính là đứng ở bất nhập lưu đỉnh chi cảnh, kia lực lượng thuộc tính là 11 điểm.

Mà lúc trước Tiêu Thần không đột phá lúc, lực lượng thuộc tính là thập điểm, tự nhiên một mở màn liền hạ xuống Kim Đao Lưu hạ phong. Nhưng là giờ phút này Tiêu Thần một khi đột phá, lực lượng thuộc tính đã cao gần 13 điểm. Lực lượng thuộc tính đã so sánh với Kim Đao Lưu Cường, đao kiếm đụng nhau, mỗi lần lỗ lả tất cả đều là Kim Đao Lưu.

Mấy lần va chạm xuống tới, Kim Đao Lưu Minh lộ vẻ rơi xuống hạ phong, tình hình chiến đấu thay đổi trong nháy mắt, dưới đài mọi người, cơ hồ trong chớp mắt liền kinh ngạc phát hiện, Tiêu Thần trong lúc bất chợt thật giống như thay đổi một người dường như, kiếm pháp trở nên càng phát ra sắc bén, thực lực tăng nhiều.

Ngăn chặn cử trọng nhược khinh, phản kích lại gọn gàng linh hoạt, mấy chiêu trong lúc, công thủ xu thế liền đổi. Tiêu Thần đại chiếm thượng phong, Kim Đao Lưu ngược lại rơi xuống hạ phong, hơn để cho bọn họ lần cảm giác bất khả tư nghị chính là, Tiêu Thần càng đánh càng mạnh, kiếm pháp càng phát ra bén nhọn, xuất kiếm càng lúc càng nhanh, cuồng phong bạo vũ dường như công kích, cơ hồ khiến Kim Đao Lưu thở không được.

Vừa lui lui nữa!

"Chuyện gì xảy ra? Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Làm sao lớn lối thần thật giống như trong lúc bất chợt thay đổi người dường như? Không phải mới vừa rơi xuống hạ phong sao? Làm sao trong lúc bất chợt trở nên như này sinh mãnh?"

"Này còn muốn hỏi? Lớn lối thần nhất định là kiếm pháp tiến nhanh rồi, ngươi nhìn hắn kiếm pháp, rõ ràng tiến vào một tầng khác!"

"Hí! Lớn lối thần kiếm pháp còn có thể tiến bộ? Hắn không phải là không nhập lưu đỉnh chi cảnh sao? Làm sao có thể còn có thể tiến bộ?"

"Có lẽ chúng ta vừa bắt đầu liền nhìn lầm rồi, lớn lối thần cũng không phải chúng ta cho là, sở học của hắn chính là tinh diệu cấp kiếm pháp, mà là ưu tú cấp kiếm pháp. Cũng chỉ có thể là ưu tú cấp kiếm pháp, mới có thể tiến bộ như thế rõ ràng!"

"Hí! Không trách được lớn lối thần kiêu ngạo như vậy, thì ra là sở học của hắn là ưu tú cấp kiếm pháp nột! Ưu tú cấp kiếm pháp nhưng là trụ cột kiếm pháp trung đẳng cấp cao nhất, đây chính là danh môn đại phái đệ tử, mới có tư cách học. Chẳng lẻ này lớn lối thần là danh môn đại phái đệ tử?"

"Này cũng không rõ ràng, bất quá này lớn lối thần lai lịch tất nhiên không cạn, cũng khó trách hắn giống như lần này lớn lối, thì ra là hắn là có tư cách lớn lối!"

"..."

Dưới đài mọi người, tất cả đều rút ra trứ lãnh khí, thất chủy bát thiệt nghị luận rối rít. Nhìn về Tiêu Thần ánh mắt, vậy tất cả đều thay đổi. Cũng không dám nữa cho là hắn là không có chút nào lai lịch lớn lối cuồng vọng tiểu tử thúi rồi, hơn thực lực của hắn mà cảm thấy kính sợ.

Bọn họ đều cũng không nghĩ tới, Tiêu Thần ngay tại lúc này, vẫn có thể kiếm pháp tiến nhanh, chuyển bại thành thắng, đại chiếm thượng phong. Về phần đánh bại Kim Đao Lưu, kia cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Ngay cả ở dưới đài, vẫn hai tay ôm quyền, thần sắc lãnh đạm Lâm Trung Hổ, nhìn thấy Tiêu Thần thực lực đại tiến sau, cũng nhịn không được nữa lộ ra vẻ giật mình . Ngay cả hắn vậy nhìn không ra, Tiêu Thần thì ra là sở học kiếm pháp, lại là ưu tú cấp kiếm pháp, cũng không phải là cùng bọn họ bình thường tinh diệu cấp võ học.

Đối với không có chút nào bối cảnh bình thường người giang hồ mà nói, tuyệt đại đa số tập võ chi sơ, sở học bất quá chính là mấy tay thô thiển trụ cột võ học thôi, tinh diệu cấp võ học, vậy cũng phải là tập võ thành công, hòa đồng không tệ người mới có thể học đến tay.

Về phần ưu tú cấp võ học, thậm chí trên của hắn thượng thừa võ học, kia hoàn toàn chính là nằm mơ mới có thể nhận được. Chỉ có danh môn đại phái đệ tử, mới có kia tư cách, kia nội tình, đem ưu tú cấp võ học cho rằng nhập môn võ học, cho môn hạ đệ tử đặt nền móng sở dụng. Bình thường người giang hồ, truy cứu cả đời, cũng khó mà tập được một môn thượng thừa võ học.

Vì vậy, Đang phát hiện Tiêu Thần hắn là lưu giang hồ danh môn đại phái đệ tử sau, luôn luôn đối Tiêu Thần không thế nào chú ý Lâm Trung Hổ, giờ phút này cũng không khỏi bắt đầu âm thầm mong đợi Tiêu Thần thắng liên tiếp mười lăm ngày sau trận chiến ấy.

Trong giang hồ, nghĩ gặp bất nhập lưu chi cảnh danh môn đại phái đệ tử, quả thực so sánh với gặp tuyệt thế cao thủ còn khó hơn. Cái nhân là, phần lớn danh môn đại phái đệ tử không tới tam lưu chi cảnh, tất cả đều không cho phép xuống núi, tất cả đều bị quan ở trong núi. Một ngày không luyện ra nội công, không vào vào tam lưu chi cảnh, cũng đừng nghĩ xuống núi đi ra ngoài hành tẩu giang hồ.

Hay bởi vì bình thường người giang hồ nhãn giới giao tế có hạn, muốn gặp bất nhập lưu chi cảnh danh môn đại phái đệ tử, kia khó khăn liền khó hơn.

Người tập võ nghĩ phải nhanh hơn tăng lên tự thân võ học, không phải là tìm kiếm càng nhiều là mạnh mẻ đối thủ, tỷ thí với nhau, lẫn nhau chiến đấu sao?

Lâm Trung Hổ đã đem một môn hổ quyền luyện đến siêu phàm nhập thánh chi cảnh, bước vào bất nhập lưu đỉnh chi cảnh. Nhưng thực lực kém đối thủ đối với hắn chút nào không hiệu quả, thực lực mạnh tam lưu cao thủ đối với hắn mà nói vừa quá mạnh mẻ. Thích hợp nhất hắn hay là những thứ kia danh môn đại phái bất nhập lưu đệ tử, tập luyện ưu tú cấp võ học, lại không bước vào tam lưu chi cảnh. Những người này, mới thích hợp nhất làm đối thủ của hắn, để cho hắn võ học càng tiến một bước.

Hôm nay nhìn thấy Tiêu Thần chính là hắn tha thiết ước mơ đối thủ, hắn có thể nào không thịnh hành phấn, một đôi hổ quyền gắt gao cầm, trên mặt khó có thể che dấu trong lòng hưng phấn.

...

Tiêu Thần cũng không chú ý những thứ này, hắn giờ phút này toàn bộ cả người tất cả đều trên kiếm của mình, vừa bước vào xuất thần nhập hóa chi cảnh, có quá nhiều lĩnh ngộ muốn từ trong lồng ngực trữ phát ra tới rồi, mà biểu đạt chính mình tình cảm biện pháp duy nhất, chính là xuất kiếm, xuất

kiếm, ra lại kiếm!

Một kiếm tiếp theo một kiếm, như cuồn cuộn sóng triều bình thường, liên miên không nghỉ, càng lúc càng nhanh, càng ngày càng mãnh liệt. Một hơi đem trong lồng ngực vẻ này khí cho huy kiếm chém ra tới sau, hắn mới chợt hiểu ra phát hiện, chẳng biết lúc nào, Kim Đao Lưu lại bị chính mình bắn cho xuống đài, vẻ mặt oán niệm đang nhìn mình.

Hiển nhiên là ở oán niệm chính mình, mới vừa rồi xuất kiếm quá mãnh liệt, quá mức sắc bén rồi, cánh không để cho hắn trì hoãn khẩu khí thời gian, một kiếm tiếp theo một kiếm liền đem hắn sinh sôi oanh xuống đài đi.

Hệ thống đề kỳ:

Đánh bại Kim Đao Lưu, đạt được một ngàn điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, Tiêu Thần lúc này mới giựt mình tỉnh lại, mình là thắng, vội vàng chắp tay: "Đa tạ!"

"Tiêu huynh đệ kiếm pháp sắc bén, hung mãnh vô cùng, Lưu mỗ nhận thua! " Kim Đao Lưu ở dưới đài chắp tay, vẻ mặt chân thành nói: "Chẳng qua là Lưu mỗ có một chuyện không rõ, kính xin Tiêu huynh đệ giải thích nghi hoặc."

"Xin nói! " Tiêu Thần làm ra mời thế.

"Lợi hại như thế kiếm pháp, vì sao Lưu mỗ nhưng chưa từng thấy qua, không biết Tiêu huynh đệ có thể hay không cho tại hạ biết, ngươi là môn phái nào đệ tử? Sở học lại là gì môn kiếm pháp?"

"Còn đây là. . . . " Tiêu Thần đang muốn bật thốt lên, lại đột nhiên thu lại khẩu, hắn còn nhớ được Triệu Phàm Triệu đại ca đối với hắn đã nói, Hoa Sơn cừu địch vô số, chính mình tự bạo gia môn, đây chẳng phải là từ tìm phiền toái?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Rất được hoan nghênh, cùng Lâm Trung Hổ tỷ thí ngày

Mặc dù Hoa Sơn đã ở Thần Châu cả vùng đất biến mất hơn ba mươi năm, trên giang hồ vậy cũng không có bao nhiêu lại biết Hoa Sơn kiếm pháp. Nhưng chính mình tự bạo gia môn, kia thật đúng là ngu xuẩn hành động. Tiêu Thần vừa không ngu, khởi không biết trong đó lợi hại quan hệ?

Lúc này khẽ lắc đầu, vẻ mặt xin lỗi nói: "Tiêu mỗ đi ra ngoài hành tẩu giang hồ, chính là cùng gia sư đánh cuộc, đi ra ngoài giang hồ lịch lãm, ma luyện kiếm pháp, muốn xa so sánh với nhốt tại sơn môn trung luyện kiếm tiến bộ nhanh hơn! Nhưng điều kiện duy nhất chính là, gia sư không cho phép Tiêu mỗ tự giới thiệu, không được cậy vào sư môn cho dù quan hệ như thế nào. . . . ."

Tiêu Thần phen này hống liên tục mang lừa gạt, lại làm cho Kim Đao Lưu tin! Càng làm cho dưới đài phần lớn người giang hồ cũng tin, người người trong đầu hiện ra một thiếu niên vẻ mặt kiên nghị, một người một kiếm, một mình hành tẩu giang hồ như muốn ma luyện tự thân kiếm pháp kiên cường hình tượng.

Không khỏi làm dưới đài mọi người chợt hiểu ra, một đám nhìn Tiêu Thần ánh mắt tất cả cũng thay đổi.

"Không trách được lớn lối thần biểu hiện kiêu ngạo như vậy, thì ra là hắn là cố ý làm như vậy, chỉ là vì tìm kiếm càng nhiều là đối thủ, ma luyện kiếm pháp thôi, xem ra cũng đã không thể gọi hắn lớn lối thần."

"Đúng vậy a, lớn lối thần một chút cũng không lớn lối, hơn nữa còn rất khiêm nhường. Ngươi xem một chút, nếu là nhà các ngươi xuất thân danh môn đại phái, lại sẽ như thế đê điều, làm bộ như bình thường người giang hồ sao? Dù sao ta là hận không được đem ta là danh môn đại phái đệ tử nhãn dán tại trên ót, nhưng là người Tiêu Thần chính là bất đồng a, nói đê điều thật đúng là đê điều!"

"Bội phục a, thật là bội phục, còn nhỏ tuổi, liền biết nói ra tới hành tẩu giang hồ, chịu khổ nhọc, ma luyện kiếm pháp. Người này tương lai tất có đại thành liền, có lẽ quá cái mấy chục năm, chính là danh chấn giang hồ đại hiệp!"

"Xấu hổ xấu hổ, Tiêu huynh đệ một lòng luyện kiếm, chúng ta lúc trước càng như thế nói hắn, thật là xấu hổ a. . . ."

Mọi người một đám tức là xấu hổ, vừa là bội phục đối Tiêu Thần giơ ngón tay cái lên, dư luận thay đổi hoàn toàn, cơ hồ từ một cái cực đoan đi tới một người khác cực đoan. Như vậy là Tiêu Thần trăm triệu không nghĩ tới chuyện, hắn nho nhỏ gắn cái láo, cánh sẽ làm mọi người thay đổi đối với hắn cách nhìn.

Hắn là mình hành tẩu giang hồ, ma luyện kiếm pháp, đó là hắn căn bản không có biện pháp điều quân trở về môn. Hắn là không cho phép bại lộ sư môn, đó là hắn một khi bại lộ Hoa Sơn đi ra ngoài, lập tức sẽ gặp bị mãn giang hồ người, người người la đánh.

Chỉ bất quá bị hắn hơi đổi giật mình thôi, lại có thể tạo thành dư luận đối với hắn nghiêng về một phía, tất cả đều là tán dương thanh âm của hắn. Liên mọi người liên tiếp hô mười ngày đích lớn lối thần vậy tất cả đều không hô, cả đám đều hướng về phía hắn giơ ngón tay cái lên, quát to một tiếng Tiêu huynh đệ!

Kim Đao Lưu lại càng chắp tay, lớn tiếng kêu lên: "Tiêu huynh đệ ý chí, quả thật làm cho ta chờ bội phục. Hắn muốn ma luyện kiếm pháp, chỉ cần hắn vừa lên thai, ta chờ sau này ngày ngày cho hắn uy kiếm, các huynh đệ các ngươi nói tốt không?"

"Tốt! " mọi người ồn ào trả lời.

Nhất thời khác Tiêu Thần trợn tròn mắt, nhưng trong lòng vậy ấm áp. Hắn không nghĩ tới, bọn này giang hồ tháo hán tử, lại vẫn có như vậy ấm áp người một mặt. Nguyên tưởng rằng hắn nhìn thấu giang hồ, không có gì hơn là một chút ngươi lừa ta gạt, âm hiểm xảo trá, ích lợi tranh cãi, không một lời hợp rút đao gặp nhau. Hiện tại hắn mới chợt hiểu ra phát hiện, giang hồ hắn xa xa còn chưa nhìn thấu.

Giang hồ có lãnh lòng người một mặt, cũng có ấm áp lòng người một mặt, bọn này ngay thẳng, dứt khoát, dùng võ kết bạn giang hồ tháo hán tử, liền đặc biệt ấm áp lòng người.

Trong lúc bất chợt, hắn đối này không biết giang hồ, tràn đầy càng nhiều là mong đợi. Không biết, này rộng lớn mạnh mẽ giang hồ, còn có thể mang đến cho hắn cái gì vui mừng, mang đến cái gì đổi mới tiên, hơn kích thich thể nghiệm.

Cuộc sống như thế, kia ánh sáng trình độ, vượt xa trên địa cầu kia gọn sóng không thịnh hành, năm phục một năm, không có bất kỳ mong đợi, không có bất kỳ vui mừng trạch nam cuộc sống.

Ở chỗ này, mỗi một ngày, đều có được không đồng dạng ánh sáng, mỗi một ngày cũng sẽ không tái diễn.

Hắn thích cuộc sống như thế, hắn thậm chí có ta cảm kích, đưa đưa vào này phương thế giới chính là cái kia không biết tên người hoặc là thế lực. Nếu như không là bọn hắn, chính mình như thế nào lại vượt qua chính mình tha thiết ước mơ cuộc sống đâu?

Mỗi ngày cảm thụ được thực lực của mình ở tiến bộ, mỗi ngày ở biết bất đồng người, mỗi ngày cùng bất đồng người giao thủ, mỗi ngày đều ở nảy sinh cái mới đối cái thế giới này nhận tri. . . . .

Trừ ở chỗ này, lại có chỗ nào, có thể cảm thụ nhận được?

...

Thời gian trôi qua rất nhanh, kế tiếp mấy ngày, Tiêu Thần mỗi ngày liền ở khách sạn, lôi đài, Vương Tường vợ chồng nhà ba chỗ địa phương quên phản trứ.

Mỗi ngày sáng sớm chính là thật sớm chạy tới lôi đài, kinh chuyện kia sau, nhiệt tình khiêu chiến Tiêu Thần người nối liền không dứt, căn bản không có bất kỳ lo lắng thực lực quá mạnh mẻ không người nào khiêu chiến cục diện khó xử. Làm Tiêu Thần có chút cảm động, cảm động ngoài, hắn cũng không nữa theo đuổi cái gì tốc thắng giải quyết nhanh rồi, mặc dù những người này đã trợ giúp không được chính mình tăng lên võ học kinh nghiệm, nhưng hắn xoay đầu lại, đi chỉ điểm người khác võ học.

Cứ như vậy, ngược lại làm hắn danh vọng ở lôi đài bốn phía người giang hồ trung tăng lên gấp bội, vừa nhắc tới Tiêu Thần đứng lên, người người giơ ngón tay cái lên.

Ở lôi đài tranh tài thập tràng, rồi sau đó quan chiến một cái ban ngày, sau khi trời tối, sẽ gặp đi trước Vương Tường vợ chồng nhà, cùng tiểu tử chọc cười choi đùa một phen, cho đến đêm khuya liền trở về khách sạn nghỉ ngơi.

Như thế tái diễn, phong phú rồi lại ánh sáng, cơ hồ khiến Tiêu Thần có loại vui đến quên cả trời đất cảm giác.

Rất nhanh, đã đến sáu ngày sau đó.

Một ngày kia, chính là Tiêu Thần thắng liên tiếp mười lăm ngày sau ngày thứ mười sáu, cũng chính là Tiêu Thần lúc ban đầu mục tiêu —— cùng Lâm Trung Hổ đánh một trận.

Cũng không cần Tiêu Thần tự mình nghĩ lên, Lâm Trung Hổ sáng sớm liền thật sớm đứng lên lôi đài, bốn phía người giang hồ rối rít đã sớm truyền ra, một đám nện bước cước bộ chạy như điên.

Một người là Lâm Trung Hổ thắng liên tiếp hai mươi bảy thiên, chỉ kém ba ngày liền nhưng thắng liên tiếp một tháng, ngồi lên chức thành chủ.

Một người là Tiêu Thần thắng liên tiếp mười lăm ngày, vậy đã đem chức thành chủ mục tiêu hoàn thành hơn phân nửa.

Rốt cuộc là Lâm Trung Hổ thắng được, quét dọn hết thảy chướng ngại, thành công bước lên Lạc Nhạn trấn chức thành chủ.

Hay là Tiêu Thần đánh bại Lâm Trung Hổ, ngang trời xuất thế, bình định hết thảy cường địch, bước lên chức thành chủ hoạn lộ thênh thang đâu?

Xem chút mười phần, kia chiến đấu tràng diện lại càng kịch liệt mười phần, hai người tất cả đều là này gần một tháng qua nhất mắt sáng, cũng là có thực lực nhất tranh đoạt chức thành chủ tranh cử người.

Cơ hồ tới Lạc Nhạn trấn người giang hồ, một ngày kia không có một người nào, không có một cái nào không đến, sáng sớm liền đem cả lôi đài cho vây nước chảy không lọt, người ta tấp nập, trên trời dưới đất tất cả đều là người.

Hai người người ủng hộ, các chiếm một nửa, một cao cở nửa người thanh hô to Lâm Trung Hổ thắng, một cao cở nửa người la Tiêu Thần tất thắng, tranh chấp náo nhiệt không nghỉ.

"Trận chiến này hẳn là Lâm Trung Hổ thắng!"

"Sai, là Tiêu Thần thắng!"

"Lâm Trung Hổ thắng liên tiếp hai mươi bảy ngày, chiến bại người đâu chỉ phá trăm?"

"Tiêu Thần vừa chẳng phải là trăm trận trăm thắng?"

"Lâm Trung Hổ một tay hổ quyền đánh hổ hổ sanh uy, uy lực bất phàm!"

"Tiêu Thần một tay kiếm pháp, bén nhọn quyết đoán, nổi bật bất phàm!"

"Lâm Trung Hổ thắng!"

"Tiêu Thần thắng!"

"..."

Hai phe người ủng hộ đang vắt hết óc cãi vả trứ thế muốn thuyết phục đối phương, đang lúc ấy thì, có một người khác gọi: "Đừng cãi rồi, Tiêu Thần tới!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Cường cường tỷ thí, kiếm bại Lâm Trung Hổ

"Tiêu Thần!"

"Tiêu Thần!"

"Tiêu Thần!"

"..."

Tiêu Thần vừa hiện thân, liền lập tức khiến cho toàn trường người ồn ào hô to, có thể thấy được những này qua tới , người khác khí cao bao nhiêu, đầy đủ mọi thứ tiếng cải vả, giờ phút này khi hắn đến sau, tất cả đều chìm xuống, tất cả mọi người tự đáy lòng kêu to Tiêu Thần tên.

Những này qua tới , Tiêu Thần bỏ qua ma luyện kiếm pháp của mình, mà là toàn tâm toàn ý trợ giúp mỗi cái cùng hắn đối chiến người, chỉ điểm bọn họ võ học, thậm chí ở quan chiến lúc, cũng sẽ phê bình một chút hai người đối chiến sau được mất.

Đem lôi đài khiêu chiến không khí cho khiến cho rực rỡ hẳn lên, tràn đầy thiết tha võ học không khí. Thế cho nên, cả lôi đài đại chiến nhiều ngày như vậy, chân hỏa không có đánh đi ra ngoài, ngược lại đông đảo giang hồ tháo hán tử chung đụng vui vẻ hòa thuận, thật giống như một môn phái bên trong các sư huynh đệ bình thường, tỷ thí với nhau võ nghệ, phê bình riêng của mình được mất.

Bất kể là lúc trước ủng hộ hay là không ủng hộ Tiêu Thần người, giờ phút này thấy Tiêu Thần, tất cả đều nhiệt tình kêu to, có thể thấy được Tiêu Thần

thụ nhiều mọi người hoan nghênh.

Tiêu Thần hướng mọi người chắp tay, luôn miệng nói cám ơn, như chúng tinh phủng nguyệt - sao quanh trăng sáng một loại, bị mọi người ủng đám trứ lên lôi đài.

"Tiêu huynh đệ, ngươi thật là chịu đại gia hoan nghênh. . . . " trên lôi đài, đợi chờ đã lâu Lâm Trung Hổ hơi có chút chua đối với hắn nói đến.

Lâm Trung Hổ liên chiến hai mươi bảy tràng, lôi đài bốn phía người giang hồ, có thể nói là không người nào không biết hắn Lâm Trung Hổ đại danh, hơn nữa ủng hộ hắn thắng lợi người vậy rất nhiều. Nhưng hắn ra sân lúc, cũng không có Tiêu Thần như vậy khiến cho oanh động, càng không có bị mọi người hô to tên của hắn.

"Đó là bởi vì tất cả mọi người nhiệt tình. . . . " Tiêu Thần khiêm tốn nói, nhìn Lâm Trung Hổ lạnh như băng, mặt không chút thay đổi mặt, tiếp theo vừa bổ sung: "Còn ngươi nữa hắn là thường xuyên cười một cái, khác luôn là mặt lạnh rồi, khiến cho tất cả mọi người không dám thân cận ngươi, nhìn thấy ngươi chỉ sợ. . . . ."

"Sợ? " Lâm Trung Hổ bị Tiêu Thần nói gãi gãi cái ót, như có điều suy nghĩ gật đầu, hắn thật giống như hiểu cái gì. Nhưng là hiểu được vừa có ích lợi gì? Hắn chính là chỗ này sao một tờ mặt lạnh, để cho hắn cười lên, hơn dọa người!

Con Đang cái gì cũng không nghe thấy, ho nhẹ một tiếng, lúc này hổ quyền một ôm, chắp tay hướng Tiêu Thần nói: "Nói nhảm không nói nhiều, Tiêu huynh đệ kiếm pháp của ngươi, ta những này qua tới cũng kiến thức, có thể cùng đánh một trận, quả thật Lâm Trung Hổ mong đợi đã lâu chuyện, này chức thành chủ chớ bàn về, nhưng là trận chiến này, hôm nay chúng ta phải chiến đấu đến thống khoái!"

"Hổ huynh suy nghĩ, chính là Tiêu mỗ đăm chiêu, hôm nay chúng ta chiến thống khoái! " Tiêu Thần gật đầu, lúc này rút kiếm ra khỏi vỏ, hai tay ôm kiếm, làm ra mời thế: "Mời!"

"Mời! " Lâm Trung Hổ hoàn lễ. Lúc này khẩn cấp hét lớn một tiếng: "Cẩn thận rồi!"

Nắm tay, ngồi chồm hổm thân, một cái hổ quyền như đạn pháo bình thường, mang theo gào thét quyền phong, vù vù đập phá tới đây.

Quyền chưa đến, bén nhọn quyền phong liền cạo tới , chà xát được Tiêu Thần mặt làm đau, lại cũng chỉ hơi hơi hí mắt, Đang quyền gần tới lúc, hắn mắt vừa mở, trường kiếm giương lên, nhanh như tia chớp bổ vào kia đập tới hổ quyền thượng.

Đang!

Một trận Kim kêu chi tiếng vang lên, hổ quyền bị hắn một kiếm cho bổ ra, nhưng Lâm Trung Hổ quyền thượng dẫn đầu sắt luyện quyền sáo, một kiếm này bổ vào hắn quyền thượng, uyển như vô sự.

Hổ quyền bị phách mở sau, hắn thân thể ngăn, một lần nữa khôi phục, lại là một quyền đập tới. Một quyền tiếp theo một quyền, làm nhiều việc cùng lúc, hổ hổ sanh uy, thật không như Mãnh Hổ xuống núi có tư thế, gầm thét núi rừng.

Phía dưới lôi đài người, thấy vậy tất cả đều lộ ra vẻ kinh hãi, một đám kinh hô không dứt, Lâm Trung Hổ này một đôi hổ quyền, thực tại làm bọn hắn bội cảm hoảng sợ.

Dưới đài mọi người đều cũng đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút, cuối cùng tất cả đều lắc đầu, nếu là bọn họ đi tới, bị Lâm Trung Hổ như vậy dùng hổ quyền làm nhiều việc cùng lúc, điên cuồng đánh lên vài vòng, cho dù chặn lại, cũng sẽ bị kia quyền thượng kình đạo, cho sinh sôi hộc máu.

Không khỏi vẻ mặt lo lắng nhìn về Tiêu Thần, đột nhiên lại thấy Tiêu Thần thần sắc mặt ngưng trọng, nhưng không có bất kỳ cố hết sức vẻ.

Không có gì ngoài ngăn cản ở ngoài, hắn vậy lại thỉnh thoảng xuất kiếm phản kích, bức bách Lâm Trung Hổ lui về phía sau.

Lâm Trung Hổ quả thật lợi hại, mặc dù hắn hổ quyền hẳn là tinh diệu cấp võ học, nhưng là sở hữu lực lượng cũng rất lớn, nếu là theo như ngoạn gia gỗ cốp pha đối tới đây, dựa theo Tiêu Thần đoán chừng, Lâm Trung Hổ mới bắt đầu lực lượng thuộc tính ít nhất là hai giờ trở lên, ở cộng thêm hắn hổ quyền luyện đến siêu phàm nhập thánh chi cảnh sở thêm 10 điểm, kia lực lượng của hắn thuộc tính chính là 12 điểm nhiều.

Cùng mình mười ba thêm chút sức lượng thuộc tính, chênh lệch không lớn. Hơn nữa Lâm Trung Hổ chủ công, thế cho nên biểu hiện hai người lực đạo không sai biệt lắm.

Nhưng một cuộc so sánh với đấu, so sánh với cũng không phải là người nào lực đạo có lớn hay không, còn muốn suy nghĩ các loại nhân tố, đầu linh hoạt không linh hoạt, chiến đấu sách lược chế định có đúng hay không, tốc độ phản ứng mau không nhanh, võ học tinh diệu không tinh hay chờ một chút.

Chiến đấu còn xa chưa kết thúc!

Là trọng yếu hơn là, Tiêu Thần vui mừng phát hiện, hắn Hoa Sơn kiếm pháp tiến vào xuất thần nhập hóa chi cảnh sau, cùng Lâm Trung Hổ chiến đấu, kia võ học kinh nghiệm, cánh ở tăng lên!

Mặc dù tăng lên vô cùng chậm chạp, nhưng vẫn ở tăng lên!

Này so sánh với cái gì cũng trọng yếu, vì vậy hắn ngược lại không muốn nhanh như vậy kết thúc chiến đấu, hơn nữa rất có kiên nhẫn cùng Lâm Trung Hổ tháo ra chiêu đứng lên, hận không được đem Lâm Trung Hổ một đôi hổ quyền tinh diệu, tất cả đều cho mổ quá thông thấu.

Đây cũng là hắn nhanh chóng tăng lên võ học kinh nghiệm, nhanh chóng tiến bộ biện pháp, đem đối thủ một môn võ học hiểu rõ thông thấu sau, lần sau gặp đồng dạng dùng cùng loại võ học người, thì có ứng đối kinh nghiệm.

Lâm Trung Hổ tốt như vậy đối thủ, hắn sao nhẫn tâm liền dễ dàng như vậy bỏ qua cho?

Không đưa mổ bào cái sạch sẽ, Tiêu Thần cũng không cam lòng!

Trận chiến này, chính là thế lực ngang nhau, ở cộng thêm Tiêu Thần có lòng gặp chiêu phá chiêu, hai người ra chiêu sổ một đường đi lên leo tường.

Từ hơn mười chiêu đến mấy trăm chiêu, thậm chí bò lên trên ngàn (ngày) chiêu số lượng.

Thấy vậy dưới đài quan chiến người, ăn no thỏa mãn. Hai người tất cả đều là ở trong tràng cao thủ, một người dụng quyền, một người xử dụng kiếm, tất cả đều là tại chỗ bất nhập lưu cảnh giới trung đỉnh nhân vật.

Bọn họ mỗi ra một chiêu, hướng phía dưới đài chỉ người mà nói, tất cả đều tinh diệu vô cùng, hơn rối rít có điều lĩnh ngộ, thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, có thể nào thấy vậy chưa đã ghiền. Liên đánh hơn ngàn chiêu, hai người cơ hồ đem một thân sở học, tất cả đều móc ra rồi, các khách xem có thể học được đồ vật này nọ, tất cả đều nhiều.

Mọi người xem qua được nghiện, hai người vậy chiến đấu đến thống khoái, trong khoảng thời gian ngắn, chiến đấu tràng diện càng thêm bốc lửa!

Cuối cùng, hai người so chiêu sổ dừng lại ở một ngàn ba trăm chiêu mấy cái chữ này thượng.

Lâm Trung Hổ dù sao cũng là hổ quyền, chú ý chính là trực lai trực khứ, gặp chiêu phá chiêu, vừa sao có thể là Tiêu Thần Hoa Sơn kiếm pháp đối thủ?

Tinh diệu nơi, thì càng thêm không bằng. Hơn nữa Tiêu Thần Hoa Sơn kiếm pháp, còn có tăng lên không gian, càng đánh càng mạnh, càng đánh kiếm pháp càng tinh diệu.

Xem xét lại Lâm Trung Hổ, càng đánh khí lại càng yếu, qua ngàn (ngày) chiêu sau, khí thế tinh thần tất cả đều lộ ra vẻ mỏi mệt, miễn cưỡng qua nữa hai ba trăm chiêu, sơ hở liên tiếp lộ ra.

Tiêu Thần cũng biết Lâm Trung Hổ thực lực đến chỗ này, vì vậy bắt được kia một sơ hở, phá vỡ thứ nhất đối hổ quyền, thẳng đánh kia bộ ngực, nhẹ nhàng điểm một cái trái tim của hắn chỗ ngực một chút, đem đánh bại!

Lâm Trung Hổ bại, Tiêu Thần đạt được thắng lợi!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Sự tình bại lộ

"Ta thua rồi! " Lâm Trung Hổ lúc này chắp tay nhận thua, vẻ mặt thở dài nói: "Tiêu Thần ngươi kiếm pháp tinh diệu, ta Lâm Trung Hổ không phải là đối thủ của ngươi, bại chính là thua, ta Lâm Trung Hổ sẽ không không nhận, này chức thành chủ, ta xem Tiêu Thần ngươi mới có tư cách nhất đi cạnh đoạt!"

"Đa tạ! " Tiêu Thần chắp tay ôm kiếm, ngâm ngâm cười nói, nghe thấy Lâm Trung Hổ nói sau, lắc đầu nói: "Chức thành chủ Tiêu mỗ cũng không cố ý đi tranh đoạt, ta chỉ là ma luyện kiếm pháp mà đến, chỉ cần có thể ma luyện ta kiếm pháp ta liền tới, nếu không phải có thể làm cho ta kiếm pháp càng tiến một bước, ta liền đi."

"Mục đích đơn thuần, không trách được Tiêu Thần ngươi có thể ở ngắn ngủn trong hơn mười ngày, kiếm pháp tinh tiến nhiều như thế, hôm nay huống chi đem ta đánh bại nguyên nhân. Tiêu Thần huynh đệ, ta Lâm Trung Hổ trong cả đời bội phục người không nhiều lắm, ngươi Tiêu Thần coi là một cái! " Lâm Trung Hổ giơ ngón tay cái lên, lớn tiếng kêu lên, lúc này cũng không quay đầu lại tiêu sái hạ lôi đài.

Hắn quyết định từ nơi nào ngã nhào liền từ nơi nào đứng lên, cũng muốn cùng Tiêu Thần một phen, ở trên lôi đài ma luyện võ công.

Nhìn Lâm Trung Hổ đi xuống đài hạ bóng lưng, Tiêu Thần khe khẽ thở dài, có chút đáng tiếc cái kia thắng liên tiếp hai mươi bảy ngày ghi chép trong chăn gãy, nhưng rất nhanh vừa chuyển quá tầm mắt, nhìn về mọi người.

"Tiêu Thần!"

"Tiêu Thần!"

"Tiêu Thần!"

Mọi người lại là một trận sôi trào rống to thanh âm, người người tất cả đều ở ăn mừng Tiêu Thần chiến thắng Lâm Trung Hổ, khoảng cách chức thành chủ gần hơn một bước. Là trọng yếu hơn là, Lâm Trung Hổ này đầu chướng ngại vật bị quét ra, bày ở Tiêu Thần trước mặt đi thông chức thành chủ, nữa vô bất cứ uy hiếp gì tính chính là nhân vật.

Tiêu Thần trở thành Lạc Nhạn trấn thành chủ, cơ hồ là ván đã đóng thuyền chuyện, trừ phi chuyện này, lại đến một vị hơn mạnh mẻ đối thủ.

Nhưng là ở đây trong, người nào thực lực lớn nhà không rõ ràng lắm?

Cường đại nhất Kim Đao Lưu cùng Lâm Trung Hổ hai người cũng bị Tiêu Thần cho đánh bại, còn có ai phải Tiêu Thần đối thủ?

Không có!

Tiêu Thần trở thành thành chủ, đó cũng là vấn đề thời gian.

Đang lúc mọi người sôi trào trong tiếng kêu to, Tiêu Thần cùng mọi người chắp tay, nói tạ ơn, lúc này đi xuống lôi đài. Nhưng cũng không rời đi, ngược lại ở lại lôi đài bốn phía, tiếp tục quan chiến. Này cũng chính là hắn ngày thường thói quen, không tới trời tối, tuyệt không rời đi.

Lâm Trung Hổ cũng là như thế, mặc dù bại vào Tiêu Thần tay, nhưng hắn cũng không bị tức giận rời đi, ngược lại luôn luôn cũng không thích nhìn người chiến đấu hắn, giờ phút này vậy trừng lớn hổ mắt quan sát.

...

Đang Tiêu Thần tập trung tinh thần quan chiến, ấn theo tự thân sở học lúc, Lạc Nhạn trấn tới mười mấy kỵ, tất cả đều là áo đen sức lực dùng đại hán. Lạc Nhạn trấn người, thấy những thứ này áo đen sức lực dùng đại hán, tất cả đều cả kinh, nhận ra những người này, chính là phương viên trăm dặm bên trong tiếng xấu vang dội biên thành áo đen giúp người.

Cầm đầu tên kia người mặc màu đen áo choàng trung niên hán tử, chính là áo đen giúp bang chủ, áo đen tay máu. Phương viên trăm dặm bên trong, biên thành đệ nhị cường giả.

Áo đen tay máu vẻ mặt màu sắc trang nhã, ánh mắt âm trầm, kia âm trầm như nước trong con ngươi, lóe ra một tia lửa giận. Tra xét lâu như thế, áo đen giúp vận dụng đại lượng tinh lực, rốt cuộc tìm được đầu mối.

Một nhóm mười mấy kỵ người xuyên qua Lạc Nhạn trấn, đi tới trong trấn lúc kia náo nhiệt lôi đài cũng không nhìn lên một cái, mà là chạy thẳng tới Lạc Nhạn trấn vắng vẻ góc đi.

"Đại gia, chúng ta tra được, ngày đó có khả năng nhất trải qua Nhị gia bị hung thủ mưu hại đất người, chính là ở tại ngôi viện này một họ Vương đối phu thê. Bọn họ thường xuyên gặp trải qua con đường kia, đi trước ở nông thôn thân thích nhà tỉnh thân. Hơn nữa, này họ Vương thê tử Vương thị, sinh làn da trắng cơ non, cực kỳ động lòng người. Nhị gia luôn luôn yêu thích mỹ thiếu phụ, kia bị mưu hại đất cũng có thể hiện ra điểm này. Ngày đó vô cùng có khả năng, Nhị gia đối này Vương thị xuất thủ, bị đi ngang qua một gã người giang hồ cấp cứu. Chúng ta chỉ cần ép hỏi này họ Vương phu thê, liền có thể hỏi ra hung thủ rơi xuống!"

Áo đen giúp người đang một tòa viện trước dừng lại, một người chỉ vào sân này, đối áo đen tay máu nói. Mà người nọ chỉ vào ngôi viện này, chính là Vương Tường vợ chồng nhà!

Áo đen tay máu một ít song lóe lên tức giận tròng mắt, khẽ trừng mắt nhìn da, nhìn sân một cái, phất tay làm nói: "Mở cửa ra!"

Mọi người đồng loạt xuống ngựa, một tiếng ầm vang, một cước đem gia môn cho đá văng ra, đại môn chia năm xẻ bảy, thành một đống gỗ vụn.

"Là ai? " gia môn bị mở ra, Vương thị ôm tiểu tử từ trong phòng đi ra, lớn tiếng chất vấn. Chỉ là một ra khỏi phòng, liền nhìn thấy nhà mình đại môn bị người bị đá nát bấy, hơn mười người đại hán nối đuôi nhau mà vào.

Nàng tự nhiên biết những thứ này thân mặc áo đen sức lực dùng đại hán, chính là phương viên trăm dặm địa giới bên trong, ác xâu mãn tên áo đen giúp người, trong lòng lộp bộp một tiếng, lập tức ý thức được sự tình bại lộ!

"Các ngươi rốt cuộc là người nào? " Vương thị cố nén trong lòng ý sợ hãi, cả người run rẩy, run giọng hướng áo đen bang nhân chất vấn.

Không có người trả lời lời của nàng, mấy tên áo đen giúp một chút chúng, không nói một lời vọt vào bên trong phòng, tìm kiếm một lần, lúc này mới toàn bộ thối lui khỏi, đi tới áo đen tay máu bên cạnh, lớn tiếng bẩm báo nói: "Đại gia, bên trong không có ai, cũng chỉ có các nàng này cùng nàng nhi tử hai người!"

Áo đen tay máu khẽ dạ, có bang chúng từ trong nhà lấy ra cái ghế, hắn thản nhiên ngồi xuống, nhếch lên hai chân, dấu tay trứ chòm râu, một đôi âm lãnh

tròng mắt, quét nhìn ở Vương thị trên người. Từ trên hướng xuống, ánh mắt tràn đầy xâm lược tính, thật giống như muốn đem Vương thị nhìn thấu bình thường, thấy vậy Vương thị cả người run rẩy.

Lúc này mới cười lạnh một tiếng: "Quả thật có mấy phần vẻ thùy mị, không trách được ta Nhị đệ gặp coi trọng ngươi, hơn nữa còn ở ven đường, sẽ phải đối với ngươi động thủ. Nếu không phải là như thế, hắn như thế nào lại mất mạng ở đây hoang dã đất?"

"Ngươi đang nói cái gì? Ta sao nghe không hiểu? Ngươi Nhị đệ là ai? Ta không nhận ra! " Vương thị vẻ mặt nghi ngờ nói.

"Hừ, giả bộ hồ đồ, cho ta áo đen tay máu giả bộ hồ đồ! " áo đen tay máu hừ lạnh một tiếng, ha ha cười một tiếng, đột nhiên thanh âm lạnh lẽo: "Vô dụng! " vung tay lên, tay cũng không đụng phải Vương thị, nhưng này nhấc lên cuồng phong mạnh mẽ đem Vương thị bắn cho ngã xuống đất.

Tiểu tử ngã nhào trên đất, oa oa khóc lớn lên. Áo đen máu vươn tay ra tay, một tay bắt được tiểu tử đỉnh đầu, hừ lạnh nhìn về Vương thị: "Nói, ngày đó giết ta Nhị đệ người là người nào?"

"Ta không biết ngươi nói gì? ! " Vương thị lắc đầu, vẻ mặt lo lắng nhìn bị áo đen tay máu bắt được tiểu tử.

"Lại cùng ta giả vờ hồ đồ! " áo đen tay máu cười lạnh một tiếng, không còn có kiên nhẫn, tay đột nhiên sức nắm, răng rắc một tiếng, tiểu tử liên kêu thảm thiết cũng phát không ra một tiếng, đầu nhỏ như dưa hấu bình thường nổ tung! Vương thị lại càng lại không nói chuyện, đã bị một bên đại hán một cước đá ngã lăn trên mặt đất, đại đao nhào tới. Phốc phốc phốc, mấy dưới đao, ngã trong vũng máu.

"Miệng thật cứng rắn! " áo đen tay máu thản nhiên móc ra vải tơ, chà lau trong tay vết máu, đang muốn ra lệnh, vành tai đột nhiên vừa động, phía ngoài truyền đến dị vang, quay đầu quát lạnh một tiếng: "Người nào? !"

Lập tức có mấy tên đại hán áo đen chụp một cái đi ra ngoài, rất nhanh vừa trở lại, bẩm báo nói: "Là Vương Tường, chạy!"

"Đích thị là đi tìm hung thủ kia rồi, cho ta theo ở phía sau! " áo đen tay máu cười lạnh một tiếng, trong mắt lóe ra tàn nhẫn ánh mắt, cười lạnh không dứt. Mang người đi ra sân, cưỡi lên ngựa, chậm rãi đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Tiêu Thần chạy mau, nổi giận đùng đùng

Vương Tường ra sức chạy trốn, nghĩ đến mới vừa mới nhìn rõ một màn, hắn liền con mắt thử muốn nứt, tâm can tê liệt, vô cùng thống khổ. Bên bỏ mạng bôn đào bên lệ rơi đầy mặt, tùy ý nước mắt như mưa giọt bình thường rơi xuống, đưa khuôn mặt cho cọ rửa ướt đẫm.

Nước mắt là mặt thật, tâm là xé rách đau đớn.

Hắn mới vừa rồi còn tràn đầy hạnh phúc cười mặt về nhà, lại không nghĩ tới nhìn thấy mới vừa rồi một màn thảm trạng. Tâm can bảo bối của hắn tử, cái kia làm cho người ta bội cảm hạnh phúc, khả ái tiểu gia lại bị người một cái tay bắt được đầu...

Hắn vốn cho là hắn có thể chớ có lên tiếng, có thể không khóc lên, lại không nghĩ tới, hắn hay là không nhịn được. Trong đầu vẫn không ngừng cất đi trứ mới vừa rồi một màn kia màn, tựa hồ trở thành trong lòng hắn vĩnh viễn lái đi không được vết thương.

Mà hắn, vậy như bị đả thương Cô Lang, một mình liếm vết thương, bỏ mạng mà chạy. Trong lòng hắn phương hướng chỉ có một, đó chính là lôi đài trung tâm, tìm Tiêu Thần!

Không phải là để cho hắn hỗ trợ báo thù, mà là để cho hắn chạy mau!

Trong ngày thường muốn đi thật lâu thật lâu đường xá, giờ phút này lại trong chớp mắt bị hắn chạy như điên tới, lôi đài bốn phía, khắp nơi đều là người, hắn không biết Tiêu Thần ở nơi đâu, nhưng thời gian cấp bách, không có có dư thừa thời gian để cho hắn một hơi phân biệt, đem Tiêu Thần từ trong đám người mặt tìm ra.

Chỉ có thể là vẻ mặt bi sắc, hướng về phía đám người phát ra gào thét: "Tiêu Thần chạy mau! Tiêu Thần chạy mau! Tiêu Thần chạy mau!"

...

Đột nhiên kia đột nhiên hí hô, để cho tất cả mọi người chú ý tới vị này vẻ mặt bi sắc, lại là hoảng sợ, lại là lo lắng gào thét hán tử.

Mọi người ngơ ngác nhìn hán tử kia, không biết hán tử kia gặp được chuyện gì, cánh gặp phát ra như thế bi thống hí hô.

Thanh âm này, cơ hồ khiến mọi người động dung rồi, không có ai nghe không ra hắn trong thanh âm mang theo bi thương, sợ hãi, lo âu.

"Tiêu Thần chạy mau. . . . ."

Lôi đài bốn phía trong đám người, Tiêu Thần loáng thoáng nghe thấy có người ở hô to tên của hắn, bổn không để ý hắn, lại khẽ cau mày, hắn nghe ra thanh âm kia cùng người khác kia hưng phấn hô to thanh bất đồng.

Thanh âm này mang theo vô tận bi thương, tựa hồ gặp trong cuộc sống nhất cực kỳ bi thảm chuyện. Càng cảm thấy được thanh âm này quen tai vô cùng, đang lúc này, bốn phía tiếng huyên náo rơi xuống, kia hí hô càng ngày càng rõ ràng lọt vào tai.

"Tiêu Thần chạy mau. . . . ."

Tiêu Thần rốt cục nghe rõ ràng, người phương nào ở gọi hắn —— là Vương Tường!

Vội vàng đẩy ra bên cạnh ngăn trở hắn tầm mắt người, từ trong đám người chui ra, một cái trông thấy Vương Tường một ít mặt bi sắc, đầy mặt tuyệt vọng, tựa hồ đã đem tánh mạng buông tha cho bộ dáng, thấy vậy trong lòng hắn đau xót, lại càng lo lắng chạy thẳng tới đi, lôi kéo Vương Tường tay, lớn tiếng hỏi: "Vương Tường tại sao?"

Vương Tường tựa hồ thần trí mơ hồ, một mực lầm bầm lầu bầu lẩm bẩm cái gì, bị Tiêu Thần kéo tay của hắn, đột nhiên để cho hắn giựt mình tỉnh lại, giương mắt vừa nhìn, chính là Tiêu Thần, nhất thời vẻ mặt khẩn trương vẻ lo lắng, lớn tiếng kêu lên: "Tiêu Thần chạy mau, bọn họ tìm lên tới! Bọn họ tới!"

"Rốt cuộc tại sao?"

Nhìn Vương Tường bộ dạng, Tiêu Thần trong lòng khẩn trương, vẻ mặt nghiêm nghị vẻ, vội vàng lên tiếng hỏi tới.

"Bọn họ tìm được nhà ta, giết Dung nhi giết bảo bối của ta. . . ."

"Bọn họ đang ép hỏi ngươi rơi xuống, Dung nhi không nói, bọn họ phát rồ, đem Dung nhi hai mẫu tử tất cả đều giết. . . ."

"Bảo bối của ta mới không tới ba tuổi nột, bọn họ lại xuống tay được, bọn họ không phải là người. . . ."

Vương Tường hai tay che mặt, vừa thống khổ vừa tuyệt vọng trầm thấp thanh âm nói, tựa hồ vừa sợ tỉnh, liên vội vàng nắm được Tiêu Thần tay, lực mạnh đưa đẩy ra, vẻ mặt lo âu khẩn trương kêu lên: "Tiêu Thần ngươi chạy mau, bọn họ nghĩ người muốn tìm là ngươi, chạy mau. . . . ."

"Ta cũng là không. . . . " Tiêu Thần toàn bộ hiểu được, mặc dù Vương Tường nói lời nói không có mạch lạc, nhưng hắn hoàn toàn hiểu . Đích thị là hôm đó giết cầm bào nam tử lưu lại hậu hoạn, hôm nay bị tìm tới tận cửa rồi, tiểu tử cùng Vương thị tất cả đều bị giết!

Vừa nghĩ tới tiểu tử, Tiêu Thần trong lòng đau xót, tiểu tử lại nhỏ như vậy, như vậy khả ái, giờ phút này thế nhưng. . .

Hai tay hắn nắm chặc, sát tâm đại thậm, hơn tràn đầy một cổ ngập trời tức giận! Vẻ mặt kiên định lắc đầu, đang muốn cự tuyệt Vương Tường, một mình một người chạy trối chết.

"Chạy? Hôm nay ngươi chạy không được! Các ngươi đều phải chết, cho ta Nhị đệ bồi mạng!"

Đang lúc này, một đạo tiếng hừ lạnh, u ám lạnh như băng truyền đến, trong thanh âm mang theo vô cùng lành lạnh sát cơ. Tiêu Thần cùng Vương Tường hai người tìm theo tiếng nhìn lại, lại thấy một nhóm mười mấy kỵ, hơn mười tên áo đen sức lực dùng đại hán ở một trung niên hán tử dưới sự hướng dẫn của, chậm rãi cỡi ngựa mà đến, thứ nhất liền đem Tiêu Thần hai người cho bao bọc vây quanh.

"Là Hắc Y Bang người!"

"Thiên nột, là Hắc Y Huyết Thủ, Hắc Y Huyết Thủ tự mình dẫn đội, Tiêu Thần thế nhưng chọc tới hắn?"

"Nghe Hắc Y Huyết Thủ nói, Hắc Y Huyết Thủ Nhị đệ, chết ở Tiêu Thần trên tay. Lần này trả thù tới cửa, Tiêu Thần nguy hiểm!"

Lôi đài bốn phía, mọi người vừa thấy được này hơn mười kỵ áo đen sức lực dùng đại hán, nhất thời nổ hang ổ, người người lui bước tản ra .

Hắc Y Huyết Thủ quét nhìn lôi đài mọi người một cái, hừ lạnh một tiếng: "Hôm nay ta Hắc Y Bang làm việc, nhân viên không quan hệ, cũng cút cho ta ~!"

"Tiêu Thần huynh đệ rốt cuộc làm sao đắc tội các ngươi ? Cánh cho các ngươi Hắc Y Bang bày ra lớn như thế trận thế? " lúc này, một người đi ra, hướng Hắc Y Huyết Thủ chắp tay, lớn tiếng hỏi. Người này, đang là vừa mới bị Tiêu Thần đánh bại Lâm Trung Hổ.

Hắn lời này vừa ra, liền mọi người tất cả đều gật đầu, rối rít mở miệng hỏi thăm.

Hắc Y Huyết Thủ mắt lạnh nhìn Lâm Trung Hổ một cái, mặt không chút thay đổi, quét nhìn một vòng, lúc này không chút khách khí mở miệng: "Lăn ~!"

"Ngươi. . . . " Lâm Trung Hổ bị tức bộ ngực một trận sôi trào, bốn phía mọi người cũng là bị tức không nhẹ, Hắc Y Bang quá bá đạo, quá không đưa bọn họ cho để vào trong mắt.

Nhưng là Hắc Y Bang thế lớn, là phương viên trăm dặm đất một phương bá chủ, Hắc Y Huyết Thủ bản thân lại càng phương viên trăm dặm đất có tên luyện được nội công tam lưu cao thủ, cho dù trong lòng ở giận, Lâm Trung Hổ đám người vậy tất cả đều là giận mà không dám nói gì, không dám chính diện chống đối Hắc Y Huyết Thủ.

Hai tay nắm tay, gân xanh tuôn ra, phải im tiếng lui xuống. Hắc Y Bang bang chúng lại càng cỡi ngựa, bị xua tan mọi người, đem trên lôi đài giang hồ tháo các hán tử rối rít bức cho được lui về phía sau, không để cho nhích tới gần.

Cuối cùng đem Tiêu Thần hai người đường lui, cho hết thảy phong tỏa ở. Hắc Y Huyết Thủ lúc này mới lạnh lùng nhìn trứ Tiêu Thần, lạnh lùng nói: "Tiêu Thần, ngươi kiếm pháp bén nhọn, gần nhất lại càng thanh danh đại chấn. Hừ, mỗ vốn hắn nên sớm liền nghĩ đến là ngươi rồi, ngươi cũng làm cho mỗ tìm thật là tốt đắng a!"

"Hừ! " Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, một đôi tràn đầy lửa giận tròng mắt, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Hắc Y Huyết Thủ. Hắn chẳng bao giờ như thế đối một người tràn đầy tức giận, hơn chẳng bao giờ như thế ghi hận một người. Này Hắc Y Huyết Thủ là người thứ nhất, cũng là hôm nay hắn lòng tràn đầy muốn tất sát người đầu tiên!

Vừa nghĩ tới, như vậy khả ái tiểu tử, thế nhưng chết ở Hắc Y Huyết Thủ trong tay, còn bị hắn ôm đồm bể đầu, Tiêu Thần tức giận trong lòng, liền xông thẳng tâm trí, hận không được ăn máu của hắn, uống hắn thịt.

Hôm nay nghe Hắc Y Huyết Thủ lại vẫn ở đuổi theo hỏi mình, Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt sát cơ: "Hắc Y Huyết Thủ, ngươi kia Nhị đệ dưới ban ngày ban mặt, được kia cầm thú cử chỉ, Tiêu mỗ đưa giết, đó là thay trời hành đạo, thì ngược lại ngươi, liên còn nhỏ phụ nữ và trẻ em cũng không buông tha, quả thực phát rồ! Hôm nay ngươi không giết Tiêu mỗ, Tiêu mỗ hôm nay vậy phải giết ngươi!"

"Phải giết ngươi! "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Giận mà thăng cấp, siêu phàm nhập thánh

"Giết ta? " Hắc Y Huyết Thủ từ nói một tiếng, nhìn Tiêu Thần một ít phó nổi giận đùng đùng, lời thề son sắt khiếu hiêu trứ muốn gì chính mình, không nhịn được cười ha ha một tiếng, vẻ mặt u ám nụ cười: "Ha ha ha, nói khoác mà không biết ngượng, ngươi này nho nhỏ bất nhập lưu chi cảnh, như thế nào giết ta? Như thế nào giết ta?"

Tiêu Thần không nói một lời, mắt lạnh tương đối, Hắc Y Huyết Thủ lại lộ ra tinh hồng đầu lưỡi, liếm liếm đôi môi, vẻ mặt tàn nhẫn vẻ nói: "Nói về, tiểu hài tử máu chính là tươi mới, đặc biệt là kia da, kia đầu nhỏ, nhẹ nhàng nắm chặt, oành một tiếng, đầu nổ bung. . . "

"Kia não hoa, kia vòi máu nở rộ, quả thực chính là chỗ này trên đời đẹp nhất đồ. Nhất đáng quý chính là, bóp vỡ đầu hắn, liên gọi cũng gọi không ra một tiếng. . . "

"Cầm thú! " Tiêu Thần biết rõ này Hắc Y Huyết Thủ là ở cố ý chọc giận chính mình, kích thích chính mình, sau đó dễ dàng đánh bại chính mình, đả kích lòng tin của mình, đem chính mình nhục nhã chết đi, gặp thế gian thê thảm nhất trách phạt. Cho dù Tiêu Thần lặp đi lặp lại nhiều lần ở trong lòng đối với mình nói muốn tĩnh táo, muốn tĩnh táo, nhưng khi Hắc Y Huyết Thủ nói ra những lời này sau, vừa nghĩ tới tiểu tử chính là như vậy, bị Hắc Y Huyết Thủ cho nắm bể đầu, Tiêu Thần trong đầu không ngừng quanh quẩn chính là tiểu tử bị Hắc Y Huyết Thủ nắm bể đầu một màn, cũng chịu không nổi nữa, vậy tĩnh táo không được.

"Để mạng lại! " nổi giận gầm lên một tiếng, lúc này rút kiếm ra khỏi vỏ, tay cầm trường kiếm, Vút một tiếng, người cùng trường kiếm hướng Hắc Y Huyết Thủ kích bắn đi, muốn đem Hắc Y Huyết Thủ kia tàn nhẫn trước mặt lỗ, một kiếm cho đâm lạn!

Một kiếm, đem thế gian này ghê tởm nhất, tàn nhẫn nhất, hung tàn nhất, nhất phát rồ người, giết đi!

Tiêu Thần giận mà rút kiếm, một kiếm đâm tới, Hắc Y Huyết Thủ khinh miệt liếc mắt một cái, xuy cười một tiếng, lúc này lấy tay Đang trảo, tay phải hiện lên vẻ huyết quang, tay của hắn thật giống như từ trong huyết trì mò ra tới bình thường, nhưng cũng cực kỳ rất mạnh, ngồi ở trên ngựa, cũng không thấy hắn thân thể có bất kỳ nhúc nhích, chẳng qua là máu đỏ trảo ảnh chợt lóe.

Đang một tiếng!

Tiêu Thần đâm tới trường kiếm, bị hắn cầm ở trên tay, gắt gao túm ở, khinh miệt nhìn Tiêu Thần một cái, ki cười một tiếng: "Này sẽ là của ngươi kiếm? Ngươi đã nghĩ bằng vào này kiếm mẻ, muốn giết ta Hắc Y Huyết Thủ?"

"Không biết cái gọi là! " Hắc Y Huyết Thủ lắc đầu, xuy cười một tiếng, đột nhiên vừa quát: "Cho ta buông tay!"

Tay mạnh mẽ vung, một cổ mênh mông sức lực đánh tới, Tiêu Thần cơ hồ không có bất kỳ sức phản kháng, bị này cổ sức lực, cho khiến cho cả người mang kiếm, bị ném phi mấy thước xa, hung hăng té ngã trên đất, muộn hanh nhất thanh, trong khoảng thời gian ngắn, cánh bị trọng thương, té trên mặt đất, khó có thể.

Ai mạnh ai yếu, cao thấp lập phán!

Hắc Y Huyết Thủ khinh miệt liếc té ngã trên đất, trọng thương không dậy nổi Tiêu Thần một cái, ki cười một tiếng, vẻ mặt âm hiểm cười vẻ: "Như thế nào? Trơ mắt nhìn chính mình liều mạng muốn giết chết người, vui vẻ, mà chính mình cũng là vô năng cảm giác vô lực thật không tốt chịu đi? Có phải hay không cảm giác rất tuyệt vọng? Cảm giác tánh mạng không có bất kỳ ý nghĩa, cảm giác thế giới một mảnh mờ mờ?"

"Ha ha ha! " Hắc Y Huyết Thủ cuồng cười một tiếng, vẻ mặt dữ tợn mà nụ cười tàn nhẫn nhìn Tiêu Thần: "Ta liền thích ngươi kia khẩn cấp muốn giết chết ta, nhìn rất không thoải mái, rồi lại đối với ta không thể làm gì bộ dạng!"

"Tuyệt vọng đi! Dám đắc tội ta Hắc Y Huyết Thủ người, bất kể là ai, cũng sẽ lâm vào vĩnh cửu trong tuyệt vọng!"

...

Tuyệt vọng?

Tiêu Thần là rất thất vọng, nhưng cũng không có tuyệt vọng. Bị Hắc Y Huyết Thủ một chiêu bắt lại, té bảy ngất tám tố, khó có thể đứng dậy, nhưng là đưa cho té tỉnh lại. Hắn rất thất vọng, thất vọng chính là mình Hoa Sơn kiếm pháp luyện đến xuất thần nhập hóa chi cảnh, mặc dù đang bất nhập lưu chi cảnh ở bên trong, cơ hồ có thể xưng hùng, không có bất kỳ địch thủ.

Nhưng là, đang luyện ra nội công tam lưu cao thủ trước mặt, xuất thần nhập hóa chi cảnh Hoa Sơn kiếm pháp, cánh không có bất kỳ dùng được. Bất kỳ tinh diệu kiếm thuật, ở Hắc Y Huyết Thủ trước mặt, thật giống như mất đi bất kỳ nên có hiệu quả, hoàn toàn không dùng được!

Đây đúng là làm hắn rất thất vọng!

Mặc dù hắn đã không phải là lần đầu tiên nhìn thấy tam lưu cao thủ, lại càng không là lần đầu tiên cùng tam lưu cao thủ giao thủ. Ngay từ lúc hoang trấn lúc, hắn liền thấy được Mã Đao Nho Sinh vị này tam lưu cao thủ, cơ hồ như bất bại Chiến thần, trở thành trong lòng hắn thứ nhất, không thể chiến thắng địch nhân hàng ngũ.

Trong lòng hắn cực kỳ rõ ràng, cùng tam lưu cao thủ đánh một trận, không có bất kỳ may mắn có thể nói, định muốn xuất ra toàn bộ thực lực, tụ tập toàn bộ tâm thần, mới có thể tới đánh một trận có thể!

Đầu tiên, là tối trọng yếu chính là, muốn gắng giữ tĩnh táo, tĩnh táo đối chiến!

Tiêu Thần vẫn là một cái nội tâm cực kỳ cao ngạo người, trong lòng hắn vẫn muốn chính là không dựa vào hệ thống, chỉ dựa vào cố gắng của mình cùng thiên tư, như trong chốn giang hồ những khác người tập võ bình thường, đem võ học cảnh giới tăng lên.

Ở Hắc Y Huyết Thủ dễ dàng đón lấy kiếm của hắn, đưa vứt phi trên mặt đất một khắc kia, niềm kiêu ngạo của hắn đã bị Hắc Y Huyết Thủ này một ném, cho té thất linh bát lạc, cũng nữa nhặt không dậy nổi, càng không thể hoàn mỹ phục hồi như cũ!

Đã như vậy. . . .

Không có trong lòng vẻ này muốn toàn bộ bằng tự mình cố gắng, đem võ công luyện đi tới kiêu ngạo, vậy hoàn toàn chứng minh chính mình, cùng với khác ngoạn gia không sai biệt lắm.

Cũng sẽ không có kiên trì vậy cũng cười kiêu ngạo lúc!

Lúc này, chỉ có một việc trọng yếu nhất —— giết Hắc Y Huyết Thủ!

Tiêu Thần nhìn Hắc Y Huyết Thủ ánh mắt, đột nhiên lạnh lẽo, hạ quyết tâm! Lúc này mở ra hệ thống, điểm vào kinh nghiệm chiến đấu thượng.

Hệ thống đề kỳ:

Có hay không tốn hao mười lăm vạn kinh nghiệm chiến đấu, đem Hoa Sơn kiếm pháp tăng lên tới siêu phàm nhập thánh cảnh giới.

"Là!"

Tiêu Thần mặc niệm một tiếng, gật đầu xác nhận, giờ khắc này, hắn tâm như chỉ thủy, không có bất kỳ dư thừa ý nghĩ, trong lòng chỉ có một ý niệm trong

đầu, đó chính là đem Hoa Sơn kiếm pháp tăng lên tới siêu phàm nhập thánh chi cảnh, giết Hắc Y Huyết Thủ!

Những này qua tới , Tiêu Thần tích lũy mấy tháng kinh nghiệm chiến đấu, cơ hồ toàn số không còn. Mười lăm vạn kinh nghiệm chiến đấu, nhanh chóng thiêu đốt, hóa thành từng đạo chỉ có chính hắn mới có thể nhìn thấy ánh sáng ngọc Quang Hoa.

Những thứ kia Quang Hoa đem thân thể của hắn bao phủ, toàn thân ấm áp, mười lăm vạn kinh nghiệm chiến đấu hóa thành một cổ thần bí năng lượng, cổ năng lượng này tràn vào trong đầu hắn, để cho hắn nhanh chóng đạt được Hoa Sơn kiếm pháp siêu phàm nhập thánh chi cảnh hết thảy tinh diệu.

Thật giống như vốn là tồn tại trong đầu bình thường, cổ năng lượng này chẳng qua là mở ra kia ẩn núp kiến thức cái chìa khóa, một khi mở ra, phún dũng ra, Hoa Sơn kiếm pháp siêu phàm nhập thánh chi cảnh toàn số tinh diệu, toàn bộ hiểu rõ cho ngực.

Kém chỉ có đi quen thuộc, đi tập luyện!

Hệ thống đề kỳ:

Chúc mừng ngoạn gia, tốn hao mười lăm vạn kinh nghiệm chiến đấu, thành công đem Hoa Sơn kiếm pháp tăng lên tới siêu phàm nhập thánh chi cảnh.

Hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, Tiêu Thần đột nhiên mở hai mắt ra, mở ra thuộc tính mặt bản, xem xét chính mình toàn thân thuộc tính.

Hệ thống đề kỳ:

Nhân vật: Tiêu Thần (ngoạn gia, Hoa Sơn hạ viện đệ tử)

Giới tính: nam

Tinh thần: 1

Lực lượng: 16 (Hoa Sơn kiếm pháp +15)

Thể chất: 1

Tốc độ: 16 (Hoa Sơn kiếm pháp +15)

Nội lực: 0

...

Hoa Sơn kiếm pháp đề kỳ đến siêu phàm nhập thánh chi cảnh, lực lượng thuộc tính cùng tốc độ thuộc tính riêng của mình tăng thêm ba điểm, hơn nữa Hoa Sơn kiếm pháp siêu phàm nhập thánh chi cảnh sau, kiếm pháp lực sát thương tăng nhiều, Tiêu Thần thực lực tăng nhiều.

Hắn giờ phút này, đã có khiêu chiến tam lưu cao thủ tư bản!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Thực lực tăng nhiều, chiến tam lưu cao thủ

Bước vào siêu phàm nhập thánh một khắc kia, Tiêu Thần linh cảm như suối phun bình thường, liên tục không ngừng từ trong đầu vọt tới, này hơn mười ngày, kiến thức vô số kiếm pháp, vô số võ công, tích lũy vô số lĩnh ngộ ra tới kiếm pháp vận dụng tinh diệu chỗ ở, vào giờ khắc này, thật giống như tổng kết ở chung một chỗ, để cho Tiêu Thần tiến vào một cái cảnh giới kỳ diệu.

Ở nơi này cảnh giới bên trong, trong lòng hắn vô hỉ vô bi, vậy không có bất kỳ tâm tư tạp niệm, trong lòng chỉ có kiếm, cùng với kiếm chỉ hướng địch nhân —— Hắc Y Huyết Thủ!

Hắn muốn đem Hắc Y Huyết Thủ đánh bại, giết hắn rồi!

Giết hắn rồi!

Thật giống như ở trong lòng phát ra một đạo đinh tai nhức óc điên cuồng hét lên thanh âm, Tiêu Thần đột nhiên hét lớn một tiếng: "Giết! " từ trên mặt đất nhảy đánh dựng lên, giơ kiếm hướng Hắc Y Huyết Thủ đâm tới.

...

"Dĩ? ! " thấy Tiêu Thần lại vẫn có lực khí đứng lên, Hắc Y Huyết Thủ trong miệng kinh dị một tiếng, nhưng không đem Tiêu Thần để ở trong lòng, mang vươn tay ra trảo ảnh, muốn nghĩ như lần trước như vậy, dễ dàng đem Tiêu Thần kiếm cho bắt được, sau đó ở đem vứt phi trên mặt đất, nhục nhã một phen.

Đột nhiên còn lần này, hắn vươn tay, chụp vào Tiêu Thần hướng hắn đâm tới kiếm, Tiêu Thần đâm tới trường kiếm, đột nhiên xuống phía dưới chúi xuống, trên đường biến chiêu. Hắc Y Huyết Thủ này chẳng bao giờ thất thủ trôi qua một trảo, thế nhưng rơi vào khoảng không!

Không những thất bại, trường kiếm xuy một tiếng, còn nghĩ mu bàn tay cho mở ra, họa xuất một đường vết rách. Mu bàn tay bị đau, máu tươi chảy nhỏ giọt chảy ra, Hắc Y Huyết Thủ nhưng không để ý, giờ phút này hắn vẻ mặt kinh dị nhìn Tiêu Thần, sao cũng không thể tin được, hắn đường đường Hắc Y Huyết Thủ, một gã luyện được nội công tam lưu cao thủ, lại bị một gã bất nhập lưu chi cảnh tiểu tử cho họa xuất một vết thương!

Điều nầy có thể làm cho hắn tin tưởng? Càng cảm thấy trên mặt rát, tựa hồ bốn phía ánh mắt của người tất cả đều nhìn chăm chú ở trên người hắn, nhìn thấy hắn này mất thể diện một màn.

"Muốn chết!"

Không nhịn được thẹn quá thành giận nổi giận gầm lên một tiếng, lúc này ngưng thần, ở hướng Tiêu Thần trường kiếm chộp tới !

Đột nhiên lần này bắt nữa, rồi lại rơi vào khoảng không. Không những như thế, Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, trường kiếm chấn động, hướng về phía tay hắn cánh tay chính là một đâm.

Nghiêm túc Hắc Y Huyết Thủ, mặc dù cũng không đem Tiêu Thần một kiếm này cho bắt được, nhưng phản ứng lại vô cùng kịp thời, thấy Tiêu Thần một kiếm đâm về hắn cánh tay phải, hắn cũng không có đi né tránh một kiếm này, thân thể không nhúc nhích, chỉ thấy hắn cánh tay phải trong giây lát thật giống như có một đạo con rắn nhỏ từ hắn trong cánh tay phải nhảy lên quá, cánh tay phải một cổ.

Hắc Y Huyết Thủ rõ ràng dùng nội khí, muốn dùng nội khí đem Tiêu Thần một kiếm này cho chính diện ngăn trở!

Tiêu Thần thấy vậy, sắc mặt chợt trầm xuống. Ngày đó Mã Đao Nho Sinh chính là dùng trong lúc này khí, ngạnh sanh sanh chặn lại tinh anh đoàn ngoạn gia vây công, đao thương không vào, này mới đưa đến các người chơi thảm bại!

Lần trước Tiêu Thần liền nhận thức được nội khí lợi hại, giờ phút này thấy Hắc Y Huyết Thủ dùng đồng dạng biện pháp, để đối phó hắn một kiếm này.

Chẳng qua là...

Lần trước hắn chỉ học được trụ cột tài bắn cung, hơn nữa còn vẻn vẹn là thông hiểu đạo lí chi cảnh, cho nên căn bản không cách nào phá vỡ Mã Đao Nho Sinh nội khí phòng ngự. Nhưng lần này, hắn Tiêu Thần không còn là bốn tháng trước Tiêu Thần rồi, hắn luyện ưu tú cấp kiếm pháp, hơn đem kiếm pháp thăng cấp đến siêu phàm nhập thánh chi cảnh.

Siêu phàm nhập thánh chi cảnh Hoa Sơn kiếm pháp, có thể hay không phá vỡ tam lưu cao thủ nội khí phòng ngự?

Tiêu Thần không biết, hắn chỉ biết là, bất kể như thế nào, cũng phải đi thử thượng thử một lần!

Nói nhiều như vậy, thật giống như qua hồi lâu bình thường, nhưng quả thật trong chớp mắt phát sinh. Suy nghĩ nhiều như vậy, Tiêu Thần ánh mắt bình thản, như không hề bận tâm, không có bất kỳ tâm tình ba động, chẳng qua là chuyên chú đâm ra bản thân một kiếm này.

Hắc Y Huyết Thủ một ít mặt khinh miệt thần sắc hướng hắn trông lại, cũng không thể kích khởi hắn nửa điểm tâm tình!

Trong lòng chỉ có, xuất kiếm, xuất kiếm, ra lại kiếm!

Xuy!

Lợi kiếm rốt cục đã tới Hắc Y Huyết Thủ cánh tay, một kiếm đem áo bào mở ra, Hắc Y Huyết Thủ bổn không để ý, nội khí có thể tăng cường phòng ngự, lại cũng không có thể đem hắn trên cánh tay áo bào vậy phòng ngự ở. Nhưng là sau một khắc, hắn sắc mặt chợt biến đổi!

Một cổ đau nhói cảm từ hắn cánh tay phải đánh tới, hơn nữa kèm theo, lại có đạo đạo máu chảy ra, hắn sắc mặt chợt trầm xuống.

Bị phá phòng!

Mặc dù vết thương không sâu, đả thương cũng không nặng, nhưng vẫn là phá vỡ!

Nội khí không cách nào phòng ngự Tiêu Thần kiếm!

Hắc Y Huyết Thủ bị đau một tiếng, hút một hơi lãnh khí, vẻ mặt vẻ ngưng trọng, trên mặt khinh miệt nụ cười hoàn toàn không có, lại càng nhanh như tia

chớp xuất thủ phản kích, huyết sắc trảo ảnh chợt lóe, tiếng xé gió đánh tới, trảo ảnh chạy thẳng tới Tiêu Thần đi.

...

Thấy mình một kiếm này lập công, thành công phá vỡ Hắc Y Huyết Thủ nội khí phòng ngự, Tiêu Thần kia bình thản như nước, không chút biểu tình trên mặt, lộ ra một tia hưng phấn ý.

Có thể phá vỡ là tốt rồi, có thể phá vỡ, liền đại biểu trận chiến này, nhưng đánh!

Hắc Y Huyết Thủ vị này tam lưu cao thủ, ở dưới kiếm của mình, không còn là đao thương không vào, hơn không phải là không thể chiến thắng!

Trong lòng mặc dù là cực độ hưng phấn, nụ cười trên mặt hơn thì không cách nào che dấu, nhưng Tiêu Thần cũng không vì vậy thất thần, ngược lại thần sắc hơn chuyên chú rồi, Hắc Y Huyết Thủ phản kích một trảo xé gió đánh tới, lúc này cúi đầu, thân thể vừa chuyển , lui xuống, thành công trốn rớt Hắc Y Huyết Thủ này phản kích một trảo, cũng thành công kéo ra cùng Hắc Y Huyết Thủ khoảng cách, xa xa lui về phía sau, cầm kiếm tới giằng co.

Một trảo cũng không lập công, bị Tiêu Thần toàn thân trở lui, ngược lại chính mình bị Tiêu Thần một kiếm cho đâm bị thương cánh tay phải, cật liễu đại khuy!

Hắc Y Huyết Thủ sao có thể chịu được trứ vô cùng nhục nhã? Ở trong lòng hắn, Tiêu Thần chính là một nho nhỏ bất nhập lưu chi cảnh tiểu giác sắc, đối phó người như vậy, chẳng những không có đem nhục nhã một phen, ngược lại lặp đi lặp lại nhiều lần mình ở hắn kiếm chịu nhiều thua thiệt.

Trời sanh tính cao ngạo, chẳng bao giờ nhìn lên quá Tiêu Thần Hắc Y Huyết Thủ, sao chịu được?

Vẻ này mất thể diện thống khổ, thậm chí vượt xa Tiêu Thần một kiếm đưa cánh tay phải phá vỡ thống khổ, lúc này sắc mặt một thanh, một cổ tức giận từ trong mắt hiện lên. Lãnh liếc về Tiêu Thần một cái, hừ lạnh một tiếng: "Xem thường ngươi!"

Lúc này bàn tay vỗ, từ lập tức bay lên không nhảy ra, rơi trên mặt đất, một bộ thật tình đối đãi vẻ, cùng Tiêu Thần giằng co.

...

Tiêu Thần trong lúc bất chợt thật giống như thay đổi người dường như, từ ở Hắc Y Huyết Thủ trên người chút nào không có lực phản kháng đến đột nhiên phản kích, thong dong mà chiến, ngược lại làm Hắc Y Huyết Thủ ăn không nhỏ thiệt thòi, để cho bốn phía mọi người đều cũng rối rít cả kinh.

Một đám sợ hãi than nhìn Tiêu Thần, trong lòng vô cùng là bội phục.

Tam lưu cao thủ lợi hại, ở trong tràng người giang hồ, lại có người nào không biết? Để cho bọn họ đi tới, tất cả đều liên tam lưu cao thủ phòng ngự cũng phá không được.

Nội khí đối với bọn hắn mà nói, kia quả thực chính là đao thương không vào tồn tại!

Khi bọn hắn trong ấn tượng, bất nhập lưu chi cảnh, muốn phá vỡ tam lưu cao thủ nội khí phòng ngự, cơ hồ là không thể nào!

Đột nhiên lần này, Tiêu Thần lại đem không thể nào hóa thành có thể, sinh sôi thay đổi bọn họ trong lòng tạo thành đã lâu quan niệm, vẻ mặt chợt hiểu ra phát hiện, thì ra là bất nhập lưu chi cảnh, chỉ cần ra chiêu đủ sắc bén, uy lực khá lớn, tam lưu cao thủ nội khí phòng ngự, cũng không phải là không thể phá vỡ!

Thì ra là tam lưu cao thủ, vậy không gì hơn cái này!

Bọn họ cũng sẽ bị thương, bọn họ vậy là có thể chiến thắng!

...

Bốn phía nhân thần sắc tất cả đều phấn chấn vô cùng, một đám không chớp mắt nhìn trong sân hai người, tâm tình kích động vô cùng, thật giống như nhìn thấy một cuộc kỳ tích đang muốn trình diễn.

Ngược lại bị vây tham chiến Tiêu Thần, giờ phút này nhưng trong lòng không còn ý nghĩ, trong mắt chỉ có địch nhân, một cái để cho hắn phát lên vô hạn sát cơ, đã bị hắn tính vào hắn phải chết hàng ngũ người!

"Giết! "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 46: Siêu phàm một kiếm, bại Hắc Y Huyết Thủ

"Giết!"

Ý thức được Hắc Y Huyết Thủ vị này tam lưu cao thủ, cũng không phải là không thể chiến thắng, hắn cũng là sẽ bị bị thương, hắn nội khí vậy ngăn cản không nổi trong tay mình kiếm. Tiêu Thần trong bụng kích động, chiến ý càng phát ra dâng trào, cùng Hắc Y Huyết Thủ giằng co một trận, trong lòng không có bất kỳ sợ hãi, ngược lại chiến ý tràn đầy tới cực điểm.

Nổi giận gầm lên một tiếng, lúc này xuất kiếm, đoạt xuất thủ trước, hướng Hắc Y Huyết Thủ công tới.

Chà chà mấy kiếm, xuất kiếm tốc độ cực nhanh, ở giữa không trung hiện lên mấy đạo kiếm hoa. Đâm về phương hướng cực kỳ tàn nhẫn, kiếm kiếm nhắm thẳng vào Hắc Y Huyết Thủ trên người yếu hại, không có vẫn giữ lại làm gì tình cảm, thật sự muốn đem kia bị vây hắn phải chết đất!

Hắc Y Huyết Thủ đen trứ cái trán, vẻ mặt xanh mét vẻ, nhưng là đối mặt Tiêu Thần kiếm, đã đã ăn giảm nhiều hắn, cũng không dám nữa coi thường, vẻ mặt nghiêm nghị vẻ, liền nghiêm mặt, toàn bộ tinh thần ứng đối.

Hai người thân ảnh tung bay, kiếm quang cùng với huyết sắc trảo ảnh lóe lên, đánh cực kỳ mạo hiểm, hai người ra chiêu, tất cả đều là đưa đối phương vào chỗ chết chi chiêu, không lưu bất kỳ đường sống.

Thấy vậy bốn phía người mặc dù trong lòng ăn no thỏa mãn, nhưng là tâm nói quá chặt chẽ, không ngừng rút ra trứ lãnh khí, không dám ra khẩu lớn tiếng tiếng động lớn xôn xao.

Một cái tâm hư cẩn thận, không dám có nhỏ đi nữa dò xét tâm tư. Một cái chiến ý dâng trào, nhận được khích lệ, càng đánh càng mạnh, càng đánh kiếm pháp càng là tàn nhẫn sắc bén.

Một cái tam lưu cao thủ cùng một cái bất nhập lưu cao thủ, cánh đánh không phân cao thấp, hai người tất cả đều nhất thời nửa khắc, phân không ra thắng bại đi ra ngoài.

Hai người trong lòng mình cũng không có bao nhiêu ý nghĩ, toàn bộ tinh thần tụ tập đến chiến đấu thượng. Nhưng là người khác thấy vậy một màn, đều cũng bắt đầu rối rít rút ra trứ lãnh khí, vẻ mặt trợn mắt hốc mồm, kinh ngạc ồn ào.

Bọn họ người nào cũng không nghĩ tới, Tiêu Thần lại có thể lâm trận đột phá, kiếm thuật tiến nhanh, dùng bất nhập lưu chi cảnh có thể cùng Hắc Y Huyết Thủ vị này phương viên trăm dặm đất hung danh vang dội tam lưu cao thủ, chiến không chia trên dưới!

Chẳng những không có rơi vào hạ phong, ngược lại càng đánh càng mạnh, kiếm kia thuật vào theo chiến đấu, lại đang không ngừng tiến bộ.

Tất cả đều kinh ngạc, càng cảm thấy hưng phấn kích thích!

"Tiêu Thần huynh đệ không hổ là luyện kiếm kỳ tài, thiên tư quá tuyệt vời, quả thực cùng yêu nghiệt bình thường. Cùng tam lưu cao thủ đánh một trận, cánh vẫn có thể không ngừng tiến bộ, ở trong chiến đấu tiến bộ, vậy cũng chỉ có Tiêu Thần này yêu nghiệt làm được đi?"

"Đúng vậy a, Tiêu Thần huynh đệ đúng là một luyện kiếm kỳ tài, mỗ mặc dù không thể nói tung hoành giang hồ mấy chục năm, nhưng là trà trộn giang hồ hơn mười năm nhưng có. Tiêu Thần huynh đệ là mỗ thứ nhất nhìn thấy, thiên tư nhất hơn người người, có thể ở trong chiến đấu không ngừng tiến bộ, hơn nữa áp lực càng lớn, tiến bộ càng nhanh, này thật kỳ tài ngút trời!"

"Đúng vậy a, lúc trước ta cho là trong giang hồ cũng không có thiên tài, bất kể là ai, võ công cũng là một kiếm một quyền luyện đi tới. Nhưng là nhìn thấy Tiêu Thần huynh đệ sau, ta không phải không thừa nhận, cái này trên giang hồ đúng là có thiên tài tồn tại. Hơn nữa, loại thiên tài này, cơ hồ khiến người nhìn lên một cái, cũng không dám có bất kỳ đuổi theo lòng của bọn họ tư. Người như thế tồn tại, quả thực chính là để cho ta đợi bình thường hạng người, tuyệt vọng tồn tại nột!"

"Đừng nói những thứ này, mọi người xem Tiêu Thần huynh đệ hôm nay có thể hay không trình diễn dùng bất nhập lưu chi cảnh chiến tam lưu cao thủ kỳ tích, đem Hắc Y Huyết Thủ đánh bại?"

"Nói thật, dùng bất nhập lưu chi cảnh chiến tam lưu cao thủ, loại này vượt cấp khiêu chiến chuyện rất khó, cơ hồ là không thể nào. Nhưng là này bất nhập lưu chi cảnh đây là Tiêu Thần huynh đệ, hết thảy cũng không tốt nói. Nhưng ta còn vẫn hết sức hi vọng, trận chiến này Tiêu Thần huynh đệ có thể thắng!"

"Cái gì có thể thắng? Tiêu Thần huynh đệ tất thắng được rồi!"

"Đúng đúng đúng, Tiêu Thần huynh đệ tất thắng, tất thắng!"

"..."

Nhìn thấy Tiêu Thần cùng Hắc Y Huyết Thủ chiến đấu, không rơi vào thế hạ phong không nói, ngược lại càng đánh càng mạnh, ra chiêu càng ngày càng sắc bén, kiếm kiếm sát chiêu, không có có dư thừa phế chiêu, cơ hồ mỗi ra một kiếm, đều có thể để cho Hắc Y Huyết Thủ khó chịu, hoặc là né tránh, hoặc là mạnh ngăn chặn.

Mọi người thấy được cực kỳ hưng phấn, một đám thần sắc phấn chấn, kích động vô cùng nhiệt nghị. Vừa nghĩ tới Tiêu Thần hôm nay thậm chí có có thể đem Hắc Y Huyết Thủ này hung danh vang dội tam lưu cao thủ cho đánh bại, trình diễn một cuộc dùng bất nhập lưu chi cảnh vượt cấp khiêu chiến tam lưu cao thủ kỳ tích cuộc chiến.

Mọi người đều cũng hưng phấn, nhiệt huyết sôi trào lên, thậm chí không ít người càng lớn tiếng rống lên.

"Tiêu Thần, chiến bại hắn!"

"Chiến bại hắn!"

"Chiến bại hắn!"

"..."

Bên lôi đài thượng giang hồ tháo các hán tử, một đám dắt tiếng nói rống to, ở chọc tức, kia thanh thế như hổ, nghe được Hắc Y Bang các bang chúng, một đám sắc mặt rối rít biến sắc. Đặc biệt là nhìn thấy Hắc Y Huyết Thủ đánh lâu dưới, cánh vẫn không có thể đem Tiêu Thần bắt lại, thậm chí muốn áp quá Tiêu Thần một đầu cũng khó khăn, một đám tất cả đều sắc mặt trở nên khó nhìn lên.

Ánh mắt lóe lên, riêng của mình liếc mắt nhìn nhau, nhìn về Tiêu Thần ánh mắt trở nên cực kỳ nguy hiểm.

...

Tiêu Thần cũng không để ý mọi người rống to chọc tức, thậm chí có thể nói, toàn bộ cả người cũng ở trong chiến đấu hắn, liên nghe cũng không có nghe thấy mọi người rống to thanh âm, còn chưa tiến vào lỗ tai, liền bị hắn trực tiếp cho phép tiếng huyên náo loại bỏ rớt.

Toàn bộ cả người tụ tập ở trong chiến đấu hắn, càng đánh liền càng phát ra cảm thấy Hoa Sơn kiếm pháp tinh diệu, hơn có không ít kiếm pháp vấn đề, đang cùng Hắc Y Huyết Thủ bực này tam lưu cao thủ sau khi giao thủ, rối rít nhà tranh bỗng nhiên thông suốt.

Thế cho nên, hắn chiến càng lâu, tiến vào siêu phàm nhập thánh chi cảnh Hoa Sơn kiếm pháp, càng phát ra quen thuộc, dùng là vậy càng phát ra thuần thục, thậm chí rất nhiều chỗ mấu chốt, tinh diệu nơi, cùng với một chút vận dụng, tất cả đều bị hắn cho lĩnh ngộ đi ra ngoài.

Chiến đấu mới là tốt nhất luyện kiếm chỗ!

Tiêu Thần giờ khắc này, có thể thắm thiết cảm giác được những lời này chính xác nơi. Bởi vì hắn chính là ở trong chiến đấu, có thể tự thể nghiệm đến, chính mình kiếm thuật đang dùng nhanh chóng tiến độ, thật nhanh tăng lên.

Xuất kiếm càng phát ra tinh diệu, càng phát ra sắc bén, kiếm kiếm đều là sát chiêu, gọn gàng linh hoạt, không có có dư thừa phế chiêu, đây chính là chứng minh tốt nhất.

Rốt cục, cùng Hắc Y Huyết Thủ kịch chiến nửa nén hương thời gian, giao thủ so chiêu số đã phá ngàn (ngày), Tiêu Thần kiếm thuật cùng cả người dung hợp cùng nhau, tiến vào một kỳ diệu cảnh giới.

Ở nơi này cảnh giới trong, Tiêu Thần tựa hồ có thể nhìn thấy Hắc Y Huyết Thủ tốc độ biến chậm, hắn các loại phản ứng, tựa hồ cũng có thể bị hắn rõ ràng nhìn thấy.

Ở nơi này trạng thái, Tiêu Thần tinh khí thần đạt đến đỉnh điểm nhất, đối mặt Hắc Y Huyết Thủ, dùng được chiến đấu tới nay, nhất tinh diệu, uy lực lớn nhất một kiếm!

Một kiếm này, đã vượt xa ưu tú cấp kiếm pháp uy lực, có thể so với thượng thừa kiếm pháp một kiếm.

Một kiếm này, thật giống như một kiếm tây tới , vừa thật giống như từ trên trời đâm tới một kiếm!

Mau đến mức tận cùng, tàn nhẫn tới cực điểm, hơn thấy không rõ bất kỳ quỹ tích!

Hắc Y Huyết Thủ chỉ cảm thấy trước mắt xuất hiện một đạo kiếm quang, kiếm này quang thật giống như từ trên trời đâm tới, hắn không cách nào ngăn cản, trong lòng cả kinh, lại thật giống như ngâm nước người, ở làm vô vị giãy dụa, một kiếm này, đưa lồng ngực đâm một cái thông thấu!

Phốc!

Màu trắng kiếm quang đâm vào, màu đỏ mũi kiếm đâm ra.

Hắc Y Huyết Thủ bị đau một tiếng, cả người nhất thời cảm giác không có bất kỳ khí lực, hết thảy khí lực đều ở một kiếm kia đâm vào hắn lồng ngực sau, nhanh chóng biến mất đi.

Không nghi ngờ chút nào, ở một kiếm này đâm vào hắn lồng ngực một khắc kia, Hắc Y Huyết Thủ thua!

Thua ở Tiêu Thần dưới kiếm!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Các huynh đệ cùng tiến lên, chém giết Hắc Y Huyết Thủ

"Đại gia!"

Ở Hắc Y Huyết Thủ bị Tiêu Thần một kiếm đâm thấu lồng ngực, té xuống một khắc kia, Hắc Y Bang bang chúng người người sắc mặt tất cả đều là biến đổi, rối rít lo lắng hô to một tiếng, tất cả đều nhảy xuống ngựa, rút đao ra, hướng Tiêu Thần nhào tới, hơn mười người người, tất cả đều vây công Tiêu Thần.

Tiêu Thần mặt liền biến sắc, vội vàng lui về phía sau, cầm kiếm ngăn trở một người bổ tới đao, bứt ra rời đi, cũng không tới kịp bổ sung một kiếm. Ngược lại bởi vì mới vừa rồi một kiếm kia, cơ hồ dùng hết hắn toàn bộ tinh khí thần, thật giống như bị tháo nước bình thường, cả người suy yếu không chịu nổi, Hắc Y Bang bang chúng vây công, ngược lại làm hắn có chút ngăn cản không nổi, trái ngăn chặn hữu ngăn chặn, tràn ngập nguy cơ.

"Hèn hạ vô sỉ!"

"Quá hèn hạ!"

"Một người đánh không lại, thế nhưng vây công!"

". . . . ."

Mọi người thấy Tiêu Thần đem Hắc Y Huyết Thủ một kiếm đâm thủng lồng ngực, đang muốn hưng phấn hét lớn một tiếng. Nhưng rống to thanh còn chưa rống đi ra ngoài, liền thấy Hắc Y Bang bang chúng toàn số vây công Tiêu Thần một người. Hơn mười người người vây công một người, tận mắt nhìn thấy Tiêu Thần bị vây tấn công tràn ngập nguy cơ, thậm chí mấy lần hiểm tượng hoàn sinh, thiếu chút nữa bỏ mạng ở Hắc Y Bang bang chúng dưới đao, rối rít chỉ vào Hắc Y Bang người giận mắng lên.

"Các huynh đệ, nghe ta một lời, Hắc Y Bang người quá hèn hạ vô sỉ rồi, không có Vũ Đức không nói, lại cùng hung cực ác, bá đạo vô cùng. Ở biên thành cảnh nội, quả thực cùng gieo họa không khác, như thế bang phái còn có cái gì tồn tại cần thiết? " Lâm Trung Hổ lúc này đứng dậy, quơ hổ quyền, lớn tiếng rống lên, nhất thời hấp dẫn chú ý của mọi người.

Nghe hắn nói như vậy, mọi người đều cũng gật đầu, bọn này giang hồ tháo hán tử, người người phụ lời nói: "Nói không sai, Hắc Y Bang căn bản cũng không có cần thiết tồn tại, loại này gieo họa, chúng ta nên sớm làm đem nó trừ đi!"

Lâm Trung Hổ gật đầu, lần nữa quơ quả đấm nói: "Các huynh đệ nói rất đúng, hôm nay Hắc Y Huyết Thủ bị Tiêu Thần huynh đệ đánh bại, đã mạng không lâu vậy. Hôm nay chính là ta đợi diệt Hắc Y Bang cơ hội tốt nhất, chỉ cần các huynh đệ cùng tiến lên, Hắc Y Bang tất trừ!"

"Giết hắn! " có một người lập tức tiếp được Lâm Trung Hổ lời mà nói..., quơ quyền đầu lớn thanh rống lên.

Lâm Trung Hổ lại càng dẫn đầu hướng Hắc Y Bang bang chúng vọt tới, bên rống lớn nói: "Các huynh đệ sợ cái gì? Hắc Y Huyết Thủ đã chết, Hắc Y Bang xong, giúp Tiêu Thần huynh đệ giúp một tay, diệt Hắc Y Bang, vì dân trừ hại!"

Lâm Trung Hổ lời này vừa nói ra, lại càng dẫn đầu hướng Hắc Y Bang bang chúng phóng đi, nhất thời khiến cho bên lôi đài thượng giang hồ tháo hán tử một loại rối rít hưởng ứng, người người rút đao ra kiếm, rống to hướng Hắc Y Bang bang chúng xung phong liều chết tới.

"Các huynh đệ, diệt Hắc Y Bang!"

"Diệt Hắc Y Bang!"

"Diệt Hắc Y Bang!"

"..."

Trong khoảng thời gian ngắn, trên trăm tên giang hồ tháo hán tử xông tới, vây công Hắc Y Bang bang chúng. Hắc Y Bang bang chúng thấy vậy, rối rít sắc mặt đại biến, một áo đen giúp một chút chúng tàn khốc quát lớn chúng nhân nói: "Các ngươi làm gì? Dám đối với ta Hắc Y Bang xuất thủ, các ngươi đều phải chết!"

"Chết đại gia ngươi, các ngươi Hắc Y Bang xong, người chết là các ngươi! " Lâm Trung Hổ xông đi lên chính là một quyền, một quyền đem tên kia nói chuyện Hắc Y Bang bang chúng cho đập lật trên mặt đất, ra lại một quyền, đem tên kia Hắc Y Bang bang chúng đầu cho đập phát, như dưa hấu bình thường đập phá, trắng hồng chảy đầy đất.

Nhìn thấy máu, bọn này giang hồ tháo hán tử một đám kích thich ngao ngao thẳng gọi, rối rít không hề nữa nương tay, nhào tới, hơn trăm người lao đi tới, hơn mười người Hắc Y Bang bang chúng, thật giống như bị thủy triều bao phủ bình thường, trong chớp mắt, tất cả đều bị chém lật trên mặt đất, một đám không tiếp tục lúc trước lớn lối khí tượng, ngược lại đầy đất lăn lộn, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Đột nhiên một khi xuất thủ, bọn này giang hồ tháo hán tử làm sao ở biện pháp dự phòng?

Một đám mặt lạnh, nổi giận gầm lên một tiếng, giương trứ đao, chà chà chém đi xuống, phốc phốc mấy tiếng, hơn mười người Hắc Y Bang bang chúng tất cả đều ngã trong vũng máu.

...

Tiêu Thần từ bị Hắc Y Bang bang chúng trong vây công giải cứu ra, nhìn bên cạnh một đám giang hồ tháo hán tử chen chúc hướng tiến lên đây, đem một gã tên Hắc Y Bang bang chúng chém lật trên mặt đất, đem toàn bộ cho chém giết lần nữa, không có một gã Hắc Y Bang chúng còn sống.

Thấy vậy Tiêu Thần trong lòng cực kỳ cảm động, bọn này giang hồ tháo hán tử thật là giáo trình khí, nếu không phải bọn họ hôm nay xuất thủ cứu giúp, chỉ sợ hắn hôm nay cho dù đánh bại Hắc Y Huyết Thủ, cũng khó trốn Hắc Y Bang bang chúng vây công.

Nhưng là hiện tại. . . .

Tiêu Thần nhìn tay che ngực, nằm vật xuống trong vũng máu, vẻ mặt thống khổ trầm ngâm Hắc Y Huyết Thủ, cười.

Tên này mới vừa rồi hùng hổ, thật giống như Phách Vương đường đường tam lưu cao thủ, không tiếp tục lúc trước như hổ một loại khí thế, ngược lại như một cái ở bên bờ sinh tử giãy dụa chết đi chó, thống khổ kêu rên.

Cầm trong tay kiếm, Tiêu Thần mặt lạnh, không nói một lời, từng bước hướng Hắc Y Huyết Thủ đi tới. Mọi người tựa hồ cũng muốn cho Tiêu Thần đích thân chém giết Hắc Y Huyết Thủ, tất cả đều nhượng xuất một con đường tới , rối rít tản ra , vẻ mặt hưng phấn nhìn từng bước hướng Hắc Y Huyết Thủ đi tới Tiêu Thần.

Loại này dị trạng, không khí biến hóa, Hắc Y Huyết Thủ nữa thống khổ, cũng khó mà chú ý không tới, lập tức nhìn thấy Tiêu Thần cầm trong tay còn đang rỉ máu kiếm, hướng hắn từng bước đi tới. Kiếm kia thượng máu, là hắn Hắc Y Huyết Thủ máu!

Luôn luôn thích nghe thấy máu hắn, giờ phút này nhìn thấy máu của mình, cũng là đầy mặt sợ hãi, vẻ mặt trắng bệch, khẩn trương vô cùng ngó chừng Tiêu Thần, lớn tiếng kêu lên: "Ngươi muốn làm gì?"

"Làm gì?"

Tiêu Thần cười lạnh một tiếng, cũng không trả lời Hắc Y Huyết Thủ lời mà nói..., nhưng là một ít mặt lành lạnh sát ý, đủ để cho Hắc Y Huyết Thủ ngửi chết liền mất hơi thở, cũng nữa băng bó không được, sắc mặt nhất thời xụ xuống, không có bất kỳ lúc trước vẻ này lớn lối khí thế, mà là như một cái chó chết, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ nói: "Tha ta một mạng, tha ta một mạng!"

"Tha cho ngươi? " Tiêu Thần cười lạnh một tiếng, ánh mắt đỏ bừng, vẻ mặt hận ý nhìn Hắc Y Huyết Thủ, bi phẫn vô cùng quát: "Tha cho ngươi một mạng, có thể làm cho bị ngươi giết Vương tẩu, tiểu tử một lần nữa sống lại sao?"

"... " Hắc Y Huyết Thủ bị nói không lời nào để nói, chỉ là một mặt cầu khẩn.

Tiêu Thần lạnh lùng liếc hắn một cái, dùng vô cùng đau thương giọng nói, từ lời nói: "Nếu là tha cho ngươi một mạng có thể làm cho tiểu tử Vương tẩu bọn họ sống lại, ta Tiêu Thần không ngần ngại tha cho ngươi một mạng. . . . ."

"Nhưng là, bọn họ cũng nữa không sống được rồi, không sống được!"

"Cho nên, Hắc Y Huyết Thủ, ngươi đi chết đi!"

Chữ chết vừa ra, Tiêu Thần mặt không chút thay đổi, lúc này cầm kiếm, hướng về phía Hắc Y Huyết Thủ cổ họng một kiếm đâm tới.

"Không! " Hắc Y Huyết Thủ kêu thảm một tiếng, nhưng Tiêu Thần thật giống như không có nghe thấy bình thường, kiếm vẫn đâm xuống, kiên định vô cùng một kiếm đem Hắc Y Huyết Thủ cổ họng cho đâm thủng, nhìn Hắc Y Huyết Thủ như chết cá bình thường, tay ô cổ họng, vô lực giãy dụa, nhưng là rất nhanh, Hắc Y Huyết Thủ hai chân đạp một cái, hai mắt một phen, nữa không cái gì giãy dụa.

Đã tắt thở bị mất mạng!

Hắc Y Huyết Thủ chết!

Hệ thống đề kỳ:

Chém giết tam lưu cao thủ Hắc Y Bang bang chủ Hắc Y Huyết Thủ, đạt được một vạn kinh nghiệm chiến đấu.

Hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, Lâm Dật không có nửa phần mừng rỡ, mặt không chút thay đổi nhìn Hắc Y Huyết Thủ thi thể một cái, rồi sau đó trì hoãn chậm quay đầu lại, quét nhìn mọi người một cái, cuối cùng ánh mắt nhìn về Lâm Trung Hổ, chắp tay kêu lên: "Đa tạ chư vị xuất thủ cứu giúp, đại ân không lời nào cám ơn hết được, chư vị hôm nay ân cứu mạng, Tiêu Thần đem vĩnh viễn ghi nhớ trong lòng!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Tiêu diệt Hắc Y Bang

"Tiêu Thần huynh đệ không cần khách khí như thế, ta đều không có làm cái gì, giết Hắc Y Huyết Thủ, đều dựa vào ngươi một người khí lực. Hôm nay ngươi nếu là không có đánh bại Hắc Y Huyết Thủ, ta chờ vậy không làm được cái gì? Ngược lại, ta chờ cũng chỉ là dệt hoa trên gấm thôi, cùng Tiêu Thần huynh đệ ngươi chém giết Hắc Y Huyết Thủ so sánh với, không đáng giá nhắc tới. " Lâm Trung Hổ vội vàng lắc đầu nói, rồi sau đó rồi hướng mọi người hét lớn: "Các huynh đệ các ngươi nói có đúng hay không? Hôm nay hết thảy công lao, cũng là thuộc về Tiêu Thần huynh đệ!"

"Không sai, Tiêu Thần huynh đệ ngươi quá khách khí, nếu không phải ngươi giết Hắc Y Huyết Thủ, cho chúng ta mười lá gan, chúng ta cũng không dám đối Hắc Y Bang hạ thủ a!"

"Đúng vậy a, đúng vậy a, hay là Tiêu Thần huynh đệ lợi hại, thế nhưng đem Hắc Y Huyết Thủ giết đi, ta dùng!"

"Ta cũng vậy dùng Tiêu Thần huynh đệ!"

". . . . ."

Mọi người đều cũng rối rít gật đầu trả lời, hơn là một cái đối Tiêu Thần giơ ngón tay cái lên, tán dương Tiêu Thần mới vừa rồi chi anh dũng, kiếm pháp này cao tuyệt, lại đem Hắc Y Huyết Thủ cho chém giết!

Nghe chúng nhân lời mà nói..., Tiêu Thần vẫn vẻ mặt lòng biết ơn, quét nhìn mọi người một cái, lớn tiếng nói: "Các huynh đệ cái gì cũng chớ nói, các ngươi bọn này huynh đệ, ta Tiêu Thần nhận! Từ nay về sau, các ngươi tất cả đều là ta Tiêu Thần huynh đệ, nếu đang có chuyện yêu cầu giúp, chỉ cần hướng ta Tiêu Thần truyền một tiếng, bất kể ở thiên nhai hay là hải giác, ta Tiêu Thần tất lập tức nâng kiếm tương trợ !"

"Tốt, Tiêu Thần huynh đệ nghĩa khí! " mọi người hô vang, người người trên mặt lộ ra vui vẻ nụ cười sáng lạn.

Tiêu Thần tiềm lực, mọi người đều cũng cực kỳ coi trọng. Một cái có thể dùng bất nhập lưu chi cảnh liền có thể đủ đánh bại tam lưu cao thủ đích thiên tài, sau này tiền đồ có thể nhỏ sao?

Sau này tất nhiên có thể trở thành một gã oanh động giang hồ cao thủ!

Có thể có được tương lai giang hồ cao thủ hứa hẹn, có thể nào không vui? Có thể nào không cười?

Cuối cùng cũng là Lâm Trung Hổ kịp phản ứng, đối Tiêu Thần nói: "Tiêu Thần huynh đệ, mặc dù Hắc Y Huyết Thủ đã bị mất mạng, nhưng là Hắc Y Bang không có trừ tẫn, nếu là bị Hắc Y Bang trì hoãn quá khí tới , chúng ta tất nhiên sẽ bị Hắc Y Bang trả thù. Dùng ta chi nghĩ, huynh đệ chúng ta nhóm nếu không liền, hoặc là không làm, hôm nay phải đi đem Hắc Y Bang diệt môn tính !"

Tiêu Thần trầm ngâm chốc lát, lập tức gật đầu, tàn nhẫn thanh nói: "Lâm Trung Hổ huynh đệ ngươi nói rất đúng, chúng ta thừa dịp Hắc Y Bang trên dưới không có phòng bị, Hắc Y Huyết Thủ lại bị ta chờ chém giết hơn thế. Hiện tại liền lập tức chạy tới biên thành, hoặc là không làm, tiêu diệt Hắc Y Bang!"

"Tốt! " Lâm Trung Hổ trọng trọng gật đầu, đối mọi người quơ quyền đầu lớn quát: "Các huynh đệ cũng nghe thấy không có, hôm nay huynh đệ chúng ta nhóm, đã kia Hắc Y Bang tiêu diệt!"

"Tiêu diệt Hắc Y Bang!"

"Tiêu diệt Hắc Y Bang!"

"Tiêu diệt Hắc Y Bang!"

Mọi người rối rít ầm ầm rống to, quơ đao kiếm, nhất tề hô lên, tinh thần đang thịnh, lại càng đại thắng Hắc Y Huyết Thủ cơ hội, quả nhiên là khí thế như hổ.

Tiêu Thần vậy không nói nhảm, biết chắc đường thời gian chi cấp bách, hôm nay nếu không phải ngồi lần này đem Hắc Y Bang cho tiêu diệt rồi, một khi quá rụng hôm nay, bị Hắc Y Bang người nghe được Hắc Y Huyết Thủ bị giết tin tức, muốn nữa tiêu diệt Hắc Y Bang vậy cũng liền khó khăn.

Lúc này đối Vương Tường nói: "Ngươi đi về trước chờ, ta đây liền dẫn các huynh đệ đi trước biên thành tiêu diệt Hắc Y Bang, là chị dâu còn có tiểu tử báo thù!"

"Không! " Vương Tường lắc đầu, ngẩng lên đầu, vẻ mặt kiên quyết nói: "Ta cũng muốn biên thành, ta muốn đích thân là Dung nhi bọn họ báo thù!"

Tiêu Thần trầm ngâm chốc lát, nghĩ đến có nhiều như vậy người đang, Vương Tường đi trước cũng có thể thủ hộ hắn an toàn. Hơn nữa, hôm nay này tình thế, Hắc Y Bang tất nhiên không có bao nhiêu chuẩn bị, càng không biết Hắc Y Huyết Thủ đã chết thảm khi hắn Tiêu Thần dưới kiếm, Hắc Y Bang tiêu diệt đã trở thành tất nhiên chuyện.

Vậy hết sức hiểu Vương Tường cừu hận trong lòng, lúc này gật đầu đáp ứng Vương Tường yêu cầu: "Tốt!"

Lập tức mang theo nhóm người này mấy trăm tên giang hồ tháo các hán tử, hướng biên thành chạy tới. Đường xá thượng không có lãng phí nửa chút thời gian, Tiêu Thần rõ ràng hơn thời gian tầm quan trọng, mang theo mọi người, một đường chạy như điên, chạy thẳng tới ngoài năm mươi dặm biên thành.

Chưa tới một canh giờ, mọi người liền chạy tới biên thành dưới thành, nhìn biên thành đại môn, Tiêu Thần lúc này vung tay lên, đối mọi người kêu lên: "Các huynh đệ, tiêu diệt Hắc Y Bang lần nữa nhất cử, mọi người cùng nhau tiến lên!"

"Giết! " mọi người ầm ầm hét lớn một tiếng, một đám rống to một cái giết tử, xông ào vào biên thành, chạy thẳng tới Hắc Y Bang tổng đà đi.

Đi tới Hắc Y Bang tổng đà ngoài cửa, một đám áo đen sức lực dùng Hắc Y Bang bang chúng lớn tiếng quát lớn: "Nơi này là Hắc Y Bang tổng đà, các ngươi tới làm gì? Nhanh chóng nhanh chóng lui xuống đi?"

"Hắc Y Bang? Diệt chính là các ngươi Hắc Y Bang! " Lâm Trung Hổ dữ tợn cười một tiếng, lúc này tiến lên mấy bước nhảy lên đi tới, hổ quyền một đập, một quyền đem một gã Hắc Y Bang bang chúng cho đập bể đầu, máu tươi phun hắn vẻ mặt, hắn liên máu cũng lười chà lau , lúc này quay đầu lại, vung tay lên, hướng về phía mọi người hô: "Các huynh đệ, tiêu diệt Hắc Y Bang, giết!"

"Giết! " mọi người rối rít đủ rống một tiếng, rút đao ra kiếm, đem Hắc Y Bang tổng đà đại môn cho chém nấu nhừ, xung phong liều chết đi vào, nhìn thấy áo đen sức lực dùng Hắc Y Bang bang chúng liền giết.

Một cái đến có chuẩn bị, một người là chút nào không phòng bị, hơn nữa Hắc Y Bang đệ nhất cao thủ thêm bang chủ Hắc Y Huyết Thủ lại bị Tiêu Thần chém giết, trong bang không tiếp tục cái gì áp trận cao thủ, như thế nào lại là Tiêu Thần bọn họ bọn này giang hồ hán tử đối thủ?

Trong ngày thường, một đám hoành hành biên thành, rầm rĩ tạp ương ngạnh Hắc Y Bang bang chúng, ở Tiêu Thần dẫn dắt bọn này giang hồ tháo hán tử đuổi giết dưới, kêu cha gọi mẹ, bỏ mạng mà chạy, rối rít chạy hội, liên giống như chính là hình thức chống cự cũng tổ chức không đứng lên.

Ít đến nửa nén hương thời gian, Hắc Y Bang tổng đà liền Tiêu Thần bọn họ công chiếm xuống, cơ hồ tất cả Hắc Y Bang bang chúng tất cả đều bị chém giết, không một người sống!

Vốn là Hắc Y Bang một chút người già yếu, Tiêu Thần không đành lòng đi giết, nhưng là nhìn thấy bên cạnh bọn này các huynh đệ, hiển nhiên một đám tất cả đều đối Hắc Y Bang lại cực kỳ kiêng kỵ, căn bản là không muốn lưu lại hậu hoạn, một đám hạ thủ cũng vô cùng ác độc.

Tiêu Thần lúc này vậy rõ ràng, đây chính là giang hồ. Hôm nay mềm lòng lưu lại hậu hoạn, ngày mai bị giết người liền là chính bọn hắn. Mặc dù Tiêu Thần không sợ hậu hoạn, nhưng là bên cạnh bọn này huynh đệ, nhưng cả đám đều không phải là hắn.

Là các huynh đệ an toàn nghĩ, Tiêu Thần cũng chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, đem ngăn trở nói dừng, tùy ý giang hồ tháo các hán tử, đối Hắc Y Bang đuổi tận giết tuyệt.

...

Bên cạnh Hắc Y Bang tổng đà một mảnh giết rống tiếng vang lên, biên thành phủ thành chủ người vừa sao lại không biết? Biên thành thành chủ tức thì bị này giết tiếng hô cho thức tỉnh, từ luyện công trung đi ra ngoài, cau mày xuống phía dưới chúc hỏi: "Hắc Y Bang tổng đà chuyện gì xảy ra? Tại sao có thể có giết tiếng hô truyền đến?"

"Bẩm báo thành chủ, là Lạc Nhạn trấn cái kia một đám ở lôi đài tỷ võ tranh đoạt thành chủ người, bọn họ giết Hắc Y Huyết Thủ, hiện đang tấn công Hắc Y Bang tổng đà, muốn tiêu diệt Hắc Y Bang! " thuộc hạ lập tức trả lời, trên mặt tràn đầy sợ hãi than vẻ, hiển nhiên hung danh hiển hách Hắc Y Bang lại bị một đám không có chút nào tổ chức người giang hồ quần công, căm phẫn mà diệt môn, để cho trong lòng hắn cực kỳ cảm thán.

"Nga? Ngươi mau mau đem sự tình lý do tố!"

Ngay cả biên thành thành chủ nghe chuyện này, cũng không khỏi lộ ra sợ hãi than vẻ, xuống phía dưới chúc hỏi tới chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Lạc Nhạn trấn Tiêu thành chủ

Đang kia thuộc hạ cặn kẽ nói ra Tiêu Thần bởi vì giết Hắc Y Huyết Thủ Nhị đệ kết làm thù, rồi sau đó lại bị Hắc Y Huyết Thủ trả thù tìm tới cửa đi, tới đại chiến một cuộc, dùng bất nhập lưu chi cảnh phản đem Hắc Y Huyết Thủ tên này tam lưu cao thủ cho chém giết.

Biên thành thành chủ nghe xong, không khỏi vỗ tay quát to một tiếng: "Tốt!"

Hắc Y Huyết Thủ thực lực, biên thành thành chủ hiểu rõ nhất, năm đó tranh đoạt biên thành chức thành chủ, hắn cũng bất quá nầy đây nửa chiêu chi sai, thắng Hắc Y Huyết Thủ. Những năm này xuống tới, hắn mặc dù thực lực có điều tiến bộ, nhưng là muốn ra ngoài Hắc Y Huyết Thủ quá nhiều, vậy là không thể nào. Có khả năng nhất chính là, hai người thực lực tất cả đều không sai biệt lắm.

Nếu là dùng sinh tử đánh nhau, thắng bại thật đúng là khó có thể dự liệu. Đây cũng là hắn thân là biên thành thành chủ, nhưng đối với Hắc Y Huyết Thủ một phen nhẫn nhịn, tùy ý Hắc Y Bang ở biên thành địa giới bên trong hoành hành ngang ngược nguyên nhân.

Bởi vì đối Hắc Y Huyết Thủ kiêng kỵ, để cho hắn không dám đối Hắc Y Bang hạ thủ. Hôm nay lại nghe được Tiêu Thần như vậy một vị bất nhập lưu chi cảnh đích thanh niên, cánh bằng vào một tay kiếm thuật, đem Hắc Y Huyết Thủ cho chém giết, làm trong lòng hắn vậy cực kỳ rung động.

Hắc Y Huyết Thủ thực lực mạnh như vậy, cũng bị Tiêu Thần giết đi, này chẳng phải là nói, hắn vị này biên thành thành chủ, cũng khó mà là Tiêu Thần đối thủ?

Nghĩ tới đây, biên thành thành chủ trầm ngâm chốc lát, lúc này đối dưới của hắn chúc nói: "Này Tiêu Thần có thể vượt cấp khiêu chiến Hắc Y Huyết Thủ, thực lực cùng thiên tư tất cả đều là thượng phẩm, quan trọng nhất là hắn còn trẻ, tiềm lực khổng lồ. Trăm triệu không thể đắc tội, như vậy, Tiêu Thần không phải là ở tranh đoạt Lạc Nhạn trấn chức thành chủ sao? Hắn ở Lạc Nhạn trấn uy danh to lớn, sao không như trực tiếp để cho hắn Đang cho dù chức thành chủ tính , này Lạc Nhạn trấn thành chủ vậy không cần thiết tiếp tục tranh đoạt đi xuống."

"Thành chủ đại nhân, như vậy tốt không? Nhưng không phù hợp quy củ a. . . . " thuộc hạ có chút chần chờ nói.

Biên thành thành chủ nghiêm sắc mặt, quát lớn: "Quy củ là chết, người là sống, này quy củ cũng là người định. Biên thành chuyện, mỗ định đoạt, cứ như vậy định rồi! Ngươi lập tức đi trước cách vách, trực tiếp đem kia Tiêu Thần thăng làm Lạc Nhạn trấn thành chủ, dẹp yên những thứ kia giang hồ tháo hán tử!"

"Bọn này giang hồ tháo hán tử, Hắc Y Bang bực này hoành hành nhất thời bang phái nói diệt đã bị bọn họ diệt, nếu là chọc giận bọn họ, nói không chừng còn có thể làm xảy ra chuyện gì. Hôm nay là tối trọng yếu chính là trấn an tốt bọn họ, để cho bọn họ hài lòng rời đi biên thành, trở về bọn họ Lạc Nhạn trấn đi!"

Thuộc hạ vừa nghe, lập tức hiểu , hắn thành chủ đại nhân đích thị là đối Lạc Nhạn trấn đám người kia tràn đầy kiêng kỵ. Cũng là, ai có thể nghĩ đến, đường đường Hắc Y Huyết Thủ, đường đường Hắc Y Bang, lại bị Lạc Nhạn trấn bọn này giang hồ tháo hán tử diệt môn?

Hôm nay nếu không phải Lạc Nhạn trấn đám người kia làm xuống diệt Hắc Y Bang cả nhà chuyện, ai có thể nghĩ đến, Lạc Nhạn trấn bọn này giang hồ tháo hán tử, lại có lớn như thế năng lượng đâu?

Hiểu thành chủ đại nhân suy nghĩ, thuộc hạ lúc này gật đầu lia lịa, chắp tay: "Thuộc hạ này phải!"

Dứt lời, lúc này vội vàng thối lui, tổ chức nhân thủ, công việc tốt trình tự, lúc này mang theo cầm lấy Lạc Nhạn thành thành chủ lệnh bài chạy tới cách vách Hắc Y Bang phủ đệ.

"Người nào?"

Hắc Y Bang phủ đệ ở ngoài, Lạc Nhạn trấn thường xuyên trà trộn cho trên lôi đài giang hồ tháo các hán tử đang đem thủ, thấy có người chạy tới, vội vàng lớn tiếng quát lớn.

"Phủ thành chủ người, đến đây nhắn nhủ biên thành thành chủ chi lệnh! " phủ thành chủ người lúc này chắp tay, khách khí hồi đáp.

Đối mặt Lạc Nhạn trấn bọn này giang hồ tháo hán tử, không dám có bất kỳ ý khinh thị nào. Ngược lại bởi vì nhất thời hung danh hiển hách Hắc Y Bang cũng bị đám người kia tiêu diệt rồi, coi như là phủ thành chủ người, đối bọn này giang hồ tháo hán tử cũng cực kỳ kiêng kỵ, càng cảm thấy bội phục.

Hắc Y Bang tiêu diệt, những thứ không nói những thứ khác, giờ phút này biên thành dân chúng, không khỏi người người vỗ tay khen hay, nói đến Lạc Nhạn trấn bọn này giang hồ tháo hán tử, người người cũng giơ ngón tay cái lên. Như vậy một đám hung nhân, phủ thành chủ người sao dám đắc tội?

Thấy phủ thành chủ người khách khí như thế, bảo vệ cho đại môn cái kia mấy tên giang hồ tháo hán tử rối rít nhếch miệng cười, lúc này gật đầu nói: "Mời vào!"

Phủ thành chủ người như thế cho mặt, bọn họ cũng không nên làm cho người ta sắc mặt. Ở trên giang hồ xen lẫn, là tối trọng yếu chính là một mặt mũi, hoa kiệu hoa tử người người mang, nếu là bởi vì tiêu diệt Hắc Y Bang, liền vì vậy cho là có thể hoành hành biên thành, có thể không đem phủ thành chủ người để vào trong mắt.

Vậy bọn họ cùng Hắc Y Bang có cái gì khác biệt?

Thật làm chuyện này, hôm nay bọn họ tiêu diệt Hắc Y Bang, ngày mai đã có người như bọn họ hôm nay bình thường, che diệt bọn hắn.

Bọn này giang hồ tháo hán tử, mặc dù tháo nhưng không có một người nào, không có một cái nào ngu xuẩn người. Tất cả đều ở trên giang hồ trà trộn hồi lâu, kinh nghiệm giang hồ phong phú, cử chỉ vậy có chút đắc thể. Dĩ nhiên lễ nghi sẽ không pháp nói, tháo hán tử chính là tháo hán tử, tùy tiện đem phủ thành chủ người muốn mời vào Hắc Y Bang phủ đệ, dẫn người hướng Tiêu Thần bên kia mang đến.

Cách thật xa, liền dắt tiếng nói hét lớn: "Tiêu Thần huynh đệ, phủ thành chủ người đến, nghe nói bọn họ mang theo cái gì thành chủ chi lệnh!"

Thanh âm này thật lớn, vô cùng thô, cơ hồ chấn động cả phủ đệ, để cho trong phủ đệ tất cả mọi người nghe được rõ ràng.

Đang Hắc Y Bang tụ nghĩa sảnh đại đường bên trong, cùng mọi người thương lượng xử lý như thế nào Hắc Y Bang hậu sự Tiêu Thần đám người cũng nghe được rõ ràng.

Lúc này Tiêu Thần nhướng mày, thần sắc có chút nghi ngờ nói: "Phủ thành chủ người, bọn họ tới làm gì?"

"Chẳng lẻ phủ thành chủ người thấy chúng ta diệt Hắc Y Bang, sợ chúng ta? " Lâm Trung Hổ ở một bên tùy tiện kêu lên. Hắn bởi vì chiến đấu một cuộc, lại càng từng quyền đập phá Hắc Y Bang bang chúng đầu, phun hắn vẻ mặt máu, giờ phút này nhếch miệng cười nói, lộ ra vẻ cực kỳ dữ tợn.

Nhưng Tiêu Thần không những không sợ, ngược lại cảm thấy Lâm Trung Hổ cực kỳ thuần phác, hôm nay nếu không phải Lâm Trung Hổ, hắn hôm nay đừng nói mang người tiêu diệt Hắc Y Bang, giết Hắc Y Huyết Thủ. Ngược lại còn có thể chết ở Hắc Y Bang trên người.

Nghe được Lâm Trung Hổ lớn như vậy liệt liệt vừa nói, hắn khẽ lắc đầu, trầm ngâm nói: "Không thể nào, phủ thành chủ làm việc, mặc dù thoạt nhìn mềm yếu, nhưng đừng quên, biên thành thành chủ dù sao cũng là tam lưu cao thủ, chúng ta đều là bất nhập lưu chi cảnh, chúng ta có cái gì có thể làm cho phủ thành chủ sợ? Nhiều nhất là kiêng kỵ chúng ta, đến đây trấn an chúng ta thôi."

"Trấn an chúng ta? Hắn lấy cái gì trấn an chúng ta? " Lâm Trung Hổ khẽ cau mày, nghi ngờ hỏi.

"Trông thấy sẽ biết! " Tiêu Thần cười một tiếng, lúc này làm người ta mời phủ thành chủ người vào đại đường tụ lại.

Phủ thành chủ người vừa đi vào tới , lúc này hướng Tiêu Thần chắp tay, khích lệ nói: "Đã sớm nghe nói Tiêu thành chủ là nhân trung chi long, hôm nay vừa thấy, quả nhiên là oai hùng bất phàm!"

"Chờ một chút. . . . " Tiêu Thần vừa nghe kia khích lệ , cũng không tự đắc, ngược lại cau mày hỏi tới: "Cái gì Tiêu thành chủ? Tiêu mỗ mặc dù đang tranh đoạt Lạc Nhạn trấn chức thành chủ, nhưng cũng không trở thành thành chủ!"

Phủ thành chủ người ngâm ngâm cười một tiếng, phất tay móc ra Lạc Nhạn trấn thành chủ lệnh bài, đưa cho Tiêu Thần cười nói: "Kia chức thành chủ không cần nữa tranh đoạt, lôi đài vậy triệt tiêu. Thành chủ có lệnh, từ nay về sau, Tiêu thành chủ chính là Lạc Nhạn trấn thành chủ!"

"Cái gì? " đại đường bên trong, Lâm Trung Hổ nghe phủ thành chủ người một lời, lúc này rối rít vẻ mặt kinh ngạc kêu lên, mặc dù bị tin tức này có chút kinh sợ, nhưng càng nhiều hơn là vẻ mặt vẻ hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Thịnh tình không thể chối từ, có đại thu hoạch

Mọi người nghe trực tiếp bổ nhiệm Tiêu Thần là thành chủ, lôi đài vậy không cần tiếp tục đánh, cũng cực kỳ hưng phấn, thì ngược lại Tiêu Thần nghe xong, khẽ cau mày nói: "Này sợ rằng không phù hợp quy củ đi? Lôi đài đánh tới một nửa liền trực tiếp bổ nhiệm Tiêu mỗ là thành chủ, sợ rằng khó khăn kẻ dưới phục tùng a. . . ."

Tiêu Thần ngụ ý, chính là đối kia chức thành chủ, cũng không cảm thấy hứng thú. Phủ thành chủ người nghe xong, cũng không nóng nảy, ngược lại cười cười. Không chờ bọn họ nói chuyện, Lâm Trung Hổ đám người nghe thấy Tiêu Thần cự tuyệt lời nói sau, lập tức nóng nảy, rối rít ồn ào.

"Tiêu Thần huynh đệ, Lạc Nhạn trấn nhiều người như vậy, ta Lâm Trung Hổ liền dùng ngươi một cái. Ngươi nếu không ngồi kia chức thành chủ, ai còn có thể ngồi?"

"Nói, Tiêu Thần huynh đệ nhưng là liên tam lưu cao thủ Hắc Y Huyết Thủ cũng chém giết, thực lực cường hãn. Hắn ngồi kia chức thành chủ, ai dám không phục?"

"Không phục, đã hắn đánh phục!"

"Đúng, dù sao chúng ta bất kể, Tiêu Thần huynh đệ nếu không phải ngồi này chức thành chủ, vậy thì ai cũng đừng nghĩ ngồi!"

"Chúng ta liền dùng Tiêu Thần huynh đệ!"

"Không đúng, chúng ta chỉ phục Tiêu thành chủ!"

"Đúng đúng đúng, Tiêu thành chủ!"

"..."

Mọi người ngươi một lời ta một câu, rối rít lời khuyên Tiêu Thần ngồi lên kia chức thành chủ, phủ thành chủ người lại càng nghe được ánh mắt híp thành một cái tuyến, cười nói: "Tiêu thành chủ, ngươi nhìn huynh đệ của ngươi nhóm tất cả đều muốn ngươi ngồi kia Lạc Nhạn trấn chức thành chủ, thịnh tình không thể chối từ a, ngươi cứ ngồi lên đi. . . . ."

Thịnh tình không thể chối từ!

Đúng là thịnh tình không thể chối từ, bọn này giang hồ tháo hán tử các huynh đệ, người người khuyên chính mình ngồi lên kia chức thành chủ, Tiêu Thần nếu là cự tuyệt, khó tránh khỏi sẽ làm bị thương bọn này hán tử tâm. Rồi hãy nói, hôm nay nếu không phải bọn này giang hồ tháo hán tử, Tiêu Thần vậy sợ rằng gặp bỏ mạng tại Hắc Y Bang tay. Về tình về lý, bọn này giang hồ tháo các hán tử yêu cầu, hắn cự tuyệt không được, vậy cự tuyệt không được.

Trầm ngâm chốc lát, Tiêu Thần khẽ gật đầu, tiếp nhận phủ thành chủ người đưa tới Lạc Nhạn trấn thành chủ lệnh bài, rồi sau đó quay đầu đối Lâm Trung Hổ đợi có người nói: "Các huynh đệ thịnh tình không thể chối từ, hôm nay Tiêu mỗ an vị thượng này chức thành chủ. Bất quá, mặc dù ngồi lên chức thành chủ, chúng ta vẫn là dùng huynh đệ tương xứng, cho dù thân phận như thế nào cũng không cải biến được huynh đệ chúng ta ở giữa tình cảm!"

Thấy Tiêu Thần đón lấy thành chủ lệnh bài, đáp ứng ngồi lên kia Lạc Nhạn trấn chức thành chủ, Lâm Trung Hổ đám người cực kỳ cao hứng, lúc này cũng không quản Tiêu Thần nói gì, người người vỗ tay cười to: "Tốt! Tiêu Thần huynh đệ ngươi nói gì chính là cái gì! Từ nay về sau, Lạc Nhạn trấn chính là huynh đệ chúng ta rồi, ha ha ha!"

"Chúc mừng Tiêu thành chủ, chúc mừng Tiêu thành chủ! " phủ thành chủ người hoàn thành nhiệm vụ, lúc này cười híp mắt chúc mừng Tiêu Thần một tiếng, lúc này chắp tay cáo lui, rời đi.

Mà bởi vì Tiêu Thần ngồi lên Lạc Nhạn trấn kia chức thành chủ, đại gia tất cả đều muốn mau sớm chạy về Lạc Nhạn trong trấn, vội vã quét dọn chiến trường, thu hết Hắc Y Bang gia tài, cuối cùng kiểm kê sau, thu hết ra tới gia tài chung trị giá năm vạn lượng bạc nhiều.

"Hắc Y Bang này nho nhỏ bang phái, có thể thu hết ra năm vạn lượng bạc nhiều, có thể thấy được Hắc Y Bang đám người kia, cớ nào hoành hành ngang ngược, cũng không biết nhiều bạc như vậy, có bao nhiêu cái nhân mạng ở trong chuyện này! " Lâm Trung Hổ thấy chứa đầy ắp mấy xe chiến lợi phẩm, vẻ mặt oán hận nói.

Tiêu Thần khẽ gật đầu, Hắc Y Bang chính là một bên trong thành bang phái, bang chủ vẻn vẹn là một tam lưu cao thủ, ở trong giang hồ, chính là một ở nông thôn trấn nhỏ bang phái, ở cả trong chốn giang hồ, giống như Hắc Y Bang loại bang phái này, nhiều vô số kể.

Nhưng chính là như vậy một cái trong giang hồ không đáng giá nhắc tới bang phái, lại có thể từ đó thu hết xuất siêu quá năm vạn lượng bạc giá trị chiến lợi phẩm, có thể thấy được Hắc Y Bang ở biên thành địa giới bên trong, thu hết trình độ có nhiều tàn nhẫn!

"Sau này ta Lạc Nhạn trấn, tuyệt không có thể như vậy, bình thường dân chúng đều đắng a. . . . . " Tiêu Thần nghĩ tới Vương Tường một nhà, không nhịn được đối Lâm Trung Hổ đám người nói, hắn Lạc Nhạn trấn tuyệt không có thể cùng Hắc Y Bang bình thường, thông đồng làm bậy!

Nếu hắn Tiêu Thần ngồi lên này Lạc Nhạn trấn thành chủ, trên giang hồ chỗ khác hắn không quản được, nhưng là ở Lạc Nhạn trấn này khối nhỏ trên địa

bàn, hắn tuyệt đối không có thể dung nhẫn thịt cá hương lý, người tập võ không nhìn người bình thường tánh mạng tồn tại!

Lâm Trung Hổ đám người, tất cả đều là trên giang hồ tầng dưới chót nhất nhân vật giang hồ, cuộc sống trôi qua vậy vô cùng đắng, tự nhiên biết bình thường dân chúng cuộc sống ở thế, đến cỡ nào đắng. Nghe Tiêu Thần nói sau, tất cả đều gật đầu: "Chúng ta tuyệt đối không thể nặng đi Hắc Y Bang đường cũ!"

Lược qua những thứ này chìm nặng đề, tâm tình mọi người cũng cực kỳ vui vẻ. Lần này, không những tiêu diệt Hắc Y Bang này hoành hành nhất thời, bá đạo vô cùng bang phái, hơn đem Hắc Y Huyết Thủ này tiếng xấu vang dội đại phôi đản cho diệt trừ, để cho Lạc Nhạn trấn bọn này giang hồ các hảo hán, hung hăng ở biên thành này phương viên trăm dặm địa giới bên trong nổi.

Thu hoạch lại càng không nhỏ, không những thu hết đến Hắc Y Bang này vượt qua năm vạn hai giá trị chiến lợi phẩm, Tiêu Thần lại càng trực tiếp ngồi lên Lạc Nhạn trấn thành chủ, Lạc Nhạn trấn này khối nho nhỏ địa bàn, cũng đã trở thành bọn này giang hồ các hảo hán Tiểu Thiên.

Ở Lạc Nhạn trấn này khối trong trời đất nhỏ bé, cũng là bọn hắn định đoạt!

Đối Tiêu Thần mà nói, thu hoạch lại nhiều hơn. Không những đem Hoa Sơn kiếm pháp thăng cấp đến siêu phàm nhập thánh chi cảnh, đem Hoa Sơn kiếm pháp luyện đến cực hạn. Hơn nữa còn thực lực đại tiến, dùng bất nhập lưu chi cảnh chém giết tam lưu cao thủ, cho hắn thật lớn lòng tự tin.

Có thể nói, cùng Hắc Y Huyết Thủ đánh một trận, hơn nữa chiến thắng, đối với hắn mà nói thu hoạch thật lớn. Thậm chí là hắn ở nơi này phương thế giới nhân sinh một cái bước ngoặt, từ nay về sau, tam lưu cao thủ đối với hắn mà nói, không còn là không thể chiến thắng đối thủ.

Đối với hắn mà nói, lần nữa lâm vào kia tuyệt vọng chi cảnh, như trên bảng chi cá bình thường, mặc người chém giết, tuyệt vọng chờ chết thời đại, vừa đi không quay lại!

Từ nay về sau, cõi đời này không tiếp tục tuyệt vọng chờ chết Tiêu Thần, chỉ có có mang dũng mãnh cấp tiến, không sợ bất kỳ cường địch, có can đảm cùng bất luận kẻ nào rút kiếm Tiêu Thần!

Cường giả lòng, dần dần ở Tiêu Thần trong lòng thức tỉnh!

Hắn không còn là một ít cái chỉ biết ảo tưởng, thực tế mềm yếu trung nhị thiếu năm Tiêu Thần!

Hắn bây giờ, là gặp qua sinh tử, kinh nghiệm giang hồ ma luyện, có một đại bang huynh đệ, giúp đỡ lẫn nhau, lẫn nhau tiến bộ giang hồ cường giả Tiêu Thần!

Cường giả không tại ở thực lực to lớn nhỏ, mà ở cho đối mặt bất kỳ ngăn trở, bất kỳ cường địch, cũng dám cho rút kiếm ra khỏi vỏ tâm thái!

...

Mọi người đem Hắc Y Bang trên dưới thu hết sạch sẽ, đem vàng bạc châu báu đợi chiến lợi phẩm chứa đựng tràn đầy mấy xe, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang ra khỏi biên thành, ngược về Lạc Nhạn trấn.

Một đã tới Lạc Nhạn trong trấn, bọn này giang hồ hảo hán nhận lấy Lạc Nhạn trấn mọi người hoan nghênh, người người cũng đối bọn này giang hồ tháo các hán tử giơ ngón tay cái lên, xưng bọn họ đều là hảo hán, cũng là còn tốt chứ!

Hắc Y Bang tiêu diệt tin tức, đã sớm nhắn nhủ đến chỗ này, hơn nữa Tiêu Thần xuất nhâm Lạc Nhạn trấn thành chủ tin tức, vậy truyền tới.

Đối với Tiêu Thần ngồi lên kia chức thành chủ, Lạc Nhạn trấn trên, liền không có một người nào, không có một cái nào không phục thanh âm. Đúng như Lâm Trung Hổ bọn này giang hồ tháo hán tử nói, Tiêu Thần dùng bất nhập lưu chi cảnh chém giết tam lưu cao thủ Hắc Y Huyết Thủ, chinh phục Lạc Nhạn trấn mọi người!

Tiêu Thần ngồi lên Lạc Nhạn trấn chức thành chủ, chính là tên tới sở quy!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Đường tẫn tập võ tâm, cả đời không quay đầu lại

Màn đêm buông xuống đang ở Lạc Nhạn trấn phủ thành chủ thượng, Tiêu Thần cùng người khác giang hồ tháo hán tử giơ yến ăn mừng Tiêu Thần đảm

nhiệm Lạc Nhạn trấn chức thành chủ, bị chúng huynh đệ nâng chén chúc mừng, Tiêu Thần uống say mèm, mọi người lúc này mới tán yến rời đi.

Đột nhiên uống say mèm Tiêu Thần, cũng không lúc đó nghỉ ngơi, mà là một người chạy tới Vương Tường nhà. Cùng phủ thành chủ vui chơi vui mừng không khí bất đồng, Vương Tường trong nhà trong trẻo lạnh lùng vô cùng, hơn tràn đầy máu tanh cùng bi thảm.

Trong sân, Tiêu Thần thấy Vương Tường kia cô linh linh thân ảnh. Ở tiêu diệt Hắc Y Bang lúc, Vương Tường như vậy một cái không có tập bất kỳ võ học người bình thường, liền cầm lấy đại đao, thật giống như điên rồi bình thường, điên cuồng bổ chém trứ Hắc Y Bang bang chúng, ngạnh sanh sanh đích đem một gã Hắc Y Bang bang chúng cho băm thành một đống thịt nát, có thể thấy được hắn cừu hận trong lòng sâu, đối Hắc Y Bang cỡ nào phẫn uất.

Cho dù Hắc Y Huyết Thủ chết thảm ở Tiêu Thần dưới kiếm, thay hắn phục thù, nhưng trôi qua người đã qua, vẻ này đau thương đã thật sâu ở Vương Tường trong lòng để lại khó có thể xóa đi dấu vết.

Giờ phút này Vương Tường, liền ngơ ngác đứng ở vợ hắn nhi tử trước người, yên lặng ngửa đầu nhìn trời, lấy nước mắt rửa mặt.

Tiêu Thần thở dài một tiếng, cả người cảm giác say, đã ở nhìn thấy Vương Tường trong nhà, kia thảm trạng hai cỗ thi thể trung thanh tỉnh lại.

Tiểu tử đầu bị bóp vỡ, vô lực ngã trong vũng máu. Vương Tường thê tử, thân trúng sổ đao, tay ô bụng, vẻ mặt vẻ thống khổ, ngã trong vũng máu.

Vô cùng thảm thiết, nhìn thấy mà giật mình!

Trong đầu hiện ra tiểu tử khi còn sống kia bộ dáng khả ái, Vương thị hiền lành bộ dáng, Tiêu Thần trong lòng dâng lên vô hạn bi thương.

Trôi qua người đã qua, nhưng bọn hắn lại vĩnh viễn sống ở trong lòng.

Tiêu Thần cũng không biết như thế nào khuyên lơn chính mình, càng không biết như thế nào khuyên lơn Vương Tường. Lúc trước hắn bất quá là cuộc sống ở hòa bình an tường thời đại, tràn đầy ảo tưởng trung nhị thiếu năm. Song đi tới cái thế giới này sau, ngắn ngủn mấy tháng trong lúc, lại làm cho hắn thường thấy sinh tử!

Nhìn hết lòng người dễ thay đổi, nhìn hết giang hồ âm u một mặt, giống như trước vậy nhìn thấy giang hồ ấm áp lòng người một mặt. Hắn không biết nên như thế nào đánh giá cái này giang hồ, nên như thế nào đối đãi cái này giang hồ.

Hắn chỉ biết là, hắn tốt hơn tốt tập võ, tăng thực lực lên, tẫn lực lượng của mình, thay đổi đây hết thảy Không ổn, thay đổi người bên cạnh, để cho bọn họ rời xa giang hồ bầu không khí không lành mạnh.

Trừ lần đó ra, hắn hữu tâm vô lực!

Cái thế giới này rất lớn, hắn này chỉ có đem Hoa Sơn kiếm pháp luyện đến siêu phàm nhập thánh chi cảnh người, mặc dù đang Lạc Nhạn trong trấn nhìn như là cao thủ, nhưng đối với cả giang hồ mà nói, hắn lại đứng hàng không hơn hiệu. Hắn không cải biến được cái thế giới này, hiện tại duy nhất có thể làm chính là, thay đổi chính mình, làm cho mình hơn thích ứng cái thế giới này.

Thở dài một tiếng, Tiêu Thần đi tới Vương Tường bên cạnh, vỗ vỗ Vương Tường bả vai, khẽ thở dài: "Trước đem chị dâu cùng tiểu tử chôn cất tốt, để cho bọn họ nghỉ ngơi đi!"

Vương Tường hai mắt vô thần, mặc nhiên gật đầu, một ít mặt bi thương thần sắc, người xem trong lòng nhéo đau .

Tiêu Thần không biết như thế nào đi an ủi, chỉ có thể yên lặng cùng Vương Tường hai người, đem Vương thị cùng tiểu tử thi thể ôm tới ngoài thành, đem mai táng.

Hai nấm mồ khua lên, Vương Tường quỳ rạp xuống đất, lệ rơi đầy mặt, bi thống kêu khóc. Tiêu Thần trong lòng nhéo đau , càng cảm thấy áy náy. Có thể nói, Vương thị cùng tiểu tử là của mình làm hại, nếu không phải là mình, Hắc Y Huyết Thủ như thế nào lại hại chết hai người.

"Đều tại ta, là ta hại chị dâu cùng tiểu tử! " dưới đêm trăng, Tiêu Thần cúi đầu, đứng ở Vương Tường phía sau, vẻ mặt xin lỗi nói.

Vương Tường chậm rãi từ trên mặt đất bò dậy, tay vỗ vỗ Tiêu Thần bả vai, vẻ mặt kiên định lắc đầu: "Không phải là ngươi, ngươi không có làm thật xin lỗi bọn họ bất cứ chuyện gì!"

"Nếu không phải ta giết Hắc Y Huyết Thủ Nhị đệ, Hắc Y Huyết Thủ như thế nào đến đây trả thù? " Tiêu Thần tự trách nói.

"Nếu không phải ngươi, Dung nhi liền bị lăng nhục! " Vương Tường vẻ mặt lạnh lùng nói.

"... " Tiêu Thần không nói gì, mặc dù Vương Tường nói rất có lý, vậy nói rất đúng sự thật, nhưng là hắn hay là tràn đầy tự trách. Này một chuyện, cũng làm cho hắn hiểu được, chém thảo sẽ phải trừ tận gốc đạo lý, hơn hiểu được chính mình vừa bắt đầu sẽ phải rời đi Vương Tường phu thê rất xa, bỏ qua một bên cùng quan hệ của bọn họ, có lẽ chuyện này liền sẽ không phát sinh.

Đây chính là kinh nghiệm giang hồ, Tiêu Thần rất muốn biết nhưng lại không muốn biết, bởi vì từng cái kinh nghiệm giang hồ, cũng là dùng máu tươi đổi lấy!

Tiêu Thần tại từ trách ở bên trong, ngược lại Vương Tường thật giống như bi ai đến chết tâm, vẻ mặt hờ hững, mặt không chút thay đổi nói: "Có lẽ đây

chính là ta này một nhà mệnh trung chú định một kiếp, không cách nào vượt qua một kiếp. Bất kể ngươi có hay không xuất thủ tương trợ, Dung nhi đều phải chết, sống không nổi. Mà ta thì muốn thừa nhận tang vợ chi đau, có lẽ đây là một bắt đầu liền nhất định tốt. . . ."

"Không thể trách ai được, muốn trách thì trách thế đạo này, trách ta Vương Tường không có thực lực, bảo vệ mình toàn gia!"

Nói đến đây, Vương Tường đột nhiên phù phù trên mặt đất, quỳ rạp xuống Tiêu Thần trước người, cả kinh Tiêu Thần kêu to một tiếng, lúc này muốn đem kia nâng lên tới , Vương Tường đưa đẩy ra, nặng nề đối Tiêu Thần dập đầu một cái, ngửng đầu lên vẻ mặt kiên định hướng Tiêu Thần nói: "Tiêu Thần, ta quyết định, ta muốn tập võ! Bất kể ta tuổi lớn hơn nữa, tập võ cũng không có cái gì thành tựu, nhưng ta còn là muốn tập võ. Bất kể nữa đắng nữa luy, ta cũng muốn tập võ."

"Nếu là ta tập võ lời mà nói..., có một thân tuyệt cao võ nghệ lời mà nói..., có lẽ chuyện này liền sẽ không phát sinh. Tiêu Thần, ngươi nhất định phải giúp ta!"

"Giúp ta. . . ."

Tiêu Thần nhìn Vương Tường kia vẻ mặt thành thật, kiên quyết tròng mắt. Lúc trước hắn chưa từng thấy qua đối tập võ cuồng nhiệt người, nhưng hiện tại hắn từ Vương Tường trong đôi mắt thấy, thấy cái loại nầy đối tập võ chấp nhất cùng cuồng nhiệt, loại này kiên định nhận chân ánh mắt, nhìn làm cho người khác động dung.

Cho dù Vương Tường tuổi quá nhiều, đã vượt xa tập võ tuổi thọ, nhưng là Tiêu Thần lại có một loại dự cảm, Vương Tường ngày sau nhất định sẽ tập võ thành công!

Đây là một loại trực giác, cũng là đối kiên định tập võ lòng người khẳng định!

"Ta giúp ngươi, đem hết toàn lực giúp ngươi! " Tiêu Thần đối Vương Tường nặng nề gật đầu, ưng thuận hứa hẹn của mình.

"Cảm ơn! " Vương Tường nói cám ơn một tiếng, chỉ nói hai chữ, hết thảy nói đều ở không nói lời nào, lần nữa nặng nề đối Tiêu Thần dập đầu một cái, quay đầu lại đưa mắt nhìn Vương thị cùng tiểu tử nấm mồ hồi lâu, cuối cùng bật cười lớn, quay đầu lại, đối Tiêu Thần nói: "Đi thôi!"

Lúc này không hề nữa quay đầu lại, hướng Lạc Nhạn trấn đi tới.

Không hề nữa quay đầu lại, tựa như như hắn kiên định tập võ lòng bình thường, đi ở tập võ đường thượng, không hề nữa quay đầu lại, cũng trở về đầu không được!

Đường tẫn cả đời tập võ tâm, từ đó cả đời không quay đầu lại!

Không quay đầu lại!

...

Thời gian như nước, lặng lẽ trôi qua. Qua trong giây lát, một tháng thời gian liền đã qua.

Ban đêm rời đi Vương thị cùng tiểu tử mai táng đất sau, Tiêu Thần liền toàn tâm toàn ý, trợ giúp Vương Tường tập võ. Hoa Sơn kiếm pháp hắn không thể truyền thụ, nhưng hắn võ học, hắn chi bằng truyền thụ. Hơn nữa bên cạnh một đám giang hồ tháo các hán tử, mặc dù không có bao nhiêu tinh diệu võ học, nhưng là vừa nghe nói Vương Tường kiên định tập võ lòng sau, không nói hai lời, lúc này rối rít móc ra tự thân sở học.

Tiêu Thần cũng không chọn cái gì, chẳng qua là hỏi Vương Tường muốn tập kiếm sau, liền từ trung chọn lựa trụ cột kiếm pháp, truyền thụ cho Vương Tường. Kiếm pháp hết thảy tinh diệu, toàn bộ truyền thụ, không giấu một tia. Ngay cả hắn đối Hoa Sơn kiếm pháp lĩnh ngộ, vậy dốc túi truyền thụ cho Vương Tường.

Mà Vương Tường thì lấy ra không muốn sống sức mạnh, đắng luyện kiếm pháp, cơ hồ Tiêu Thần bất kỳ thời khắc đi ra ngoài, cũng có thể nhìn thấy Vương Tường ở trong thành chủ phủ trong sân tập võ, kia tập võ sức mạnh, mặc người nhìn, cũng hết sức động dung.

Mà Tiêu Thần trải qua một tháng, tụ tập toàn bộ tinh thần tập luyện Hoa Sơn kiếm pháp, đem Hoa Sơn kiếm pháp siêu phàm nhập thánh chi cảnh hết thảy tinh diệu, toàn số nắm giữ, tu vi rốt cục đạt đến bất nhập lưu chi cảnh đỉnh, bước kế tiếp, chính là suy nghĩ tập luyện nội công, bước vào tam lưu chi cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Suy nghĩ tấn tam lưu, cầu trợ Lưu mập mạp

Tam lưu chi cảnh, Tiêu Thần dù chưa bước vào, nhưng đối với lần này cảnh cũng là rất tinh tường. Đầu tiên là gặp Mã Đao Nho Sinh bực này nhìn như không thể chiến thắng tam lưu cao thủ, kiến thức nội khí lợi hại. Rồi sau đó lại cùng Hắc Y Huyết Thủ vị này tam lưu cao thủ đánh một trận, hơn nữa đem chiến thắng, biết rồi nội khí cũng là có cực hạn.

Tam lưu chi cảnh, chính là người tập võ, chân chính tiến vào võ đạo bắt đầu!

Giang hồ lời đồn đãi, không luyện nội công, chung vi bất nhập lưu!

Có thể thấy được, phải nhớ tiến vào tam lưu chi cảnh, trở thành tam lưu cao thủ, là tối trọng yếu chính là muốn luyện được nội công!

Nội công Không ổn luyện, đầu tiên cần một môn nội công tâm pháp, biết như thế nào đi luyện nội công. Thứ hai, chính là muốn sinh ra khí cảm, chỉ có sinh ra khí cảm, cảm ứng được nội khí tồn tại, mới có thể luyện được nội công.

Nội công tâm pháp Không ổn được, tốt nội công tâm pháp, so sánh với ngồi võ học còn khó hơn được. Giống như trụ cột kiếm pháp, trụ cột quyền pháp bực này trụ cột võ học, trên giang hồ một xấp dầy, có rất nhiều cách có thể học được. Nhưng là nội công tâm pháp, đạt được cách cực kỳ thưa thớt, từ Lạc Nhạn trấn này mấy trăm tên giang hồ hảo hán liên một môn trụ cột nội công tâm pháp cũng không có, có thể biết nội công tâm pháp cở nào khó khăn đạt được.

Bất quá, này vấn đề đối Tiêu Thần mà nói, đã không là vấn đề. Tiêu diệt Hắc Y Bang, từ Hắc Y Bang thu hết chiến lợi phẩm ở bên trong, Tiêu Thần liền chiếm được Hắc Y Bang một môn nội công tâm pháp, duy nhất để cho Tiêu Thần cau mày chính là, này môn nội công tâm pháp, vẻn vẹn là trụ cột nội công tâm pháp.

Nội công tâm pháp có được hay không, có thể sánh bằng những khác võ học phẩm cấp hơi trọng yếu hơn. Tốt nội công tâm pháp, gia tăng {điểm thuộc tính} sẽ phải nhiều, luyện tốt nội công tâm pháp, đã từ khởi điểm thượng, liền đứng được so sánh với người cao.

Tiêu Thần luyện kiếm pháp, cũng là ưu tú cấp kiếm pháp, muốn cho hắn luyện một môn trụ cột nội công tâm pháp, so sánh với Hoa Sơn kiếm pháp thấp hai cấp tồn tại, hắn sao chịu nguyện ý?

Huống chi, nhưng hắn là nghi ngờ có trở thành cao thủ, truy tìm vị kia Hoa Sơn Lâm tiền bối, đứng ở cái thế giới này đỉnh cao nhất ý nghĩ.

Nếu là luyện một môn trụ cột nội công tâm pháp, hắn từ khởi điểm thượng liền thấp hơn người chơi khác, hắn vẫn thế nào nói vượt qua những người khác, đứng ở cái thế giới này đỉnh đoan?

Chẳng qua là hơi chút vừa nghĩ, liền lập tức đem cửa này tới tay trụ cột nội công tâm pháp cho bác bỏ. Như cho sinh ra khí cảm, đây đối với trên giang hồ mọi người mà nói, cũng là một đạo lạch trời cửa ải khó. Đối Tiêu Thần loại này ngoạn gia mà nói, ngã không là vấn đề.

Lấy ra kinh nghiệm chiến đấu, không nhìn bất kỳ thiên phú, đống cũng có thể đống hết giận cảm.

Phải nhớ bước vào tam lưu chi cảnh, hôm nay đối với hắn lớn nhất cửa ải khó mà nói, thì ngược lại muốn nhận được một môn tốt nội công tâm pháp.

Cái vấn đề này, để cho hắn cực kỳ nhức đầu, vốn là dựa theo ý nghĩ của hắn, kia tự nhiên là luyện Hoa Sơn nội công tâm pháp. Nhưng khi ngày, Triệu Phàm hiển nhiên cũng không biết Tiêu Thần gặp ngắn ngủn mấy tháng trong thời gian, đã Hoa Sơn kiếm pháp luyện đến siêu phàm nhập thánh chi cảnh, tu vi đạt đến bất nhập lưu đỉnh chi cảnh, đã suy nghĩ như thế nào tiến vào tam lưu chi cảnh vấn đề.

Thế cho nên, Tiêu Thần vị này lưu bên ngoài Hoa Sơn đệ tử, muốn đi vào tam lưu chi cảnh, cánh lâm vào không có nội công tâm pháp sở học lúng túng tình cảnh.

Triệu Phàm bên kia, Tiêu Thần tự nhiên là không cách nào suy tính, hắn cùng với Triệu Phàm mất đi liên lạc, ai biết lần sau gặp mặt lúc, gặp là lúc nào.

Phải nhớ tốt một môn nội công tâm pháp, cũng chỉ có thể khảo tự mình giải quyết. Mà hắn Lạc Nhạn trấn thành chủ thân phận, hiển nhiên là không giải quyết được. Liên biên thành cái vị kia thành chủ, sở học nội công tâm pháp, cũng là mới trụ cột nội công tâm pháp, Lạc Nhạn trấn làm sao có thể xuất hiện tốt hơn nội công tâm pháp?

Nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Thần cuối cùng đem chú ý đánh tới cùng hắn cùng nhau đến đây cái thế giới này, nhóm này các người chơi trên người.

Mặc dù các người chơi tổn thất thảm trọng, nhưng là vậy còn có năm sáu ngàn người còn sống, trong đó không ít người lại càng tiến vào danh môn đại phái trong. Bọn họ muốn đạt được tốt nội công tâm pháp, có khi là cách, hơn nữa so sánh với Lạc Nhạn trấn cái này địa phương nhỏ, phải dựa vào phổ hơn.

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần mở ra hồi lâu không mở ra hệ thống mặt bản, cũng không còn đi mở ra thế giới kênh, mà là trực tiếp một chút mở nói chuyện riêng kênh, tìm được rồi Lưu mập mạp, lập tức phát ra truyền tin.

"Đô đô ~ "

"Uy? Tiêu Thần chuyện gì? " rất nhanh Lưu mập mạp hình ảnh truyền đến, vẻ mặt buồn bực vẻ nhìn Tiêu Thần. Nhìn thấy bộ dạng này tiều tụy bộ dáng,

Tiêu Thần liền biết đường, này Lưu mập mạp đích thị là tập luyện Đường Môn ám khí, luyện vô cùng đắng.

Nhưng là nghĩ đến đây Lưu mập mạp thường xuyên lúc không có chuyện gì làm, phải đi thế giới kênh cùng các người chơi nói chuyện phiếm vô nghĩa, hiển nhiên biết đến sự tình người quen biết muốn so với mình nhiều. Lúc này không có có dư thừa khách sáo, trực tiếp mở miệng nói: "Lưu mập mạp, ta tu vi đã đến bất nhập lưu đỉnh chi cảnh rồi, lập tức chỗ xung yếu đánh tam lưu chi cảnh, nhưng là không có tốt nội công tâm pháp, ngươi cho ta đi tìm hiểu dò thăm tin tức, xem một chút trong tay ai có tốt nội công tâm pháp."

Lưu mập mạp vừa nghe Tiêu Thần đã đến bất nhập lưu chi cảnh, tinh thần rung lên, thật tình nhìn chằm chằm Tiêu Thần một cái, sách sách khích lệ nói: "Tiêu Thần có thể a, giữ yên lặng liền luyện đến bất nhập lưu đỉnh chi cảnh rồi, đã đuổi theo mập ông ta!"

Ý ở ngoài lời, tự nhiên là đắc chí hắn Lưu mập mạp so sánh với Tiêu Thần đi trước đạt tới bất nhập lưu chi cảnh. Tiêu Thần liếc hắn một cái, liền nói ngay: "Lưu mập mạp, làm vì sinh tử huynh đệ, cái này bận rộn ngươi giúp không giúp?"

"Giúp, làm sao không giúp? ! Không phải là tốt hơn điểm nội công tâm pháp sao? Ta cho ngươi dò thăm dò thăm một chút tin tức, xem một chút kia cái tên trên tay có tốt đi một chút nội công tâm pháp. " Lưu mập mạp cười hắc hắc, lúc này gật đầu.

Hai người sau đó lẫn nhau hàn huyên một chút tình trạng gần đây, biết được Tiêu Thần thế nhưng ngồi lên một cái trấn nhỏ chức thành chủ, Lưu mập mạp không nhịn được giơ ngón tay cái lên, sau đó vừa có một chút buồn bực nói: "Huynh đệ ta lượng mặc dù có điểm thành tựu, nhưng là cùng Đoạn Thiên Vân tên kia so sánh với, nhưng kém quá xa!"

"Đoạn Thiên Vân tại sao? " Tiêu Thần lông mày giương lên, ra miệng hỏi, về ngoạn gia tin tức, hắn cơ hồ tất cả đều là từ Lưu mập mạp nơi này đạt được. Thế giới kênh thượng, hắn cũng lười đi xem các người chơi vô nghĩa nói chuyện phiếm.

"Ngươi không biết đi? Đoạn Thiên Vân tên kia đã luyện được nội công, trở thành tam lưu cao thủ! Hơn nữa, đã lên cấp Võ Đang thượng viện đệ tử! " Lưu mập mạp lúc này bỉu môi nói, đối Đoạn Thiên Vân nhanh như vậy tiến vào tam lưu cao thủ có chút thử chi dùng mũi.

"Nhanh như vậy? Hắn là thế nào luyện? " Tiêu Thần có chút kinh ngạc hỏi, Đoạn Thiên Vân nhanh như vậy liền tiến vào tam lưu chi cảnh, thật không để cho hắn có chút kinh ngạc. Phải biết rằng, hắn hiện tại mới vừa vặn suy nghĩ như thế nào tiến vào tam lưu chi cảnh đâu.

"Làm sao luyện? " Lưu mập mạp xuy cười một tiếng, đối Đoạn Thiên Vân xem thường, cười lạnh nói: "Người nầy, chuyên đi đường ngang ngõ tắt, hắn chạy đi Võ Đang thiết lập địa lao bên trong, cầm lấy kiếm đặc biệt đi giết này ta bị Võ Đang nhốt người luyện cấp! Nghe nói, hắn giết người, đã qua trăm!"

"Sát nhân luyện cấp? Hơn nữa còn là không có chút nào chống cự lực người? ! " Tiêu Thần vừa nghe, lúc này có chút khi dễ Đoạn Thiên Vân rồi, bất kể người nầy thăng cấp mau hơn nữa, cầm chút nào không có lực phản kháng người luyện cấp, hắn Tiêu Thần sẽ phải khinh bỉ!

"Hắn làm như vậy, Võ Đang bất kể sao? " nhưng ngay sau đó, Tiêu Thần lại có ta cau mày hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Nội công tâm pháp tin tức, Mậu thành gặp nhau

"Quản? Có cái gì tốt quản? Nhốt vào địa lao người, không là ma giáo đồ chính là giang hồ đại đạo hoặc là Võ Đang một chút tử địch. Người như vậy, đã giết thì đã giết, Võ Đang lại sẽ quan tâm tánh mạng của bọn họ? " Lưu mập mạp xuy cười một tiếng, cái kia vẻ mặt thần sắc, thật giống như nhìn thấu giang hồ bình thường, quét Tiêu Thần một cái, tiếp tục nói: "Huống chi, Đoạn Thiên Vân tên kia, vừa đi Võ Đang liền ôm lên bắp đùi. Nghe người ta nói, hắn đã lạy ở võ làm một gã cao thủ nhất lưu trưởng lão môn hạ, người trưởng lão kia ở Võ Đang thế lực cực mạnh, không có gì ngoài Trương Tam Phong, Võ Đang sáu hiệp ở ngoài, cơ hồ là tất cả Võ Đang trưởng lão trung mạnh nhất người."

"Ngươi nói sau lưng của hắn có sư phụ bao phủ, giết mấy địa lao người thì thế nào? " Lưu mập mạp cười lạnh nói.

"Nhưng là, này giết người cũng quá nhiều đi. . . . " Tiêu Thần vẫn còn chưa Đoạn Thiên Vân cầm không có chút nào chống cự người sát nhân luyện cấp chuyện, canh cánh trong lòng, vốn là đối Đoạn Thiên Vân không có bao nhiêu hảo cảm hắn, giờ phút này nghe Lưu mập mạp nói đến về Đoạn Thiên Vân chuyện sau, hắn đối Đoạn Thiên Vân giác quan thì càng không xong.

"Tiêu Thần ngươi chính là không thả ra, chúng ta tới đây là cái gì thế giới a? Ngươi không giết người, người khác liền sẽ giết ngươi. Là luyện cấp, tăng lên võ công, giết mấy người coi là cái gì. . . . " Lưu mập mạp chỉ vào Tiêu Thần lỗ mũi, vẻ mặt đau lòng nói.

"Nếu để cho ngươi đi giết lên trăm không có chút nào chống cự lực người luyện cấp, ngươi xuống tay được sao? " Tiêu Thần mặt không chút thay đổi hỏi ngược lại.

"Ta. . . . " Lưu mập mạp rất muốn lớn tiếng nói một câu ta có thể, có thể nói hồi lâu, cuối cùng thở dài than thở, lắc đầu nói: "Tính , chuyện này ta còn là làm không đi xuống, Tiêu Thần ngươi nói rất đúng, chúng ta cùng Đoạn Thiên Vân không phải là người một đường."

"Đúng vậy a, chúng ta hoàn thị hữu điểm mấu chốt người. . . . . " Tiêu Thần gật đầu cảm thán một tiếng, nghĩ tới những này qua tới biết được, tận mắt nhìn thấy Vương Tường một nhà thảm trạng, có chút cảm khái nói: "Cũng không biết, chúng ta này đến tuyến vẫn có thể kiên trì bao lâu. . . . ."

"Được nữa, khác xé những thứ này không có dùng. Tiêu Thần ngươi muốn nội công tâm pháp, ta giúp ngươi đi tìm, ngươi liền an tâm đợi chờ tin tức đi. Nhiều nhất mười ngày nửa tháng thời gian, huynh đệ ta liền cho ngươi tìm bổn tốt đi một chút nội công tâm pháp! " Lưu mập mạp phất phất tay, bỏ qua những thứ này chìm nặng đề không nói, lúc này cười nói, cùng Tiêu Thần cáo từ.

"Tốt, ta đang chờ, làm phiền ngươi! " Tiêu Thần gật đầu, nói cám ơn một tiếng, lúc này dập máy cùng Lưu mập mạp truyền tin.

Tắt hệ thống mặt bản, hồi tưởng đến Lưu mập mạp cùng hắn nói Đoạn Thiên Vân sát nhân luyện cấp chuyện, lắc đầu, đem việc này để xuống.

...

Kế tiếp thời gian, Tiêu Thần một bên đợi chờ Lưu mập mạp tin tức, vừa lái mới gánh trách lên hắn Lạc Nhạn trấn thành chủ trách nhiệm. Tạm thời không cách nào nhận được nội công tâm pháp, cũng không cách nào luyện nội công lên cấp tam lưu chi cảnh, trong khoảng thời gian ngắn Tiêu Thần vậy nhàn rỗi. Lần đầu tiên đem tinh lực từ luyện kiếm trung rút ra, đặt ở sự vụ khác thượng.

Hao phí khổng lồ tinh lực, đem Lạc Nhạn trấn phong mạo rực rỡ hắn lên, trong trấn lôi đài, bị hắn bảo vệ lưu lại, thường xuyên lấy ra một chút phần thưởng bầy đặt ở trên lôi đài, để cho mọi người thiết tha võ nghệ chi dùng, mà cử động lần này vậy đưa đến Lạc Nhạn trấn tập võ làn gió cực kỳ nồng nặc.

Hơn nữa Tiêu Thần ban bố rất nhiều bảo vệ bình thường dân chúng điều lệnh, mấy lần dẫn dắt Lạc Nhạn trấn bọn này giang hồ tháo các hán tử trừ phiến loạn, đưa đến Lạc Nhạn trấn trong khoảng thời gian ngắn, cánh thành thế ngoại đào nguyên bình thường địa phương.

Không những có thật nhiều người bình thường đến đây định cư, hơn nữa còn có rất nhiều người giang hồ nổi tiếng mà đến, kiến thức kiến thức Lạc Nhạn trấn lôi đài, xem một chút Lạc Nhạn trấn tập võ làn gió .

Thời gian cứ như vậy từ từ đi qua, trong chớp mắt mười lăm ngày đã qua, Lạc Nhạn trấn một vài sự vụ vậy tất cả đều đi lên chánh quy, Tiêu Thần vậy dần dần nhàn rỗi, lúc này mới có tâm tư hồi tưởng lại, đã qua nửa tháng lâu rồi, Lưu mập mạp còn không có truyền tin tức cho hắn.

Vừa nghĩ đến Lưu mập mạp, "Đô đô " truyền tin thanh liền truyền đến, là Lưu mập mạp đánh tới truyền tin thỉnh cầu.

Tiêu Thần lập tức đem kia chuyển được, không đợi Lưu mập mạp thân ảnh xuất hiện, bùm bùm chất vấn thanh liền vừa thông suốt nói ra: "Lưu mập mạp, ngươi không phải nói mười ngày nửa tháng sao? Hiện tại cũng đi qua nửa tháng rồi, ngươi mới cho ta truyền tin, nội công tâm pháp có tin tức không có?"

"Chớ nói, này tốt nội công tâm pháp người người đều mơ tưởng, quá khó khăn tìm, thật là mệt chết mập ông! " Lưu mập mạp vẻ mặt buồn bực nói.

"Nói điểm chính, rốt cuộc tìm được không có, nếu là tìm không được, bản thân ta muốn tìm tìm biện pháp khác ! " Tiêu Thần nhướng mày, đối Lưu mập mạp không có nửa điểm khách khí, lúc này hỏi tới.

"Tìm nhất định là tìm được rồi, cũng không biết ngươi có thể hay không muốn. . . . " Lưu mập mạp xoa xoa mồ hôi trán, cũng không biết là đã làm gì, vẫn bị Tiêu Thần vừa thông suốt hỏi tới cho nhanh chóng đầu đầy mồ hôi.

"Cái gì cấp bậc chính là? Ngươi nói một chút! " Tiêu Thần khẽ cau mày.

"Tinh diệu cấp bậc chính là nội công tâm pháp, so sánh với trụ cột tâm pháp lớp mười tầng, ngươi cảm thấy như thế nào? " Lưu mập mạp đáp, có chút chột dạ nhìn Tiêu Thần một cái, hiển nhiên có chút khẩn trương, cảm giác mình chuyện này không có làm tốt.

"Tinh diệu cấp. . . . . " Tiêu Thần trầm ngâm chốc lát, hắn rất muốn hay là ưu tú cấp nội công tâm pháp, cùng hắn Hoa Sơn kiếm pháp ngang bằng. Nhưng cũng biết, ưu tú cấp nội công tâm pháp có nhiều khó được, hắn căn bản là không có cách nào lựa chọn. Ở biên thành đất này giới, ngay cả tinh diệu cấp nội công tâm pháp, cũng khó khăn dùng tìm ra một môn.

"Tinh diệu cấp liền tinh diệu cấp đi, không có chọn lấy, liền nó, người nọ cần gì yêu cầu mới bằng lòng đem nội công này tâm pháp cho ta? " Tiêu Thần thở dài than thở, cho hắn lựa chọn cũng không nhiều, hơn không có bao nhiêu môn nội công tâm pháp cho hắn chọn lựa, ngay cả này tinh diệu cấp nội công tâm pháp, nhìn Lưu mập mạp một ít mặt buồn bực vẻ, có thể thấy được Lưu mập mạp tìm có nhiều luy. Trừ tiếp nhận ở ngoài, hắn không có lựa chọn nào khác.

"Hảo hảo tốt! " thấy Tiêu Thần tiếp nhận, hơn nữa cũng không có bao nhiêu không vui bộ dạng, Lưu mập mạp thật sâu thở ra một hơi, cả người cũng dễ dàng xuống tới, thậm chí nói chuyện đều có chút mi phi sắc vũ đứng lên: "Kia là một gọi Bành Phi bay liệng người, hắn lạy ở Lục Phiến Môn, trên tay có một bổn tinh diệu cấp nội công tâm pháp. Bất quá, hắn cũng không cần ngân lượng, hắn chỉ cầu giúp hắn làm một cái khảo hạch nhiệm vụ, trở thành Lục Phiến Môn nội môn đệ tử nhiệm vụ. Hoàn thành, liền trực tiếp cho. Chính là địa phương có chút xa, ở một người tên là Mậu thành địa phương."

"Tiêu Thần ngươi nếu là có thể, liền lập tức lên đường đi, chúng ta Mậu thành gặp nhau!"

"Tốt! " Tiêu Thần gật đầu, nhưng rất nhanh vừa phản ứng tới đây, gọi lại Lưu mập mạp: "Chờ một chút, ngươi mới vừa nói cái gì a? Mậu thành gặp nhau? Chẳng lẽ ngươi cũng muốn?"

Lưu mập mạp cười hắc hắc: "Tên kia khắp thế giới mời người giúp hắn làm nhiệm vụ, năm vạn lượng bạc một cái, gần nhất thiếu tiền xài, phải đi kiếm tiền một khoản a!"

"Năm vạn một cái? Hắn mời bao nhiêu người a? " Tiêu Thần tò mò hỏi.

"Cộng thêm chúng ta thật giống như liền bốn năm cái đi, rốt cuộc bao nhiêu đi mới biết được. " Lưu mập mạp lắc đầu.

"Bốn năm cái, vậy cũng ít nhất hai mươi vạn hai trở lên đi? Người nầy ở đâu ra nhiều bạc như vậy? " Tiêu Thần tại chỗ liền kinh hãi, Hắc Y Bang hoành hành biên thành nhiều năm như vậy, cũng bất quá là tích góp từng tí một hạ giá trị năm vạn lượng bạc gia tài, kia ngoạn gia mới tiến vào Lục Phiến Môn bao lâu, cánh mò nhiều như vậy bạc.

"Ngươi quản hắn khỉ gió làm sao tới, dù sao ngươi tinh diệu cấp nội công tâm pháp, còn có ta năm vạn lượng bạc, phải dựa vào hắn! " Lưu mập mạp ngã đối Tiêu Thần khiếp sợ chẳng thèm ngó tới, phất phất tay, lúc này cáo từ nói: "Nhanh lên một chút lên đường Mậu thành đi, huynh đệ chúng ta mấy ban đầu chia ra sau, thật lâu không gặp, rất nhớ!"

"Ừ, Mậu thành gặp nhau! " Tiêu Thần gật đầu, dập máy truyền tin.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 54: Đã tới Mậu thành, cùng mời Túy Tiên lâu

Cắt đứt cùng Lưu mập mạp truyền tin, mặc dù là tinh diệu cấp nội công tâm pháp, nhưng Tiêu Thần vẫn còn có chút cao hứng. Hắn đã khẩn cấp muốn đi vào tam lưu chi cảnh rồi, đặc biệt là nghe nói Đoạn Thiên Vân đã sớm tiến vào tam lưu chi cảnh sau, Tiêu Thần càng không muốn bị hắn kéo ra quá nhiều khoảng cách.

Suy tư chốc lát, lúc này bắt tay vào làm chuẩn bị đi trước Mậu thành một chuyến. Vậy không có bao nhiêu nhưng chuẩn bị, mang theo ngàn (ngày) lượng bạc, làm đường xá thượng tốn hao sở dụng, rồi sau đó cùng Lâm Trung Hổ đợi một đám giang hồ tháo hán tử nói một tiếng, đem Lạc Nhạn trấn chuyện vụ toàn quyền giao cho bọn họ quản lý. Cuối cùng, Tiêu Thần đối Lâm Trung Hổ thỉnh cầu nói: "Ta lần đi sau, có lẽ muốn vượt qua số tháng mới có thể trở về, Vương Tường mới vừa tập võ, lại cần Lâm Trung Hổ huynh đệ hỗ trợ chiếu cố một chút."

Lâm Trung Hổ nhìn một bên, còn đang đắm chìm ở thế giới của mình, vất vả cần cù luyện kiếm, với ngoại giới không phản ứng chút nào, thậm chí mồ hôi như mưa giọt một loại từ cái trán rơi xuống, Vương Tường vậy không có chút nào phát hiện, toàn tâm toàn ý luyện kiếm. Này thật giống như nhập ma bình thường luyện kiếm trạng thái, thấy vậy Lâm Trung Hổ động dung vô cùng. Chăm chỉ tập võ người hắn không phải là không có gặp qua, nhưng giống như Vương Tường như vậy chăm chỉ nhập ma người, thật đúng là hiếm thấy, ít nhất hắn là lần đầu tiên thấy!

Nhưng nghĩ đến Vương Tường một nhà thảm trạng, hắn vậy bình thường trở lại, lúc này gật đầu nói: "Tiêu Thần huynh đệ ngươi mặc dù trước đi làm việc, Vương Tường huynh đệ không cần phải nói, hắn là huynh đệ của ngươi, lại càng ta Lâm Trung Hổ huynh đệ, vậy là mọi người chúng ta huynh đệ. Chúng ta gặp chiếu cố tốt hắn, ngươi liền cứ thả 100% mà yên tâm a!"

Tiêu Thần gật đầu, chắp tay nói tạ ơn một tiếng: "Vậy thì làm phiền Lâm Trung Hổ huynh đệ!"

Lúc này cùng mọi người phất tay cáo từ, đang lúc mọi người đưa đến cửa thành, Tiêu Thần để cho mọi người tản đi, cỡi đỏ thẫm đại mã, giục ngựa chạy chồm, rời đi Lạc Nhạn trấn, rời đi biên thành địa giới, một đường hướng đông bôn ba đi.

...

Mậu thành phương vị, Tiêu Thần đã sớm ở hệ thống trung thế giới bản đồ trung tra mới đến, khoảng cách Lạc Nhạn trấn hướng đông, sổ ngoài ngàn dặm khoảng cách. Nơi đó có thể nói là Kim Môn võ lâm trung tâm, chung quanh có thật nhiều danh môn đại phái, tất cả đều tọa lạc tại nơi đó.

Những thứ không nói những thứ khác, Thiếu Lâm Võ Đang này hai đại phái, liền tọa lạc tại một ít khối khu vực.

Mang theo sắp nhận được nội công tâm pháp, tiến vào tam lưu chi cảnh, cùng với sắp cùng Lưu mập mạp gặp nhau kích động tâm tình, Tiêu Thần cơ hồ là đêm tối bôn ba, ở dọc đường cực ít nghỉ ngơi. Chỉ có mỏi mệt lúc, lúc này mới tiến vào trên đường bên trong thành khách sạn nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai sáng sớm liền tiếp theo người cỡi ngựa đường.

Có lẽ gặp giang hồ thiếu hiệp, tự mình kỵ lưu lạc giang hồ trang phục, vừa nhìn liền không tốt chọc cho, dọc theo đường đi, Tiêu Thần cánh không có ở gặp phải cái gì tội phạm cướp đường chuyện, cũng không có vào ở cái gì hắc điếm. Dọc theo đường đi cực kỳ thuận lợi, ruổi ngựa lên đường, ở đường xá thượng hao tốn túc túc nửa tháng thời gian, rốt cục ở chạy tới Mậu thành dưới thành.

Nhìn người đến người đi, cơ hồ cự đại đa số cũng là đeo đao kiếm người giang hồ, xuất nhập Mậu thành, Tiêu Thần trong lòng rùng mình, có chút kích động vừa có chút thấp thỏm.

Nơi này cao thủ nhiều lắm, tùy tiện vừa nhìn, liền có thể nhìn thấy huyệt Thái Dương cao gồ cao lên, luyện nội công tam lưu cao thủ!

Ở hoang trấn biên thành địa giới, xưng vương xưng bá tam lưu cao thủ, ở chỗ này lại thật giống như nhiều như chó bình thường, đầy đất đi, tùy ý có thể thấy được.

Về phần Tiêu Thần loại này liên tam lưu chi cảnh cũng không bước vào người, lại càng nhiều vô số kể, thực lực không đáng giá nhắc tới.

Thấy vậy, Tiêu Thần lúc này xuống ngựa, dắt ngựa đê điều vô cùng đi tới Mậu thành. Mậu thành thật lớn, phồn hoa vô cùng, rất có Trung thổ phồn hoa khí tượng.

Vừa tiến vào bên trong thành, kia phồn hoa phố phường hơi thở đập vào mặt, cơ hồ khiến Tiêu Thần bị hoa mắt. Ở hoang trấn, hoang mạc, Lạc Nhạn trấn kia đợi vắng vẻ đất, ngây người hồi lâu hắn, hơi có một loại thổ bao tử vào thành, bị hoa mắt cảm giác.

Nhưng rất nhanh, hắn liền thích ứng tới đây, mới nhìn phồn hoa đất mới mẻ, nhưng nhìn đã lâu, nhưng cũng phát hiện không gì hơn cái này. Cùng trên địa cầu những thứ kia quốc tế hiện đại đại đô thị so sánh với, Mậu thành lại xê xích xa.

Vừa nghĩ tới Địa Cầu, Tiêu Thần ánh mắt lại là buồn bả, trên địa cầu lúc, hắn là vô cùng muốn xuyên qua đến một cái võ hiệp thế giới, thể nghiệm trường kiếm giang hồ, tung hoành thiên hạ cảm giác. Thật là đến nơi này sau, hắn lại vô cùng tưởng niệm Địa Cầu.

Trong lòng khẽ than thở, cũng không biết kiếp nầy có còn hay không nhưng có thể trở về!

Tư niệm cũng là chợt lóe qua chuyện, rất nhanh Tiêu Thần liền đem này tư niệm cảm xúc vung chi não ngoài, nghĩ đến mục đích của chuyến này. Lúc này mở rộng ra nói chuyện riêng kênh, hướng Lưu mập mạp truyền tin.

"Đô đô ~ "

Truyền tin chuyển được, Lưu mập mạp thân ảnh xuất hiện ở trước mặt, Tiêu Thần vội vàng đặt câu hỏi: "Mập mạp, ta đã đến Mậu thành rồi, ngươi đang ở đây đã tới chưa?"

Lưu mập mạp thân ảnh đang một trong quán ăn ăn uống thả cửa, mơ hồ không rõ kêu lên: "Ta cũng vậy vừa tới, ngươi mau tới mậu trong thành, một người tên là Túy Tiên lâu địa phương, chúng ta ở lầu hai chờ ngươi!"

"Túy Tiên lâu đúng không? Ta lập tức đi! " Tiêu Thần gật đầu, lúc này nắm đỏ thẫm đại mã, theo đại đạo, một đường hướng Mậu thành đi tới.

Chen chúc ra khỏi cửa thành kia khối chật chội khu vực, không gian vậy dần dần trở nên rộng rãi đứng lên, thậm chí có thể nhìn thấy không ít người ở trên đường cái giục ngựa chạy chồm. Bất quá, có thể giục ngựa chạy chồm người, hoặc là người mặc ngăn nắp, vừa nhìn chính là có bối cảnh quyền thế đệ tử. Hoặc là chính là huyệt Thái Dương cao gồ cao lên, lưng đeo đao kiếm giang hồ cao thủ.

Tiêu Thần chẳng qua là bất nhập lưu chi cảnh, lần này cảnh cùng tên giống nhau, trong giang hồ chính là bất nhập lưu. Ở Mậu thành này phồn hoa địa giới, căn bản là không có hắn lớn lối, ở trên đường cái giục ngựa chạy chồm tư cách. Chỉ có thể biết điều một chút cúi đầu, nắm đỏ thẫm đại mã, đê điều ở đại đạo hai bên đi về phía trước.

Tiêu Thần trong lòng cũng không có gì bất bình, thực lực mình sai, nhận được chính là cái gì đãi ngộ. Chờ hắn đạt được nội công tâm pháp, luyện được nội công, tiến vào tam lưu chi cảnh, hắn cũng có thể trên con đường lớn giục ngựa chạy chồm.

Hắn vốn là loại này ảo tưởng trung nhị thiếu năm, tính cách sáng sủa lạc quan, không đi cực đoan. Mấy tháng qua, vậy kiến thức giang hồ các mặt, càng sâu biết trong giang hồ, thực lực vi tôn đạo lý.

Thực lực yếu, gặp gỡ bất bình đẳng đãi ngộ, cố gắng tập võ, tăng thực lực lên là tốt!

Trong lòng âm thầm an ủi mình một chút, rất nhanh Tiêu Thần liền nhìn thấy một tòa tọa lạc ở ven sông đại lâu, lần này lâu có khoảng bốn năm tầng cao, ở chỗ này một mảnh thấp bé trong phòng, lộ ra vẻ cực kỳ cao lớn, rất có hạc giữa bầy gà cảm giác.

Đi tới lầu dưới, ngẩng đầu vừa nhìn, liền là một thật to bảng hiệu, trên tấm bảng rồng bay phượng múa ba chữ to: Túy Tiên lâu.

Đây cũng là Lưu mập mạp theo như lời đất, Tiêu Thần lúc này hướng đại môn đi tới, có tiểu nhị lập tức đón nhận cửa: "Thiếu hiệp là nghỉ ngơi hay là ở trọ?"

"Có người cùng mời! " Tiêu Thần nhàn nhạt đáp.

"Thiếu hiệp bên trong mời! " tiểu nhị ân cần cười một tiếng, phía trước dẫn đường, Tiêu Thần nắm đỏ thẫm đại mã, cũng bị mang Túy Tiên lâu người, dẫn vào hậu viện chiếu khán.

Tiêu Thần tay cầm trường kiếm, thản nhiên bước vào Túy Tiên lâu bên trong, một đường chạy thẳng tới lầu hai. Ở lầu hai gần cửa sổ vị trí, nhìn thấy Lưu mập mạp cùng ba người ngồi cùng bàn, đang ăn uống thả cửa. Khác trong ba người, hai nam một nữ, tất cả đều là mặt mũi non nớt, giang hồ thiếu hiệp trang phục.

"Tiêu Thần ngươi đã đến rồi? Mau mau tới ngồi! " hay là Lưu mập mạp nhãn tiêm, một cái nhìn thấy bước lên lầu hai Tiêu Thần, vội vàng đứng dậy đón chào.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 55: Tiêu Thần bị khinh thường, trừ phiến loạn nhiệm vụ

"Mập mạp ngươi ngươi tới vào lúc nào? " Tiêu Thần đi tới Lưu mập mạp trước người, lên tiếng hỏi.

"So sánh với ngươi mới đến một hai ngày, này không, vừa đến cái này cùng Lục Phiến Môn cái kia có liên lạc, hôm nay hắn liền cho chúng ta ở Túy Tiên lâu gặp nhau, thương lượng như thế nào hoàn thành nhiệm vụ của hắn. Ngươi tới vừa lúc, ngẫu nhiên vượt qua! " Lưu mập mạp cười hắc hắc đường, lúc này lôi kéo Tiêu Thần, đi tới trước bàn, cùng ba người giới thiệu nói: "Chư vị, đây chính là ta kia sinh tử huynh đệ Tiêu Thần! Tin tưởng mọi người cũng đối với hắn có ấn tượng đi? Chính là cái một mực hoang trấn học đường luyện tên!"

"Ta hiện tại đổi luyện kiếm! " Tiêu Thần nhấc ra nâng kiếm, ở Lưu mập mạp phía sau bổ sung.

"Ha ha, đúng! " Lưu mập mạp cười lớn một tiếng, chỉ vào Tiêu Thần cười nói: "Hắn hiện tại đổi luyện kiếm pháp!"

"Lục Phiến Môn Bành Phi Tường, chính là lần này cố chủ, giúp ta hoàn thành nhiệm vụ sau, ngươi muốn tinh diệu cấp nội công tâm pháp, ta chắp tay dâng lên! " một người đứng dậy, bên hông treo một thanh yêu đao, người mặc lam choi gian bộ đầu phục vụ, đối Tiêu Thần chắp tay, ôm quyền nói.

"Tiêu Thần, không môn không phái, bất nhập lưu đỉnh chi cảnh. " Tiêu Thần chắp tay, vậy giới thiệu chính mình.

Nghe thấy Tiêu Thần tự giới thiệu mình không môn không phái, một người khác nam ngoạn gia khẽ cười một tiếng, thanh âm rất nhạt, lại làm cho Tiêu Thần nghe ra hắn đối với mình khinh thường ý. Tiêu Thần lúc này ngửng đầu lên hướng người nọ nhìn lại, chắp tay nói: "Vị huynh đệ kia có thể hay không tự giới thiệu mình một chút, để cho Tiêu mỗ biết?"

"Đừng kêu huynh đệ, chúng ta không quen! " người nọ giơ tay, vẻ mặt lãnh đạm vẻ. Bành Phi Tường thân là cố chủ, thấy hai người còn chưa giúp hắn hoàn thành nhiệm vụ, vừa thấy mặt đã muốn ầm ĩ lên bộ dáng, lúc này che ở hai người trước người, lôi kéo Tiêu Thần cười hắc hắc nói: "Đến tới , để ta giới thiệu một chút, vị này chính là đương kim danh môn đại phái xuất thân, Võ Đang cao đồ tạ ơn bất phàm!"

Võ Đang môn nhân!

Tiêu Thần trong lòng chợt hiểu ra, không trách được cái này gọi là tạ ơn bất phàm nghe thấy mình không môn không phái sau, như thế chẳng thèm ngó tới, hiển nhiên ở khinh thường mình.

Kia tạ ơn bất phàm nghe thấy Bành Phi Tường cho Tiêu Thần giới thiệu thân phận của mình, hừ nhẹ một tiếng, vẻ mặt vẻ tự đắc, đang đang y quan, tay cầm trường kiếm, lạnh lùng nói: "Bay lượn huynh, lần này đến đây chỉ vì giúp ngươi giúp một tay, thay ngươi hoàn thành nhiệm vụ. Cũng bất quá là bình thủy tương phùng thôi, người liền không cần tại sao biết!"

"Lời tuy như thế, nhưng chúng ta mấy người có thể tụ cùng một chỗ làm nhiệm vụ, đó cũng là một loại duyên phận. " Bành Phi Tường ngượng ngùng cười một tiếng, trong giọng nói mang theo lấy lòng ý, hiển nhiên là không nghĩ đắc tội vị này Võ Đang cao đồ.

Vừa không muốn làm cho Tiêu Thần cùng tạ ơn bất phàm hai người ầm ĩ đứng lên, vội vàng xé khai thoại đề, chỉ vào một gã khác người choi nữ nói: "Vị này là cô nương gọi Trương Vân, Kim Đao môn đệ tử, cũng là bất nhập lưu đỉnh chi cảnh."

Được kêu là Trương Vân người choi nữ, tính cách mặc dù lãnh đạm, không thích nói chuyện, nhưng là không mất lễ số, cùng Tiêu Thần chắp tay, khẽ

mỉm cười, tỏ vẻ cùng Tiêu Thần quen biết.

"Gặp qua! " Tiêu Thần chắp tay, lúc này ở Lưu mập mạp một bên ngồi xuống, nhìn Bành Phi Tường, nghe nhiệm vụ của hắn an bài.

Bành Phi Tường cũng không lập tức nói làm nhiệm vụ, mà là khuyên mọi người uống rượu, uống qua ba tuần sau, lúc này mới hướng mọi người nói: "Lần này Bành mỗ mời chư vị tiền lai, các vị tất cả đều phần thưởng Bành mỗ mặt, từ các nơi ngoài ngàn dặm chạy tới. Bành mỗ không từ mà biệt, chỉ cần chư vị thay Bành mỗ hoàn thành nhiệm vụ, đáp ứng cho các vị đồ, tuyệt đối sẽ hai tay dâng lên, tuyệt sẽ không ít một vài!"

"Đừng nói những thứ này vô dụng, nói mau nhiệm vụ đi! " tạ ơn bất phàm lắc lắc tay, vẻ mặt không nhịn được vẻ.

Bành Phi Tường ngượng ngùng gật đầu, cũng không cảm giác lúng túng, luôn miệng nói xong, lúc này cho mọi người giới thiệu nhiệm vụ đứng lên: "Lần này, Bành mỗ là vì khảo hạch tiến vào Lục Phiến Môn nội môn. Lục Phiến Môn nội môn cái dạng gì, tin tưởng Tạ huynh rất rõ ràng, chính là cùng Võ Đang thượng viện giống nhau. Chỉ bất quá, ta Lục Phiến Môn muốn trở thành nội môn đệ tử, cần muốn tiến hành khảo hạch nhiệm vụ. Ngươi Võ Đang bất đồng, tiến vào tam lưu chi cảnh cũng đủ. . . ."

Nói đến đây, Bành Phi Tường vẻ mặt hâm mộ nhìn tạ ơn bất phàm một cái. Lần này tạ ơn bất phàm không nói Bành Phi Tường dài dòng rồi, mà là rất là tự đắc gật đầu, hiển nhiên Bành Phi Tường hâm mộ hắn bái nhập Võ Đang môn hạ, để cho hắn cực kỳ tự.

Lưu mập mạp đối Tiêu Thần bĩu môi, hiển nhiên đối này tự bất phàm tạ ơn bất phàm, tràn đầy khinh thường.

Tiêu Thần cười cười, cũng không nói chuyện. Lần này đến đây Túy Tiên lâu gặp nhau, có thể cùng Lưu mập mạp gặp nhau, quả thật làm cho hắn thật cao hứng, nhưng là thấy quá người chơi khác, người người học người của thế giới này nói chuyện, cơ hồ cùng người của thế giới này không khác sau, hắn không khỏi cảm thán, các người chơi thích ứng năng lực quả thật rất mạnh, biến hóa cũng quá nhanh.

Ở hoang trấn lúc, mọi người là đoàn kết ở chung một chỗ, cùng nhau đối mặt khó khăn, xông ra một con đường sống. Nhưng là lúc này, ngoạn gia gặp nhau, trừ ganh đua so sánh hay là ganh đua so sánh!

Ganh đua so sánh võ công cảnh giới, ganh đua so sánh học võ học cấp bậc, ganh đua so sánh bái nhập môn phái. . . .

Những thứ này thay đổi, để cho Tiêu Thần lắc đầu, cũng càng kiên định ý kiến của mình, ít đi thế giới kênh nói chuyện phiếm, ở cái thế giới này, có mấy người giống như Lưu mập mạp như vậy có thể cùng huynh đệ so sánh với bằng hữu túc hĩ.

Dĩ nhiên, tạ ơn bất phàm một ít mặt tự, đối với hắn khinh thường, xem thường hắn, hơn lười cùng hắn quen biết thái độ, quả thật làm Tiêu Thần rất không thoải mái.

Nhưng là gần thứ mà thôi, tạ ơn bất phàm câu nói kia nói cũng đúng, vốn là một lần bình thủy tương phùng, đã làm nhiệm vụ lần này sau, tất cả mọi người gặp tách ra, có lẽ kiếp nầy cũng không thể gặp mặt lại một lần. Người đi đường mà thôi, vậy quả thật không có bao nhiêu nhưng đưa tức.

Ở Tiêu Thần cười nhạt, Bành Phi Tường khen tạ ơn bất phàm sau, lúc này nói đến nhiệm vụ của hắn: "Lần này Bành mỗ khảo hạch nhiệm vụ, chính là tiêu diệt Mậu thành ngoài thành Tây Bắc nơi chiếm cứ ở hang hổ núi núi cướp."

"Thực lực như thế nào? " Tiêu Thần lông mày giương lên, trừ phiến loạn nhiệm vụ, cái này cũng không khó khăn, lúc này mở miệng hỏi tới trọng điểm,

"Ta xài nhiều con đường dò thăm tin tức, chỉ có kia núi cướp đầu mục là mới vừa tiến vào tam lưu chi cảnh, thực lực cũng không mạnh. Cao thủ chẳng muốn đi tiêu diệt, cho nên Lục Phiến Môn đem liền những thứ này núi cướp xem làm khảo hạch nhiệm vụ. Bành mỗ tin tưởng, ta chờ năm vị bất nhập lưu đỉnh chi cảnh ngoạn gia xuất thủ, định có thể đem kia tiêu diệt! " Bành Phi Tường đáp.

"Đó là tự nhiên, liền một cái mới vừa tiến vào tam lưu chi cảnh núi cướp mà thôi, sở học võ công nhiều nhất chính là tinh diệu cấp, không cần nhiều người như vậy, chỉ cần ta cùng Trương Vân cô nương xuất thủ, là có thể đem bắt lại! " một bên tạ ơn bất phàm vẻ mặt tự tin gật đầu, cười cùng xem ra vân nói.

Xem ra vân hơi kéo ra cùng tạ ơn bất phàm khoảng cách, chẳng qua là nhẹ nhàng gõ đầu, hiển nhiên cũng là rất là tự tin.

"Tiêu huynh ngươi xem coi thế nào? " Bành Phi Tường thấy tạ ơn bất phàm Trương Vân hai người cũng rất tự tin, lúc này mở miệng hướng Tiêu Thần hỏi.

Tiêu Thần tự nhiên rõ ràng, cái này hỏi thăm, cũng bất quá là quá đi ngang qua sân khấu tử, lễ số thôi. Trên thực tế, ở trong tràng, cơ hồ không có ai sẽ cho là, hắn Tiêu Thần cái này không môn không phái người, phải một cao thủ.

Chính là Lưu mập mạp cũng là nghĩ như vậy, bọn họ đối Tiêu Thần biết lại là trước kia ở hoang trấn lúc, chỉ biết Tiêu Thần bắn tên có thể tiến hành.

Nhưng là đó cũng là ở hoang trấn lúc có thể tiến hành, hôm nay Tiêu Thần đổi luyện kiếm pháp, vừa không môn không phái, kiếm thuật lại sẽ tốt hơn chỗ nào?

Phá có tự biết rõ Tiêu Thần, cũng lười đối nhiệm vụ này tận tâm, một cái tam lưu chi cảnh núi cướp, hắn vậy cũng không có để vào trong mắt, lúc này gật đầu, nhàn nhạt đáp: "Không có vấn đề! "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Ngọa Hổ Sơn trừ phiến loạn, trư đồng đội Tạ Bất Phàm

Thương lượng tốt đi trước Ngọa Hổ Sơn trừ phiến loạn nhiệm vụ, màn đêm buông xuống, Tiêu Thần đám người liền được an bài ở Túy Tiên lâu nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai sắc trời mới vừa phát sáng, năm người liền cỡi ngựa, ra khỏi thành, chạy thẳng tới ngoài thành Ngọa Hổ Sơn. Chẳng qua là giục ngựa chạy chồm nửa nén hương thời gian, năm người liền đi tới Ngọa Hổ Sơn dưới chân.

Năm người xuống ngựa, đem mã cột vào dưới chân núi, ngửng đầu lên nhìn lại Ngọa Hổ Sơn. Cây cối san sát, quái thạch đá lởm chởm, độ cao có khoảng mấy ngàn thước cao, là một tòa kỳ hiểm đất.

"Chúng ta có muốn hay không tách ra, thận trọng, đem Ngọa Hổ Sơn vây quanh, không buông tha bất kỳ một cái nào núi cướp, đem tiêu diệt? " Bành Phi Tường đám đông kéo vào tổ đội kênh, rồi sau đó hướng mọi người thương nghị trứ nói.

"Phân cái gì phân? Chính là núi cướp mà thôi, một đường giết lên đi là tốt! " không đợi những người khác trả lời, Tạ Bất Phàm hừ lạnh một tiếng, trực tiếp rút kiếm ra khỏi vỏ, đối bên cạnh Trương Vân nói: "Trương Vân cô nương, ngươi mà nhìn, một người giết lên Ngọa Hổ Sơn, đem kia núi cướp đầu mục bắt lại!"

Cũng không đợi mọi người phát biểu ý kiến, phối hợp dẫn kiếm, hướng trên núi đi tới.

"Người nầy, như vậy yêu làm náo động! " Lưu mập mạp nhìn một mình một người đi tuốt ở đàng trước, trực tiếp giết lên Ngọa Hổ Sơn Tạ Bất Phàm, có chút phê bình kín đáo.

"Hắn nói không sai, trừ phiến loạn nhiệm vụ mà thôi, một đường giết lên đi liền nhưng. " Tiêu Thần cũng đang Lưu mập mạp bên cạnh nhẹ nhàng cười một tiếng, rút kiếm ra khỏi vỏ, đi theo.

"Tiêu Thần làm sao ngươi còn khen cùng người nầy a? Ngươi cũng đừng quên, người nầy ngày hôm qua làm sao đối với ngươi! " Lưu mập mạp nghe chi ngạc nhiên, bận rộn móc ra cung nỏ, chạy chậm mấy bước, đuổi theo Tiêu Thần.

"Không phải xem thường ta Tiêu Thần nha, bổn chính là một nhiệm vụ, bình thủy tương phùng thôi. Còn có thể cầm hắn như thế nào? Hoàn thành nhiệm vụ, nhận được nội công của ta tâm pháp, từ đó chính là người đi đường, lại có thể hay không gặp mặt lại cũng nói không chừng. Rồi hãy nói, Tạ Bất Phàm thích làm náo động, sẽ làm cho hắn đi ra ngoài, này có cái gì thật ghen tỵ? " Tiêu Thần dừng bước lại, quay đầu lại, vẻ mặt không sao cả nói.

"Người nào ghen tỵ với hắn? Ta chẳng qua là không ưa cái kia cao ngạo, vừa hết lần này tới lần khác yêu làm náo động làm vẻ ta đây! " Lưu mập mạp tựa hồ vô cùng vì tức giận, ngẩng lên đầu giải thích.

Thấy vậy Tiêu Thần ha ha cười một tiếng, vỗ vỗ Lưu mập mạp bả vai: "Tốt lắm tốt lắm, vừa không là tiểu hài tử, tức giận cái gì? " dứt lời, vội vàng nói sang chuyện khác, chỉ vào Lưu mập mạp cung trong tay nỗ nói: "Này chính là các ngươi Đường Môn ám khí? Dùng cung nỏ?"

"Cái gì là dùng cung nỏ, cung nỏ chẳng qua là một phần nhỏ, chờ ta tiến vào tam lưu chi cảnh, là có thể dùng tới ta Đường Môn độc môn ám khí ngàn (ngày) cơ hạp, nghĩ biến cái gì ám khí cũng có thể biến! " Lưu mập mạp tức giận kêu lên, vừa nói vỗ vỗ bên hông phình túi, chép miệng: "Nhìn thấy không có, nơi này tất cả đều là ám khí, cái gì châm a đồng tiền a chủy thủ a đều có. . . . ."

Nói này, Lưu mập mạp nhích tới gần Tiêu Thần bên tai, đè thấp trứ thanh âm nói: "Những thứ này cũng lau độc, không có luyện nội công người, chỉ cần bị dính vào không chết cũng tàn phế!"

"... " Tiêu Thần nghe được mở rộng tầm mắt, im lặng hồi lâu, cuối cùng mới có chút cảm thán phun ra hai chữ: "Âm hiểm!"

"Ha ha, ta Đường Môn chính là âm hiểm, ta Lưu mập mạp thích nhất đúng là âm người, ngươi suy nghĩ một chút âm người cảm giác thật tốt? Hắc hắc, võ công của ngươi cao tới đâu thì thế nào? Chủ và thợ hạ độc liền giết chết ngươi! " Lưu mập mạp không cho là nhục, phản cho là quang vinh, hắc hắc tiện cười lên.

"Tiện! " Tiêu Thần giơ ngón tay cái lên, vẻ mặt chân thành nói: "Không hổ là tiện nhân mập!"

"Ha ha! " tiện nhân mập lơ đễnh, đối Tiêu Thần chép miệng, chỉ vào Tạ Bất Phàm kia cơ hồ mau biến mất thân ảnh: "Đi thôi, đừng làm cho chúng ta oai hùng bất phàm Võ Đang cao đồ Tạ Bất Phàm thiếu hiệp, chờ lâu chúng ta! Nhất định người ta Bành Phi Tường lão bản cũng là hao tốn không lồ thật nhiều mời chúng ta tới hỗ trợ, mặc dù không nên chúng ta liều mạng làm việc, nhưng dầu gì cũng không thể ở phía sau lưới biếng đi. . . . ."

"Đi! " Tiêu Thần gật đầu, suy nghĩ một chút Bành Phi Tường mời bọn họ tới , thật hao tốn khổng lồ thật nhiều, lại là ăn lại là ở, hơn nữa trả thù lao cũng sẽ không ít, đối đãi người vừa có thể tiến hành. Bị người đánh thuê, làm sao cũng phải có tinh thần nghề nghiệp.

Lúc này cùng Lưu mập mạp hai người, về phía trước mặt ba người đuổi theo. Một đường leo núi, thông qua một chút cũng không có sổ kỳ hiểm đất, coi như là Tạ Bất Phàm cũng là luy không được, từng ngụm từng ngụm hơi thở, không để ý hình tượng, hùng hùng hổ hổ kêu lên: "Bọn này núi cướp, tìm vị trí thật đặc biệt sao thật tốt quá, thật khó bò a! Đợi, định muốn giết bọn hắn cái mảnh giáp không lưu, làm hại Bổn thiếu hiệp thảm như vậy!"

"Đúng đúng đúng, kính xin Tạ huynh Tạ thiếu hiệp, thi triển ngươi Võ Đang kiếm pháp, đem bọn này núi cướp toàn bộ tiêu diệt! " Bành Phi Tường liên vội vàng gật đầu phụ họa.

"Ngươi liền hãy chờ xem! Không là ngươi kia bạc, liền vì Bổn thiếu hiệp bò lâu như vậy núi, cũng phải tiêu diệt bọn này ác cướp, giương ta giang hồ chánh nghĩa! " Tạ Bất Phàm cao ngạo ngang đầu, gõ gõ kiếm, phát ra thanh kêu kiếm rít thanh âm, lạnh lùng liếc còn có chút khoảng cách Ngọa Hổ Sơn sơn trại.

"Dạ dạ dạ, Tạ thiếu hiệp rất rõ đại nghĩa, rất có ta chánh đạo làn gió , nhất định phải đem bọn này ác cướp diệt quang, còn ta giang hồ ban ngày ban mặt! " Bành Phi Tường giơ ngón tay cái lên, lớn tiếng than thở.

Nghe hai người thổi thổi phồng, Tiêu Thần ba người nghe được trợn mắt nhìn thẳng, ngay cả vị kia Kim Đao môn Trương Vân người chơi nữ, cũng là vẻ mặt im lặng bộ dáng.

Nghỉ ngơi chốc lát, dưỡng túc tinh thần, Tạ Bất Phàm Tinh thần dịch dịch từ trên mặt đất đứng lên, hét lớn một tiếng, dẫn kiếm tung người nhảy, hướng Ngọa Hổ Sơn cửa trại xung phong liều chết đi: "Nhìn Bổn thiếu hiệp đem bọn này ác cướp tiêu diệt!"

"Đại gia mau cùng thượng! " thấy Tạ Bất Phàm một người giết đi tới, Bành Phi Tường trong lòng chính là quýnh lên, vội vàng hướng mọi người thúc giục một tiếng, theo sát giết đi tới.

Thấy vậy Lưu mập mạp trợn mắt nhìn thẳng, hùng hùng hổ hổ một tiếng: "Thằng ngốc này hàng!"

"Khác ói cái rãnh rồi, mau cùng lên đi! " Tiêu Thần cũng là cực độ im lặng, vốn có thể năm người đánh lén Ngọa Hổ Sơn, dễ dàng đem tiêu diệt, hiện tại khen ngược, này Tạ Bất Phàm không muốn làm náo động, cánh cứ như vậy đinh đạc giết lên rồi.

Giết lên đi coi như xong, còn đang người ta cửa trại khẩu hét lớn một tiếng, cần phải làm cho người ta núi cướp biết hắn tới không thể!

Ngay cả xem ra vân người chơi nữ, cũng là phiên trứ bạch nhãn, rút ra một thanh Kim lóng lánh Kim Đao, đi theo.

Giết trước cửa trại, Tạ Bất Phàm hét lớn một tiếng: "Võ Đang môn hạ Tạ Bất Phàm, hôm nay liền muốn tiêu diệt các ngươi Ngọa Hổ Sơn, là giang hồ trừ ác, quang ta chánh đạo!"

Dứt lời tung người nhảy, nhảy vào Ngọa Hổ Sơn cửa trại, hù dọa một mảnh giết tiếng hô.

"Ở đâu ra người? Dám tới ta Ngọa Hổ Sơn giương oai?"

"Võ Đang đệ tử? Cắt, hay là bất nhập lưu Võ Đang đệ tử, cũng dám tới ta Ngọa Hổ Sơn?"

"Các huynh đệ cùng tiến lên, đem này đầu cháy hỏng mãng hàng, chém thành thịt nát, ném tới dưới chân núi uy lang!"

"..."

Nghe được trong trại giết tiếng hô truyền đến, đặc biệt là những thứ kia núi cướp rống to thanh âm, Bành Phi Tường lại càng quýnh lên, sợ nhiệm vụ lần này, vì vậy thất bại, vội vàng thúc giục một tiếng, cũng không đợi trứ mở rộng ra cửa trại rồi, trực tiếp nhảy vào trong trại: "Đại gia toàn bộ nhảy vào trong trại giết!"

"Trư đồng đội! " Lưu mập mạp hừ lạnh một tiếng, trực tiếp ở tổ đội kênh bên trong ói cái rãnh một tiếng, bị Tạ Bất Phàm nghe được rõ ràng.

Tiêu Thần cười khổ một tiếng, cùng Lưu mập mạp Trương Vân hai người, vội vàng tung người nhảy, tiến vào trong trại.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Ta tẫn danh tiếng, lực áp Tạ Bất Phàm

Đợi Tiêu Thần bọn họ nhảy vào trong trại lúc, chỉ thấy Tạ Bất Phàm cùng Bành Phi Tường hai người, trên chăn trăm núi cướp cho vây công trứ, hiểm tượng hoàn sinh.

"Các ngươi tới vừa lúc, có cái gì tuyệt chiêu, cũng xử đi ra, nhanh lên một chút giết! " Bành Phi Tường nhìn thấy ba người, lúc này trên mặt vui mừng, lập tức lớn tiếng kêu lên.

Một bên Tạ Bất Phàm không một lời ngữ, tựa hồ vậy biết mình lỗ mãng rồi, chẳng qua là dẫn kiếm cùng núi cướp nhóm triển đấu, ra sức chém giết.

"Cũng làm cho mở, xem ta! " Lưu mập mạp đi tới phía sau hai người, hét lớn một tiếng, để cho hai người vọt đến hai bên, lúc này giơ lên cung nỏ, rầm rầm rầm mấy đạo cung nỏ bắn ra tiếng vang lên.

Liên tiếp bắn ra hơn mười chi cung nỏ, tên nỏ uy lực cũng không lớn, chẳng qua là phá vỡ núi cướp da. Núi cướp nhóm chẳng qua là bị đau muộn hanh nhất thanh, không thèm để ý chút nào, đang muốn tiếp tục vây xem, đột nhiên rất nhanh một đám sắc mặt biến thành màu đen, tay chân vô lực, cả người co quắp.

"Không ổn, này nỗ mũi tên có độc! " một gã núi cướp tức giận mắng một tiếng, phốc phốc phốc liên tiếp té xuống bảy tám, tất cả đều trúng độc bỏ mình.

Lưu mập mạp này một lớp tên nỏ tác xạ, lúc này dọa sợ tất cả núi cướp, rối rít lui về phía sau né tránh, không dám đuổi giết đi lên.

"Còn tốt chứ Lưu huynh! " Bành Phi Tường thấy vậy ánh mắt sáng lên, nhất thời mừng rỡ, không nhịn được đối Lưu mập mạp giơ ngón tay cái lên.

Ai biết Lưu mập mạp đảo cặp mắt trắng dã, lúc này lui lui trở về, tức giận kêu lên: "Tốt lắm cái rắm, của ta tên nỏ cũng không phải là vô hạn! Các ngươi trước ngăn cản được, ta đi trang bị tên nỏ!"

Bành Phi Tường sắc mặt cứng đờ, cười khổ một tiếng, lần nữa dẫn yêu đao giết phía trước nhất: "Đại gia ở phía trước ngăn trở, cho Lưu huynh tranh thủ trang bị tên nỏ thời gian!"

Tạ Bất Phàm cùng Trương Vân hai người không nói một lời, một người dẫn kiếm, một người dẫn đao, giết đi tới, che ở phía trước nhất.

Tiêu Thần dẫn kiếm đang muốn giết lên đi, một bên Lưu mập mạp đột nhiên xuất thủ bắt được Tiêu Thần tay, vẻ mặt ân cần nói: "Ngươi xử dụng kiếm rốt cuộc có được hay không? Nghe ta, khác hướng quá trước!"

"Yên tâm đi, không nói lợi hại, tự vệ ngã là không có vấn đề! " Tiêu Thần cười cười, biết Lưu mập mạp chẳng qua là quan tâm chính mình, cũng không phải là như những người khác như vậy khinh thường mình, đối Lưu mập mạp làm ra một cái để cho kia yên tâm ánh mắt.

"Vậy ngươi cẩn thận một chút ha ha, đao kiếm không có mắt nột! Ngươi cũng đừng đi ở phía trước ta rồi, bằng không ta muốn nói chuyện cũng không biết tìm ai nói đi rồi! " Lưu mập mạp gật đầu, lại có ta lo lắng nói.

"Biến, ngươi nói cái gì nói? Ta Tiêu Thần tuyệt sẽ không chết ở trước mặt ngươi! " Tiêu Thần cười mắng một tiếng, đem Lưu mập mạp mắng ngượng ngùng cười một tiếng, vội vàng vả miệng: "Coi là ta nói sai nói rồi, hết thảy cẩn thận!"

"Yên tâm đi! " Tiêu Thần phất phất tay, cũng không quản Lưu mập mạp, lúc này dẫn kiếm giết đi tới.

Tiêu Thần vừa ra kiếm, liền để cho mọi người hai mắt tỏa sáng, gọn gàng, tàn nhẫn vô cùng, cơ hồ là kiếm kiếm đoạt mệnh. Chẳng qua là đệ nhất kiếm, thời cơ liền bắt hết sức tốt, xuất kiếm tốc độ lại là rất mạnh vô cùng, để cho núi cướp căn bản là ngăn cản không kịp, một kiếm bị hắn đâm rách cổ họng, bị mất mạng tại chỗ!

Thủ kiếm lập công!

"Tốt! " Bành Phi Tường không nhịn được hét lớn một tiếng, đối Tiêu Thần giơ ngón tay cái lên. Ngay cả tên kia gọi Trương Vân người chơi nữ, thấy Tiêu Thần một kiếm này, cũng là ánh mắt sáng lên, không nhịn được nhìn nhiều Tiêu Thần mấy lần, hơi có chút kinh ngạc.

Hiển nhiên, lúc trước nàng cho là Tiêu Thần không môn không phái, lúc trước lại là học tài bắn cung, hôm nay đổi luyện kiếm pháp, kiếm thuật không nên như thế nào. Có thể thấy được Tiêu Thần vừa ra kiếm sau, thân là người tập võ, nàng mặc dù luyện chính là đao, nhưng cũng biết kiếm thuật đích tốt xấu.

Tiêu Thần một kiếm này giết địch, bất kể là bắt được thời cơ, hay là xuất kiếm tốc độ, tất cả đều có thể nói hoàn mỹ!

Không có bất kỳ sơ hở!

Tạ Bất Phàm thấy Tiêu Thần trận đầu lập công, dẫn tới mọi người khích lệ , lại càng dẫn tới tên kia gọi Trương Vân người chơi nữ nhìn nhiều Tiêu Thần mấy lần, trong lòng cực kỳ không thoải mái, trong mắt hiện lên một tia mơ hồ không phục vẻ, lúc này xuất kiếm hơn rất mạnh, ác hơn lạt.

Một bộ muốn cùng ra tẫn danh tiếng, hấp dẫn mọi người ánh mắt bộ dạng.

Thì ngược lại Tiêu Thần gặp một ít phó tranh phong đầu bộ dạng, khẽ lắc đầu, cũng không để ý, làm như thế nào xuất kiếm, liền làm sao xuất kiếm. Vẻ mặt bình tĩnh, tĩnh táo vô cùng đối địch, lòng yên tĩnh như nước.

Xuất liên tục thập kiếm, cơ hồ là hai dưới thân kiếm, tất giết địch một người!

Thấy vậy mọi người ầm ầm trầm trồ khen ngợi, đã đem Tạ Bất Phàm cho so đi xuống. Người nào kiếm thuật tốt, vừa nhìn liền biết.

"Tiêu Thần, không nghĩ tới ngươi đổi luyện kiếm pháp sau, trở nên lại lợi hại hơn! Không hổ là ta Lưu mập mạp huynh đệ, ta đã nói rồi, ta Lưu mập mạp huynh đệ Tiêu Thần, làm sao sẽ mẫn đột nhiên mọi người đâu? Ha ha ha, ta quả nhiên không nhìn lầm, Tiêu Thần còn tốt chứ! " Lưu mập mạp lúc này trang hảo tên nỏ, từ phía sau đi theo đi lên, ở Tiêu Thần bên tai cười to nói, tựa hồ Tiêu Thần biểu hiện một tay tuyệt cao kiếm thuật, ra hết danh tiếng, đem Tạ Bất Phàm cũng đè dưới đi, so sánh với chính hắn ra tẫn danh tiếng còn cao hứng hơn.

"Ha ha ha, ngươi nhìn Tạ Bất Phàm sắc mặt, vẻ mặt buồn bực, mặt đỏ rần. Hắn ngày hôm qua liền xem thường ngươi cái này không môn không phái người, nhưng bây giờ phát hiện kiếm của hắn thuật lại so ra kém ngươi, bị ngươi áp quá một đầu, bị ngươi vẽ mặt! " Lưu mập mạp đối Tiêu Thần chép miệng, chỉ vào một liền Tạ Bất Phàm có chút não hồng sắc mặt, không nhịn được len lén cười không ngừng.

"Đừng cãi rồi, có thể hay không hảo hảo giết địch, khác phân tâm! " Lưu mập mạp ở bên tai om sòm không dứt, nghe được Tiêu Thần phiền lòng, không nhịn được quay đầu lại trừng mắt liếc hắn một cái.

"Ta đây không phải là làm huynh đệ ngươi cao hứng sao! " Lưu mập mạp có chút ủy khuất đô cho một tiếng, nhưng rất nhanh vừa mi phi sắc vũ, cạc cạc tiện cười nói: "Tiêu Thần ngươi kiếm thuật lợi hại như thế, cái này ngươi cần phải đứng ở phía trước ta, hảo hảo bảo vệ!"

"Trước kia là ta che ở ngươi phía trước, bây giờ là ngươi che ở phía trước ta, ha ha, đứng ở người khác phía sau bắn tên, này cảm giác chân hảo!"

". . . . . " Tiêu Thần nghe được im lặng, không hổ là tiện nhân mập, quay đầu lại vẻ mặt không nhịn được nói: "Hảo hảo bắn ngươi cung nỏ, khác chít chít méo mó, mình cũng muốn đi tốt vị, chớ bị người cho thương tổn được!"

"Yên tâm đi, có ngươi đang ở đây phía trước ta, ta làm sao có thể bị thương tổn được đâu? " Lưu mập mạp lơ đễnh nói.

Nghe được Tiêu Thần muốn mắng chửi người, nhưng trong lòng quả thật có chút cảm động, đây là Lưu mập mạp tín nhiệm chính mình, mới sẽ như thế yên tâm đem tánh mạng nộp khi hắn Tiêu Thần trên tay.

Hắn cũng không nói chuyện rồi, tùy ý Lưu mập mạp ở bên tai om sòm, con cho rằng không có nghe thấy, toàn tâm toàn ý xuất kiếm giết địch!

Hắn Hoa Sơn kiếm pháp sớm đã đến siêu phàm nhập thánh đỉnh, kiếm kiếm tất cả đều được như nước chảy, đã biến mất Hoa Sơn kiếm pháp dấu vết, đối Hoa Sơn kiếm pháp không người quen, căn bản là nhìn không ra kiếm pháp của hắn bộ sách võ thuật, càng không biết hắn dùng đúng là Hoa Sơn kiếm pháp.

Những thứ này ngoạn gia mới tập võ mấy tháng, vừa chưa từng thấy qua Hoa Sơn kiếm pháp, tự nhiên nhận thức không ra Tiêu Thần dùng đúng là Hoa Sơn kiếm pháp, đây cũng là Tiêu Thần có thể yên tâm dùng được Hoa Sơn kiếm pháp nguyên nhân.

Hoa Sơn đã biến mất giang hồ quá lâu, ở tầng dưới chót người tập võ, căn bản là chưa từng thấy Hoa Sơn kiếm pháp, hắn có thể tận tình sử dụng!

Không ngừng xuất kiếm giết địch, Lưu mập mạp vừa thỉnh thoảng từ phía sau hắn xuất hiện, hướng về phía núi cướp bắn ra cung nỏ.

Vì vậy, mấy người bọn họ đại chiếm thượng phong, giết cướp tốc độ cực nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Cường hãn trùm thổ phỉ, Võ Đang bí ẩn

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết Ngọa Hổ Sơn núi cướp, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết Ngọa Hổ Sơn núi cướp, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết Ngọa Hổ Sơn núi cướp, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

...

Đánh chết Ngọa Hổ Sơn núi cướp, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Ở năm tên ngoạn gia tinh diệu phối hợp dưới, giết địch tốc độ cực nhanh, đặc biệt là Tiêu Thần cùng Lưu mập mạp hai người gia nhập chiến trường, cơ hồ là không người nào có thể ngăn, không tới nửa nén hương thời gian, hơn trăm danh sơn cướp, cơ hồ bị năm tên ngoạn gia giết không còn, chỉ có le que mấy người lại ở giữa sân đứng.

Giết nhiều như vậy núi cướp, vậy cho mỗi tên ngoạn gia cống hiến năm ngàn trái phải kinh nghiệm chiến đấu, mọi người cực kỳ vui vẻ.

Người chơi khác là bởi vì vừa thu hoạch hơn năm ngàn điểm kinh nghiệm chiến đấu vui vẻ, mà Bành Phi Tường còn lại là nhìn thấy hoàn thành khảo hạch nhiệm vụ thắng lợi hi vọng mà vui vẻ.

Duy nhất buồn bực chỉ có Tạ Bất Phàm rồi, vốn cho là hắn là Võ Đang cao đồ, muốn ra tẫn danh tiếng hắn. Bởi vì lỗ mãng, danh tiếng không có ra, ngược lại bị chúng ngoạn gia ói cái rãnh hắn là trư đồng đội, càng làm hắn buồn bực chính là, bị hắn xem thường không môn không phái Tiêu Thần, một thân kiếm thuật cao tuyệt, vượt xa hắn, ra hết danh tiếng, đem ngày hôm qua xem thường Tiêu Thần xuất thân hắn, hung hăng đánh một cái tát.

Mặt rát, trong lòng vẫn nghẹn trứ một hơi!

Vẫn muốn tìm một cơ hội, đem này vứt bỏ mặt, cho lượm về. Đang ở núi cướp giết mau sạch sẽ lúc, núi cướp đầu mục không biết từ nơi nào vội vã chạy tới, nhìn thấy trên đất thi thể, lúc này mãn mắt đỏ bừng, vẻ mặt tức giận rống to: "Ở đâu ra mao cũng không có dài đủ con thỏ nhỏ chết kia, dám tới ta Ngọa Hổ Sơn giương oai, các ngươi trưởng bối không có nói cho các ngươi biết đây là địa phương nào sao?"

"Hừ, ta là Võ Đang môn hạ Tạ Bất Phàm, hôm nay tiền lai, chính là muốn nói các ngươi Ngọa Hổ Sơn bọn này núi cướp đuổi tận giết tuyệt, là giang hồ trừ ác! " vẫn muốn tìm một cơ hội tìm về mặt Tạ Bất Phàm, nhìn thấy núi cướp đầu mục, lúc này trong lòng vui mừng, lập tức nhảy ra ngoài, kiếm chỉ núi cướp đầu mục, vẻ mặt chánh nghĩa lẫm nhiên nói.

"Võ Đang? ! ! " núi cướp đầu mục mãnh liệt được hổ mắt thẳng trừng, tựa hồ sợ ngây người, rồi sau đó vẻ mặt bi phẫn nhìn Tạ Bất Phàm, thật giống như bị thiên đại ủy khuất, vô cùng phẫn nộ: "Tốt, tốt, tốt! Khá lắm Võ Đang, dùng chúng ta, đã chúng ta cho rằng khăn lau bình thường bỏ rơi, hôm nay còn muốn đuổi tận giết tuyệt, khá lắm chánh đạo khôi thủ, khá lắm Võ Đang!"

Núi cướp đầu mục lời mà nói..., Tạ Bất Phàm nghe không hiểu, chúng ngoạn gia vậy nghe không hiểu, chỉ cảm thấy trong lòng kinh ngạc, nhưng cũng không nghĩ đến cái gì, lần này vốn là Lục Phiến Môn ban bố khảo hạch nhiệm vụ, cùng Võ Đang không liên quan.

Tạ Bất Phàm hừ lạnh một tiếng: "Ngươi ác cướp nói hưu nói vượn cái gì? Ta Võ Đang là đường đường chánh đạo khôi thủ, thiên hạ đại phái, danh chấn giang hồ. Sao lại cùng núi này cướp thông đồng làm bậy, cùng nhấc lên quan hệ? Chớ có nói hươu nói vượn rồi, hôm nay ta Tạ Bất Phàm, liền muốn đem ngươi diệt trừ, là võ lâm trừ hại, để mạng lại!"

Dứt lời, Tạ Bất Phàm trường kiếm chấn động, lúc này đánh ra Võ Đang kiếm pháp, hướng núi cướp đầu mục giết đi tới.

"Quả nhiên là Võ Đang kiếm pháp! " kia núi cướp đầu mục vừa thấy Tạ Bất Phàm xuất kiếm, liền nhận ra Tạ Bất Phàm quả thật là Võ Đang đệ tử, trên mặt bi phẫn vẻ càng đậm rồi, hai mắt đỏ bừng, trợn mắt nhìn. Lúc này rống giận cả đời, thật giống như nổi điên bình thường: "Ngươi Võ Đang muốn đuổi tận giết tuyệt, đáng tiếc quá xem thường mỗ! Chỉ phái ra ngươi này nhỏ nhỏ bất nhập lưu đệ tử, ngươi Võ Đang cũng quá xem thường người! Hôm nay mỗ liền muốn giết ngươi cái này Võ Đang đệ tử, là mỗ chết đi huynh đệ báo thù!"

Dứt lời, nổi giận gầm lên một tiếng, như một đầu nổi giận Cuồng Sư, rút ra đại đao, thân thể chấn động, toàn thân cổ trướng, từng đạo nội khí như con rắn nhỏ bình thường, ở trên người hắn tán loạn, cơ hồ là trong chớp mắt, núi này cướp đầu mục, vóc người cơ hồ to con không chỉ một lần, thật giống như một cái to con vô cùng nhỏ (giống như) người khổng lồ, chạy như điên mà đến, hướng về phía Tạ Bất Phàm đâm tới một kiếm, chính là một đao đánh xuống.

Phanh!

Đao kiếm chạm vào nhau, tia lửa chợt lóe, một cổ mạnh mẽ lực đạo đánh tới, Tạ Bất Phàm cơ hồ không có bất kỳ sức phản kháng, trực tiếp bị núi cướp đầu mục, một đao đánh bay!

Túc túc té bay bảy tám thước xa, trên mặt đất lộn mấy vòng, lúc này trọng thương, miệng phun máu tươi!

"Thật lợi hại! " Lưu mập mạp thấy vậy trừng mắt, không nhịn được lẩm bẩm gọi một tiếng, nhìn kia thần sắc, rất có nhìn có chút hả hê vẻ.

Hiển nhiên, Tạ Bất Phàm mạnh làm náo động không được , bị núi cướp đầu mục, một đao đánh bay, để cho hắn thiếu chút nữa cười!

"Đừng quên ngươi là đứng bên kia! " Tiêu Thần trong lòng cũng muốn cười, nhưng đình chỉ rồi, ho nhẹ một tiếng, nghiêm trang nhắc nhở.

"Khụ khụ. . . . " Lưu mập mạp ho nhẹ một tiếng, len lén nhìn bốn phía, thấy những người khác tất cả đều bị núi cướp đầu mục một đao đánh bay Tạ Bất Phàm, mà cảm thấy khiếp sợ, ánh mắt toàn bộ bị núi cướp đầu mục hấp dẫn ở, không có ai chú ý hắn.

Lúc này mới yên tâm đi, nghiêm trang lo lắng nói: "Núi này cướp đầu mục bất quá là không môn không phái tam lưu cao thủ, dường như vậy thật lợi hại điểm đi? Tạ Bất Phàm mặc dù yêu làm náo động, nhưng dù sao cũng là Võ Đang đệ tử, thực lực có thể tiến hành a! Theo lý thuyết, hắn cho dù không phải là tam lưu cao thủ đối thủ, nhưng cũng sẽ không bị bình thường tam lưu cao thủ cho một đao đánh bay đi?"

"Xem ra chúng ta cũng khinh thường núi này cướp đầu mục thực lực, chỉ sợ hắn không phải là bình thường núi cướp, sở học võ công, cũng không phải là tinh diệu cấp. . . . . " Tiêu Thần đang nghiêm nghị, vẻ mặt ngưng trọng nói.

"Ngươi là nói, núi này cướp đầu mục rất có thể cùng Võ Đang có quan hệ, sở học võ công của cũng là ưu tú cấp bậc chính là? Mới có thể trở nên lợi hại như thế? " Lưu mập mạp kinh ngạc kêu lên.

"Rất có thể! " Tiêu Thần gật đầu, có chút ngưng trọng nói: "Ngươi không gặp núi này cướp đầu mục, vừa nhìn thấy Tạ Bất Phàm dùng được Võ Đang kiếm pháp, một ít mặt cơ hồ muốn nổi điên bộ dáng sao?"

"Nói như vậy, núi này cướp đầu mục thật cùng Võ Đang có cấu kết? ! " Lưu mập mạp vẻ mặt vẻ khiếp sợ, Võ Đang chính là đương kim giang hồ chánh đạo khôi thủ, lực áp Thiếu Lâm tồn tại, có thể nói là Kim Môn võ lâm danh môn đại phái trung lão Đại. Như vậy một đại phái, cánh cùng núi cướp có cấu kết, làm sao cũng làm cho hắn không thể tin được.

"Có lẽ là cùng Võ Đang trong người kia có cấu kết đi. . . . " Tiêu Thần cũng có chút không tin, đường đường Võ Đang sẽ cùng núi cướp có cấu kết, không xác thực nói.

"Có lẽ chính là như vậy, Võ Đang dù sao cũng là đại phái, nhân số đông đảo, người nào đều có, có thể có một cùng núi cướp cấu kết chính là nhân vật, cũng không là kỳ. . . . . " Lưu mập mạp khẽ gật đầu, mặc dù có chút đón nhận cái này suy đoán, nhưng là vẻ mặt lại ngưng trọng vô cùng.

Võ Đang cùng này Ngọa Hổ Sơn núi cướp có hay không cấu kết, không liên quan chuyện của bọn họ, nhưng là núi này cướp đầu mục, thực lực muốn vượt xa bình thường tam lưu cao thủ, kia thật sự!

Nói cách khác, lần này nhiệm vụ, bọn họ gặp nguy hiểm!

Liền khi bọn hắn ở nơi này ngắn ngủn trao đổi hiểu lầm trong, Bành Phi Tường cùng được kêu là Trương Vân người chơi nữ giết lên đi, giao lưu tay liền rơi xuống hạ phong, hiểm tượng hoàn sinh, sinh tử một đường.

"Lưu huynh Tiêu huynh hai người các ngươi chớ nói chuyện, mau tới hỗ trợ a, mau chống cự không nổi! " Bành Phi Tường thấy hai người còn chưa thượng, lúc này vẻ mặt lo lắng lớn tiếng thúc giục.

"Lên đi! Bọn họ mau ngăn cản không nổi! " Tiêu Thần thấy vậy, lúc này đối Lưu mập mạp nói một tiếng, dẫn kiếm, giết đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Kiếm trảm sơn phỉ đầu mục

Chào hỏi Lưu mập mạp một tiếng, Tiêu Thần tung người nhảy, một kiếm hướng về phía sơn phỉ đầu mục đâm tới. Một kiếm này nhanh chóng bén nhọn, thật giống như tia chớp bình thường, chỉ thấy kiếm quang chợt lóe, trường kiếm đâm vào sơn phỉ đầu mục cánh tay phải, lúc này đem cánh tay phải mở ra, cắt ra một đạo vô cùng vết thương lớn.

Sơn phỉ đầu mục muộn hanh nhất thanh, vẻ mặt kinh dị không chừng nhìn Tiêu Thần một cái, thần sắc có chút kiêng kỵ, hiển nhiên Tiêu Thần một kiếm này trình độ sắc bén, xa xa ra ngoài ngoài dự liệu của hắn. Ngay cả hắn cũng không nghĩ tới, bọn này bất nhập lưu chi cảnh giang hồ thiếu hiệp trong, cánh còn có người có thể đâm rách hắn nội khí phòng ngự, đưa đâm bị thương.

Nhiều người như vậy ở bên trong, dùng Kim Đao thiếu nữ là Kim Đao môn đệ tử, người mặc bộ đầu trang bị cầm trong tay yêu đao tự nhiên là Lục Phiến Môn đệ tử, về phần bị hắn một đao đánh bay Tạ Bất Phàm Võ Đang đệ tử đừng nói rồi, đã từ báo gia môn. Về phần cầm trong tay cung nỏ Tiểu Bàn tử, hắn cũng có thể một cái nhìn ra kia là Đường Môn đệ tử.

Đột nhiên những người này hắn đều có thể nhìn ra đường, chỉ có Tiêu Thần hắn nhìn chưa ra, chau mày, đau khổ suy tư, làm sao cũng nghĩ không ra được, trên giang hồ còn có môn phái nào kiếm pháp sẽ có sắc bén như thế.

Trong bụng đối Tiêu Thần sinh ra lòng kiêng kỵ, ra chiêu cũng không có mới vừa rồi như vậy uy mãnh rồi, Bành Phi Tường cùng Trương Vân hai người nhất thời cảm giác áp lực giảm nhiều, thậm chí có thể dễ dàng thở. Bành Phi Tường trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, Tiêu Thần một gia nhập chiến trường, thế

cục đã biến đổi, để cho hắn nhìn thấy thắng lợi hoàn thành nhiệm vụ hi vọng, lúc này vui mừng khen: "Tiêu huynh còn tốt chứ, hôm nay nhờ có có ngươi, nếu là không có lời của ngươi, hôm nay muốn hoàn thành nhiệm vụ, thật không là chuyện không thể nào."

"Đó là dĩ nhiên, ta đã sớm nói với ngươi rồi, tạ đây Tiêu Thần huynh đệ khảo phổ, xa so sánh với một vị nhìn qua rất lợi hại, thật ra thì cũng là hoa giá tử, trông thì ngon mà không dùng được. Vừa đến thời khắc mấu chốt, liền rụt đi xuống người khảo phổ! " không đợi Tiêu Thần nói chuyện, Lưu mập mạp từ phía sau chui ra, len lén đối với sơn phỉ đầu mục, liên tiếp bắn ra mấy chi tên nỏ, liên xạ không có bắn trung cũng không nhìn, vừa vội vàng lùi về Tiêu Thần phía sau, thay Tiêu Thần nói.

Bành Phi Tường ánh mắt nhìn sang té ngã trên đất, người bị thương nặng, tựa hồ bò không dậy nổi Tạ Bất Phàm một cái, ngượng ngùng cười một tiếng: "Không nói kia hắn, chúng ta tăng thêm sức, đem núi này cướp đầu mục giết chết!"

"Ngươi là cố chủ, ngươi nói coi là! " Lưu mập mạp lông mày giương lên, lúc này lại từ Tiêu Thần phía sau đi ra, tay tới eo lưng bao nhấc lên, nhanh như tia chớp móc ra ba chi độc phiêu, giương vung tay lên, độc phiêu vun vút mấy tiếng, lúc này hướng sơn phỉ đầu mục kích bắn đi.

Sơn phỉ đầu mục đối Lưu mập mạp này Đường Môn đệ tử hơn kiêng kỵ, liên tiếp cũng không dám đón hắn độc phiêu, lúc này bứt ra lui về phía sau, cấp tốc né tránh.

"Bọn hèn nhát! " sơn phỉ đầu mục như vậy kinh sợ, tức Lưu mập mạp oa oa kêu to, không nhịn được đối sơn phỉ đầu mục hung hăng giơ ngón tay giữa lên, vẻ mặt vẻ khinh bỉ.

Sơn phỉ đầu mục thấy, con Đang không nhìn thấy, thần sắc vẻ mặt ngưng trọng. Có Tiêu Thần này dùng được không biết môn phái nào nhưng là kia kiếm pháp cao tuyệt, thân thủ làm hắn kiêng kỵ đối thủ, dính dấp hắn tuyệt đại đa số tinh lực, còn muốn thỉnh thoảng chống đỡ Bành Phi Tường cùng Trương Vân hai người vây công, quan trọng nhất là, còn có Lưu mập mạp tên này Đường Môn đệ tử, âm hiểm vô cùng đứng ở một bên, đối với hắn mắt nhìn chằm chằm vào.

Hắn kia còn dám phân tâm? Hận không được phát huy hoàn toàn tinh lực, đem bốn người này một đao đao đánh chết. Mặc dù hận không được muốn đem Tiêu Thần mấy người cho một đao đánh chết, nhưng trên thực tế cũng là, hắn càng đánh càng lạc hạ phong, không còn nữa lúc trước một đao đánh bay Tạ Bất Phàm chi dũng.

Ngược lại các người chơi, ở Tiêu Thần kiềm chế sơn phỉ đầu mục tuyệt đại đa số tinh lực, càng đánh càng mạnh, càng đánh càng hưng phấn, tinh thần như cầu vồng.

Vậy theo cùng nhau vây công sơn phỉ đầu mục, bốn người phối hợp vậy càng phát ra tinh diệu. Một người tiếp theo một chiêu, ra hoàn tiếp xúc lui, không để cho sơn phỉ đầu mục bắt được sơ hở, phân mà công kích cơ hội. Ngược lại công kích một lớp tiếp theo một lớp, đánh quá không ngừng, không để cho sơn phỉ đầu mục thở cơ hội.

Tam lưu cao thủ nội khí cuối cùng là có hạn, sơn phỉ đầu mục bị bốn người vây công nửa nén hương sau, động tác dần dần chậm chạp đứng lên, ngay cả phản ứng cùng với lực đạo cũng không có mới vừa rồi mạnh mẽ như vậy.

"Tốt, hắn nội khí mau tiêu hao sạch sẽ, đại gia ở tăng thêm sức, quyết không thể để cho hắn chạy, nhất định phải đưa lưu lại! " Bành Phi Tường thấy vậy tinh thần đại chấn, lập tức chào hỏi đại gia một tiếng, trên tay yêu đao ra ác hơn nhanh hơn!

Tiêu Thần ba người vậy yên lặng gật đầu, mặc dù không có nói chuyện, nhưng im lặng không lên tiếng đem sơn phỉ đầu mục hết thảy đường lui cho phong tỏa ở, tuyệt không cho hắn có cơ hội chạy thoát.

Đường lui bị chém đứt, sơn phỉ đầu mục trong lòng chính là quýnh lên. Tình huống của mình chính mình rõ ràng, từ Tiêu Thần một kiếm đâm bị thương hắn cánh tay phải, để cho hắn sinh lòng kiêng kỵ, dính dấp hắn phần lớn tinh lực sau, hắn phần thắng càng ngày càng ít.

Thời gian nửa nén hương, để cho hắn phần thắng cơ hồ là số lẻ, vốn là theo nội khí mau tiêu hao sạch sẽ, sinh lòng thối ý, ngày sau nữa tìm mấy người báo thù hắn, lại thấy đường lui bị chém đứt, nhất thời nóng nảy.

Có câu nói, chó cấp có thể nhảy tường, nội khí mau tiêu hao sạch sẽ, đường lui vừa bị chém đứt, sinh lộ không có !

Sơn phỉ đầu mục có thể nào không hận?

Trong lòng một nảy sinh ác độc, đột nhiên đem còn thừa lại toàn bộ nội khí, toàn số bạo phát ra, lần nữa hóa thành một cái to con nhỏ Cự Nhân, giơ tay một đao, đem Bành Phi Tường cho đánh bay té rớt ở, một đao nữa, đem Trương Vân vậy cho đánh bay.

"Không ổn, người nầy thiêu đốt nội khí liều mạng rồi, đại gia cẩn thận một chút! " Bành Phi Tường đặt mông ngồi dưới đất, không kịp toàn thân máu sôi trào, cùng với toàn thân đau nhức, vội vàng nhắc nhở.

Muốn từ trên mặt đất giằng co, nhưng sơn phỉ đầu mục này thiêu đốt nội khí bộc phát một đao, lực đạo thật lớn, kình lực còn sót lại ở bên trong thân thể của hắn tán loạn, cánh để cho hắn trong khoảng thời gian ngắn lui mềm, đứng không đứng lên.

Một bên Trương Vân tình huống vậy cũng giống như thế, bị trước khi chết phản kích sơn phỉ đầu mục cho một đao đánh bay, tạm thời mất đi chiến đấu lực.

Có thể chiến đấu, vậy chỉ còn lại có Tiêu Thần cùng Lưu mập mạp hai người. Mà Lưu mập mạp cái vốn cũng không phải là ngăn chặn ở phía trước cùng

người cứng đối cứng chiến đấu người, cho nên cuối cùng sở hữu áp lực, cũng đặt ở Tiêu Thần một trên thân người.

Sơn phỉ đầu mục thiêu đốt nội khí bộc phát, hai đao đánh bay hai người, để cho kia tạm thời mất đi chiến đấu lực, lúc này tự đắc toan tính mãn, đối Tiêu Thần dữ tợn cười một tiếng. Đối với Tiêu Thần, hắn mới là hận nhất, nếu là không có Tiêu Thần, hắn hôm nay như thế nào bại?

Cho nên, vừa ra tay, liền bộc phát cường đại nhất công kích, bổ về phía Tiêu Thần một đao, không những lực đạo vượt xa mới vừa rồi đánh bay Bành Phi Tường Trương Vân hai người cái kia hai đao, tốc độ kia vậy vượt xa mấy thành.

Thật giống như một đạo thiểm điện, ánh đao chợt lóe, liền bổ tới Tiêu Thần trước người.

Tiêu Thần trong lòng một sợ, tựa hồ nghe thấy được sinh tử hơi thở, dưới tuyệt cảnh, hắn phản ứng vậy cực nhanh, ra sức nâng kiếm liền ngăn chặn.

Đang!

Đao kiếm chạm vào nhau, tia lửa chợt lóe, mạnh mẽ lực đạo từ kiếm trung truyền đến, Tiêu Thần muộn hanh nhất thanh, liền lùi lại ba bước!

Sơn phỉ đầu mục dữ tợn cười một tiếng, liên nhảy qua ba bước, lần nữa giương đao bổ tới.

Lần này, Tiêu Thần đè nén thật giống như muốn tạo phản bình thường toàn thân máu, tinh khí thần toàn bộ tụ tập ở sơn phỉ đầu mục bổ tới một đao kia thượng.

Giờ khắc này, hắn vừa tiến vào ngày đó cùng Hắc Y Huyết Thủ đối chiến cái kia kỳ dị trạng thái, đột nhiên xuất kiếm!

Một kiếm này, rất mạnh vô cùng, thật giống như một đạo thiểm điện, bạch quang chợt lóe, Tiêu Thần tránh ra sơn phỉ đầu mục đại đao, một kiếm đâm thủng sơn phỉ đầu mục trái tim!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Trảm thảo trừ căn, địa lao thảm trạng

Sơn phỉ đầu mục ánh mắt trừng thật to, tựa hồ làm sao vậy không thể tin được, Tiêu Thần cánh biết dùng ra này tuyệt diệu một kiếm, một kiếm này thật giống như thiên ngoại phi tiên, không giống nhân gian chi kiếm, uy lực của nó hơn là vượt xa ưu tú cấp kiếm pháp uy lực, có thể nói thượng thừa kiếm pháp một kiếm oai!

Đột nhiên trong đầu chợt lóe, sơn phỉ đầu mục lần cảm giác một kiếm này cực kỳ nhìn quen mắt, tựa hồ từ nơi nào gặp qua, đột nhiên hổ trừng mắt, hai tay run run, chỉ vào Tiêu Thần, vẻ mặt chợt nói: "Hoa. . . Sơn kiếm pháp, ngươi là Hoa Sơn đệ tử!"

"Ngươi là Hoa Sơn đệ tử. . . . ."

"Ha ha, thì ra là ngươi là Hoa Sơn đệ tử. . . ."

Sơn phỉ đầu mục tựa hồ nghĩ tới điều gì chuyện lý thú, vừa lần cảm giác ủy khuất, cười thảm một tiếng, đầu mạnh mẽ rủ xuống, đã tắt thở bị mất mạng!

Sơn phỉ đầu mục chết!

Hệ thống đề kỳ:

Chém giết Ngọa Hổ Sơn tam lưu cao thủ Đại đương gia, đạt được một vạn kinh nghiệm chiến đấu.

Hệ thống tiếng nhắc nhở tích tích truyền đến, đột nhiên Tiêu Thần lại không có nửa điểm hưng phấn, ngược lại sắc mặt khó coi vô cùng, kiếm pháp của hắn lại bị sơn phỉ đầu mục đã nhìn ra, hắn Hoa Sơn đệ tử thân phận, lại bị trước khi chết sơn phỉ đầu mục, cho một cái xem thấu!

Còn bị kia kêu lên, kia thanh âm cực lớn, tại chỗ tất cả mọi người nghe được nhất thanh nhị sở!

"Ha ha, hoàn thành nhiệm vụ! Đa tạ ngươi Tiêu huynh, nhiệm vụ lần này nếu không phải ngươi, tất nhiên sẽ không hoàn thành, đa tạ đa tạ! " Bành Phi Tường tựa hồ cũng nghe thấy hệ thống tiếng nhắc nhở, ngẩn ngơ, rồi sau đó đột nhiên cười lớn lên.

Tựa hồ mới vừa rồi sơn phỉ Đại đầu mục cuối cùng nói như vậy, cũng không có nghe thấy, mà cách đó không xa bị đánh bay, vậy đặt mông ngồi dưới đất Trương Vân người choi nữ, đối Tiêu Thần khẽ mỉm cười, hiển nhiên cũng tốt tựa như không có nghe thấy thổ phỉ Đại đầu mục trước khi chết nói như vậy.

Thì ngược lại Lưu mập mạp đối Tiêu Thần mở trừng hai mắt, lộ ra có chút vẻ ngoài ý muốn. Hiển nhiên mới vừa rồi thổ phỉ Đại đầu mục trước khi chết nói như vậy, bị hắn nghe được thanh thanh sở. Con bị Lưu mập mạp nghe thấy được, Tiêu Thần tâm ngược lại để xuống, dễ dàng rất nhiều.

Lưu mập mạp là là sinh tử của mình huynh đệ, hắn tuyệt đối sẽ không để ý mình là Hoa Sơn đệ tử thân phận. Mà ở trong tràng, tất cả đều là ngoạn gia, bọn họ đều là cùng một loại người, có nên không bán đứng chính mình. Nghĩ tới đây, Tiêu Thần thầm nghĩ chính mình thật là quá mức cẩn thận.

Bất quá, cẩn thận điểm không có sai, hắn Hoa Sơn đệ tử thân phận, nhưng là ở trong giang hồ, trăm triệu bại lộ không được. Không có gì ngoài ngoạn gia ở ngoài, nơi này tất cả may mắn còn sống sót sơn phỉ, tất cả đều muốn chém giết, đem diệt khẩu!

Diệt cỏ không tận gốc, xuân phong xuy hựu sanh, cái này giang hồ đạo lý, Vương Tường một nhà chịu khổ diệt môn gặp gỡ, để cho hắn có cực kỳ khắc sâu hiểu.

Lúc này đối Lưu mập mạp nói: "Mập mạp, ngươi đang ở đây lần này chờ đợi bọn họ chữa thương, ta đi chung quanh tìm xem, xem một chút có còn hay không may mắn còn sống sót sơn phỉ!"

Nói thế nói hờ hững vô cùng, nhưng trong đó ẩn chứa lành lạnh sát ý, để cho Lưu mập mạp nghe được trong lòng run sợ. Hắn vị này sinh tử huynh đệ, tựa hồ ở chia ra này trong vòng mấy tháng, đã trải qua không ít chuyện. Nếu không, tuyệt sẽ không làm loại này trảm thảo trừ căn cử chỉ.

Lập tức vậy cũng không có nói gì, chẳng qua là gật đầu: "Ngươi yên tâm đi, ta bảo vệ cho bọn họ chữa thương, ngươi đi đi. . . . ."

Tiêu Thần gật đầu, cùng Bành Phi Tường đám người cáo từ, lúc này dẫn kiếm, chung quanh sưu tầm có hay không may mắn còn sống sót sơn phỉ. Nhưng hắn cũng không có phát hiện, khi hắn xoay người một khắc kia, cách đó không xa, nằm trên mặt đất, tựa hồ trọng thương Tạ Bất Phàm, nhìn bóng lưng của hắn, khóe miệng nhẹ nhàng kiều, trong mắt lóe ra ghen ghét hàn mang, cười lạnh một tiếng: "Hoa Sơn đệ tử. . . ."

...

Tiêu Thần một đường sưu tầm, cũng không phát hiện may mắn còn sống sót sơn phỉ, đang muốn trở về, đột nhiên thấy một phòng bên trong, đi ra mấy tên sơn phỉ, kia mấy tên sơn phỉ vẻ mặt ngạc nhiên nhìn hắn, đột nhiên kịp phản ứng, xoay người lùi về bên trong nhà, muốn đem phòng quan ở.

"Chạy đi đâu! " Tiêu Thần hét lớn một tiếng, dẫn kiếm đuổi theo, một cước đá văng ra đại môn, truy vào bên trong nhà, chà chà xuất liên tục hai kiếm, đem hai gã sơn phỉ cho chém giết trên mặt đất, ngẩng đầu vừa nhìn, chỉ thấy còn có một danh sơn cướp, thẳng đi vào trong nhà, Tiêu Thần lập tức đuổi theo.

Liên đuổi theo mấy thước xa, xuyên qua hành lang, rẽ vào mấy vòng, trước mắt tầm mắt mở rộng ra, trong lúc một đạo thang lầu nối thẳng dưới đất, quanh co đi.

Mà tên kia sơn phỉ bối rối hướng dưới bậc thang mặt chạy như điên, Tiêu Thần cũng không có nghĩ nhiều như vậy, thẳng xuống thang lầu, điên cuồng đuổi theo đi.

Chẳng qua là dọc theo thang lầu đi đến đáy, trước mắt tầm mắt mở rộng ra, bộc lộ ra tới hết thảy, nhất thời để cho Tiêu Thần thấy vậy con mắt thử muốn nứt!

Chỉ thấy dưới đất, tất cả đều là như quan dã thú lồng sắt, đột nhiên lồng sắt bên trong, giờ phút này là thiết cửa mở ra, mỗi cái lồng sắt bên trong, chi chít nằm vật xuống một mảng lớn người.

Tổng cộng có mấy chục lồng sắt, mỗi cái lồng tre bên trong, tất cả đều nằm mười bộ trái phải thi thể, máu tươi tích táp, đem mặt đất cơ hồ nhuộm đỏ, thậm chí trong đó gian trong thông đạo, tạo thành một cái Huyết Hà!

Những người này hiển nhiên là mới giết không lâu, thậm chí chính là bọn họ giết Ngọa Hổ Sơn trong trại lúc, liền mở bị giết!

Tiêu Thần vậy nhất thời hiểu rõ ra, vì sao kia sơn phỉ đầu mục, chậm chạp chạy tới. Thì ra là hắn nghe được có người giết vào trong trại, trước tiên không có đi ngăn cản, mà là lập tức đem này lồng sắt bên trong, mọi người tất cả đều giết!

"Những người này cũng là những người nào? Các ngươi vì sao phải đưa bọn họ quan ở chỗ này? Vì sao nhìn thấy chúng ta thứ nhất, sẽ đem những người này cũng giết đi? " Tiêu Thần không biết vì sao, trong lòng dâng lên một cổ lửa giận, nghẹn cháy, tức giận hướng kia lúc trước chạy vào, không đường có thể trốn, núp ở lối đi tận cùng bên trong chân tường, hai chân như nhũn ra, toàn thân run rẩy sơn phỉ chất quát hỏi.

"Ta không biết, van xin ngươi đừng giết ta, ta cái gì cũng không biết! " kia sơn phỉ vội vàng lắc đầu, lúc này quỳ xuống cầu xin tha thứ, vẻ mặt cầu khẩn, lắp bắp nói: "Những người này cũng là Đại đương gia giết, về phần vì sao phải giết, Đại đương gia lầm nghĩ đến đám các ngươi là muốn cứu những người này đi ra ngoài người, cho nên đem những người này tất cả đều giết!"

Lầm tưởng cứu người, cho nên đem liên quan đến áp ở trong lồng sắt người, toàn bộ giết!

Tiêu Thần cực kỳ không hiểu những hành vi này, nhưng cũng biết, này Ngọa Hổ Sơn vô cùng không đơn giản, nơi này hiển nhiên là trong giang hồ, không

biết kia cái thế lực bí mật thiết trí nhốt đất. Chỉ bất quá, nơi này không biết nhốt cũng là những người nào.

Những thứ này thảm người chết, người người như tên khất cái, tóc tai bù xù, như từ vũng bùn trung đi ra bình thường, bị giam áp thời gian, cơ hồ so sánh với ngày đó Triệu Phàm lại thảm!

"Thiếu hiệp tha mạng, ta cái gì cũng không biết, những điều này là do Đại đương gia làm! " kia sơn phỉ quỳ rạp xuống đất, liên tục cầu xin tha thứ.

Đột nhiên nhìn nơi nơi thảm trạng, cho dù Tiêu Thần ở không biết trong đó bên trong tùy, cũng biết những người này bị giam áp ở chỗ này, khi còn sống đến cỡ nào thảm. Sau khi chết cũng là vô cùng thảm, quả thực như chết chó bình thường, thi thể bị chồng lên nhau.

Như thế nào lại bởi vì ... này sơn phỉ cầu xin tha thứ để lại tính mạng hắn đâu?

Nếu cái gì cũng hỏi không ra, Tiêu Thần lúc này dẫn kiếm mặt không chút thay đổi hướng sơn phỉ đi tới. Sơn phỉ thấy Tiêu Thần mặt không chút thay đổi tiêu sái tới , hiển nhiên là sát tâm đã lên, sẽ không bỏ qua hắn, vội vàng từ trên mặt đất bò dậy, tàn bạo dẫn đao hướng Tiêu Thần huy vũ đi, dữ tợn rống to: "Ngươi giết ta, ta sẽ giết ngươi!"

"Hừ! " Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, liên bọn họ Đại đương gia cũng bị hắn giết rồi, nho nhỏ sơn phỉ, vừa có thể nào để cho hắn e ngại?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tất cả đều là Hoa Sơn người, Lâm Phong sư huynh

Cười lạnh một tiếng, trường kiếm chấn động, chà một tiếng, chỉ ra rồi hai kiếm, một kiếm bổ ra sơn phỉ vung tới đại đao, một kiếm đâm thủng kia cổ họng.

"Ngô!"

Kia sơn phỉ lúc này không tiếng động kêu thảm một tiếng, đại đao rơi xuống trên mặt đất, tay ô cổ họng, trên mặt đất giãy dụa, chẳng qua là giãy dụa chốc lát, lúc này tắt thở bị mất mạng.

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết Ngọa Hổ Sơn sơn phỉ, đạt được năm mươi điểm kinh nghiệm chiến đấu.

Hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, Tiêu Thần lại không có nửa điểm đạt được kinh nghiệm chiến đấu vui vẻ ý, mà là nhìn mãn lồng tre thi thể, tâm tư trầm trọng vô cùng. Hắn gặp qua vô số ngoạn gia mất mạng cho miệng sói dưới, cũng đã gặp vô số ngoạn gia bị sơn phỉ chém giết lăng nhục, hơn thấy vô số giết chóc máu tanh thảm cảnh.

Nhưng là không có kia một lần thảm cảnh, có thể so với được thượng lần này!

Cái này Ngọa Hổ Sơn địa lao bên trong, khắp nơi thi thể, một đám lồng sắt như đem bọn họ đem giống như dã thú cho nhốt đi vào, mỗi người như từ vũng bùn đi ra dã nhân, có thể nghĩ, những người này trước khi chết, trôi qua có nhiều thảm!

Thử nghĩ xem, liền để cho Tiêu Thần không rét mà run. Nếu để cho hắn vượt qua loại này bị nhốt, sống không bằng chết cuộc sống. Hắn còn không bằng bị một đao giết chết, tới như vậy lanh lẹ. Hắn vậy thật sự nghĩ không ra, còn có cái gì hình phạt, so ra mà vượt loại này như giống như dã thú, mười mấy người ở tại một cái nho nhỏ trong lồng sắt, ngẩn ngơ chính là không biết bao nhiêu năm nhốt hình phạt, càng thêm tàn khốc.

"Đã chết hoàn hảo, chết đi coi như xong là giải thoát, rốt cuộc không cần vượt qua loại này chết không bằng chết cuộc sống, nghỉ ngơi đi, mặc dù cùng các ngươi tố không quen biết. . . . " Tiêu Thần lẩm bẩm một tiếng, tâm tư trầm thống vô cùng, lúc này liền muốn rời đi.

"Khụ khụ. . . ."

Đang lúc này, một đạo rất nhỏ tiếng ho khan truyền đến, để cho Tiêu Thần đột nhiên cả kinh, lúc này tìm theo tiếng nhìn lại: "Là ai?"

Chỉ thấy cách đó không xa một chỗ trong lồng sắt, một cụ đen thùi bóng người, ném đi gục ở kia trên người thi thể, khó khăn ngồi thẳng lên, dựa lưng vào lồng sắt thượng, hơi thở yếu ớt , phát ra từng đạo tiếng ho khan.

Nữa kia bộ ngực, máu cơ hồ đem thân thể của hắn cho nhuộm đỏ, toàn thân tối như mực, ngay cả mặt cũng là đen thùi một mảnh.

"Ngươi còn chưa có chết? Ta đây đã ngươi thả ra! " Tiêu Thần thấy vậy vui mừng, lập tức chạy về phía lồng sắt, đi tới người nọ thanh âm, mừng rỡ kêu lên.

"Không. . . . Không cần, mặc dù không có chết, nhưng là nhanh. . . . . " người nọ khẽ khoát khoát tay, thanh âm yếu ớt, chỉ nghe kia thanh âm yếu ớt, Tiêu Thần liền biết người này vậy mạng không lâu vậy, giờ phút này có thể ngồi thẳng lên, cũng bất quá là hồi quang phản chiếu.

"Các ngươi cũng là người phương nào? Tại sao lại bị giam áp ở chỗ này, còn bị người như thế đối đãi? Ngươi có cái gì tâm nguyện, lại có chuyện gì chưa làm xong, chỉ cần nói với ta, Tiêu Thần chắc chắn hết sức giúp ngươi hoàn thành! " Tiêu Thần một hơi, liên phát nhiều cái nghi vấn.

Người nọ cũng không trả lời, mà là khó khăn ngẩng đầu, nhìn Tiêu Thần một cái. Tiêu Thần nhìn thẳng hắn, liền phát hiện người này mặc dù tốt tựa như tên khất cái, nhưng là một đôi tròng mắt vô cùng phát sáng, thật giống như tinh thần bình thường thâm thúy. Ở tinh tế vừa nhìn, rõ ràng phát hiện người này võ quan cực kỳ oai hùng, mặc dù thân vùi lấp linh luân, nhưng cũng không có mất đi kia tinh khí thần.

Người này không bị giam áp lúc trước, định là một gã anh hùng hào kiệt, thậm chí có thể là trên giang hồ anh hùng nhân vật!

"Tiêu Thần đúng không? Mỗ lại hỏi ngươi, ngươi mới vừa rồi sử dụng nhưng là Hoa Sơn kiếm pháp? Ngươi là Hoa Sơn đệ tử? " người nọ lên tiếng hỏi thăm, tựa hồ thần sắc có chút kích động, cũng là luân phiên hỏi tới.

"Tiền bối sao nhìn ra Tiêu mỗ dùng là là Hoa Sơn kiếm pháp? " bởi vì người như dã thú một loại bị giam áp không biết bao nhiêu năm, nhưng cũng không mất đi kia tinh khí thần, người này cực kỳ để cho Tiêu Thần bội phục, giọng nói cũng không khỏi trở nên cung kính.

"Ha ha. . . . " người nọ sảng lãng cười lớn một tiếng, mạnh mẽ một trận ho khan, Tiêu Thần vội vàng lo lắng ân cần nói kêu lên: "Tiền bối!"

"Không có chuyện gì. . . . " người nọ phất phất tay, một đôi tròng mắt lòe lòe sáng lên, nhìn Tiêu Thần, thần sắc kích động, ha ha cười một tiếng: "Vì sao nhìn ra? Mặc dù ngươi kiếm pháp cố ý ẩn tàng, hơn nữa giấu diếm vô cùng tốt, trên giang hồ phần lớn người nhìn chưa ra đường, nhưng là ta một cái là có thể nhìn ra, đây là vì gì? Bởi vì ta chính là Hoa Sơn người a, Hoa Sơn kiếm pháp đã sâu tận xương tủy, như thế nào lại nhìn không ra?"

"Cũng không cần nhìn, chỉ nghe kiếm kia tiếng gió, mới vừa rồi ngươi ra cái kia hai chiêu chính là Bạch Vân Xuất Tụ, cùng Kim Ngọc Mãn Đường biến chiêu đi?"

Tiêu Thần nghe được trợn mắt hốc mồm, nuốt một ngụm nước bọt, vẻ mặt không dám tin nói: "Tiền bối cũng là Hoa Sơn đệ tử?"

Người nọ mỉm cười gật đầu, chỉ chỉ bốn phía thi thể: "Không chỉ có ta là Hoa Sơn, bọn họ đều là Hoa Sơn. . . . ."

"A? ! " Tiêu Thần ánh mắt nhất thời trừng, quét về phía bốn phía vô số thi thể, nếu như nói mới vừa rồi hắn thấy vậy thảm trạng, chẳng qua là trong lòng cho thảm trạng mà cảm thấy tức giận lời mà nói..., như vậy giờ phút này hắn nhưng có loại cảm động lây nổi giận, tựa hồ nhìn thấy những người này, thật giống như nhìn thấy tương lai chính mình.

"Ta là Hoa Sơn chân truyền đệ tử Lâm Phong! " người kia cười tự giới thiệu mình thân phận, rồi sau đó vẻ mặt vội vàng hướng Tiêu Thần hỏi: "Ngươi kêu Tiêu Thần đúng không? Tiêu sư đệ ta đã bị nhốt bảy tám.. nhiều năm, không biết hôm nay ta Hoa Sơn ra sao?"

"Hạ viện đệ tử Tiêu Thần gặp qua Lâm sư huynh! " Tiêu Thần ôm kiếm chắp tay, thi lễ một cái, rồi sau đó lắc đầu nói: "Ta cũng không gặp qua Hoa Sơn người, ta một thân võ học, tất cả đều là mấy tháng trước Triệu Phàm Triệu sư huynh truyền của ta. Chẳng qua là mấy tháng trước, cùng Triệu sư huynh chia ra sau, khó có thể gặp lại quá, Hoa Sơn tình huống, sư đệ cũng không hiểu biết."

"Nguyên lai là Triệu sư đệ truyền lại. . . . . " Lâm Phong gật đầu, nhưng là ngược lại than thở một tiếng, vẻ mặt vẻ thất vọng: "Cũng không biết hôm nay ta Hoa Sơn ra sao. . . . ."

Tiêu Thần trầm mặc không nói, vì thế, khắp nơi đều có Hoa Sơn đệ tử thi thể mà cảm thấy đau thương, bốn cùng Lâm Phong sư huynh gặp nhau, là một việc trị giá phải cao hứng chuyện tình, nhưng là mới quen sư huynh, cũng là mạng không lâu vậy.

Lâm Phong sư huynh nghe được Tiêu Thần cũng không chưa từng thấy qua những khác Hoa Sơn người, cũng không biết hôm nay Hoa Sơn đến đáy tình huống nào, trong lòng có chút thất vọng, đắm chìm ở trong hồi ức. Hai người nhìn nhau trứ, trầm mặc chốc lát, đột nhiên Lâm Phong tay che ngực khẩu, kịch liệt ho khan, lại càng theo một trận ho khan, đột nhiên trong miệng thốt ra một đại đoàn máu.

"Lâm Phong sư huynh. . . . " Tiêu Thần kinh hô một tiếng, sẽ phải thân thủ đi vào đỡ lấy Lâm Phong. Lâm Phong khoát khoát tay, tinh thần một loại tròng mắt vậy tùy theo trở nên ảm đạm vô quang, hơi thở yếu ớt tới cực điểm, lời nói nói cũng lao lực vô cùng, tay nắm Tiêu Thần tay nói: "Tiêu sư đệ, ta đã mạng không lâu vậy, ngươi con hãy nghe ta nói, không muốn đánh gảy lời của ta. Ta thấy ngươi bị vây đột phá biên giới, nhưng là đi ra ngoài hành tẩu giang hồ, nói vậy không có Hoa Sơn nội công tâm pháp, ngươi mà đi Mậu thành ngoài thành hướng đông năm mươi dặm, có một cây hòe thôn, thôn cửa liền một viên đại cây hòe, dưới đất ba thước nơi, nơi đó ta thả một ít đồ vật, ngươi đi đem nó lấy ra, liền làm là sư huynh ta đưa cho ngươi lễ ra mắt..."

"Ừ! Lâm sư huynh ta nhớ kỹ rồi! " Tiêu Thần nặng nề gật đầu, vẻ mặt ân cần nhìn trứ Lâm Phong tròng mắt ảm đạm vô quang, thật giống như tinh thần rơi xuống bình thường.

"Nhớ kỹ, Tiêu sư đệ ngươi hành tẩu giang hồ, không có gì ngoài cẩn thận bại lộ Hoa Sơn đệ tử thân phận ở ngoài, còn nhỏ hơn tâm võ..."

Lời còn chưa dứt, Lâm Phong thân thể một trận co quắp, hai chân đạp một cái, hai mắt trắng dã, nghiêng đầu, lúc này tắt thở chết đi, bắt được Tiêu Thần tay, cũng vô lực rơi xuống, rơi xuống trên mặt đất.

"Lâm sư huynh! " Tiêu Thần hàm chứa lệ, hét lớn một tiếng!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Lại ly biệt

"Lâm Phong sư huynh!"

Tiêu Thần vẻ mặt bi sắc, hai hàng thanh nước mắt xuống. Mặc dù cùng Lâm Phong sư huynh quen biết chỉ có trong khoảng thời gian ngắn, nhưng này ngắn trong thời gian ngắn, hắn lại thật giống như tìm được rồi nhà bình thường cảm giác, là thân thiết như vậy, để cho hắn cái này trong giang hồ, du đãng du tử tìm trở về nhà ấm áp. Song gặp nhau nhưng là như thế ngắn ngủi, cơ hồ là qua trong giây lát, Lâm Phong sư huynh liền chết đi, lần nữa để cho hắn biến thành thật giống như không có nhà hài tử.

Nhìn đầy đất tất cả đều là Hoa Sơn đệ tử thi thể, Tiêu Thần khóc không ra nước mắt, hơn đối cái kia nhốt Lâm Phong sư huynh lâu như vậy phía sau màn hắc thủ, sinh ra cực độ hận ý.

"Lâm Phong sư huynh ngươi cứ việc yên tâm đi, Tiêu Thần ta sinh thời, chắc chắn tìm ra nhốt các ngươi, cho các ngươi tạo thành khổ nhiều như vậy khó khăn phía sau màn hắc thủ đi ra ngoài, ngày sau Tiêu Thần tập võ thành công, định sẽ vì các ngươi báo thù!"

"Nhất định sẽ!"

Tiêu Thần hướng về phía Lâm Phong di thể, lúc này quỳ rạp xuống đất, nặng nề dập đầu lạy ba cái, dựng thẳng chưởng thề nói. Nói xong, lập tức đứng dậy, đi ra địa lao, cùng Lưu mập mạp đợi ngoạn gia hội tụ.

"Tiêu Thần, ngươi sao đi lâu như vậy ? Đuổi giết may mắn còn sống sót sơn phỉ, cũng không cần lâu như vậy đi? " Lưu mập mạp thấy Tiêu Thần dẫn rỉ máu trường kiếm đi tới, lập tức tiến lên, ra khỏi miệng hỏi thăm.

Bành Phi Tường cùng Trương Vân hai người khoanh chân cố định đang vận công chữa thương, nghe thấy Lưu mập mạp thanh âm, lúc này mở mắt ra, vậy tất cả đều gật đầu, vẻ mặt hỏi thăm vẻ.

Tiêu Thần đang muốn lý do trả lời, quét nhìn một vòng, không ngờ phát hiện, lúc trước bị sơn phỉ đầu mục một đao đánh bay, té thành trọng thương, nằm ngã xuống đất khó có thể đứng dậy Tạ Bất Phàm biến mất không thấy. Không khỏi mở miệng hỏi thăm ba người: "Tạ Bất Phàm đâu?"

"Dĩ? Tạ Bất Phàm đâu? Người nầy mới vừa rồi vẫn còn ở nơi này a? Làm sao biến mất không thấy? " Lưu mập mạp cũng là phản đầu nhìn lại, lập tức kinh ngạc kêu to lên.

"Có lẽ hắn mới vừa rồi đi đi. . . . . " Bành Phi Tường quét Tạ Bất Phàm lúc trước nằm ngã xuống đất vị trí, vẻ mặt mê mang, có chút chần chờ nói.

"Hừ, người nầy nhất định là không mặt mũi thu ngươi trả thù lao, chính mình len lén đi! " Lưu mập mạp cười lạnh một tiếng, đối Tạ Bất Phàm ném là canh cánh trong lòng, không muốn buông tha cho bất kỳ đả kích hắn cơ hội: "Đi cũng tốt, loại này bộ dáng hàng, nhìn như ngạo khí ngất trời, cái rắm bản lãnh cũng không có, vừa đến thời khắc mấu chốt liền rụng xích, trong truyền thuyết trư đồng đội a! Nhiệm vụ lần này, vậy bởi vì hắn, thiếu chút nữa kết thúc không thành. Nếu không phải Tiêu Thần cấp lực, hắc hắc, chúng ta cũng sẽ cho người nầy cho hại chết! Người nầy cũng là yếu điểm mặt, biết mình không đưa ra cái gì công lao, lại biết mình len lén chạy mất."

"Đúng vậy a, lần này nhờ có Tiêu huynh, nếu không phải Tiêu huynh võ công cao cường, kiếm thuật siêu tuyệt, lần này trừ phiến loạn nhiệm vụ, sợ rằng Bành mỗ sẽ phải thảm bại mà về! " Bành Phi Tường cũng không đi theo Lưu mập mạp đi thống mạ Tạ Bất Phàm, mà là nói sang chuyện khác, hướng Tiêu Thần thật sâu bái một cái, chắp tay vẻ mặt chân thành nói cám ơn nói: "Đa tạ Tiêu huynh xuất thủ cứu giúp!"

"Không cần khách khí, ngươi cũng là thanh toán trả thù lao! " Tiêu Thần tâm tình cực kỳ Không ổn, chẳng qua là miễn cưỡng cười một tiếng, lắc đầu nói.

Bành Phi Tường gật đầu, vậy nhìn thấu Tiêu Thần đuổi giết may mắn còn sống sót sơn phỉ sau khi trở về, tâm tình cực kỳ Không ổn, sắc mặt khó coi. Mặc dù hiếu kỳ, nhưng cũng không ra khỏi miệng hỏi thăm, mà là móc ra một xấp ngân phiếu, đưa cho Lưu mập mạp cùng Trương Vân trên tay: "Đây là Bành mỗ lúc trước cùng chư vị thương lượng tốt năm vạn lượng bạc trả thù lao, hôm nay nhiệm vụ thuận lợi hoàn thành, tự nhiên dâng lên!"

Lưu mập mạp nhận lấy ngân phiếu đếm, chính là năm vạn hai, mặt mày hớn hở gật đầu: "Hảo thuyết hảo thuyết, Bành huynh sau này nếu là còn có chuyện tốt như thế, mặc dù cho ta gởi thư tín tức, chỉ cần ta Lưu mập mạp có rãnh rỗi, coi như là cách thiên sơn vạn thủy vậy chắc chắn kịp thời chạy tới, giúp Bành huynh giúp một tay!"

"Trương Vân cũng thế. " một bên Trương Vân người chơi nữ cũng là gật đầu phụ họa một tiếng, nhận lấy bạc nàng, trong trẻo lạnh lùng trên mặt, vậy lộ ra một nụ cười.

"Đa tạ chư vị như thế cho ta Bành mỗ nhân diện tử! " Bành Phi Tường hai tay ôm quyền, hướng về phía hai người chắp tay, vừa đi tới Tiêu Thần trước mặt, vẻ mặt xin lỗi nói: "Tiêu huynh, ngươi sở muốn tinh diệu cấp nội công tâm pháp, Bành mỗ cũng không mang ở trên người, ngươi là cùng Bành mỗ cùng nhau chạy về Mậu thành? Hay là ngày sau có rãnh rỗi, đi trước Mậu thành Lục Phiến Môn tìm Bành mỗ khứ thủ?"

Tiêu Thần trầm ngâm chốc lát, nghĩ đến Lâm Phong sư huynh đám người thi thể còn chưa tiến hành mai táng, không thể đưa bọn họ phá tan thi hoang dã rồi, liền nói ngay: "Tiêu mỗ còn có một chút chuyện phải xử lý, xử lý xong sau, lại đi trước tìm Bành huynh thu hồi nội công tâm pháp."

"Như vậy cũng được! " Bành Phi Tường gật đầu, cùng Tiêu Thần cộng thêm bạn tốt, nhìn thấy Tiêu Thần đứng hàng bạn tốt liệt biểu sau, hài lòng cười cười, rồi sau đó cùng mọi người cáo từ: "Bành mỗ còn muốn vội vả trở về nộp nhiệm vụ, trước hết được cáo từ!"

"Cáo từ! " Tiêu Thần ba người chắp tay, Bành Phi Tường lúc này đi ra phía trước, một đao đem sơn phỉ đầu mục đỉnh đầu cho cắt lấy, tay bắt được đỉnh đầu, tung người nhảy, nhảy ra trại tường, biến mất đang lúc mọi người trước mắt.

Lưu mập mạp cùng Tiêu Thần hai người đem ánh mắt đặt ở Trương Vân người chơi nữ trên người, Trương Vân người chơi nữ khẽ mỉm cười, cánh có một loại kinh diễm cảm giác, đi tiến lên đây, hướng Tiêu Thần cùng Lưu mập mạp hai có người nói: "Hai vị thực lực siêu tuyệt, là chúng ta nhóm này chơi trong nhà, siêu quần bạt tụy chính là nhân vật, nếu quen biết, liền thêm tốt hữu đi. Sau này nếu có nhiệm vụ, có thể liên lạc cùng nhau hoàn thành!"

"Có thể biết Trương Vân cô nương bực này nữ hiệp, vậy là chúng ta vinh hạnh! " Tiêu Thần cùng Lưu mập mạp hai người gật đầu cười, đem Trương Vân gia nhập bạn tốt liệt biểu.

Thêm bạn tốt thành công, Trương Vân hài lòng gật đầu, lúc này cùng hai người chắp tay cáo từ: "Hai vị nếu là đi trước Lạc Dương, nhất định phải kêu lên tiểu nữ tử một tiếng, làm tiểu nữ tử tẫn một phen người chủ địa phương! Cứ như vậy nói định rồi, cáo từ!"

Cũng không quản hai người có đồng ý hay không, Trương Vân quay đầu, tung người nhảy, nhảy ra thành tường, mạn diệu thân ảnh biến mất ở hai người phạm vi nhìn bên trong.

"Thật là anh tư táp sảng a, ta làm sao trước kia cũng chưa có phát hiện, còn có một vị khí chất giỏi như vậy người chơi nữ? " Lưu mập mạp than thở một tiếng, nhìn Trương Vân bóng lưng, cơ hồ giữ lại nước miếng.

"Này này, đi xa! " Tiêu Thần vươn tay, ở Lưu mập mạp trước mắt giơ giơ, đem Lưu mập mạp hồn triệu trở lại, liền nói ngay: "Ta muốn ở nơi này lưu lại một thời gian ngắn, có việc muốn, còn ngươi muốn đi đâu?"

"Ta không thể giúp ngươi, sư phụ lão nhân gia sự tình xong xuôi rồi, muốn dẫn ta trở về Đường Môn đi. Ta muốn vội vàng đi cùng lão nhân gia ông ta hội hợp! " Lưu mập mạp lắc đầu, vẻ mặt xin lỗi nói.

"Không có chuyện gì, đi Đường Môn sau, hảo hảo tập võ! " Tiêu Thần cười vỗ vỗ Lưu mập mạp bả vai.

"Ai, lần này vừa đi, cũng không biết hai huynh đệ chúng ta lần sau gặp mặt, lại sẽ ra sao lúc! " lại một lần vội vã gặp nhau vừa vội vã ly biệt, để cho Lưu mập mạp lần là thương cảm, ánh mắt ảm nhiên, thở dài nói.

"Ai nói không phải! " Tiêu Thần cũng là ánh mắt buồn bã, lắc đầu, thở dài một tiếng: "Có lẽ, đây chính là nhân tại giang hồ, thân bất do kỷ đi. . . . ."

"Giang hồ. . . . " Lưu mập mạp lắc đầu, thở dài một tiếng, lúc này chắp tay cùng Tiêu Thần cáo từ: "Cáo từ huynh đệ, nhớ được giữ liên lạc!"

"Ừ! " Tiêu Thần gật đầu, thấy Lưu mập mạp kia mập đôn đôn bóng lưng, biến mất ở phạm vi nhìn bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Tạ Bất Phàm mật báo, Tiêu Thần bị bán đứng

Cùng Lưu mập mạp ngắn ngủi gặp nhau không tới hai ngày, lại một lần nữa chia ra, để cho Tiêu Thần vốn là bi thương tâm tư, càng thêm bi thương. Vừa chỉ còn lại có hắn cô linh linh một người, cô độc tịch mịch cảm giác, lần nữa đánh tới.

Trong khoảng thời gian ngắn, để cho Tiêu Thần ngơ ngác đứng ở tại chỗ, ngu ngơ hồi lâu. Một tiếng tiếng chim hót đưa thức tỉnh, nghĩ tới hắn còn có chuyện quan trọng muốn, Lâm Phong sư huynh đám người thi thể, còn chưa an táng đâu!

Miễn cưỡng lên tinh thần, trở về địa lao, bắt đầu công việc lu bù lên.

... .

Rồi hãy nói bên kia, Tạ Bất Phàm len lén sau khi rời đi, trong đầu không ngừng tiếng vọng trứ sơn phỉ đầu mục trước khi chết, chỉ vào Tiêu Thần, nói ra cuối cùng một câu nói hình ảnh.

"Thì ra là ngươi là Hoa Sơn đệ tử. . . ."

Tạ Bất Phàm một cái giật mình, tinh thần hơi bị rung lên, Hoa Sơn đệ tử đại biểu cái gì, hắn như thế nào không biết? Đây chính là Võ Đang nội bộ, liệt vào đuổi giết người vị thứ nhất. Xa so sánh với ma giáo đồ, giang dương đại đạo xếp hạng cao hơn!

Cơ hồ Võ Đang trên dưới các đệ tử, nhìn thấy Hoa Sơn người, sẽ phải lập tức thông báo. Dĩ nhiên, đây là Võ Đang nội bộ, ngầm mua bán, nghe nói Võ Đang một vị hơi người có quyền thế vật, ban bố lớn treo giải thưởng, khắp thiên hạ đuổi giết Hoa Sơn người.

Bất kể là bẩm báo hay là người truy sát, tất cả đều có phần thưởng!

Bổn cũng bởi vì Tiêu Thần tròng lên hắn danh tiếng, thậm chí bởi vì Tiêu Thần, để cho hắn Tạ Bất Phàm mặt cơ hồ mất hết, Tạ Bất Phàm trong lòng đối Tiêu Thần liền sinh ra ghen ghét lòng.

Hắn sẽ không đi nghĩ, đây hết thảy cũng bởi vì hắn xem thường Tiêu Thần, đi khiêu khích Tiêu Thần gây nên. Mà Tiêu Thần vậy cũng không có đánh hắn mặt đắc ý nguyện, đây hết thảy tất cả đều là chính bản thân hắn tạo thành, cho dù là mất thể diện, vậy chẳng qua là Tiêu Thần thực lực cao cường, kiếm thuật xa xa so với hắn mạnh thôi.

Tạ Bất Phàm mới sẽ không đi suy tư những thứ này, hắn chỉ biết là, hắn mất thể diện, tất cả đều bởi vì Tiêu Thần, này như vậy đủ rồi!

Hôm nay bắt được Tiêu Thần nhược điểm, rõ ràng biết được Tiêu Thần hẳn là Hoa Sơn đệ tử, tim của hắn cũng muốn kích động nhảy lên.

"Hừ, Tiêu Thần ngươi nhục ta, đánh ta mặt, đắp ta danh tiếng! Ngươi ở ngươi chơi trong ra tẫn danh tiếng kia thì thế nào? Hừ, chỉ cần đem ngươi là Hoa Sơn đệ tử thân phận truyền đi tới, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

"Còn có kia Lưu mập mạp, Bành Phi Tường cũng không phải là người tốt. Hừ, còn có Trương Vân kia thối, giả bộ cái gì thanh cao? Nhìn thấy Tiêu Thần tiểu tử kia kiếm thuật tốt, liền lập tức vứt mị nhãn. Hừ liền không có một người nào, không có một cái nào thứ tốt, đợi bổn đại gia giơ báo kia Tiêu Thần, đạt được tưởng thưởng, tập luyện ta Võ Đang thượng thừa võ học, nhất định phải cầm mấy người các ngươi đẹp mắt!"

Tạ Bất Phàm trong lòng tràn đầy hận ý hừ lạnh một tiếng, lúc này cước bộ như bay, thẳng xuống dưới Ngọa Hổ Sơn, buông ra trói mã sợi dây, cỡi đại mã, hướng Mậu thành bay theo đi.

Một đường vào Mậu thành, hắn liên xuống ngựa đều lười được, thân là Võ Đang đệ tử, hắn có đầy đủ đích bối cảnh, có thể ở Mậu thành hoành hành tư cách. Võ Đang là Kim Môn võ lâm chánh đạo đại phái đệ nhất, ai dám quản?

Một đường bay theo đến Võ Đang trú ở Mậu thành nơi làm việc, hắn lập tức xuống ngựa, thật nhanh bước đi thong thả lên cước bộ, hướng bên trong viện xông vào, lại càng một bên chạy như điên một bên rống to: "Võ Đang hạ viện đệ tử Tạ Bất Phàm, phát hiện Hoa Sơn đệ tử, khẩn cấp cầu viện!"

Hắn một tiếng này, lập tức làm cho cả Võ Đang trú Mậu thành nơi làm việc người, tất cả đều kinh động, chà một tiếng, một đạo thân mặc áo bào trắng người vọt đến bên cạnh hắn, bắt được Tạ Bất Phàm tay nói: "Ngươi nói ngươi phát hiện Hoa Sơn đệ tử?"

Tạ Bất Phàm ngẩng đầu nhìn về tên này thân mặc áo bào trắng đệ tử, nhất thời nhận ra người này chính là Võ Đang trú Mậu thành nơi làm việc người mạnh nhất, là Võ Đang thượng viện đệ tử đủ phong. Lúc này mừng rỡ, lập tức chắp tay kêu lên: "Hạ viện đệ tử Tạ Bất Phàm, gặp qua Tề sư huynh!"

"Tạ sư đệ, ngươi nói mau, ngươi phát hiện cái kia tên Hoa Sơn đệ tử họ thậm tên người nào, người ở chỗ nào, thực lực như thế nào, vừa là thế nào phát hiện? " đủ phong cũng không để ý hắn bẩm báo, mà là luôn miệng hỏi tới, vẻ mặt vẻ lo lắng.

Hiển nhiên, phát hiện Hoa Sơn đệ tử, nếu là có thể đủ bắt được, đạt được tưởng thưởng, cũng có thể để cho hắn vị này Võ Đang thượng viện đệ tử cảm động hưng phấn, thậm chí là kích động.

Tạ Bất Phàm thấy đủ phong cái kia vẻ mặt lo lắng bộ dáng, trong lòng cũng là rùng mình, hắn khinh thường Võ Đang đệ tử đối đuổi giết Hoa Sơn đệ tử kích tình. Cũng không biết bán đứng đồng dạng là ngoạn gia xuất thân Tiêu Thần có đúng hay không, bất quá giờ phút này hắn là không có đường lui, cũng không ở chần chờ, dù sao Tiêu Thần chết đi sống hắn sợi không thèm để ý chút nào, mặc dù đồng dạng là ngoạn gia, nhưng này chẳng dứt hắn đánh rắm?

Vừa nghĩ tới, có thể làm đủ phong như vậy thượng viện đệ tử cũng hơi bị hưng phấn kích động tưởng thưởng, tim của hắn cũng không khỏi lửa nóng

đứng lên, lập tức nhất ngũ nhất thập từ nhận được Bành Phi Tường nhiệm vụ bắt đầu, đến biết Tiêu Thần, mãi cho đến sơn phỉ đầu mục trước khi chết nói ra Tiêu Thần là Hoa Sơn đệ tử lai lịch.

Đủ phong nghe xong, khẽ cau mày, suy tư chốc lát, trầm ngâm nói: "Ngươi nói vị này gọi Tiêu Thần người, cơ hồ là dùng lực lượng một người đem Ngọa Hổ Sơn Đại đương gia cho đánh chết?"

Tạ Bất Phàm cẩn thận suy nghĩ một chút kia cuộc chiến đấu, lúc này cực kỳ khẳng định gật đầu nói: "Quả thật như thế, kia Tiêu Thần đem Hoa Sơn kiếm pháp giấu diếm vô cùng tốt, nếu là cuối cùng trí mạng một kiếm, bị Ngọa Hổ Sơn Đại đương gia nhìn thấu lai lịch, sư đệ cũng khó mà biết được, này Tiêu Thần dĩ nhiên là Hoa Sơn đệ tử!"

"Như là như vậy, hai người chúng ta đi trước, khó có thể đem này Tiêu Thần bắt giữ ở, lại tu tìm mấy trợ thủ! " đủ phong trầm ngâm nói, hơi suy tư chốc lát, lúc này vỗ tay cười lớn một tiếng: "Vừa lúc, ta Võ Đang thượng viện có hai vị sư huynh đến đây Mậu thành tìm ta, bọn họ lập tức sẽ đã tới Mậu thành, chỉ cần hai vị này sư huynh đồng loạt xuất thủ, chắc chắn này Hoa Sơn dư nghiệt, bắt giữ!"

"Chẳng qua là, hai vị sư huynh tiền lai, còn cần một ít thời gian, không biết còn có thể hay không tìm được vị kia Tiêu Thần hành tung! " đủ phong lại có ta chần chờ nói.

"Chắc chắn có thể! " Tạ Bất Phàm vẻ mặt khẳng định gật đầu, giải thích: "Kia Tiêu Thần cùng kia Lục Phiến Môn đệ tử Bành Phi Tường có tràng giao dịch, Bành Phi Tường mời hắn xuất thủ hoàn thành khảo hạch nhiệm vụ, đã một quyển tinh diệu cấp nội công tâm pháp làm trả thù lao. Nội công tâm pháp, Bành Phi Tường tuyệt sẽ không mang ở trên người, bởi vì sợ giết người cướp của, là bảo thủ khởi kiến, bọn họ chắc chắn ở Lục Phiến Môn hoàn thành giao dịch!"

Đủ phong suy nghĩ một chút, Tạ Bất Phàm nói có đạo lý, trên giang hồ đi lại, tất cả mọi người gặp giấu. Mời người xuất thủ, hay là đi ngoài thành, người nào sẽ đem trả thù lao mang ở trên người?

Lúc này gật đầu, lập tức làm ra quyết định: "Cái này đi cửa thành, đợi chờ hai vị sư huynh đến, lại lập tức xuất thủ bắt giữ Tiêu Thần!"

...

Tạ Bất Phàm bán đứng chính mình, thậm chí Võ Đang người chuẩn bị bắt giữ hắn, những thứ này Tiêu Thần không biết gì cả. Hắn căn bản cũng không có nghĩ đến, Tạ Bất Phàm bất cáo nhi biệt, cánh không phải bởi vì xấu hổ không chịu nổi, mà là đi trước mật báo.

Càng không nghĩ đến, Võ Đang cùng Hoa Sơn lại có đại thù!

Hắn không chút nào phát hiện chiếu cố bận rộn trứ an táng Lâm Phong sư huynh cùng Hoa Sơn đệ tử thi thể, mặc dù Lâm Phong sư huynh khi còn sống nhắc nhở hắn để cho hắn cẩn thận võ. . .

Nhưng là võ sau mặt là cái gì, Lâm Phong sư huynh còn chưa nói xong, liền tắt thở bỏ mình. Võ chữ phía sau rốt cuộc là cẩn thận phái Võ Đang, hay là cẩn thận Vũ gia, hoặc là cẩn thận một cái họ võ người, Tiêu Thần không cách nào suy đoán.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Hắn là Hoa Sơn dư nghiệt

Bận rộn cơ hồ cho tới trưa thời gian, Liệt Dương nhô lên cao, cao cao chiếu xạ trứ, phát tán trứ nóng bỏng sáng rỡ. Tiêu Thần luy đầu đầy mồ hôi, lúc này mới đem Lâm Phong sư huynh cùng kia mấy trăm Hoa Sơn đệ tử thi thể, toàn bộ an táng tốt.

Hai nấm mồ, một lớn một nhỏ, đang dựng đứng ở Ngọa Hổ Sơn nhất trên đỉnh núi. Này lớn nấm mồ, chính là kia mấy trăm tên Hoa Sơn đệ tử, Tiêu Thần cũng không biết bọn họ tên, vậy chỉ có một người, nào có lớn như vậy khí lực, đi đào mấy trăm cái phần mộ?

Vì vậy đưa bọn họ cho toàn bộ hợp táng ở chung một chỗ, đứng thẳng một khối Mộ Bi, chữ phía trên viết Hoa Sơn đệ tử chi mộ.

Một người khác nhỏ nấm mồ, còn lại là Lâm Phong sư huynh một người, bởi vì cùng Lâm Phong sư huynh nói chuyện với nhau mấy lời, vậy biết, Tiêu Thần tự nhiên làm không được, đem Lâm Phong sư huynh cùng Hoa Sơn đệ tử toàn bộ hợp táng ở chung một chỗ. Vậy dựng lên một khối Mộ Bi, chữ phía trên viết Hoa Sơn chân truyền đệ tử Lâm Phong chi mộ.

Làm xong những thứ này, Tiêu Thần cơ hồ luy co quắp , vậy may là hắn lực lượng thuộc tính đạt đến 16 điểm nhiều, mới có thể có khí lực, chỉ dùng một

thanh kiếm, một đôi tay, đem mấy trăm người cho an táng tốt. Cho dù là như thế, hắn cũng là mệt mỏi đầu đầy mồ hôi.

Cố nén mỏi mệt , Tiêu Thần hướng về phía một lớn một nhỏ hai phần mộ các quỳ xuống đất dập đầu lạy ba cái, lúc này mới đứng dậy, chà lau cái trán mồ hôi, nhìn Lâm Phong sư huynh Mộ Bi, thầm nghĩ trong lòng một tiếng: "Lâm Phong sư huynh, sư đệ cáo từ, nếu có thì giờ rãnh, sư đệ chắc chắn trước tới thăm ngươi! Dĩ nhiên, vậy chắc chắn là lấy trứ kia hại chết các ngươi người đỉnh đầu tới gặp ngươi!"

Lúc này dẫn kiếm, xuống Ngọa Hổ Sơn, ở dưới chân núi, tìm về hắn đỏ thẫm đại mã, chạy thẳng tới Mậu thành đi.

Vào Mậu thành, hắn cũng không hiểu biết, có mấy ánh mắt ngó chừng thân ảnh của hắn.

"Là hắn đi?"

"Đúng là hắn, hắn chính là Hoa Sơn dư nghiệt Tiêu Thần!"

"Hắn đích thị là đi trước Lục Phiến Môn cùng kia Lục Phiến Môn đệ tử hoàn thành giao dịch, hai người các ngươi theo dõi hắn, ta đi bẩm báo Tề sư huynh bọn họ!"

Mậu thành trên tường thành, mấy đạo thân ảnh hướng về phía bức họa, nhìn kỹ một chút Tiêu Thần, lập tức gật đầu, rối rít nói. Lúc này có một người nhảy xuống thành tường, biến mất trong đám người, hai người khác liếc mắt nhìn nhau, yên lặng ngó chừng Tiêu Thần thân ảnh, theo dõi trứ.

Mà hết thảy này, làm tất cả đều lặng yên không một tiếng động, Tiêu Thần cũng không hiểu biết.

...

Tiêu Thần mặc dù trong lòng bởi vì Lâm Phong sư huynh đợi Hoa Sơn đệ tử gặp bi thảm tao ngộ mà đau thương, nhưng dù sao đã đem Lâm Phong sư huynh đám người cho an táng tốt, tiến vào Mậu thành sau, bị Mậu thành không khí cho lây, tâm tình có chút chuyển biến tốt đẹp, không nghĩ nữa trứ kia đau thương chuyện.

Dù sao cũng là trôi qua người đã qua đời, kẻ sống lại muốn tiếp tục sống, trong lòng nghĩ tới, từ Bành Phi Tường trong tay thu hồi tinh diệu cấp nội công tâm pháp sau, lại đi Lâm Phong sư huynh trước khi chết theo như lời đất, thu hồi Lâm Phong sư huynh để lại cho hắn đồ. Sau đó tìm một chỗ bế quan, trong luyện tập công, tiến vào tam lưu chi cảnh, lại trở về biên thành Lạc Nhạn trấn.

Hết thảy tính toán tất cả đều tính toán tốt lắm!

Trong lòng âm thầm tính toán trứ những chuyện này, trong lúc vô tình, đã đến Lục Phiến Môn ngoài. Lúc này Tiêu Thần chắp tay ôm quyền hướng thủ vệ Lục Phiến Môn đệ tử nói: "Làm phiền bẩm báo quý môn đệ tử Bành Phi Tường một tiếng, đã cố nhân Tiêu Thần đến đây cầu kiến!"

"Ngươi chờ chốc lát! " một gã thủ hộ đệ tử gật đầu, lúc này chạy vào Lục Phiến Môn bên trong. Ước chừng qua nửa nén hương thời gian, một đạo thân ảnh quen thuộc từ Lục Phiến Môn bên trong vội vã đi ra, vẻ mặt hăng hái vẻ, đang là vừa mới cùng Tiêu Thần cáo từ không lâu Bành Phi Tường.

Giờ phút này Bành Phi Tường phục vụ rực rỡ hẳn lên, ngay cả bên hông yêu đao phẩm chất bán cùng vậy tốt lên rất nhiều, có thể thấy được hắn hoàn thành nhiệm vụ, đã thành công trở thành Lục Phiến Môn nội môn đệ tử.

Hắn vội vả tiêu sái ra, liếc thấy đợi chờ hắn Tiêu Thần, lúc này cười ha hả hướng Tiêu Thần chắp tay cười nói: "Tiêu huynh hoàn thành chuyện của mình?"

"Lâm mỗ đến đây chính là lấy tinh diệu cấp nội công tâm pháp. " Tiêu Thần gật đầu nói.

"Không vào ta Lục Phiến Môn uống chén trà? " thấy Tiêu Thần như thế vội vàng, Bành Phi Tường không khỏi có chút ngạc nhiên nói.

"Đa tạ Bành huynh, trà liền không uống, Tiêu mỗ còn có chuyện quan trọng, trông Bành huynh hiểu! " Tiêu Thần lắc đầu.

Có chuyện gì quan trọng? Còn không phải là muốn mau sớm luyện được nội công, tiến vào tam lưu chi cảnh, Bành Phi Tường như thế nào lại không biết Tiêu Thần suy nghĩ, lúc này gật đầu cười nói: "Hiểu hiểu, trước chúc mừng Tiêu huynh tiến vào tam lưu chi cảnh!"

"Cùng vui cùng vui, Bành huynh cũng không giống nhau tiến vào Lục Phiến Môn nội môn đệ tử, tam lưu chi cảnh, sắp tới! " Tiêu Thần mỉm cười nói.

"Ha ha! " Bành Phi Tường cười lớn một tiếng, người gặp chuyện tốt tinh thần thoải mái, hắn mới vừa thuận lợi hoàn thành khảo hạch nhiệm vụ, tiến vào Lục Phiến Môn nội môn, chính là đắc ý lúc, hôm nay Tiêu Thần một ngụm chúc mừng, đang nói đến hắn trong tâm khảm đi, lúc này móc ra một quyển công pháp bí tịch, đưa cho Tiêu Thần.

Tiêu Thần nhận lấy, giương mắt vừa nhìn, chữ phía trên rồng bay phượng múa viết ba chữ to: Phi Long công.

Tiêu Thần không khỏi mất cười một tiếng, công pháp tên cũng là khí phách, đáng tiếc phẩm cấp nhưng chỉ là tinh diệu cấp, kêu một tiếng phi xà công lại không sai biệt lắm. Vậy không có bao nhiêu thất vọng cùng cao hứng, chẳng qua là hoàn thành một cái mục tiêu, đem thu vào trong ngực, đang muốn cùng Bành Phi Tường chắp tay cáo từ.

Đột nhiên bên tai truyền đến một đạo tiếng thúc giục: "Võ Đang làm việc, mau mau tránh ra!"

Ngay sau đó, một trận tiếng bước chân dồn dập truyền đến, Tiêu Thần cùng Bành Phi Tường quay đầu vừa nhìn, lại thấy dẫn đầu người đang là vừa mới trước đó không lâu len lén rời khỏi Tạ Bất Phàm. Bành Phi Tường khẽ mỉm cười, chắp tay kêu lên: "Tạ huynh tới vừa lúc, trước ngươi đi, mời rượu ngân còn không có cầm đâu!"

"Ta không phải là tới bắt mời rượu ngân! " Tạ Bất Phàm không kiên nhẫn phất phất tay.

"Vậy là ngươi. . . . . " Bành Phi Tường không khỏi kinh ngạc, vẻ mặt mê hoặc nhìn hắn. Lại thấy Tạ Bất Phàm cười lạnh một tiếng, vẻ mặt lành lạnh vẻ, tay đột nhiên chỉ hướng Tiêu Thần nhe răng cười nói: "Ta là đến đây cầm hắn!"

"Cầm ta? " Tiêu Thần không khỏi mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt vẻ ngạc nhiên .

"Tạ huynh không phải là nói đùa sao? " Bành Phi Tường cũng theo đó ngạc nhiên.

"Người nào với các ngươi nói giỡn? " Tạ Bất Phàm cười lạnh một tiếng, cũng không lại để ý tới hai người, mà là phản quá ... Đi, đối phía sau ba người chắp tay, vừa xoay đầu lại chỉ vào Tiêu Thần nói: "Tề sư huynh, Lý sư huynh, Trịnh sư huynh, người này chính là Hoa Sơn dư nghiệt Tiêu Thần!"

Đủ phong nhìn Tiêu Thần một cái, khẽ gật đầu, cùng phía sau hai vị Võ Đang đệ tử, liếc nhau một cái, lúc này ba người đi ra, tản ra , trong lúc mơ hồ đem Tiêu Thần vây quanh.

"Tạ huynh đây rốt cuộc là bởi vì vì chuyện gì? " Bành Phi Tường Võ Đang ba người đem Tiêu Thần vây quanh, nhất thời đầy mặt mê hoặc, thử khuyên giải nói: "Này là không là bởi vì sao hiểu lầm a?"

"Bành huynh này không liên quan ngươi chuyện, Tiêu Thần người này, chính là Hoa Sơn dư nghiệt! " Tạ Bất Phàm hừ lạnh một tiếng, chỉ vào Tiêu Thần lớn tiếng quát.

"Hoa Sơn dư nghiệt? ! " Bành Phi Tường vẻ mặt ngạc nhiên, nhìn Tạ Bất Phàm, vừa nhìn Tiêu Thần, không dám tin nói: "Không thể nào!"

Đang Tạ Bất Phàm chỉ vào tự mình là Hoa Sơn dư nghiệt lúc, Tiêu Thần thầm nghĩ trong lòng một tiếng hỏng bét, vẻ mặt không thể tin nhìn Tạ Bất Phàm, làm sao cũng không thể tin được, giống như trước thân là ngoạn gia Tạ Bất Phàm, thế nhưng sẽ như thế dứt khoát bán chính mình, hơn là không có bất kỳ áy náy ý, ngược lại vẻ mặt dương dương đắc ý vẻ.

Nhất thời, trong lòng hắn một mảnh lạnh như băng!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Chân tướng rõ ràng, tuyệt cảnh phá vòng vây

Bất kể Tiêu Thần làm sao không thể tin được đều là ngoạn gia Tạ Bất Phàm lại xảy ra bán chính mình, Tạ Bất Phàm phản ngã không có bất kỳ vẻ xấu hổ, ngược lại là vẻ mặt đắc ý, chỉ vào Tiêu Thần lớn tiếng quát: "Tiêu Thần ngươi thúc thủ chịu trói đi! Nơi này có ta Võ Đang cao thủ vây quanh bốn phía, trên trời dưới đất ngươi không chỗ có thể trốn!"

Thúc thủ chịu trói?

Tiêu Thần nghĩ cũng không có nghĩ qua, hắn tình nguyện chết trận, vậy không muốn nhận được như rừng mũi nhọn sư huynh kia đợi bị người lăng nhục hành hạ. Ở an táng Lâm Phong sư huynh đám người lúc, hắn liền phát hiện một cái làm hắn kinh sợ chuyện thực. Lâm Phong sư huynh bọn họ, võ công tẫn phế, kinh mạch toàn thân, đều bị đánh gảy, vậy không trách được Lâm Phong sư huynh bọn họ, gặp bị một đám sơn phỉ cho tất cả đều hại chết, chút nào không có lực phản kháng.

Giờ phút này nhìn thấy Tạ Bất Phàm bán đứng chính mình, mang theo Võ Đang người, chỉ vào nói mình là Hoa Sơn dư nghiệt lúc, hắn vậy tất cả đều hiểu . Lâm Phong sư huynh cùng với kia mấy trăm Hoa Sơn đệ tử, rốt cuộc là người nào làm hại? Tại sao sơn phỉ Đại đầu mục, nhìn thấy Tạ Bất Phàm sau, thật giống như nhận được thiên đại ủy khuất, nổi giận nổi điên. Bởi vì ... này hết thảy, cũng là Võ Đang đang âm thầm xuất thủ!

Hết thảy cũng bởi vì Võ Đang!

Duy nhất để cho Tiêu Thần còn có chút cho phép nghi ngờ chính là, không biết này là cả phái Võ Đang gây nên, hay là Võ Đang nội bộ có như vậy một người gây nên. Nhưng, những thứ này tất cả đều không trọng yếu, quan trọng là ..., rốt cục cho hắn biết địch nhân là người nào là tốt!

Một đôi ánh mắt lạnh lùng nhìn Tạ Bất Phàm, ánh mắt kia như nhìn người chết bình thường, là như vậy lành lạnh, chẳng qua là nhìn lên một cái, sẽ làm cho người phát ra từ nội tâm sợ hãi.

Giờ phút này, Tiêu Thần đã hận chết Tạ Bất Phàm, hắn chẳng bao giờ như thế muốn lấy một người mạng, lần này trong lòng phát lên ngập trời hận ý, vượt xa Hắc Y Huyết Thủ hại chết Vương Tường một nhà lúc.

Cả người run rẩy, trong lòng một mảnh lạnh như băng, trên mặt mặt không chút thay đổi, giống như Tử Thần bình thường, nhìn Tạ Bất Phàm.

Tạ Bất Phàm chẳng qua là nhìn thoáng qua, liền phát ra từ nội tâm sợ hãi, trong lòng rất là kinh khủng, cũng không dám nữa lời khuyên Tiêu Thần đầu hàng. Đắc tội người như vậy, hắn căn bản không dám lại để cho kia còn sống ở thế, chỉ có giết hắn rồi, giết hắn rồi cũng không cần lại lo lắng!

"Tề sư huynh Trịnh sư huynh Lý sư huynh, mau mau xuất thủ, này Hoa Sơn dư nghiệt xem ra là không muốn thúc thủ chịu trói! " hét lớn một tiếng, Tạ Bất Phàm vội vàng thúc giục đủ phong ba người xuất thủ.

Đủ phong ba người kiếm chỉ Tiêu Thần, lạnh lùng nhìn Tiêu Thần một cái, đột nhiên hét lớn một tiếng: "Ngươi đang ở đây không đầu hàng, thì phải chết!"

"Thà chớ chết, không đầu hàng! " Tiêu Thần hét lớn một tiếng, thấy chết không sờn, tại chỗ rút kiếm, như nổi điên bình thường, dẫn kiếm hướng Tạ Bất Phàm giết tới.

"Mau ngăn hắn! " Tạ Bất Phàm vội vàng lui về phía sau, chật vật ngã nhào trên đất, cơ hồ như chó bò bình thường lui về phía sau, chật vật không chịu nổi, hoảng sợ bất an luôn miệng thúc giục!

Cách đó không xa Bành Phi Tường thấy vậy, đối Tạ Bất Phàm người này quả nhiên là khinh bỉ tới cực điểm, hắn chẳng bao giờ như thế khinh bỉ một người nhân phẩm, nhưng là giờ phút này, hắn lại chân chính khinh bỉ Tạ Bất Phàm. Hắn chẳng bao giờ nghĩ tới, một người nhân phẩm lại có thể như thế chi sai. Ngay cả hắn cũng không ngờ tới, Tạ Bất Phàm chẳng qua là bởi vì cùng Tiêu Thần sinh ra một cái nho nhỏ mâu thuẫn, cũng bởi vì danh tiếng so với hắn càng tăng lên, Tạ Bất Phàm lại có thể hạ quyết tâm, bán đứng đều là ngoạn gia trận doanh Tiêu Thần.

Thậm chí còn có thể đương nhiên, muốn lấy Tiêu Thần tánh mạng. Cái gì gọi là lang tâm cẩu phế đồ, Bành Phi Tường trước kia không biết là cái dạng gì, nhưng giờ phút này nhìn thấy Tạ Bất Phàm sau, hắn liền biết rồi. Này Tạ Bất Phàm, chính là một lang tâm cẩu phế người!

Nhưng cho dù hắn bất kể thế nào không ưa Tạ Bất Phàm, giờ phút này hắn lại không thể ra sức, chỉ có thể trơ mắt thấy Võ Đang người xuất thủ, vây công Tiêu Thần.

Vây công Tiêu Thần ba người, rõ ràng cũng là tam lưu cao thủ, kỳ thực lực càng hơn Ngọa Hổ Sơn đầu mục một bậc, Tiêu Thần đối phó một cái, cũng cực kỳ miễn cưỡng, hôm nay lại đối phó ba, có thể nào là đối thủ? Không tới chốc lát, Tiêu Thần trên người liền bị kiếm họa xuất sổ đạo vết thương, cả người là máu, sắc mặt trắng bệch!

Bành Phi Tường thấy vậy trong lòng lo lắng, lại cũng không có bất kỳ biện pháp nào, lần chịu đau khổ, lúc này trong lòng vậy hận thấu Tạ Bất Phàm.

Tạ Bất Phàm cũng không có để ý những thứ này, ngược lại thấy Tiêu Thần bị đủ phong ba người cho chặn lại xuống tới, vây công dưới, liền trúng vài kiếm, không khỏi thoải mái cười to: "Hảo hảo tốt, ba vị sư huynh, này Hoa Sơn dư nghiệt cực kỳ hung tàn, quyết không thể để cho kia chạy trốn, một khi bị hắn chạy, ngày sau hắn là giang hồ một đại họa hại!"

"Tạ sư đệ không nói, ta chờ tất cả cũng biết được! Hôm nay bắt lại này Hoa Sơn dư nghiệt, Tạ sư đệ ngươi chiếm nhất công lao lớn! " đủ phong gật đầu, rồi sau đó cười to nói.

Tạ Bất Phàm vừa nghe, lúc này trong lòng vui mừng, vội vàng chỉ vào Tiêu Thần nghĩa chánh ngôn từ hét lớn: "Giết này Hoa Sơn dư nghiệt, Hoa Sơn người, xa so sánh với ma giáo đồ hơn hung tàn, ta chánh đạo người, người người thấy mà giết chi!"

Bốn phía người nghe nói thế, đều cũng không khỏi đảo cặp mắt trắng dã, đối với lần này thử chi dùng mũi. Lại lại không thể đứng ra nói cái gì đó, Hoa Sơn cùng Võ Đang quan hệ trong đó, giống vậy tiền triều cùng sáng nay, tiền triều Hoa Sơn dư nghiệt, đối sáng nay Võ Đang mà nói, tự nhiên là muốn đánh cho đến chết.

Trong lúc ân oán tình cừu, đã dây dưa không rõ, này vậy không có bất kỳ công đạo có thể nói. Ai đối ai sai, người khác cũng không cách nào bình luận, nhưng trên giang hồ người tất cả đều trong lòng rõ ràng, đây chẳng qua là hai phái ở giữa ích lợi tranh giành lộn xộn thôi.

Cùng cái gì giang hồ chánh nghĩa, vì thiên hạ chúng sanh loại này lời mà nói..., căn bản là không thể nói cho dù quan hệ như thế nào.

Tiêu Thần nghe những lời này, cũng không khinh bỉ vậy không có bất kỳ tâm tư biến hóa. Giờ phút này hắn người bị vài kiếm, chảy máu quá nhiều, sắc mặt trắng bệch, thậm chí đối phó với địch tốc độ cũng trở nên chậm chạp.

Lần này Võ Đang, quả thật đến có chuẩn bị, tam đại tam lưu cao thủ, tất cả đều thực lực cường hãn, còn chưa tiến vào tam lưu chi cảnh hắn, cho dù đem Hoa Sơn kiếm pháp, dùng là ở tinh diệu, cũng không phải là đối thủ.

Sinh tử tồn vong thời khắc, thân hãm tuyệt cảnh, tim của hắn dần dần bình tĩnh lại, biết mình không thể lại tiếp tục dây dưa đi xuống, nhất định phải phá vòng vây mà chạy. Một khi tại như vậy tiếp tục dây dưa đi xuống, hắn hắn phải chết không thể nghi ngờ, thậm chí còn sẽ bị bắt giữ ở, đến lúc đó chỉ sợ sẽ là tiến vào sống không bằng chết cảnh giới.

Phá vòng vây!

Nhất định phải phá vòng vây!

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần đột nhiên trong lòng một cảnh, lần nữa tiến vào kia kỳ diệu chi cảnh, trong mắt chỉ có Võ Đang đủ phong ba người sở công tới kiếm, đột nhiên hét lớn một tiếng, một kiếm đâm tới!

Một kiếm này, rõ ràng vượt qua Hoa Sơn kiếm pháp cực hạn, đã có thể so với thượng thừa kiếm pháp oai một kiếm!

Một kiếm này đâm ra, thật giống như một đạo thượng tia chớp, để cho đủ phong trong lòng cả kinh, lần cảm giác kinh hãi, điên cuồng rút kiếm cuồng lui.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, một cái nho nhỏ bất nhập lưu chi cảnh Hoa Sơn dư nghiệt, cánh gặp đâm ra như vậy tinh diệu một kiếm!

Chờ hắn phục hồi tinh thần lại, Tiêu Thần lại thừa cơ bức lui hắn lúc, lúc này chạy đi cuồng trốn, dùng hắn làm đột phá khẩu, tung người nhảy, nhảy khi hắn cột vào bên đường nâu đỏ đại thân ngựa thượng, trường kiếm vung lên, đem cương ngựa chặt đứt, hai chân kẹp lấy, quay lại đầu ngựa, dụng chưởng hướng về phía mông ngựa dùng sức vỗ: "Giá!"

Cỡi nâu đỏ đại mã, hướng về phía Mậu thành chỗ cửa thành, chạy như điên!

Từ Tiêu Thần một kiếm bức lui đủ phong đến nhảy lên mã, cỡi ngựa mà chạy, này một loạt động tác được như nước chảy, nhanh như thiểm điện. Mọi người còn chưa kịp phản ứng, Tiêu Thần liền cỡi đại mã mà chạy.

"Tại sao có thể như vậy? Tề sư huynh mau đuổi theo, quyết không thể để cho hắn chạy! " Tạ Bất Phàm thấy Tiêu Thần chạy trốn, vẻ mặt vẻ lo lắng, luôn miệng thúc giục.

"Câm miệng! Đủ mỗ biết rồi, không cần ngươi nói! " đủ phong bị Tiêu Thần một kiếm bức lui, trên mặt rát, lần cảm giác mất mặt, mặt đen lên giận dữ mắng mỏ Tạ Bất Phàm một tiếng, vội vàng chào hỏi Võ Đang chúng nhân nói: "Các ngươi nhanh đi tìm mã! " vừa quay đầu hướng khác hai vị Võ Đang tam lưu cao thủ nói: "Hai vị sư huynh, chúng ta đuổi theo!"

"Nhất định phải đem này Hoa Sơn dư nghiệt đuổi kịp!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Tạ Bất Phàm bất an, đêm khuya tầm bảo

Kể từ khi nhìn thấy Tiêu Thần ở Tề sư huynh ba người vây công dưới, còn có thể mạnh mẽ trốn sau khi đi, Tạ Bất Phàm lúc này tâm thần hoảng hốt, cất bất an, bắt đầu sau khi biết sợ lên. Ở Võ Đang trú Mậu thành nơi làm việc sân bên trong, đi tới đi lui, tâm thần không yên.

Vừa nghĩ tới Tiêu Thần nhìn hắn như trông người chết ánh mắt, kia lòng tràn đầy hận ý, lại mặt không chút thay đổi, chỉ đem trứ một đôi lạnh như băng mắt, hoàn toàn để cho Tạ Bất Phàm sợ, bắt đầu trở nên hối hận. Hắn đánh giá thấp Tiêu Thần thực lực, hơn đánh giá cao chính hắn!

Nguyên tưởng rằng lần này có thể hoàn toàn bắt lại Tiêu Thần, đoán chừng hắn, không có bất kỳ buồn phiền ở nhà. Nhưng sự thật cũng là, Tiêu Thần thành công chạy trốn, Tề sư huynh bọn họ trước đuổi theo giết, cũng không biết có thể hay không đuổi đến đến. Nếu là có thể đủ đuổi giết nhận được, đem Tiêu Thần ngay tại chỗ chém giết, kia còn dễ nói. Nhưng Tạ Bất Phàm trong lòng chính là sợ a, nếu là vạn nhất Tề sư huynh bọn họ không có đuổi giết đến Tiêu Thần, để cho Tiêu Thần chạy ra thăng thiên.

Hơn nữa, hắn cũng biết, Tiêu Thần đã ở Bành Phi Tường trong tay lấy được nội công tâm pháp, chỉ cần chạy ra thăng thiên, bước kế tiếp, chính là lập tức tiến vào tam lưu chi cảnh. Vừa tiến vào tam lưu chi cảnh, một khi giết trở lại, hắn Tạ Bất Phàm làm sao là Tiêu Thần đối thủ?

Cho dù hắn Tạ Bất Phàm vậy ngay sau đó tiến vào tam lưu, nhưng đối mặt Tiêu Thần, hắn chỉ là muốn nghĩ, cũng không cấm da đầu tê dại, không có bất kỳ rút kiếm dũng khí.

Hắn là sợ, hoàn toàn sợ!

Không phải là hối hận hành vi của mình, mà là không có hoàn toàn đoán chừng Tiêu Thần, khai ra vô tận phiền toái, trong lòng chỉ có cầu nguyện, hi vọng Tạ sư huynh bọn họ, có thể đuổi kịp Tiêu Thần, đem chém giết. Trừ lần đó ra, hắn không có bất kỳ biện pháp nào.

Này một cầu nguyện, chính là cầu nguyện tới thái dương hạ sơn, lúc này mới nghe thấy ngoài cửa tiếng vó ngựa, chỉ nghe ngoài cửa Võ Đang đệ tử một tiếng: "Tề sư huynh các ngươi trở lại?"

Này vừa nghe, Tạ Bất Phàm trong lòng lo lắng vạn phần, lúc này cước bộ bay tán loạn, tựa như tia chớp lao ra ngoài cửa, vừa nhìn, đang thấy đủ phong ba người xuống ngựa. Lúc này vội vả tiêu sái đi, lo lắng hỏi: "Tề sư huynh, các ngươi nhưng đuổi theo này Hoa Sơn dư nghiệt? !"

"Chưa từng! Kia Hoa Sơn dư nghiệt chạy quá nhanh, vừa ra thành liền không biết chạy đi đâu. Ta chờ một đường hướng tây truy tung trên trăm nơi, cũng chưa thấy đến thân ảnh của hắn, thấy mặt trời rơi xuống, rồi mới trở về. Xem ra cần phát động ta Võ Đang đệ tử, đào ba thước đất, cũng phải đem này Hoa Sơn dư nghiệt cho tìm ra! " đủ phong lắc đầu, thở dài một tiếng, sắc mặt vậy có chút khó coi, hiển nhiên có chút đáng tiếc, cỡ lớn công lao, từ trên tay chạy đi cảm giác.

"A? " Tạ Bất Phàm vừa nghe, đúng như ngũ lôi oanh đỉnh cảm giác, sắc mặt trong nháy mắt một mảnh trắng bệch, khó coi như chết cha mẹ bình thường, liên lùi lại mấy bước, thiếu chút nữa chân nhuyễn đảo.

"Xem ngươi kia kinh sợ dạng, không phải là chạy sao? Hoa hạ công phu, đưa tìm ra là tốt, về phần như vầy phải không? " đủ phong Tạ Bất Phàm này vẻ mặt lục thần vô chủ, như chết cha mẹ bình thường, trắng bệch trên mặt. Thấy vậy chính là giận dữ, không nhịn được chỉ vào mũi của hắn, nổi giận mắng.

Tạ Bất Phàm cười thảm một tiếng, nhưng trong lòng thì khóc không ra nước mắt. Đủ phong sư huynh bọn họ đều là tam lưu cao thủ, cho dù Tiêu Thần tiến vào tam lưu chi cảnh, bọn họ cũng không sợ. Nhưng Tạ Bất Phàm lại rõ ràng hơn, đủ phong sư huynh bọn họ là xem thường Tiêu Thần.

Tạ Bất Phàm thân là ngoạn gia, tự nhiên biết ngoạn gia đáng sợ, chỉ cần có đầy đủ kinh nghiệm chiến đấu, các người chơi không có bất kỳ bình cảnh có thể nói, tiến vào tam lưu thậm chí là nhị lưu chi cảnh, kia cũng chỉ là kinh nghiệm chiến đấu vấn đề.

Tiêu Thần chịu hắn bán đứng, bị Võ Đang đuổi giết, nhất định hận chết chính mình. Nếu là một nảy sinh ác độc, điên cuồng sát nhân luyện cấp, đem tu vi tăng lên, dùng nhị lưu chi cảnh tu vi giết trở lại, ai có thể ngăn trở?

Giờ phút này hắn là có đắng nói không ra lời, trong lòng một mảnh lạnh như băng, thật giống như lâm vào tuyệt cảnh dã thú, không nhìn thấy bất kỳ hi vọng. Giờ phút này, hắn mới biết được, Tiêu Thần bị hắn bán đứng, lâm vào đủ phong sư huynh ba người vây công, kia tuyệt vọng không biết như thế nào cho phải tâm cảnh.

Thậm chí Tiêu Thần so với hắn lâm vào tuyệt cảnh, thảm hại hơn!

Song, Tạ Bất Phàm đối diện với mấy cái này áp lực, đã không chịu nổi rồi, hoàn toàn như ngày sụp xuống, không biết như thế nào cho phải!

Thấy vậy đủ phong ba người không khỏi lắc đầu, hừ lạnh một tiếng, rung đùi đắc ý không hề nữa để ý tới Tạ Bất Phàm, để cho kia tự hành tự diệt. Mà Tạ Bất Phàm sở lo lắng Tiêu Thần này Hoa Sơn dư nghiệt gặp luyện công thành công trước đến báo thù chuyện, đủ phong ba người mặc dù đang toan tính, nhưng không có bao nhiêu lo lắng. Ba người bọn họ tất cả đều là tam lưu cao thủ, hơn nữa còn luyện Võ Đang thượng thừa kiếm pháp, ở tam lưu trong cao thủ, vậy đều thuộc về cao thủ tồn tại.

Nho nhỏ Hoa Sơn dư nghiệt, bất nhập lưu chi cảnh Tiêu Thần, coi như là thiên tư cao tới đâu, cũng không bị bọn họ để vào trong mắt, coi là uy hiếp. Bất quá, tiếp tục đuổi giết, đào ba thước đất, cũng phải tìm ra Tiêu Thần chỗ ẩn thân, chuyện này vẫn phải làm.

Lúc này ra lệnh Võ Đang trú nơi làm việc tất cả Võ Đang đệ tử, toàn bộ phóng, chung quanh tra tìm Tiêu Thần chỗ ẩn thân, thậm chí còn phát động Võ Đang ở Mậu thành quan hệ, làm Mậu thành bốn thế lực, ví dụ như Lục Phiến Môn loại này, tất cả đều xuất động nhân thủ, cơ hồ như lưới bình thường, từng khối từng khối tìm kiếm trứ Mậu thành chung quanh địa bàn.

...

Ngày đó Tiêu Thần cõi đỏ thẫm đại mã, một đường vọt ra Mậu thành cửa thành, cũng không một đường hướng tây mà chạy, mà là vòng thành trì một vòng, hướng đông đi, tìm một núi hoang rừng hoang đất, trực tiếp cõi ngựa chui đi vào, đắp lên thuốc chữa thương, đem vết thương trên người hắn khẩu cho cầm máu ở, băng bó kỹ, lúc này mới xâm nhập một hẻo lánh đất, tùy ý tìm rừng rậm, chui đi vào, chữa thương nghỉ ngơi.

Tay nắm lấy trường kiếm, thời khắc đang đợi Võ Đang người đuổi theo đi lên, tới đánh một trận. Lại không nghĩ tới, đợi đã lâu, hắn cũng bởi vì mỏi mệt đã ngủ mê man rồi, cũng không có đợi đến Võ Đang người tìm tới tận cửa rồi, nhất thời cũng biết Võ Đang người chắc chắn đuổi theo sai phương hướng.

Mặc dù hắn để lại trên đất vó ngựa dấu chân, dấu vết cũng không tới cấp thanh trừ sạch sẽ, nhưng Mậu thành chung quanh vó ngựa dấu chân chứa nhiều, mà hắn vậy cực kỳ may mắn, Võ Đang trong những người này, cũng không có gì truy tung cao thủ, để cho hắn may mắn thoát được một mạng.

Bất quá, loại này may mắn chỉ là một, một khi Võ Đang tìm đến truy tung cao thủ, chắc chắn theo dấu vết của hắn tìm tới tận cửa rồi.

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần trong lòng căng thẳng, lập tức liền có một loại bỏ trốn mất dạng, rời xa Mậu thành, tìm một rừng sâu núi thẳm, bế quan ba tháng tập võ luyện đến tam lưu chi cảnh mới đi ra ngoài hành tẩu giang hồ vọng động.

Nhưng là trước khi đi, hắn đột nhiên nhớ tới, Lâm Phong sư huynh khi còn sống di ngôn, bảo hắn biết Mậu thành thành đông cây hòe thôn thôn khẩu cây hòe hạ có lưu đưa cho hắn đồ.

Điều này làm cho Tiêu Thần vừa định đi cước bộ hơi bị một bữa, nhìn sắc trời, quyết định tạm lưu chốc lát, đợi đến đêm khuya lúc, lại đi cây hòe thôn tìm về Lâm Phong sư huynh di vật, rồi sau đó bỏ trốn mất dạng.

Đêm dài từ từ, Tiêu Thần chẳng bao giờ cảm giác được thời gian trôi qua là như thế khá dài, cơ hồ mỗi một phút mỗi một giây, cũng là đếm lấy vượt qua.

Lúc này mới nhịn đến nửa đêm canh ba, mọi người ngủ say lúc, lúc này mới đi ra rừng rậm, cưỡi lên ngựa, hướng cây hòe thôn chạy đi.

Cây hòe thôn vị trí, hắn chạy trối chết lúc, đã sớm gặp qua, vì vậy trở về cũng là quen việc dễ làm, mượn ảm đạm ánh trăng, dễ dàng tìm được rồi cây hòe thôn, một cái trông thấy thôn khẩu kia có khoảng mấy tên trưởng thành nam tử mới có thể ôm hết đại cây hòe.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Lâm Phong sư huynh di vật

Lúc này đem mã đặt ở ven đường thượng, quay lại đầu ngựa, làm tốt có thể tùy thời bỏ chạy chuẩn bị. Lúc này mới xuống ngựa, niếp thủ niếp cước, như làm thiếp trộm bình thường, len lén hướng đại cây hòe sờ soạn , xem xét bốn phía, vừa kê vào lỗ tai dán chặc mặt đất, xác định không có bất kỳ gió thổi cỏ lay sau, lúc này mới đánh về phía cây hòe xuống.

Lâm Phong sư huynh di ngôn trong, chỉ nói đại cây hòe hạ đào ba thước đất, cũng không nói phương vị. Tiêu Thần chỉ có thể cầm lấy kiếm, dùng sức đào móc đứng lên, vòng quanh đại cây hòe, dùng sức đào móc đứng lên, mỗi xuống phía dưới đào ba thước, cũng không nhìn thấy có bất kỳ vật thể sau, liền bình hành vòng quanh đại cây hòe đào đi, túc túc đào nửa vòng nhiều, đại cây hòe xuống mặt đất cơ hồ hơn phân nửa bị đào rỗng ba thước, này mới phát hiện dị vật.

Một cái dùng trong bao chứa lấy bao quần áo, Tiêu Thần vội vàng dùng sức, đem bao quần áo đào lên, mở rộng ra, phương hướng bao quanh một hộp sắt. Chỉ bất quá chôn dấu dưới mặt đất thời gian qua cực kỳ rất xưa, đã sớm bị hủ thực gồ ghề, tất cả đều là rỉ sắt.

Nhìn hộp sắt, Tiêu Thần cũng không biết Lâm Phong sư huynh lưu cho mình vật, rốt cuộc là vật gì. Trong lòng âm thầm cầu nguyện, hi vọng Lâm Phong sư huynh có thể cho mình lưu lại công pháp, đặc biệt là « Hoa Sơn tâm pháp » .

Từ Bành Phi Tường trong tay đạt được tinh diệu cấp nội công tâm pháp, mặc dù có thể làm cho hắn tiến vào tam lưu chi cảnh, nhưng nếu là muốn báo thù, đem Mậu thành những thứ kia đuổi giết hắn Võ Đang đệ tử, toàn bộ giết tuyệt báo thù lời mà nói..., lại là có chút chưa đầy.

Thậm chí muốn đánh quá kia ba gã Võ Đang tam lưu cao thủ, vậy có chút khó khăn. Cũng chỉ có là ưu tú cấp bậc chính là « Hoa Sơn tâm pháp » hơn nữa hắn nhưng phát ra thượng thừa kiếm pháp oai « Hoa Sơn kiếm pháp » , mới có thể đánh bại kia ba gã Võ Đang tam lưu cao thủ, báo lần này bị phản bội, thiếu chút nữa sinh tử đường tiêu chi thù!

Tánh mạng mình thiếu chút nữa chết ở những thứ kia Võ Đang đệ tử trên tay, Tiêu Thần có thể nào không hận? Cho dù hắn là lại người thiện lương, giờ phút này thiếu chút nữa bị Tạ Bất Phàm hại sau khi chết, trong lòng cũng là tràn đầy oán hận sát cơ.

Người cũng muốn giết mình rồi, chính mình lại đối với hắn cười mặt làm gì?

Không có gì có thể nói, chính là giết, một mổ đã biết mối hận trong lòng!

Có lẽ là bởi vì cầu nguyện phát lên hiệu quả, vừa có lẽ là bởi vì Lâm Phong sư huynh trời cao có linh, Tiêu Thần mở rộng ra cái hộp, không những ở bên trong phát hiện « Hoa Sơn tâm pháp » hơn còn phát hiện một quyển Hoa Sơn thượng thừa kiếm pháp « Thái Nhạc ba Thanh Phong » bí tịch võ công!

Giờ khắc này, Tiêu Thần không khỏi lệ rơi đầy mặt, tay đang cầm hai môn võ học bí tịch, hướng về phía mai táng Lâm Phong sư huynh Ngọa Hổ Sơn phương hướng, nặng nề dập đầu ba cái: "Lâm Phong sư huynh trời cao có linh, biết sư đệ gặp nạn, cố ý tặng sư đệ hai môn là tối trọng yếu võ học công pháp. Giúp sư đệ giúp một tay, sư đệ trong lòng cảm kích, lại càng không chịu ban đầu lời thề, kiếp nầy nhất định phải tìm ra phía sau màn hắc thủ, là sư huynh cùng bọn ta đông đảo chết thảm Hoa Sơn các sư huynh báo thù!"

"Phía sau màn hắc thủ đã tìm ra, chính là phái Võ Đang. Chính là không biết này phía sau màn hắc thủ, là phái Võ Đang cái môn này trên dưới gây nên, hay là phái Võ Đang mỗ phái thế lực gây nên, hoặc là một loại người gây nên. Nhưng bất kể như thế nào, chỉ cần sư đệ tra ra chân tướng, là Võ Đang này nhất phái gây nên, sư đệ liền diệt cả Võ Đang! Nếu là Võ Đang bên trong cửa một nhóm thế lực gây nên, sư đệ liền diệt này nhất phái thế lực! Nếu là người khác gây nên, sư đệ liền diệt người này!"

"Kiếp nầy bất kể như thế nào, sư đệ tất Đang muốn tiêu diệt hắn, để cho Lâm Phong sư huynh cùng với đông đảo chết thảm ở kia thủ hạ chính là các sư huynh báo thù!"

Lời thề rơi xuống, Tiêu Thần đem hai bản bí tịch, nhét vào trong ngực, cũng lười dọn dẹp hiện trường, lúc này cõi môn, một đường hướng đông chạy như điên. Hắn quyết định chủ ý, tìm ai cũng tìm không được, người ở hiểm thấy đất, bế quan mấy tháng, nhất định phải luyện « Hoa Sơn tâm pháp » tiến vào tam lưu chi cảnh, ở học Hoa Sơn thượng thừa kiếm pháp. Tập võ thành công ngày, giết lên Mậu thành, hung hăng vừa báo lần này bị bán đứng suýt nữa bỏ mạng chi thù.

...

Trời vừa sáng, mậu trong thành, Võ Đang đủ phong cùng với Tạ Bất Phàm đám người liền biết được tin tức, cây hòe thôn tựa hồ có Hoa Sơn dư nghiệt Tiêu Thần lưu lại dấu vết. Lúc này mấy người liền cỡi ngựa, hướng thành đông cây hòe thôn bôn ba đi, thật xa liền thấy trứ cây hòe thôn đại cây hòe, bị đào ba thước đất, cơ hồ đào móc nửa vòng dấu vết.

Nhìn trên mặt đất lại lưu lại bao vây bố trí, cùng với bị mở ra rỉ sắt hộp sắt, đủ phong khẽ hí mắt, như có điều suy nghĩ, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lúc này hướng Tạ Bất Phàm hỏi: "Ngươi hôm qua nói, ngươi đi trước Ngọa Hổ Sơn, còn nghĩ Ngọa Hổ Sơn tiêu diệt?"

"Đúng vậy, đó là Lục Phiến Môn đệ tử Bành Phi Tường sở mời, trong đó còn có kia Hoa Sơn dư nghiệt Tiêu Thần, đủ phong sư huynh tại sao? Chẳng lẽ này Ngọa Hổ Sơn có vấn đề gì không được ? " Tạ Bất Phàm hơi sửng sờ, bất minh sở dĩ.

"Quả thật có vấn đề, ngươi mà kê vào lỗ tai tới đây. " đủ phong khẽ gật đầu, đối Tạ Bất Phàm vẫy vẫy tay, Tạ Bất Phàm vẻ mặt hồ nghi vẻ, nhưng cũng biết điều một chút kê vào lỗ tai đi qua, chỉ nghe đủ phong ghé vào lỗ tai hắn nói: "Nếu là đủ mỗ không có đoán sai, kia Ngọa Hổ Sơn là ta Võ Đang một vị trưởng lão, bí mật nhốt Hoa Sơn dư nghiệt đất..."

"Này. . . . . Làm sao có thể? ! " Tạ Bất Phàm cả người chấn động, vẻ mặt không thể tin nhìn đủ phong, lẩm bẩm nói: "Nếu là như vậy, vì sao còn có thể theo đuổi Lục Phiến Môn đi trước tiêu diệt Ngọa Hổ Sơn?"

Mặc dù là nghi vấn nói như vậy, nhưng là trong lòng đã hoàn toàn tin đủ phong lời mà nói..., nghĩ đến ngày đó Ngọa Hổ Sơn Đại đương gia nghe nói hắn là Võ Đang đệ tử, hơn tận mắt nhìn đến hắn đánh ra Võ Đang kiếm pháp sau, một ít mặt tức giận, ủy khuất chí cực dị trạng, Tạ Bất Phàm đã hoàn toàn tin.

"Có lẽ vị trưởng lão kia, muốn mượn Lục Phiến Môn tay, diệt Ngọa Hổ Sơn chi khẩu, giấu diếm bí mật này. Vừa có lẽ vị trưởng lão kia, muốn chém giết tất cả nhốt Hoa Sơn dư nghiệt, rồi lại không muốn làm cho người biết chuyện này, cho nên. . . . " đủ phong buông tay ra, nhàn nhạt nói, rồi sau đó vừa hỏi tới: "Kia Tiêu Thần tiêu diệt Ngọa Hổ Sơn sau, có hay không đi địa lao một chuyến?"

Tạ Bất Phàm lúc này nhớ lại, suy tư nói: "Tiêu Thần đi không có đi địa lao sư đệ cũng không biết, nhưng lúc ấy, hắn quả thật đi tìm tòi Ngọa Hổ Sơn một lần. . . . ."

"Vậy hắn tất nhiên là phát hiện địa lao, hơn nữa còn phát hiện chưa chết thấu Hoa Sơn dư nghiệt! " đủ phong rất là khẳng định nói, cắt đứt Tạ Bất Phàm suy tư, chỉ vào kia hộp sắt nói: "Nơi này đích thị là Tiêu Thần đêm qua đến đây đào móc ra tới, mà bên trong vật, vậy đích thị là những thứ kia Hoa Sơn dư nghiệt giấu lưu đất, trước khi chết cáo tri Tiêu Thần."

"Vậy cũng biết những thứ kia Hoa Sơn dư nghiệt cho Tiêu Thần để lại vật gì? " Tạ Bất Phàm vội vàng hỏi tới.

"Không biết. . . . . " đủ phong khẽ lắc đầu, nhưng nhìn hộp sắt, cẩn thận suy tư nói: "Hộp này tử cứ như vậy lớn, trừ lệnh bài những vật này, cũng là dung hạ được bí tịch võ công rồi, không có gì hơn những thứ này. . . ."

Bí tịch võ công!

Tạ Bất Phàm vừa nghe, cả người run lên, thiếu chút nữa ngất trên mặt đất!

Thật là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, nếu để cho Tiêu Thần đạt được Hoa Sơn nội công tâm pháp, thậm chí thượng thừa kiếm pháp, một khi tập luyện trở về, vậy hắn Tạ Bất Phàm còn có đường sống sao? Nghĩ tới đây, hắn không khỏi trước mắt tối sầm, chỉ cảm thấy lão Thiên đang đùa hắn!

Vì sao hắn đắc tội đã chết này Tiêu Thần sau, Tiêu Thần không những trốn ra đuổi giết, lại đạt được Hoa Sơn công pháp bí tịch?

Này chẳng phải là muốn đùa chơi chết hắn sao?

Giờ khắc này, hắn cánh có một loại chạy đi bỏ chạy, rời đi Mậu thành rất xa, lại vậy không muốn gặp lại Tiêu Thần vọng động.

Đáng tiếc, đủ phong sư huynh ở một bên cười híp mắt nhìn hắn, để cho hắn căn bản không dám chạy trốn, trừ phi hắn không muốn tiếp tục làm Võ Đang đệ tử.

"Cái gì cũng đừng nghĩ, dọc theo con đường này, một đường đuổi giết, coi như là đào ba thước đất, cũng muốn đem tìm ra! " đủ phong chỉ vào hướng đông dọc theo đi đại đạo, lạnh lùng hạ lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 68: Học Hoa Sơn tâm pháp, sinh khí cảm vào tam lưu

Đang ở Tề Phong dẫn Võ Đang đệ tử, dọc theo hướng đông đại đạo, như kéo lưới cá bình thường, hướng đại đạo bốn phía đất, cổ động lùng bắt, truy tung Tiêu Thần dấu vết lúc.

Tiêu Thần đã chạy trốn một đêm, xa rời đi xa Mậu thành mấy trăm dặm đất, lại càng tìm một chỗ rặng núi lớn, xâm nhập kia nguyên thủy rừng rậm, loài người khó có thể đặt chân đất. Thậm chí là giấu diếm hành tung, hắn đưa nâu đỏ đại mã vậy cho một đao giết, chế thành mã thịt, cho rằng lương khô ăn.

Đối với cái này thất đi theo chính mình hồi lâu, thậm chí mang theo chính mình chạy ra thăng thiên con ngựa, Tiêu Thần trong lòng là cực độ không muốn giết, mấy lần cầm lấy kiếm cũng không đành lòng hạ sát thủ. Nhưng là vừa nghĩ tới, hắn xâm nhập người này khói hiếm thấy đất, mang theo con ngựa hoặc là đem con ngựa để chạy, không thể nghi ngờ cũng sẽ bại lộ hắn chỗ ẩn thân, không cách nào, chỉ có thể đem thù này ghi tạc Tạ Bất Phàm trương mục, lần nữa cừu hận Tạ Bất Phàm một lần, vừa ngoan tâm, đem con ngựa giết đi.

Rồi sau đó vận khởi thân pháp, leo lên này kỳ hiểm đất, một đường khó khăn bôn ba, ban ngày lên đường, buổi tối cầm kiếm kháo thạch mà ngủ, dùng thiên địa làm chăn, dùng đại đất làm giường, thậm chí còn muốn gặp dã thú tập kích.

Trôi qua cực kỳ đau khổ, cùng trong núi dã nhân không có bất kỳ khác biệt, bị hắn liên chạy mấy ngày, rốt cuộc tìm được một tòa kỳ hiểm đất, sau lưng chính là vách đá, vách đá phía dưới là một con sông lớn. Vách đá phía trước, là kỳ hiểm lên núi đường.

Một cái có thể nhìn tới dưới chân núi, chỉ cần là bất luận kẻ nào trải qua, cũng có thể bị hắn nhìn thấy, nếu là có người leo núi, hắn cũng có thể lập tức phát hiện. Cho dù bị Võ Đang người truy tung đi lên, giết lên trong núi, hắn cũng có thể lập tức nhảy xuống vách đá, mượn sông lớn viễn độn đi.

Nơi đây không thể nghi ngờ là tốt nhất tị nạn đất, lúc này đánh xuống bó củi, xây xong một cây phòng, rốt cục có một che gió che mưa dung thân đất.

Màn đêm buông xuống mưa to mưa tầm tả, quét tới hắn hết thảy chạy trốn dấu vết, Tiêu Thần trong lòng gọi thẳng ông trời phù hộ, Lâm Phong sư huynh phù hộ, giúp hắn trốn chi thăng thiên.

Lúc này nhắm mắt, khi hắn nhà gỗ nhỏ ở bên trong, ngủ thật say, ở nơi này huyền nhai biên thượng nhà gỗ bên trong, hắn không cần lo lắng bất kỳ dã thú, vậy không cần lo lắng bất cứ địch nhân nào đuổi giết đi lên, một đêm này là hắn này mấy ngày qua ngủ nhất an ổn một đêm.

Một đêm này hỗn loạn ngủ, vừa cảm giác ngủ thẳng đại hừng sáng, ngày thứ hai, nắng gắt phá vỡ mây đen, ánh mặt trời sái khắp mặt đất, quét tới hết thảy âm u, quang minh hào phóng .

Trong Thiên Không thành, thậm chí treo một đạo huyễn lệ cầu vồng, Tiêu Thần tinh thần ôm trọn tinh lại, thấy này cầu vồng, mấy ngày ngày, rốt cục lộ ra thoải mái nụ cười: "Mưa gió sau khi, cuối cùng thấy cầu vồng!"

"Còn đây là đại cát chi cùng, sao không thừa cơ luyện ta Hoa Sơn tâm pháp, bước vào tam lưu chi cảnh?"

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần vội vã ăn mấy khối con ngựa thịt chế thành lương khô, lúc này ở noãn dương chiếu xuống, khoanh chân ngồi trên trên tảng đá lớn, đang nhìn bầu trời cầu vồng, tĩnh khí ngưng thần, từ trong lòng ngực lấy ra « Hoa Sơn tâm pháp » lúc này lấy tay vỗ.

Hệ thống đề kỳ:

Chúc mừng ngoạn gia, học xong « Hoa Sơn tâm pháp » .

Trên tay Hoa Sơn tâm pháp, nhất thời hóa thành một đạo quang hoa, tràn vào Tiêu Thần trong đầu, trong đầu, đột nhiên mà đột nhiên sinh ra « Hoa Sơn tâm pháp » tu luyện phương pháp, cực kỳ cặn kẽ, tất cả đều là tùy Tiêu Thần đủ khả năng hiểu tiếng nói chú giải một lần. Không những như thế, này « Hoa Sơn tâm pháp » thật giống như từ trong đầu hắn sanh ra bình thường, ký ức hãy còn mới mẻ, suốt đời không thể quên lại.

Đây chính là hệ thống lợi hại!

Tiêu Thần hít sâu một hơi, nhìn « Hoa Sơn tâm pháp » yêu cầu, không khỏi khẽ nhíu mày. Nội công tâm pháp bất đồng những khác võ học, cũng không có gì mới vào con đường siêu phàm nhập thánh này ngũ đại cảnh giới, kỳ cảnh giới chính là nội công cảnh giới.

Từ tam lưu đến nhất lưu, thậm chí đến đỉnh đỉnh chi cảnh, tuyệt thế chi cảnh.

Mà một gã giang hồ cao thủ, nội công thâm hậu hơn ít, không có gì ngoài cùng nội công cảnh giới có liên quan ở ngoài, lớn nhất quan hệ chính là nội công tâm pháp đích tốt xấu.

Không thể nghi ngờ, tốt nội công tâm pháp, kia cùng cảnh giới bên trong, nội công hơn tinh thuần thâm hậu. Tinh thuần đại biểu ra chiêu uy lực, thâm hậu đại biểu chiến đấu lực bền bỉ.

Cũng khó trách, giang hồ người, người người đều mơ tưởng luyện một quyển thượng hạng nội công tâm pháp. Nội công này tâm pháp đẳng cấp, nhưng trực tiếp cùng thực lực nóc.

Tiêu Thần thầm thầm thở phào nhẹ nhõm, may là lúc ấy hắn có thể đủ nhịn được tịch mịch, có thể kiên trì, dừng lại ở bất nhập lưu chi cảnh, cũng không học trụ cột nội công tâm pháp, tiến vào tam lưu chi cảnh. Hôm nay đúng là hắn kiên trì hồi lâu, thu hoạch lúc.

Vừa bắt đầu luyện, chính là ưu tú cấp « Hoa Sơn tâm pháp » , cùng trong giang hồ, những thứ kia danh môn đại phái đệ tử, luyện tập nội công tâm pháp, tất cả đều là đồng dạng!

Khởi điểm thượng cũng không so với bọn hắn thấp!

Duy nhất để cho Tiêu Thần khẽ cau mày chính là, này tốt nội công tâm pháp, muốn tăng lên nội công cảnh giới, cần có kinh nghiệm chiến đấu cũng nhiều.

« Hoa Sơn tâm pháp » muốn trực tiếp thăng cấp, đả thông đệ nhất kinh, liền cần mười vạn kinh nghiệm chiến đấu!

Trong giang hồ, có đả thông thập nhị chính kinh, kỳ kinh bát mạch nói đến.

Đây cũng là Thần Châu cả vùng đất, công nhận nội công tu luyện phương pháp. Đả thông đầu tiên sáu kinh là tam lưu chi cảnh, đả thông thứ bảy kinh cùng thứ thập nhị chính kinh là nhị lưu chi cảnh.

Đả thông thập nhị chính kinh cùng kỳ kinh bát mạch thì làm nhất lưu chi cảnh.

Về phần trên đứng đầu chi cảnh, thì hơn đủ hay rồi, cần đả thông quanh thân ba trăm sáu mươi đường khiếu huyệt, đả thông từ vừa đến ba trăm sáu mươi nơi khiếu huyệt, là đứng đầu sau.

Ba sáu mươi nơi khiếu huyệt toàn bộ đả thông, cùng ngoại giới thiên địa ngoài tuần hoàn tạo thành liên lạc, lần này cảnh là tuyệt thế chi cảnh, vừa xưng là Tiên Thiên chi cảnh, này một cảnh giới chính là Thần Châu cả vùng đất đỉnh cảnh giới, này một cảnh cao thủ, từng chiêu từng thức, tất cả đều mang theo thiên địa lực lượng, uy lực khổng lồ. Bình thường một quyền đánh tới, tất cả đều có tuyệt học oai.

Này một cảnh cách Tiêu Thần quá xa, hiện tại để cho hắn làm khó chính là, liên đả thông đệ nhất kinh hắn cũng đả thông không được!

Mười vạn kinh nghiệm chiến đấu, này có thể nói rộng lượng mấy chữ!

Từ đánh chết Hắc Y Huyết Thủ ở tiêu diệt Hắc Y Bang, vừa diệt Ngọa Hổ Sơn, chém Ngọa Hổ Sơn Đại đương gia, những này qua tới , Tiêu Thần giết người thực tại không ít, nhưng sở tồn tại kinh nghiệm chiến đấu, cũng bất quá là ba vạn thôi.

Khoảng cách mười vạn kém quá nhiều!

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần nhướng mày, nhưng chợt hắn vừa lông mày thư giãn ra, kinh nghiệm chiến đấu không đủ, vậy thì luyện tốt lắm.

Huống chi, ba vạn kinh nghiệm chiến đấu mặc dù không thể để cho hắn trực tiếp đả thông đệ nhất kinh, nhưng có thể để cho hắn sinh ra nội công khí cảm.

Sinh ra khí cảm, cửa ải này liền ngăn cản thiên hạ không biết bao nhiêu bất nhập lưu cao thủ, không biết có bao nhiêu người, đau khổ một tiếng cảm ứng khí cảm mà cảm ứng không ra, cả đời bị ngăn cản ngăn ở tam lưu chi cảnh ở ngoài.

Giờ phút này có kinh nghiệm chiến đấu, đã đầy đủ để cho Tiêu Thần sinh ra khí cảm rồi, hắn còn có cái gì bất mãn đâu?

Lúc này khoanh chân mà ngồi, mở ra hệ thống mặt bản.

Hệ thống đề kỳ:

Có hay không tiêu đi một vạn kinh nghiệm chiến đấu, sinh ra khí cảm?

"Là!"

Trong lòng mặc niệm một tiếng, một vạn kinh nghiệm chiến đấu nhanh chóng thiêu đốt, bộc phát ra ánh sáng ngọc Quang Hoa, những thứ này Quang Hoa toàn bộ tràn vào Tiêu Thần trong đan điền, Tiêu Thần nhất thời cảm giác được bên trong đan điền ấm áp, có một cổ khí lưu như con rắn nhỏ một loại tán loạn, dụng ý niệm đem khống chế được, đây là một cổ nội khí!

Hệ thống đề kỳ:

Chúc mừng ngoạn gia, sinh ra khí cảm, bước vào tam lưu chi cảnh!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Bế quan hai tháng, liên tục thông hai kinh

Dụng ý niệm khống chế bên trong đan điền này cổ nội khí, như con rắn nhỏ bình thường, du tẩu toàn thân cao thấp, nơi đi qua, lực lượng phòng ngự tốc độ v.v. Cũng toàn bộ thuộc tính tăng lên, để cho Tiêu Thần không nhịn được có một loại ngư dược biển rộng, điểu vào trường không cảm giác, không khỏi hướng về phía bầu trời, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng.

Luyện được nội công, bước vào tam lưu, từ đó không bao giờ ... nữa là trong chốn giang hồ bất nhập lưu nhân vật, mặc dù chỉ là sinh ra khí cảm, mặc dù bên trong đan điền chỉ có một cổ nội khí, thực lực lại rất yếu, nhưng Tiêu Thần lại có đầy đủ lòng tin, bước vào cao hơn cảnh giới, trở thành trong chốn giang hồ cao thủ, thậm chí có thể cùng trong chốn giang hồ trong những thứ kia danh chấn thiên hạ, đức cao vọng trọng tuyệt thế cao thủ đánh một trận!

Thu liễm trong lòng kích động cảm xúc, Tiêu Thần cầm thật chặc quả đấm, nghĩ tới những này qua tới , bị đuổi giết, như một đoàn mây đen bao phủ ở trên đầu của hắn phái Võ Đang, trong lòng ngầm hạ quyết định: "Không nên bao lâu, hôm nay chi thù, Tiêu mỗ tất có sở báo!"

Nghĩ đến báo thù, Tiêu Thần trong lòng hơi bị chấn động, trở nên tĩnh táo. Mặc dù bước vào tam lưu chi cảnh, nhưng giờ phút này nghĩ muốn báo thù, giải quyết Võ Đang kia ba gã tam lưu cao thủ, vẫn còn có chút khó khăn, lại càng không cần phải nói, trực tiếp giết lên môn đi, nơi nào còn muốn đông đảo Võ Đang đệ tử.

Hắn còn cần tiếp tục luyện công, đem Lâm Phong sư huynh để lại cho hắn Hoa Sơn thượng thừa kiếm pháp « Thái Nhạc Tam Thanh Phong » cho học, bế quan mấy tháng, thực lực đại tiến lúc, lại đi báo thù.

Đọc cùng hơn thế, hắn lúc này móc ra « Thái Nhạc Tam Thanh Phong » kiếm pháp bí tịch, đem một trong phách, bạch quang chợt lóe.

Hệ thống đề kỳ:

Chúc mừng ngoạn gia, ngươi học xong « Thái Nhạc Tam Thanh Phong » bí tịch.

Trong đầu đột nhiên sinh ra Thái Nhạc Tam Thanh Phong kiếm pháp tu luyện phương pháp, dựa theo bí tịch tu luyện phương pháp, Tiêu Thần lúc này rút kiếm ra khỏi vỏ, ở nơi này người ở hiếm thấy trên vách núi, toàn tâm luyện kiếm.

Có lẽ là đối với báo thù chấp nhất, có lẽ là đối thực lực tăng lên chấp nhất, Tiêu Thần tập võ hết sức thời khắc đắng. Ban ngày khổ luyện « Thái Nhạc Tam Thanh Phong » kiếm pháp, buổi tối thì khoanh chân mà ngồi, tu luyện nội công.

Thời gian liền như vậy lặng lẽ chết đi.

Trong chớp mắt, đã qua hai tháng thời gian.

Hai tháng qua, Tề Phong tốn hao đại lượng tinh lực, hơn phái ra Võ Đang ở Mậu thành đất nhân mạch, điên cuồng phát động trứ đông đảo nhân viên, như tung lưới bình thường, tìm lần Mậu thành phương viên trăm dặm đất, cơ hồ đào ba thước đất rồi, vậy tìm không được Tiêu Thần bất kỳ hành tung.

Thật giống như này thời gian liền căn bản không có Tiêu Thần người này bình thường, vô ảnh vô tung biến mất, mai danh ẩn tích.

Dần dần, Tề Phong đem rải ra nhân viên cho thu trở lại, chẳng qua là ở Mậu thành bốn phía, dán truy nã bố cáo, đem việc này từ từ quên mất. Đối với Tiêu Thần, hắn chỉ là có chút đáng tiếc, tới tay công lao, từ trong tay của hắn trắng trắng lưu đi. Trừ lần đó ra, ngã vậy không có bất kỳ ý nghĩ.

Đột nhiên Tạ Bất Phàm lại theo thời gian ngày lại ngày trôi qua, càng phát ra hoảng sợ. Hắn biết rõ Tiêu Thần đích thị là tìm một núi hoang rừng hoang trốn giấu đi, bế quan tập võ.

Mà hắn muốn tìm được Tiêu Thần hi vọng lại càng phát ra xa vời , thiên hạ lớn như vậy, hắn nên đến nơi nào đi tìm? Chớ nói chi là, hắn cũng không có loại này quyền thế đi tìm ra Tiêu Thần, ngay cả Tề Phong sư huynh cũng không được.

Càng là rõ ràng, hắn càng phát ra hoảng sợ, thậm chí sợ đến đêm không thể say giấc trình độ, mỗi lần ngủ say đi xuống, lại sẽ nửa đêm giựt mình tỉnh lại, sợ vừa mở mắt, đã nhìn thấy Tiêu Thần đứng ở hắn chân giường bên cạnh, dẫn kiếm, đối với hắn dữ tợn cười một tiếng, sờ soạng cổ của hắn.

Loại này hoảng sợ trình độ, theo thời gian trôi qua, càng phát ra tăng lên, thậm chí là hàng đêm cũng ngồi cơn ác mộng, ngay cả ban ngày đi lại ở Mậu thành trên đường cái, cũng nhịn không được nữa nhìn chung quanh, luôn là hoài nghi bốn phía nhân trung có phải hay không có ánh mắt theo dõi hắn, Tiêu Thần có phải hay không liền ở trong bóng tối, theo dõi của hắn, thời khắc tìm cơ hội đối với hắn hạ thủ.

Như thế hoảng sợ bất an tâm tư dưới, đừng nói tập võ, ngay cả ngủ đều ngủ bất an, tinh thần tiều tụy, đầy lấy cái mắt quầng thâm, hai mắt vô thần.

Chẳng qua là một hai tháng lâu, hắn đừng nói bước vào tam lưu chi cảnh rồi, ngay cả kia Võ Đang kiếm pháp vậy dùng được có chút mới lạ đứng lên, thực lực ở rút lui.

Hắn loại tình huống này, Tề Phong lại càng lười quản, mỗi lần gặp nhau, hừ lạnh một tiếng, liền đem đầu phiết hướng nhất phương, thậm chí có lúc lại không nhịn được đối với hắn tức giận mắng một tiếng: "Bọn hèn nhát!"

Tạ Bất Phàm có đắng nói không ra lời, giờ phút này hắn chân chính hiểu được, cái gì gọi là đứng ngồi không yên tư vị. Trong lòng không khỏi sinh ra một tia hối hận, sớm biết có thể như vậy, hắn ban đầu tại sao phải đem Tiêu Thần bán đứng đâu?

Như thế rất tốt, Tiêu Thần chạy đi ra ngoài, nhiều hơn một cái cả đời địch nhân, cho dù hắn đối Tiêu Thần tính cách không quen, nhưng cũng biết. Nếu là mình là Tiêu Thần, bị bán đứng, thiếu chút nữa bị hại chết. Chắc chắn nghĩ hết mọi biện pháp, giết này phản bội chính mình người.

Nhưng là chuyện cho tới bây giờ, hắn hối hận vừa có ích lợi gì?

Hoàn toàn không có bất kỳ chỗ dùng, cơ hồ là như đợi giống như chết, đần độn ở Võ Đang nơi làm việc ngốc trứ, thậm chí ra cửa cũng không dám ra ngoài, sợ vừa đi ra ngoài, sau lưng cũng sẽ bị một chi ám tiễn bắn đi lên, đưa một mũi tên cho bắn chết.

. .

Tạ Bất Phàm đối với mình tràn đầy hoảng sợ, sợ, đứng ngồi không yên, đêm không thể say giấc, thậm chí sinh ra một tia hối hận. Những thứ này Tiêu Thần cũng không biết, hắn giờ phút này trong lòng chỉ có lòng tràn đầy đối với mình bị phản bội tức giận, cùng với đối Tạ Bất Phàm hận ý.

Hắn bổn chính là một người đàng hoàng, thậm chí là có chút cùng tin người khác, không muốn đem người khác nghĩ quá người xấu. Nhưng chính là bởi vì như thế, một khi phản bội, phẫn nộ trong lòng càng cường liệt. Thật giống như tạc mao Tiểu Miêu bình thường, lông măng đứng thẳng.

Quơ nanh vuốt, đối phản bội người của mình, phát ra trí mạng báo thù!

Trong lòng tràn đầy cừu hận, tràn đầy báo thù ý, Tiêu Thần tập võ thời khắc đắng trình độ, thậm chí để cho chính hắn cũng cảm thấy động dung, hơn thậm chí là, kiếm pháp tu luyện tiến bộ cực nhanh, lại vượt qua tưởng tượng của hắn.

Vốn tưởng rằng, ba tháng thời gian, mới có thể đem đả thông trên người thập nhị chính kinh trong hai cái đứng đắn, lại không nghĩ tới, chỉ dùng gần hai tháng, liền đả thông điều thứ hai đứng đắn. Mà tu luyện Hoa Sơn thượng thừa kiếm pháp, không dùng được bất kỳ kinh nghiệm chiến đấu, chỉ bằng tu luyện, lại đem kia tu luyện đến thông hiểu đạo lí chi cảnh.

Mở ra thuộc tính mặt bản, tra thoạt nhìn những này qua tới mình tiến bộ rốt cuộc có bao nhiêu.

Thuộc tính mặt bản:

Tên họ: Tiêu Thần (ngoạn gia)

Thân phận: Hoa Sơn hạ viện.

Tinh thần: 7 (Thủ Quyết Âm Tâm Bao Kinh +6)

Lực lượng: 22 (Hoa Sơn kiếm pháp +15, Thủ Quyết Âm Tâm Bao Kinh +6)

Thể chất: 7 (Thủ Quyết Âm Tâm Bao Kinh +6)

Tốc độ: 22 (Hoa Sơn kiếm pháp +15, Thủ Quyết Âm Tâm Bao Kinh +6)

Nội lực: 20

(chú thích: thuộc tính không chồng, chỉ lấy võ học gia tăng thuộc tính cực đại!)

Kiếm pháp: Hoa Sơn kiếm pháp (ưu tú võ học) (siêu phàm nhập thánh +15 lực lượng, tốc độ), Thái Nhạc Tam Thanh Phong (thượng thừa võ học) (thông hiểu đạo lí +12 lực lượng, tốc độ)

Nội công: Hoa Sơn tâm pháp (ưu tú võ học) (đả thông thứ hai đứng đắn Thủ Quyết Âm Tâm Bao Kinh + toàn bộ thuộc tính)

. .

Nhìn đã long trời lỡ đất thuộc tính mặt bản, Tiêu Thần cầm thật chặc chuôi kiếm, cười. Hai tháng mất ăn mất ngủ bế quan luyện công, để cho thực lực của hắn tăng lên nhiều lắm. Hơn nữa thuộc tính này mặt trên bảng biểu hiện thuộc tính, vẫn chỉ là căn bản thuộc tính.

Giờ phút này, hắn bên trong đan điền, đã có hai mươi cổ nội khí, mỗi một cổ nội khí dùng được, liền có thể để cho toàn bộ thuộc tính cũng tăng lên một

chút.

Nếu là hai mươi cổ nội khí toàn số bộc phát ra, toàn bộ thuộc tính sẽ gia tăng hai mươi điểm, thực lực cơ hồ bạo tăng gấp đôi!

Là lúc, đi trước Mậu thành báo thù!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Giết lên Võ Đang trụ sở, Tiêu Thần báo thù

Mậu thành, Võ Đang trú Mậu thành nơi làm việc.

Bên trong đại sảnh, Tạ Bất Phàm hướng Tề Phong thỉnh cầu nói: "Tề sư huynh, sư đệ ở Mậu thành ngốc trứ, trong lòng khó có thể yên lặng, kiếm pháp nửa bước không vào, vì vậy muốn trở về ta Võ Đang, dốc lòng luyện kiếm, mời Tề sư huynh thành toàn!"

Tạ Bất Phàm rốt cục chịu đựng không nổi loại này đau khổ cuộc sống, hai tháng này tới , đêm không thể say giấc, đứng ngồi không yên, thời thời khắc khắc cũng cảm giác có một đôi mắt đang âm thầm nhìn mình chằm chằm, thậm chí sợ không dám ra đường, sợ không biết từ chỗ nào bắn tới ám tiễn lấy hắn mạng nhỏ.

Cho nên hạ quyết tâm, khua lên dũng khí, hướng Tề Phong thỉnh cầu, để cho hắn rời đi Mậu thành, trở về Võ Đang tập võ. Nghĩ tới đây, Tạ Bất Phàm trong lòng lại là thở dài, nhớ ngày đó, hắn lòng tin bừng bừng còn chưa tiến vào tam lưu chi cảnh, liền thỉnh cầu đi tới Mậu thành, truyền lay động giang hồ.

Vừa bắt đầu, hắn Võ Đang đệ tử thân phận quả thật dùng tốt, đi tới chỗ nào, cũng là mọi người trông lại hâm mộ kính sợ ánh mắt. Nhưng gặp Tiêu Thần sau, đây hết thảy cũng thay đổi. Võ Đang đệ tử thân phận không có cho hắn bất kỳ cảm giác an toàn, thậm chí là, bởi vì Võ Đang, để cho hắn bắt đầu đứng ngồi không yên, thời thời khắc khắc lo lắng lên tự thân an toàn đã dậy.

Hắn bắt đầu đem toàn bộ trách nhiệm trốn tránh đến Võ Đang trên người, nếu không phải Võ Đang phát ra cái kia nội bộ truy nã Hoa Sơn dư nghiệt treo giải thưởng, hắn như thế nào lại chịu đựng không nổi hấp dẫn, đi tố giác Tiêu Thần là Hoa Sơn dư nghiệt thân phận đâu?

Hết thảy đều do Võ Đang, nếu không phải Võ Đang, hắn cũng sẽ không tố giác Tiêu Thần, càng sẽ không đem đắc tội Tiêu Thần, đưa đến hắn chọc cho ra đời chết chi thù, bất kể đi tới chỗ nào, cũng bội cảm bất an.

Tề Phong thật không có nghĩ nhiều như vậy, nhìn thật sâu Tạ Bất Phàm một cái, trực tiếp vạch trần Tạ Bất Phàm ý nghĩ trong lòng, nói thẳng: "Tạ sư đệ này vẫn là đang sợ kia Hoa Sơn dư nghiệt đi? Muốn trở về ta Võ Đang tránh tai nạn đi? Hừ, thật là một bọn hèn nhát! Kia Hoa Sơn dư nghiệt có cái gì đáng sợ? Sống ở chỗ này, có ta Võ Đang nhiều như vậy đệ tử, đủ mỗ cũng không tin kia Hoa Sơn dư nghiệt thực có can đảm đánh tới lấy ngươi mạng nhỏ!"

Nói này, Tề Phong nhất thời không có bao nhiêu cùng Tạ Bất Phàm dây dưa tâm tư, lúc này phủi cự tuyệt nói: "Trở về Võ Đang ngươi cũng đừng nghĩ rồi, không có ở Mậu thành ngốc đầy đủ thời gian, ngươi căn bản là kết thúc không thành nhiệm vụ!"

"Tề sư huynh. . " Tạ Bất Phàm nghe được cự tuyệt, trong lòng chính là quýnh lên, không nhịn được nghĩ muốn tiếp tục cầu tình . Đủ phong tại chỗ thấy chán, phất tay, lạnh lùng nói: "Đừng nói dư thừa nói nhảm, nên như thế nào liền như thế nào, trở về Võ Đang chuyện, nghĩ cũng đừng nghĩ. Nơi này có ta Tề Phong ở chỗ này, ai dám tới ta Võ Đang giương oai? !"

Nói thế mới vừa nói ra, đột nhiên cửa truyền đến một trận tiếng động lớn tiếng ồn ào: "Người nào? Dám xông loạn ta Võ Đang nơi trú ẩn? !"

Lại nghe được một tiếng khinh thường cười to: "Võ Đang? Ha ha ha, hôm nay Tiêu mỗ tiền lai, tìm chính là các ngươi Võ Đang! Không những muốn xông , lại muốn giết ngươi Võ Đang người!"

Vừa dứt lời, đột nhiên truyền đến mấy tiếng tiếng kêu thảm thiết!

Tạ Bất Phàm thậm chí mạnh mẽ run lên, cả người phát run, vẻ mặt thất kinh, sợ hãi bất an ồn ào kêu to lên: "Là Tiêu Thần, hắn trở lại! Hắn đến đây báo thù!"

Tề Phong sắc mặt một thần, mặt đen lên, cũng lười nhìn Tạ Bất Phàm hắn bị làm cho sợ đến chân mềm bộ dạng, lúc này đem treo trên tường kiếm một nhổ ra , đối Tạ Bất Phàm hét lớn một tiếng: "Theo ta ra đi xem một chút!"

Lôi kéo Tạ Bất Phàm liền chạy thẳng tới cửa phủ đi, đường xá thượng, cùng hắn khác hai vị họ Lý họ Trịnh sư huynh hội hợp, lúc này mừng rỡ, lớn tiếng chào hỏi: "Lý sư huynh Trịnh sư huynh các ngươi tới vừa lúc, kia Hoa Sơn dư nghiệt xuất hiện! Chúng ta cái này đi, đưa bắt lại!"

Khác hai vị Võ Đang đệ tử, gật đầu, không nói một phát, cước bộ như bay, chạy thẳng tới cửa phủ. Còn chưa tới cửa phủ, liền thấy mấy tên Võ Đang đệ tử, đang vây công một gã bạch y sức lực dùng thiếu niên. Đột nhiên tuy là vây công, thiếu niên kia cũng là đại chiếm thượng phong, trường kiếm đột nhiên chấn động, đem mấy tên Võ Đang đệ tử cho đẩy lui, trường kiếm vung lên.

Phốc phốc phốc!

Chỉ thấy kiếm quang chợt lóe, trường kiếm đã cắt vỡ kia mấy tên Võ Đang đệ tử cổ họng, tất cả đều phún huyết ngã xuống đất, giãy dụa chốc lát, lúc này bị mất mạng!

Tề Phong mấy người thấy vậy con mắt xích muốn nứt, hai mắt đỏ bừng vô cùng phẫn nộ, tại chỗ nhận ra này thiếu niên áo trắng, chính là hai tháng trước bị bọn họ đuổi giết, đột nhiên biến mất biệt tích hai tháng lâu Tiêu Thần.

Chẳng qua là lại một lần nữa gặp mặt, bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, cánh phải dùng phương thức này gặp mặt. Tiêu Thần cái này Hoa Sơn dư nghiệt, quả thực to gan lớn mật, cánh trực tiếp giết lên Võ Đang nơi trú ẩn, tình hình này, hiển nhiên là muốn muốn đưa bọn họ Võ Đang trú địa trên dưới, toàn bộ giết sạch báo thù!

Tức giận ngoài, Tề Phong trong lòng ba người cũng là rùng mình, từ mới vừa rồi Tiêu Thần xuất kiếm, dễ dàng đem mấy tên Võ Đang đệ tử cho một kiếm chém giết, hiển nhiên kia tu vi đã bước vào tam lưu chi cảnh, trở thành một gã cùng bọn họ không khác tam lưu cao thủ!

"Tiêu Thần, là Tiêu Thần! " đi theo Tề Phong phía sau Tạ Bất Phàm, một cái nhìn thấy xông vào Võ Đang nơi trú ẩn, giết lên cửa người, đúng là hắn những này qua tới vẫn làm cơn ác mộng Tiêu Thần, lúc này một trận chân mềm, hoảng sợ bất an, chỉ vào Tiêu Thần thất thanh quát to một tiếng.

. .

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết Võ Đang hạ viện bất nhập lưu đệ tử, đạt được một ngàn kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết Võ Đang hạ viện bất nhập lưu đệ tử, đạt được một ngàn kinh nghiệm chiến đấu.

Đánh chết Võ Đang hạ viện bất nhập lưu đệ tử, đạt được một ngàn kinh nghiệm chiến đấu.

. .

Đánh chết Võ Đang hạ viện bất nhập lưu đệ tử, đạt được một ngàn kinh nghiệm chiến đấu.

Nghe được hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, xác nhận mấy tên Võ Đang đệ tử bị mất mạng, Tiêu Thần lúc này mới quay đầu vào bên trong nhìn lại, một cái trông thấy ban đầu vây công của mình ba gã Võ Đang tam lưu cao thủ, còn có bán đứng hắn Tạ Bất Phàm. Khóe miệng nhẹ nhàng kiều, lộ ra một nhàn nhạt nụ cười: "Tạ Bất Phàm, chúng ta lại gặp mặt!"

Thực lực đại tiến chính mình, Tiêu Thần lúc này rời đi bế quan hai tháng đất, ra khỏi núi, liên chạy mấy trăm dặm hướng Mậu thành đánh tới.

Lối của hắn ở bên trong, nghĩ tới rất nhiều biện pháp, nên như thế nào báo thù. Tỷ như hạ độc, ám sát, âm thầm bắn tên chờ một chút cách, bất quá cuối cùng hắn hay là quyết định trực tiếp giết lên Võ Đang nơi trú ẩn.

Còn có cái gì báo thù phương thức, so ra mà vượt trực tiếp giết vào Võ Đang nơi trú ẩn, quang minh chánh đại, trước mắt bao người, một kiếm chém xuống cừu nhân đỉnh đầu hơn sảng khoái, hơn có thể phát tiết trong lòng mình hận ý đâu?

Về phần nguy hiểm, hắn cũng nghĩ tới, nhưng hắn có đầy đủ lòng tin, coi như là báo thù không được , cũng có thể bằng vào trong tay mình chi kiếm, thong dong chạy trốn, viễn độn ngàn dặm.

Lần này giết lên cửa, nhìn như rất là cuồng vọng, nhưng cũng là Tiêu Thần thâm tư thục lự kết quả, Võ Đang ngoài cửa, đã sớm trói lại thót ngựa. Bất kể là trả thù được quả, hay là trả thù không có kết quả, hắn cũng hoàn toàn đắc tội Võ Đang cửa này đại phái.

Kim Môn võ lâm đất, đã không có hắn Tiêu Thần dung thân đất, hắn đã chuẩn bị xong, sau khi chuyện thành công, liền lập tức bỏ trốn mất dạng, chạy trốn tới Đại Đường đi.

Thần Châu rất lớn, Võ Đang tuy mạnh, nhưng cũng không có thể lấy thúng úp voi!

Đây cũng là Tiêu Thần dám giết thượng Võ Đang nơi trú ẩn, chính tay đâm cừu địch nguyên nhân!

"Ngươi. . Ngươi. . " Tạ Bất Phàm nghe được Tiêu Thần chào hỏi, càng sâu cắt cảm nhận được Tiêu Thần kia nhàn nhạt mỉm cười trong, lộ ra lành lạnh sát ý, hù đích hơi bị chân mềm, lúc này đặt mông tế ngã trên đất, chỉ vào Tiêu Thần nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Chiến Võ Đang tam lưu, chém liên tục ba người

"Hừ, khá lắm Hoa Sơn dư nghiệt, quả thật là kiệt ngao bất tuần, cánh dám như thế lớn lối cuồng vọng, giết lên ta Võ Đang trụ sở, đưa tới cửa. Chẳng lẻ ngươi cho rằng ngươi bước vào tam lưu chi cảnh, ta Võ Đang liền không làm gì được ngươi? Hoa Sơn dư nghiệt, quả thật hay là cuồng vọng như vậy, hôm nay đủ mỗ chắc chắn ngươi bắt lại, ngươi trốn không thoát! " Tề Phong đột nhiên hét lớn một tiếng, chỉ vào Tiêu Thần chính là một bữa, nghĩa chánh ngôn từ quát mắng.

Để cho Tiêu Thần đem lực chú ý từ Tạ Bất Phàm trên người dời đi tới đây, thật sâu nhìn Tề Phong ba người một cái, không nhịn được cười lớn lên, trong tươi cười tràn đầy khinh bỉ.

"Ngươi cười cái gì? " Tề Phong hừ lạnh một tiếng.

"Ta cười ngươi Võ Đang quá dối trá, ta cười ngươi Võ Đang ngoài mặt nghĩa chánh ngôn từ, âm thầm lại được ác tha chuyện! Nếu là bàn về da mặt cuối cùng, nhất dối trá người, ngươi Võ Đang người, hoàn toàn xứng đáng! " Tiêu Thần khinh miệt cười một tiếng, không chút khách khí nói thẳng quát lớn.

"Ngươi. " Tề Phong nghe được tức một trận bộ ngực sôi trào, nắm thật chặc trường kiếm, kiếm chỉ Tiêu Thần, lớn tiếng kêu lên: "Nhục ta Võ Đang, Hoa Sơn dư nghiệt, ngươi hôm nay hẳn phải chết! Hẳn phải chết! Hẳn phải chết!"

"Giết hắn rồi!"

Vừa dứt lời, khác hai gã họ Lý cùng Trịnh Võ Đang đệ tử, lúc này đồng loạt rút kiếm, cùng Tề Phong cùng nhau, ba người tung người nhảy, hướng Tiêu Thần đâm tới.

Đối mặt ba người liên thủ, Tiêu Thần thần sắc lạnh nhạt, ở vô hai tháng trước vẻ ngưng trọng, mà là khinh miệt nhìn ba người một cái, cười: "Lấy nhiều công thủ, đây chính là ngươi Võ Đang phong phạm sao? Bất quá, người khác sợ ngươi Võ Đang, Tiêu mỗ có thể không sợ! Càng sẽ không sợ các ngươi ba người!"

Lúc này dẫn trường kiếm, đối mặt ba người liên thủ vây công, không lùi mà tiến tới, cầm kiếm giết đi tới.

Đang đang đang!

Tề Phong ba người xuất kiếm tất cả đều cực nhanh, nhiều chiêu tàn nhẫn, tất cả đều không để lối thoát, hiển nhiên có thể thấy được, đây là muốn dồn Tiêu Thần hon tử địa.

Tiêu Thần cười lạnh, không sợ hãi, hắn xuất kiếm ngược lại hơn tàn nhẫn, kiếm kiếm nhắm thẳng vào ba người chỗ yếu hại. Đối mặt ba người vây công, đem kiếm tốc độ thi triển đến mức tận cùng, từng đạo kiếm quang, điên cuồng hướng ba người bao phủ đi.

Mỗi ra một kiếm, cũng là muốn mạng chi kiếm!

Không có ra một chiêu, cũng muốn đoạt kẻ địch tánh mạng người!

Thế cho nên, bốn người chiến đấu, vừa bắt đầu hãy tiến vào gay cấn giai đoạn, cũng không thấy cái gì kiếm pháp chi tinh diệu, mà cũng là liều mạng chi chiêu.

Ba gã Võ Đang tam lưu cao thủ vây công dưới, Tiêu Thần cũng không rơi vào hạ phong, điên cuồng vận chuyển bên trong đan điền nội khí, du tẩu toàn thân, điên cuồng bộc phát ra đánh.

Hai mươi cổ nội khí gia dưới, hắn một kiếm lực đạo, cũng không so sánh với Tề Phong trong ba người bất luận kẻ nào sai, ngược lại hắn kiếm thuật vô cùng tốt, vừa bởi vì học Hoa Sơn thượng thừa kiếm pháp « Thái Nhạc Tam Thanh Phong » . Hơn nữa, Hoa Sơn kiếm pháp vốn là dùng kỳ hiểm đoạt tánh mạng người chi kiếm pháp, cực độ thích hợp này liều mạng chiến đấu. Mà Võ Đang kiếm pháp, thì tính tình ôn hòa , chủ cho phòng ngự.

Ba người bất kể như thế nào đánh ra tàn nhẫn chiêu số, đều đều không thể cùng Tiêu Thần có thể sánh bằng!

Dần dần, Tiêu Thần chiếm cứ lấy thượng phong, lực áp ba người. Mà ba người kiếm trung giết tính giảm bớt, bắt đầu điên cuồng xuất kiếm ngăn cản.

Túc túc đánh nửa nén hương thời gian, Tiêu Thần vậy lâu công không được, không khỏi nhíu mày. Võ Đang kiếm pháp không hổ là để phòng ngự nổi tiếng hậu thế, đầu tiên ba người bởi vì nghĩ đoạt tính mạng hắn, bị hắn chiếm cứ thượng phong.

Chỉ khi nào Võ Đang ba người bắt đầu phòng ngự đứng lên, cánh như xác rùa đen bình thường, lúc này đục lỗ. Thậm chí là Võ Đang kiếm pháp sơ hở cực ít, coi như là có sơ hở, cũng khó mà công kích nhận được. Hơn nữa ba người lẫn nhau phòng thủ, này càng đánh xuống, Tiêu Thần ngược lại thủ thắng tỷ lệ càng ít!

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần trong lòng không khỏi bắt đầu lo lắng.

Hắn lần này tiền lai, nhưng là cho mình làm đủ đường lui, một khi đắc thủ, liền viễn độn ngàn dặm, chạy ra Kim Môn võ lâm phạm vi thế lực, trốn vào Đại Đường cảnh nội.

Nhưng hôm nay nếu là không có đem ba người bắt lại, không có đem Tạ Bất Phàm chém giết, báo không được thù. Sau này mấy tên cừu địch có phòng bị, muốn lần nữa trả thù, nhưng cũng có chút khó khăn!

Thậm chí lúc nào lại có thể đủ nhìn thấy bọn họ, cũng không biết!

Báo thù cơ hội một khi mất đi, liền khó có thể lần nữa tìm được bốn người này cũng tụ tập ở một khối cơ hội!

Cơ hội lần này tuyệt không có thể mất đi!

Tuyệt không có thể mất!

Hôm nay nhất định phải thành công đắc thủ, đem bốn vị cừu địch hết thảy chém giết!

Trong giây lát, Tiêu Thần ở trong nội tâm, điên cuồng hét lên đứng lên, ra sức reo hò. Đương gia trong lòng hạ quyết tâm, nắm chặc chuôi kiếm, trong con ngươi hàn mang chợt lóe, khí thế đột nhiên một thắng!

Hắn cảnh đem bên trong đan điền, hai mươi cổ nội khí, toàn bộ dùng được, hoàn toàn bạo phát ra!

"Không ổn! " Tề Phong quát to một tiếng Không ổn, đang muốn chào hỏi hai người khác bứt ra thối lui, tránh kẻ địch phong mang. Chỉ cần tránh né rụng Tiêu Thần lần này bộc phát, Tiêu Thần chi mệnh, liền rơi vào bọn họ trên tay!

Đột nhiên, hắn hay là gọi quá chậm, Tiêu Thần một bộc phát, toàn thân thuộc tính cơ hồ tăng vọt gấp đôi, thực lực tăng cường.

Chỉ là một kiếm, rung động!

Tốc độ lực đạo, tất cả đều là lúc trước gấp hai nhiều!

Hơn bởi vì hắn nội khí nói bộc phát liền bộc phát, không có gì kéo dài thời gian, để cho Tề Phong ba người phản ứng không kịp. Đợi kịp phản ứng, Tiêu Thần đã xuất kiếm!

Một kiếm này, hung mãnh lực đạo, lập tức đem ba người trường kiếm cho đẩy ra, phòng ngự mất đi hiệu quả, trung môn mở rộng ra!

Tiêu Thần tinh quang chợt lóe, lúc này đánh về phía Tề Phong xuất liên tục ba kiếm!

Đây chính là Hoa Sơn thượng thừa kiếm pháp « Thái Nhạc Tam Thanh Phong » chế địch tuyệt kỷ, một kiếm nhanh hơn một kiếm mau, một kiếm nhanh hơn một kiếm mạnh.

Như thủy triều nếu như chân chính núi lớn!

Thật giống như một tòa vừa một tòa núi lớn oanh tới đây, hơn nữa phía sau một tòa núi lớn so sánh với trước một tòa núi lớn nặng hơn!

Đang đang đang!

Tề Phong điên cuồng vận khởi nội khí ngăn cản, đột nhiên không ngừng bị oanh lui, ba kiếm sau khi, lúc này bị oanh phi đánh vỡ phòng, ngã nhào trên đất, phốc một ngụm đại máu phun ra, người bị thương nặng, vẻ mặt thảm sắc, mặt như giấy mỏng!

Ba kiếm lập công, Tiêu Thần mừng rỡ, tinh quang chợt lóe, ngồi trong cơ thể nội khí trong khoảng thời gian ngắn còn chưa tiêu hao hết tất, lúc này hướng về phía hai người khác, vậy phát động Thái Nhạc Tam Thanh Phong tuyệt kỷ!

Một người ba kiếm, hai người sáu kiếm!

Sáu kiếm sau, Võ Đang này ba gã tam lưu cao thủ, tất cả đều oanh phi trên mặt đất, người bị thương nặng, vẻ mặt thảm sắc!

"Hừ, đi chết đi!"

Một trận đại bộc phát, hai mươi cổ nội khí, cơ hồ hao tổn đi hai phần ba, còn sót lại một phần ba. Hơn bởi vì bộc phát, Tiêu Thần trong đầu chấn động

mê muội cảm giác đánh tới, thiếu chút nữa đứng không vững.

Ổn định sàn xe, nhìn về ngã xuống đất ba người, trong mắt hàn mang chợt lóe, hắn lại vậy sẽ không làm cho địch nhân lật bàn cơ hội chuyện ngu xuẩn.

Không nói hai lời, dẫn kiếm nhào tới, liên tiếp chạy tới ba người trước người, đối ba trong dân cư sợ hãi vừa tức giận cảnh cáo mắt điếc tai ngơ.

"Ta Võ Đang sẽ không bỏ qua ngươi!"

Lúc này nâng kiếm, hung hăng đâm tới!

Phốc phốc phốc!

Tất cả đều đâm thủng ba người lồng ngực, đâm rách kỳ tâm bản, trong miệng phún huyết, giãy dụa chốc lát, ba người kêu thảm một tiếng, tất cả đều đỉnh đầu nghiêng một cái, bị mất mạng.

Võ Đang ba gã tam lưu cao thủ, liên tiếp bị chém!

Tiêu Thần chém liên tục ba người!

Hệ thống đề kỳ:

Chém giết Võ Đang tam lưu cao thủ, đạt được một vạn kinh nghiệm chiến đấu.

Chém giết Võ Đang tam lưu đệ tử, đạt được một vạn kinh nghiệm chiến đấu.

Chém giết Võ Đang tam lưu đệ tử, đạt được một vạn kinh nghiệm chiến đấu.

Hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, ba vị Võ Đang tam lưu cao thủ tất cả đều bị mất mạng, bị tay mình lưỡi dao, Tiêu Thần trong lòng cười to, ánh mắt nhìn về một bên đầy mặt vẻ kinh hãi muốn chết Tạ Bất Phàm, cười lạnh một tiếng, lúc này dẫn rỉ máu trường kiếm, hướng kia đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Chính tay đâm cừu địch, nghênh ngang rời đi

"Đừng. . Đừng giết ta! " thấy Tiêu Thần dẫn rỉ máu kiếm hướng chính mình đi tới, đặc biệt là nhìn Tề Phong sư huynh ba người bị Tiêu Thần trảm dưới kiếm, Tạ Bất Phàm cực sợ, trong lòng kinh hãi muốn. Vừa kinh hãi Tiêu Thần thực lực tiến bộ cực nhanh, sợ hơn Tiêu Thần muốn lấy hắn mạng nhỏ.

"Không giết ngươi? Hừ, vậy ngươi nói ra một cái không giết ngươi lý do! " Tiêu Thần mặt không chút thay đổi, cười lạnh một tiếng, một đôi tròng mắt, ngó chừng Tạ Bất Phàm, tràn đầy lành lạnh sát ý, còn có nồng đậm hận ý.

"Không giết của ta lý do. . " Tạ Bất Phàm hơi sửng sờ, trầm tư suy nghĩ, suy tư chốc lát, vẫn tìm không ra một cái Tiêu Thần không giết lý do của hắn. Tiêu Thần cười lạnh một tiếng, lúc này hướng hắn đi tới, nhìn Tiêu Thần cách cách mình càng ngày càng vào, thậm chí trên thân kiếm giọt rơi xuống máu, lắp bắp đến trên người hắn, Tạ Bất Phàm đầu đầy mồ hôi.

Mồ hôi như mưa giọt một loại rơi xuống, trầm tư suy nghĩ, điên cuồng chuyển động đầu, lo lắng vạn phần muốn tìm ra một cái Tiêu Thần không giết lý do của hắn.

Thấy Tạ Bất Phàm hồi lâu vậy nói không ra lời một lý do tới , Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, cũng lười cùng Tạ Bất Phàm tiếp tục dây dưa đi xuống, lúc này dẫn kiếm, trên thân kiếm máu ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng, lóe ra đẹp đẻ vẻ đẹp.

Tạ Bất Phàm một cái run run, đột nhiên kêu lên: "Tiêu Thần, ta và ngươi cùng là ngoạn gia, là cùng một loại người, ngươi không thể giết ta! Chúng ta cũng là địa cầu thượng đồng hương đâu rồi, ngươi không thể giết ta! Ngươi không thể giết ta!"

"Cùng là ngoạn gia. . " Tiêu Thần lẩm bẩm một tiếng, tựa hồ đang suy tư.

Tạ Bất Phàm thấy vậy ánh mắt sáng lên, thần sắc càng ngày càng kích động, tựa hồ tìm được rồi một cái tuyệt diệu lý do, lúc này khải khải mà nói, chân tâm thật ý nói: "Tiêu Thần ta và ngươi đồng thời ngoạn gia, ở cái thế giới xa lạ này, chúng ta phải làm liên thủ cùng nhau, cùng chung đối phó địch nhân.

Mà không phải phía sau cánh cửa đóng kín, tự giết lẫn nhau. Nếu là chúng ta ngoạn gia hôm nay ngươi giết ta, ngày mai ta giết ngươi, như vậy giết đi xuống, khởi không phải người người cũng muốn xong đời?"

"Ha ha ha! " Tạ Bất Phàm nói đến đây, Tiêu Thần đột nhiên cười lên ha hả, tiếng cười tràn đầy bi phẫn, tựa hồ nghe thấy cõi đời này nhất quái đản nói như vậy.

"Ngươi cười cái gì? " Tạ Bất Phàm co lại cổ, Tiêu Thần này tiếng cười lớn, làm hắn cảm thấy sợ.

"Ta cười cái gì? " Tiêu Thần cười lạnh, đầy mặt sương lạnh nhìn Tạ Bất Phàm, lạnh giọng quát lớn: "Ngươi bán đứng ta, ngươi có thể tưởng tượng đến ta và ngươi cùng là ngoạn gia thân phận? Ngươi bán đứng ta, có từng nghĩ đến ta và ngươi là đồng hương? Ngươi bán đứng ta, có từng nghĩ đến ta chờ không thể tự giết lẫn nhau?"

"Nhưng là ngươi không nghĩ tới, đem ta bán đứng kiền kiền thúy thúy, muốn đẩy ta vào chỗ chết! Ngã hôm nay, ngươi lại có thể đổi trắng thay đen, nói gì đồng thời ngoạn gia đứng lên! Ngươi bán đứng ta, đồng thời ngoạn gia này thân phận, ngươi sao không nhớ được lên? Hiện tại lại còn có mặt, đem này tìm ra, cho rằng lý do!"

"Tạ Bất Phàm, ta cười ngươi người này da mặt quá dầy, ta cười ngươi vô liêm sỉ, ta cười ngươi đổi trắng thay đen, ta cười ngươi tự cho là thông minh, ta cười ngươi chính là cái ngu ×!"

". . . " Tạ Bất Phàm không phản bác được.

"Không phản đối đi? Nếu không phản đối, ngươi cái này an tâm lên đường đi! Có lẽ chết đi sau, là có thể rời đi cái thế giới này, rời đi cái này tàn khốc giang hồ, trở lại kia rốt cuộc không cần ngày đêm lo lắng tánh mạng an nguy, không cần lo lắng bị bán đứng địa cầu. . " Tiêu Thần cười lạnh một tiếng, trong lòng thở dài, vung lên trường kiếm trong tay, trong lòng có chút giãy dụa. Đối với giết Tạ Bất Phàm cái này đồng thời ngoạn gia người, để cho hắn khó có thể nhẫn tâm ra tay độc ác.

Phù phù!

Tạ Bất Phàm thần sắc sợ hãi, lúc này liền lăn một vòng, quỳ rạp xuống Tiêu Thần trước người, vẻ mặt cầu khẩn nói: "Tiêu Thần tha ta, tha cho ta đi! Bất kể ngươi để cho ta làm cái gì, chỉ cần ngươi có thể đủ tha cho tính mạng của ta, ta sẽ làm tất cả! Cho dù là lên núi đao xuống biển lửa, làm trâu ngựa cho ngươi, ta cũng vậy sẽ giúp ngươi! Ngươi không phải là Hoa Sơn đệ tử sao? Ngươi Hoa Sơn cùng ta Võ Đang đối địch, ta Tạ Bất Phàm có thể cho ngươi cho rằng nội ứng, giúp ngươi mật báo, ta Tạ Bất Phàm hay là rất hữu dụng, tha cho ta đi. . ."

"Kể từ khi ngươi phản bội ta sau, ta liền đối với ngươi mất đi hết thảy tín nhiệm. . . " Tạ Bất Phàm nói rất để cho Tiêu Thần động tâm, nhưng vẫn làm cho hắn thở dài than thở, vẻ mặt lành lạnh nhìn Tạ Bất Phàm, tiếp tục nói: "Hơn nữa, ngươi người này để cho ta rất khinh bỉ!"

"Khinh bỉ? " Tạ Bất Phàm lúc này thân thể mềm nhũn, ngồi dưới đất, tựa hồ mất đi tất cả khí lực. Tiêu Thần ý ở ngoài lời, hắn làm sao sẽ không rõ? Lúc này vẻ mặt trắng bệch, thất hồn lạc phách.

"An tâm lên đường đi! " Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, trong lòng hung ác, lại không cái gì chần chờ, lúc này giương kiếm một đâm.

Phốc!

Ngay giữa đâm vào Tạ Bất Phàm trái tim, đem một kích trí mạng, nhìn tận mắt Tạ Bất Phàm ngã trong vũng máu.

Hệ thống đề kỳ:

Đánh chết Tạ Bất Phàm (ngoạn gia), đạt được một ngàn kinh nghiệm chiến đấu.

Thân thiết hơn tai nghe thấy hệ thống xác nhận hắn chết, Tiêu Thần trong lòng khẽ thở dài một hơi, báo thù sau khi thành công, đích thân đem Tạ Bất Phàm cái này bán đứng phản bội người của hắn cho chém giết, nhưng trong lòng hắn cũng không có sở trong tưởng tượng cái kia sao sướng khoái, càng không có báo thù sau khi thành công mừng rỡ như điên, chỉ có nhàn nhạt ưu thương.

Như là trước kia, hắn làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, chính mình thế nhưng sẽ đối với ngoạn gia xuất thủ. Nhưng hôm nay, hắn rốt cục thì bước ra một bước này.

Nhân tại giang hồ, thân bất do kỷ.

Tiêu Thần càng phát ra thấm thiết có thể cảm thụ được, những lời này, thể hiện chính là cỡ nào bất đắc dĩ. Ở trong giang hồ, trà trộn bất quá ngắn ngắn chưa tới nửa năm thời gian, Tiêu Thần liền phát hiện, chính mình càng phát ra không giống như mình trước kia.

Chính mình thay đổi, tất cả ngoạn gia cũng thay đổi!

Cũng không biết, ở nơi này giang hồ ở trà trộn mấy chục năm sau, lại sẽ ra sao loại tình cảnh, đại gia vừa sẽ biến thành cái dạng gì?

Trong lòng có cổ không khỏi phiền muộn. .

Trong lòng giết tính biến mất sạch sẽ, ngửng đầu lên nhìn về Võ Đang biệt viện chỗ sâu, lại có thật nhiều Võ Đang đệ tử, vẻ mặt hoảng sợ nhìn hắn.

Nhưng hắn cũng không có lúc đến, vẻ này tràn đầy trong lòng, muốn đem Võ Đang biệt viện trên dưới, toàn bộ diệt khẩu sát cơ. Thở dài một tiếng, không hề nữa để ý tới những người này, đem kiếm vào vỏ, lần nữa nhìn thật sâu Tạ Bất Phàm thi thể một cái, lúc này xoay người rời đi, đi ra Võ Đang biệt viện, cõi đã sớm chuẩn bị tốt đại mã, một đường lao ra Mậu thành, hướng nơi xa bỏ chạy.

Thấy Tiêu Thần này sát thần rời đi sau, may mắn còn sống sót Võ Đang đệ tử, lúc này mới kinh hồn táng đảm đi ra, đi tới lúc trước, Tiêu Thần chiến đấu nơi, lúc này trông thấy Tề Phong Tạ Bất Phàm bốn người thi thể, lúc này bối rối kêu to: "Nhanh chóng nhanh chóng hướng về phía trước bẩm báo, Hoa Sơn dư nghiệt Tiêu Thần, tiến vào ta Võ Đang Mậu thành biệt viện, đem thượng viện đệ tử Tề sư huynh, Lý sư huynh, Trịnh sư huynh, còn có hạ viện đệ tử Tạ sư huynh cho sát hại!"

"Mau bẩm báo, khẩn cấp cầu viện!"

"Mau!"

Võ Đang biệt viện may mắn còn sống sót đệ tử một trận bối rối, thất kinh, luống cuống tay chân, vội vàng phát ra bồ câu đưa tin cầu viện.

Đồng thời, Hoa Sơn đệ tử Tiêu Thần, một người một kiếm giết lên Võ Đang biệt viện, chính tay đâm cừu địch chuyện, vậy trong nháy mắt truyền khắp cả Mậu thành, khiến cho Mậu thành trên dưới, một mảnh xôn xao, lại càng nhấc lên dư luận xôn xao.

Trà tứ tửu lâu bên trong, vô số người giang hồ tụ tập, rối rít đối Mậu thành hôm nay phát sinh chuyện, nghị luận rối rít.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Cả thành oanh động, Hoa Sơn vứt bỏ đồ

"Các ngươi đều nghe nói sao? Ta Mậu thành Võ Đang biệt viện, bị cho chọn lấy. Võ Đang bên trong biệt viện tam đại tam lưu cao thủ, tất cả đều bị chém!"

"Chuyện này náo động tĩnh quá lớn, có thể nào không biết? Tiến vào Võ Đang biệt viện người, chính là Hoa Sơn đệ tử. Võ Đang đuổi giết Hoa Sơn đệ tử, muốn đuổi tận giết tuyệt, trong đó ân oán, đã sớm ở trên giang hồ huyên mọi người đều biết. Bất quá, tên này tên là Tiêu Thần Hoa Sơn đệ tử, quả nhiên là lợi hại. Hai tháng trước, còn chưa vào tam lưu chi cảnh, liền bị Võ Đang biệt viện tam đại tam lưu cao thủ cho vây công. Thành công phá vòng vây, chạy ra đuổi giết sau, cũng không đi xa. Mà là tìm một chỗ, len lén đóng giam lại. Hôm nay tu vi tiến nhanh, bước vào tam lưu chi cảnh, lập tức sẽ giết trở lại!"

"Đúng vậy a, ban ngày ban mặt, trước mắt bao người, một người một kiếm tiến vào Võ Đang biệt viện, đem Võ Đang biệt viện tam đại tam lưu cao thủ, nhất nhất chém giết. Mặc dù đối với kia hung tàn trình độ rất không nhận khả, nhưng này Tiêu Thần quả thật là một cái nhân vật, chỉ dựa vào này quyết đoán, ta chờ liền bội phục ngũ thể đầu địa. Nếu là mỗ đắc tội võ đương, đương nay ta Kim Môn võ lâm đệ nhất đại phái, hừ hừ, cần phải bỏ trốn mất dạng, viễn độn ngàn dặm, ẩn chạy trốn giang hồ không thể, nào dám ra hành tẩu giang hồ? Lại không dám làm ra giết lên Võ Đang biệt viện, chịu lưỡi dao cừu nhân chuyện!"

"Thống khoái a, này Tiêu Thần làm được chuyện này, nghe được người liền cảm giác trong lòng thống khoái. Có thù tất báo, có oan báo oan, đây chẳng phải là ta chờ người tập võ, nhất hướng tới chuyện? Còn đây là chân hào kiệt, khoái ý ân cừu!"

"Đúng vậy a, Hoa Sơn mặc dù bị diệt môn hồi lâu, nhưng là kia khoái ý ân cừu tính cách, nhưng vẫn bị may mắn còn sống sót Hoa Sơn đệ tử cho bảo lưu lấy. Thật không không thể không khiến người giơ lên một cái ngón tay cái a!"

Tửu lâu bên trong, đông đảo dẫn đao kiếm giang hồ mọi người, rối rít nghị luận, bình luận chuyện này. Lúc này, có một vị những người nghe, vẻ mặt mê hoặc nói: "Nghe các ngươi nói như vậy, bản thân ta tò mò rồi, ban đầu Hoa Sơn cũng không phải là Võ Đang cho diệt, sao Võ Đang người, vì sao phải đuổi giết Hoa Sơn đệ tử đâu? Hơn nữa còn là một bộ muốn đuổi tận giết tuyệt bộ dạng đâu?"

Lại có một người tiếp lời nói "Cụ thể sự tình ta chờ vậy cũng không hiểu biết, chuyện năm đó quá khứ đích thật sự là quá xa xưa rồi, cũng chỉ có năm đó người trong cuộc mới biết hiểu, ta chờ nói ra, cũng bất quá là tin vỉa hè thôi. Bất quá, ta nghe quá tin đồn, không biết các ngươi có tin hay không?"

"Khác treo ngược ta chờ khẩu vị rồi, nói mau đi! " mọi người rối rít nhướng mày, tò mò thúc giục.

"Ha ha, chuyện này ngàn vạn cũng đừng truyền đi, chẳng qua là giang hồ tin đồn thôi. Nghe nói Võ Đang sở dĩ sẽ đối Hoa Sơn đuổi tận giết tuyệt, tất cả đều bởi vì một người. Này một người họ thậm tên người nào, ta đừng nói rồi, giờ phút này chiếm cứ Võ Đang địa vị cao, quyền cao chức trọng, đắc tội

người này, ta cũng không muốn cùng Hoa Sơn người giống nhau, bị Võ Đang khắp thiên hạ đuổi giết! " người nọ thấp giọng nói.

"Mau nói điểm chính! " mọi người nghe được một nửa, đều vì bất mãn, lần nữa thúc giục.

Người nọ giơ lên ngón tay, hư hư một tiếng, hạ giọng, rồi mới lên tiếng: "Nghe nói người nọ là Hoa Sơn vứt bỏ đồ, ba hơn bốn mươi năm trước, bởi vì cùng vị kia Hoa Sơn danh chấn giang hồ, tung hoành vô địch Lâm chưởng môn có chút ân oán, bị đuổi ra khỏi Hoa Sơn. Cũng không biết làm sao vào tới Võ Đang môn hạ, lúc trước ở trên giang hồ vẫn không có tiếng tăm gì, chẳng qua là ba hơn mười năm trước, Hoa Sơn Lâm chưởng môn vô cớ mất tích, rồi sau đó liền xảy ra ba mươi năm trước, đường đường Hoa Sơn, bị diệt môn thảm án. . . Sau, kia Hoa Sơn vứt bỏ đồ, bắt đầu ngầm phát động người, nơi đuổi giết Hoa Sơn đệ tử, thậm chí có lúc, lại sẽ đích thân nâng kiếm đuổi giết. . ."

"Thượng Quan Bá mạnh! " trong có một người, vừa nghe, lúc này không nhịn được kêu lên.

Người nọ cười ha ha, chỉ vào người nọ kêu lên: "Ha ha, đây cũng là ngươi nói ha ha, ta cũng không nói!"

". . " trong người nọ vội vàng che miệng chớ có lên tiếng, ngay cả mọi người vậy tất cả đều thần sắc chấn động, lộ ra vẻ khiếp sợ, lại càng sắc mặt nghiêm nghị, rối rít chớ có lên tiếng, không dám nghị luận nữa chuyện này. Thậm chí không ít người, liên nơi đây cũng không dám dừng lại, rối rít rời đi.

Một người tên, cánh làm giang hồ quần hùng, không dám nhiều lời một câu, thậm chí liên tên cũng không dám không nói ra.

. .

Đối Mậu thành một chuyện nghị luận, cơ hồ trải rộng phố lớn ngõ nhỏ, ngay cả mua thức ăn bác gái, cũng nhịn không được nghị luận chuyện này. Mậu thành Lục Phiến Môn bên trong, đối với lần này chuyện, tự nhiên cũng là nghị luận rối rít.

Tiêu Thần bế quan luyện công hai tháng, thực lực đại tiến, bước vào tam lưu chi cảnh, một người một kiếm, tiến vào Võ Đang biệt viện, đem Võ Đang tam đại tam lưu cao thủ tất cả đều chém giết, chính tay đâm bán đứng cừu nhân Tạ Bất Phàm. Chuyện này, tự nhiên vậy nghe lọt vào Bành Phi Tường trong tai.

Nghe được chuyện này, trong lòng hắn hơi kinh hãi, có chút bội phục lên Tiêu Thần. Mặc dù hắn giờ phút này vậy bế quan hai tháng, trở thành Lục Phiến Môn đệ tử, thành công bước vào tam lưu chi cảnh. Nhưng hắn tự nhận là, so với Tiêu Thần tới , hắn Bành Phi Tường xa xa không bằng.

Thầm nghĩ trong lòng một tiếng, yên lặng nhìn về phương xa, âm thầm cầu nguyện: "Tiêu huynh, hi vọng ngươi tránh được một kiếp này, tương lai như có cơ hội lại gặp nhau, Bành mỗ lại mời ngươi uống rượu!"

Hắn tự nhiên sẽ hiểu, Tiêu Thần xông vào Võ Đang, chính tay đâm cừu nhân, chuyện này tự nhiên là thống khoái lanh lẹ. Nhưng biết chắc hiểu, chuyện này hoàn toàn chọc giận Võ Đang, Võ Đang chắc chắn sẽ không bỏ qua cho hắn, chắc chắn khắp thiên hạ đuổi giết!

Muốn chạy trốn đương kim Kim Môn võ lâm đệ nhất đại phái phái Võ Đang đuổi giết, có thể nghĩ, đến cỡ nào khó khăn.

Hắn trừ cầu nguyện ở ngoài, lại vô bất cứ chuyện gì có thể làm.

. .

Tiêu Thần một người một kiếm giết lên Mậu thành Võ Đang biệt viện, chém giết Tề Phong đợi ba vị thượng viện đệ tử, chém giết Tạ Bất Phàm đợi mấy tên hạ viện đệ tử, tin tức này truyền vào phái Võ Đang, lúc này khiến cho Võ Đang một trận ồ lên.

Võ Đang đệ nhất Đại trưởng lão Thượng Quan Bá mạnh tức giận vô cùng, lúc này ra lệnh Võ Đang trên dưới, phát ra lệnh truy nã, đuổi giết Tiêu Thần này Hoa Sơn dư nghiệt.

"Thượng Quan Phong!"

"Đệ tử ở, sư tôn có gì phân phó? " lúc này Đại điện hạ phương, một người đứng dậy, đối Thượng Quan Bá mạnh chắp tay, vẻ mặt cung kính kêu lên.

"Trước ngươi theo như lời, cái này gọi là Tiêu Thần Hoa Sơn dư nghiệt, là biên thành Lạc Nhạn trấn thành chủ? " Thượng Quan Bá mạnh đặt câu hỏi.

"Là đích sư tôn, Mậu thành biệt viện bị Tiêu Thần này Hoa Sơn dư nghiệt xông vào, đem đủ sư đệ, Lý sư đệ, Trịnh sư đệ chờ ta Võ Đang đông đảo đệ tử sát hại tin tức truyền đến lúc, đệ tử liền lập tức phái người tra xét này Tiêu Thần lai lịch, phát hiện này Tiêu Thần chính là biên thành Lạc Nhạn trấn thành chủ. " Thượng Quan Phong lúc này gật đầu đáp.

"Ngươi lập tức dẫn người đi trước Lạc Nhạn trấn, xem một chút này Tiêu Thần có hay không trở về nơi nào. Nếu không phải lại, phái người ngó chừng, đồng thời đem Tiêu Thần này Hoa Sơn dư nghiệt chân dung, truyền khắp giang hồ, phát ra đối với hắn lệnh truy nã, nhất định phải đem đầu của hắn, mang về Võ Đang! Ta Thượng Quan Bá mạnh ngã muốn nhìn, này Hoa Sơn dư nghiệt rốt cuộc dài như thế nào, dám phạm ta Võ Đang! " Thượng Quan Bá mạnh lúc này ra lệnh.

"Là sư tôn, đệ tử này liền cáo từ! " Thượng Quan Phong gật đầu, lúc này rời đi.

"Các ngươi vậy lui ra đi! " Thượng Quan Bá mạnh vẫy lui mọi người, nghĩ tới Hoa Sơn dư nghiệt, trong lòng hừ lạnh một tiếng: "Chỉ cần ta Thượng Quan Bá mạnh ở một ngày, ngươi bọn đồ tử đồ tôn, mơ tưởng sống khá giả, hừ!"

"Họ Lâm, ngươi có thể cầm ta như thế nào?"

"Ngày đó nhục ta xấu hổ ta, liền nhất định ngươi Hoa Sơn tất diệt môn kết cục! "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Đoạn Thiên Vân xuất thủ, khắp thế giới đuổi giết

"Thượng quan sư huynh? " Thượng Quan Phong tuân lệnh, đi ra Thượng Quan Bá mạnh trưởng lão đại điện, nghe được một tiếng kêu gọi, lúc này quay đầu nhìn lại, chỉ thấy là một bộ bạch y, cầm trong tay trường kiếm, phong độ chỉ có thiếu niên.

Người này Thượng Quan Phong rất thuộc, đang là sư đệ của hắn, cũng là hắn sư tôn môn hạ nhỏ nhất đệ tử Đoạn Thiên Vân.

Đoạn Thiên Vân bái nhập Thượng Quan Bá mạnh môn hạ, tu vi đột nhiên tăng mạnh, tiến bộ cực nhanh, bị Thượng Quan Bá mạnh coi là đệ tử đắc ý. Hơn bởi vì ... này Đoạn Thiên Vân thực tại gặp đòi Thượng Quan Bá mạnh thích, đưa đến Đoạn Thiên Vân những này qua tới , thâm thụ Thượng Quan Bá mạnh yêu thích.

Ngay cả hắn Thượng Quan Phong, thân là Thượng Quan gia người, cùng Thượng Quan Bá mạnh còn có liên hệ máu mủ, nhưng đối mặt Đoạn Thiên Vân vị này sư tôn ái đồ lúc, cũng không dám khinh thị.

Mặc dù Đoạn Thiên Vân chỉ có tam lưu chi cảnh tu vi, mà hắn Thượng Quan Phong còn lại là nhị lưu cao thủ, nhưng cũng không dám không để cho Đoạn Thiên Vân mặt mũi. Lúc này chắp tay, cười nói: "Nguyên lai là Đoàn sư đệ, ngươi có chuyện gì?"

Này Đoạn Thiên Vân, chính là thuộc về ngoạn gia thân phận cái vị kia Đoạn Thiên Vân rồi, ngày xưa từ hoang trấn lên đường, đem vô số ngoạn gia cho rằng pháo hôi dùng xong sau, mang theo hắn mấy trăm tên thân tín, bái nhập Võ Đang môn hạ.

Vừa tiến vào Võ Đang, Đoạn Thiên Vân liền chung quanh du tẩu tìm quan hệ, thừa cơ thổi phồng Thượng Quan Bá mạnh vui mừng, rồi sau đó thuận lợi lạy ở Thượng Quan Bá mạnh môn hạ. Vừa mượn Thượng Quan Bá mạnh ở Võ Đang uy thế, bắt đầu thực hành kế hoạch của hắn.

Vừa bắt đầu, trong lòng hắn liền mưu kế hồi lâu thăng cấp kế hoạch, kia tự nhiên là bị giam ở Võ Đang địa lao cái kia ta không thấy mặt trời chết đi tù.

Hắn thực hành vô cùng thuận lợi, Võ Đang trong địa lao những thứ kia trông chừng tử tù đệ tử, gặp Đoạn Thiên Vân chính là Đại trưởng lão Thượng Quan Bá mạnh đệ tử, rất là nể tình. Hơn nữa ở cộng thêm Đoạn Thiên Vân ngân lượng mở đường, thay hắn giấu diếm xuống tới.

Lúc này, cầm lấy chút nào không có lực phản kháng chết đi tù, một đám giết tới, chiếm được rộng lượng kinh nghiệm chiến đấu, thuận lợi chí cực thăng vào tam lưu chi cảnh, một đường đột nhiên tăng mạnh, kia tu vi tiến bộ cực nhanh, thậm chí vượt qua Võ Đang đông đảo thiên kiêu.

Thâm thụ Thượng Quan Bá mạnh yêu thích, thậm chí nhìn tới là truyền nhân của mình.

Đoạn Thiên Vân ngày hôm đó trước đến tìm kiếm Thượng Quan Bá mạnh, nhưng ở cung điện ở ngoài bị ngăn cản, lại nghe được đại điện bên trong, Thượng Quan Bá mạnh tiếng rống giận dử. Lúc này thấy Thượng Quan Phong đi ra ngoài, lập tức đuổi theo, tò mò hỏi: "Thượng quan sư huynh, vì sao sư tôn muốn như thế tức giận? Trong ngày thường, nhưng không thấy quá sư tôn như thế tức giận quá a?"

"Còn không phải là một vị tên là Tiêu Thần Hoa Sơn dư nghiệt, quả thực to gan lớn mật, dưới ban ngày ban mặt, một người một kiếm, tiến vào ta Võ Đang Mậu thành biệt viện, đem bên trong biệt viện thượng viện đệ tử, đủ sư đệ, Trịnh sư đệ, Lý sư đệ đúng rồi, còn có hạ viện đệ tử Tạ Bất Phàm Tạ sư đệ, cho sát hại. " Thượng Quan Phong vẻ mặt buồn bực nói, nói đến đây chuyện, hắn cũng có chút tức giận nói: "Ngươi cũng biết, sư tôn trong ngày thường, hận nhất Hoa Sơn dư nghiệt rồi, hôm nay nhìn thấy những thứ kia như con chuột bình thường trốn trốn tránh tránh Hoa Sơn dư nghiệt cánh lớn mật như thế, được này ăn gan báo chuyện, sao không tức giận? Này không ra lệnh cho ta, trước đuổi theo giết này Hoa Sơn dư nghiệt!"

"Tiêu Thần? Hoa Sơn dư nghiệt? " Đoạn Thiên Vân vừa nghe, không nhịn được kinh ngạc kêu lên, mà Tạ Bất Phàm hắn vậy biết, mặc dù không phải là dưới tay hắn tiểu đệ, là sau lại bái nhập Võ Đang môn hạ, nhưng thân là ngoạn gia, tự nhiên biết một người như thế. Hắn vậy không nghĩ tới, thế nhưng sẽ phát sinh loại chuyện này. Càng làm cho hắn không nghĩ tới là, Tiêu Thần dĩ nhiên là Hoa Sơn dư nghiệt.

Đột nhiên, trong lòng hắn rùng mình, đột nhiên nghĩ đến, hắn ở Võ Đang địa lao bên trong, giết chết cái kia ta tử tù, lấy ra luyện cấp người. Cũng không phải là ma giáo đồ, vậy không phải là cái gì giang dương đại đạo, mà phần lớn cũng là Hoa Sơn dư nghiệt!

Nghĩ tới đây, Đoạn Thiên Vân trong mắt hiện lên một đạo hàn mang.

"Đoàn sư đệ, chẳng lẻ ngươi biết này Tiêu Thần? Sao nghe được tên hắn, gặp kinh ngạc như thế? " Thượng Quan Phong thấy Đoạn Thiên Vân kinh ngạc vẻ mặt, không nhịn được hỏi.

"Này Tiêu Thần cùng ta lúc trước có vài lần gặp mặt, từng quen biết. . . " Đoạn Thiên Vân giải thích, đột nhiên trong lòng vừa động, lại nói: "Thượng quan sư huynh, nếu không sư đệ giúp ngươi giúp một tay, đuổi giết này Tiêu Thần đi? Sư đệ biết này Tiêu Thần một chút bạn cũ, chỉ cần hắn đi trước tìm bạn cũ, lập tức liền có thể tìm tới tung tích của hắn!"

Thượng Quan Phong vừa nghe, lúc này mừng rỡ, nhất thời nói cám ơn: "Như thế vừa lúc, kia đa tạ Đoàn sư đệ giúp ta giúp một tay. Đoàn sư đệ yên tâm, con phải bắt được Tiêu Thần này Hoa Sơn dư nghiệt, sư huynh báo lên cho cho sư tôn lúc, tất sẽ có một phần công lao thuộc về Đoàn sư đệ."

Đoạn Thiên Vân khẽ gật đầu, nhưng không cở nào để ý, hắn xuất thủ, cũng bất quá là vì đuổi giết Tiêu Thần thôi. Biết được Tiêu Thần là Hoa Sơn dư nghiệt thân phận sau, hắn liền biết đường, ngày xưa vị này cùng mình cùng nhau chống lại mã phỉ đồng bạn, đã thành hôm nay địch nhân!

Hơn nữa còn là không thể điều hòa địch nhân!

Nếu là biết hắn Đoạn Thiên Vân cầm Hoa Sơn người luyện cấp, Tiêu Thần chắc chắn cùng hắn quyết định, đồng thời muốn tìm hắn báo thù. Hắn Đoạn Thiên Vân chẳng thà tiên hạ thủ vi cường, đoạt xuống tay trước, thừa dịp như thế sau cơ hội, đem Tiêu Thần chém giết.

Để cho hắn đến chết cũng không biết, hắn là chết như thế nào!

Trừ lần đó ra, giết Tiêu Thần, còn có một chỗ tốt. Ngay từ lúc hoang trấn lúc, Đoạn Thiên Vân liền biết đường này Tiêu Thần phải ngày khác sau mạnh mẻ đối thủ cạnh tranh, quả nhiên không có ra hắn đoán, lúc này mới ngắn ngủn nửa năm, Tiêu Thần theo sát cước bộ của hắn vậy bước vào tam lưu chi cảnh. Không những như thế, vẫn có thể dùng một người chiến ba gã Võ Đang thượng viện đệ tử, hơn nữa đem nhất nhất chém giết.

Này cho Đoạn Thiên Vân thật lớn uy hiếp cảm, Tiêu Thần chưa trừ diệt, trong lòng hắn khó an!

Nghĩ tới đây, lúc này cùng Thượng Quan Vân chắp tay cáo từ, vội vã chạy về trụ sở của mình, triệu tập hắn mấy tên thân tín, lúc này hạ lệnh: "Ban bố lệnh truy sát, treo giải thưởng mười vạn ngân lượng, khắp thế giới đuổi giết Tiêu Thần, bất kể là báo ra Tiêu Thần vị trí, hay là cầm Tiêu Thần đầu người tới gặp, tất cả đều có phần thưởng!"

"Đoàn sư huynh, tại sao? Làm sao muốn đi khắp thế giới đuổi giết Tiêu Thần? " bên cạnh mấy tên thân tín ngoạn gia, tất cả đều vẻ mặt mê hoặc hỏi.

"Tiêu Thần là Hoa Sơn dư nghiệt! " Đoạn Thiên Vân cũng không nhiều lời, chỉ nói là ra mấy chữ này, lập tức làm mấy tên thân tín ngoạn gia trong lòng hiểu rõ, biết tại sao. Cũng không có hỏi nhiều cái gì, rối rít cáo từ rời đi, bắt đầu điên cuồng ở thế giới kênh, ban bố huyền thưởng lệnh, đuổi giết Tiêu Thần.

Nhất thời để cho thế giới kênh bên trong ngoạn gia, một mảnh xôn xao, tất cả đều kinh động rồi, một đám mạo ngâm đi ra ngoài, rối rít đuổi theo hỏi tới.

"Rốt cuộc tại sao? Làm sao Đoạn Thiên Vân những thứ này Võ Đang đệ tử, muốn đuổi giết Tiêu Thần? Tiêu Thần làm cái gì?"

"Nghe nói Tiêu Thần liên giết Võ Đang ba gã thượng viện đệ tử, lại giết đều là ngoạn gia Võ Đang đệ tử Tạ Bất Phàm. Võ Đang trên dưới một mảnh tức giận, Đoạn Thiên Vân vậy tức giận đâu! Đang lên án công khai Tiêu Thần, phát ra mười vạn lượng bạc, khắp thế giới treo giải thưởng Tiêu Thần!"

"A? Tiêu Thần liên chúng ta ngoạn gia cũng giết? Hắn làm sao là như vậy người a?"

"Đúng vậy a, vừa bắt đầu ta vậy không thể tin được, Tiêu Thần hắn cánh gặp là như vậy người!"

". . ."

Giết đồng loại ngoạn gia, vừa rồi không có bối cảnh Tiêu Thần, nhất thời đưa tới thế giới kênh bên trong tất cả ngoạn gia lên án công khai, đối với giết ngoạn gia người, tất cả ngoạn gia tất cả đều phát ra từ nội tâm bài xích.

Bất kể là Kim Môn võ lâm, hay là ngoạn gia trong vòng, Tiêu Thần tất cả đều bị treo giải thưởng trứ!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Trốn vào Đại Đường, Lưu mập mạp hỏi thăm

Tiêu Thần ngày đó chém giết Tạ Bất Phàm đợi một đám Võ Đang đệ tử, đại thù được báo, ra hoàn khí sau, lúc này cả đêm ra roi thúc ngựa, đêm tối bôn ba, không dám có bất kỳ dừng lại, một đường hướng đông nam phương hướng đi, túc túc chạy mấy ngàn dặm đất, bước vào Đại Đường biên cảnh tuyến, tiến vào Đại Đường cảnh nội sau, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Biên thành Lạc Nhạn trấn hắn là không dám đi trở về, cũng không muốn dính líu cái kia một đám Lạc Nhạn trấn giang hồ huynh đệ, mà Kim Môn võ lâm đất, Võ Đang là Kim Môn võ lâm đệ nhất đại phái, thế lực hùng hậu, Tiêu Thần tự nhiên không dám sống ở Kim Môn võ lâm đất.

Đại Đường, mới là hắn lựa chọn tốt nhất. Đại Đường cảnh nội, là thuộc về truyền thống vàng môn truyền thừa phạm vi thế lực, nơi này người tập võ, thu hoạch được tất cả đều là vàng môn truyền thừa.

Dựa theo Tiêu Thần hiểu, Võ Đang mặc dù thế lớn, nhưng cả Thần Châu cả vùng đất, cũng không phải là Võ Đang đủ khả năng lấy thúng úp voi. Chạy đến Đại Đường cảnh nội, Võ Đang muốn đuổi giết hắn, cũng khó mà có biện pháp.

Lúc này thở phào nhẹ nhỏm, đoạn đường này chạy trối chết, khẩn trương không dứt tâm vậy lỏng xuống, thật là cảm thấy mỏi mệt , lúc này tiến vào này Đại Đường biên cảnh trấn nhỏ, muốn tìm một khách sạn nghỉ ngơi.

Lúc này hệ thống tích tích thanh truyền đến.

Hệ thống đề kỳ:

"Tiện nhân mập " phát tới truyền tin, có hay không chuyển được?

"Chuyển được!"

Tiêu Thần thấp giọng làm đường, lúc này Lưu mập mạp thân ảnh xuất hiện ở Tiêu Thần trước mặt, chỉ bất quá lúc này cảnh nầy, cho dù bên cạnh không ngừng có người đi qua, thậm chí là ở Lưu mập mạp thân ảnh thượng xuyên qua, tuy nhiên cũng không phát hiện được.

"Tiêu Thần ngươi chạy đi nơi nào? Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Mấy ngày qua toàn bộ thế giới kênh cũng náo ngất trời. Đoạn Thiên Vân một ít bầy Võ Đang đệ tử, cả ngày chà bình, treo giải thưởng ngươi phương vị hoặc là muốn bắt cái đầu của ngươi, nói ngươi giết Võ Đang đệ tử, lại giết Tạ Bất Phàm kia ngoạn gia, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? " Lưu mập mạp thân ảnh mới vừa xuất hiện, hỏi tới thanh liền như thủy triều bình thường, điên cuồng hướng Tiêu Thần đánh tới.

Nghe được Tiêu Thần nhướng mày, nghe được Lưu mập mạp lời mà nói..., lúc này nhướng nhướng mày: "Đoạn Thiên Vân ở thế giới kênh thượng đối với ta phát ra huyền thưởng lệnh, hắn cũng muốn tới truy sát ta?"

"Đúng vậy a, người nầy nói ngươi giết Võ Đang ngoạn gia, đều muốn thế giới kênh ầm ĩ ngất trời rồi, lên án công khai ngươi thanh âm, cơ hồ một mảnh. Thời thời khắc khắc cũng có người ở thế giới kênh nơi, mắng to ngươi phát rồ, liên ngoạn gia cũng giết! Lại nói ngươi là chúng ta chơi trong nhà phản đồ, bại hoại, hơn lời khó nghe, ta còn là không nói đi, ngươi mau nói cho ta biết, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Làm sao sẽ náo thành như vậy? " Lưu mập mạp vẻ mặt lo lắng hỏi tới.

Nghe được Lưu mập mạp trả lời, Tiêu Thần khóe miệng nhẹ nhàng kiều, lộ ra một tia cười lạnh. Đoạn Thiên Vân đổi trắng thay đen, ở ngươi chơi trong bại hoại thanh danh của hắn, thậm chí đối với hắn phát ra huyền thưởng lệnh đuổi giết, những thứ này liền không để cho hắn cở nào ngoài ý muốn.

Ngay từ lúc Tạ Bất Phàm bán đứng hắn sau, Tiêu Thần đối ngoạn gia vậy mất đi tín nhiệm, không bao giờ ... nữa là trước kia không muốn đem người nghĩ quá xấu Tiêu Thần. Hắn giờ phút này, luôn là đem người tâm âm thầm nghĩ cực hạn.

Đoạn Thiên Vân phản ứng, vậy tự nhiên không vượt ra ngoài ngoài dự liệu của hắn. Đối mặt Lưu mập mạp lo lắng hỏi thăm, Tiêu Thần trong lòng ấm áp. Mặc dù hắn ở ngươi chơi trong, cũng không có gì bằng hữu, vậy không có gì liên lạc, nhưng là Lưu mập mạp là bằng hữu tốt nhất của hắn, cũng là tốt nhất huynh đệ. Hắn khẽ mỉm cười, hướng Lưu mập mạp hỏi: "Mập mạp, ngươi tin tưởng ta sao?"

"Nói nhảm, ngươi là ta sinh tử huynh đệ, ta không tin ngươi lại tin tưởng người nào? Trong chuyện này rốt cuộc có cái gì hiểu lầm, ngươi có cái gì nổi khổ tâm, ngươi nói cho ta nghe một chút đi a! " Lưu mập mạp vẻ mặt nổi giận mắng.

"Tốt! " Tiêu Thần gật đầu, Lưu mập mạp quả nhiên vẫn tin tưởng hắn, lúc này hướng Lưu mập mạp nói: "Ta tại sao lại giết Tạ Bất Phàm? Còn có những thứ kia Võ Đang đệ tử? Kia toàn bộ là bởi vì, Tạ Bất Phàm tiểu tử kia bán đứng ta, đem ta là Hoa Sơn đệ tử thân phận cho giơ báo đi tới, lại dẫn người tới truy sát ta. . ."

Tiêu Thần đem Tạ Bất Phàm bán đứng hắn, dẫn Võ Đang tam đại tam lưu cao thủ đuổi giết hắn, thiếu chút nữa để cho hắn bỏ mạng Mậu thành chuyện, lại càng nói Ngọa Hổ Sơn phát hiện Lâm Phong sư huynh đợi một đám Hoa Sơn đệ tử thi thể chuyện hoàn toàn đỡ ra, cuối cùng nói: "Ta chạy ra cái kia ngày đêm khuya trở về vừa ngược về cây hòe thôn, đào ra Lâm Phong sư huynh lưu đứng lại cho ta « Hoa Sơn tâm pháp » cùng với ta Hoa Sơn thượng thừa kiếm pháp. Mượn lần này, ta tìm một người khói hiếm thấy đất, bế quan luyện công. Vẫn mất ăn mất ngủ bế quan hai tháng lâu, bước vào tam lưu chi cảnh, thực lực tăng nhiều, lúc này mới một người một kiếm, dưới ban ngày ban mặt, giết lên Võ Đang biệt viện, đem Tạ Bất Phàm đợi một đám vây công của ta Võ Đang đệ tử, tất cả đều chém giết dưới kiếm, đại thù được báo, viễn độn đi."

"Khoái ý ân cừu, thống khoái! " Lưu mập mạp nghe được vung quyền hưng phấn quát to một tiếng, rồi sau đó vừa vẻ mặt oán hận nói: "Tạ Bất Phàm

tiểu tử kia, ta đã sớm nhìn xảy ra vấn đề. Thật không nghĩ tới, người này chẳng qua là bị ngươi chiếm danh tiếng, để cho hắn ném một chút thể diện thôi. Người nầy lại giơ báo ngươi, thật là đáng hận, giết tốt, nếu để cho ta biết chuyện này, ngươi Tiêu Thần không giết, ta Lưu mập mạp nhất định phải đưa chém giết! Loại này phản cốt tử, sống chính là gieo họa, chết cái sạch sẽ cho phải!"

Bằng hữu tốt nhất có thể hiểu chính mình, Tiêu Thần thật cao hứng, hơi có chút áy náy nói: "Mập mạp, ta vẫn giấu diếm ta là Hoa Sơn đệ tử thân phận, chuyện này làm không đúng, thật là thật xin lỗi ngươi."

"Ha ha, này có gì không đúng. Ngươi có nỗi khổ tâm nha, dù sao cũng là liên quan đến ngươi sinh tử đại sự, tại sao có thể đủ loạn nói ra? Không cần để ý, cũng là ngươi đắc tội Võ Đang, cả phái Võ Đang còn có điều có ngoạn gia quần thể nơi, đều ở điên cuồng truy nã ngươi, ngươi nghĩ kỹ chưa làm sao bây giờ sao? " Lưu mập mạp phất phất tay, vẻ mặt không cần vẻ, rồi sau đó lại lộ ra vẻ mặt vẻ ân cần hỏi.

"Ta nghĩ kỹ chưa, Võ Đang mặc dù thế lớn, nhưng ở cả Thần Châu cả vùng đất, cũng không có thể lấy thúng úp voi. Ta chạy trốn tới Đại Đường cảnh nội, tạm thời không trở về Kim Môn Thánh Địa rồi, hắn là vô sự! " Tiêu Thần cười nói, để cho Lưu mập mạp yên tâm.

Lưu mập mạp gật đầu, một ít mặt khẩn trương lo lắng thần sắc buông lỏng xuống, an ủi Tiêu Thần nói: "Kia ngươi hảo hảo đi núp, tránh thoát một chút, hảo hảo luyện công. Chờ thêm cái này danh tiếng, xuất hiện ở. Đúng rồi, ngoạn gia bên kia ngươi vậy không cần lo lắng, ta sẽ giúp ngươi giải thích. Đem chân tướng nói ra, đại gia tự nhiên sẽ hiểu ngươi sở tác sở vi. Dù sao cũng là Tạ Bất Phàm trước bất nhân, kia đừng trách ta bất nghĩa!"

"Không cần, ngoạn gia thấy thế nào ta, ta một chút cũng không thèm để ý! " Tiêu Thần lắc đầu, trải qua bị ngoạn gia bán đứng chuyện sau, hắn đối ngoạn gia một chút liên lạc tâm tư cũng không có, hơn không thèm để ý các người chơi thấy thế nào hắn.

"Giải thích giải thích một chút, luôn là tốt. Cái này ngươi không cần phải để ý đến rồi, giao cho ta Lưu mập mạp đi, ha ha! " Lưu mập mạp phất phất tay, cười to, biết Tiêu Thần không có chuyện gì, thần thái thật là dễ dàng.

"Mập mạp, cám ơn! " Tiêu Thần chân thành nói cám ơn một tiếng.

"Lại tới nữa , chúng ta là sinh tử huynh đệ, cám ơn cái gì a! " Lưu mập mạp cười mắng một tiếng, phất phất tay cáo biệt, dập máy truyền tin.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Trên đường đi gặp tiểu thâu, một kiếm quét ngang

Cùng Lưu mập mạp thông hoàn nói sau, Tiêu Thần trong lòng ấm áp, hay là có chút cảm động. Giờ này khắc này, hắn bị Võ Đang khắp thế giới đuổi giết, thậm chí liên ngoạn gia tất cả đều lên án công khai hắn. Chỉ có Lưu mập mạp hay là trước sau như một tin tưởng hắn, tới giúp hắn.

Loại này bị khắp thế giới hiểu lầm, lại vẫn có một người đối với hắn bất ly bất khí cảm giác, hơn có thể làm cho hắn cảm nhận được Lưu mập mạp mới là hắn bằng hữu chân chính, mới là hắn Tiêu Thần chân chính sinh tử huynh đệ!

Về phần người chơi khác tất cả đều hiểu lầm hắn, bất kể Lưu mập mạp có thể nói hay không nói ra chân tướng, tiêu trừ hiểu lầm. Tiêu Thần tất cả đều không thèm để ý, Tạ Bất Phàm bán đứng hắn chuyện, đưa tâm cũng đã thương thấu. Cũng làm cho hắn nhìn hiểu , ở trên đời này, khác người làm sao nhìn chính mình tất cả đều không trọng yếu, quan trọng nhất là bên cạnh người thân nhất, nhất định phải sống phải hảo hảo.

Nếu như lần sau Lưu mập mạp gặp nạn, Tiêu Thần thứ nhất gặp đứng ra, cho dù cùng thiên hạ mọi người là địch, hắn Tiêu Thần cũng sẽ không mặt nhăn một cái chân mày!

Giang hồ đạo nghĩa, đạo đức nhân nghĩa, ở thế giới này, hết thảy thoạt nhìn, tất cả đều không trọng yếu như vậy. Chỉ có tình nghĩa, mới là thật!

Trong lòng như vậy nghĩ tới, Tiêu Thần lại vẫn ở trong lòng yên lặng thầm nghĩ một tiếng: "Cảm ơn ngươi, mập mạp!"

Đang lúc này, một nhỏ gầy như con khỉ thân ảnh, cúi đầu thật giống như không có nhìn thấy đường bình thường, một đầu tiến đụng vào Tiêu Thần trong ngực.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi! " người nọ vẻ mặt bối rối đường thẳng xin lỗi, này va chạm Tiêu Thần tự nhiên không có chuyện gì, nhếch miệng mỉm cười, lắc đầu tỏ vẻ chính mình không có chuyện gì.

Người nọ gật đầu lia lịa, lúc này nghiêng người rời đi. Lúc này Tiêu Thần vuốt vuốt bị đụng trong ngực, sắc mặt đột nhiên biến đổi, lúc này xoay người hét lớn một tiếng: "Đứng lại!"

Kinh trong lúc vô tình, trên người hắn ngân lượng lại bị người cho móc! Hơi vừa nghĩ, cũng chỉ có kia mới vừa đụng vào ngực mình người, mới có thể có thể thần không biết quỷ không hay đem chính mình ngân lượng cho lấy đi.

Người nọ vừa nghe Tiêu Thần hét lớn, trong lòng liền thầm nghĩ Không ổn, đã biết Tiêu Thần phát hiện, chẳng những không có dừng lại, ngược lại cước bộ linh hoạt vô cùng, thật giống như một Hầu Tử bình thường, ở trong đám người loạn nhảy lên, trong chớp mắt, liền chạy ra vô cùng khoảng cách xa.

"Thật là lớn mật! " Tiêu Thần lúc này giận tím mặt, vốn là bị Võ Đang khắp thiên hạ đuổi giết, đã phải không sảng liễu, hôm nay còn có người trộm hắn ngân lượng, hỏa khí nhất thời vụt vụt đi lên mạo, lúc này tung người nhảy, hướng người nọ đuổi theo.

Trên không trung liên lật lăn lộn mấy vòng, nhảy lên nóc nhà, tốc độ cực nhanh hướng người nọ đuổi theo. Người nọ thấy Tiêu Thần thân thể nhẹ nhàng, mấy cái liền nhảy lên nóc nhà, nhanh chóng đuổi theo. Sắc mặt hơi đổi, biết mình đụng vào thép tấm rồi, nguyên tưởng rằng là một nhà giàu đệ tử, lại không nghĩ tới là một giang hồ thiếu hiệp, hơn nữa võ công cũng không tệ lắm.

Lúc này hoảng hốt chạy bừa, hướng trong hẻm nhỏ đuổi theo.

"Trốn chỗ nào! " Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, nội khí vận chuyển, tràn vào hai chân, tung người nhảy, từ nóc nhà vượt qua mười trượng chi cự, đi tới người nọ phía sau, thân thủ bắt được cánh tay kia, phẫn nộ quát: "Mau đem ngân lượng còn ta!"

Người nọ quay người tới đây, không nói một lời, giơ tay chính là một đâm. Tiêu Thần nhãn tiêm, một cái liền thấy này tiểu thâu trên tay lóe ra hàn mang, thế nhưng chẳng biết lúc nào dẫn một thanh sắc bén chủy thủ đâm tới.

Lúc này cả kinh, giờ phút này vận chuyển nội khí phòng ngự vậy không còn kịp nữa, chỉ có thể buông ra cánh tay kia, một cái nghiêng người tránh né này một đâm.

"Hừ! " kia tiểu thâu hừ lạnh một tiếng, quay đầu bỏ chạy.

Tiêu Thần hai mắt phóng hỏa, hoàn toàn bị này tiểu thâu hành động cho chọc giận, rút kiếm ra khỏi vỏ, dẫn kiếm liền một kiếm đuổi giết đi.

"Ngươi này là muốn chết! " giận quát một tiếng, kiếm như tia chớp, từ sau phương đâm thẳng, hướng tiểu thâu sau lưng cuồng đâm đi.

Kia tiểu thâu cái ót tựa hồ trương ánh mắt bình thường, ở Tiêu Thần một kiếm sắp đâm trúng hắn, thân thể đột nhiên một thấp, một cái cho vay nặng lãi, trốn rớt một kiếm này, thân thể như Hầu Tử một loại linh hoạt, lại từ trên mặt đất bò dậy, mấy bước trong lúc, liền chạy ra cực xa.

Thân pháp không tệ!

Nhưng Tiêu Thần trong lòng khí càng tăng lên, Võ Đang thế lớn, cao thủ đông đảo, khắp thiên hạ đuổi giết hắn cũng không sao. Hôm nay một tiểu thâu, cũng dám để khi phụ hắn, thật khi hắn Tiêu Thần là bùn nặn? Người người cũng nhưng trước để khi phụ?

Hành tẩu giang hồ, hắn Tiêu Thần không phải như thế nào thể diện, muốn là một khoái ý ân cừu, tiêu sái tự tại!

Lúc này vận chuyển nội khí, tràn vào hai chân, nhắc lại kiếm hướng kia tiểu thâu đuổi giết đi.

Kia tiểu thâu ngốn ngang ở cái hẻm nhỏ đi loạn vừa thông suốt, Tiêu Thần cũng bị hắn nhiễu loạn phương hướng, không biết đi tới đất.

Ở một chỗ ngõ cụt, tiểu thâu dừng lại chuyển bước, xoay người tới đây, trên mặt treo vẻ mặt dữ tợn nụ cười, hai tay ôm ngực, hừ lạnh một tiếng: "Tiểu tử, đuổi theo đại gia lâu như vậy, cũng nên nghỉ ngơi một chút đi?"

Chẳng biết lúc nào, Tiêu Thần phía sau, đi ra hai đại hán áo đen, cầm trong tay yêu đao, vẻ mặt vẻ dữ tợn nhìn Tiêu Thần, đem đường lui cho ngăn ngừa.

"Xem ngươi cũng là ngoại lai người, đích thị là không biết ta Hắc Long giúp đại danh đi? Nơi này chính là ta Hắc Long giúp địa giới, ta Hắc Long giúp người ngươi cũng dám đuổi theo, thật là chán sống! " kia tiểu thâu đầy mặt cười lạnh, thần sắc đắc ý, tựa hồ đoán chừng Tiêu Thần.

Tiêu Thần sắc mặt trầm xuống, hắn tự nhiên không biết này Hắc Long giúp là bực nào bang phái, nhưng phía sau kia hai gã cầm đao đại hán, có thể trong lúc vô tình đi theo chính mình phía sau, đem chính mình đường lui cho ngăn ngừa, làm cho mình cũng không có phát giác ra được.

Cũng làm cho hắn biết được, này hai gã đại hán, đích thị là tam lưu cao thủ!

Tùy tiện là có thể xuất động tam lưu cao thủ bang phái, đám này phái thực lực, tất nhiên phải không nhỏ. Cũng khó trách này tiểu thâu, ngông cuồng như thế đắc ý.

Đuổi đến quá gấp , lâm vào người khác bẫy rập!

Lần này, vừa cho Tiêu Thần mang đến kinh nghiệm giang hồ, cho hắn biết, đuổi theo người không thể đuổi theo quá chặt. Hoặc là sớm một chút đuổi giết, hoặc là sẽ phải sớm một chút bứt ra rời đi.

"Thượng, băm lạn thân thể của hắn, ném ra ngoài thành rừng cây uy lang! " kia tiểu thâu thấy Tiêu Thần giờ này khắc này, lại vẫn có thể thất thần, lúc này sắc mặt lạnh lẽo, hét lớn một tiếng, dẫn chủy thủ, hướng Tiêu Thần đâm tới.

Phía sau hai đại hán, cũng là không nói một lời, chẳng qua là dữ tợn cười một tiếng, dẫn đao đánh tới.

Thấy ba người vây công mà đến, kia thân thủ tất cả đều là tam lưu cao thủ, Tiêu Thần thần sắc như thường, ánh mắt bình thản, thậm chí phẫn nộ trong lòng, giờ này khắc này vậy lắng xuống, trong lòng một mảnh bình tĩnh.

Đối mặt ba người vây công, không có bất kỳ e ngại vẻ!

Hắn liên Võ Đang tam lưu cao thủ đều có thể nhất nhất chém giết, ba gã ở trên giang hồ chút nào vô danh khí giang hồ tiểu tốt, há có thể để vào trong mắt?

Lúc này cười lớn một tiếng, không vào phát lui, dẫn kiếm hướng kia tiểu thâu giết tới.

Đang!

Chẳng qua là trường kiếm vừa đở, kia tiểu thâu sắc mặt cuồng biến, chỉ cảm thấy một cổ tràn trề lực mạnh, từ hắn chủy thủ trung đánh tới.

Oanh!

Lực đạo này mênh mông vô cùng, hơn như núi lửa bộc phát bình thường, hướng hắn đụng nhau mà đến, lúc này đưa cho một kiếm chém bay, hung hăng té rớt trên mặt đất, miệng phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Một kiếm bị bị thương nặng!

Phía sau nói đao đánh tới hai gã đại hán áo đen, mặt liền biến sắc, lần đầu tiên kia vẻ dữ tợn, hiển lộ ra bối rối vẻ, hiển nhiên địch nhân cường đại, vượt quá bọn họ dự liệu.

Tiêu Thần không có khách khí, thân thể một bên , xoay người nâng kiếm giương lên!

Một kiếm đem hai gã đại hán cho chém phi!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Trừng ác dương thiện, xuất khẩu ác khí

Chẳng qua là trong chớp mắt, ba người liền bị Tiêu Thần quét ngang trên mặt đất, tất cả đều người bị thương nặng, không phải là hợp lại chi kẻ địch!

Kia tiểu thâu lúc này mặt liền biến sắc, biết mình là đá đến thép tấm rồi, thấy Tiêu Thần hướng hắn đi tới, vội vàng móc ra từ Tiêu Thần trên tay lấy được ngân lượng, ném cho Tiêu Thần, chắp tay cầu xin tha thứ: "Đá đến thép tấm rồi, hôm nay xem ra chúng ta là trông nhầm rồi, cánh không có nhìn ra thiếu hiệp võ công cao như thế mạnh, lần này chúng ta nhận tài, ngân lượng trả lại ngươi! Núi không chuyển Thủy chuyển, luôn luôn một ngày chúng ta còn có thể ở gặp nhau!"

Nói xong tránh trát trứ đứng dậy, ba người liền muốn rời đi. Tiêu Thần nhặt lên ngân lượng, để trong ngực, lạnh lùng nhìn ba người một cái, mạn điều tư lý nói: "Ngươi có nhận biết hay không trồng, giam ta chuyện gì? Ta cho các ngươi đi rồi chưa?"

"Ngân lượng vậy trả lại ngươi rồi, người cũng bị ngươi đả thương, ngươi lại muốn như thế nào? " kia tiểu thâu bị Tiêu Thần ngăn trở đường đi, nghe được Tiêu Thần lời mà nói..., lập tức có chút kích động kêu lên.

"Ta không muốn như thế nào, thật là nghĩ ra khẩu trong lòng khí. " Tiêu Thần cười nhạt, mắt lạnh liếc về hướng kia tiểu thâu, nhàn nhạt nói: "Ngân lượng là của ta, ngươi còn ta kia tự nhiên là hẳn là. Về phần đả thương bọn ngươi, kia là đáng đời các ngươi tài nghệ không bằng người, còn muốn mạnh mẽ động thủ. Hai thứ này, các ngươi cũng là tự tìm, cùng ta không có bất cứ quan hệ nào."

"Muốn đi, tự nhiên có thể, nhưng trước được lưu lại, cho ta xả giận rồi hãy nói!"

Tiểu thâu nghe chi sắc mặt hơi đổi, có chút tức giận nói: "Ngươi này không hợp giang hồ quy củ!"

"Giang hồ quy củ? Kia là của các ngươi giang hồ quy củ, cũng không phải là của ta giang hồ quy củ! " Tiêu Thần khinh miệt cười một tiếng, chẳng thèm

ngó tới.

"Vậy ngươi muốn làm gì? " nghe Tiêu Thần giọng nói như thế chi cứng rắn, tiểu thâu cho dù có chút tức giận, lại cũng không dám tiếp tục chọc giận Tiêu Thần, giọng nói không khỏi mềm nhũn ra.

Tiêu Thần lãnh liếc ba người một cái, hừ lạnh nói: "Ta Tiêu mỗ người giang hồ quy củ, đó chính là, đã làm sai chuyện, sẽ phải nhận được trừng phạt!"

"Các ngươi trộm ta ngân lượng, lại muốn giết ta, muốn đem thân thể của ta thể băm, cầm đi uy lang. Tiêu mỗ không có các ngươi như vậy phát rồ, nhưng dù sao các ngươi muốn giết ta, chịu điểm trừng phạt đó là hay là muốn, về phần trừng phạt chứ sao. ."

Nói này, Tiêu Thần sắc mặt lạnh lẻo, nhìn tiểu thâu quát lạnh nói: "Ngươi kia ngón tay trộm ngân lượng, đem chặt, lưu lại tài khả đi! Còn có kia hai đồng lõa, một người băm một cái ngón tay cái đi!"

Lời này vừa nói ra, nhất thời làm ba người sắc mặt đại biến!

Tiểu thâu hành tẩu giang hồ, nhờ chính là linh xảo tay ăn cơm, băm đi một ngón tay , đó chính là muốn đi hắn mạng già. Về phần hai gã đồng lõa, băm đi ngón tay cái, kia còn thế nào cầm ổn đao? Cho dù muốn bọn họ không được mạng, kỳ thực lực vậy tất nhiên giảm nhiều.

Nghĩ đến đây, tiểu thâu ba người vội vàng lắc đầu: "Tuyệt không có khả năng này!"

"Đừng nói nhảm, chính các ngươi không băm, kia Tiêu mỗ sẽ phải đại lao! Tiêu mỗ không động thủ thì tốt, một khi động thủ, cũng không phải là các ngươi phải một cái ngón tay đơn giản như vậy, mà là chém các ngươi một cánh tay! " Tiêu Thần quát lạnh một tiếng, mặt không chút thay đổi, không có cho ba người bất kỳ cò kè mặc cả đường sống.

Ba người nghe chi sắc mặt đại biến, sắc mặt trắng bệch, dũ phát trắng bệch!

"Còn chưa động thủ? " Tiêu Thần hét lớn một tiếng, lúc này rút kiếm ra khỏi vỏ, sẽ phải hướng ba người đi tới.

"Không không không, không nên thiếu hiệp đại lao, tự chúng ta băm! " tiểu thâu lắc đầu liên tục, trong lòng hung ác, cơ hồ là nghiến răng nghiến lợi kêu lên.

Hai gã đại hán vẻ mặt bối rối nhìn của hắn, tiểu thâu giận quát một tiếng: "Mau băm a! Không là đối thủ, mạnh mẽ động thủ, đó chính là muốn chết! Các ngươi là nghĩ băm đi một ngón tay , vẫn bị chặt đứt một cánh tay?"

Hai gã đại hán nghe chi, hừ lạnh ứa ra, cả người phát run.

Này tiểu thâu cũng là cực kỳ quyết đoán người, đem tay phải ngón trỏ vươn ra, móc ra chủy thủ, trên trán gân xanh tuôn ra, đột nhiên nhắm mắt lại, giơ tay chính là vung lên. Một đạo hàn quang hiện lên, lúc này tay phải ngón trỏ bị chém đứt!

"A!"

Tay đứt ruột xót, bị chém đứt một ngón tay , tiểu thâu đau kêu thảm một tiếng, vội vàng tay che mặt vỡ nơi, nhịn đau kéo xuống y phục một khối, đem gảy tay cho băng bó lại.

Thấy hai gã đại hán còn đang nhìn hắn, tiểu thâu rống giận: "Băm a? Nhìn cái gì vậy? Là thật nghĩ cụt tay a? !"

Hai gã đại hán thấy tiểu thâu cũng như lần này kiên cường, cắn răng một cái, hai mắt đỏ bừng, lúc này tay trái cầm đao, hướng về phía tay phải ngón tay cái chính là một đao vung xuống.

"A!"

Hai khúc ngón tay cái bị chém đứt rơi xuống đất, hai gã đại hán đau đến rơi ra lệ, kêu thảm một tiếng, rút ra trứ lãnh khí, vội vàng băng bó lại.

"Vị thiếu hiệp kia, chúng ta ngón tay vậy chặt, có hay không thả chúng ta đi? " tiểu thâu vốn là bị Tiêu Thần một kiếm bị thương nặng, người bị nội thương, hôm nay có chém tới một ngón tay , sắc mặt trắng bệch như mặt chết bình thường.

Nhìn trên mặt đất bị chém đứt ba đoạn ngón tay, Tiêu Thần khẽ gật đầu, lộ ra nhàn nhạt nụ cười. Tiểu thâu đang muốn nhả ra khí rời đi, lại thấy Tiêu Thần sắc mặt đột nhiên biến đổi, lạnh lùng nói: "Có thể đi, nhưng cũng cho ta quỳ xuống, dập đầu ba khấu đầu, cầu xin tha thứ mới được!"

"Làm sao ngươi có thể như vậy? " tiểu thâu mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt bi phẫn chỉ vào Tiêu Thần, trăm triệu không nghĩ tới, Tiêu Thần cánh gặp xuất nhĩ phản nhĩ.

"Ta làm sao không thể như vậy? Ngươi Hắc Long giúp làm việc, không phải là ỷ vào dùng mạnh lấn kém sao? Đã như vậy, hôm nay ta Tiêu mỗ người vậy học một ít các ngươi Hắc Long giúp phong cách hành sự, dùng mạnh lấn kém một lần. Các ngươi nếm thử bị người khi dễ tư vị, là thống khổ dường nào! " Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, đem kiếm một ôm, vừa đạm thanh cười nói: "Dĩ nhiên, nếu là nhà các ngươi không quỳ cũng có thể, kiên cường điểm, có cốt khí điểm, rút ra các ngươi chủy thủ, rút ra các ngươi đao, đang cùng ta đánh một trận!"

"Ta Tiêu mỗ người nếu là thua, mặc cho các ngươi xử trí. Nếu là nhà các ngươi thua, ha hả, kia ý không tốt, Tiêu mỗ người kiếm thuật không tinh, lực

khống chế thấp xuống, hoặc là vừa sẩy tay, liền đem bọn ngươi cho một kiếm giết!"

Uy hiếp, uy hiếp trắng trợn!

Tiểu thâu trong lòng cơ hồ đem Tiêu Thần mắng muốn chết, lại càng đảo cặp mắt trắng dã. Vốn cũng không phải là Tiêu Thần một kiếm chi kẻ địch, còn muốn đi đánh, kia cùng muốn chết có cái gì khác biệt?

Người tập võ, kiên cường điểm là không sai. Nhưng hành tẩu giang hồ, nguy hiểm như thế, cao thủ nhiều như vậy, khó tránh khỏi gặp đá đến thép tấm, cúi đầu là không thể tránh được. Cúi đầu cầu xin tha thứ, vứt bỏ thể diện, tổng so sánh với vứt bỏ tánh mạng có lời!

Ba người vốn là trong chốn giang hồ hạng người vô danh, lại càng tam giáo cửu lưu người, cốt khí đối với bọn họ mà nói, nhiệt huyết cấp trên lúc có lẽ có, nhưng đại đa số lúc, cốt khí một mao không đáng giá.

Cắn răng, trầm ngâm chốc lát, tất cả đều hai đầu gối quỳ xuống đất, hướng về phía Tiêu Thần quỳ xuống đất cầu xin tha thứ: "Mời thiếu hiệp tha tại hạ một mạng, hôm nay tại hạ mạo phạm thiếu hiệp, tại hạ ở chỗ này cho thiếu hiệp bồi cái không phải là!"

Dứt lời, lúc này hướng về phía Tiêu Thần nặng nề dập đầu ba cái!

"Hừ! " Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, đối ba người không có chút nào cốt khí bộ dáng, trong mắt tràn đầy thất vọng. Lúc này chán ghét nhìn ba người một cái, không thèm để ý chút nào ba người phóng hỏa, tràn đầy hận ý tròng mắt, phất phất tay: "Cút đi, lần sau đừng làm cho Tiêu mỗ người đang gặp phải!"

Ba người liền lăn một vòng, chạy trối chết một loại thật nhanh rời đi, trong chớp mắt biến mất ở Tiêu Thần phạm vi nhìn bên trong.

Nhìn ba người bóng lưng rời đi, Tiêu Thần ôm kiếm cho ngực, từ ngâm một tiếng: "Này Đang giang hồ đại hiệp, trừng ác dương thiện cảm giác chân hảo! "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78:Mời người uống rượu, mới quen Lý Thánh

Đúng vậy, cảm giác chân hảo!

Trừng ác dương thiện đây chẳng qua là trống rỗng nói, chân chính chính là khi dễ một chút giang hồ lưu manh, để cho bọn họ gãy chỉ liền gãy chỉ, để cho bọn họ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ liền quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, cảm giác như vậy quá sung sướng. Vậy hung hăng đem Tiêu Thần bị Võ Đang đuổi giết, kia tràn đầy buồn bực cảm giác, phát tiết đi ra ngoài.

Chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng!

Dĩ nhiên, ba người kia phóng hỏa, tràn đầy ánh mắt cừu hận, Tiêu Thần cũng không phải là không có nhìn thấy. Hắn đã sớm biết trảm thảo trừ căn giang hồ đạo lý, nhưng hôm nay để ba người đi, chính là vì ba người phía sau Hắc Y Bang.

Hắn đã sớm toàn thân xương dương rồi, hận không được tìm người đại đánh một cuộc, hung hăng phát tiết trong lòng âu khí!

Hắc Long Bang là một đối thủ tốt, cao thủ tất nhiên không ít, chắc chắn có thể thỏa mãn ý nguyện của hắn. Dĩ nhiên, như là cao thủ nhiều lời mà nói..., Tiêu Thần cũng không sợ. Trốn là được!

Bởi vì cái gọi là trái nhiều không áp thân, đã đắc tội Võ Đang, phiêu bạc trong giang hồ, bốn biển là nhà. Hắn còn sợ đắc tội người nào?

Trái càng nhiều càng tốt, tốt nhất đắc tội một thanh người, sau đó vừa thông suốt đưa bọn họ giết cái sạch sẽ, toàn bộ cho rằng kinh nghiệm giết đi, để cho hắn nhanh chóng thăng cấp, cảm giác kia tốt hơn!

Không thể không nói, trải qua bị Tạ Bất Phàm bán đứng phản bội, bị Võ Đang khắp thiên hạ đuổi giết chuyện sau, Tiêu Thần tâm thái thay đổi.

Nếu như nói, lúc trước hắn lại là một thiện lương, tràn đầy ảo tưởng trung nhị thiếu năm lời nói. Như vậy hắn giờ phút này, thì là một trà trộn giang hồ hồi lâu, thường thấy giang hồ bầu không khí không lành mạnh, thường thấy sinh tử, đối hết thảy đều đều không để ý, tùy tâm sở dục, tiêu sái tự nhiên giang hồ lão bánh quẩy!

Chỉ cần tuân thủ trứ không lạm sát kẻ vô tội nầy điểm mấu chốt, những khác đích thiên hạ đáng hận người, tất cả đều nhưng giết!

Trong lòng như vậy nghĩ tới, Tiêu Thần tâm tình vui vẻ, mới vừa dạy dỗ một phen tam giáo cửu lưu người, nhẹ ngâm nga bài hát điều, nghênh ngang đi lại ở trên đường phố, chờ Hắc Long Bang người tìm tới tận cửa rồi.

Đi dạo hồi lâu, cũng không thấy Hắc Long Bang người tìm tới tận cửa rồi, để cho Tiêu Thần không khỏi thất vọng, này Hắc Long Bang có thể sánh bằng một ít thứ hắn sở gặp phải nhìn tựa như hương trung lão nông bọn thổ phỉ hiệu suất sai nhiều. Một ít thứ, đám kia thổ phỉ hiệu suất cao bao nhiêu a, mới vừa đuổi chạy, cũng không lâu lắm, liền dẫn người đến giết.

Hắc Long Bang, thật là khiến người thất vọng, có chút hữu danh vô thực a!

Lúc này lắc đầu, tìm một nhà tửu lâu, đi vào, lên lầu hai, tìm một cái vị trí gần cửa sổ, lúc này điểm nhắm rượu món ăn, ăn uống thả cửa.

Luân phiên chạy trối chết, mỏi mệt không chịu nổi, nhưng là đói không được, thức ăn ngon rượu ngon vừa lên tới , Tiêu Thần sao có thể nhẫn nại được?

Lúc này từng ngụm từng ngụm bắt đầu ăn, bởi vì cái gọi là người trong giang hồ, ngụm lớn uống rượu ngụm lớn ăn thịt, mới là sướng khoái!

Trước kia trên địa cầu lúc, Tiêu Thần liền đối với cuộc sống như thế tràn đầy hướng tới, hôm nay có cơ hội nếm thử một phen, quả thật không tệ.

Kể từ khi tập võ sau, đặc biệt là luyện nội công sau, hắn khẩu vị thật tốt, muốn ăn hơn là vượt xa Địa Cầu không biết bao nhiêu lần. Giờ phút này coi như là cho hắn nướng toàn bộ dê bày ở hắn trước người, hắn cũng có thể ăn hạ!

Chỉ bất quá, một mình một người uống rượu, không ai nói chuyện, quả thật có chút làm cho người ta có chút tịch mịch. Lúc này Tiêu Thần hướng lâu ngoài đường phố nhìn lại, không có mỹ nhân, hắn lại sợi không thèm để ý chút nào, nhìn thấy một tay cầm trường kiếm, trang phục xác thực như tên khất cái người, ngồi dưới đất, dựa vào chân tường, nghe trong tửu lâu truyền đến rượu thịt mùi thơm, không ngừng trừu động trứ lỗ mũi, lộ ra say mê vẻ.

Tiêu Thần thấy vậy khẽ mỉm cười, vốn là uống nhiều rượu hắn, có một chút cảm giác say, lúc này hướng về phía tên khất cái kia đại hán một tiếng: "Huynh đài một người một mình ngồi trên trên đường cái, khởi không tịch mịch? Vừa lúc Tiêu mỗ một mình một người uống rượu vậy có chút tịch mịch, ai cũng như huynh trên đài lâu, cùng ta hét lớn một bữa, khởi không thoải mái?"

Người nọ thấy Tiêu Thần gọi hắn, ngửng đầu lên nhìn về Tiêu Thần, ánh mắt nhẹ nhàng phát sáng, lúc này gật đầu cười lớn một tiếng: "Tốt!"

Cũng không thấy hắn như thế nào động tác, chẳng qua là tung người nhảy, đột ngột từ mặt đất mọc lên, phiêu dật nhảy lên lên lầu hai ngoài, cho thấy một tay nhẹ nhàng quá công.

Tiêu Thần ánh mắt sáng lên, không nhịn được giơ ngón tay cái lên, quát to một tiếng: "Huynh đài nhẹ nhàng quá công!"

Người nọ nhẹ nhàng cười một tiếng, một cái tung mình, tiến vào tửu lâu, vậy không cố kỵ chút nào, nghênh ngang tìm vị trí ngồi xuống.

Bốn phía người, gặp cả người vô cùng bẩn trang sức, tất cả đều che lỗ mũi, cau mày, rối rít tránh lui sổ phân. Người nọ cũng không thèm để ý chút nào ánh mắt của người, cười lớn một tiếng, sợi không chút khách khí đem rượu ngã vào chén lớn, một ngụm uống hết. Cầm lấy chiếc đũa, gắp một khối lớn thịt, lúc này một ngụm cắn xuống, từng ngụm từng ngụm nhấm nuốt.

"Ngụm lớn uống rượu, ngụm lớn ăn thịt, đúng là thống khoái! " ăn xong, người nọ lúc này mới thoải mái vô cùng sướng khoái cười lớn một tiếng.

Tiêu Thần gặp hắn mặc dù tên khất cái trang phục, nhưng bất luận là cầm chén hay là cầm đũa tư thế, tất cả đều có chút văn nhã, hơn nữa kia mặt cũng không phải là như trong tưởng tượng cái kia một loại lão, mà chẳng qua là 27-28 trái phải. Không nhịn được nhướng nhướng mày, ra miệng hỏi: "Huynh đài họ gì?"

"Họ Lý tên thánh! " người nọ mặt mày hớn hở đường, cũng không biết là ăn vui vẻ, hay là nhìn thấy Tiêu Thần vui vẻ.

"Lý Thánh! " Tiêu Thần lẩm bẩm một tiếng, lần cảm giác danh tự này khí phách, đĩ nhiên vậy vẻn vẹn là như thế, cho Lý Thánh mãn thượng rượu, lần nữa ra miệng hỏi: "Lý đại ca này trang phục, này nhẹ nhàng quá công, nhưng là Cái Bang người?"

Cái Bang là giang hồ đệ nhất đại bang, mặc dù là Kim Môn truyền thừa, nhưng thế lực nhưng có thể nói khắp Thần Châu cả vùng đất, không có biện pháp, tên khất cái nha, trong thiên hạ nơi nào đều có. Chỉ bất quá, Cái Bang tuyệt đại đa số cao thủ tất cả đều ở Kim Môn trong chốn võ lâm, Đại Đường cảnh nội, Cái Bang cũng không có bao nhiêu cao thủ.

Nhưng là, nói đến Cái Bang, liền có danh vang rền thiên hạ cao thủ, trước có thơ ngũ tuyệt một trong Hồng Thất Công, lại có Cái Bang trước Nhâm bang chủ, nhưng hay bởi vì kia liêu người thân thế, thối lui khỏi Cái Bang Kiều Phong. Ừ không đúng, hắn hôm nay cùng Tiêu Thần cùng họ, là Tiêu Phong!

Này hai đại cao thủ, tất cả đều là danh vang rền thiên hạ tuyệt thế cao thủ!

"Không phải là! " Lý Thánh lại lắc đầu, thản nhiên nói: "Lý mỗ cùng Tiêu huynh đệ giống nhau, tất cả đều là học kiếm người. Này Cái Bang mặc dù danh chấn thiên hạ, nhưng cũng không phải là học kiếm người nơi để đi."

"Lý đại ca nói rất đúng! " Tiêu Thần gật đầu, hắn cũng lười lại đi hỏi thăm Lý Thánh lai lịch, vốn là tùy ý kêu một người, theo hắn uống rượu thôi, hỏi

nhiều như vậy làm gì. Lúc này cầm lấy chén lớn, mời rượu cười nói: "Hôm nay Tiêu mỗ cùng Lý đại ca gặp nhau, nhất kiến như cố, giang hồ tranh cãi nhiều như tê dại, nghĩ nhiều như vậy để làm chi, tới uống rượu! Hôm nay có rượu hôm nay say!"

Dứt lời, Tiêu Thần một ngụm đem chén lớn bên trong rượu ngon uống cạn, Lý Thánh khẽ mỉm cười, giơ ngón tay cái lên: "Tiêu huynh đệ thật là hào sảng, Lý mỗ cũng không có thể lạc hậu, Cạn!"

Lúc này, vậy đem chén lớn bên trong rượu một ngụm uống sạch.

"Tốt, thống khoái, tiếp tục! " Tiêu Thần cười lớn một tiếng, lần nữa giơ lên chén rượu, cùng Lý Thánh ngụm lớn uống một ngụm lớn.

Hai người ngụm lớn uống rượu, ngụm lớn ăn thịt, cũng không nói thêm cái gì nói, chỉ là một tâm ăn. Rất nhanh kêu lên tới bảy tám vò rượu đều cũng bị mất.

"Tiểu nhị, lại đến thập vò rượu, hôm nay Tiêu mỗ muốn cùng Lý đại ca uống thống khoái! " Tiêu Thần lập tức cất giọng kêu to, chẳng qua là kêu hồi lâu, cũng không thấy tiếng vang, mắt say lờ đờ mông lung nhìn lại, lầu hai chẳng biết lúc nào tẫn người đã đi cạn sạch.

Khác thường hình dáng!

Tiêu Thần một cái giật mình, đột nhiên thức tỉnh, cảm giác say tản đi, vẻ mặt đề phòng quét nhìn bốn phía.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Rút kiếm quét tứ phương

Lúc này Tiêu Thần hướng lâu ngoài nhìn lại, đi xuống đảo qua, cả đường phố chi người trong nghề liền cũng bị trống rỗng, bị đông đảo cầm trong tay đại đao đại hán áo đen cho đoàn đoàn bao vây ở. Không chỉ có như thế, ngay cả đối diện trên nóc nhà, vậy đứng không ít người, đem trọn nơi tửu lâu tất cả đều cho phong tỏa ở.

Đạp đạp đạp.

Thượng lầu hai thang lầu bên trong, truyền đến đạp đạp tiếng bước chân, rất nhanh một nhóm năm người lên lầu hai, xuất hiện ở Tiêu Thần phạm vi nhìn bên trong. Trong đó ba người quét nhìn một vòng, một cái trông thấy Tiêu Thần, lúc này chỉ vào Tiêu Thần, đối người cầm đầu kêu lên: "Bang chủ chính là hắn!"

Người này Tiêu Thần vậy biết, đúng là hắn trước đó không lâu ép kia băm đi ngón tay tiểu thâu. Không nghi ngờ chút nào, những người này tất cả đều là hắn đợi chờ đã lâu Hắc Long Bang người. Hiệu suất như thế thấp xuống, nguyên lai là đi trước triệu tập nhân thủ đi.

Kia Hắc Long Bang bang chủ một đôi tròng mắt, lóe ra Dã Lang một loại tàn nhẫn ánh mắt, theo kia tiểu thâu đích ngón tay quét Tiêu Thần một cái, thấy Tiêu Thần khuôn mặt xa lạ, lại càng thiếu niên khuôn mặt, lúc này khẽ cười một tiếng, quay đầu hướng kia tiểu thâu cười nhạo nói: "Nhị trưởng lão, đây chính là ép ngươi ba người gãy đi một ngón tay người sao? Chẳng qua là một thiếu niên, lại có thể đem bọn ngươi làm cho cùng đường?"

"Bang chủ, chớ nhìn hắn tuổi còn nhỏ, nhưng kiếm thuật thực tại lợi hại, thuộc hạ bọn người không phải là đối thủ của hắn! " tiểu thâu bị nói mặt già đỏ lên, phản bác.

"Hừ, cũng chính là một mới vừa tiến vào tam lưu chi cảnh người, kiếm thuật gặp có bao nhiêu lợi hại? " Hắc Long Bang bang chủ xuy cười một tiếng, lắc đầu: "Nhị trưởng lão, ta xem bọn ngươi hưởng phúc đã lâu, công phu giảm xuống đi? Cũng không trách ngươi, ngươi một thân công phu, tất cả đều không có ở đây cùng người đánh nhau thượng, bại vào kia tay, cũng không gì đáng trách."

Vừa nói, Hắc Long Bang bang chủ phản đầu nhìn Tiêu Thần một cái, nhiều hứng thú nói: "Tiểu tử ngươi rốt cuộc là tại sao đường? Dám ở ta Hắc Long Bang trên địa bàn, đánh ta Hắc Long Bang người, lại động thủ ác như vậy, lá gan ngươi không nhỏ a!"

Tiêu Thần quét nhìn năm người một cái, đem kia tiểu thâu không nhìn, chỉ có bốn người có lực đánh một trận, mà bốn người này tất cả đều là tam lưu cao thủ, kia Hắc Long Bang bang chủ một thân tu vi, đã đến tam lưu đỉnh.

Trận chiến này nhưng đánh!

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần cười, trong lòng không khỏi bắt đầu nhiệt huyết sôi trào lên, hắn vốn là chiến đấu cuồng, gần nhất hay bởi vì bị Võ Đang khắp

thiên hạ đuổi giết, trong lòng phiền muộn vô cùng, không có chuyện gì muốn tìm chút chuyện, hung hăng đánh một đoàn, thư giãn thư giãn hắn một thân xương.

Đơn giản mà nói, hắn chính là ngứa tay.

Không để ý đến Hắc Long Bang bang chủ lời mà nói..., mà là chắp tay đối kia Lý Thánh đường một tiếng: "Lý đại ca ta đây có một chút phiền toái nhỏ, đợi phiền toái giải quyết, lại đến cùng tiếp tục uống rượu!"

"Tiêu huynh đệ ngươi mặc dù bận rộn ngươi chuyện, không cần lo ta! " Lý Thánh ngụm lớn uống rượu ăn thịt, liên đầu cũng không mang, phủi nói.

"Tốt! " Tiêu Thần cười lớn một tiếng, lúc này xoay người lại, rút kiếm ra khỏi vỏ, nhìn về Hắc Long Bang bang chủ: "Hắc Long Bang đúng không? Tiêu mỗ đã sớm chờ các ngươi tới cửa đến đây rồi, đáng tiếc đợi là các ngươi lâu như vậy, nhưng vẫn tương lai, hiệu suất thật sự thấp xuống. Tốt vào thời khắc này tới cũng không muộn, Tiêu mỗ vậy ăn uống no đủ rồi, làm nấu cơm sau vận động không tồi!"

"Khá lắm tiểu tử cuồng vọng! " Hắc Long Bang bang chủ vừa nghe, giận tím mặt, lúc này vung tay lên, lạnh lùng nói: "Làm thịt hắn! ". Phía sau ba người tất cả đều chà chà rút đao, hướng Tiêu Thần nhào tới.

Thấy ba người đánh tới, Tiêu Thần cười lớn một tiếng: "Tới vừa lúc!"

Không lùi mà tiến tới, cầm kiếm giết đi tới, lấn thân mà thượng, một kiếm ngăn chặn rụng ba người bổ tới đại đao, xuất hiện ở một kiếm.

Một kiếm này, tốc độ cực nhanh, thật giống như tia chớp, đại hán kia thần sắc khẩn trương, nói đao liền ngăn chặn. Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, chà chà chà xuất liên tục ba kiếm, ba kiếm tất cả đều như nhanh chóng điểm, tấn mãnh điểm ở đại hán trên đao.

Ba kiếm này không những tốc độ cực nhanh, dựng lên trong đó ẩn chứa lực đạo, lại càng một kiếm so sánh với một kiếm mạnh.

Ngày đó liên Võ Đang thượng viện đệ tử Tề Phong cũng đở không nổi Tiêu Thần ba kiếm này, này Hắc Long Bang đại hán, vừa sao có thể đở nổi?

Ngăn trở đệ nhất kiếm lúc liền đẩy lui hắn ba bước xa.

Kiếm thứ hai liền đem hắn chấn bị nội thương.

Kiếm thứ ba. . .

Kia lực đạo thật giống như như vạn trượng núi cao đánh tới, thế không thể đở, đại hán con cảm giác mình là ở châu chấu đá xe, không có bất kỳ ngăn cản lực, lúc này bị kiếm thứ ba một kiếm oanh bay, đánh bay vòng bảo hộ, hung hăng từ lầu hai té bay ra ngoài, ngã nhào trên đất, ngụm lớn hộc máu, tại chỗ ngất dưới đi.

Chỉ là vừa giao lưu tay, Tiêu Thần liền đem một gã đồng bạn cho chém thành trọng thương, ngất ngã xuống đất, mất đi lực chiến đấu. Hai người khác sắc mặt mạnh mẽ biến đổi, sớm chiều chung đụng đồng bạn, tự nhiên biết kia võ công lai lịch.

Thay vì võ công cũng không có xê xích quá lớn bọn họ, như thế nào lại là Tiêu Thần đối thủ? Đang chần chờ không chừng, bị Tiêu Thần một kiếm cho rung động ở, tâm thần không yên lúc. Tiêu Thần cũng chưa từng nương tay, khẽ cười một tiếng, cầm kiếm hướng hai người chém tới.

Trận đầu lập công hắn, là càng chiến càng phấn khởi, cả người nhiệt huyết sôi trào, chiến ý dâng trào. Xuất kiếm càng phát ra tinh diệu, uy lực vậy trở nên lớn hơn nữa. Lần này, hắn liên Hoa Sơn thượng thừa kiếm pháp Thái Nhạc Tam Thanh Phong tuyệt kỷ thi triển ra, chẳng qua là dùng Hoa Sơn kiếm pháp, vài kiếm bên trong, liền đem hai gã Hắc Long Bang bang chúng đánh gục, tất cả đều miệng phun máu tươi, oanh phi té rớt trên mặt đất, tiêu mất lực chiến đấu.

"Mạnh như vậy? ! " kia tiểu thâu vừa nhìn Tiêu Thần võ công của, cánh so với hắn trong tưởng tượng mạnh hơn, lúc này con ngươi trừng, thất thanh kêu lên. Vốn là lúc trước bị Tiêu Thần dạy dỗ một trận, người bị thương nặng hắn, vừa mất đi một ngón tay , giờ phút này thấy Tiêu Thần như thế dũng mãnh, nào dám trở? Vốn định tiến lên vây công Tiêu Thần bước ra cước bộ, cũng liền bận rộn rụt trở về.

Hắc Long Bang bang chủ thấy kia như thế uất ức, tức giận hừ một tiếng, trong lòng hận không được một cái tát đem chụp được lâu. Vừa nhìn Tiêu Thần một cái, thần sắc có chút ngưng trọng. Tiêu Thần thực lực, tự nhiên vượt ra khỏi ngoài dự liêu của hắn, ngay cả hắn cũng không nghĩ tới, hắn ba vị thủ hạ thật không ngờ không chịu nổi trọng dụng, dễ dàng bị đánh bại, mất đi chiến đấu lực. Còn có một bị oanh phi lầu dưới, cũng không biết chết có hay không.

"Tốt tên tiểu tử, không trách được như thế chi cuồng, dám xem ta Hắc Long Bang cho không có gì, nguyên lai là ỷ vào lợi kiếm quát tháo, bổn bang chủ sẽ làm cho ngươi biết biết lợi hại! " Hắc Long Bang bang chủ chỉ vào Tiêu Thần nổi giận gầm lên một tiếng.

"Đừng nói nhảm, muốn chiến mau chiến, tam lưu đỉnh cao thủ Tiêu mỗ còn chưa chiến quá, thử nghĩ xem có thể cùng đánh một trận, trong lòng còn có chút nhỏ kích động! " Tiêu Thần khiêu khích một tiếng, một đôi tròng mắt, hưng phấn nhìn Hắc Long Bang bang chủ, tràn đầy chiến ý.

"Hừ, không biết sống chết, hôm nay ngươi cũng đừng muốn đi! " Hắc Long Bang bang chủ bị Tiêu Thần nói thế cho kích thích giận dữ, oa oa quát to một tiếng, nói đao bước nhanh lấn thân đến Tiêu Thần trước người, hung hăng một đao chém xuống.

Đao chưa đến, kích khởi đao phong, liền gầm thét cạo tới , cắt được Tiêu Thần làm đau. Tiêu Thần thấy vậy đao thế, uy thế bất phàm, cũng không có

bất kỳ vẻ ngưng trọng, ngược lại vẻ mặt hưng phấn, cả người nhiệt huyết sôi trào.

Là một đối thủ cường đại!

Đối thủ càng cường đại, hắn Tiêu Thần càng có rút kiếm vọng động!

"Hảo đao pháp! " lúc này cười lớn một tiếng, giương kiếm chém, hung hăng bổ vào Hắc Long Bang bang chủ này chém tới trên đao.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Ba kiếm hiển uy, bại tam lưu đỉnh

Đang!

Đao kiếm chạm vào nhau, tia lửa lóe lên.

Trong đao truyền đến mạnh mẻ lực đạo theo trường kiếm truyền tới, xâm nhập Tiêu Thần trong cơ thể, để cho hắn cả người chấn động, lúc này liền lùi lại ba bước, lúc này mới đem này mạnh mẻ lực đạo cho triệt tiêu rụng. Tam lưu đỉnh cao thủ mạnh mẻ nội lực, có thể thấy được lốm đốm.

Tiêu Thần lại lơ đễnh, ngược lại bởi vì địch nhân cường đại, chiến ý càng thêm dâng trào. Cười lớn một tiếng, lần nữa cầm kiếm xông tới, hướng về phía Hắc Long Bang bang chủ chính là một kiếm chém xuống.

Hắc Long Bang bang chủ lơ đễnh, thậm chí trên mặt treo khinh miệt vẻ, Tiêu Thần nội công này so với hắn kém người, còn dám cho hắn cứng đối cứng đánh một trận, hắn sao lại sợ? Ngược lại hơn chiếm tiện nghi, không chần chờ, lúc này hướng về phía Tiêu Thần chém tới trường kiếm, chính là một đao!

Đang! ! !

Mạnh mẻ đao kiếm chạm vào nhau thanh âm, truyền khắp tứ phương, khác mọi người nghe mà biến sắc, tất cả đều một đao kia một kiếm uy lực đến cỡ nào lợi hại.

Thì ngược lại kia Lý Thánh, thật giống như việc không liên quan đến mình, cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào bình thường, không bị bất kỳ ảnh hưởng, tiếp tục ăn của hắn thịt, uống rượu của hắn. Tựa hồ hai người chiến đấu, ở ánh sáng, vậy không uống rượu ăn thịt hơn hấp dẫn hắn.

Chỉ có thỉnh thoảng mắt say lờ đờ đột nhiên liếc về hướng hai người chiến trường một cái, mới có thể biết được, tim của hắn, vẫn đặt ở hai người đánh nhau thượng.

Chỉ bất quá, nhìn thấy Tiêu Thần, một kiếm kiếm chém đi tới, lại một lần thứ bị đẩy lui, trên mặt hắn không phải là lộ ra quan tâm vẻ, ngược lại lộ ra một nụ cười.

Hắc Long Bang bang chủ chiến đấu ngoài, vậy đã nhận ra Lý Thánh dị trạng, nhưng cũng không để ý. Một cái không biết từ từ đâu chạy tới tên khất cái thôi, có gì nhưng để ý?

Thấy Tiêu Thần bị hắn một đao đao oanh lui, thậm chí bị không nhỏ nội thương, khóe miệng lại chảy vết máu, tinh thần hắn rung lên, trong lòng tức giận nghĩ tới, nhất định phải đem này xem hắn Hắc Long Bang cho không có gì cuồng vọng tiểu tử cho một đao chặt!

Nếu không, hôm nay bị tiểu tử này cho đánh mặt, ngày sau hắn Hắc Long Bang như thế nào ở trên giang hồ xen lẫn?

Trong lòng một nảy sinh ác độc, xuất đao nhanh hơn, mạnh hơn!

Chẳng qua là. . .

Theo thời gian trôi qua, hai người túc túc đối oanh trăm chiêu nhiều, Hắc Long Bang bang chủ đầu tiên bởi vì chiếm cứ thượng phong, lại ăn không ít tiện nghi, trên mặt treo nụ cười dần dần thu liễm đi xuống. Thần sắc trở nên ngưng trọng, thậm chí có ta ngưng thần đọng lại quỷ, càng tuyệt không thỏa.

Cái nhân là, Tiêu Thần càng đánh vẻ mặt càng hưng phấn, kia một đôi tròng mắt trung dần dần đỏ lên, để lộ ra cuồng nhiệt chiến ý, để cho Hắc Long Bang bang chủ thấy vậy trong lòng giật mình. Hắn lại chưa từng thấy qua như thế cổ quái người, nào có người bị đánh hộc máu, ói càng nhiều, lại càng hưng phấn?

Phát hiện chỗ quái dị hắn, thật tình đánh giá xét, lập tức phát hiện một cái làm hắn kinh hãi chuyện thực. Tiêu Thần tựa hồ càng đánh càng mạnh, đó cũng không phải ảo giác, mà là sự thật. Lúc trước đệ nhất đao vỗ xuống, có thể đẩy lui Tiêu Thần ba bước xa, trước mười đao lúc, hắn có một đao thậm chí có thể đẩy lui Tiêu Thần thập bước xa.

Đột nhiên theo bổ đao càng nhiều, Top 5 thập đao, một đao đi xuống, Tiêu Thần chẳng bao giờ bị đẩy lui quá ba bước ở ngoài.

Đến một trăm đao trái phải, một đao bổ tới, chỉ có thể đem Tiêu Thần chấn lùi một bước xa.

Mà hôm nay, dùng đã mau bổ hai trăm đao, đột nhiên một đao đi xuống, nhưng ngay cả để cho Tiêu Thần đẩy lui cũng khó khăn.

Điều này đại biểu cái gì?

Hắc Long Bang bang chủ trong lòng mạnh mẽ lộp bộp một tiếng, thầm kêu không ổn, Tiêu Thần hiển nhiên là đang không ngừng thích ứng hắn chiến đấu tiết tấu, thăm dò hắn đao pháp bộ sách võ thuật.

Có câu nói, đao pháp dùng hết, hiệu quả không ổn.

Này rất rõ ràng chính là hắn đao pháp đã dùng hết, hết thảy tinh diệu, toàn số bị Tiêu Thần nhìn thấu rồi, mới có như thế rõ ràng chênh lệch!

Còn chưa chờ hắn lập tức đổi đao pháp, vẫn rơi xuống hạ phong, chỉ có chống đỡ lực Tiêu Thần, đột nhiên cười lớn một tiếng, một nhảy dựng lên, trên cao nhìn xuống, hướng về phía Hắc Long Bang bang chủ một kiếm chém xuống: "Ha ha ha, ăn ta một kiếm!"

Hắc Long Bang bang chủ ra sức nói đao vừa đở, mặc dù đem kiếm ngăn trở, nhưng truyền đến lực đạo, để cho hắn hổ khẩu chấn động, thấy đau, thiếu chút nữa liên đao cũng cầm không được, thậm chí đột nhiên chấn động, mạnh mẽ lực đạo thâm nhập vào trong cơ thể hắn, lúc này chung quanh tán loạn, khó có thể bị đè nén, phun ra một ngụm máu tươi, liền lùi lại ba bước xa, lúc này mới đem này kình đạo cho hóa giải rụng.

"Còn có một kiếm! " Tiêu Thần trên không trung một cái quay cuồng , rơi xuống đất, ngay cả cũng không đứng vững, lần nữa chân dùng sức đạp một cái, phóng lên cao, hướng về phía Hắc Long Bang bang chủ ra lại một kiếm, hung hăng chém xuống.

Một đao kia không cách nào né tránh, bị phong tỏa hết thảy đường lui, một khi né tránh không xong, cần phải bị một kiếm chém thành hai nửa không thể. Bất đắc dĩ, Hắc Long Bang bang chủ chỉ có thể nội khí vừa chuyển , tuôn ra vào trong tay, giương đao một cấp.

Đang! ! !

Một kiếm này thật giống như giống như núi cao đánh tới, lực đạo càng hơn số phân, Hắc Long Bang bang chủ cơ hồ chỉnh thân thể cũng thiếu chút nữa bị một kiếm này cho chém khom, liền lùi lại thập bước xa, muộn hanh nhất thanh, khóe miệng có máu tươi chảy ra, lúc này mới đem một kiếm này lực đạo cho hóa giải rụng.

Đột nhiên, hắn mới vừa vặn hóa giải rụng này cổ mạnh mẽ lực đạo, Tiêu Thần ở một lần bay lên trời, cầm kiếm lăng không bổ tới: "Kiếm thứ ba!"

Một kiếm này vô bàn về thanh thế hay là lực đạo, vượt qua xa lúc trước kia hai kiếm có thể sánh bằng. Nếu như nói đệ nhất kiếm chẳng qua là một tòa núi nhỏ khâu, kiếm thứ hai là một tòa cao ngàn trượng núi cao lời mà nói..., kia một kiếm này còn lại là một tòa vạn trượng núi nhảy.

Nặng như Thái Sơn, không gì hơn cái này!

Hắc Long Bang bang chủ chẳng qua là đem đao vừa đở, cảm giác một cổ mênh mông vô cùng lực đạo hướng hắn oanh tới , không thể đở, cũng không cách nào ngăn chặn.

Như châu chấu đá xe, tại chỗ bị một kiếm này bắn cho phi chừng mười trượng xa, xuyên qua lâu tường, từ tửu lâu lầu hai bên trong té ngã trên đất, ngụm lớn một ngụm máu tươi.

"Bang chủ! " đường phố nơi phong tỏa tửu lâu bang chúng thấy bang chủ của bọn hắn bị oanh bay thấp, tất cả đều quá sợ hãi, rối rít kêu lên.

Hắc Long Bang bang chủ sắc mặt trắng bệch, tay che ngực khẩu, đứng không vững, một cái tay đem ở kia bang chúng trên người, miễn cưỡng đứng lên, vẻ mặt hoảng sợ nhìn tửu lâu lầu hai nơi, lo lắng không dứt hét lớn: "Mau, mau rút lui!"

"Là bang chủ! " bốn phía bang chúng tất cả đều vẻ mặt trắng bệch, khẩn trương vạn phần nhìn về tửu lâu lầu hai nơi, nhất tề kinh kêu một tiếng: "Mau rút lui!"

Rối rít quay đầu bỏ chạy, dùng tốc độ cực nhanh, nhanh chóng thoát đi nơi này.

. .

Hệ thống đề kỳ:

Đánh bại tam lưu đỉnh cao thủ Hắc Long Bang bang chủ, đạt được hai vạn kinh nghiệm chiến đấu.

Hệ thống tiếng nhắc nhở truyền đến, Tiêu Thần lập tức đem kia tắt, nghĩ tới mới vừa rồi đánh một trận, không nhịn được cười lớn một tiếng: "Thống khoái, thật sự là chiến thống khoái!"

Trận chiến này, quả thật làm cho hắn chiến nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, cuối cùng ba kiếm, là Thái Nhạc Tam Thanh Phong tuyệt kỷ, cùng Hắc Long Bang bang chủ đánh một trận, làm hắn lĩnh ngộ thâm hậu.

Võ học kinh nghiệm, lại càng tăng thêm một mảng lớn, nhìn thoáng qua kinh nghiệm điều, xuất thần nhập hóa chi cảnh đã kéo gần lại một nửa khoảng cách.

"Chiến thống khoái? " Lý Thánh nghe Tiêu Thần cười to, xoay đầu lại cười hỏi.

"Thống khoái! " Tiêu Thần gật đầu, cũng không phát hiện Lý Thánh trong lời nói quái dị.

"Ngươi sao không đem những thứ này Hắc Long Bang bang chúng tất cả đều giết hết đâu? Giết sạch bọn họ, chẳng phải là hơn thống khoái? " Lý Thánh lại hỏi.

"Ta cũng không phải là sát nhân cuồng ma, vì sao phải giết sạch bọn họ? Huống chi Lý đại ca ngươi đang ở đây lần này, lưu lại nhiều như vậy thi thể, sao dễ uống rượu. . . " Tiêu Thần lắc đầu phản bác một tiếng, lại đột nhiên ngừng miệng, giật mình Lý Thánh trong lời nói có lời, thần sắc đột nhiên biến đổi, chỉ vào Lý Thánh nói: "Lý đại ca ngươi. . "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 81: Ta là chân truyền đệ tử Lý Thánh

"Hừ! " Lý Thánh cười lạnh một tiếng, hữu chưởng vỗ mạnh một cái, đem đặt lên bàn trường kiếm, cho chấn bay lên, lúc này nhanh như tia chớp thân thủ sao đi, rút kiếm ra khỏi vỏ, kiếm chỉ Tiêu Thần.

Này một loạt động tác, tất cả đều ở điện quang hỏa thạch trong lúc phát sinh, kia tốc độ rút kiếm, làm Tiêu Thần tự hỏi làm không được. Đây cũng không phải là hắn loại này luyện kiếm chưa tới nửa năm người đủ khả năng luyện ra được, mà là phải đi qua hơn mười hai mươi năm, ngày kế một ngày luyện kiếm, mới có thể đem rút kiếm nhổ ra nhanh như vậy, đem kiếm dùng được như cánh tay chỉ huy, vận chuyển tự nhiên.

Có thể nói loại này rút kiếm kỹ thuật, đã thoát khỏi tài nghệ, mà trở thành một loại nghệ thuật, vô cùng mỹ cảm.

Nhưng Tiêu Thần giờ phút này lại không có bất kỳ mỹ cảm có thể nói, ngược lại trong lòng lạnh lẽo, bị Lý Thánh trường kiếm chỉ vào, nhất thời cảm thấy một cổ lành lạnh hơi thở, đập vào mặt. Thật giống như một đầu hung mãnh mãnh thú, đang đối với mình mắt nhìn chằm chằm vào, làm hắn không rét mà run.

Cho dù chưa từng có chiêu, hắn cũng hiểu biết, hắn không phải là Lý Thánh đối thủ!

Nhiều nhất thập kiếm người cũng sẽ bị Lý Thánh đánh bại, nhưng mà này còn chỉ là đem Lý Thánh coi là cùng mình bình thường cảnh giới.

Có thể bị bằng Lý Thánh ngón này luyện được siêu phàm nhập thánh rút kiếm thuật, như thế nào lại là một tam lưu cao thủ?

Tiêu Thần mạnh mẽ nghĩ đến một người, khí chất cùng Lý Thánh vô cùng vi tương tự, đó chính là ở hoang trấn lúc, làm hắn có chút rung động, coi là vượt xa mục tiêu Võ Đang thập đại đệ tử Bộ Thanh Vân!

Lý Thánh bất kể cầm kiếm khí thế, tới cơ hồ giống nhau như đúc.

"Lý đại ca vì sao? " Tiêu Thần vẻ mặt kinh dị nhìn Lý Thánh, sao vậy không nghĩ tới, Lý Thánh gặp cầm kiếm chỉ vào hắn.

"Hừ, Tiêu Thần ngươi thật to gan, một người một kiếm xông vào Võ Đang biệt viện, giết Võ Đang đệ tử. Bị cả Võ Đang truy nã, coi là phải giết người, ngươi lại có thể ở chỗ này vung tay, lại có tâm tư dạy dỗ những thứ này tam giáo cửu lưu hạng người. Chẳng lẽ ngươi cho rằng, ngươi tiến vào Đại Đường cảnh nội, Võ Đang mượn ngươi không có biện pháp? Ngươi vậy quá khinh thường Võ Đang này đường đường Kim Môn võ lâm đệ nhất đại phái thực lực cùng nội tình đi? " Lý Thánh quát lạnh một tiếng, quả thực Tiêu Thần, cất giọng nói, đem Tiêu Thần đã làm chuyện, thật giống như tận mắt nhìn thấy bình thường, nhất nhất nói tới.

"Ngươi, ngươi rốt cuộc là người nào? Ngươi là Võ Đang đệ tử? " Tiêu Thần vừa nghe, lúc này mặt liền biến sắc, vẻ mặt không dám tin vẻ, thất thanh kêu

lên.

Điều này làm cho hắn làm sao tin tưởng, hắn ngay cả chạy trốn ra sổ ngoài ngàn dặm, lại càng rời xa Kim Môn võ lâm, đi tới Đại Đường. Lần nữa lại càng dừng lại nửa ngày thời gian cũng không đến, Võ Đang người liền tìm tới hắn. Này đuổi giết tốc độ cùng hiệu suất, cũng quá cao, quá kinh khủng đi?

Này Lý Thánh ra sao lúc biết mình hành tung? Vừa là thế nào tìm được của mình? Vì sao chính mình xui xẻo như vậy, tùy tiện kêu một tên khất cái đi lên uống rượu, thì nhìn như tên khất cái người, chính là muốn đuổi giết của mình Võ Đang người?

Giờ khắc này, Tiêu Thần trong lòng một mảnh lạnh như băng, thậm chí để cho hắn có chút tuyệt vọng, địch nhân cường đại, để cho hắn căn bản là không nhìn thấy hy vọng còn sống!

Mặc dù hắn hôm nay bước vào tam lưu chi cảnh, nhưng hắn vẫn không phải cùng Võ Đang thập đại đệ tử Bộ Thanh Vân bực này cao thủ một kiếm chi kẻ địch!

Này cùng Bộ Thanh Vân vô cùng vi tương tự Lý Thánh, hắn như thế nào lại là đối thủ?

Nghe Tiêu Thần thất thanh kêu to, tuyệt vọng hỏi tới, Lý Thánh cũng không trả lời, mà là hừ lạnh một tiếng, lúc này giương kiếm hướng Tiêu Thần đâm tới.

Một kiếm này. .

Nhanh như thiểm điện, kiếm chỉ yếu hại, không kém chút nào, rất được mau tàn nhẫn đúng tinh túy, đây mới thực là kiếm pháp, chân chính sát nhân chi kiếm!

Dùng Tiêu Thần giờ phút này võ công của tu vi, một kiếm này hắn đón không được, một kiếm cũng đón không được!

Nhưng Tiêu Thần nhìn thấy một kiếm này sau, chẳng những không có tuyệt vọng, ngược lại là ánh mắt sáng lên, mặt lộ vẻ vui mừng.

Một kiếm này, hắn cảm thấy rất tinh tường kiếm pháp dấu vết.

Đó chính là. . .

Hoa Sơn kiếm pháp!

"Ngươi là hoa. " Tiêu Thần vẻ mặt vẻ vui mừng, chỉ vào Lý Thánh kêu to. Lý Thánh đem kiếm vừa thu lại, nhanh như thiểm điện, Tiêu Thần cũng không nhìn thấy hắn như thế nào đem kiếm thu hồi đi, trường kiếm liền đã vào vỏ, một ngọn gió thanh đánh tới, lý thanh đã lấn thân tiến vào Tiêu Thần trước người, một tay bưng kín Tiêu Thần khẩu, hư một tiếng: "Biết là tốt rồi, khác nói ra, ngươi đi theo ta!"

Tiêu Thần gật đầu, vẻ mặt hưng phấn đi theo Lý Thánh phía sau, hắn làm sao cũng không nghĩ tới, vị này tình cờ gặp nhau, còn kém điểm tưởng lầm là Võ Đang đệ tử Lý Thánh đại ca, hắn là hắn vẫn đau khổ tìm kiếm Hoa Sơn đệ tử!

Vốn là lâm vào tuyệt cảnh, bị Võ Đang khắp thiên hạ đuổi giết hắn, giờ phút này thấy Hoa Sơn đệ tử, thật giống như tìm được rồi tổ chức, vừa thật giống như đi xa hài tử tìm được rồi mẫu thân hoài bão, trong lòng vừa thấp thỏm, vừa hưng phấn vô cùng.

Một đường đi theo Lý Thánh, lưu lại rượu thịt tiền, bước ra tửu lâu, nhảy lên nóc nhà, từ trên nóc nhà, một đường chạy nhanh ra khỏi thành. Một đường hai người tất cả đều không nói chuyện, chạy thẳng tới ra trấn nhỏ mười dặm ở ngoài, đi tới một chỗ rừng cây nhỏ bên trong, Lý Thánh này mới ngừng lại được.

Thần sắc đề phòng nhìn về bốn phía, phát hiện không có bất kỳ người theo dõi, bốn phía vậy không có bất kỳ người lúc, lúc này mới nới lỏng nhả ra khí, quay đầu lại, hướng Tiêu Thần cười nói: "Tiêu sư đệ, ta biết ngươi có rất nhiều lời muốn hỏi ta, nơi này an toàn, ngươi nhưng càn rỡ hỏi thăm, mỗ ngươi trong lòng chi mê hoặc."

"Lý sư huynh, nơi này là Đại Đường cảnh nội, căn bản không phải phái Võ Đang phạm vi thế lực, vì sao còn muốn như thế khẩn trương? " Tiêu Thần hỏi một cái, hắn dọc theo đường đi cũng muốn hỏi lời nói. Này Lý Thánh người bị như thế võ công cao cường, về phần muốn cẩn thận như vậy sao?

Lý Thánh mỉm cười gật đầu, nghiêm nghị nói: "Tiêu sư đệ, đúng như sư huynh lúc trước cùng ngươi đã nói. Võ Đang thực lực cùng nội tình, cũng vượt quá ta chờ tưởng tượng, tuyệt đối không thể khinh thường Võ Đang! Võ Đang vì sao có thể ở ta Hoa Sơn sau, trở thành Kim Môn võ lâm đệ nhất đại phái, kia cũng là bởi vì, Võ Đang có thực lực siêu cường cùng nội tình, hơn nữa giấu diếm vô cùng sâu, sâu đích ban đầu ngay cả ta Hoa Sơn cao nhất lúc, cũng không nhìn ra."

Nói này, Lý Thánh thần sắc buồn bả, thở dài than thở: "Ba hơn mười năm trước, Lâm chưởng môn ngang trời xuất thế, tung hoành giang hồ, vô địch thiên hạ. Dẫn ta Hoa Sơn đệ tử, quét ngang bát phương, nơi đi qua, người người kính sợ. Thiên hạ người, thấy ta Hoa Sơn, không khỏi kính sợ có giai, ngay cả ma giáo đồ, thấy ta Hoa Sơn đệ tử, vậy tất cả đều quá ư sợ hãi, lúc ấy thịnh tráng, quả thật ta Hoa Sơn danh tiếng nhất thịnh lúc!"

"Năm đó, ngay cả đường đường Kim Môn võ lâm đệ nhất đại phái Thiếu Lâm, vậy bởi vì ta Hoa Sơn, mà suy yếu. Ngã vào đại phái vị trí không nói, coi như là hôm nay, vậy là ở vào đóng trong phòng. Nhưng lúc ấy, Võ Đang lại đối với ta Hoa Sơn cực kỳ kính cẩn nghe theo, thần phục ta Hoa Sơn, hơn là người thứ nhất nhận thức Lâm chưởng môn Đang cho dù Kim Môn minh chủ võ lâm môn phái."

"Nhưng khi đó, ta hoa trên dưới núi, người nào cũng không biết Võ Đang nội tình sâu đậm dầy? Vừa đến ta Hoa Sơn phát sinh ba mươi năm trước chuyện kia sau, Võ Đang cường thế quật khởi, trở thành Kim Môn võ lâm, hoàn toàn xứng đáng đại phái đệ nhất. Trên giang hồ lại càng lời đồn đãi một câu, Võ Đang vừa ra, ai dám tranh phong? ! Có thể thấy được Võ Đang mạnh, mạnh hơn ta chờ tưởng tượng, ta chờ không thể nhỏ dò xét!"

Tiêu Thần dừng chi, như có điều suy nghĩ gật đầu, lại nói: "Lý sư huynh thân phận của ngươi là?"

"Tiêu sư đệ ngươi mà nghe kỹ! " Lý Thánh lúc này tay cầm trường kiếm, một cổ phát ra từ nội tâm kiêu ngạo nói: "Ta là Hoa Sơn chân truyền đệ tử Lý Thánh! "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Tiền căn hậu quả

"Hoa Sơn đệ tử Tiêu Thần, gặp qua chân truyền Lý Thánh sư huynh! " nghe Lý Thánh tự vệ thân phận, biết được Lý Thánh là Hoa Sơn chân truyền đệ tử, Tiêu Thần lúc này nghiêm nghị bắt đầu kính nể, đã hiểu được, hắn suy đoán không sai, Lý Thánh tuyệt đối có thể cùng Võ Đang thập đại đệ tử Bộ Thanh Vân có thể sánh bằng, chắp tay kêu lên.

"Ha hả, Tiêu sư đệ không cần như thế, ta Hoa Sơn sư huynh đệ trong lúc tất cả đều ở chung hòa thuận, giống như người nhà bình thường. Trên giang hồ những khác danh môn đại phái lễ nghi, cũng không thích hợp ta Hoa Sơn! Ở ta Hoa Sơn, bất luận là chân truyền đệ tử hay là thượng viện đệ tử, thậm chí là hạ viện đệ tử, kia thân phận cũng là bình đẳng. " Lý Thánh ha hả cười một tiếng, phất phất tay.

Nghe Lý Thánh nói như vậy, Tiêu Thần thu tay về, âm thầm đối Hoa Sơn tràn ngập tò mò. Những này qua tới , hắn tiếp xúc qua Hoa Sơn người, tựa hồ tất cả đều cùng trên giang hồ những người khác đều bất đồng. Bọn họ có thường nhân khó có thể tưởng tượng dũng khí, hơn có thường nhân khó có thể tưởng tượng bền bỉ. Càng làm Tiêu Thần có chút cảm khái chính là, bất kể là hắn gặp phải Triệu Phàm, hay là Lâm Phong, cho dù thân ở tuyệt cảnh, lại vẫn ôm có hi vọng, tựa hồ có nào đó vô cùng cường đại tín niệm.

Này tín niệm Tiêu Thần cũng không tìm được, nhưng cũng từ Triệu Phàm Lâm Phong còn có đông đảo chết đi Hoa Sơn đệ tử trên người thấy được. Bọn họ chịu khổ hành hạ, lâm vào sống không bằng chết chi cảnh, cũng có thể vẫn duy trì thuộc về Hoa Sơn đệ tử phong độ, hơn không mất đi lòng tin, mà là đang một mực yên lặng lặng yên thừa nhận trứ.

Thừa nhận trứ kia sống không bằng chết hành hạ, đối với Lâm Phong sư huynh bọn họ mà nói, chết đi phản mà là một loại giải thoát, cũng là sống sót, ngược lại khó hơn, làm người ta rung động.

Tiêu Thần không biết rốt cuộc là cái gì tín niệm, để cho bọn họ có thể nhịn thụ lấy thường người không thể nhẫn hành hạ, vẫn ôm có hi vọng. Có lẽ ở Lý Thánh trên người, hắn có thể đủ tìm được loại này tín niệm, tìm được loại này tự mình thuộc về Hoa Sơn người trăm gãy không buông tha cốt khí cùng thẳng đến ôm có hi vọng tín niệm lực lượng.

Lúc này đem từ chính mình như thế nào trở thành Hoa Sơn đệ tử, thì như thế nào cơ duyên xảo hợp học được đủ loại Hoa Sơn võ công nói cho Lý Thánh, cặn kẽ vô cùng, đã làm chứng kiến chuyện, nhất nhất nói ra: "Lý Thánh sư huynh, sư đệ là do Triệu Phàm sư huynh truyền thụ cho « Hoa Sơn kiếm pháp » do đó trở thành Hoa Sơn hạ viện đệ tử. Lại từ Lâm Phong sư huynh để lại cho ta di vật ở bên trong, học được « Hoa Sơn tâm pháp » cùng « Thái Nhạc Tam Thanh Phong » kiếm pháp. . ."

Lúc này đem ban đầu Ngọa Hổ Sơn trong địa lao chứng kiến tình hình lần nữa miêu tả một lần, vừa nói Lâm Phong sư huynh cuối cùng nói.

"Lâm Phong sư đệ. . . " nghe Tiêu Thần cặn kẽ miêu tả Ngọa Hổ Sơn địa lao bên trong, chứng kiến đến Hoa Sơn đệ tử phơi thây khắp nơi tình hình, nghe thấy Lâm Phong cuối cùng một khắc, cũng đối với chính mình thân là Hoa Sơn đệ tử mà cảm thấy kiêu ngạo, sinh là Hoa Sơn người, chết là Hoa Sơn hồn kiên cường tín niệm. Lý Thánh hai đấm nắm chặc, gân xanh tuôn ra, trong mắt lóe ra trong suốt nước mắt, thần sắc thống khổ vừa có chút hối hận.

"Lý Thánh sư huynh. . ? " Tiêu Thần thấy Lý Thánh thần sắc thất thường, không nhịn được vẻ mặt lo lắng hỏi thăm.

Lý Thánh thu liễm tâm tình, đối Tiêu Thần lộ ra một cái khổ sở nụ cười: "Tiêu sư đệ ngươi đích thị là tò mò, ta làm gì có thể nhanh như vậy tìm được ngươi, hơn nữa đối với ngươi đã làm chuyện như thế rõ ràng?"

"Quả thật , mới vừa rồi tửu lâu bên trong, ta còn tưởng rằng Lý Thánh sư huynh là Võ Đang người, lúc ấy trong lòng lại rung động Võ Đang đệ tử tốc độ cùng hiệu suất thật không ngờ cực nhanh, truy tung thủ đoạn cao như thế mạnh, đem ta giật mình đến. " Tiêu Thần dùng sức gật đầu. Nghĩ đến mới vừa rồi lầm tưởng Lý Thánh chính là Võ Đang đệ tử một màn, Tiêu Thần bây giờ còn có một chút sợ sau ý. Thậm chí có ta ngưng thần đọng lại quỷ, là không

phải là mình phía sau hãy theo Võ Đang người, chỉ bất quá hắn không có phát hiện thôi.

Lý Thánh khẽ mỉm cười: "Thật ra thì ta vẫn đi theo phía sau ngươi, chẳng qua là ngươi cũng không biết được thôi."

"A? " Tiêu Thần mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt bất khả tư nghị nói: "Lý Thánh sư huynh ngươi theo dõi ta bao lâu?"

"Chừng hơn hai tháng lâu đi. " Lý Thánh suy nghĩ một chút đáp, rồi sau đó lộ ra một cái khổ sở nụ cười nói: "Trước ngươi theo như lời, Ngọa Hổ Sơn lầm nghĩ đến đám các ngươi là cứu Lâm Phong sư đệ bọn họ người, đem ta Hoa Sơn đệ tử đuổi tận giết tuyệt. Thật ra thì ngươi không nên tự trách, tự trách thì ngược lại sư huynh ta."

"Đây là vì gì? " Tiêu Thần trên mặt vẻ kinh ngạc càng đậm rồi, hắn quả thật bởi vì bọn họ đi trước tấn công Ngọa Hổ Sơn, ngược lại hại chết một đám Hoa Sơn đệ tử, trong lòng bội cảm tự trách. Thậm chí nghĩ tới, nếu là bọn họ không có tấn công Ngọa Hổ Sơn lời mà nói..., có lẽ Hoa Sơn đệ tử cũng sẽ không bị Ngọa Hổ Sơn sơn phỉ toàn bộ giết chết.

Lý Thánh thở dài than thở, giải thích: "Bọn họ đem mấy người các ngươi tưởng lầm là ta Lý Thánh rồi, ta lần này hành tẩu giang hồ, gây nên chính là cứu ra Lâm Phong sư đệ bọn họ. Bởi vì nghe nói Lâm Phong sư đệ bọn họ bị chuyển dời đến Ngọa Hổ Sơn tiến hành bí mật nhốt, vì vậy đi trước cứu Lâm Phong sư đệ bọn họ. Chẳng qua là đường xá thượng, một đường bị Võ Đang Bộ Thanh Vân cho cuốn lấy, từ Kim Môn võ lâm nội địa, vẫn bị kia triền đến Tây Vực hoang mạc trong."

"Ta vòng một cái vòng lớn, tùy Tây Vực hướng bắc, đi vào thảo nguyên, lại từ thảo nguyên xuôi nam chạy về Mậu thành, lúc này mới đem Bộ Thanh Vân đám người cho thoát khỏi. Nhưng cũng vì vậy luẩn quẩn đường xa, lầm canh giờ, chạy tới Ngọa Hổ Sơn lúc, mới phát hiện Lâm Phong sư đệ đám người đã bị hại, vậy nhìn thấy Tiêu sư đệ ngươi cho Lâm Phong sư đệ bọn họ làm cho an táng đất. Trở về Mậu thành lúc, lại hỏi thăm được Tiêu sư đệ ngươi bị bán đứng, Đang chứng nhận chỉ ra ngươi là Hoa Sơn đệ tử thân phận, bị Võ Đang người đuổi giết."

"Ở Mậu thành hỏi thăm được tiền căn hậu quả sau, qua một đêm, lại nghe nghe thấy ngươi đào đi đại thẹn dưới tàng cây tàng bảo đất. Ta lập tức nghĩ đến, Tiêu sư đệ ngươi chắc chắn tìm tìm một chỗ che dấu, tìm địa phương vậy chắc chắn là rừng sâu núi thẳm, ít không có người ở đất. Vì vậy trước đi tìm, còn thật sự phát giác tung tích của ngươi. Ở một ngọn núi nhai thượng bế quan luyện công đứng lên, ta cũng vậy cũng không cùng gặp nhau, mà là len lén quan sát ngươi. Vẫn bế quan hai tháng lâu, ta một mực dưới vách núi mặt ở chờ chực. Rời đi lúc, vậy là xa xa treo."

Nói đến đây, Lý Thánh cười hắc hắc: "Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, Tiêu sư đệ ngươi quả là ta Hoa Sơn người, một thân kiếm cốt, sao lại chịu mặc người đuổi theo sát khí? Một người một kiếm giết lên Võ Đang biệt viện, trước mắt bao người, chính tay đâm cừu địch, khiến cho giang hồ một mảnh xôn xao, Võ Đang toàn bộ Kim Môn võ lâm đuổi giết."

"Mặc dù ngươi rất lớn mật, nhưng giết lên Võ Đang cử chỉ, nhưng cũng ta trong dự liệu, ta Hoa Sơn người, luyện tập chi kiếm, chính là vì khoái ý ân cừu. Chỉ bất quá, ngươi bị Võ Đang phát ra lệnh truy nã, lại nghênh ngang hiện thân ở Đại Đường, lại càng vung tay, dạy dỗ tam giáo cửu lưu hạng người. Lá gan to lớn, thật sự là vượt qua ngoài ý liệu của ta, lúc này mới chủ động hiện thân, cùng gặp nhau."

Cuối cùng lời này nói Tiêu Thần to gan lớn mật, ngã làm Tiêu Thần không nhịn được mặt già đỏ lên, vậy có chút sau sợ lên, mình ở bị Võ Đang đuổi giết lúc, còn ra tay dạy dỗ Hắc Long Bang, cử động lần này ngã là có chút càn rỡ.

Bất quá rất nhanh, trong đầu hắn điện quang chợt lóe, đem Lý Thánh nói tiền căn hậu quả liên lạc sau, lúc này vẻ mặt kinh hãi nói: "Lý Thánh sư huynh, Lâm Phong sư huynh bọn họ bị bí mật chuyển dời đến Ngọa Hổ Sơn địa lao nhốt, dẫn tới ngươi xuất thủ cứu giúp, này có phải hay không là Võ Đang sáng sớm nằm tốt bẫy rập?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 83: Chân chính chân tướng

"Bẫy rập? " Lý Thánh khẽ cau mày, vẻ mặt như nghĩ tới cái gì .

"Không sai, chính là Võ Đương cố ý bố trí bẫy rập! " Tiêu Thần nghĩ tới ở hoang trong trấn nhìn thấy Bộ Thanh Vân, nghĩ tới Lục Phiến Môn cho Bành Phi Tường khảo hạch nhiệm vụ, nghĩ tới sơn phỉ nhìn thấy Tạ Bất Phàm là Võ Đương đệ tử sau, một ít mặt bi phẫn vẻ. Đem sở hữu đầu mối, liên hệ tới sau, Tiêu Thần trở nên khuyên, suy nghĩ cẩn thận hết thảy, vậy càng phát ra khẳng định.

"Lý sư huynh ta cùng với người đi trước Ngọa Hổ Sơn, chính là chịu một bằng hữu cùng mời, giúp hắn hoàn thành Lục Phiến Môn khảo hạch nhiệm vụ. Mà tại sao, khảo hạch nhiệm vụ đất rồi lại vừa vặn là nhốt Lâm Phong sư huynh bọn họ Ngọa Hổ Sơn đâu? Có hay không có thể suy đoán, đây chính là Võ Đương cố ý bố trí tới bẫy rập, sở vì chính là Lý Thánh sư huynh ngươi."

"Cố ý đem Lâm Phong sư huynh bọn họ bí mật nhốt ở Ngọa Hổ Sơn, thả ra tin tức, truyền vào trong giang hồ, làm mồi, hấp dẫn Lý Thánh sư huynh ngươi rời núi đến đây cứu giúp. Mà thấy ngươi hiện thân, liền lập tức có Võ Đương Bộ Thanh Vân đám người trước đuổi theo giết ngươi, muốn đem ngươi bắt. Ngọa Hổ Sơn tự nhiên không có chỗ dùng, vì vậy mượn Lục Phiến Môn tay, không có gì ngoài Ngọa Hổ Sơn, cùng với bị giam áp ở Ngọa Hổ Sơn Lâm Phong sư huynh bọn họ. . . . ."

Tiêu Thần nói đến đây, Lý Thánh đã kịp phản ứng, nghĩ đến hắn hành tẩu giang hồ gặp phải đủ loại, quả đấm nắm chặc, tức giận hừ một tiếng: "Này quả nhiên là một cái bẫy, dụng tâm thật là ác độc. Không những đem ta Hoa Sơn đệ tử toàn bộ mưu hại, ngược lại mượn Lục Phiến Môn tay, bức bách Ngọa Hổ Sơn sơn phỉ động thủ, đem đây hết thảy trách nhiệm, tất cả đều đẩy đi ra, chém tới hết thảy cùng Võ Đương cho dù quan hệ như thế nào, trong giang hồ tầm thường người, như thế nào lại biết đây là Võ Đương làm đâu?"

"Khá lắm Võ Đương, như thế ác độc, ta Tiêu Thần nếu là tập võ thành công, chắc chắn diệt Võ Đương, báo ta Lâm Phong sư huynh bọn họ đại thù! " Tiêu Thần lại nghĩ tới chết thảm Lâm Phong sư huynh bọn họ kia thảm trạng, song mắt đỏ bừng, nắm tay giọng căm hận rống giận.

"Không, Tiêu sư đệ, chuyện này quả thật cùng võ Đang không có bất cứ quan hệ nào. " Lý Thánh lắc đầu.

"Sao cùng võ Đang không có quan hệ? Đây không phải là hết thảy chứng cớ cũng chỉ hướng Võ Đương đã làm? " Tiêu Thần vẻ mặt kinh ngạc nhìn Lý Thánh nói.

Lý thanh thở dài một tiếng: "Mặc dù Võ Đương đem ta Hoa Sơn thủ nhi đại chi, sư huynh ta cũng vậy nhìn Võ Đương cực kỳ khó chịu, nhưng chuyện này thật không cùng võ Đang không có bất cứ quan hệ nào, ta Hoa Sơn lâm vào như vậy đất đai, tất cả đều là bởi vì làm một người người."

"Người nào? " Tiêu Thần vội vàng hỏi tới.

"Thượng Quan Bá Hùng! " Lý Thánh cơ hồ nghiến răng nghiến lợi nói ra cái tên này, thần sắc dữ tợn, tràn đầy hận ý.

"Thượng cổ bá mạnh? " Tiêu Thần vẻ mặt mê hoặc, hắn chưa từng nghe qua người này.

"Tiêu sư đệ ngươi chưa từng nghe qua người này tên cũng không là kỳ, nhưng từ nay về sau, ngươi nhất định phải đem người này tên nhớ kỹ, thậm chí coi là ta Hoa Sơn số một đại địch! " Lý Thánh vẻ mặt nghiêm nghị, trịnh trọng chuyện lạ dặn dò.

"Ừ! " Tiêu Thần dùng sức gật đầu: "Sư đệ nhớ lấy!"

"Nói đến Thượng Quan Bá Hùng tới , người này cùng ta Hoa Sơn thật đúng là rất có dính líu, nếu là đề tài câu chuyện bàn về bối, ta còn cần xưng thứ nhất thanh thượng quan sư thúc. " Lý Thánh khẽ lắc đầu, thở dài cả đời, lại cùng Tiêu Thần giải thích: "Thượng Quan Bá Hùng là hôm nay Võ Đương Đại trưởng lão, nhất lưu đỉnh cao thủ, là Võ Đương tổ sư Trương chân nhân cùng với Võ Đương sáu hiệp chi thiên hạ đệ nhất người, quyền thế thật lớn. Năm nào ít lúc, học ở trường ta Hoa Sơn, là ta Hoa Sơn đệ tử. Không những như thế, hắn hay là Lâm chưởng môn sư huynh. Năm đó ân oán thị thị phi phi đã qua bốn mươi năm lâu, đã sớm khó có thể phán đoán thị phi."

"Nhưng năm đó quả thật bởi vì Lâm chưởng môn ở ta Hoa Sơn lộ ra thiên nhân chi tư, cường thế quật khởi, trở thành ta Hoa Sơn từ trước tới nay nhất yêu nghiệt đệ tử. Lâm chưởng môn cả đời tung hoành vô địch, chọc cho hạ cường địch vô số, Thượng Quan Bá Hùng là ai, có lẽ là Lâm chưởng môn mình cũng không nhớ rõ. Nhưng Thượng Quan Bá Hùng có lẽ bởi vì bị Lâm chưởng môn giẫm qua, trong lòng mai phục oán hận, ở Lâm chưởng môn Đang mặc ta Hoa Sơn thủ tịch đệ tử lúc, liền một mình thoát khỏi Hoa Sơn, đầu nhập vào Võ Đương môn hạ, trở thành ta Hoa Sơn vứt bỏ đồ, Lâm chưởng môn ở lúc hắn vẫn lánh đời không ra, thật giống như thế gian này cũng chưa có người này bình thường."

"Nhưng khi Lâm chưởng môn Phá Toái Hư Không phi thăng rời đi sau, ta Hoa Sơn chẳng qua là bình tĩnh số năm, liền bắt đầu không ngừng có cường địch xâm nhập, đầu tiên hay là thử dò xét tính chất, động tác càng lúc càng lớn mật, đợi xác thực biết Lâm chưởng môn mất tích, không hề nữa trấn giữ Hoa Sơn sau. Bọn họ liền bắt đầu minh mục trương đảm. Năm đó bị Lâm chưởng môn coi là tôm tép nhãi nhép, bởi vì vì thời gian nguyên nhân, vậy tất cả đều một đám tu vi trở nên cực mạnh, trở thành trong chốn giang hồ cao thủ."

"Cho nên ở nơi này ta đối Hoa Sơn lòng có oán giận người thôi động, đối với ta Hoa Sơn địch ý càng lúc càng lớn, thậm chí trên giang hồ xuất hiện một phản Hoa Sơn liên minh. Tam giáo cửu lưu hạng người tất cả đều có chi, trong đó cũng không có thiếu danh môn đại phái người ngụy trang đi trước. Như vẻn vẹn là những người này, ta Hoa Sơn mặc dù không có Lâm chưởng môn, nhưng là có tay trước môn Nhạc Bất Quần, Lâm chưởng môn sau Lệnh Hồ chưởng môn, cùng với một nhóm cao thủ đứng đầu trấn giữ."

"Lệnh Hồ chưởng môn hơn là một gần với Lâm chưởng môn thiên kiêu, nếu không phải Lâm chưởng môn quang mang đại thịnh, Lệnh Hồ chưởng môn có lẽ cũng sẽ trở thành ta Hoa Sơn tuyệt đại nhân vật. Hắn tu vi ở tuyệt thế cao thủ chi cảnh, đối mặt một đám giang hồ bọn đạo chích quấy rối, tự nhiên không sợ."

"Nhưng vào lúc này, một nhóm Hắc y nhân cường thế gia nhập phản Hoa Sơn liên minh, nhóm này Hắc y nhân số lượng cũng không nhiều, con có vài chục người nhiều, nhưng trong đó tuyệt thế cao thủ thì có ba người nhiều, còn lại người tất cả đều là cao thủ đứng đầu!"

"Khi bọn hắn dưới sự hướng dẫn của, phản Hoa Sơn liên minh tiến vào ta Hoa Sơn, một cuộc đại chiến dưới, ta Hoa Sơn đệ tử tổn thất thảm trọng. Lệnh Hồ chưởng môn bị ba gã tuyệt thế cao thủ vây công, người bị thương nặng. Lúc sắp chết, hắn mang theo ta Hoa Sơn đệ tử cường thế phá vòng vây, giết ra Hoa Sơn, phân tán giang hồ các nơi, nhất nhất bí ẩn đứng lên, ý đồ bảo tồn ta Hoa Sơn tinh hoa, Đông Sơn tái khởi."

"Trận chiến ấy, trong giang hồ bị coi là Hoa Sơn diệt môn cuộc chiến, khiến cho thiên hạ chấn động, một mảnh xôn xao. Mà vậy thì ra là vì vậy tin tức truyền sau khi ra ngoài, Thượng Quan Bá Hùng ta đây Hoa Sơn vứt bỏ đồ, này hèn hạ vô sỉ tiểu nhân, bắt đầu sinh động ở trên giang hồ. Chung quanh

dẫn người truy sát ta Hoa Sơn đệ tử, này một đuổi giết, cũng là suốt đuổi giết ba mươi năm!"

"Cũng không biết trong lòng hắn có bao nhiêu oán hận, nhất định phải đem ta Hoa Sơn đệ tử đuổi tận giết tuyệt, đối với ta Hoa Sơn may mắn còn sống sót đệ tử, đuổi giết chuyện, chẳng bao giờ gián đoạn quá. Này ba mươi năm tới , giết ta Hoa Sơn đệ tử nhân số, gần vạn người nhiều, bị ta Hoa Sơn đệ tử coi là phải giết người!"

Lý Thánh nói xong những thứ này, hai đấm nắm chặc, tròng mắt đỏ bừng, thần sắc dữ tợn, hơn tràn đầy thở dài. Huy hoàng Hoa Sơn, ba hơn mười năm trước uy chấn giang hồ, thanh thế to lớn như thế, lại lạc vào như vậy đất đai.

Mà Tiêu Thần nghe được giật mình đứng lên, hắn rốt cuộc hiểu rõ năm đó Hoa Sơn tiêu diệt chuyện. Có lẽ năm đó Lâm chưởng môn quét ngang bát phương, ép tới chúng người giang hồ không ngẩng đầu được lên, đắc tội bọn đạo chích đồ nhiều lắm.

Trưởng thành lại càng cực nhanh, Phá Toái Hư Không quá nhanh, không có làm quá nhiều hậu thủ, liền tràn đầy Phá Toái Hư Không rồi, lúc này mới chôn xuống Hoa Sơn tiêu diệt quả đắng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 84: Phía sau màn hắc thủ, cả đời đại địch

Cũng là kia năm đó Hoa Sơn vứt bỏ đồ, hôm nay Võ Đương Đại trưởng lão Thượng Quan Bá Hùng. Người này bởi vì bị Lâm chưởng môn giẫm qua, liền trong lòng mai phục như thế sâu oán hận, đuổi giết Hoa Sơn may mắn còn sống sót đệ tử ba mươi năm!

Tiêu Thần vừa nghe chuyện lạ dấu vết, trong lòng cũng nhịn không được rung động, người này rốt cuộc là đối Hoa Sơn có nhiều oán hận? Trong đó cừu hận thế nhưng có thể làm cho hắn vẫn siêng năng đuổi giết Hoa Sơn đệ tử ba mươi năm lâu!

Hắn nghĩ tới Tạ Bất Phàm, Tạ Bất Phàm chính là bởi vì ghen tỵ với hắn Tiêu Thần đoạt danh tiếng, liền lập tức đem hắn Tiêu Thần bán đứng, sẽ phải để cho Tiêu Thần tánh mạng. Mà Thượng Quan Bá Hùng so với Tạ Bất Phàm lợi hại hơn, làm được hơn cực hạn, đem tiểu nhân diễn dịch đến mức tận cùng.

Cũng bởi vì đối một người có hận, liền muốn diệt kia cả nhà, thậm chí liên hậu thế, cũng muốn đuổi tận giết tuyệt, không lưu một người!

Người như thế tiểu nhân. . . .

Tiêu Thần lại có loại đối kia im lặng cảm giác, đúng vậy, không lời nào để nói. Để cho hắn nhìn thấy nhân tính chi ác cực hạn!

"Này Thượng Quan Bá Hùng, thật là đáng chết, nên giết! " nghĩ tới đây, Tiêu Thần không nhịn được tức giận rống lên, Thượng Quan Bá Hùng tự nhiên bị hắn vạch đến phải giết người sổ đen trung.

Lý Thánh gật đầu: "Thượng Quan Bá Hùng này tiểu nhân, lưu trên đời này, chính là đại họa hại, một ngày kia, phải giết hắn!"

Nói đến đây, Lý Thánh thấy thấy sắc trời, đối Tiêu Thần dặn dò: "Tiêu sư đệ, ngươi đang ở đây lần này dừng lại thập ngày thời gian, kia cũng không cần đi. Nếu là mười ngày ta còn không trở lại, ngươi biến tự hành rời đi thôi, xâm nhập Đại Đường cảnh nội, khắc khổ tập ta Hoa Sơn võ công, một ngày kia, tìm kia Thượng Quan Bá Hùng báo thù!"

"Lý sư huynh, ngươi muốn đi đâu? " Tiêu Thần nghe ra Lý Thánh trong lời nói tràn đầy an bài hậu sự ý, lúc này tiêu vội hỏi.

Lý Thánh thở dài than thở, vẻ mặt kiên định nói: "Lần này đi ra ngoài, bổn là vì cứu Lâm Phong sư đệ đám người, nhưng không nghĩ tới đây là Thượng Quan Bá Hùng sáng sớm nằm ở dưới bẫy rập. Hôm nay Lâm Phong sư đệ bọn họ tất cả đều bị hại, nhưng ta Hoa Sơn đệ tử bị Thượng Quan Bá Hùng bắt được người, có thể không dừng lại Lâm Phong sư đệ bọn họ, lại có rất nhiều còn bị nhốt ở Võ Đương. Thượng Quan Bá Hùng phát rồ, ta cũng đã không thể đợi ở lại, nhất định phải xông vào một lần Võ Đương địa lao, đem ta Hoa Sơn các sư huynh đệ, tất cả đều cấp cứu trở lại. Cho dù chết, chuyện này ta Lý Thánh vậy tất đi!"

"Đưa bọn họ ở lại Võ Đương địa lao bất kể, đó chính là để cho bọn họ đi tìm chết!"

Võ Đương địa lao, còn có đại lượng bị bắt Hoa Sơn đệ tử!

Tiêu Thần đột nhiên toàn thân rung lên, hắn đột nhiên nghĩ đến Lưu mập mạp đối với hắn theo lời, Đoạn Thiên Vân là luyện cấp, cơ hồ đem Võ Đương

địa lao người bị giam áp chết đi tù, toàn bộ giết sạch!

Hoa Sơn đệ tử chính là một nhóm bị Đoạn Thiên Vân giết tử tù!

Vốn cho là, chuyện này không liên quan đến mình, nhưng trăm triệu không nghĩ tới, Đoạn Thiên Vân đã làm chuyện, giết chết người, chính là hắn Hoa Sơn người!

"Đoạn Thiên Vân, ta phải giết ngươi! " Tiêu Thần hai tròng mắt đỏ bừng, quả đấm nắm chặc, gân xanh tuôn ra, trong lòng rống giận. Giờ này khắc này, hắn sao không rõ? Vì sao Đoạn Thiên Vân vừa nghe thấy hắn là Hoa Sơn đệ tử, sẽ như thế tích cực khắp thế giới đuổi giết chính mình, bôi đen mình.

Thì ra là đây hết thảy, cũng không phải là mình cho là Đoạn Thiên Vân là vì bị giết Võ Đương đệ tử chuyện, mà toàn bộ là vì Đoạn Thiên Vân chính hắn!

Đây mới là Tiêu Thần chân chính biết Đoạn Thiên Vân, hết thảy cũng vì mình ích lợi, có thể không từ thủ đoạn!

Hai người sớm đã trở thành sinh tử chi kẻ địch, chỉ bất quá Tiêu Thần giờ này khắc này mới phản ứng tới thôi!

"Lý Thánh sư huynh này Võ Đương, sư đệ cho là, ngươi đã không cần thiết đi rồi! " Tiêu Thần thở dài một tiếng.

"Chuyện gì xảy ra? " Lý Thánh thấy Tiêu Thần vẻ mặt dị trạng, cau mày hỏi tới.

Tiêu Thần lắc đầu, thống khổ nói: "Ta trước sớm tin tức, Võ Đương địa lao bên trong chết đi tù tất cả đều bị võ làm một gã tên là Đoạn Thiên Vân đệ tử cho toàn số giết sạch, hôm nay nghe Lý sư huynh ngươi vừa nói ta Hoa Sơn bị Thượng Quan Bá Hùng chộp tới người, lại có rất nhiều bị giam áp ở Võ Đương địa lao bên trong, này mới phản ứng tới, kia Đoạn Thiên Vân sợ rằng đem ta Hoa Sơn người tất cả đều giết sạch đi..."

"Đoạn Thiên Vân! ! ! Này tiểu vương bát đản! " Lý Thánh vừa nghe, lúc này tròng mắt đỏ lên, nước mắt chà chà tích lạc, nắm tay như phát cuồng rống giận.

Quơ quả đấm, phát tiết lửa giận trong lòng, qua hồi lâu, lúc này mới hai đầu gối quỳ xuống đất, nhìn về Võ Đương phương hướng, thống hào: "Các sư huynh đệ, ta Lý Thánh thật xin lỗi các ngươi nột! Ta đến chậm! ! !"

Bởi vì cái gọi là đàn ông có lệ không dễ roi, chẳng qua là chỗ thương tâm.

Tiêu Thần mặc dù kịp phản ứng, Đoạn Thiên Vân cầm hắn Hoa Sơn đệ tử giết sạch luyện cấp, trong lòng mặc dù tức giận, hai tròng mắt đỏ bừng, nhưng dù sao hắn còn chưa dung nhập vào Hoa Sơn, không có gì ngoài tức giận ở ngoài, cũng không có nhiều thương tâm.

Nhưng Lý Thánh lại bất đồng, những thứ kia chết đi Hoa Sơn người, tất cả đều là cùng hắn cùng nhau từ nhỏ lớn lên, giống như tay chân huynh đệ!

Một ngày trong lúc, nghe nói hơn mấy trăm ngàn tên huynh đệ bị hại, trong lòng thống khổ quả thực không cách nào thừa nhận, thật giống như đao cắt bình thường, toàn tâm đau !

Túc túc thống hào nửa ngày thời gian, Lý Thánh này mới đột nhiên rút kiếm ra khỏi vỏ, kiếm quang chợt lóe, bên cạnh một cây đại thụ bị chém đứt, ào ào té xuống, Lý Thánh nếu như không thấy, mặt không chút thay đổi: "Kiếp nầy không báo thù này, giống như lần này cây, bị nhất đao lưỡng đoạn!"

Lúc này mới từ từ đứng dậy, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, nước mắt khóc khô rồi, tâm vậy đau không có có cảm giác rồi, thật giống như một tòa hành thi tẩu nhục, mặt không chút thay đổi hướng Tiêu Thần dò hỏi: "Này Đoạn Thiên Vân chết hay không chính là Thượng Quan Bá Hùng mấy tháng trước mới thu nhận đệ tử, mấy tháng lúc trước mới gia nhập Hoa Sơn, nhưng tư chất so sánh với Tiêu sư đệ hoàn hảo, so sánh với ngươi sớm bước vào tam lưu chi cảnh. Thâm thụ Thượng Quan Bá Hùng này lão tặc coi trọng, coi là kia truyền nhân!"

"Chính là hắn, hắn chính là Đoạn Thiên Vân, không nghĩ tới hắn thế nhưng bái nhập Thượng Quan Bá Hùng môn hạ! " Tiêu Thần dùng sức gật đầu.

"Hừ, Thượng Quan Bá Hùng này lão súc sinh thu nhận đệ tử, vậy là một tiểu súc sinh. Thật có phải hay không người một nhà không vào một nhà cửa. Này Đoạn Thiên Vân có thể sánh bằng Thượng Quan Bá Hùng lợi hại hơn, như thế nhỏ, là có thể mặt không chút thay đổi giết nhiều như vậy người, hừ, sau này còn phải? Nếu là lưu hắn hậu thế, ta Hoa Sơn đệ tử ngày sau so hiện nay thảm hại hơn! " Lý Thánh hừ lạnh một tiếng, trong mắt tràn đầy lành lạnh hàn mang, sát cơ bắn ra bốn phía.

Tiêu Thần sâu chấp nhận, một đường nhìn Đoạn Thiên Vân như thế nào vì mình tánh mạng bán đứng ngoạn gia, đem cho rằng pháo hôi, đem ngoạn gia đùa bỡn trong lòng bàn tay, ngược lại rất nhiều ngoạn gia cũng không có nhìn ra hắn bạc tình quả nghĩa tính cách, bị kia cho rằng pháo hôi, phản không có ai kịp phản ứng. Hơn nữa kỳ lạp khép lại ngoạn gia thủ đoạn, cũng là lợi hại vô cùng. Hôm nay tiến vào Võ Đương, thủ hạ hơn ít cũng trăm tên ngoạn gia đi theo, hơn nữa còn bái nhập Võ Đương Đại trưởng lão Thượng Quan Bá Hùng môn hạ.

Người này, quả nhiên là một kiêu hùng nhân vật, là là một để cho hắn phải thận trọng đối đãi đại địch!

Đọc cùng hơn thế, Tiêu Thần đột nhiên cảm nhận được một cổ cực mạnh áp lực. Càng phân tích Đoạn Thiên Vân, hắn lại càng thấy được Đoạn Thiên Vân người này đáng sợ, làm kia địch nhân, khó hơn khắc sâu hiểu được Đoạn Thiên Vân khó dây dưa.

Hơn nữa. . . .

Đoạn Thiên Vân lại cùng hắn cùng là ngoạn gia, tu vi lên cấp cực nhanh, hắn Tiêu Thần nếu không cố gắng, có phải hay không Đoạn Thiên Vân đối thủ

lại không nhất định!

Chớ nói chi là là Hoa Sơn đệ tử đã chết báo thù!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 85: Trở về Hoa Sơn

"Tiêu sư đệ, đi! " đang ở Tiêu Thần nghĩ tới Đoạn Thiên Vân này đại địch, để cho hắn bội cảm áp lực, trong lòng căng thẳng lúc, Lý Thánh đột nhiên chào hỏi hắn một tiếng.

"Đi? Lý sư huynh chúng ta đi nơi nào? " Tiêu Thần mê hoặc hỏi.

"Dẫn ngươi trở về ta Hoa Sơn, cùng các sư huynh đệ còn có ta Hoa Sơn các trưởng bối gặp mặt. " Lý Thánh đáp, vừa than thở một tiếng: "Lần này đi ra ngoài, một chuyện không có hoàn thành, ngược lại tin dữ không ngừng, cũng chỉ có dẫn ngươi trở về, nộp nhiệm vụ."

"Trở về Hoa Sơn? Ta Hoa Sơn không phải là ba mươi năm trước tiêu diệt sao? " Tiêu Thần nghe Lý Thánh lời mà nói..., lúc này kinh ngạc gọi một tiếng, nếu là hắn không có suy đoán lời mà nói..., giờ phút này Hoa Sơn sớm bị vô số người chiếm cứ, còn có người lúc nào cũng ngó chừng Hoa Sơn.

"Không, Tiêu sư đệ ngươi nghe, ta Hoa Sơn vĩnh viễn sẽ không tiêu diệt, vĩnh viễn sẽ không! " Lý Thánh lắc đầu, vẻ mặt nghiêm nghị vẻ, thậm chí vẻ mặt thần thánh vẻ, tay cầm trường kiếm: "Chỉ cần ta Hoa Sơn người không chết, ta Hoa Sơn vĩnh viễn sẽ không diệt!"

Tiêu Thần dùng sức gật đầu, vậy phản ứng tới đây, Lý Thánh cũng không phải là dẫn hắn trở về chân chính Hoa Sơn, mà là trở về hôm nay Hoa Sơn người bí mật đất.

Lúc này không nói một lời, đi theo Lý Thánh lên đường. Chỉ bất quá đi theo Lý Thánh lên đường sau, Tiêu Thần này mới phát hiện, Lý Thánh cũng không đi trước Kim Môn võ lâm đất, mà là một đường xuôi nam, tiến vào Thần Châu Tây Nam một khối Nam Cương đất.

Nơi này núi cao san sát, khắp nơi đều là nguyên thủy rừng rậm, không có bóng người, thường nhân khó có thể đã tới hiếm thấy đất. Chướng khí rất nhiều, người đi vào, sẽ gặp lập tức cảm thấy khó chịu. Nếu không phải luyện nội công người, đến lần này sợ rằng sẽ bị này chướng khí cho tươi sống nhịn chết.

Có thể thấy được, hôm nay Hoa Sơn trôi qua có nhiều thảm. Cùng Nam Cương man di người là hàng xóm, rời xa Thần Châu phồn hoa đất.

Ở Tiêu Thần trong mắt, những chỗ này, cái vốn cũng không phải là danh môn đại phái đất, mà là những thứ kia tam giáo cửu lưu ma giáo tặc tử chỗ ở đất.

Ba bốn mươi năm trước uy chấn giang hồ Thần Châu đệ nhất phái Hoa Sơn, hôm nay cánh rơi vào lần này thê thảm cảnh giới, để cho Tiêu Thần trong lòng một trận cảm khái, hơn bội cảm kia bi ai.

Xâm nhập Nam Cương cực xa, nếu không phải là có trò chơi hệ thống thế giới bản đồ biểu hiện, Tiêu Thần thậm chí ở nơi này trời mênh mông núi lớn, khắp nơi đều là che khuất bầu trời chọc trời đại thụ Nam Cương đất mất đi phương hướng.

Đi theo Lý Thánh tiến vào Nam Cương ngày thứ mười, hai người đứng ở một mảnh hoang vu, thậm chí là cỏ tranh không sinh, thật giống như bãi tha ma địa phương, Lý Thánh đột nhiên dừng bước, đối Tiêu Thần nói: "Tiêu sư đệ, chúng ta đã đến, về đến nhà!"

Lý Thánh thần thái kích động, đến nơi này, lại càng thở phào nhẹ nhõm, cả người cũng thay đổi. Cảm giác như vậy Tiêu Thần biết, đây là du tử về đến nhà, đến an toàn không cần lo lắng có người tính toán, ấm áp nhà.

Chẳng qua là nhìn này hoang vu đất, Tiêu Thần vẻ mặt mê hoặc. Lý Thánh thấy thần sắc hắn, tựa hồ đã sớm liệu đến, cười nhạt, chỉ vào phía trước một tòa giống nhau Mộ Bi củng lên gò núi nói: "Nhìn, chính là chỗ đó!"

Cũng không đợi Tiêu Thần trả lời, trực tiếp đi tới, đi tới kia nhìn như Mộ Bi đất trước, lúc này từ trên mặt đất toát ra hai người, tung mình đi ra ngoài, cầm trong tay trường kiếm, vẻ mặt mừng rỡ hét lớn: "Đại sư huynh ngươi trở lại?"

"Ừ! " Lý Thánh cười cùng hai người gật đầu, cực kỳ thân mật, rồi sau đó chỉ vào Tiêu Thần nói: "Đây là ta lần này tìm về tới lưu bên ngoài ta đây Hoa Sơn thượng viện đệ tử Tiêu Thần sư đệ."

"Gặp qua hai vị sư huynh! " Tiêu Thần vội vàng chắp tay hướng hai người nói.

Hai người ha ha cười một tiếng, tất cả đều tiến lên đây, đem Tiêu Thần một cái Đại Hùng ôm: "Tiêu sư đệ về đến nhà, đến trong nhà, liền rốt cuộc không cần lo lắng có người đuổi giết ngươi!"

Hai người nhiệt tình để cho Tiêu Thần kinh ngạc, thậm chí có ta không thích ứng. Một bên Lý Thánh cười giải thích: "Tiêu sư đệ, ta sớm đã nói với ngươi, ta Hoa Sơn các đệ tử tất cả đều là ngang hàng người, cái gọi là chân truyền thượng viện hạ viện đệ tử chi phân, chẳng qua là noi theo ta Hoa Sơn lúc trước chế độ thôi. Trên thực tế, ta Hoa Sơn các đệ tử, hình dạng cùng tay chân, giống như người nhà."

Tiêu Thần gật đầu, hắn quả thật cảm nhận được Hoa Sơn các đệ tử nhiệt tình, hơn cảm nhận được hai gã mới vừa rồi còn chưa từng quen biết Hoa Sơn đệ tử, nghe nói hắn là lưu bên ngoài Hoa Sơn đệ tử, lần đầu tiên trở về Hoa Sơn sau, kia khuôn mặt thiện ý.

"Tốt lắm, hai người các ngươi tiếp tục gác, ta mang Tiêu Thần sư đệ đi trước thấy chưởng môn! " Lý Thánh phất phất tay nói, hai người gật đầu, lúc này một cái tung mình, nhất thời biến mất không thấy gì nữa. Tiêu Thần lại thấy rất rõ sở, hai người tất cả đều đứng ở một cái hố trong, cỏ dại bao trùm ở phía trên, bí ẩn toàn bộ thân hình.

Lý Thánh cười đưa tay đặt tại một chỗ, Tiêu Thần vừa nhìn, lại biết đó cũng không phải cái gì mở ra đại môn cơ quan, ngược lại thật giống như một cái đưa tin đồ, báo cho bên trong người.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, nhìn như Mộ Bi bình thường thạch bích lặng lẽ mở ra, lộ ra một cái cửa động, nối thẳng dưới đất chỗ sâu, này rõ ràng là thông qua một cái dọc theo người đi vào dưới lòng đất sông đích thiên nhiên sơn động, cho là tiến hành cải tạo.

Đại môn nhỏ nhất, hơn nữa kia đại môn chỉ có thể từ trong mở ra, không có người ở bên trong mở ra, muốn từ ngoài tiến vào bên trong, cực kỳ khó khăn.

Một khi có người tấn công, bên trong Hoa Sơn đệ tử, liền có thể trì hoãn thời gian, tiến hành dời đi. Đợi người ở phía ngoài ra sức đào mở đại đạo tiến vào lúc, sợ rằng Hoa Sơn người đã sớm thông qua cửa ngầm rời đi.

Bố trí cực kỳ tinh vi, an toàn. Nhưng Tiêu Thần nhưng cũng biết, Hoa Sơn cực kỳ không ổn quá, nếu không cũng sẽ không thiết trí thành như ma giáo bình thường, đem tông môn làm cho như bí ẩn, lại dễ dàng chạy trốn đất.

"Tiêu sư đệ, ta Hoa Sơn trải qua ba mươi năm, bị người giang hồ đuổi giết. May mắn còn sống sót Hoa Sơn các tiền bối, phân tán Thần Châu các nơi, vậy lẫn nhau chặt đứt liên lạc, tạo thành rất nhiều Hoa Sơn nhánh núi. Nơi này là ta Hoa Sơn lớn nhất một chi, cũng là ta Hoa Sơn dòng chính truyền nhân, tất cả đều là tùy năm đó ta Hoa Sơn tinh nhuệ truyền xuống. Hôm nay ta Hoa Sơn chưởng môn, chính là Lâm chưởng môn sư đệ lục rất có Lục chưởng môn. " đi vào dưới lòng đất, dọc theo lối đi, Lý Thánh vừa đi vừa hướng Tiêu Thần giới thiệu nói.

"Nếu là Tiêu sư đệ một ngày kia võ công đại thành, đoạt lại ta Hoa Sơn, gầy dựng lại ta Hoa Sơn. Nhất định có thể triệu hồi những thứ kia mất đi liên lạc Hoa Sơn đệ tử chi nhánh. Ngươi nhớ lấy, chuyện này không thể vọng động, chỉ có khi ngươi có thể không sợ hãi trong chốn giang hồ bất kỳ cường địch lúc, tài khả làm việc này. Ta Hoa Sơn mặc dù để lại không ít nội tình, nhưng cũng nữa không chịu nổi khúc chiết. . . . . " Lý Thánh vừa vẻ mặt nghiêm nghị dặn dò.

Tiêu Thần gật đầu, hắn biết này chỉ sợ là mỗi một vị Hoa Sơn đệ tử nhập môn lúc, cũng sẽ bị dặn dò lời nói. Gây nên, chính là toàn bộ Hoa Sơn người, bất kể là sống hay là chết trứ, trong lòng chẳng bao giờ mất đi trôi qua tín niệm —— gầy dựng lại Hoa Sơn.

Đã đi đều biết nơi đất, trong giây lát trở nên mở mở đứng lên, tiến vào trên đất hạ thầm trong sông, tầm mắt vậy đột nhiên trở nên sáng trưng đứng lên, vô số ánh lửa sáng lên, chiếu sáng đất này xuống. Vô số tiếng huyên náo truyền đến, lộ ra vẻ cực kỳ náo nhiệt.

Tiêu Thần hai mắt nhìn lại, chỉ thấy sông ngầm hai bờ sông, bị đào móc ra khỏi vô số sơn động, những thứ này động chính là từng ngọn Hoa Sơn đệ tử chỗ ở phòng ốc.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Hôm nay Hoa Sơn

Này một đám sơn động, đơn sơ vô cùng, thật giống như người nguyên thủy chỗ cư trụ bình thường. Tiêu Thần trong lòng vậy rõ ràng, này thâm nhập dưới đất có khoảng trăm trượng nhiều, kia Thổ tầng cực kỳ dày, không những như thế, nơi này tuyệt đại đa số cũng đều là cứng rắn tảng đá. Từ thạch

bích trong tạc ra một đám sơn động đã hơi khó được rồi, còn muốn đem khiến cho xa hoa tráng lệ, tuyệt không có khả năng này.

Huống chi, Hoa Sơn dài đến ba mươi năm bị đuổi giết, có chỗ ẩn thân đã dù không sai rồi, muốn ở thật là tốt, kia quả thực là nằm mơ. Những thứ không nói những thứ khác, chính là ngân lượng, Hoa Sơn liền rõ ràng chưa đầy.

Nhưng là, Tiêu Thần lại phát hiện, Hoa Sơn các đệ tử cho dù là ở tại nơi này như thế đơn sơ, hoàn cảnh ác liệt đất, cũng không có bất kỳ sầu mi khổ kiểm vẻ, thì ngược lại người người trên mặt tràn đầy nụ cười, các sư huynh đệ tất cả đều nụ cười cười nói, sự hòa thuận vô cùng. Luyện kiếm lúc, kia chuyên chú hạ cụ li thần sắc, để cho Tiêu Thần nhìn đến nỗi động dung.

Hắn phát hiện, Hoa Sơn các đệ tử, tất cả đều là trên mặt tràn đầy mãnh liệt tự tin, cho dù hãm sâu ở nơi này giấu đầu lòi đuôi đất, nhưng người người thần sắc gian đối tương lai cũng tràn đầy hi vọng, còn có phát ra từ nội tâm kiêu ngạo!

Cường đại tín niệm, phát ra từ nội tâm kiêu ngạo. . . .

Hai thứ này, thật giống như có vô địch lực lượng, để cho bọn họ chiến thắng hết thảy ngăn trở, chiến thắng hết thảy trắc trở!

"Tiêu Thần sư đệ, ta Hoa Sơn hôm nay mặc dù đơn sơ, nhưng đệ tử phong mạo cùng trong chốn giang hồ cái kia ta danh môn đại phái so sánh với, có phải hay không không phân cao thấp a? " Lý Thánh quay đầu lại, cười nói.

"Đâu chỉ là không phân cao thấp, ta Hoa Sơn đệ tử tinh khí thần, vượt xa ta chứng kiến trên giang hồ bất kỳ danh môn đại phái đệ tử, cho dù là Võ Đương đệ tử, vậy xa xa không bằng ta Hoa Sơn đệ tử! " Tiêu Thần hít sâu một hơi, vẻ mặt thở dài nói.

"Ha ha, Tiêu Thần sư đệ, lời này của ngươi có chút quá khoa trương. Ta Hoa Sơn đệ tử tinh khí thần mặc dù không kém, nhưng cũng không có thắng được Võ Đương nhiều như thế. Sở dĩ ngươi nhìn thấy bất đồng, đó là bởi vì Võ Đương đệ tử nhiều lắm, Long cá hỗn tạp, hơn nữa ngươi tu vi cảnh giới lại thấp, không thấy quá Võ Đương cái kia ta tinh anh đệ tử, cái thế thiên kiêu. . . . . " Lý Thánh dừng chi ha ha cười một tiếng, ôm cái ót khẽ lắc đầu.

Nghĩ tới ngày đó hoang trấn chứng kiến đến Võ Đương thập đại đệ tử Bộ Thanh Vân, kia cầm trong tay trường kiếm, phiêu phiêu dục tiên, tiêu sái tự nhiên dáng vẻ, Tiêu Thần gật đầu, cũng không phản bác.

"Võ Đương nội tình thâm hậu, ta chờ trăm triệu không thể nhỏ dò xét. Không những không thể nhỏ dò xét Võ Đương, cũng không có thể khinh thường trên giang hồ bất kỳ danh môn đại phái. Có thể liệt vào danh môn đại phái hàng ngũ giang hồ thế lực, tự có đạo lý riêng, nội tình tất cả đều thâm hậu. " Lý Thánh thần sắc có chút ngưng trọng đối Tiêu Thần nói.

Tiêu Thần gật đầu, biết Lý Thánh đây là đang nhắc nhở hắn, để cho hắn trăm triệu không thể khinh địch.

Thấy Tiêu Thần như thế thụ giáo, cũng không có bởi vì một người một kiếm, giết vào Võ Đương biệt viện, mà đối lời của mình xem thường. Lý Thánh rất là hài lòng gật đầu, mang theo Tiêu Thần dọc theo sông ngầm tiếp tục xâm nhập.

Nơi đi qua, đều có Hoa Sơn đệ tử cùng Lý Thánh chắp tay chào hỏi, hô to một tiếng đại sư huynh. Thậm chí không ít người lại nhiệt tình chào đón hỏi thăm Tiêu Thần thân phận. Lý Thánh phất phất tay, cười to nói: "Đây là ta Hoa Sơn lưu bên ngoài thượng viện đệ tử Tiêu Thần sư đệ, các ngươi nhanh đi hảo hảo luyện công, muốn gầy dựng lại Hoa Sơn, còn cần dựa vào các ngươi đâu rồi, chờ ta mang Tiêu Thần sư đệ gặp qua chưởng môn sau, các ngươi sư huynh đệ ở hảo hảo liên lạc tình cảm."

Lý Thánh công chúng Hoa Sơn đệ tử cho đuổi đi, lúc này mới phản đầu tới đây đối Tiêu Thần nói: "Những thứ này tất cả đều là ta Hoa Sơn thượng viện đệ tử, ngàn người trái phải. Nhưng tuyệt đại đa số, tất cả đều không một mình một người hành tẩu giang hồ quá, đối ngoại mặt hết thảy cũng thật tò mò. Huống chi, bọn họ từ nhỏ tựu tại này mở lớn, đối mới tới người sư huynh đệ tất cả đều cực kỳ nhiệt tình, Tiêu Thần sư đệ ngươi nhưng không lấy làm phiền lòng."

"Không thấy trách! " Tiêu Thần cười lắc đầu, gật đầu nói: "Thấy các sư huynh nhiệt tình như vậy, chung đụng sự hòa thuận bộ dạng, ta cảm giác trở lại nhà bình thường."

"Ha ha, không sai chính là nhà. Đây chính là tất cả Hoa Sơn đệ tử nhà! " Lý Thánh cười to đối Tiêu Thần ý tán thưởng càng đậm rồi, thậm chí có lúc len lén nhìn Tiêu Thần một cái, cũng sẽ không nhịn được trộm vui mừng.

Tiêu Thần vậy phát hiện Lý Thánh dị trạng, nhún vai, dù sao Lý Thánh sư huynh làm sao cũng sẽ không hại chính mình, kia nhìn ánh mắt của mình, tràn đầy thiện ý, Tiêu Thần vẫn thế nào để ý Lý Thánh sư huynh dị trạng đâu.

Vẫn theo sông ngầm xâm nhập, cho đến phía trước không có đường, Lý Thánh lúc này mới chỉ vào này này mới nói: "Nơi này chính là sư trưởng chỗ cư trụ, chưởng môn cùng với ta Hoa Sơn một đám trưởng lão tất cả đều ở với lần này. Mới vừa rồi dẫn ngươi đi bị các sư huynh đệ vây xem địa phương, còn lại là thượng viện đệ tử đất. Trung hậu đoạn, còn lại là ta Hoa Sơn chân truyền đệ tử chỗ cư trụ."

Tiêu Thần gật đầu, nhìn chung quanh, nơi này tổng cộng có hơn mười người sơn động, hiển nhiên dễ dàng cách nhìn, Hoa Sơn hôm nay chỉ có thập mấy vị trưởng lão. Mà Hoa Sơn trưởng lão ít nhất cũng là cao thủ nhất lưu, nói cách khác Hoa Sơn hôm nay chỉ có hơn mười tên cao thủ nhất lưu tồn tại.

So với Võ Đương kia trên trăm gã trường lão số lượng, có rất lớn khoảng cách.

Hơn nữa, tiến vào nhị lưu cao thủ chi cảnh Hoa Sơn chân truyền đệ tử, hắn mới vừa rồi đi ngang qua lúc, vậy xem xét một phen, sơn động chưa đầy một trăm số lượng, cũng chính là Hoa Sơn chân truyền đệ tử, bất quá trăm người.

Ngàn (ngày) tên thượng viện đệ tử, trăm tên chân truyền đệ tử, hơn mười người trưởng lão.

Tiêu Thần trong lòng khe khẽ thở dài, Hoa Sơn thực lực, không nói cùng Võ Đương so sánh với, ngay cả trên giang hồ tuyệt đại đa số danh môn đại phái đệ tử cũng không bằng.

Cùng ba hơn mười năm trước, Hoa Sơn cường thịnh lúc, hơn vạn tên thượng viện đệ tử, ngàn (ngày) tên chân truyền, ba trăm cao thủ nhất lưu trưởng lão, hơn mười vị đứng đầu trưởng lão, còn có hai đại tuyệt thế cao thủ so sánh với.

Hôm nay Hoa Sơn, thực lực suy yếu nhiều lắm!

Muốn tái hiện Hoa Sơn ngày xưa cường thịnh vinh quang, có thể so với lên trời khó khăn!

Lý Thánh lại không biết Tiêu Thần trong lòng cảm thán, đi tới chỗ sâu nhất một trước sơn động, đối Tiêu Thần nói: "Ta lúc trước đi bẩm báo chưởng môn một tiếng, ngươi ở ngoài cửa chờ chực chốc lát."

Tiêu Thần gật đầu, nhìn Lý Thánh đi vào sơn động, lúc này mới chung quanh quan sát. Phát hiện trưởng lão cho tới chưởng môn chỗ ở sơn động, tất cả đều cùng đệ tử khác giống nhau, cũng không có khác nhau chút nào. Tiêu Thần âm thầm gật đầu, xem ra Lý Thánh sư huynh nói không uổng, Hoa Sơn đệ tử tất cả đều ngang hàng.

Cũng không có những khác danh môn đại phái cái loại nầy đẳng cấp sâm nghiêm cảm giác.

Qua không tới nửa nén hương canh giờ, Lý Thánh từ chưởng môn trụ sở trung đi ra, cười đối Tiêu Thần ngoắc nói: "Tiêu Thần sư đệ ngươi mau đi theo ta, chưởng môn sư bá muốn gặp ngươi!"

Tiêu Thần liên vội vàng đi theo Lý Thánh, bước vào hôm nay Hoa Sơn chưởng môn Lục Đại Hữu trụ sở.

Lục Đại Hữu hắn ở kiếp trước nghe trên sách nói quá, là Hoa Sơn chưởng môn Nhạc Bất Quần môn hạ đứng hàng thứ thứ sáu đệ tử, còn trẻ lúc, bởi vì yêu thích chơi đùa hí con khỉ, bị gọi là "Lục Hầu Nhi ". Nhưng võ công Bình Bình, thiên tư còn lâu mới có thể cùng Lệnh Hồ Xung so sánh với, sau bị nghĩ đoạt « Tử Hà Thần Công » Lao Đức Nặc giết chết.

Nhưng Tiêu Thần đi tới đại võ hiệp thế giới, Hoa Sơn lại cũng không như trên sách theo lời như vậy điêu linh, ngược lại cường thịnh quá. Lục Đại Hữu lúc tuổi còn trẻ mặc dù yêu đùa bỡn con khỉ tính cách không thay đổi, nhưng đứng hàng thứ ở Hoa Sơn lão Thất, đại đệ tử cũng không phải là Lệnh Hồ Xung, mà là Hoa Sơn sử thượng cường đại nhất Lâm chưởng môn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Chưởng môn Lục Đại Hữu

Hơn nữa Lục Đại Hữu cũng không còn bị Lao Đức Nhạ giết chết, ngược lại được phải hảo hảo, trở thành hôm nay Hoa Sơn chưởng môn.

Rất nhiều tất cả đều cùng trên sách miêu tả thay đổi rất nhiều, Tiêu Thần vậy không rõ ràng lắm, đây là vị kia xuyên qua tiền bối Lâm chưởng môn thay đổi vận mệnh gây nên, hay là trong sách miêu tả, bổn sẽ dùng xuân thu văn chương phương pháp, làm sơ thay đổi.

Bất kể như thế nào, Lục Đại Hữu người này lại là thật tồn tại.

Nhìn thấy vị này trong sách theo như lời yêu trêu chọc Hoa Sơn thứ thất đại đệ tử Lục Đại Hữu, Tiêu Thần quả thực không thể tin được, đây chính là vị kia trong sách theo như lời còn trẻ, yêu cười, tính cách sáng sủa Lục Đại Hữu.

Giờ phút này, ngồi ở trước mắt hắn, là một vị lão nhân, ngược lại không giống một vị uy nghiêm Hoa Sơn chưởng môn. Không những như thế, Lục Đại Hữu hai mắt khàn khàn, vẻn vẹn bất quá sáu mươi tuổi, nhưng da già nua, đầu đầy tóc trắng, giống như trăm tuổi lão nhân bình thường, mất đi hết thảy tinh khí thần, ngồi ở trên ghế, chống đầu, khẽ đánh buồn ngủ, tinh thần tiều tụy.

Một màn này, làm Tiêu Thần rất là kinh ngạc, trong lòng lại càng rung động. Hắn dĩ nhiên hiểu được, vị này hôm nay Hoa Sơn chưởng môn, này ba mươi năm tới , là bảo tồn Hoa Sơn thực lực, bồi dưỡng hậu bối, hao tốn sở hữu tinh lực, mới đưa đến tinh khí thần không chịu được như thế.

Nếu là trên giang hồ những thứ kia cao thủ đứng đầu, cho dù sáu mươi tuổi, một thân nội công tu vi thâm hậu bọn họ, kia tinh lực vậy dư thừa vô cùng,

cùng tráng niên không khác. Hơn nữa thân là đường đường chưởng môn, mở mắt trong lúc, liền có phô thiên cái địa uy thế đè xuống.

Nhưng Lục Đại Hữu vị này hôm nay Hoa Sơn chưởng môn nhân, giờ phút này cũng không giống như đường đường chưởng môn tôn sư, vừa không giống cao thủ đứng đầu kia kinh người thanh thế. Ngược lại giống như hàng xóm nhà một gã hòa ái dễ gần, rồi lại bệnh nguy kịch lão gia gia.

Loại này hình tượng xuất hiện ở Tiêu Thần trong mắt, là cực kỳ đột ngột, nhưng càng cảm thấy lòng chua xót. Vẻn vẹn nhìn này hôm nay Hoa Sơn chưởng môn nhân chi dạng, cũng biết này ba mươi năm tới , Hoa Sơn trôi qua có nhiều đắng.

Nhưng nhất đắng hay là Lục Đại Hữu vị này hôm nay Hoa Sơn chưởng môn nhân rồi, năm nào ít lúc, chính là Hoa Sơn nhất cường thịnh lúc, thấy tận mắt chứng nhận Hoa Sơn quật khởi, uy chấn giang hồ. Làm Hoa Sơn chưởng môn Lâm chưởng môn sư đệ, cái kia lúc là hăng hái, phong quang vô hạn. Nhưng dần dần đến tuổi tăng trưởng lúc, Hoa Sơn chịu khổ diệt môn, thấy tận mắt trứ một gã tên quen thuộc sư huynh đệ, các trưởng bối một đám rơi xuống. Mang theo một đám Hoa Sơn đệ tử, đông đóa tây tàng, như con chuột bình thường, cả đời ẩn núp ở nơi này không có thiên lý đất.

Hơn như thế nào bồi dưỡng Hoa Sơn hậu bối, như thế nào giữ vững Hoa Sơn thực lực, cho hậu bối các đệ tử, ủng có một gầy dựng lại Hoa Sơn, khôi phục ngày xưa vinh quang hi vọng, hao tổn tận tâm huyết.

"Lục chưởng môn mỗi ngày đêm khuya người yên lặng, một mình một người lúc, đích thị là bội cảm lòng chua xót, cô độc đi. . . . " Tiêu Thần thầm suy nghĩ đến, trong lòng có chút không nhịn được đáng thương vị này Hoa Sơn hôm nay chưởng môn nhân.

"Chưởng môn sư bá. . . . " Lý Thánh tiến lên, nhẹ khẽ đẩy đẩy Lục Đại Hữu, đem đánh thức, lúc này mới chỉ vào Tiêu Thần giới thiệu nói: "Vị này chính là đệ tử cùng ngài nói Tiêu Thần sư đệ."

"Lớn tuổi, luôn là ngủ gà ngủ gật. . . . " Lục Đại Hữu tỉnh lại, mở ra khàn khàn hai mắt, đối Tiêu Thần vẻ mặt xin lỗi cười nói, như hàng xóm lão nhân hòa ái dễ gần.

"Đệ tử Tiêu Thần gặp qua chưởng môn! " Tiêu Thần lúc này chắp tay ôm kiếm, đối thật sâu sâu bái một cái, rồi sau đó lại nói: "Chưởng môn cũng không lão, chỉ bất quá chưởng môn cho ta Hoa Sơn, đã tiêu hao hết tâm huyết, tinh lực mỏi mệt thôi."

"Ha hả, tiểu oa nhi nói chuyện chính là dễ nghe. " Lục Đại Hữu ha hả cười một tiếng, cẩn thận đánh giá Tiêu Thần một cái, trong mắt hiện lên một tia nhớ lại vẻ, cảm thán một tiếng: "Nhìn thấy Tiêu Thần ngươi, ta nghĩ tới một người, năm đó hắn cũng là như vậy tràn đầy tinh khí thần, khiêm nhường rồi lại không tự ti, tự tin cũng không tự đại, hăng hái cũng không kiêu ngạo, là trọng yếu hơn là hắn thiên tư cũng cùng ngươi giống nhau tốt! Hai ngươi thật thật giống như a. . . . ."

Đối Lục Đại Hữu nói mình thiên tư tốt, Tiêu Thần cũng không để ý, hiển nhiên Lục Đại Hữu lúc trước từ Lý Thánh trong miệng biết được của mình hết thảy. Biết được hắn học võ không quá nửa năm, liền bước vào tam lưu chi cảnh chuyện thực. Đối người giang hồ mà nói, nửa năm liền bước vào tam lưu chi cảnh, này đã là một đời thiên kiêu, thiên tư tung hoành hạng người.

Thì ngược lại đối với Lục Đại Hữu theo như lời cùng mình rất giống một người, Tiêu Thần lộ ra một tia tò mò , không nhịn được mở miệng hỏi: "Chưởng môn theo như lời người nọ là ai, có thể hay không cùng đệ tử vừa nói?"

"Đúng vậy a, chưởng môn sư bá nói cái vị kia cùng Tiêu sư đệ rất giống một người, rốt cuộc là người nào, đệ tử cũng rất tò mò! " một bên Lý Thánh nghe, trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia tò mò , mở đầu dò hỏi.

"Người nọ a. . . . . " Lục Đại Hữu trong mắt hiện lên một tia nhớ lại vẻ, khàn khàn trong con ngươi, lòe lòe sáng lên. Trên mặt thỉnh thoảng lộ ra vui vẻ nhớ lại nụ cười, tựa hồ nhớ lại đĩ vãng kia vui vẻ thời gian. Cuối cùng vừa nghĩ tới điều gì, ánh mắt buồn bã, trong mắt lóe ra nước mắt, than thở một tiếng, dùng cực kỳ động dung thanh âm nói: "Hắn chính là Lâm sư huynh a!"

"Lâm chưởng môn? ! !"

Lý Thánh cùng Tiêu Thần hai người vừa nghe, lúc này cả người chấn động, lộ ra một tia khó tin. Lâm chưởng môn tên, Tiêu Thần từ tiến vào này phương thế giới tới nay, chính là như sấm bên tai. Hắn có thể không biết Võ Đương tổ sư Trương Tam Phong là ai, cũng có thể không biết thiên hạ này gian tuyệt thế cao thủ đều có người nào, nhưng duy nhất không thể không biết Lâm chưởng môn là ai!

Vị này vô cùng có khả năng là xuyên qua tiền bối người, Tiêu Thần là cực kỳ chú ý, thậm chí là có chút khẩn cấp muốn mổ hắn hết thảy. Hiểu rõ cách làm người của hắn, hiểu rõ hắn đã làm hết thảy chuyện...

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần đối Lục Đại Hữu chắp tay, vẻ mặt khẩn cấp vẻ, mở miệng nói: "Đệ tử từ hiểu chuyện tới nay, liền nghe được Lâm chưởng môn chuyện dấu vết, đối Lâm chưởng môn tên, như sấm bên tai, cảm giác sâu sắc bội phục cùng sùng bái. Không biết chưởng môn có thể hay không thỏa mãn đệ tử tâm nguyện, cùng đệ tử nói một chút Lâm chưởng môn người này tốt không?"

"Đệ tử vậy muốn nghe một chút Lâm chưởng môn chuyện xưa cùng làm. " một bên Lý Thánh cũng nhịn không được nữa xuất khẩu hỏi thăm.

Thấy hai người vẻ mặt tò mò thậm chí có ta khẩn cấp, Lục Đại Hữu khẽ mỉm cười, gật đầu nói: "Các ngươi đã hai hậu bối nghĩ như vậy hiểu rõ Lâm sư huynh, ta đây liền cùng các ngươi vừa nói đi. Chỉ bất quá Lâm sư huynh đã làm qua chuyện, cả người giang hồ đều biết hiểu, những thứ kia cũng là lời lẽ tầm thường rồi, tin tưởng các ngươi vậy chán nghe rồi, hôm nay chẳng thà nói với các ngươi nói Lâm sư huynh làm. . . . ."

"Như thế vừa lúc! " Tiêu Thần cùng Lý Thánh hai người, ánh mắt nhất thời vẻ mặt, vui mừng gật đầu. Quả thật như Lục Đại Hữu nói, Lâm chưởng môn đã làm chuyện, tất cả đều là oanh động giang hồ chuyện, bọn họ tất cả cũng nghe nhiều. Thì ngược lại đối với Lâm chưởng môn sinh hoạt hàng ngày,

cách đối nhân xử thế, hơi làm bọn hắn cảm thấy mới mẻ, khẩn cấp muốn nghe một chút Lục Đại Hữu vị này Lâm chưởng môn sư đệ, trong lòng Lâm chưởng môn lại là gì chính là hình thức.

Lục Đại Hữu mắt lộ ra nhớ lại vẻ, trên mặt lộ ra vui vẻ nụ cười, ở ánh lửa chiếu rọi xuống, tựa hồ cái này mở lên tới bách bệnh quấn thân lão nhân, trong nháy mắt trẻ tuổi mấy chục tuổi. Đắm chìm ở trong ký ức, lộ ra giống như hài đồng một loại cười nói: "Ta thấy Lâm sư huynh một năm kia, Lâm sư huynh còn không phải là sư huynh của ta. Năm ấy, hắn chỉ là vừa mới vừa vào ta Hoa Sơn hạ viện đệ tử, mà ta còn là sư tôn môn hạ thứ sáu đệ tử, đại sư huynh hay là Lệnh Hồ sư huynh. "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Năm đó Lâm chưởng môn

"Ta cùng với Lệnh Hồ sư huynh đợi một Kiền sư huynh, tất cả đều là từ nhỏ bị sư tôn nuôi dưỡng lớn lên, sanh ở Hoa Sơn, sinh trưởng ở Hoa Sơn. Sư tôn dạy cho chúng ta tập võ, vì vậy cho dù đó là lại còn trẻ, ta chờ sư huynh mấy người, vậy tất cả đều là nhị lưu cao thủ, Lệnh Hồ sư huynh lại càng nhị lưu đỉnh chi cảnh."

"Nhưng này một năm, Lâm sư huynh vị này mới vừa tập võ, tiến vào Hoa Sơn hạ viện thiếu niên, tựa như sao chổi một loại, ở ta Hoa Sơn quật khởi rồi, trở thành ta Hoa Sơn long lanh nhất tân tinh. Hắn tập võ ba tháng, bước vào tam lưu chi cảnh, tập võ một năm bước vào nhị lưu chi cảnh. Cùng tuổi, hắn lợi dụng một tay ta Hoa Sơn thượng thừa kiếm pháp « đoạt mệnh liên hoàn ba kiếm tiên » bại nơi tận cùng cho nhị lưu đỉnh chi cảnh, tùy thời có thể bước vào nhất lưu Lệnh Hồ sư huynh."

"Sư tôn có chút vui mừng hắn thiên tư, coi là Hoa Sơn quật khởi hi vọng, hớn hở đưa thu chi làm đồ đệ. Hơn nữa vừa vào cửa, liền muốn van xin ta thầy trò mấy người, dùng đại sư huynh tương xứng. Liên Lệnh Hồ sư huynh cũng thua ở dưới kiếm của hắn, ta chờ tự nhiên tâm phục khẩu phục xưng hắn một tiếng đại sư huynh."

"Chỉ bất quá, Lâm sư huynh thiên tư quá cao, đối kiếm thuật giải thích, thậm chí còn vượt qua lúc ấy thân là cao thủ đứng đầu đích sư tôn. Sư tôn vậy không có bao nhiêu thứ nhưng truyền thụ cho hắn, liền đem « Tử Hà Thần Công » truyền cùng hắn. Làm đại sư huynh năm thứ hai, Lâm sư huynh liền bước vào nhất lưu chi cảnh, hơn nữa ở Tư Quá Nhai ở bên trong, tìm được rồi ta Hoa Sơn Kiếm Tông Phong Thanh Dương sư thúc tổ, từ kia trên tay được rồi tuyệt thế kiếm pháp « Độc Cô Cửu Kiếm » . Tập được hai đại thần công Lâm sư huynh, đột nhiên tăng mạnh, thực lực một ngày biến đổi, làm Hoa Sơn mọi người chắc lưỡi hít hà, càng làm người giang hồ hơi bị oanh động."

"Không ít nổi tiếng đã lâu giang hồ lão tiền bối, tất cả đều bại vào dưới kiếm của hắn, Lâm sư huynh danh chấn giang hồ. Chuyện sau đó, liền như các ngươi từ trong chốn giang hồ nghe nói cái kia một loại, theo thực lực tăng lên, Lâm sư huynh như thần nói một loại, nhất thống Ngũ nhạc kiếm phái, bại tẫn thiên hạ quần hùng, ngồi lên minh chủ võ lâm vị, kiếm quét bát hoang, hoàn vũ bên trong, không tiếp tục đối thủ."

"Bất quá, ta với ngươi nhóm sở muốn cũng không phải là Lâm sư huynh những thứ này hiển hách chiến tích, mà là Lâm sư huynh người này. Năm ấy ta thấy đến Lâm sư huynh, hắn tựa như Tiêu Thần bình thường, đối trưởng bối kính cẩn hữu lễ, làm khiêm nhường, Tinh thần dịch dịch, như một thanh không lọi kiếm ra khỏi vỏ. . . . . " nói này, Lục Đại Hữu chỉ chỉ Tiêu Thần.

Để cho Lý Thánh không nhịn được nhìn nhiều Tiêu Thần một cái, Tiêu Thần sắc mặt đỏ lên, lắc đầu liên tục: "Lâm chưởng môn có tư thế, uyển nhược thiên nhân, Tiêu Thần có thể nào tới so sánh với? Chưởng môn quá tán dương Tiêu Thần. . . . ."

Lục Đại Hữu khẽ mỉm cười, tiếp tục nhớ lại nói: "Lâm Dật sư huynh nhìn như uy nghiêm tứ phương người, nhưng người vô cùng tốt chung đụng, hơn nữa chúng ta sư huynh đệ mấy người tình cảm vô cùng tốt. Có khi hắn như sư trưởng bình thường, chỉ điểm chúng ta kiếm pháp, dốc túi tương thụ không chút nào tàng tư. Có khi hắn lại như không lớn lên bướng bỉnh thiếu niên, mang theo chúng ta sư huynh đệ mấy, xuống núi trộm uống rượu, thậm chí còn mang theo chúng ta sư huynh đệ mấy đi đi dạo thanh lâu, hắn vậy như thường người bình thường, thích mỹ nhân, cùng người tranh giành tình nhân. . . . ."

Lý Thánh cùng Tiêu Thần hai người, nghe, không khỏi cười một tiếng: "Xem ra Lâm chưởng môn cũng không như người trong giang hồ theo lời như vậy, một lòng chỉ có kiếm, không có vật khác. Nghe chưởng môn sư bá vừa nói, chúng ta lúc này mới phương hiểu, Lâm chưởng môn cũng là một hay người a. . . . ."

"Đó là đĩ nhiên! " Lục Đại Hữu lộ ra thoải mái nụ cười, già nua trên mặt tựa hồ rất có quang thải, tinh khí thần vậy bắt đầu trở nên cường đại lên, tiếp tục nhớ lại nói: "Lâm sư huynh hắn hận nhất chính là người giang hồ xem bình thường dân chúng như cỏ giới, đem bình thường dân chúng tánh mạng cho rằng không phải là tánh mạng chuyện. Cho nên, sư tôn đem chức chưởng môn truyền tặng cho hắn sau, hắn chuyện thứ nhất, chính là phổ biến học đường chế độ, đem một chút căn bản võ công, truyền thụ cho Hoa Sơn trị hạ dân chúng, miễn phí truyền thụ."

"Lúc ấy hoa trên dưới núi rất nhiều người phản đối, nhưng Lâm sư huynh thái độ kiên quyết, nhất định phải phổ biến lần này chế độ. Sau, phát hiện này

chế độ quả thật rất tốt, bởi vì lần này chế độ, ta Hoa Sơn được rồi dân tâm. Nhưng cũng vì vậy, đắc tội trên giang hồ không ít người cùng thế lực. Lâm sư huynh không sợ chút nào, rút kiếm liền chém, giết máu chảy thành sông, lúc này mới không người nào quấy rối, đối với lần này chuyện không dám nói ra cái chữ không!"

"Còn có, Lâm sư huynh thật đối với người rất tốt, không những xem ta Hoa Sơn các sư huynh đệ như tay chân, ngay cả bình thường an nguy của bách tính cũng cực kỳ quan tâm. Không những truyền thụ bình thường dân chúng võ công, hơn nữa còn làm ta Hoa Sơn đệ tử, chung quanh phóng, tiêu diệt Hoa Sơn cảnh nội hết thảy sơn phỉ. Ở ta Hoa Sơn cường thịnh lúc, Hoa Sơn cảnh nội, dân chúng xuất hành an toàn vô cùng, không tiếp tục sơn phỉ cướp đường. Gia môn mở rộng, cũng không tiểu thâu đi trước trộm đạo. , thử nghĩ xem hôm nay giang hồ, dân chúng thâm thụ cướp tặc nỗi khổ, ai. . . . ."

Nói đến đây, Lục Đại Hữu thở dài một tiếng, ánh mắt ảm nhiên. Tựa hồ nghĩ tới điều gì thống khổ chuyện, nụ cười trên mặt dần dần thu liễm, lộ ra một tia đau thương, tinh thần càng phát ra mỏi mệt , tựa hồ nói liên tục nói khí lực cũng bị mất, càng không có kia nói chuyện cảm xúc.

Tiêu Thần cùng Lý Thánh hai người nghe được một nửa, mặc dù vô cùng nghĩ khẩn cấp tiếp tục nghe tiếp, có thể thấy được Lục Đại Hữu như vậy mỏi mệt bộ dáng, vậy không đành lòng để cho kia nói tiếp, vội vàng nói: "Chưởng môn tâm thần mỏi mệt , phải làm nghỉ ngơi, đệ tử sẽ không quấy rầy. . . . ."

Lục Đại Hữu khẽ gật đầu, rồi hướng Lý Thánh nói: "Lý Thánh ngươi kêu người an bài một chút Tiêu Thần trụ sở, đợi lát nữa tới phòng ta, ta có việc cùng muốn."

"Đệ tử biết được! " Lý Thánh gật đầu, mang theo Tiêu Thần đi ra Lục Đại Hữu sơn động gian phòng. Đang lúc này, một đạo thân ảnh xa xa đi tới, thật xa liền kêu to: "Đại sư huynh, ngươi muốn tìm ta?"

Lý Thánh thấy kia người, sắc mặt vui mừng, vội vàng ngoắc: "Triệu sư đệ ngươi tới vừa lúc, Tiêu Thần sư đệ đã trở về ta Hoa Sơn, ngươi thay hắn an bài một chút dừng chân, thuận tiện giới thiệu một chút một chút ta Hoa Sơn hôm nay tình huống."

Tới người nọ, tay cầm trường kiếm, oai hùng bất phàm, Tinh thần dịch dịch, một đôi tròng mắt tinh lóng lánh. Tiêu Thần vừa thấy người này, lúc này trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, kêu to: "Triệu đại ca!"

Này người, chính là ban đầu bị Tiêu Thần cứu ra địa lao, vừa truyền thụ chính mình « Hoa Sơn kiếm pháp » , dẫn chính mình vào Hoa Sơn người dẫn đường Triệu Phàm Triệu đại ca!

Triệu Phàm vốn là nghe Lý Thánh vừa nói Tiêu Thần cái tên này, lần cảm giác quen thuộc, đang tại âm thầm suy tư, lại nghe được Tiêu Thần vui mừng quát to một tiếng hắn Triệu đại ca, lúc này cả người chấn động, thật tình hướng Tiêu Thần nhìn lại, cũng là vui mừng vô cùng: "Ha ha, Tiêu Thần huynh đệ!"

"Còn lấy huynh đệ tương xứng a? Hôm nay các ngươi nhưng là sư huynh đệ, nên gọi Tiêu Thần sư đệ! " một bên Lý Thánh nhắc nhở.

"Đúng đúng đúng, đại sư huynh nói rất đúng, nên gọi Tiêu Thần sư đệ, Tiêu Thần sư đệ, ha ha! " Triệu Phàm liên vội vàng gật đầu, ánh mắt đặt ở Tiêu Thần trên người, quét nhìn một vòng, càng xem càng hỉ, càng xem càng là cười to.

Tiêu Thần tự nhiên biết Triệu Phàm đây là đang đánh giá tu vi của hắn, cùng Triệu Phàm lần nữa gặp nhau, Tiêu Thần trong lòng rất là cao hứng!

"Tốt lắm, ngươi hai người từ từ ôn chuyện đi, ta bẩm báo chưởng môn đi. Triệu sư đệ đừng quên cho Tiêu Thần sư đệ an bài một cái trụ sở! " Lý Thánh thấy hai người một ít phó cố nhân gặp nhau, kích động mừng như điên bộ dạng, bĩu môi, phân phó một tiếng, lúc này xoay người đi vào Lục Đại Hữu bên trong sơn động.

"Tiêu sư đệ, ta và ngươi vừa đi vừa nói! " Triệu Phàm đối Tiêu Thần trừng mắt nhìn.

"Tốt! " Tiêu Thần cao hứng gật đầu, đi theo Triệu Phàm đi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Phục hưng hi vọng, an trí

"Chưởng môn sư bá! " Lý Thánh đi vào sơn động, khẽ gọi một tiếng.

"Cho Tiêu Thần an bài tốt trụ sở? " Lục Đại Hữu mở hai mắt ra, trong ánh mắt một mảnh thanh minh, không thấy một tia khàn khàn vẻ.

"Đã làm cho Triệu sư đệ dẫn dắt Tiêu sư đệ công việc. " Lý Thánh đáp.

Lục Đại Hữu khẽ gật đầu, trầm ngâm chốc lát, tựa hồ đang suy tư điều gì, Lý Thánh không dám quấy rầy. Hắn biết hắn vị này chưởng môn sư bá cũng không phải nhìn qua là một hàng xóm lão nhân đơn giản như vậy, này ba mươi năm ma luyện, tận mắt nhìn thấy Hoa Sơn diệt môn thảm trạng, dẫn theo Hoa Sơn may mắn còn sống sót đệ tử tránh né giang hồ đuổi giết. Lại có thể nuôi dưỡng được nhiều như vậy Hoa Sơn đệ tử đi ra ngoài, bảo tồn Hoa Sơn thực lực, chưởng môn sư bá có thể là đơn giản người sao?

"Lý Thánh, ngươi nói Tiêu Thần có thể là ta Hoa Sơn phục hưng hi vọng sao? " Lục Đại Hữu ngưng suy tư, ngửng đầu lên hướng Lý Thánh dò hỏi.

Lý Thánh trong lòng căng thẳng, thần sắc nghiêm nghị, chắp tay cúi đầu nói: "Đệ tử không dám vọng thêm suy đoán, nhưng đệ tử theo dõi Tiêu sư đệ hai tháng ngoài, thấy tận mắt hắn bế quan luyện công, một đêm sinh ra khí cảm, hai tháng thời gian đả thông hai cái đứng đắn, hơn đem « Thái Nhạc Tam Thanh Phong » luyện đến thông hiểu đạo lí chi cảnh. Hắn có phải hay không ta Hoa Sơn phục hưng hi vọng khó mà nói, nhưng hắn tuyệt đối là ta Hoa Sơn nhất đệ tử có thiên tư!"

Lục Đại Hữu trên mặt vẻ do dự, khẽ gật đầu, suy tư chốc lát, phất tay nói: "Lý Thánh ngươi âm thầm quan sát Tiêu Thần, đem võ công tu vi tiến độ, mỗi ngày đã làm chuyện, truyền báo ta. Hắn dù sao cũng là lưu bên ngoài đệ tử, không có ta Hoa Sơn tu luyện hoàn cảnh, không thể nhìn ra hắn ngây thơ đang tiềm lực. Nhưng hắn đã trở về ta Hoa Sơn rồi, này mấy tháng thời gian, ngươi nhất định phải hảo hảo quan sát. Có lẽ ta phái Hoa Sơn có thể hay không tái hiện giang hồ, trở lại Hoa Sơn, đang ở Tiêu Thần trên người."

"Đệ tử hiểu được! " Lý Thánh nghiêm nghị lĩnh mệnh, chắp tay cáo từ.

Lý Thánh rời đi, bên trong động chỉ có Lục Đại Hữu một người, ở không tiếng động vang phát ra, Lục Đại Hữu ánh mắt có chút dại ra nhìn phía trước, thần sắc gian tựa hồ ở nhớ lại, thỉnh thoảng kích động, thỉnh thoảng hưng phấn, vừa thỉnh thoảng tức giận, thỉnh thoảng sát cơ lộ . . . . .

Cuối cùng thở dài một tiếng: "Giống như, quá giống!"

"Lâm sư huynh, ngươi Phá Toái Hư Không lúc theo như lời, ta Hoa Sơn cho dù suy yếu đi xuống, vậy không cần phải lo lắng, bởi vì tất có hậu bối thừa thế quật khởi, trọng chấn ta Hoa Sơn hùng phong. Này Tiêu Thần, phải ngươi đã nói ta đây Hoa Sơn hậu bối à..."

...

Lý Thánh một mình cùng Lục Đại Hữu ở giữa nói chuyện, Tiêu Thần cũng không hiểu biết. Giờ phút này hắn cùng với Triệu Phàm lần nữa gặp nhau, hơn nữa còn là ở hoa trong núi gặp nhau, trong lòng cực kỳ vui vẻ.

"Tiêu sư đệ, ta thật là không nghĩ tới a, ngắn ngủn nửa năm không thấy, ngươi cánh bước chân vào tam lưu chi cảnh. Ngươi biết không? Ta đầu tiên nhìn nhìn khi thấy ngươi, cũng không dám nhường cho, ngươi cánh phải nửa năm trước, cái kia con biết một chút thô thiển võ công thiếu niên, quá không thể tin. Tiêu sư đệ ngươi thật là thiên tài a, coi như là đại sư huynh tu vi tiến độ, cũng không có ngươi mau!"

Trên đường, Triệu Phàm vẻ mặt vẻ không thể tin nhìn trứ Tiêu Thần, đang khi nói chuyện có chút lời nói không có mạch lạc. Nhưng càng nhiều hơn là kiêu ngạo, bởi vì Tiêu Thần là hắn dẫn vào Hoa Sơn, hắn là Tiêu Thần người dẫn đường!

Còn có cái gì, có thể so ra mà vượt nhìn thấy mình một tay mang vào Hoa Sơn tiểu sư đệ thiên tư trác tuyệt, võ công tiến cảnh cực nhanh, càng làm người vui vẻ đâu?

Nhìn thấy Tiêu Thần hiển lộ ra hơn người thiên tư, Triệu Phàm phát ra từ nội tâm kiêu ngạo, thậm chí so sánh với chính hắn tu vi đột phá, tiến bộ càng thêm kích động.

Nhìn Triệu Phàm kia nhìn thấy mình tu vi, một bộ tựa như thấy quỷ bộ dạng, cổ động tán dương, Tiêu Thần trong lòng khẽ mỉm cười, khiêm tốn nói: "Tiêu Thần coi như là thiên tư khá hơn nữa, cũng không phải là Triệu sư huynh đối thủ a, khoảng cách Triệu sư huynh quá xa."

"Ha ha. " Triệu Phàm ha ha cười một tiếng, vỗ vỗ Tiêu Thần bả vai: "Tiêu Thần sư đệ ngươi tập võ bao lâu, ta Triệu Phàm tập võ có nhiều lâu? Ngươi nghĩ trong khoảng thời gian ngắn võ công liền đuổi theo ta, này có chút nằm mơ. Bất quá, chỉ cần ngươi chăm chỉ tập võ, dùng ngươi thiên tư, ta tin tưởng, dùng không được bao lâu, ngươi chắc chắn vượt qua của ta!"

Nói đến đây, Triệu Phàm ánh mắt lại là buồn bả, bởi vì ở trong địa lao bị giam áp số... nhiều năm, võ công không vào phản lui. Ngày xưa hắn vậy là một gã Hoa Sơn thiên chi kiêu tử, lại bởi vì hoang phế số năm, hôm nay cảnh tượng không hề nữa.

Nếu là không có bị bắt chặt nhốt số năm thời gian, sợ rằng hôm nay hắn đã là chân truyền trong hàng đệ tử một thành viên. Nhưng là giờ phút này, cho dù hắn trở lại Hoa Sơn sau, kinh nghiệm ma luyện, tu vi đột nhiên tăng mạnh, lại cũng bất quá là khôi phục dĩ vãng tu vi thôi.

Thấy Triệu Phàm trong mắt hiện lên một tia cô đơn, Tiêu Thần trong đầu hiện ra Triệu Phàm ngày đó trên mặt đất lao lúc thảm trạng, trong lòng nhẹ nhàng chua, vỗ vỗ Triệu Phàm bả vai, an ủi: "Triệu sư huynh ngươi vậy chớ hoảng sợ, ngươi thiên tư vốn là không kém, vừa trải qua mấy năm ma luyện. Bởi vì cái gọi là, không phá thì không xây được, bảo kiếm mũi nhọn từ ma luyện ra. Hôm nay ngươi là thoát thai hoán cốt, võ công nhất định có thể một đường đột nhiên tăng mạnh, kéo dài qua bình cảnh, bước vào nhị lưu chi cảnh!"

Triệu Phàm giờ phút này tu vi chính là đả thông thứ sáu kinh tam lưu đỉnh chi cảnh.

"Tiêu sư đệ nói chính là cái này để ý, bị Tiêu sư đệ vừa nói như thế, nhất thời cảm giác lòng tin tràn đầy. Trở lại Hoa Sơn nửa năm, ta một lần nữa khôi

phục năm đó đỉnh tu vi không nói, đối với đột phá nhị lưu bình cảnh, cũng có thật lớn nắm chặc. " Triệu Phàm gật đầu, trong mắt tinh lóng lánh, tràn đầy mãnh liệt tự tin, không sợ bất kỳ ngăn trở kiên định vẻ: "Này mấy năm qua hành hạ ta Triệu Phàm cũng rất đã tới, chính là nhị lưu bình cảnh, vừa có thể nào cản ta?"

Tiêu Thần thấy Triệu Phàm khôi phục tinh thần, vẻ mặt tự tin dâng trào vẻ, vỗ tay cười to: "Tốt nha, đây mới là ta biết Triệu Phàm Triệu đại ca!"

Triệu Phàm ha ha cười một tiếng, nhìn thấy Tiêu Thần sau, cả người hắn cũng trở nên cực kỳ vui vẻ đứng lên, trên khóe miệng luôn là treo nụ cười, một đường mang theo Tiêu Thần đi tới thượng viện đệ tử trụ sở nơi, tìm một gian không người nào sơn động, đem Tiêu Thần an trí đi vào.

"Tiêu sư đệ, ta Hoa Sơn liền điều kiện này, cùng trên giang hồ danh môn đại phái đệ tử căn bản không cách nào so sánh được, thậm chí cùng tửu lâu khách sạn đều không thể so sánh với, ngươi cũng không nên ghét bỏ. " Triệu Phàm sờ sờ cái ót, nhìn bên trong sơn động, thô lậu hoàn cảnh, không nhịn được ngượng ngùng cười nói.

Tiêu Thần quét nhìn sơn động một cái, bên trong động trang sức cực ít, chỉ có một tờ giường đá, một tờ bàn đá, mấy cái băng đá, trên bàn còn có le que mấy cái bình trà chén trà.

Trừ lần đó ra, không còn một vật, đơn sơ tới cực điểm.

Nhưng hắn cũng không có bất kỳ ghét bỏ ý, hoang sơn dã lĩnh, gió thổi ngày phơi đất hắn cũng ở qua, này đơn sơ hoàn cảnh vừa tính là cái gì?

Lắc đầu cười nói: "Khổ tu đất, hơn có thể chuyên tâm luyện kiếm!"

Triệu Phàm nghe chi, nghiêm nghị hăng say, giơ ngón tay cái lên: "Tiêu sư đệ không trách được ngắn ngủn trong vòng nửa năm bước vào tam lưu chi cảnh, làm ta nhìn với cặp mắt khác xưa, thiếu chút nữa không dám quen biết nhau. Nguyên là như thế, có thể chuyên tâm khổ tu luyện công, tu vi có thể đi vào bước nhanh như vậy, cũng không kỳ quái."

Lại nói tiếp: "Sư huynh ta sẽ ngụ ở ngươi cách vách, có việc gọi ta một tiếng cũng đủ, còn có ta Hoa Sơn đệ tử cái ăn, tất cả đều ở đại phạn xá bên trong."

"Tiêu Thần hiểu được, đa tạ Triệu sư huynh rồi, Tiêu Thần làm trễ nãi ngươi luyện kiếm canh giờ. " Tiêu Thần trịnh trọng chuyện lạ chắp tay, đường một tiếng tạ ơn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Vô lương các sư huynh

"Ha ha, Tiêu sư đệ vừa vào ta Hoa Sơn, lại là ta Triệu Phàm tiến cử người, giống như người nhà bình thường, có thể nào như thế làm lễ ra mắt? " Triệu Phàm ha ha cười một tiếng, khoát khoát tay, vừa chân thành nói: "Mới đến, ta không trách ngươi, nhưng là lúc sau này "Tạ ơn " chữ, liền không nên nói nữa, thoát đả thương ta sư tình nghĩa huynh đệ!"

"Sư đệ hiểu được! " Tiêu Thần cười một tiếng, dùng sức gật đầu.

"Đúng rồi! " Triệu Phàm tựa hồ nhớ ra cái gì đó, mạnh mẽ vỗ vỗ trán của mình, ôm Tiêu Thần bả vai, hướng ngoài động đi tới, vừa đi vừa nói: "Thiếu chút nữa đã quên rồi đem ngươi giới thiệu cho chư vị các sư huynh đệ biết!"

Cũng không quản Tiêu Thần phản đối không phản đối, trực tiếp đem Tiêu Thần ôm đến ngoài động, dắt tiếng nói, rống lớn nói: "Chư vị các sư huynh đệ cũng mau đến xem vừa nhìn coi trộm một chút!"

Một tiếng này rống, nhất thời để cho bốn phía Hoa Sơn các đệ tử tất cả đều dừng tay lại trung động tác, hướng hai người xem ra.

"... " Tiêu Thần nhất thời im lặng, sao cảm giác đây không phải là giới thiệu cho người biết, giống như là đưa cho rằng hàng hóa bình thường, lớn tiếng mở bán. Rất giống người bán hàng rong lên tiếng kêu to: "Đi qua đi ngang qua, ngàn vạn không nên bỏ qua. Coi trộm một chút nhìn một chút a, nhìn ngươi không thiệt thòi, mua ngươi không hối hận..."

Triệu Phàm thật không có nghĩ nhiều như vậy, thấy hấp dẫn mọi người chú ý sau, lúc này đem Tiêu Thần đẩy ra, bại lộ đang lúc mọi người dưới ánh mắt, vẻ mặt dương dương đắc ý kêu lên: "Vị này chính là ta Hoa Sơn mới vào thượng viện đệ tử Tiêu Thần Tiêu sư đệ, đại gia sau này cần phải hảo hảo dẫn hắn luyện kiếm!"

"Đúng rồi! " Triệu Phàm tựa hồ nhớ ra cái gì đó, vừa bổ sung: "Vị này Tiêu sư đệ, nửa năm lúc trước là ta Triệu Phàm tự mình dẫn vào ta Hoa Sơn, nửa năm lúc trước chỉ luyện thô tục võ công của, nửa năm sau liền đã bước chân vào tam lưu chi cảnh. Ha ha, ta Triệu Phàm là Tiêu sư đệ người dẫn đường!"

Nói đến đây, Triệu Phàm không nhịn được càn rỡ cười to, vẻ mặt vẻ đắc ý, vẻ mặt gian tự hào vô cùng, thật giống như một con đỉnh đầu ngẩng lên thật cao, kiêu ngạo không dứt gà trống lớn.

Bốn phía người vừa nghe, Tiêu Thần nửa năm trước mới võ, bị Triệu Phàm dẫn vào Hoa Sơn. Vẻn vẹn dùng nửa năm, liền bước vào tam lưu chi cảnh, đều cũng nhịn không được há miệng, một mảnh xôn xao.

"Triệu sư huynh ngươi xác định không có nhớ lầm, Tiêu sư đệ nửa năm trước mới tập võ? " một người không nhịn được đặt câu hỏi, vẻ mặt không dám tin vẻ.

Triệu Phàm mắt hổ trừng, kinh người hơi thở tán phát ra, vẻ mặt khẳng định gật đầu: "Dĩ nhiên không có nhớ lầm rồi, nửa năm trước chính là Tiêu sư đệ đem ta từ địa lao bên trong cứu ra, lúc ấy hắn không có học bất kỳ võ công, chỉ dựa vào một chi cung tên, một người một mũi tên, xông vào hoang mạc lĩnh cướp hang ổ trong, giết sạch sơn phỉ, đem ta từ địa lao bên trong cứu ra, gan lớn tàn nhẫn!"

Mọi người đều biết Triệu Phàm mất tích sổ năm, nửa năm trước mới trở về, cũng đều biết hắn bị giam áp chuyện. Vậy tất cả đều tin Triệu Phàm lời mà nói..., tất cả đều ánh mắt tụ tập ở Tiêu Thần trên người, thất chủy bát thiệt, rút ra trứ lãnh khí, vừa có chút hưng phấn kêu lên.

"Nói như vậy, Tiêu sư đệ quả nhiên là một vị thiên tài?"

"Nói nhảm, nếu không phải Tiêu sư đệ tập võ lúc, số tuổi khá lớn, sợ rằng giờ phút này đã sớm cùng đại sư huynh không phân cao thấp."

"Đây chẳng phải là nói Tiêu sư đệ thiên tư so sánh với đại sư huynh còn lợi hại hơn?"

"Đó là dĩ nhiên, ngươi đi hỏi hỏi đại sư huynh, để cho hắn mười lăm mười sáu tuổi lúc tập võ, hắn có thể bảo đảm trong vòng nửa năm bước vào tam lưu chi cảnh sao?"

"Tiêu sư đệ này có thiên tư tung hoành hạng người a, cho dù tập võ rất trễ , nhưng hôm nay bước chân vào tam lưu chi cảnh, càng đi về phía sau tiềm lực càng phát ra kinh khủng, đến lúc đó chỉ sợ ta đợi cũng muốn trông kịa bóng lưng."

"Ha ha ha, Tiêu sư đệ tiến bộ càng nhanh, thiên tư càng kinh khủng, đây không phải là càng là chúng ta trị giá phải cao hứng chuyện sao? Nói không chừng, chúng ta có thể hay không trở lại Hoa Sơn, để cho ta Hoa Sơn tái hiện giang hồ, lại thấy ánh mặt trời, sẽ phải rơi vào Tiêu sư đệ trên người."

"Nếu là thật sự có một ngày như vậy, để cho ta làm cái gì đã thành!"

"..."

Mọi người thất chủy bát thiệt, một đám thần sắc phấn chấn, nói mi phi sắc vũ, ảo tưởng rối rít. Triệu Phàm nghe được thẳng nhíu, phất phất tay: "Dừng lại cũng dừng lại, các ngươi nghĩ quá xa, lại chưa ăn no, liền nghĩ đến ngày ngày sơn trân hải vị rồi, quá không đến thực tế!"

Mọi người bị nói tất cả đều sắc mặt đỏ bừng, ngượng ngùng cười một tiếng.

Triệu Phàm vỗ vỗ Tiêu Thần bả vai, rồi hướng chúng nhân nói: "Tiêu sư đệ nhưng là trong chúng ta nhập môn trễ nhất tiểu sư đệ rồi, hơn nữa hắn tập võ thời gian vừa ngắn, lại càng một mình một người xông xáo giang hồ, không ai theo hắn luyện kiếm, cho hắn uy chiêu. Sau này các ngươi những thứ này làm sư huynh, cần phải hảo hảo chiếu cố Tiêu sư đệ, biết rồi không có?"

Triệu Phàm hiển nhiên ở trên cao viện trong hàng đệ tử, uy vọng thật lớn, lời của hắn, để cho rất nhiều thượng viện đệ tử cũng nghe, rối rít gật đầu, cùng kêu lên rống to: "Triệu sư huynh ngươi cứ yên tâm đi, chúng ta gặp hảo hảo chiếu cố Tiêu sư đệ, ừ không đúng, Tiêu sư đệ dù sao cũng là mọi người chúng ta tiểu sư đệ, chúng ta gặp hảo hảo "Ái hộ " hắn!"

"Tốt, cũng cho ta hảo hảo "Ái hộ", không nên lưu tình! " Triệu Phàm dùng sức gật đầu, đối Tiêu Thần lộ ra một cái quái dị dị cười.

Không những như thế, những khác Hoa Sơn đệ tử, tất cả đều lộ ra tươi cười quái dị, nhìn Tiêu Thần.

Tiêu Thần trong lòng mạnh mẽ một đột, hắn sao cảm giác Triệu Phàm thật giống như đưa bán đi đâu?

"Tiêu sư đệ, Triệu sư huynh con có thể giúp ngươi tới đây, bước kế tiếp liền nhìn một mình ngươi! " Triệu Phàm cười quái dị một tiếng, vỗ vỗ Tiêu Thần bả vai, lập tức lui mấy bước xa, đem Tiêu Thần lâm vào mọi người đoàn đoàn bao vây trong.

Triệu Phàm một lui xuống đi, đông đảo Hoa Sơn đệ tử, tất cả đều xôn xao một tiếng, thất chủy bát thiệt, bắt đầu tranh đoạt.

"Cũng làm cho mở, để cho ta tới trước, ta muốn hảo hảo "Ái hộ " chúng ta tiểu sư đệ!"

"Ngươi tránh ra, để cho ta tới, ngươi cái tên này hạ thủ không biết nặng nhẹ, đem chúng ta tiểu sư đệ cho đả thương làm sao bây giờ?"

"Đả thương cũng là là tiểu sư đệ tốt! Bởi vì cái gọi là, nhân tại giang hồ phiêu, sao có thể không bị đánh? Ta đây là bồi dưỡng tiểu sư đệ bị đánh năng lực!"

"Vô nghĩa đi ngươi, có muốn ta giúp ngươi một tay hay không đánh ba tháng không xuống giường được a? Hảo hảo bồi dưỡng ngươi bị đánh năng lực?"

"Làm sao ngươi như vậy, Triệu Phàm sư huynh nói tất cả, không thể lưu tình!"

"... ."

Vô số đệ tử, chen chúc hướng chính mình vọt tới, lẫn nhau tranh đoạt tức giận mắng, một màn này thấy vậy Tiêu Thần trợn mắt hốc mồm. Vậy nhất thời phản ứng tới đây, cảm giác của hắn quả nhiên không sai, Triệu Phàm quả nhiên đưa bán!

Phản quá ... Đi căm tức nhìn Triệu Phàm, Triệu Phàm ngược lại cho hắn làm một cái mặt quỷ, cười ha ha: "Tiêu sư đệ ngươi phải biết rằng, sư huynh này là vì tốt cho ngươi!"

"Là đại gia ngươi! " Tiêu Thần thầm mắng một tiếng, đảo cặp mắt trắng dã. Lại vô lực phản bác, trong lòng đem Triệu Phàm mắng muốn chết, nhưng cũng vẻ mặt cẩn thận lui lại mấy bước, rút kiếm ra khỏi vỏ.

Đây là muốn cho hắn một hạ mã uy a!

Hắn vậy rốt cuộc biết Hoa Sơn đệ tử là thế nào bồi dưỡng ra được, này rõ ràng chính là từ nhỏ đến lớn, bị đánh ra tới!

Hoàn hảo, để cho Tiêu Thần hơi có chút an lòng chính là, hắn những thứ này Hoa Sơn vô lương các sư huynh, cũng không có xông lên, đối với hắn quần đấu, chẳng qua là tranh giành trước chỉ sau nhảy ra, tìm hắn một mình đấu.

Ừ, phải nói, tranh giành trước chỉ sau muốn đánh cho hắn một trận...

Một phen tranh đoạt, rốt cục có một vị sư huynh nhổ ra được rồi thứ nhất, vẻ mặt vẻ mừng rỡ như điên, cười ha ha, rút kiếm ra khỏi vỏ, vẻ mặt cười quái dị: "Tiểu sư đệ a, sư huynh tới hảo hảo "Ái hộ " ngươi! "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Quật Khởi Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.